

Giới thiệu Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu

Thể loại: Ngôn tình, Hiện đại, HE, Tình cảm, Báo thù, Ngọt sủng, Trọng sinh, Hào môn thế gia, Giới giải trí, Sáng văn, Hài hước, Đô thị tình duyên, Duyên trời tác hợp, Nữ cường.

Đời trước, cô từng dành tất cả cho hắn. Hắn muốn thừa kế gia tộc, cô liền giúp hắn, tạo dựng tiếng tăm cho hắn. Nhưng đến ngày chúc mừng của hắn thì người nhà cô đều bị chính tay hắn giết chết. Một nhà ba người, tất cả hóa thành than.

Sống lại một lần nữa, cô trở thành vị tiểu thư nhà họ Tô. Bởi vì muốn chạy trốn trong bữa tiệc cưới mà nhảy xuống biển khiến mặt mũi hai họ Tô, Bùi mất sạch.

Nếu như cô muốn có một nửa gia sản hồi môn để báo thù cho cha mẹ kiếp trước, thì cô nhất định phải khiến người chồng đào hoa của Hải Thành này yêu thích cô.

Nhưng mà, người chồng nhìn qua có vẻ phong lưu này, tại sao thâm sâu khó lường đến vậy....

Vợ chồng Bùi Tô liên thủ báo thù, đâm chết cận vệ, đập chết tiện nữ, trước ánh đèn của toàn thể giới, thề sẽ sống thật hạnh phúc!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-1: Tai nạn xe cộ (1)

"Tô Tử, hiện tại anh đã là người thừa kế của Hạ gia. Thật sự phải cảm ơn em, nếu như không phải là em, thì anh cũng không dễ dàng ngồi lên vị trí này như vậy. Nhưng mà Tô Tử, em chỉ là một người phụ nữ bình thường, không phù hợp để bước vào cửa của nhà anh, anh bây giờ sắp đính hôn với thiên kim Bạch gia rồi. Phải làm sao đây? Em giỏi như vậy, nếu như vì yêu mà hận, trở thành đối thủ của công ty, vậy thì thật sự là khiến cho người ta phiền lòng."

"Bố mẹ em cũng ở đó, vừa hay. Cũng không biết họ có biết chuyện của chúng ta không, để đề phòng, vẫn nên đi cùng anh thì hơn. Nhưng cũng đừng trách anh, có trách thì cũng chỉ nên trách đã sinh ra một người con gái hiếu thuận như em."

"Em yêu anh như thế, nguyện ý vì anh mà hi sinh tất cả, vậy thì hi sinh thêm một lần, chết đi. Vĩnh biệt, Tô Tử."

Đầu dây bên kia của điện thoại vẫn là giọng nói quen thuộc ấm áp của anh, nhưng trong đó lại lộ ra sự lạnh lẽo, tàn độc. Giây tiếp theo, hai chiếc xe va vào nhau theo dự tính, ánh lửa ngút trời.

Tô Tử bừng tỉnh, đầu đầy mồ hôi. Đập vào mắt là một phòng bệnh trắng tinh xa lạ, mùi thuốc sát trùng tràn vào mũi, có chút chóng mặt, nhưng mà....Minh vẫn còn sống? Bố mẹ đâu? Họ cũng ở đây chứ?

Không, không đúng, đây không phải là cơ thể của mình. Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Tô Tử nhủ mảy, vô số mảnh vỡ của ký ức liền kéo tới, qua một lúc lâu mới hiểu ra.

Thì ra cô đã chết thật rồi, chỉ là vừa hay lại trùng sinh vào trong cơ thể này. Chủ nhân của cơ thể tên là Tô Tử Bảo, là đại tiểu thư của Tô gia - Một trong bốn nhà quyền thế của Hải Thành, bởi vì bất mãn với việc kết hôn, sáng sớm nay từ trên ca-nô nhảy xuống biển để đào hôn, không may bị chết chìm, bị cô chiếm lấy.

Tô Tử ở trong phòng bệnh nhìn chung quanh, cảm điều khiển ở trên tủ đầu giường mở TV, đổi kênh liên tục.

Cô kiếp trước dù gì cũng là tổng thanh tra của công ty giải trí Vân Đình, là người có tiếng tăm lẫy lừng trong giới, tin tức cô qua đời nhất định sẽ bị đưa lên giới giải trí. Là giả! Tất cả đều là giả! Không đâu, Hạ Thừa Diệp sẽ không đối xử với mình như vậy.

"Tô Tử và cha mẹ, đều gặp nạn, không ai may mắn tránh khỏi, vô cùng thương tiếc.."

Cuối cùng, ánh mắt của Tô Tử dừng trên TV, ngón tay yếu ớt trắng nõn nắm chặt lấy ga giường, toàn thân không chống lại nổi sự run rẩy.

Là thật, đây không phải là một con ác mộng. Người bạn trai cô yêu tám năm, cuối cùng rắp tâm trừ tính vụ tai nạn, chôn vùi tính mạng của cô cùng ba mẹ. Mà tất cả những thứ này, chỉ là bởi vì anh phải đính hôn với thiên kim Bạch gia.

Tô Tử quen Hạ Thừa Diệp tám năm rồi, đã từng cho rằng sẽ có một ngày mình sẽ gả cho anh. Nhưng mà anh lại lợi dụng cô để đạt được quyền thừa kế của Hạ gia, việc đầu tiên chính là giết cô, một việc nữa là lấy một thiên kim môn đăng hộ đối với anh.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 1-2: Tai nạn xe cộ (2)

Tình yêu tám năm tất cả đều là âm mưu, cô giống như một trò cười vậy, không phát hiện ra sự bạc tình bạc nghĩa của anh. Làm một người bạn gái bí mật của anh tám năm, hi sinh tất cả mọi thứ của mình, kết quả đổi lấy cái kết cục này.

Thật đáng hận! Hạ Thừa Diệp, anh đợi đây, ông trời không để em chết, Tô Từ tôi thề, đời này, tôi nhất định phải báo thù cho cha mẹ, báo thù cho bản thân tôi.

"A, sao lại có tiếng TV vậy, Bảo Bảo! Bảo Bảo! Bảo Bảo con tỉnh rồi!". Một người phụ nữ quý phái đẩy cửa bước vào, vui mừng nói.

Tô Từ nhìn bà, vừa nảy từ trong trí nhớ đã biết được, người phụ nữ này chính là mẹ của cơ thể này, Lâm Tuyết Kiều.

Bởi vì Tô Từ Bảo là một thiên kim đại tiểu thư vùng về, bướng bỉnh. Lâm Tuyết Kiều hết mực yêu chiều cô. Tô Từ Bảo trước đây hồi học cấp 3 đã là người hay gây rắc rối, đều là Lâm Tuyết Kiều giúp cô dọn dẹp cục diện, tình cảm mẹ con cực kỳ tốt.

Tô Từ Bảo không có ý đồ gì, chỉ là một người có tính khí đại tiểu thư, trong mắt không coi ai ra gì, ngang ngược can rở, vùng về, được mọi người vây quanh, thường xuyên đắc tội với người khác cũng không biết, ở Hải Thành nổi tiếng như một trò cười.

Bố của Tô Từ Bảo, Quốc Cường tính cách mạnh mẽ bảo thủ mà lại nghiêm khắc, hận rèn thép không thành sắt liền đem con gái ra nước ngoài học kinh tế. Không ngờ rằng đến đây rồi vẫn bị người khác tính kế, người con trai đã sắp xếp để tiếp cận Tô Từ Bảo, Tô Từ Bảo lại vô cùng say mê cậu ta, đã đi đến bước không phải cậu ta thì không lấy ai làm chồng.

Nhưng mà Tô Từ Một từ nhỏ đã đính hôn với tam thiếu gia của Bùi gia, lần này bị bắt quay về để kết hôn, vì yêu mà liều chết không theo. Tô Từ nghĩ đến đây lại thấy đau đầu, rốt cuộc là cô tại sao lại rơi xuống biển, sao lại vừa nhớ đến đây thì lại bị cắt đứt rồi? Lẽ nào vẫn còn ẩn tình gì?

Tô Từ Bảo vẫn còn một em gái ruột tên là Tô Gia Hân, cũng giống hệt như Tô Từ Bảo, tính khí giống nhau, đều không có ý đồ gì, vừa ngốc, vừa kiêu ngạo khiến cho người ta cảm thấy không ưu thích. Tình cảm với bố mẹ không tốt, trong nhà ngoại trừ chị em bọn họ ra, còn có một cặp anh em là con riêng.

Tô Quốc Cường thiên vị hai người con riêng hiểu chuyện hơn, cực kỳ không thích hai chị em Tô Từ Bảo.

Đang suy nghĩ, Tô Từ Bảo liền lão đảo, lại ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2-1: Nhảy xuống biển, từ hôn (1)

"Tôi đã nói với ông rồi, đừng ép Bảo Bảo, bây giờ thì hay rồi, ông ép Bảo Bảo đến mức nó phải nhảy xuống biển, bây giờ vẫn còn phải nằm trên giường! Bảo Bảo nếu xảy ra mệnh hệ gì, tôi liều mạng với ông!" Lâm Tuyết Kiều gào lên giận dữ.

"Đây là nó không biết nghĩ mà nhảy xuống! Bùi gia hiện nay như mặt trời ban trưa, nếu như không phải ông định cái hôn sự này, bà cho rằng nhà họ có thể để mắt đến nó?" Tô Quốc Cường cũng tức giận, giận dữ nói: "Lúc đầu ông đã nói rồi, Tô Từ Bảo giả cho Bùi gia thì ông sẽ để cho nó một nửa gia tài để làm của hồi môn! Nếu như hôn sự không thành, vậy thì nó sẽ không nhận được gì hết."

"Tôi nói đến đây thôi! Tô Từ Bảo nếu như không thể gả cho Bùi Dục, phản lại nguyện vọng của ông nó, bỏ trốn cùng cái tên tiểu tử nghèo nàn không biết chui ra từ đâu kia, tôi sẽ coi như không có đứa con như nó! Lập tức đuổi nó đi!"

"Ông...Không ngờ ông lại ác đến như vậy! Đó là con gái ruột của ông đấy!" Lâm Tuyết Kiều thét lên, đẩy Tô Quốc Cường ra, em gái Tô Gia Hân và con gái riêng Tô Lệ Nhã vội vàng can ngăn, bốn người bọn họ loạn cả lên.

Tô Từ vừa mới tỉnh lại liền nghe thấy bọn họ cãi nhau. Mẹ bảo vệ, em gái ủng hộ, bố thất vọng, còn có người con riêng Tô Lệ Nhã thì vô vênh, giả bộ, tất cả mọi thứ đều vô cùng rõ ràng.

Thì ra cuộc hôn nhân của cô có liên quan đến việc kế thừa gia sản, khó trách nhiều người lại không hi vọng cô gả vào Bùi gia đến vậy, cái người đàn ông mà cô ý tiếp cận cô kia, chỉ sợ là cũng vì của hồi môn của cô mà đến. Kinh nghiệm kiếp trước của cô, chỉ cần hỏi tương một chút liền có thể nhìn ra người đàn ông này không hề có tình cảm với chủ của cơ thể này, chỉ là làm theo ý người khác mà thôi.

Trọng sinh một đời, Tô Từ sẽ không để mình thất bại trong tay một người đàn ông nữa. Cô tuyệt đối sẽ không cùng đàn ông bỏ trốn nữa, lại càng không vì hắn mà đào hôn.

Việc như hôm nay bày ở trước mặt, chính là hôn sự tràn đầy nguy hiểm của nhà này.

Dựa theo những gì mà bố Tô nói, mình không thể gả cho Bùi Dực, thì sẽ bị đuổi ra khỏi Tô gia. Mặc dù dựa vào năng lực của cô thì cô có thể thừa sức sống được, nhưng mà đối với Hạ Thừa Diệp đang đứng ở đỉnh cao kia, thì báo thù là chuyện xa vời.

Mà nếu như có thể tiếp tục hôn sự này, thì cô chính là đại tiểu thư của Tô gia, tam phu nhân của Bùi gia. Dựa theo những gì nhớ được, thì Hạ gia còn mạnh hơn cả Tô gia, nhưng mà vẫn không bì lại được với Bùi gia.

Đây là một cơ hội tuyệt vời. Hạ Thừa Diệp vì lợi dụng cô, mà sợ cô sẽ trở thành đối thủ của công ty nên liền ra tay trừ khử, sự cha mẹ cô nghi ngờ nên hại chết cả nhà cô!

Trong lòng anh ta, quyền thế cùng với tiền tài là quan trọng nhất, cô chẳng qua cũng chỉ là công cụ để anh ta thực hiện mục đích. Cô nhất định phải đoạt được thứ mà anh ta coi trọng nhất, đợi đến lúc anh ta không còn gì, thì sẽ giết chết anh ta, như vậy mới có thể hả giận.

Hạ gia, Hạ Thừa Diệp, một người tôi cũng sẽ không bỏ qua!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2-2: Nhảy xuống biển, từ hôn (2)

Bước đầu tiên để báo thù, chính là đừng để cho mình bị đuổi ra ngoài, nếu không thì ngay đến bảo thân còn khó có thể an toàn, chứ nói gì đến báo thù. Cô cần cái thân phận thiên kim nhà Tô gia, cần cái thân phận là con dâu của Bùi gia, càng cần đồ hồi môn của cuộc hôn nhân này.

Tô Từ Bảo, cô đã chết rồi. Hãy để Tô Từ tôi sống thay cô, từ nay về sau, tôi chính là Tô Từ Bảo!

Tôi cũng sẽ chịu trách nhiệm mà cơ thể vốn phải chịu, coi như tôi cảm ơn cô cho tôi một sinh mệnh thứ hai.

Sau khi nghĩ xong nhiệm vụ bức thiết lúc này, Tô Từ Bảo liền mở to hai mắt, nhìn qua mọi người một lượt, nói, "Mọi người hiểu lầm rồi. Con không nhảy xuống biển để trốn cuộc hôn nhân này, là do lúc nhìn ngắm phong cảnh mà trượt chân rơi xuống. Con rất hài lòng với cuộc hôn nhân cùng với tam thiếu Bùi, chưa từng nghĩ là sẽ từ hôn, con khiến cho bố mẹ lo lắng rồi."

Câu nói bình thản, khiến cho mọi người lúc này vẫn còn đang cãi nhau trong chốc lát trở nên sững sờ.

"Bảo bảo, con nói cái gì? Không phải là con tự sát thật sao? Nhưng mà Tô Lệ Nhã nói con vì muốn từ hôn cho nên mới nhảy xuống biển?" Lâm Tuyết Kiều kinh ngạc xen lẫn vui mừng nhìn Tô Từ Bảo, ôm lấy cô vào lòng, "Bảo Bảo, con đừng sợ, nếu như con thật sự không muốn cưới, mẹ sẽ không ép con. Bố con không lo cho con, thì con vẫn còn có mẹ, mẹ sẽ không để con gái bảo bối của mẹ lưu lạc đầu đường xó chợ đâu. Mẹ sẽ lấy hết tiền riêng của mẹ cho con, con không phải sợ, mẹ không ép con..."

Tô Từ Bảo hai mắt đỏ lên, ôm lấy Lâm Tuyết Kiều, nước mắt không kiềm được mà rơi xuống, "Mẹ..."

Cô đối với cơ thể này vốn vẫn chưa có nhiều sự đồng cảm, nhưng mà lời nói của Lâm Tuyết Kiều trong nháy mắt liền khiến cho Tô Từ nhớ về bố mẹ của mình trong vụ tai nạn.

Đời trước tuy rằng cô chỉ được lớn lên trong một gia đình bình thường, nhưng mà bố mẹ đối với đứa con một như cô cũng nâng như nâng trứng, kết quả cô vẫn còn chưa báo hiếu được cho họ, thì đã vĩnh viễn không nhìn thấy họ được nữa rồi.

Hạ Thừa Diệp! Tôi thề, nếu như đời này tôi không thể khiến anh chết, thì tôi đã sống uống một đời rồi. Mà Lâm Tuyết Kiều ở trước mặt, cảm ơn, cảm ơn bà đã cho mình có thể tỉnh lại, có thể có được người thân thêm một lần nữa. Lần này, tôi tuyệt đối sẽ không để bất kỳ một người nào làm hại đến người thân của tôi!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 3-1: Bùi Dục, chúng ta đi lấy đăng ký kết hôn (1)

"Bảo Bảo sao con lại khóc? Đừng khóc, có oan ức gì cứ nói với mẹ, đừng khóc, đừng khóc, chúng ta không cưới nữa, không cưới nữa!" Lâm Tuyết Kiều đau lòng nói.

Tô Tử Bảo sụt sịt, lau nước mắt, ngữ khí kiên định, "Mẹ, thật sự không phải là con nhảy xuống biển, chỉ là mãi ngắm cảnh mà trượt chân. Cũng không biết ai loan tin đồn là con nhảy xuống biển để trốn việc kết hôn, con thực sự nguyện ý gả cho Bùi tam thiếu. Bao nhiêu người muốn gả cho Bùi tam thiếu còn không được, sao con có thể ngốc nghếch như vậy chứ, người đàn ông tốt như vậy không lấy, còn đào hôn để làm gì ạ?"

Người trong Tô gia đều tròn mắt há mồm. Đây thật sự là những lời mà Tô Tử Bảo sẽ nói sao? Cô còn thật sự nguyện ý gả cho Bùi tam thiếu? Không phải cô vì "Tình yêu" mà coi tiền tài là cặn bã sao? Vì sao bây giờ lại khua phước trước cuộc hôn nhân trong giới thượng gia rồi.

"Thật sao?" Lâm Tuyết Kiều vẫn không thể tin được.

"Vâng!" Tô Tử Bảo thành thật gật đầu, quanh đầu nhìn một lượt, cố ý mở to mắt nói, "Mẹ, chồng con đâu? Con rơi xuống nước mà anh ấy lại không có ở đây?"

Lâm Tuyết Kiều khó xử nói, "Mọi người đều cho rằng con vì trốn tránh cuộc hôn nhân này cho nên mới nhảy xuống biển, thà chết chứ không cưới, Bùi gia cực kỳ tức giận, Bùi tam thiếu cũng không đến. Bảo Bảo, con đúng thật là..."

"Không được! Không thể để anh ấy hiểu lầm được! Mẹ, mau đưa con đi tìm Bùi tam thiếu, đây thật sự là một sự hiểu lầm quá lớn. Hôm nay con kết hôn rồi, mọi người sao có thể cho người khác gọi nước bẩn lên đầu con chứ? Con gái lớn Tô gia vì trốn khỏi hôn nhân mà nhảy xuống biển bỏ mặc Bùi tam thiếu, đây quả thật là một scandal quá lớn." Tô Tử Bảo bộ dạng tức giận hơn ai hết, ngay lập tức liền từ trên giường bệnh nhảy xuống, "Đừng ai cản con, con phải đi tìm Bùi tam thiếu để nói rõ."

"Bảo Bảo, con vừa mới tỉnh...Được, được, được, mẹ đặt xe cho con, đưa con đến công ty của Bùi tam thiếu." Lâm Tuyết Kiều đã cung chiêu cô con gái này quá mức rồi, cứ như vậy mà thuận theo ý của cô.

Tô Tử Bảo hấp tấp chạy đi, Lâm Tuyết Kiều chỉ Tô Lệ Nhã nói, "Hôm nay không so đo với con vợ, đợi Bảo Bảo quay về tìm con tính sau! Dám đẩy tin đồn xấu lên người con gái của ta, cứ chờ đấy!"

"Dì, con không có, thật sự là do chị không muốn kết hôn nên mới nhảy xuống biển...." Tô Lệ Nhã về mặt oan ức.

Nhưng mà ngay đến cả Tô Quốc Cường cũng thờ dài, "Lệ Nhã, lần sau đừng ăn nói lung tung."

Trên ghế ở trong phòng KTV, Bùi Dục nhìn Tô Tử Bảo đột nhiên xông vào.

Anh là tam thiếu gia của Bùi gia, gương mặt anh tuấn sắc sảo giống như điêu khắc, đường nét cực kỳ thâm sâu, ngũ quan lộ rõ sự tinh xảo, cứng rắn. Lông mày sắc bén không gò bó, đôi mắt hẹp dài thâm sâu lại tà mị, riêng khuôn mặt này cũng đủ để làm cho không ít thiên kim nhà giàu phải điêu đứng. Mặc một bộ âu phục trắng, phối hợp với một chiếc cà vạt màu rượu vang, bên trong là một chiếc sơ mi màu xanh, bên cạnh ôm một người phụ nữ xinh đẹp.

Tuổi ít tiền nhiều. Phong lưu, bắt kham. Chỉ tám chữ này, liền có thể khái quát được Bùi tam thiếu, đổi lại câu nói, anh là công tử đệ nhất Hải Thành.

Đây là những tư liệu mà Tô Tử Bảo nhớ được từ trong hồi ức, nhưng mà lúc nhìn thấy người trước mắt, cô vẫn không nhận được mà cảm thấy sững sờ. Bùi Dục, thực sự là một người đàn ông mà có thể khiến cho người ta ngay từ lần chạm mắt đầu tiên đã nhớ mãi không quên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3-2: Bùi Dục, chúng ta đi lấy đăng ký kết hôn (2)

"Ha, tôi cứ cảm thấy kỳ lạ là không biết ai lại dám gõ cửa nhà chúng tôi, hóa ra là cô dâu nhảy xuống biển của nhà chúng ta, Tô đại tiểu thư!" Người công tử ăn mặc anh tuấn lạnh lẽo cười, "Tô đại tiểu thư có phải là đến nhầm chỗ rồi không?"

Tô Tử Bảo quét mắt một cái, nhìn qua những người bạn lộ ra vẻ chẳng tốt đẹp gì của Bùi Dục, bên cạnh công tử nhà giàu hiển nhiên chẳng thiếu gì đám đại thiếu gia lắm tiền và một đồng nữ nữa.

"Tôi đến tìm Bùi Dực, để lấy giấy đăng ký kết hôn." Tô Từ Bảo nhìn Bùi Dực, nói năng mạnh mẽ.

"Phốc!" Tống Anh Kiệt phun một ngụm rượu vang ra, "Có phải là tôi nghe nhầm rồi không? Lấy giấy đăng ký kết hôn? Cô cũng đã thà chết không cưới rồi, giờ còn lấy cái gì mà lấy, hôm nay cô đã làm mất mặt Bùi tam thiếu đến như vậy rồi, vậy mà vẫn còn dám đến?"

Tô Từ Bảo hít sâu một hơi, bình tĩnh mà đi tới trước mặt Bùi Dực, "Hôm nay chúng ta kết hôn, bây giờ đi lấy giấy đăng ký kết hôn!"

Bởi vì trước đây Tô Từ Bảo sống chết chống lại cuộc hôn nhân này, vì vậy bọn họ vẫn chưa kịp lấy giấy kết hôn. Nhưng mà chỉ vì thiệp mời đã phát ra ngoài rồi không tiện đổi lại ngày, cho nên mới định hôm nay vừa kết hôn vừa đi lấy giấy đăng ký.

Kết quả mới sáng sớm Tô Từ Bảo vì muốn trốn khỏi cuộc hôn nhân mà nhảy xuống biển, bây giờ thái độ của Bùi gia đã trở nên không rõ ràng.

"Tam thiếu, có phải cô ta nhảy xuống biển nên nước tràn vào não rồi không? Sao lại nói nhảm gì nữa vậy?" Tống Anh Kiệt về mặt hoài nghi.

Tô Từ Bảo quay đầu nhìn cậu ta, lộ ra bộ dạng tươi cười, "Tống thiếu đã hiểu lầm rồi, hôm lúc tôi đang ngắm cảnh thì vô ý trượt chân rơi xuống biển, không biết vì sao mà lại bị người ta đồn thành vì không muốn kết hôn mà nhảy xuống biển. Nhưng mà tôi sớm đã ái mộ Bùi tam thiếu, cực kỳ hài lòng về chuyện kết hôn với tam thiếu, tại sao có thể thà chết không theo chứ? Hơn nữa, Hải Thành có biết bao nhiêu người muốn gả cho tam thiếu, tôi không có gì!"

Lúc trước không phải cô rất ngạc nhiên sao? Tống Anh Kiệt trong lòng nói thầm

Tống Anh Kiệt vừa từ nước ngoài trở về, đối với việc cô theo đuổi tình yêu thật sự mà cự tuyệt hôn nhân sắp đặt cũng chỉ là nghe đồn, trừ Tô gia ra, thì không có nhiều người biết được đến cùng là đã xảy ra chuyện gì.

"Không phải nhảy xuống biển? Là trượt chân?" Tống Anh Kiệt về mặt hoài nghi.

"Tống thiếu nên biết, có những người chỉ chờ để được xem trò của của hai nhà Bùi Tô. Vì vậy, vì sao lại truyền ra ngoài loại chuyện này, có thể lý giải rồi chứ?" Tô Từ Bảo thân nhiên nói xong, liền nhìn Bùi Dực, ánh mắt sáng lên, "Cho em 10 phút, nếu như anh vẫn không để ý đến em, thì em sẽ đi ngay."

Trong mắt Bùi Dực hiện lên một vẻ kinh ngạc, Tô Từ Bảo này, cùng với cái người trong trí nhớ của anh kỳ thực kém hơn rất nhiều.

Thanh âm trầm thấp vang lên, "Mọi người ra ngoài trước đi."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4-1: Một bản khế ước (1)

Tống Anh Kiệt đợi mọi người đi hết rồi, bên trong vẫn còn lưu lại mùi thuốc lá cộng với hương rượu phảng phất. Bùi Dực vẫn tùy ý nửa nằm nửa ngồi ở trên ghế sofa, ngón tay thon dài vuốt vuốt cái ly thủy tinh ở trong tay, ánh mắt rơi xuống trên người Tô Từ Bảo.

Cô vừa từ trong phòng bệnh bước ra, trên người vẫn còn mặc chiếc áo màu xanh trắng của bệnh viện, trên đầu vẫn còn đang quấn một dải băng, càng buồn cười hơn chính là trên tay cô còn đang xách một chiếc túi ny-lon, trông chẳng ra làm sao cả. Sắc mặt trắng xanh, trên mặt không trang điểm, nhưng mà cho dù có như vậy, thì cũng không thể che đi được vẻ đẹp của cô. Đôi mắt to tròn linh hoạt, lông mày lá liễu cùng với lông mi cong dài, trông cô giống như một mỹ nhân bước ra từ trong tranh vậy.

Bùi Dực sớm đã có tiếng xấu, trước khi ra nước ngoài, đã từng bị người ta coi như trò cười, coi như một cái bình hoa di động.

Nhưng không thể không nói rằng, thật sự đúng là một cái bình hoa xinh đẹp.

Bùi tam thiếu, chuyện sáng hôm nay, em chắc chắn rằng hoàn toàn không liên quan gì đến việc cự tuyệt cuộc hôn nhân này. Em vô cùng hài lòng với cuộc hôn nhân này, bây giờ người bên ngoài đều đang chờ xem trò cười của hai nhà chúng ta, em nghĩ rằng anh chắc chắn cũng sẽ không muốn danh tiếng của Bùi gia bị ảnh hưởng." Tô Từ Bảo chân thành nhìn anh, "Dù sao chuyện kết hôn thương mại này, sau khi kết hôn, Bùi thiếu anh phong lưu thế nào, em cũng không quan. Mà em cũng bảo đảm, tuyệt đối sẽ không làm chuyện gì khiến anh mất mặt. Sẽ an phận làm Bùi phu nhân, sẽ không làm anh mất mặt."

Bùi Dực khóe môi nhếch lên giễu cợt, "Cô hài lòng với cuộc hôn nhân này? Tô tiểu thư, nhưng tôi lại không hài lòng. Vốn không định lấy cô, cô trốn khỏi cuộc hôn nhân này cũng thật vừa đúng lúc. Danh tiếng của Bùi gia thì có liên quan gì đến tôi, muốn chê cười thì cứ chê cười đi, để cho bọn họ cười, lẽ nào sẽ khiến cho tam thiếu thôi mất đi miếng thịt nào sao?"

Tô Từ Bảo tròn mắt há mồm, tên này, vậy mà lại khó đối phó hơn là cô tưởng tượng. Lẽ nào anh ta lại không hề quan tâm một chút nào sao?

"Hôn nữa, cưới một trò cười như cô về, cũng đủ để người ta cười chê rồi, có gì khác biệt sao?"

Một sự kinh thường cực kỳ rõ ràng.

Tô Tử Bảo nghĩ về tất cả những thứ khác của kiếp trước, đúng là, có thể Bùi tam thiếu sẽ cảm thấy cô bỏ trốn đúng là đã giúp anh ta giải quyết rắc rối. Cô muốn gả, anh ta chưa chắc đã muốn lấy.

"Em chỉ cần 3 năm, Bùi tam thiếu, anh cho em ba năm, trước khi đăng ký kết hôn em có thể ký một thỏa thuận sau hôn nhân với anh, sau 3 năm, chỉ cần một câu nói của Bùi tam thiếu anh, em liền ra đi vô điều kiện." Tô Tử Bảo cắn răng, nắm chặt nắm đấm, hai mắt nhìn thẳng vào Bùi Dục mà nói, "Ra đi vô điều kiện, bao gồm cả của hồi môn của em, bao gồm cả những gì mà chúng ta có được trong 3 năm, em không cần gì cả. Nhưng mà trong 3 năm, em phải được làm vợ của Bùi Dục anh!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4-2: Một bản khế ước (2)

Đồng tử của Bùi Dục co rút lại, sau đó khôi phục lại trạng thái tự giễu mà nói, "Tô Tử Bảo, như vậy thì lỗ lớn rồi. Chỉ vì bây giờ muốn giữ thể diện cho Tô gia, chỉ vì 3 năm ổn định, mà cô lại hi sinh nhiều như thế? Đến lúc tôi đòi cô ra khỏi cửa, thì cô sẽ không còn gì hết."

"Chuyện của Tô gia anh không phải là không biết. Di chúc của ông, là em phải gả cho anh, thì mới có thể có được một nửa gia tài của hồi môn. Nếu như em không thể gả cho anh, vậy thì một nửa gia tài kia sẽ bị thu hồi, tùy vào bố em xử lý. Mà khả năng lớn nhất sẽ là, ông ấy sẽ đem chỗ tài sản này chia cho cặp con riêng. Tô Tử Bảo em cho dù là cho anh, chứ nhất quyết sẽ không cho bọn họ." Tô Tử Bảo thản nhiên nói, "Hôn nữa, nếu như em không lấy anh, thì bây giờ cũng sẽ bị đuổi ra khỏi cửa. Dù sao cũng còn ba năm để thoải mái, có thể nào cũng là em có lợi, không phải sao?"

Hôn nhân thương mại, lợi nhuận, Tô Tử Bảo đều nói rõ ràng tất cả mọi thứ.

Cô cần khoản tiền hồi môn này, cô cần thân phận là vợ của Bùi Dục, cô cần cái thân phận là con gái của Tô gia, chỉ có như vậy, cô mới có thể báo thù.

Vì thế, cho dù là hi sinh cuộc hôn nhân của đời mình, hi sinh hạnh phúc cả đời, đều không có gì để tiếc. Càng hưởng hờ, hạnh phúc? Haha, tình yêu chết tiệt, Tô Tử Bảo tôi trùng sinh lại một đời, tuyệt đối sẽ không tin vào tình yêu nữa, càng không hi vọng vào hạnh phúc.

Thứ cô cần làm chỉ là, báo thù, và bảo vệ người thân của cơ thể này. Cho dù ba năm sau, anh có đuổi cô ra khỏi cửa thì đã sao, chỉ cần báo thù xong, thì cô sẽ không còn gì phải hối hận nữa.

"Cô thông minh như vậy, quá chênh lệch so với tin đồn." Bùi Dục nghiêng đầu đánh giá cô, trong mắt có vài phần hứng thú, nói, "Có nhìn thể nào thì cũng thấy đây là một vụ buôn bán có lợi, dường như tôi cũng không có lý do để từ chối."

Thấy Bùi tam thiếu gật đầu, Tô Tử Bảo thở ra nhẹ nhõm, vội vàng từ trong túi móc ra một bản hợp đồng, đưa cho anh ta.

"Đây là hợp đồng sau hôn nhân, em đã ký tên rồi, anh ký tên vào đi." Tô Tử Bảo chủ động đưa bút cho Bùi Dục.

Những thứ này, cô đã chuyển bị trước khi đến đây rồi.

Bùi Dục lật ra xem, quả nhiên đã viết rất rõ, điều đầu tiên chính là sau ba năm bọn họ ly hôn, Tô Tử Bảo sẽ ra đi vô điều kiện, tất cả tài sản sẽ thuộc về Bùi Dục.

Ngoài ra, còn có vài điều thu hút sự chú ý của Bùi Dục.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(cham)Net**.

Chương 5-1: Có tư cách để làm người phụ nữ của Bùi Dục tôi (1)

Thứ hai, Bên A không được sự đồng ý của bên B, thì không được phát sinh quan hệ.

Thứ ba, hai bên đều phải cùng gánh vác trách nhiệm và nghĩa vụ vợ chồng.

Bùi Dục tấm tắc, cùng phòng lễ nào không phải là nghĩa vụ vợ chồng sao? Đôi mắt hẹp dài khẽ liếc cô, dùng khuôn mặt bình thản để nhìn cô, nhưng trong con mắt đen thẳm có vài phần bất an lẫn thấp thòm, thể hiện rõ anh rất coi trọng truyện này.

Phụ nữ trên giường anh, từ trước đến nay đều là tự dâng tới cửa.

Thỏa thuận sau khi kết hôn tuy rằng đơn giản, nhưng mà lại vô cùng mạch lạc, rõ ràng, hơn nữa còn không có một lỗ hổng nào, có đầy đủ hiệu lực pháp lý.

Bùi Dục thuận tay cầm bút lên ký vào tên của mình, thuận miệng hỏi, "Đây là do cô viết sao?"

"Đúng. Sao vậy? Có vấn đề gì sao?" Tô Tử Bảo hỏi

Bùi Dục đem một bản hợp đồng đã được ký đầy đủ đưa cho cô, mỉm cười đầy ý vị, "Không có gì."

Đương nhiên là có vấn đề rồi, vấn đề rất lớn là đẳng khác! Một bản hợp đồng không có kẻ hở như vậy, chứng tỏ cô đã chuẩn bị đầy đủ từ trước rồi, ngay đến cả hợp đồng cũng in ra rồi, xem ra người vợ như cô ta, cũng có vài phần thú vị.

Đợi đến lúc Bùi Dục ký xong, Tô Tử Bảo liền kéo tay của anh, "Đi, đi đăng ký kết hôn! Đợi lát nữa thì cục dân chính sẽ đóng cửa mất."

"Đợi đã!" Bùi Dục nắm lấy tay của Tô Tử Bảo, dùng sức để kéo Tô Tử Bảo ngồi lên đùi anh, cánh tay mạnh mẽ đem cô ép vào trong lòng, gương mặt anh tuấn vẽ ra một nụ cười mê hoặc, nhẹ nhàng nhấp một ngụm rượu vang, sau đó anh đột nhiên cúi xuống áp chặt lên bờ môi của Tô Tử Bảo.

Tô Tử Bảo vừa muốn giãy giụa, ngụm rượu vang kia đã thuận theo môi của anh tiến vào bên trong, tay của anh đè lên trán cô, khiến cho cô không cử động được, khiến cho cô chỉ có thể tiếp nhận ngụm rượu vang kia.

Khó khăn lắm mới nuốt được ngụm rượu kia xuống, Tô Tử Bảo ánh mắt sáng lên, khuôn mặt đỏ bừng, "Anh...Anh có ý gì!"

"Uống một chút rượu giao bôi đi." Bùi Dục trên mặt tỏ vẻ đây là điều dĩ nhiên, bên môi xuất hiện một nụ cười tà mị, "Có phát hiện ra là hăng nào không?"

Tô Tử Bảo trừng mắt nhìn anh, "porto."

"Không tồi, sản xuất năm nào?" Bùi Dục lại hỏi.

Tô Tử Bảo lắc đầu, không ngờ rằng Bùi Dục lại hôn mình, lần hôn này so với lần trước lại càng sâu hơn nữa, dường như muốn cùng cô hòa vào làm một vậy.

"Bây giờ thì sao?"

Tô Tử Bảo đỏ mặt, "Năm 86."

"Không tồi! Có tư cách để làm người phụ nữ của tôi." Bùi Dục dường như có vẻ vui vẻ, cười haha, ôm lấy ngang eo của Tô Tử Bảo đang ngồi trên đùi của mình, đi ra ngoài.

Tô Tử Bảo kinh hãi, đây là muốn lên giường sao?

"Anh muốn đưa em đi đâu?"

"Đi lấy giấy đăng ký kết hôn."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5-2: Có tư cách để làm người phụ nữ của Bùi Dục tôi (2)

Bùi Dục ngang nhiên ôm Tô Tử Bảo ra ngoài trước con mắt kinh ngạc của mọi người.

Tổng Anh Kiệt không biết bên trong đã xảy ra chuyện gì, hỏi dò: "Tam thiếu, đi đâu vậy?"

Bùi Dục thấp giọng nói, "Cục dân chính."

Tổng Anh Kiệt kinh ngạc, liền nghe thấy có người tiếp tục nói, "Bữa tiệc tối nay, vẫn tiến hành như thường lệ, thông báo cho mọi người, đừng có để cho mọi người hiểu lầm vợ của Bùi Dực tôi thật sự nhảy xuống biển."

"Được!" Tổng Anh Kiệt mặc dù không vui, nhưng mà vẫn lập tức nhận lời.

Đợi đến lúc lấy được giấy đăng ký kết hôn từ cục dân chính xong, Tô Tử Bảo nhìn cuốn sổ đỏ, trong mắt xẹt qua một tia buồn bã.

Kiếp trước, bố mẹ vẫn luôn cô sớm có thể kết hôn, nhưng mà cô lại vì Hạ Thừa Diệp, mà ngay đến cả chuyện tình cảm của mình cũng giấu cha mẹ.

Từ một cô gái trẻ trở thành một người phụ nữ, cô đã từng vô số lần tưởng tượng ra viễn cảnh mình gả cho Hạ Thừa Diệp, vô số lần tưởng tượng ra rằng tên của mình sẽ điền vào quyển sổ hộ khẩu của anh, nhưng mà cô đợi tám năm, bỏ lỡ mất khoảng thời gian quý giá nhất của một người con gái, cuối cùng lại đợi được tin anh cùng người con gái khác đính hôn, thứ cô đợi được lại chính là cả nhà cô bị chôn vùi trong biển lửa.

Bố mẹ, con xin lỗi, bây giờ, cuối cùng con cũng kết hôn rồi. Nếu như bố mẹ ở trên trời có linh thiêng, mong hai người hãy bảo vệ cho con, con nhất định sẽ tự tay giết chết tên bỉ ổi như Hạ Thừa Diệp!

"Không phải là cô đòi lấy được tờ giấy đăng ký kết hôn này sao, sao bây giờ lấy được rồi, sắc mặt lại khó coi như vậy?" Bùi Dực nhíu mày.

Tô Tử Bảo che giấu sự sắc bén trong đáy mắt, nở nụ cười ngọt ngào, "Đương nhiên là không phải rồi, em chỉ đang nghĩ là em kết hôn rồi, nhưng mà ông lại không nhìn thấy được, nhất thời liền có chút thần thức thôi. À, đúng rồi, Bùi thiếu, chúng ta bây giờ về nhà phải không?"

"Tiếp tục hôn lễ."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6-1: Bị truyền thông tấn công (1)

Trong chiếc xe Cayenne màu đen, Tô Tử Bảo và Bùi Dực ngồi cạnh nhau, sau khi họ lấy được giấy đăng ký kết hôn xong liền đi thay lễ phục, Tô Tử Bảo buổi sáng mặc một chiếc áo cưới được đặt làm thủ công của Italy, chiếc váy đã bị nước biển thấm ướt, không thể mặc lại nữa. Dựa theo chương trình của buổi hôn lễ, buổi chiều tiếp khách, là một nghi thức hết sức rườm rà, bữa tiệc kéo dài cả ngày, mỗi cho đến tối muộn mới kết thúc.

Bởi vì sáng nay Tô Tử Bảo rơi xuống biển, đến tận chiều mới tỉnh lại, bây giờ hai người vẫn tới kịp bữa tiệc.

radio trong xe đang phát tin tức mới nhất.

"Tang lễ của Tô Tử đã diễn ra 7 ngày, những ngày này, khiến cho chúng ta lại lần nữa hồi tưởng lại cuộc đời của Tô Tử. Cô Tô xuất thân trong một gia đình bình thường, nhưng mà bởi vì tài năng âm nhạc xuất sắc vậy nên được học viện hàng đầu thu nhận, sau khi tốt nghiệp liền làm trong Vân Đình, bởi vì có khả năng khai thác nhân tài và thiên bẩm đã biết cách lên kế hoạch, vậy nên đã đảm nhiệm chức tổng thanh tra của công ty giải trí Vân Đình.

Cô đời trước bày ra gần trăm chương trình truyền hình, hoạt động điện ảnh trực tuyến, rất nhiều đều trở thành kinh điển để các công ty giải trí khác học tập. Tìm được một người sáng tác nhạc và lời thần bí Diệp Tử, tác giả của những tác phẩm bán chạy mới nhất Thẩm Hề, sự qua đời của cô là một tổn thất lớn đối với làng giải trí..."

Tổng Anh Kiệt đang lái xe nghe thấy tin tức này bất giác cảm khái, "Nhớ ngày đó Đế Tước còn ra giá cao để có thể có được cô, nhưng mà cô lại không có hứng thú với tiền, lúc biết được liền thẳng thừng từ chối. Không ngờ cô ấy lại hồng nhan bạc mệnh, thật đáng tiếc, một nhà ba người, đều cháy thành than."

Tô Tử Bảo toàn thân run rẩy, một nhà ba người đều cháy thành than. Chỉ cần nghĩ đến cái kết cục kia, trước mắt lại hiện ra chiếc xe đột nhiên lao tới vào biển lửa thiêu đốt, giọng nói lạnh thấu xương của Hạ Thừa Diệp vẫn còn vang vọng trong tai, giống như đang giễu cợt tình cảm của cô.

Bố, mẹ, con xin lỗi, thật sự xin lỗi....

Nếu như không phải con, bố mẹ cũng sẽ không chết. Con xin lỗi, con nhất định sẽ báo thù cho hai người!

Bờ vai của cô run rẩy, Bùi Dực ở bên cạnh nhạy bén phát hiện ra có gì đó không đúng, ánh mắt dò xét liền quét qua cô, "Sao thế? Cô quen Tô Tử à?"

"Quen, nhưng cũng không thân lắm." Tô Tử Bảo hít sâu một hơi đem nước mắt nuốt ngược vào trong, nói, "Có ai điều tra ra tại sao lại xảy ra tai nạn không?"

Tổng Anh Kiệt nói, "Điều tra rồi, là do mất phanh, đúng lúc đó lại có một xe chở xăng lớn tông vào, ngay lập tức liền phát nổ. Ông chủ công ty giải trí

Vân Đình, Hạ Thừa Diệp tự mình lo liệu hậu sự, ở trước ống kính khóc đến cảm động lòng người, ai cũng nói Hạ Thừa Diệp là người nặng tình, anh ta và Tô Từ nghe nói là bạn học đại học, cùng nhau phấn đấu 5 năm, tôi còn cảm thấy hai người đó có tình ý gì đấy, cứ luôn ở bên nhau, đúng là trai tài gái sắc."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6-2: Bị truyền thông tấn công (2)

Tô Từ Bảo nghiêng răng kêu ken két, nặng tình, bạn đại học. Ha ha ha, thì ra người đời xem bọn họ là mối quan hệ như vậy.

Hạ Thừa Diệp, không ngờ cái chết của tôi, còn để cho anh lên diễn một màn tình sâu nghĩa nặng. Ngay đến cả cái chết của tôi cũng bị anh lấy ra làm trò.

Anh đợi đấy, trùng sinh đời này, chính tay tôi phải giết anh!

"Cạch!"

Tổng Anh Kiệt dừng xe ở bờ biển, phóng viên đang ngồi xổm chờ đợi lập tức xông tới. Các loại máy ảnh, ánh đèn flash chụp liên tục khiến người ta hoa mắt.

"Bùi thiếu, hôm nay Tô Từ Bảo nhảy xuống biển... Ôi! Rơi xuống biển là một tin tức lớn, nhìn nhiều phóng viên đang châu chực ở đây như vậy, chắc chắn là đang chờ hai người." Tổng Anh Kiệt chỉ phóng viên ở bên ngoài.

Chuyện thông gia của hai nhà Bùi Tô vốn là chuyện lớn, càng huống hồ hôm nay lại xảy ra chuyện nhảy xuống biển

Bùi Dục khẽ cau mày, sau đó lông mày lại giãn ra, anh mặc một bộ tây phục trông ưu nhã như một vị hoàng tử, sau khi mở cửa bên trái ra, xuống xe liền giúp Tô Từ Bảo mở cửa xe, động tác ưu nhã giống như một vị quý tộc trong tòa lâu đài của thời trung cổ ở Châu Âu, anh nhẹ nhàng đưa tay trái ra.

Tô Từ Bảo quét mắt nhìn đám đông nghịt ở phía bên ngoài, hít sâu một hơi, trên mặt đem theo một nụ cười, đem bàn tay trắng nõn thon dài đặt vào trong lòng bàn tay của Bùi Dục.

Anh nắm chặt lấy cô, bước ra khỏi xe, chỉ một động tác đơn giản như vậy, vậy mà lại tốn biết bao nhiêu cuộn phim.

"Bùi thiếu, nghe nói vị hôn của anh là Tô Thiếu Bảo thà rằng nhảy xuống biển chứ cũng không chịu lấy anh, điều này có phải là thật không?"

"Tô tiểu thư, nghe nói cô bị ép về nước để kết hôn, nghe nói cô đã sớm có dự định, thà chết chứ không chịu gả cho Bùi thiếu, có phải là cô không thích cái danh tiếng là đệ nhất công tử Hải Thành của Bùi thiếu không?"

"Bùi thiếu, bây giờ thấy hai người cùng xuất hiện, có phải là vì sự hợp tác làm ăn của hai nhà Bùi Tô, bắt buộc dĩ nên mới lại phải đi cùng nhau?"

"Tô tiểu thư, nghe nói bạn trai của cô là một người đàn ông nghèo khổ, xin hỏi có phải vì yêu, cho nên cô mới chọn anh ấy chứ không phải là chọn một người vừa đẹp trai vừa có tiền như Bùi thiếu không?"

Một đám phóng viên vây chặt lấy hai người, mặc dù xung quanh có bảo vệ, nhưng mà cũng không thể chặn nổi sự nhiệt tình của bọn họ, hơn nữa câu hỏi còn vô cùng sắc bén, xảo quyết.

Tô Từ Bảo bây giờ chỉ mừng vì kiếp trước đã không nói sai điều gì đó trước mặt đám phóng viên này, bằng không muốn biến trắng thành đen quả thật là quá khó.

"Yên lặng một chút!" Bùi Dục liếc đám người, thấp giọng, "Tôi chỉ nói một lần."

Câu nói này, nhất thời khiến cho hiện trường náo loạn trong chớp mắt trở nên yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7-1: Thật xin lỗi, nhà tôi không thiếu tiền (1)

"Trước tiên tôi sẽ đính chính một chút, Tô Tử Bảo là vợ hợp pháp của tôi, không phải là vị hôn phu, chúng tôi đã đăng ký kết hôn ở cục dân chính rồi. Thứ hai, vợ của tôi không nhảy xuống biển, mà là trong lúc ngắm cảnh không may bị trượt chân rơi xuống biển, ở bệnh viện kiểm tra một chút bây giờ đã không sao rồi, vì vậy hôn lễ hôm nay vẫn được tổ chức bình thường." Bùi Dực nhếch môi, bên môi lộ ra một nụ cười quý tộc, "Tình cảm giữa tôi và vợ rất tốt, mong mọi người đừng nghe những lời đồn đại, đừng nghe nhầm đồn bậy."

Nói xong những lời cuối cùng này anh liền nắm chặt tay cô, xuyên qua gang tay cũng có thể cảm nhận được lòng bàn tay nóng bỏng của anh, khiến cho cô biết rằng, cô không phải ở bên ngoài một mình đối mặt với tất cả.

"Tô tiểu thư, cô và Bùi thiếu xuất hiện cùng nhau, có phải điều này chứng minh rằng cô đồng ý với cuộc hôn nhân được sắp đặt này không? Cô từ bỏ bạn trai của mình, để tìm đến nương tựa một người đàn ông giàu có, đẹp trai sao! Đây rốt cuộc là do bị bức ép, hay là do cô yêu tiền tài chê nghèo khổ?" Một nữ phóng viên chen lên phía trước, nói một cách rất khó nghe.

Nếu như là Tô Tử Bảo của lúc trước, thì khi nghe thấy như vậy cô đã sớm bùng nổ rồi, nhưng mà Tô Tử Bảo hiện tại lại chỉ nhẹ nhàng lườm nữ phóng viên kia, nụ cười ưu nhã hết như Bùi Dực, "Phiền cô trước khi nói thì tra từ điển thành ngữ một chút đi, từ lúc nào mà kết hôn lại trở thành "Làm gái" vậy? Bản thân không gả đi được liền chửi bới người khác. Đây không giống như là một tố chất mà một phóng viên nên có."

"Tô tiểu thư vậy thì cô thừa nhận cô là người yêu tiền tài và ghét sự nghèo khổ phải không?" Nữ phóng viên kia lại bắt chặp thể diện mà nói tiếp.

Tô Tử Bảo khinh thường liếc cô ta một cái, "Thật xin lỗi, nhà tôi không thiếu tiền."

Một câu nói liền khiến cho nữ phóng viên kia á khẩu không nói gì được. Thực ra, ai cũng biết, Tô gia gả con gái đi, là đã lấy một nửa gia sản để làm của hồi môn. Đây gọi là yêu tiền tài ghét nghèo khổ sao? Đây phải gọi là lấy lại tiền mới đúng.

Bùi Dực ở bên cạnh nhếch môi cười tà mị, ôm lấy Tô Tử Bảo, Tô Tử Bảo không kịp chuẩn bị vội vàng ôm lấy cổ của anh, thấp giọng kinh hô một tiếng.

"Làm tốt lắm." Giọng nói trầm thấp nam tính lại vang lên bên tai, trong giọng nói có đem theo một chút tán thưởng.

Anh ôm cô đi xuyên qua đám phóng viên, đi thẳng đến ca nô, ngay đến cả sáng nay lúc đón dâu cô cũng không được đối xử như vậy, bây giờ lại được hưởng thụ cái ôm cô dâu.

Trên boong tàu có người ở phía xa xa nhìn bọn họ, đợi đến lúc Bùi Dực buông cô xuống sau đó dắt cô đi qua, lúc này tất cả mọi người đã nhìn về phía bọn họ.

Sáng sớm nay chiếc áo cưới màu trắng thuần khiết bởi vì rơi xuống biển bây giờ đã không thể mặc nữa rồi, nhưng mà lúc này nhìn Tô Tử Bảo xem ra còn xinh đẹp hơn buổi sáng gấp nhiều lần. Chiếc váy dài cúp ngực màu trắng ôm lấy cơ thể thon dài, trên thân váy cũng không có quá nhiều họa tiết trang trí, nhìn qua cực kỳ đơn giản, phía sau còn có đuôi váy dài tầm hai mét, rơi ở trên mặt đất giống như từng đóa hoa tươi nở rộ, cực kỳ xa hoa. Chiếc váy cưới này, người trong ngành đều nhận ra, là chiếc váy được treo ở trong tủ kính trên tầng mười bảy của cao ốc thế kỷ ở Hải Thành.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7-2: Thật xin lỗi, nhà tôi không thiếu tiền (2)

Không biết bao nhiêu cô gái nhìn trộm, nhưng mà người ta bao nhiêu tiền cũng không bán, không nghĩ tới bây giờ nó lại được cô mặc trên người, làm cho người ta không khỏi than thở đây mới chính là sự quyết đoán của tứ đại hào môn Hải Thành. Người khác đặt trước đều mua không được, thế mà ở chỗ của bọn họ lại chỉ là mặc để tạm thời ứng phó tình huống.

Tô Tử Bảo búi tóc cô dâu, trên trán bôi vì va đập do lúc rơi xuống nước cho nên lưu lại vết máu đọng, mái tóc cắt ngang trán lúc này lại vừa vặn che đi, cô chỉ đeo những đồ trang sức tinh giản, nhưng toàn bộ đều là những đồ trang sức hết sức trân quý.

Bùi Dực cũng thay một bộ âu phục trắng, so với lúc trước có đôi phần giống nhau, cùng bộ đồ của Tô Tử Bảo rõ ràng là một đôi, hai người nắm tay nhau đi tới, tài tử giai nhân, một đôi bích nhân.

"Anh ba, đây là chuyện gì vậy? Sao chị ta lại quay về rồi, chị ta không phải là đã chạy đi rồi sao!" Vừa nhìn thấy Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực xuất hiện, một người con gái xinh đẹp 20 tuổi liền xuất hiện hung dữ trừng Tô Tử Bảo, sau đó xông lên phía trước nói.

Bùi Dực gỡ đầu của cô, vẽ ra một nụ cười vô cùng mê hoặc, "Nói lung tung cái gì thế, chị ba của em bị rơi xuống biển, bây giờ ra viện rồi thì đương nhiên là phải đến chứ."

"Thế nhưng không phải là chị ấy trốn tránh kết hôn..."

"Hả?" Bùi Dực ánh mắt thâm trầm, trong nháy mắt liền trở nên lạnh lẽo, Bùi Đình Vũ vội vàng che miệng mình, nhưng mà trong ánh mắt nhìn trừng trừng vào Tô Tử Bảo lại càng thêm ác ý.

Cái cô gái này, Tô Tử Bảo cho ra, Bùi Đình Vũ em gái song sinh của Bùi Dực, tính tình ngang ngược, đại tiểu thư sớm sẽ bị lĩnh giáo. Kỳ thật các cô gái trong giới giải trí đều như vậy, dùng dáng vẻ trang nhã, dịu dàng để khiến cho người khác yêu thích, dùng thái độ ngang ngược, ngu xuẩn để khiến cho người ta ghét, trước kia Tô Tử Bảo chính là loại người phía sau.

Ngay đến cả Bùi Đình Vũ cũng không dám nói lung tung, trên boong thuyền các người khác lại càng không dám nói. Bùi Dực dắt Tô Tử Bảo đi vào đại sảnh trên thuyền, trong nháy mắt liền thu hút tất cả ánh mắt của mọi người. Hai người chào hỏi những người lớn tuổi, Tô Tử Bảo kỳ thật không quen biết gì đối với những người trong Bùi gia, ngoại trừ Bùi Đình Vũ mà lúc trước gặp ra, những người khác cô đều không biết. Thứ khiến cho Tô Tử Bảo vui mừng chính cô không biết trước khi bọn họ xuất hiện hai nhà đã nói thế nào, mà người của Bùi gia ít nhất cũng không khiến cô khó xử.

"A Bảo, sức khỏe ổn chưa? Sau này ở trên biển ngắm cảnh thì nhớ phải cẩn thận một chút nhé." Bùi Nghiêm hiền từ nói. Ông là ông của Bùi Dực, cũng là người ông đã sắp đặt chuyện hôn sự này của anh và Tô Tử Bảo.

Tô Tử Bảo thụ sủng nhược kinh, vội vàng cười nói, "Khiến cho ông phải lo rồi ạ, A Bảo sau này nhất định sẽ chú ý."

Vừa nói ra câu này, đừng nói đến Bùi Nghiêm, người nhà Bùi gia mọi người đều sững sờ. Sáng nay Tô Tử Bảo mặt mày còn khó chịu, cứ như là có ai thiếu nợ cô vài trăm vạn vậy, làm sao mà bỗng dưng thái độ lại thay đổi hẳn thế này.

"Được rồi, được rồi, Bùi Nhi sau này phải chăm sóc A Bảo nhiều vào nhé." Bùi Nghiêm cực kỳ vui vẻ.

Bùi Dực một công tử như anh cũng bắt đầu giả vờ trước mặt ông nội nói, "Vâng, ông yên tâm. Tử Bảo là vợ của cháu, sau này cháu sẽ chăm sóc tốt cho cô ấy."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8-1: Sao anh ta lại đến đây (1)

Bùi Nghiêm ngày thường là một người ông có phần uy nghiêm, nói năng thận trọng, hôm nay đối với Tô Tử Bảo như vậy cũng coi như là cực kỳ ôn hòa rồi. Bùi Hữu Thiên bố của Bùi Dực thái độ không quá lạnh nhạt, Bạch Lan Chi vừa nhìn qua liền cảm thấy bà là một quý phu nhân còn khó đối phó hơn cả mẹ mình, bà tương đối lạnh nhạt với Tô Tử Bảo, nhưng mà cũng không có ý gây khó dễ.

Bùi gia thực ra là một gia đình quân nhân, mãi cho đến khi bị chịu ảnh hưởng mạnh mẽ từ môi trường nên mới bắt đầu kinh doanh, Bùi gia bây giờ vẫn duy trì truyền thống đưa con cháu vào quân đội, lão đại của Bùi gia-Bùi Trường Phong bây giờ đang nhậm chức ở một quân khu nào đó, không đến kịp để tham dự hôn lễ của Bùi Dực.

Lão nhị của Bùi gia- Bùi Kỳ Thành là một thanh niên hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi, cũng anh tuấn như Bùi Dực, chỉ là nhìn có vẻ trưởng thành và chững chạc hơn, là một hình tượng thành công trong kinh doanh. Nghe nói phần lớn sản nghiệp của Bùi gia đều giao cho cậu ta xử lý, vợ của cậu ta là Bạch Lăng Tuyết, trong trí nhớ của Tô Tử Bảo thì cái tên này cực kỳ nổi tiếng.

Bạch Lăng Tuyết, là người con gái đẹp nhất Hải Thành, đã từng có rất nhiều người khi nhắc người đẹp này, đều lấy Tô Tử Bảo ra để phụ họa, để làm nền. Vì vậy cho dù Bạch Lăng Tuyết có nhìn Tô Tử Bảo mà cười một cách ưu nhã, đầm ấm đến đâu, Tô Tử Bảo cũng khó mà có thể có thiện cảm với cô.

Mà hơn nữa cô họ Bạch, vị hôn phu của Hạ Thừa Diệp cũng là họ Bạch, không cần phải nghi ngờ gì nữa, nhất định là người một nhà, bởi vì cả khu Sở Nam này, nhà Bạch gia mà lại giàu có thì chỉ có một nhà.

Bạch gia, Hạ gia, còn có Bùi gia lúc này, còn bao gồm cả gia tộc Tô gia của Tô Tử Bảo mình, đều là những nhà giàu có từ mấy trăm năm trở lại đây. Điểm bất đồng chính là, Bùi gia là nhà phát triển tốt nhất trong các gia tộc.

Lúc gặp trường bối của Bùi gia, Tô Tử Bảo ánh mắt vô ý liếc qua một cái góc nhỏ, trong ánh mắt hiện lên một tia nhìn chăm chú.

Ở trong một cái góc tầm thường của bữa tiệc, một người đàn ông mặc một bộ tây phục màu đen ngồi trên ghế sofa. Tướng mạo của anh ta tuy rằng kém hơn so với Bùi Dực, nhưng mà cũng được xếp vào loại cực kỳ anh tuấn, thoát nhìn liền thấy rất tao nhã, rất dễ khiến cho người ta nảy sinh hảo cảm. Vài thiên kim ở xung quanh bị anh ta thu hút, lúc này đang cùng anh ta trò chuyện vui vẻ, nhưng mà ánh mắt của anh ta vẫn luôn đánh giá mọi thứ xung quanh.

Người này, chính là người yêu cũ của Tô Tử Bảo, Hàn Ly!

Đúng là người yêu cũ, Tô gia bao gồm cả Lâm Tuyết Kiều người mẹ mà luôn yêu thương Tô Tử Bảo nhất đều không hài lòng để con gái đi theo một tên

nghèo nàn không quyền không thể, vì vậy liền đưa cho anh ta 50 vạn tiền phí chia tay, để cho anh ta rời khỏi Tô Từ Bảo, nhưng mà anh ta lại không đồng ý, xé nát tờ chi phiếu ngay tại chỗ.

Tô Từ Bảo bởi vì biết như vậy nên mới càng quyết tâm nhảy xuống biển để trốn tránh cuộc hôn nhân này, chứ không hề biết rằng người ta cố ý tiếp cận mình, đã bày ra mưu kế tỉ mỉ rồi 50 vạn mà có thể đuổi anh ta đi sao?

Dưới sự can thiệp của Tô gia, Tô Từ Bảo trước đây đã bị ép phải chia tay với anh ta. Cho đến bây giờ Tô Từ Bảo ngay đến cả giấy đăng ký kết hôn cũng cùng Bùi Dục đi lĩnh rồi, tự nhiên sẽ không còn có khả năng còn dây dưa gì với anh ta.

Tô Từ Bảo sau khi nhảy xuống biển suýt chết, không thấy anh ta xuất hiện ở bệnh viện, nhưng mà lúc này lại xuất hiện ở bữa tiệc, trong lòng anh ta thế nào, đã lộ rõ rành rành.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8-2: Sao anh ta lại đến đây (2)

"Bùi Dục, em có chút chuyện cần xử lý." Tô Từ Bảo yên lặng thu hồi ánh mắt, nói.

Bùi Dục nhìn thoáng qua chiếc đồng hồ trên cổ tay, nhẹ giọng nhắc nhở Tô Từ Bảo, "Còn nửa tiếng nữa là đến nghi thức kết hôn, chú ý thời gian."

"Vâng."

Ở chung với Bùi Dục khiến cho Tô Từ Bảo cảm thấy rất thoải mái, tên công tử đào hoa này tuy danh tiếng đồn xa, nhưng mà nghe nói anh đối với phụ nữ cũng rất tốt, không có gì để chê, vì vậy cho nên mới thu hút được những thiên kim xinh đẹp không thiếu tiền kia ùn ùn kéo đến.

Tô Từ Bảo buông tay ra, nhìn lướt qua đại sảnh, người nhiều tai mắt nhiều, cô không thể trực tiếp đi qua tìm Hàn Ly, nếu không nhất định sẽ trở thành tiêu điểm.

"Gia Hân, em giúp chị hẹn gặp Hàn Ly, cứ nói là chị có chuyện cần tìm anh ấy, bảo anh ấy đi đến phòng cuối cùng ở bên trái của tầng một đợi chị." Tô Từ Bảo đi đến trước mặt em gái của mình, thấp giọng nói, "Em chú ý một chút, đừng có khiến cho người khác chú ý."

Tô Gia Hân vẻ mặt kinh ngạc, vội bịt chặt miệng của mình, nói nhỏ, "Chị, chị không phải là muốn bỏ trốn cùng anh ấy đấy chứ?"

"Chị đã đăng ký kết hôn với Bùi Thiếu rồi, em suy nghĩ bình thường một chút có được không? Sắp đến nghi thức của buổi hôn lễ rồi, chị lo anh ta sẽ phá hoại. Ở đây bảo vệ rất nghiêm ngặt, không có thiệp mời thì căn bản sẽ không vào được. Anh ta không quyền không thể thì làm sao mà vào được? Chắc chắn là có ai đó đã cố ý đưa anh ta vào." Nói xong câu cuối cùng, Tô Từ Bảo liền nghiêng răng ken két.

Chắc chắn là có người muốn phá hoại buổi hôn lễ của cô. Sáng nay còn chưa đủ, đến tối còn sắp đặt đến anh ta.

"Ý của chị chính là có người muốn phá hoại hôn lễ của chị!" Tô Gia Hân thấp giọng kinh ngạc nói, vội vàng gạt đầu, "Được rồi, chị, em hiểu rồi. Nhưng mà, chị, thật sự muốn lấy Bùi tam thiếu? Mặc dù em thấy người yêu cũ của chị cũng chẳng ra làm sao, nhưng mà cái tiếng đào hoa của Bùi tam thiếu, thì cả Hải Thành đều biết rồi. Chị đi theo anh ấy, sau này chắc chắn sẽ phải chịu thiệt thòi."

Tô Từ Bảo khẽ đẩy cô một cái, "Mau đi đi, chuyện khác, sau này sẽ nói cụ thể với em sau."

"Vâng, chị mau đi đi, em sẽ lặng lẽ dẫn anh ta đến." Tô Gia Hân lắc lắc tay, đi về phía Hàn Ly.

Theo như ký ức của cô, Tô Gia Hân và Tô Từ Bảo tình cảm chị em rất tốt. Tính cách của hai chị em cũng rất giống nhau, không phải là người xấu xa gì, chỉ là từ nhỏ tính cách đã tùy hứng, không có tâm tư gì, thường xuyên bị người khác đùa nghịch đến xoay vòng vòng.

Nếu như cô đã chiếm cơ thể của người ta, vậy thì người em gái này, về sau cô cũng sẽ chăm sóc cho cô ấy.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9-1: Không đưa tiền phí chia tay thì đừng mong kết hôn (1)

Tô Từ Bảo thừa dịp xung quanh không có ai chú ý, liền nhắc đuôi váy lên nhẹ nhàng đi xuống lầu.

Tô Gia Hân và Hàn Ly đã chờ sẵn ở đó, vừa nhìn thấy Tô Từ Bảo, Hàn Ly liền lập tức thân mật mà nắm lấy tay của Tô Từ Bảo nói, "A Bảo, anh rất nhớ em! Có phải là bọn họ ép em phải lấy người khác không? Em đừng sợ, bây giờ anh sẽ đưa em đi ngay lập tức."

Anh ta nói một cách hết sức chân thành, nhưng mà ánh mắt đang nhìn lên trên áo cưới và trang sức đắt tiền ở trên người cô của anh ta, lại xẹt qua một tia tham lam. Mặc dù che giấu vô cùng tốt, nhưng mà vẫn bị Tô Từ Bảo phát hiện ra.

Quả nhiên là mượn danh nghĩa yêu nhau để lừa gạt chủ nhân của cơ thể này, âm mưu bất chính.

"Buông tay!" Tô Từ Bảo dùng sức đẩy anh ta ra, lùi ra sau một bước để giữ khoảng cách nói, "Hàn Ly, tôi đã kết hôn rồi, không thể đi cùng anh được nữa. Bây giờ đến là để nói với anh một tiếng, chuyện của tôi và anh là không thể, anh cũng đừng gây rối trong hôn lễ của tôi, bằng không..."

Không đợi Tô Từ Bảo nói xong, Hàn Ly liền dùng vẻ mặt chân tình nói, "Có phải là anh có gì không tốt đã làm em giận rồi không? A Bảo, ngoan nào, đừng nói những lời giận dữ nữa, anh biết là em thích anh, không phải em đã từng nói là, nếu như có một ngày em kết hôn, chủ rể mà không phải là anh, thì sẽ để anh đến cướp dâu sao? Không phải em đã nói, đó là chuyện mà em cảm thấy hạnh phúc nhất sao? Bây giờ anh đến rồi, A Bảo, anh nhất định sẽ để em làm một người phụ nữ hạnh phúc nhất trên đời này."

Trời ạ! Anh ta đúng thật là định đến cướp dâu thật, hơn nữa không ngờ Tô Từ Bảo lại đúng là một thiếu nữ nào tàn xem nhiều tiểu thuyết ngôn tình, cảm thấy được cướp dâu là chuyện cực kỳ hạnh phúc?

Hơn nữa Hàn Ly bộ dạng thâm tình, Tô Từ Bảo nhìn mà thấy buồn nôn. Vừa mới bị tình yêu hại chết, nếu cô còn tin vào cái trò đùa này, thì chính là cái đồ nào bị ung nước.

"Tô Từ Bảo của trước đây đã chết rồi. Tô Từ Bảo của bây giờ là vợ của Bùi Dục, không thích anh, cũng sẽ không đi cùng anh." Tô Từ Bảo nhú mày, nhìn chằm chằm vào Hàn Ly nói một cách hết sức nghiêm túc, "Tôi cảnh cáo anh, tôi đã lấy giấy đăng ký kết hôn rồi, anh đừng có phá hoại hôn lễ của tôi, bằng không hai nhà Bùi Tô sẽ không bỏ qua cho anh đâu. Nhà của anh không phải là ở Hải Thành sao? Nếu như anh không muốn cả nhà anh không có chỗ dung thân, vậy thì đừng có vọng tưởng."

Tô Từ Bảo đã quyết định gả cho Bùi Dục, cảm lấy của hồi môn, đối phó với Hạ Thừa Diệp. Ai mà có ý định phá hoại tất cả những thứ này, cô nhất định sẽ không tha!

Tô Từ Bảo trước mắt dường như biến thành một con người khác, không còn là một cô gái trong mắt chỉ toàn là sự yêu thích nhìn về phía anh ta nữa.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9-2: Không đưa tiền phí chia tay thì đừng mong kết hôn (2)

Hàn Ly trước kia vẫn xem thường cô thiên kim này, nhưng mà bây giờ, anh ta cảm thấy cô cao ngạo chói mắt như vậy, khiến cho anh ta không cách nào chạm vào được.

Không, sẽ không đâu. Hàn Ly không dám tin, anh ta tốn mất một năm, để tiếp cận cô gái ngốc nghếch này, hao tổn công sức để khiến cho cô ta thích mình, vậy mà tại sao bây giờ lại đột nhiên thay đổi rồi?

Không thể nào, không thể nào.

"A Bảo, anh biết là em nghĩ cho anh, em sợ hai gia tộc sẽ đối phó với anh, mới bảo anh từ bỏ. Nhưng mà vì em, anh không sợ. Cho dù là phải sống đầu đường xó chợ, chỉ cần được ở cùng với em, thì ở đâu cũng là thiên đường." Hàn Ly nỗ lực bày ra bộ dạng tươi cười, duy trì hình tượng si tình.

Tô Từ Bảo nghe đến ghê cả răng, nhưng mà Tô Gia Hân ở bên cạnh thì đã cảm động đến thút thít, kéo tay áo của Tô Từ Bảo nói, "Chỉ, không ngờ rằng trông anh ấy có vẻ không có bản lĩnh gì, nhưng mà lại là người si tình như vậy..."

"Im miệng, ngoan ngoãn ở bên cạnh đợi đi." Tô Từ Bảo trừng mắt nhìn Tô Gia Hân, xoay người nói với Hàn Ly, "Hàn Ly, anh nói những lời này để lừa

những cô gái mới lớn còn được, chúng ta đều là những người trưởng thành rồi, đừng cho rằng tôi không biết là anh cố tình tiếp cận tôi."

Hàn Ly cực kỳ hoảng sợ, "Em biết?"

"Đúng, tôi không chỉ biết là anh cố ý tiếp cận tôi, mà còn biết người đứng ở đằng sau lưng sai khiến anh là cặp con riêng kia nữa." Tô Tử Bảo nhếch môi cười giễu cợt. Đây thật ra là cô đang gạt Hàn Ly, nhưng mà dựa vào suy đoán trước kia của cô, có đến tám mươi, chín mươi phần trăm là do Tô Lệ Nhã hoặc là Tô Chấn Triết chỉ đạo.

Hàn Ly vẻ mặt xám xịt, "Nếu như cô đã biết rồi, thì tại sao...cô lại không vạch trần tôi?"

"Tôi chỉ muốn xem xem rốt cuộc thì các người định làm trò gì, chơi cùng các người một chút mà thôi." Tô Tử Bảo tỉnh bơ, nhưng mà trong lòng lại thầm ghi nhớ, quả nhiên là hai người bọn họ.

"Bây giờ tôi kết hôn rồi, vì vậy nên trò chơi này bốn tiểu thư đây không chơi tiếp nữa!" Tô Tử Bảo nói, kéo Tô Gia Hàn rời đi.

Cô đều đã nói toạch ra hết rồi, Cái tên Hàn Ly này chỉ cần là người thông minh, thì sẽ không dám làm trò gì để phá hoại. Dù sao chỉ cần Tô Tử Bảo không đáp trả, thì Hàn Ly có làm loạn đến thế nào, thì cũng chỉ có thể bị hai nhà Bùi Tô đuổi đi.

Nếu như là Tô Tử Bảo của trước đây, đồng ý chạy theo Hàn Ly, vậy thì có trò vui lớn rồi.

"Tô Tử Bảo!" Hàn Ly đột nhiên chạy lên phía trước mặt hai chị em, chặn hai người họ lại, không còn bộ dạng ôn nhả si tình như lúc nãy nữa, hung hãn mở miệng, "Tô Tử Bảo, tôi ở cùng với cô một năm, kết quả cô lại không cho tôi cái gì! Không công bằng, tôi lãng phí một năm với cô, ở cùng một người có tính cách vô lễ, tùy hứng, bệnh công chúa như cô, tôi chịu đủ rồi! Cô muốn chia tay đúng không, được thôi, năm trăm vạn tiền phí chia tay, còn không thì đừng mơ!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10-1: Coi như tiền cho chó ăn (1)

Trước kia Tô Lệ Nhã đã nói với Hàn Ly, của hồi môn của Tô Tử Bảo là một nửa gia sản của Tô gia, cụ thể có bao nhiêu bọn họ cũng không rõ, nhưng mà nhất định là phải trên ngàn vạn.

Anh ta là vì của hồi môn của Tô Tử Bảo cho nên mới nhẫn nhịn như vậy, nhưng bây giờ Tô Tử Bảo đã lấy người khác rồi, dù gì anh ta cũng phải kiếm chác một chút, nếu không sẽ anh ta sẽ thiệt thòi.

"Anh bị điên à! Lẽ nào chị của tôi dùng tiền của anh sao? Đừng đùa nữa, trước đây chị tôi còn cho anh tiền để tiêu, nếu không thì một sinh viên nghèo nàn như anh sao có thể mặc toàn đồ hiệu như vậy. Bây giờ chia tay rồi thì coi như đó là tiền cho chó ăn đi, anh sao còn dám không biết xấu hổ mà đòi tiền chị tôi? Năm trăm vạn, anh còn dám mở miệng ra đòi! Tôi nói với mẹ là sẽ cho anh năm mươi vạn anh lại không lấy, vẫn còn tưởng rằng anh thực sự thích chị tôi, không bị tiền bạc cám dỗ, hóa ra là anh chê ít, tôi khinh!" Tô Gia Hàn khinh thường mắng.

Hàn Ly tức đỏ mặt, giống như một con bạc thua cuộc, điên cuồng nói, "Các thiên kim đại tiểu thư như các người sao có thể hiểu nỗi khổ của tôi. Các người vừa sinh đã có tất cả mọi thứ, dựa vào cái gì mà loại người ăn hại như các cô lại có mọi thứ, còn người như tôi lại phải ở tầng cuối cùng của xã hội để giãy giụa, tôi mà được sinh ra trong một gia tộc lớn thì tốt rồi! Năm trăm vạn, không đưa, thì cô đừng mong có thể tham gia được hôn lễ! Không có cô dâu, tôi thử xem các người tiếp tục buổi hôn lễ kiểu gì!"

"Loại không biết xấu hổ như anh..." Tô Gia Hàn còn muốn chửi nữa, nhưng lại bị Tô Tử Bảo ngăn lại, khẽ lắc đầu với cô.

Thế giới này chưa từng công bằng. Tô Tử kiếp trước cũng chỉ xuất thân trong một gia đình bình thường, nhưng vẫn có thể dựa vào năng lực của mình mà đứng được ở một vị trí rất trong sự nghiệp. Một người đàn ông, có tay có chân mà lại không cố gắng phấn đấu, mà lại dựa vào một người phụ nữ để thăng tiến không biết xấu hổ mà lại còn oán trách thế giới này không công bằng?

Nhưng mà bây giờ Hàn Ly cũng đi đến đường cùng, để tránh cho anh ta làm việc gì đó mất lý trí, vẫn không nên ép anh ta thì hơn.

"Được, năm trăm vạn tôi có thể đưa cho anh, nhưng mà bây giờ tôi không đem theo năm trăm vạn, thế này đi, anh để chúng ta đi ra ngoài, tôi viết chi phiếu cho anh." Tô Tử Bảo nói, "Chỉ có mẹ tôi mới có chi phiếu, có thể tín dụng, thẻ ngân hàng, trong tay hai chị em chúng tôi chẳng có gì cả."

Tô Tử Bảo không nói dối, chi tiêu của hai chị em nhà cô đều do mẹ cô quản, mẹ đối với hai đứa con gái bọn cô vô cùng phóng khoáng, nhưng đồ xa xỉ mua không đếm xuể.

"Không được! Các cô đi ra rồi, không đưa nữa thì phải làm sao!" Hàn Ly bác bỏ nói.

Tô Tử Bảo gật đầu, "Vậy thì tôi ở lại làm con tin, để cho em tôi đi lấy chi phiếu, như vậy đã được chưa?"

"Chị!" Tô Gia Hân kéo tay áo cô, nhỏ giọng nói, "Hôn lễ sắp bắt đầu rồi, lát nữa nếu đến trễ thì rất phiền toái. Hay là chị đến chỗ mẹ lấy chi phiếu, em ở đây làm con tin."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10-2: Coi như tiền cho chó ăn (2)

Đến lúc này rồi mà người em này vẫn còn nghĩ cho mình, trong lòng Tô Tử Bảo liền cảm thấy ảm áp. Kiếp trước cô là con một, nhưng mà bây giờ, cô có em gái rồi!

Kiếp này, cô nhất định sẽ bảo vệ thật tốt cho em gái của mình, bảo vệ cho người thân của mình.

"Không được, không thể để em ở một mình cùng anh ta được." Tô Tử Bảo kiên quyết từ chối. Cô bắt đầu cảm thấy hối hận vì vừa nãy đã quá lỗ mãng rồi, hai người con gái đến tìm Hàn Ly, không ngờ rằng Hàn Ly nhìn có vẻ hiền lành nhanh nhẹn, vậy mà lại vô liêm sỉ như vậy.

Hàn Ly cân nhắc một lúc, nói, "Được, Tô Gia Hân có thể ra ngoài lấy chi phiếu. Nhưng mà tôi chỉ chờ cô 10 phút, nếu như sau 10 phút cô không lấy được chi phiếu, hoặc là làm lộ chuyện, tôi sẽ....tôi sẽ..."

Hàn Ly nhìn xung quanh một chút, đột nhiên cầm con dao ở trên bàn lên, uy hiếp nói, "Tôi sẽ rạch nát mặt cô ta!"

"Gia Hân, mau đi đi." Tô Tử Bảo lập tức hét. Người đàn ông này điên rồi.

Tô Gia Hân cũng bị con dao sáng loáng dọa cho sợ hãi, nhìn chị gái một cái, sau đó vội vàng đẩy cửa chạy ra ngoài. Thực ra bản thân cô cũng không biết phải làm gì, rốt cuộc là nên lấy chi phiếu hay là nói ra để mẹ xử lý? Ngộ nhớ tên điên kia gây điều gì đó bất lợi với chị thì phải làm sao?

Tô Gia Hân vừa nghĩ vừa do dự, đột nhiên kịp phản ứng, mình đang nghĩ gì thế này? Năm trăm vạn, một số tiền lớn như vậy, chứ chẳng phải là mấy vạn mua một cái túi, nếu mình không nói ra lý do, thì sao mẹ có thể cho mình được? Cũng chính là nói, chị chính là đang muốn mình nói với mẹ!

Tô Gia Hân sau khi rời đi, trong phòng nhất thời chỉ còn lại Tô Tử Bảo và Hàn Ly. Đây là một căn phòng rất bình thường, cũng có bày trí sofa và bàn ăn, một bên cửa sổ hướng ra biển, ở trong phòng này có thể vừa ăn cơm, uống rượu lại vừa có thể thưởng thức cảnh biển.

Bầu không khí ngưng trọng, Tô Tử Bảo cảnh giác ngồi một góc trên ghế sofa, giữ khoảng cách với Hàn Ly, thầm nghĩ mình lần này đã hành động lỗ mãng thật rồi.

Lần sau tuyệt đối không thể tái phạm sai lầm như vậy nữa!

Hàn Ly nhìn chằm chằm vào Tô Tử Bảo để phòng cô sẽ bỏ chạy, nhưng nhìn hồi lâu, ánh mắt cũng thay đổi rồi. Tô Tử Bảo vốn dĩ trông đã rất xinh đẹp, đã từng bị gọi là một cái bình hoa, mặc dù là có ý xấu, nhưng mà cũng đủ để nói lên vẻ đẹp của cô.

Cộng thêm với cách trang điểm tỉ mỉ cho buổi lễ kết hôn ngày hôm nay, lại trở nên càng thêm khuynh thành, quốc sắc thiên hương, xinh đẹp không gì sánh được.

Hàn Ly nhìn mà không khỏi động tâm, đột nhiên nghĩ đến, bản thân mình đúng là ngu thật! Ở cùng với Tô Tử Bảo lâu như vậy rồi, nhưng mà vẫn còn chưa làm gì cô.

Nếu như mình là người đàn ông đầu tiên của cô ta, nếu như cô ta có thai con của mình, vậy thì tên Bùi Dực kia còn đồng ý cưới cô ta sao?

Cho dù có kết hôn rồi thì vẫn có thể ly hôn, anh ta vẫn còn cơ hội! Chỉ cần có thể có được người phụ nữ trước mặt này.

Vừa nghĩ đến đây, mắt Hàn Ly liền nóng rực lên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11-1: Thứ Bùi tam thiếu tôi sợ nhất chính là phiền phức (1)

Tô Từ Bảo cũng cảm thấy ánh mắt mà Hàn Ly nhìn mình có gì đó khác thường, trong lòng liền cảm thấy lo lắng, Hàn Ly liền nhào tới.

Hai tay bị đè lại, Tô Từ Bảo không cử động được, "Hàn Ly, anh làm cái gì đấy? Anh điên rồi à!"

"Nếu như tôi là bố của con cô, thì cô sẽ phải gả cho tôi, cô muốn gả cho Bùi Dực! Nằm mơ đi!" Hàn Ly cười lạnh, tiến lên muốn hôn cô.

Tô Từ Bảo nói, "Anh điên rồi, bây giờ là thời đại nào rồi, còn cho rằng có thai thì phải kết hôn sao. Cho dù tôi không cẩn thận mà có thai, tôi cũng sẽ phá bỏ chứ không lấy loại người như anh!"

"Tôi mặc kệ!" Hàn Ly giống như phát điên, đã bị sự tham lam không chế mất rồi.

Tô Từ Bảo cho dù có trùng sinh thì dù gì cũng chỉ là một cô gái yếu đuối, căn bản không phải là đối thủ của anh ta, may mà bộ áo cưới đắt tiền kia bền chắc, anh ta nhất thời không xé rách được, muốn cời ra cũng rất phiền toái.

Thừa dịp Hàn Ly lấy con dao muốn rạch nát áo cưới, Tô Từ Bảo liền chớp thời cơ đập vào hạ bộ của hắn, anh ta liền cong người lên đau đớn, sắc mặt nhợt nhạt.

Tô Từ Bảo liền thừa cơ chạy ra ngoài!

Nhưng mà vừa mới chạy được một bước, đối phương lại kéo lấy đuôi váy của cô, Tô Từ Bảo bực một tiếng liền ngã ra đất.

"Đồ tiện nhân như cô lại dám đá tôi!" Hàn Ly bởi vì chịu một đá quá đau nên lúc này đây mồ hôi đầm đìa, phần nộ đè lên Tô Từ Bảo, giờ tay muốn tát cô.

Còn chưa đợi anh ta động thủ, cửa phòng liền ầm một cái, Bùi Dực mặc một bộ lễ phục màu trắng liền xuất hiện ở cửa.

"Bùi Dực, cứu em!" Tô Từ Bảo vội vàng hét lên. Còn đang cho rằng là mẹ tới, không ngờ lại là anh ấy.

Anh mặc một bộ âu phục màu trắng được cắt may khéo léo, khuôn mặt anh tuấn vẽ ra một nụ cười lạnh, đôi mắt hẹp dài tràn đầy tàn nhẫn.

Hàn Ly vốn đang cả kinh, lúc này lập tức nói, "Chúng tôi đang yêu đương vụng trộm! Là cô ấy quyến rũ tôi trước!"

Con mẹ nó, lúc này rồi vẫn còn muốn kéo mình cùng xuống nước.

"Ồ, vậy sao? Yêu đương vụng trộm?" Bùi Dực bước vào thuận tay đóng cửa lại, đi đến trước mặt của Tô Từ Bảo, một cước đá lăn Hàn Ly ra.

Tô Từ Bảo vội vàng bò lên, đang muốn giải thích với Bùi Dực là không phải cô đang yêu đương vụng trộm gì cả, thì liền nhìn thấy đối phương nhắm mắt lại, hung dữ nói, "Anh là cái thá gì, mà xứng để yêu đương vụng trộm với người phụ nữ của Bùi Dực tôi!"

"Là....Là cô ấy quyến rũ tôi trước...." Hàn Ly lúc này liền đem tất cả mọi thứ đổ lên người Tô Từ Bảo. Xem ra Bùi Dực chỉ là người qua đường, không biết được ngọn ngành câu chuyện.

Bùi Dực nắm lấy cổ áo của anh ta, khuôn mặt anh tuấn tràn đầy tàn ác, liền lên gối thúc vào bụng hắn ta, "Vậy sao? Nói lại một lần nữa xem nào!"

Hàn Ly đau đến run rẩy, người đầm đìa mồ hôi, nói chuyện cũng không được lưu loát nữa rồi, "Cô ấy...quyến rũ tôi...."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11-2: Thứ Bùi tam thiếu tôi sợ nhất chính là phiền phức (2)

"Bực bực bực!" Bùi Dực động tác lưu loát, đánh một tên trói gà không chặt như Hàn Ly giống như đánh một bao cát, vừa nhanh vừa chuẩn xác lại vừa tàn độc, Tô Từ Bảo nhìn qua cái tư thế kia khẳng định là ngày thường cũng đánh nhau không ít.

Hàn Ly bị đánh đến mặt mũi bầm dập, máu me đầy mặt.

Nụ cười của Bùi Dục vẫn y như cũ, đáng sợ hết như ác ma, "Nói lại lần nữa!"

"Là...cô...."

Không đợi Hàn Ly nói xong, Bùi Dục liền dẫm lên tay của hắn, dùng hết sức nghiền nát, Tô Tử Bảo ở bên cạnh còn nghe thấy tiếng răng rắc, thật sự không biết là Bùi Dục đã dùng bao nhiêu sức lực.

"A! Gãy rồi! Là tôi! Là tôi!" Hàn Ly đau đớn kêu lên, không còn dám mạnh miệng nữa.

Bùi Dục lúc này mới đá văng hắn ra, không thèm liếc đến hắn một cái, quay người hướng về phía Tô Tử Bảo vẫn còn đang hoảng hồn.

"Cảm ơn." Tô Tử Bảo thành tâm nói. Nếu như không phải là Bùi Dục, cô cũng không biết là sẽ xảy ra chuyện gì nữa.

Bùi Dục khẽ nhủ mày, "Cô là người phụ nữ của tôi, những câu nói như thế này, không cần cô đích thân phải nói ra."

Trong giọng nói, có vài phần bất mãn, vài phần trách cứ.

"Em không muốn gây phiền phức cho anh." Tô Tử Bảo cúi đầu, thái độ khúm núm. Vừa nãy được người ta cứu rồi, trong lòng Tô Tử Bảo vô cùng cảm kích Bùi Dục.

Bùi Dục duỗi ngón trở ra, hơi nhéo vào mí mắt của Tô Tử Bảo, Tô Tử Bảo bị đau khẽ kêu một tiếng, chỉ thấy khóe môi mỏng của anh hơi nhếch lên, lộ ra một nụ cười ngạo mạn, "Bùi tam thiếu tôi, sợ nhất chính là phiền phức."

Tô Tử Bảo xoa xoa chỗ bị nhéo trước trán, thành thật thuận theo người kia nói, "Được rồi, lần sau em sẽ tìm giúp anh nhiều phiền phức một chút."

Bùi Dục nhẹ ho một tiếng, ôm lấy eo của Tô Tử Bảo đi ra ngoài. Tô Tử Bảo quay đầu liếc Hàn Ly nằm trên đất như một đồng bùn nhão, nói: "Xử lý anh ta thế nào bây giờ?"

Bùi Dục mắt vẫn nhìn thẳng, "Sẽ có người đến dọn dẹp."

Nếu như Bùi Dục đã nói vậy rồi, vậy thì Tô Tử Bảo cũng không cần lo nữa. Hai người ra khỏi phòng, liền nhìn thấy Tô Gia Hân về mặt sốt ruột đứng đợi ở ngoài, nhìn thấy Tô Tử Bảo rồi sau đó mới thở ra nhẹ nhõm: "Chị, chị không sao thì tốt rồi. Vừa nãy em muốn đến tìm mẹ, thì lại gặp Bùi tam thiếu, nói muốn lấy tiền chuộc chị, đúng thật là phải cảm ơn năm trăm vạn của Bùi tam thiếu..."

Tô Gia Hân về mặt hồi hận. Vừa nãy bộ dạng của Hàn Ly, thật sự là quá đáng sợ.

Tô Tử Bảo bất giác mỉm cười, thì ra là như vậy. Về phần năm trăm vạn, sao có thể chứ, đừng nói là Bùi Dục, Tô gia bọn họ cũng sẽ tuyệt đối không cho.

Loại đàn ông như vậy, đánh hắn có một trận coi như cũng là lãi cho hắn lắm rồi.

Nói xong, Tô Gia Hân còn ngó lơ lên nghiêng mắt nhìn vào bên trong, vừa nhìn thấy Hàn Ly mình nãy bầm dập nằm ở trên đất, liền kinh ngạc nó, "Đây.....Có chuyện gì vậy?"

"Anh ấy đánh đấy." Tô Tử Bảo chỉ chỉ gương mặt bình tĩnh của Bùi Dục ở bên cạnh.

Tô Gia Hân lập tức vỗ tay, "Tuyệt! Anh rể thật là lợi hại!"

Cái cô gái nhỏ này, vừa nãy còn Bùi tam thiếu, vừa nhìn thấy bộ dạng thảm hại của Hàn Ly liền lập tức đổi giọng giống như cả hai người có cùng chung mối thù vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12-1: Phong túng, thích tự do (1)

Hôn lễ được tiến hành đầu vào đây, sau đó liền không còn xuất hiện bất cứ vấn đề ngoài ý muốn gì nữa, mãi cho đến đêm lúc hôn lễ kết thúc, Tô Tử Bảo và Bùi Dục mới trở về phòng tân hôn. Biệt thự Ngự Thành ở trên phố Hoa An là khu biệt thự nổi tiếng nhất ở Hải Thành, mà đất đai ở Ngự Thành chính là một trong những thứ có tiếng nhất của Bùi gia.

Người lái xe tên là Bùi Tiểu Xuyên, quản gia tên là Bùi An, trong biệt thự còn có một nữ người làm, nhưng mà chủ thì lại chỉ có hai người là Bùi Dục và

Tô Tử Bảo. Điều này cũng khiến cho Tô Tử Bảo thở ra nhẹ nhõm, cũng may bởi vì Bùi Dực "Phóng túng, thích tự do" vì vậy cho nên cũng không ở lại nhà của Bùi gia, bằng không thì Tô Tử Bảo cũng không thể thích ứng ngay được để giao tiếp với các chị em dâu.

Sau khi về biệt thự, Tô Tử Bảo chọn từ trong tủ quần áo ra một chiếc váy dài đơn giản. Dạo quanh một vòng không thấy Bùi Dực, Tô Tử Bảo mới thầm nghĩ lẽ nào anh ta đã ra ngoài rồi?

Phòng tắm lớn, khoa trương nhất chính là cái giường rộng đến hai ba mét kia, tất cả mọi thứ được sắp xếp hết sức đơn giản nhưng cũng lại hết sức xa xỉ, có thể từ đó mà nhìn ra được Bùi Dực là một người hết sức chú trọng đến chất lượng của cuộc sống.

Hôm nay giăng co cả một ngày trời cũng đã rất mệt rồi, nhưng mà không tháo trang sức cô không ngủ được, vì vậy liền mơ mơ màng màng đi vào phòng tắm ở trong phòng tắm, tay vừa đặt lên tay nắm cửa, cửa phòng tắm liền đột nhiên mở ra, Bùi Dực không mặc quần áo trên người chỉ quấn một cái khăn tắm đối mặt với Tô Tử Bảo, bốn mắt nhìn nhau.

"Xem lên tôi tắm à?" Bùi Dực quét mắt nhìn Tô Tử Bảo, bên môi cười một cách hết sức tà mị.

Tô Tử Bảo gương mặt liền đỏ bừng lên, vừa nãy cô bước vào, căn bản là không biết anh ấy đang ở trong được chưa?

Lúc này hai người như đang đứng sát vào nhau, làn da trắng nõn của Bùi Dực, tựa như là được khắc ra vậy, thân trên trần trụi, quanh eo vẫn còn đang quấn một chiếc khăn trắng, có thể nhìn thấy rõ cơ bụng tám múi lộ ra. Vừa mới tắm xong, lộ ra mùi sữa tắm, giọt nước trên người cũng cực kỳ gợi cảm, mê người, càng không cần nói đến hormone nam tính của anh làm cho người ta phải choáng váng.

"Không phải, em...đi tháo trang sức!" Tô Tử Bảo liền vội vàng giơ tay, đưa ra trang sức trong tay.

Bùi Dực hơi nghiêng người về phía trước, bờ môi dán lên vành tai của Tô Tử Bảo, "Tôi không ngại để cô nhìn lên đâu."

Hơi thở nóng bỏng của anh khiến cho một nửa khuôn mặt của Tô Tử Bảo liền trở nên tê dại, vội vàng lui về sau một bước, hơi nước ướt đầm dưới mặt đất trong phòng tắm, khiến cho Tô Tử Bảo trượt chân, theo phản xạ cô liền tóm về phía trước, nhưng mà da của Bùi Dực lại rất trơn, vì vậy nên tóm không chắc, mãi cho đến khi tóm lấy khăn tắm đang quấn ngang eo của anh, cô một bên vừa đứng lên, một bên vừa nói: "Ài thêm nhìn trộm anh!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12-2: Phóng túng, thích tự do (2)

Vừa nói xong, Tô Tử Bảo còn chưa kịp đứng dậy thì khăn tắm liền rơi xuống đất.

Khăn tắm chỉ là được Bùi Dực tùy tiện quấn quanh người, lúc này Tô Tử Bảo kéo xuống, cơ thể của Bùi Dực liền lộ ra hoàn toàn!

Nhìn không sót một cái gì.

Bùi Dực cũng sững sốt một chút, sau đó nụ cười trên mặt càng sâu hơn, ngược lại lại hào phóng cho nhìn mà cũng không xấu hổ, giơ tay ra với cô, "Được rồi, miệng thì nói không, vậy mà ngay đến cả khăn tắm của tôi cô cũng coi ra rồi, sao tôi lại không biết là vợ tôi lại đói khát đến vậy chứ?"

Tô Tử Bảo liền vội cầm khăn tắm ném cho anh, cũng không dám cầm tay Bùi Dực, tự mình nhanh chóng đứng lên, xông ra khỏi phòng tắm.

Đêm đầu tiên kết hôn, cô đã nhìn thấy hết của anh rồi!

Đợi đến lúc Bùi Dực quấn lại khăn xong bước ra, liền nhìn thấy cô vợ nhỏ mặt đỏ rực như trái táo đang ngồi trên giường, dưới ánh đèn tím nhạt, cô giống như một đóa hoa mới nở vậy.

"Thật sự vừa nãy không phải là em cố ý đâu!" Tô Tử Bảo vừa nhìn thấy Bùi Dực đi ra, liền lập tức giải thích, "Anh đừng hiểu lầm, em không có ý gì với anh cả. Chúng ta đã ký hợp đồng rồi, cả hai bên tình nguyện thì mới có thể cùng phòng, vì vậy! Vì vậy đêm nay em sang phòng bên cạnh ngủ!"

Bùi Dực đưa cột đánh giá Tô Tử Bảo, đột nhiên muốn trêu cô, "Cũng được, không sao cả. Nhưng mà vừa nãy cô nhìn thấy hết của tôi rồi, cô định chịu trách nhiệm thế nào đây?"

"Chịu trách nhiệm?" Tô Tử Bảo bối rối.

Bùi Dực gật gật đầu, "Dù thế nào cũng phải để tôi xem lại, như vậy mới hòa nhau."

"Không biết xấu hổ!" Tô Tử Bảo vừa giận vừa xấu hổ.

Bùi Dực thành thật gật đầu, về mặt chân thành nhìn Tô Tử Bảo, "Vừa nãy cô cũng rất không biết xấu hổ đấy...hahaha...."

Tô Từ Bảo tự mắng mình, tức giận trừng mắt nhìn Bùi Dực, cũng hiểu ra anh ấy đang trêu chọc mình. Đột nhiên nghĩ đến mình gả cho người đàn ông này, dường như...Cuộc sống sau khi kết hôn sẽ không bình yên như cô vẫn nghĩ?

Cô giống như để bản thân bị lừa rồi? Còn sợ người ta không đồng ý nên lại tự lừa mình.

Đúng lúc này, một nữ giúp việc cầm chiếc điện thoại mà Bùi Dực rơi ở phòng khách đến gõ cửa nói, "Thiếu gia, là điện thoại của Tổng thiếu."

Bùi Dực cầm điện thoại, nói, "Tổng Anh Kiệt, xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, nếu như không có gì quan trọng, thì ngày mai cậu chịu đòn đi."

"Sao thế? Lễ nào tôi phá hỏng chuyện tốt của cậu rồi hay sao?" Ở đầu bên kia điện thoại Tổng Anh Kiệt chế nhạo một câu, đột nhiên ngữ khí liền thêm nặng nề, "Bùi thiếu, Lạc Băng Uyển tự sát rồi, vừa mới được người ta phát hiện ra, tôi đã sắp xếp phòng bệnh riêng rồi, cậu có cần đi một chuyến không? Nếu như cậu không tiện...Cũng đúng, hôm nay là đêm tân hôn của cậu, hay là để tôi đi xử lý nhé?"

Tô Từ Bảo không nghe thấy những lời nói của Tổng Anh Kiệt, chỉ có thể nhìn nụ cười trên mặt Bùi Dực đông cứng lại, "Tôi đến ngay đây."

"Sao thế? Xảy ra chuyện gì sao?" Tô Từ Bảo hỏi.

Bùi Dực đứng dậy, ngón trỏ cong lên búng vào trán Tô Từ Bảo một cái, trong ngữ khí đem theo ý cười, "Sao thế, đã bắt đầu muốn điều tra rồi à?"

"Không dám, tùy anh." Tô Từ Bảo nhún nhún vai, điều này đã được viết trong bản hợp đồng lúc trước rồi, bọn họ sẽ không can thiệp vào chuyện của nhau.

Hơn nữa, cô cũng nghe được trong nụ cười của anh có vài phần cứng ngắc

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13-1: Lạc Băng Uyển, tôi kết hôn rồi (1)

Biệt thự, tiểu khu Liên Hoa.

Lạc Băng Uyển hiện đang là một ca sỹ cực kỳ nổi tiếng của hãng truyền thông Đế Tước, đây là chỗ ở vô cùng bí mật của cô. Những giọng ca dễ nghe trong giới giải trí có không ít, Lạc Băng Uyển sở dĩ có thể trong thời gian 2 năm ngắn ngủi trở thành một ca sỹ nổi tiếng của Đế Tước, là vì cô vô cùng ít khi sáng tác những tác phẩm điển hình. Bây giờ những ca sỹ xinh đẹp cũng không thiếu, ca sỹ có giọng hát hay cũng không thiếu, nhưng mà có thể sáng tác sáng tác làm thơ, lại còn có thể hát và nhảy, còn có cơ thể đẹp thì thật sự là rất hiếm, Lạc Băng Uyển chính vì vậy mà nổi tiếng.

Mặc dù cô rất lạnh lùng kiêu ngạo, nhưng mà cô có thực lực, Đế Tước cũng bỏ ra số tiền rất lớn để đầu tư cho cô, hơn nữa người hâm mộ của cô lại thích cô lạnh lùng cao ngạo như vậy.

Lúc Bùi Dực đến, bác sĩ tư nhân mà Tổng Anh Kiệt tìm đến đã giúp cô băng bó miệng vết thương ở cổ tay, truyền dinh dưỡng. Bởi vì cô bây giờ là người của quân chúng, nếu như cứ thế mà đưa đến bệnh viện vậy thì ngày mai tin tức giải trí sẽ toàn là liên quan đến cô mất.

Tổng Anh Kiệt cười khỏ, "Thật không biết đại ca sỹ Lạc của chúng ta nghĩ gì nữa, bác sĩ nói cũng không có bệnh trầm cảm gì, tại sao đang yên đang lành lại đi tự sát. Bùi thiếu, không phải là do cậu đẩy chứ?"

Vì Bùi Dực là CEO của hãng truyền thông Đế Tước, mà Lạc Băng Uyển lại là người nổi tiếng hàng đầu của Đế Tước, vậy nên hai người từng bị không ít tai tiếng.

Bùi Dực nhìn Lạc Băng Uyển nằm trên giường nói, "Mọi người ra ngoài trước đi."

Tổng Anh Kiệt vỗ vỗ vai của anh, không nói gì nhiều.

"Bây giờ anh đến đây, bỏ lại vợ mới cưới, không sợ cô ấy không vui sao?" Lạc Băng Uyển là một người đẹp bại hoại, cực kỳ xinh đẹp, chỉ có điều hơi lạnh lùng.

Bùi Dực ngồi bên cạnh giường của cô, nói, "Cô muốn làm gì?"

"Em chỉ muốn xem xem, nếu như em tự sát, có phải anh sẽ vẫn có thể thoải mái mà nằm trên giường của người phụ nữ khác không thôi!" Lạc Băng Uyển nhìn chằm chằm vào Bùi Dực, hốc mắt xinh đẹp dâng trào nước mắt, đột nhiên cảm thấy điều khiển từ xa ấn một cái, màn hình tinh thể lỏng trên tường lập tức phát một tin thời sự.

Chính là tin về buổi hôn lễ vào tối hôm nay của anh, còn có hình ảnh anh bế cô lên thuyền.

Lạc Băng Uyển đã xem ít nhất 10 lần rồi.

Bùi Dực nhíu mày, ngữ khí lạnh nhạt, "Lạc Băng Uyển, tôi kết hôn rồi."

Tôi kết hôn rồi. Anh dùng bốn chữ để khái quát tất cả.

"Vậy thì có sao, anh không thích cô ấy, anh cần bản không hề thích cô ấy! Chỉ là hôn nhân thương mại, ai cũng biết đó chỉ là hôn nhân thương mại. Bùi Dực, anh đừng lừa mình dối người!" Lạc Băng Uyển nắm chặt nắm đấm.

Bùi Dực coi thường cười, "Vậy cô nghĩ là tôi sẽ thích cô? Lạc Băng Uyển, là cô đừng tự lừa mình dối người mới đúng."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13-2: Lạc Băng Uyển, tôi kết hôn rồi (2)

"Nếu như anh không thích em, vậy vì sao anh vừa mới nghe tin em tự sát liền bỏ lại vợ mới cưới để đến thăm em, em nhìn thấy rồi, trong mắt anh em thấy anh đang lo cho em! Nếu như anh không thích em, vậy vì sao phụ nữ của toàn bộ Hải Thành anh đều có thể ngủ cùng, duy chỉ có em là không động vào, em trong lòng anh có sự khác biệt, khác biệt so với những người kia!" Lạc Băng Uyển nói một cách chắc chắn.

Bùi Dực đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống cô, "Qua đây xem cô, là vì không muốn trụ cột của Đế Tước sụp đổ, chỉ là công việc mà thôi. Tiện thể đánh chính với cô một chút, nếu như một người đàn ông đối với một người phụ nữ ngay đến cả dục vọng muốn lên giường cùng cô ta còn không có, vậy cô nghĩ tôi sẽ thích cô sao?"

Lời nói này như một lời đá kích mạnh mẽ, khiến cho Lạc Băng Uyển vỡ vụn.

"Đừng ngây thơ như vậy, Lạc Băng Uyển, cô không còn nhỏ nữa." Bùi Dực ném lại câu này, sau đó quay người ra khỏi phòng.

Lạc Băng Uyển nhìn bóng lưng không có chút lưu luyến nào của anh, nước mắt không kiềm được mà rơi xuống, Bùi Dực, rõ ràng anh đã từng yêu em, rõ ràng, là anh yêu em.

"Ai La, đến chỗ Lạc Băng Uyển đi, ừm, trạng thái tinh thần của cô ấy không tốt, công việc trong tay đều ngừng lại rồi." Bùi Dực cúp máy, đối với Tổng Anh Kiệt đang ngồi ăn hoa quả trong phòng khách nói: "Hủy hết tất cả lịch trình trong vòng nửa tháng tới của Lạc Băng Uyển, sắp xếp cho cô ấy ra nước ngoài du lịch, Ai La sẽ đi cùng cô ấy."

Ai La là bác sỹ tư nhân của Bùi Dực.

Tổng Anh Kiệt ăn quýt, chắc chắn nói, "Cậu xem, Bùi thiếu, tôi thật không hiểu nổi, nếu cậu không thích Lạc Băng Uyển, còn nâng đỡ cô ấy, nghe thấy cô ấy tự sát còn vứt cả vợ mới cưới sang một bên, giờ lại còn điều cả bác sỹ riêng qua đây, còn sắp xếp cho cô ấy nghỉ nửa tháng? Quan tâm như vậy, tôi mà là phụ nữ tôi cũng sẽ muốn gả cho cậu. Nhưng nói như nói cậu thích cô ấy, mặc dù Bùi gia nhà cậu không cho lấy mình tính trong giới giải trí, nhưng mà Bùi thiếu cậu từ nhỏ đến lớn đã có đức tính đối nghịch, nếu như quyết tâm lấy, thì người trong nhà cậu sẽ đều không cản được."

Bùi Dực liếc mắt nhìn cậu ta, ánh mắt hung dữ, hoàn toàn không giống như một thiếu gia ăn chơi như ngày thường, Tổng Anh Kiệt nhất thời bị sắc nước quýt, ho khan đến đỏ cả mặt, cũng không dám nói gì hơn, "Tôi đi sắp xếp ngay đây!"

Nói xong liền vội vàng cầm điện thoại ấn một dãy số, "Chị Kim ạ? Vâng, hoạt động của Lạc Băng Uyển trong nửa tháng đều hủy hết. Sao ạ? Có những cái không thể lùi, thì công ty cũng đã chi trả khoản vi phạm hợp đồng rồi! Đừng hỏi vì sao, có tiền thì có thể tùy hứng vậy thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14-1: Cửa hồi môn của con dâu (1)

Sau khi Bùi Dực đi rồi, Tô Từ Bảo một mình coi đồ trang sức, đi tắm rửa, nằm ở trên chiếc giường lớn trống rỗng, hồi ức của cô lại giống như thủy triều mà ập tới.

Cô vốn chỉ là một sinh viên đại học bình thường, nhưng từ lúc gặp Hạ Thừa Diệp ở trong trường đại học, mọi thứ liền thay đổi. Giống như câu chuyện của bạch mã hoàng tử và công chúa lọ lem vậy, Hạ Thừa Diệp đáp ứng được tất cả mộng ước về tình yêu của Tô Từ.

Vì để có đủ tư cách để đứng cạnh người đàn ông này, vì để anh ta không bị mất mặt, cô tự thúc ép mình học tập, liều mạng để có thể đi đến được cái chức vị tổng thanh tra của công ty giải trí Vân Đình, hòa vào giới thượng lưu, tất cả chỉ vì để có thể ở cùng anh.

Anh ta nói Hạ gia không thể lấy nghề sỹ trong giới giải trí, vì vậy ngay đến cả sáng tác ca khúc cô cũng không dùng đến tên thật của mình. Người sáng tác thân bí của công ty giải trí Vân Đình, Diệp Từ thân bí đã tạo ra vô số ca sỹ nổi tiếng cho Vân Đình, thực ra lại chính là cô. Từ Diệp trong Hạ Thừa Diệp, từ Từ trong Tô Từ, đã tạo thành cái tên Diệp Từ.

Anh ta nói gia tộc anh ta tranh đấu khốc liệt, các anh em khác đều có công ty riêng, chỉ có công ty giải trí Vân Đình của anh ta là bị xem thường nhất, nếu như anh ta có thể tạo ra công trạng tại công ty Vân Đình, vượt qua các anh em khác, thì có thể trở thành người thừa kế của Hạ gia, thì có thể quang minh chính đại để cưới cô về. Mà trước đó, anh ta không thể có một người bạn gái là một người bình thường, điều này sẽ phá hỏng suy nghĩ tốt đẹp của gia tộc về anh ta. Vì vậy cô chỉ có thể là người phụ nữ đứng đằng sau lưng anh, ngay đến cả bố mẹ là người thân nhất của cô cô cũng không hé nửa câu.

Cô dốc hết tâm huyết cho công ty của anh ta, đã từng vì lập một kế hoạch tuyên truyền một vài ngày không ngủ, đã từng vì chuyển thể tác phẩm của tác giả Thẩm Hề Tương, mà tốn mất một năm trời đối với tác giả Thẩm Hề kia, cuối cùng tạo ra hai bộ phim truyền hình dài tập nổi tiếng và bốn bộ phim điện ảnh chật kín người xem.

Công ty giải trí Vân Đình đang từ một công ty con trở thành một công ty giải trí hàng đầu, giống như một thần thoại trong giới thương mại vậy, ai mà biết được rằng người phụ nữ thâm lặng kia đã phải hi sinh tám năm thanh xuân của mình, hi sinh tất cả tâm huyết của mình.

Mà tất cả, chỉ bởi vì yêu.

Bao nhiêu người ra giá cao để cô đổi chỗ làm, nhưng cô chẳng thèm ngó tới. Bao nhiêu người theo đuổi một người phụ nữ mạnh mẽ như cô, trong mắt cô cũng chỉ có anh ta.

Một tên hung thủ đã giết chết cả 3 người nhà cô!

Bây giờ chỉ cần vừa nhắm mắt lại, Tô Từ Bảo liền nhìn thấy một biển lửa, nhìn thấy ba thi thể cháy đen trong vụ tai nạn xe cô kia.

Đêm không thể say giấc, cô luôn trăn trở. Hận ý ngập trời.

Tô Từ Bảo ngồi dậy, bật đèn đầu giường, thay một chiếc váy đen dài, đi ra ngoài vậy xe, đi đến, là khu mộ Hải Thành.

Ở khu mộ cả một đêm, ghi sâu vào lòng mối thù của mình, Tô Từ Bảo mãi cho đến khi trời sáng mới trở lại biệt thự, lúc này Bùi Dực vẫn còn chưa về, cô lại không hề có chút buồn ngủ nào, chải đầu, trang điểm xong sau đó liền đi tới nhà bố.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14-2: Cửa hồi môn của con dâu (2)

Lúc đầu đã nói rằng nếu cô gả cho Bùi Dực vậy thì chia cho cô một nửa gia tài, cô cần món tiền kia để làm vốn đầu tư, nếu không thì làm sao có thể đập Hạ Thừa Diệp xuống dưới gót giày.

Hạ Thừa Diệp vì công ty giải trí Vân Đình, vì kế thừa gia tài của Hạ gia, mà lừa cô, hại chết cả nhà cô, cô bây giờ phải đoạt lại hết những thứ mà anh ta có.

Làm cho anh ta mất hết tất cả mọi thứ, nhìn anh ta phải chết, có như vậy thì mới có thể hóa giải nỗi hận trong lòng cô.

"Thiếu phu nhân, cô muốn ra ngoài sao? Để tôi đưa cô đi." Tài xế Bùi Tiểu Xuyên lập tức nói.

Tô Từ Bảo cười lễ phép, "Cảm ơn, đi đến Tô gia."

"Vâng." Bùi Tiểu Xuyên nói, lái xe đưa Tô Từ Bảo đi. Trong lòng thầm nghĩ, không phải thiếu phu nhân là một đại tiểu thư ngang ngược, vô lễ sao? Sao nhìn lại có vẻ rất tốt, cũng không đáng sợ như vậy?

Vừa đến Tô gia, vừa đúng lúc cả nhà đang ăn sáng, Tô Kiến Quốc và Lâm Tuyết Kiều cùng với em gái Tô Gia Hân đều đang ở đây, chỉ có Tô Lệ Nhã và Tô Chấn Triết là không có ở đây.

"Bảo Bảo, sao mới sáng sớm mà con đã về rồi? Bùi Dực đâu? Sao nó không về cùng con? Lâm Tuyết Kiều vừa nhìn thấy Tô Từ Bảo liền nở nụ cười, vui vẻ nói, "Tuệ Ma, lấy thêm một bộ bát đĩa cho tiểu thư."

Tô Từ Bảo đi tới ngồi xuống bên cạnh Lâm Tuyết Kiều, cười tủm tỉm nói, "Bùi Dực còn có chuyện cần xử lý, vừa hay con có chuyện cần tìm bố, vì vậy nên mới đến một mình ạ."

"Có chuyện gì thế? Cần mua gì sao? Quần áo, giày dép, túi xách, mẹ sẽ mua cho con." Lâm Tuyết Kiều lập tức nói, còn liếc mắt nhìn Tô Kiến Quốc, "Con tìm bố con làm gì, tiền của ông ấy đều giữ lại cho cặp con riêng kia rồi, có bao giờ mua gì cho con đâu. Ông ấy không thương con, thì vẫn có mẹ thương con."

Tô Từ Bảo bắt đầu kể, thì ra hình tượng của bản thân mình ở trong nhà chính là "Mua mua mua"

"Không phải ạ, là một chút chuyện quan trọng" Tô Từ Bảo dở khóc dở cười.

Tô Kiến Quốc hừ lạnh một tiếng, "Con thì có chuyện quan trọng gì chứ, nhìn bộ dạng của con ngày hôm nay chắc là lại gây họa gì rồi, nói đi, rốt cuộc là chuyện gì?"

Vừa nói xong lời này, Lâm Tuyết Kiều cũng căng thẳng nhìn Tô Từ Bảo. Tô Từ Bảo trước đây đã từng gây họa không ít lần, mỗi lần giả vờ ngoan ngoãn là chắc chắn đã xảy ra chuyện.

1 là mua mua mua, hai là, tìm bố để giải quyết rắc rối.

"Đều không phải, con là muốn đến để hỏi bố, lúc trước ông đã từng trấn trối rằng, nếu như con gả cho Bùi Dực, thì sẽ cho con một nửa gia tài để làm của hồi môn, vậy bây giờ nó đâu ạ?" Tô Từ Bảo hỏi. Ngày hôm qua là hôn lễ cô không tiện hỏi, thực ra của hồi môn của cô có bao nhiêu cô cũng không rõ, hơn nữa chỗ của hồi môn này, hiện đang ở đâu, cô cũng chưa từng được nhìn qua.

Vừa nói ra câu này, Lâm Tuyết Kiều liền thờ phào một hơi, cười khúc khích, "Thì ra là hỏi cái này. Tốt, Bảo Bảo nhà ta lấy chồng xong liền biết lo cho bản thân rồi, cũng coi như có tiến bộ. Lúc trước nói với con những thứ này, con còn không thích nghe. Con yên tâm, bố con tuy là thiên vị hai đứa kia, nhưng mà di chúc của ông nội, thì ông ấy sẽ không dám gạt con đâu."

Tô Từ Bảo trên mặt vẽ ra vẻ "Bảo Bảo ngoan" nghe mẹ giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15-1: Nhìn thấy được nhưng không ăn được (1)

"Của hồi môn này chia làm hai phần, một phần là là khoản bất động sản có giá 5 nghìn vạn, tài khoản 5 nghìn vạn và 25% cổ phiếu của tập đoàn Tô thị. Bất động sản gồm có nhà, khu rừng, đất, giấy bất động sản và 5 nghìn vạn trong tài khoản kia đều ở trong ngân hàng Thụy Sĩ, cổ phiếu mỗi năm đều thu về lợi nhuận, có người quản lý riêng, cũng ở trong tài khoản của con." Lâm Tuyết Kiều vừa mở miệng, Tô Từ Bảo liền sững sờ.

Nhiều như vậy! Cô không biết nhà mình vậy mà lại có nhiều tiền như vậy. Tài sản của Tô gia, không hổ là một trong bốn nhà giàu nhất Hải Thành, không hổ là bách niên thế gia. Khoản bất động sản 5 nghìn vạn này cộng với tài khoản 5 nghìn vạn là thành 1 trăm triệu rồi, càng không cần nói đến phần cổ phiếu kia mỗi năm đều có đến mấy trăm vạn tiền lợi nhuận.

Chỉ cần tập đoàn Tô Thị không phá sản, thì phần thu nhập này sẽ là mãi mãi. Cho dù Tô Từ Bảo từ nay về sau không làm gì đi nữa, thì cũng có thể đủ để sống đến lúc chết.

Đương nhiên rồi, bây giờ những thứ thuộc về tài sản chung của vợ chồng, có thể nuôi cô cùng Bùi Dực sống cả đời.

"Một trăm triệu tiền bất động sản và trong tài khoản, bố mẹ đã sắp xếp người ở nước ngoài quản lý, thu nhập mỗi năm không bằng tiền lợi nhuận, nhưng mà chắc cũng không ít, còn lãi hơn so với tài khoản ngân hàng." Lâm Tuyết Kiều lại nói thêm một câu, tiếp tục nói: "Còn lại khoản thứ hai là một khoản đầu tư ngân sách trị giá 200 triệu. Trên danh nghĩa của hai vợ chồng con ủy thác cho tập đoàn Tô Thị và Bùi gia đầu tư hợp tác, tiến hành kế hoạch đầu tư thương mại, tiền lợi từ hợp đồng con và Bùi Dực được 70%, tập đoàn Tô Thị và tập đoàn Ngự Thành chiếm 15%. Con và Bùi Dực chỉ cần đợi để nhận tiền là được rồi, các việc khác không cần lo. Việc đầu tư, tập đoàn Tô Thị và Ngự Thành sẽ lo." Lâm Tuyết Kiều xoa xoa đầu Tô Từ Bảo, nói, "Con ngoan cứ yên tâm đi, mẹ sẽ không để con phải chịu khổ đâu."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 15-2: Nhìn thấy được nhưng không ăn được (2)

Tô Tử Bảo trợn mắt há mồm, 200 triệu tiền đầu tư, tài sản 100 triệu, 25% cổ phiếu của tập đoàn Tô Thị, đây chính là của hồi môn của cô.

Nhưng mà, không đúng, khoản tiền này, từ đầu đến cuối mẹ đều không nói là cô có thể tùy ý khống chế. Cũng chính là nói, những thứ này trên danh nghĩa là của cô, nhưng cô lại không có quyền sử dụng?

"Mẹ, mật mã của thẻ ngân hàng ngân hàng Thụy Sĩ là gì ạ, bố mẹ vẫn chưa nói cho con biết." Tô Tử Bảo vẻ mặt vô tội.

Tô Kiến Quốc trầm giọng nói, "Biết ngay là con có ý định gì đó mà, bố nói cho con biết, giấy tờ đất, sổ tiết kiệm gửi ở ngân hàng Thụy Sĩ còn dùng mớ tời, từ lúc trước khi con được 3 tuổi đã không thể dùng được rồi. Lợi nhuận của tập đoàn Tô Thị mỗi năm đều gửi ở thẻ ngân hàng Thụy Sĩ, người quản lý tài sản mỗi tháng sẽ gửi 10 vạn vào tài khoản cá nhân của con, con phung phí quen thôi rồi, nếu như để con tự ý dùng, thì gia sản có lớn đến đâu cũng bị con phá hết!"

Không phải chứ! Nhìn thấy được mà ăn không được, vậy thì cô sao còn có thể lợi dụng món tiền này để tiến vào kinh doanh, để đấu với Hạ Thừa Diệp chứ?

"Con đảm bảo sẽ không tiêu bừa, con muốn tạo dựng sự nghiệp!" Tô Tử Bảo thần khẩn nói.

Tô Kiến Quốc không hề nể tình, "Không được! Con thì có thể tạo dựng được cái sự nghiệp gì chứ, còn chưa tốt nghiệp đại học, cũng chẳng đến công ty đi làm, định làm loạn cái gì chứ."

"Mẹ!" Tô Tử Bảo biết tìm đến bố cũng vô dụng, liền dùng vẻ đáng thương nhìn về phía mẹ.

Nhưng mà không ngờ rằng Lâm Tuyết Kiều vẫn luôn cưng chiều Tô Tử Bảo đối với vấn đề này, lại đứng về phía Tô Kiến Quốc, "Không được! Những việc khác mẹ đều có thể đáp ứng con, nhưng cái này thì không được. Nếu như con chê mỗi tháng 10 vạn tiền tiêu là vẫn còn ít, vậy thì mẹ sẽ bảo bên đó gửi cho con nhiều hơn một chút, nhưng mà khởi nghiệp thì không được. Bảo Bảo à, con không biết rằng thương trường như chiến trường đâu, không phải là chuyện đùa. Ngoan, đừng gây chuyện nữa. Đợi lát nữa mẹ đưa con đi dạo, nhìn trúng thứ gì thì mua thứ đó, mẹ thanh toán hết."

"Mẹ! Con cũng muốn!" Tô Gia Hân lập tức giơ tay.

Lâm Tuyết Kiều cười haha, "Được, cùng đi, cùng đi."

Tô Tử Bảo thờ dãi, đúng vậy, dựa vào hành vi của Tô Tử Bảo trước đây, Tô Kiến Quốc trừ phi là đầu óc có vấn đề, bằng không chắc chắn là không thể đưa khoản tiền này cho Tô Tử Bảo được.

Nhưng mà không có khoản vốn lúc đầu, thì cô khiến Hạ Thừa Diệp chết kiêu gì đây, lẽ nào phải bắt đầu từ việc bán ca khúc sao? Vậy thì đừng nói đến 3 năm, 30 năm cũng chưa chắc đã đánh bại được anh ta.

Khoảng thời gian ăn sáng tiếp theo, Tô Tử Bảo vẫn cố gắng thuyết phục, nhưng mà thái độ của bố mẹ vẫn rất kiên quyết, ngay đến cả Tô Gia Hân cũng khuyên cô, Tô Tử Bảo rốt cuộc cũng hiểu ra, khoản bất động sản và tài khoản trị giá 100 triệu kia, chính là khoản tiền bảo đảm cho cuộc sống sau này của cô, ngộ nhỡ sau này hai người bọn họ mất rồi, thì vẫn còn khoản tiền này để lại cho Tô Tử Bảo, vì vậy khoản tiền này tuyệt đối không thể động vào được.

Còn khoản đầu tư 200 triệu kia, có thể suy nghĩ một chút.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16-1: Cô vẫn không biết chồng cô làm nghề gì sao? (1)

"Bố, cho dù là cùng Bùi gia hợp tác đầu tư, vì sao lại không để Bùi Dục phụ trách, mà lại để cho Bùi Kỳ Thành?" Bùi Kỳ Thành chính là anh hai của Bùi Dục, là cái người thành đạt trong giới thương mại gặp được vào buổi tối hôn lễ.

Lâm Tuyết Kiều về mặt nghi hoặc nói, "Bảo Bảo, quản lý xí nghiệp Bùi gia không phải sớm đã phân chia xong rồi sao? Địa chính Ngự Thành và Thịnh Thế Châu Bảo đều do Bùi Kỳ Thành quản lý, truyền thông Đế Tước chia cho Bùi Dực. Hạng mục mà chúng ta hợp tác với Ngự Thành, cho dù thu nhập là của con và Bùi Dực, thì Bùi Dực cũng không thể nhúng tay vào."

Tô Từ Bảo cuối cùng phát hiện ra hình như mình đã có chút ngu ngốc rồi, cô từ trước đến giờ vẫn không rõ thì ra Bùi Dực lại chính là ông chủ của hãng truyền thông Đế Tước, mà Ngự Thành cùng với Thịnh Thế Châu Bảo là do Bùi Kỳ Thành quản lý.

Sao cô lại có thể quên mất, trước đây Hạ gia cũng như vậy, tập đoàn của gia tộc liên quan đến mọi ngành nghề, con dưới bên dưới phân chia quản lý các ngành nghề khác nhau, không nhúng tay vào của nhau.

Đội đã, công ty truyền thông Đế Tước! Là ở trong giới giải trí! Công ty này trước đây đã từng mời Tô Từ, nhưng mà Tô Từ lúc đó lại không thêm đề ý một chút nào. Ở trong giới giải trí, công ty truyền thông Đế Tước chẳng là gì, chỉ là công ty bọn họ có một ca sỹ như Lạc Băng Uyển, vì vậy nên mới có chút danh tiếng.

So với công ty giải trí Văn Đình hiện nay thì kém xa. Nhưng mà, Tô Từ cô có thể tạo dựng công ty giải trí Văn Đình, thì cũng cũng có thể tạo nên một Văn Đình thứ hai!

Chỉ cần cho cô thời gian, chỉ cần cho cô vốn đầu tư, cô nhất định sẽ làm được.

"Bố, vậy vì sao bố lại phải hợp tác với Ngự Thành, có đầu tư thì cũng nên đầu tư vào công ty truyền thông Đế Tước, đó mới là công ty của chồng con!" Tô Từ Bảo vội vàng nói.

Lâm Tuyết Kiều cười phù một tiếng, "Nha đầu này, vừa mới gả đi đã bảo vệ Bùi Dực như vậy rồi, đúng là gả con gái đi như tát nước ra ngoài mà."

"Chỉ, sao chị không hiểu gì vậy, Ngự Thành là tập đoàn địa chính nổi tiếng nhất nước ta, đầu tư với bọn họ thì mới kiếm được tiền. Còn công ty truyền thông Đế Tước, cũng chỉ là để Bùi tam thiếu chơi bời mà thôi, chỉ là một công ty giải trí nhỏ bé, sao có thể đầu tư cho bọn họ được." Tô Gia Hân về mặt thân nhiên nói.

Tô Từ Bảo lại lần nữa sắp xếp lại đầu mối, mới phát hiện ra đã loạn cả lên. Cô tuy rằng đã ghi nhớ ký ức của Tô Từ Bảo, nhưng mà Tô Từ Bảo vừa về nước, trong mắt lại chỉ có Hàn Ly và những thứ đồ đắt tiền, sao có thể biết được những thứ này.

Cô cần phải cẩn thận xem xét một chút, bằng không thì ngay đến cả bản thân cô cũng sẽ cảm thấy là cô đang gây chuyện.

"Vậy khoản đầu tư đó khi nào thì bắt đầu?" Tô Từ Bảo hỏi.

Lâm Tuyết Kiều cẩn thận suy nghĩ một lát nói, "Hai tháng gần đây mới cùng bàn kế hoạch với Ngự Thành, khoản đầu tư 200 triệu đó, bên kia cũng cần phải chuẩn bị cẩn thận. Bảo Bảo, con yên tâm đi, có mẹ đề ý cho con rồi, không sao đâu."

Tô Từ Bảo âm thầm lẩm bẩm, hai tháng, không quản nữa, trước tiên phải làm rõ sản nghiệp của Bùi gia, sản nghiệp của Bùi Dực đã, rồi sau đó đến nói chuyện đầu tư với bố sau.

Cả nhà ăn cơm xong, trên đường trở về, Tô Từ Bảo cuối cùng mới hiểu rõ hoàn cảnh trong nhà Bùi gia.

Xí nghiệp của dòng họ Bùi Thị lớn hơn nhiều so với Hạ gia, liên quan đến địa sản, đá quý, quần áo, giới giải trí, các phương diện, trong xí nghiệp của gia tộc Bùi Thị có hai nhân hàng xếp vào top 5 trên toàn quốc.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16-2: Cô vẫn không biết chồng cô làm nghề gì sao? (2)

Một bên là tập đoàn địa chính Ngự Thành, một là Thịnh Thế Châu Bảo. Ngoài ra, còn có một số sản nghiệp ở quy mô nhỏ.

Truyền thông Đế Tước, chính là một trong những sản nghiệp nhỏ đó. Sản nghiệp quan trọng nhất của Bùi gia đều giao cho Bùi Kỳ Thành, chỉ ném một cái có được không có cũng không sao cho Bùi Dực.

Đều là con trai ruột, không biết tại sao lại có khác biệt lớn đến vậy? Nghĩ một chút, bởi vì lão gia của Bùi gia là quân nhân vì vậy nên không quản chuyện công ty, lại nhìn Bùi Dực bộ dạng phát phờ, Tô Từ Bảo dường như cũng có thể hiểu ra.

Cho dù là mình thì cũng không dám đem hai sản nghiệp lớn nhất giao cho Bùi Dực được. Dưới sự điều tra của Tô Từ Bảo, sau khi anh tiếp nhận công ty truyền thông Đế Tước, cả công ty của anh dưới sự quản lý cả anh hầu như không thu được lợi nhuận gì, chỉ có một nghệ sỹ có chút tên tuổi chính là Lạc Băng Uyển. Cũng chính là cả một công ty lại chỉ dựa vào một cái trụ cột này.

Nếu như không có Lạc Băng Uyển, vậy thì hãng truyền thông Đế Tước thật sự không biết sẽ biến thành cái bộ dạng gì. Nhất là khi ti lệ đào thải ở trong ngành giải trí lại cao như vậy.

Tô Tử Bảo nhìn tài liệu trong tay, khẽ lắc đầu, Bùi Dực căn bản không coi trọng hãng truyền thông Đế Tước, xét ngay đến thái độ của anh, thì Bùi gia chắc chắn cũng sẽ không giao Ngự Thành và Thịnh Thế Châu Bảo cho anh.

Nhưng mà nếu như không lấy được hai nhãn hiệu này, 200 triệu tiền đầu tư, càng không thể đem cho hãng truyền thông Đế Tước được.

Tô Tử Bảo cẩn thận suy nghĩ, cuối cùng quyết định nhúng tay vào hãng truyền thông Đế Tước trước. Bởi vì công ty mà Hạ Thừa Diệp chính tay quản lý chính là công ty Vân Đình, cô phải đánh đổ công ty của anh ta, đó chính là nơi mà Tô Tử Bảo cần phải đánh vào.

Nếu như hãng truyền thông Đế Tước có thể nhanh chóng khởi sắc, vậy thì điều đó cũng có thể chứng minh được thực lực của truyền thông Đế Tước, bố sẽ không còn nhất định phải đầu tư cho Ngự Thành nữa.

Thật không ngờ rằng, Bùi Dực lại là CEO của hãng truyền thông Đế Tước. Chẳng trách lúc trước Tống Anh Kiệt lại liên tiếp nhắc tới hãng truyền thông Đế Tước, chỉ là lúc ấy cô cũng không chú ý, chẳng trách trong xe của bọn họ còn có sách, báo giải trí.

Quay về đến biệt thự, liền nhìn thấy Bùi Dực ở trong phòng khách không biết đang nói gì đó với Tống Anh Kiệt, vừa nhìn thấy Tô Tử Bảo bước vào, Tống Anh Kiệt đang lải nhải cũng ngậm miệng lại, nhưng mà Tô Tử Bảo lại miễn cảm nghe ra chữ Lạc Băng Uyển.

Ánh mắt sáng rực của Tô Tử Bảo nhìn thẳng vào Bùi Dực, Tống Anh Kiệt còn cho rằng vị thiên kim nhà Tô gia trong truyền thuyết này muốn trách Bùi Dực cả đêm không về, đang muốn mở miệng nói vài câu để hòa hoãn bầu không khí, liền thấy Tô Tử Bảo kéo tay Bùi Dực, ánh mắt long lanh như nước, "Anh là tổng giám đốc của hãng truyền thông Đế Tước?"

"Khục..." Lời nói đang nhin hồi lâu của Tống Anh Kiệt liền đem theo cả phê trong miệng phun ra, "Cô vẫn chưa biết chồng cô làm nghề gì?"

Tô Tử Bảo cũng bất ngờ, quả thật, mình là vợ Bùi Dực mà lại không biết chồng mình làm gì, phải đợi đến khi nghe mẹ nói mới biết anh là CEO của hãng truyền thông Đế Tước.

Nhưng mà những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là cô rốt cuộc cũng có thể làm thứ mà cô giỏi nhất, cùng đối đầu với Hạ Thừa Diệp.

"Em muốn vào làm trong công ty của anh!" Tô Tử Bảo nhìn chằm chằm vào Bùi Dực, nói ra từng chữ một.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Rất hài lòng đối với tôi

Bùi Dực cũng để mặc cho cô lôi kéo, đứng dậy không tập trung mà đi theo cô, trong miệng vẫn không quên đùa giỡn, "Đừng a, ban ngày ban mặt đến phòng ngủ, cái này không tốt lắm đâu. Anh là người đứng đắn."

Tống Anh Kiệt nhìn bóng lưng của hai người, không khỏi thầm cảm thấy buồn cười.

Cửa phòng phanh một cái đóng lại, Bùi Dực đứng dựa lưng vào cửa phòng, Tô Tử Bảo ánh mắt sáng rực nhìn anh, trong mắt cháy lên khát vọng thiêu đốt, dường như đang nổi lên một điều gì đó.

Bùi Dực nhẹ nhàng thè lưỡi ra liếm môi, âm thanh tràn đầy tức giận, "Sao thế, tối hôm qua sau khi nhìn thấy anh, bây giờ đã cảm thấy không chờ được nữa rồi à? Xem ra cô vợ nhỏ của anh rất hài lòng với cơ thể của anh."

"Hừ!" Tô Tử Bảo mặt đỏ lên, những lời giải thích mà cô vừa phải suy nghĩ hồi lâu bị anh cắt ngang, mất hết khí thế, đành buồn tẻ nói, "Anh có biết của hồi môn của em, tài khoản và bất động sản trị giá 100 triệu, cùng với 25% cổ phần của tập đoàn Tô thị, chúng ta đều không động đến được, phải sau 30 tuổi mới có quyền sử dụng, hiện tại nhiều nhất cũng chỉ là cho một chút tiền tiêu vặt mà thôi."

Bùi Dực gật đầu, "Anh biết."

"Vậy anh có biết khoản tiền 200 triệu là tiền đầu tư giữa tập đoàn Tô Thị và Ngự Thành? Chúng ta không nhúng tay vào được, bảy mươi phần trăm tiền lời tuy rằng cao, nhưng mà lại ở trong ngân hàng Thụy Sĩ, nói cách khác chính là trước năm 30 tuổi thì sẽ không có quyền sử dụng."

Bùi Dực tiếp tục gật đầu, "Anh biết."

"Bùi Dực, ông không thể đem Ngự Thành cho anh quản lý, 200 triệu đầu tư này đều đem cho bọn họ rồi, anh không cảm thấy quá thua thiệt sao? Đây là

thứ cho chúng ta, có đầu tư thì cũng nên đầu tư cho hãng truyền thông Đế Tước! Dựa vào cái gì mà đầu tư cho Ngự Thành!" Tô Tử Bảo vẻ mặt lòng đầy căm phẫn.

Chỉ cần Bùi Dực động tâm với khoản đầu tư 200 triệu này, cô sẽ có thể có cơ để ra sức đòi 200 triệu tiền đầu tư này, có thể đề nghị với Bùi Dực để được vào làm ở hãng truyền thông Đế Tước một cách danh chính ngôn thuận.

Không nghĩ tới Bùi tam thiếu của chúng ta lại không nghĩ như vậy, "Mọi việc cứ để cho bên Ngự Thành làm, chúng ta chẳng phải làm gì chỉ phải chờ để lấy tiền, có gì mà thiệt chứ? Về phần em, thì càng không cần lo lắng, có anh ở đây ngày nào, thì ngày đó em không phải lo sẽ thiếu tiền tiêu."

"Bùi tam thiếu, Bùi Kỳ Thành lấy hai nhãn hiệu quan trọng nhất của gia tộc anh, Ngự Thành và Thịnh Thế Châu Bảo đều thuộc về anh ấy, anh cũng là con trai của Bùi gia, anh không muốn dựa vào hãng truyền thông Đế Tước để tranh giành một chút cho mình sao?" Tô Tử Bảo đối với vị đại thiếu gia này thật sự bất đắc dĩ, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Bùi Dực ánh mắt đẹp đẽ chớp chớp, "Không có hứng thú."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Cho cô một cơ hội

Tô Tử Bảo trên mặt không tránh khỏi có một tia thất vọng. Vốn định khiến cho Bùi Dực có ý chí tranh đoạt, nhưng mà người ta căn bản không có hứng thú, vậy thì càng không cần nói đến việc để cho cô vào làm trong hãng truyền thông Đế Tước.

"Được rồi, nói đi, em rốt cuộc muốn làm cái gì?" Bùi Dực rất hài lòng với biểu lộ trên gương mặt của Tô Tử Bảo, bên môi khẽ nhếch lên. Người phụ nữ nhỏ bé này, vậy mà lại muốn kích động cảm xúc của anh, làm cho anh và cô có chung mối thù địch.

Thật sự coi anh như một đứa trẻ con sao.

Tô Tử Bảo chép miệng, "Em muốn vào hãng truyền thông Đế Tước, chứng minh cho bố thấy thực lực của công ty truyền thông Đế Tước, giành lại khoản đầu tư 200 triệu kia, mặc dù không hoàn toàn cho chúng ta, nhưng cũng không thể cho Ngự Thành hết được. Kỳ thật em nghĩ dựa vào năng lực của em, trong hai tháng làm ra thành tích, chắc có lẽ sẽ có thể giành được 5 nghìn vạn tiền đầu tư."

"Lý do." Bùi Dực phun ra hai chữ. Em tại sao nhất định phải bước vào công ty truyền thông Đế Tước? Nghĩ thế nào cũng thấy hình như có ý đồ kín đáo gì đó.

Tô Tử Bảo hít sâu một hơi, chân thành nói, "Bởi vì em muốn bước vào giới giải trí, em muốn đem công ty truyền thông Đế Tước trở thành một công ty lớn mạnh hàng đầu, em muốn chứng minh năng lực của chính mình."

Em muốn làm cho công ty giải trí Vân Đình sụp đổ, em muốn tập đoàn Hạ thị phải phá sản, em muốn Hạ Thừa Diệp phải chết! Em phải báo thù cho cha mẹ đã chết oan! Em phải tự báo thù cho chính mình.

Đây mới là lý do thực sự.

Bùi Dực đột nhiên xoay người, tay trái chống lên tường, khiến cho Tô Tử Bảo đứng dấn vào tường, mà cái khuôn mặt tuần tú kia càng ngày càng tới gần, bên môi kéo lên một nụ cười vui vẻ mê hoặc lòng người, giọng nói mang theo mị lực mê người: "Lý do."

Vẫn là hai chữ đơn giản ấy, thể hiện rõ anh không tin những lời giải thích vừa rồi của cô. Không biết vì sao, đối mặt với công tử đào hoa đệ nhất Hải Thành này, Tô Tử Bảo trong lòng liền có một loại trực giác hết sức rõ ràng.

Không thể lừa gạt anh, đừng nghĩ sẽ lừa gạt anh, nếu không, mình sẽ mãi mãi không có được thứ mà mình muốn.

"Em.. Nói ra có thể anh sẽ không tin." Tô Tử Bảo cắn răng một cái, dứt khoát bằng bất cứ giá nào cũng phải nói ra, "Em vì muốn báo thù cho Tô Tử!"

Bùi Dực trong mắt thoáng qua một tia hứng thú dò xét, khóe môi nhếch lên ý bảo cô nói tiếp.

"Em.. Thật ra có quan hệ rất tốt với Tô Tử, tuy rằng em ở Mỹ, nhưng mà vẫn thường xuyên gọi điện cho cô ấy nói chuyện phiếm, chuyện của cô ấy em cũng đều biết. Vì vậy em cũng biết một bí mật, Tô Tử không phải là xảy ra tai nạn mà chết, mà cô ấy bị Hạ Thừa Diệp hại chết. Em không có chứng cứ, em nói như vậy, anh nhất định sẽ không tin, nhưng mà đó là sự thật! Em phải báo thù cho Tô Tử, em muốn vào giới giải trí, em muốn làm cho công ty giải trí Vân Đình phải sụp đổ, em muốn giết chết Hạ Thừa Diệp!" Cô lúc mới bắt đầu nói còn lắp ba lắp bắp, nhưng lúc nói đến những lời cuối cùng này, lại trở nên cực kỳ mạnh mẽ, dứt khoát.

Hận ý khắc cốt ghi tâm như vậy, giống như đã được khắc sâu vào trong xương cốt.

Đôi mắt của Bùi Dực hơi nhủ lại, cái người phụ nữ bị coi là bình hoa vô dụng trong lời đồn này, hoàn toàn không giống so với thực tế. Ba năm du học bên Mỹ, thay đổi lớn đến nỗi như biến thành một người hoàn toàn khác vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18-2: Cho cô một cơ hội (2)

"Em biết anh chỉ cảm thấy em như một sinh viên bình thường, nhưng mà những thứ Tô Từ biết em cũng đều biết, cô... Cô ấy dạy cho em rất nhiều thứ, em có thể cam đoan là em sẽ làm tốt chức vị tổng thanh tra. Anh chỉ cần cho em một cơ hội, hai tháng, trong vòng hai tháng nếu như em không thể khiến cho công ty truyền thông Đế Tước có được lợi nhuận cao hơn 10% so với lúc trước, em sẽ vĩnh viễn không nhắc đến chuyện này nữa. Nhưng mà nếu như em làm được, em có thể xin khoản đầu tư từ phía bố, mong anh hãy để em quản lý công ty truyền thông Đế Tước." Tô Từ Bảo giờ ánh mắt đang cúi gầm xuống lên, nước mắt bên trong hốc mắt quật cường không chịu rơi xuống nhìn anh, ngữ khí quật cường mà cố chấp, "Cầu xin anh, Bùi thiếu."

Tô Từ Bảo dám trực tiếp nói với Bùi Dực là muốn đối phó với công ty giải trí Vân Đình, đó là bởi vì cùng ngành thì chính là kẻ thù, công ty truyền thông Đế Tước nếu như muốn nổi lên, nhất định phải chống lại công ty giải trí Vân Đình.

Đây cũng là sau khi cô trùng sinh, lần đầu tiên cô nói với người khác việc cô cần phải làm, mà cũng sẽ là người cuối cùng mà cô nói cùng.

Tuy rằng cô mới quen anh hai ngày, nhưng mà người đàn ông này là chồng của cô, bọn họ cùng tiến cùng lùi. Có rất nhiều chuyện căn bản là giấu không được, chỉ bằng lúc đầu thẳng thắn nói ra, còn có thể gây thiện cảm cho đối phương.

Con mắt hẹp dài của Bùi Dực híp lại, lý do này so với lý do cô muốn chứng minh năng lực của mình vừa nảy lại càng không đáng tin cậy.

Nhưng mà dựa theo phán đoán của anh, lý do thứ hai dường như mới là cách nghĩ thật sự của cô. Anh cũng không thêm để ý chuyện giữa Tô Từ cùng Hạ Thừa Diệp, chỉ cần cô dụng tâm kín đáo, không phải là đối phó anh là được rồi.

Ngon lửa báo thù trong đáy mắt kia, thật sự có cảm giác rất quen thuộc, bọn họ là cùng một loại người.

Đương nhiên, anh sẽ không dễ tin như vậy. Nhưng mà cho dù người phụ nữ này muốn lừa bịp gì đó, thì cứ để cho cô thử, xem cô muốn làm cái gì, sớm muộn gì thì cũng lộ ra thôi.

Mà nếu như cô thật sự có thể làm được, có lẽ cô còn có thể trở thành một trợ thủ đắc lực, đáng giá để anh cho cô cơ hội này.

"Gọi tên của anh." Bùi Dực ghé sát vào bên tai của Tô Từ Bảo, hơi thở ấm áp khiến cho nửa khuôn mặt của cô đều trở nên tê dại.

Tô Từ Bảo không rõ suy nghĩ lúc này của vị đại thiếu gia này, tại sao lại đột nhiên nhảy qua đây, kinh ngạc nói, "Bùi Dực."

"Ừ, ngày mai bắt đầu đến công ty truyền thông Đế Tước để đi làm, tám giờ sáng." Anh duỗi ra ngón tay nhẹ nhàng gõ lên đầu cô, đáy mắt còn lưu lại một chút vui vẻ, quay người mở cửa đi ra khỏi phòng ngủ.

Tô Từ Bảo vượt qua nơi được anh chạm vào, còn cảm thấy có chút không thể tin được, anh... Anh thật sự đã đáp ứng!

200 triệu đầu tư anh không động tâm, cam đoan làm cho Đế Tước trở thành công ty lớn mạnh nhất anh cũng không động tâm, cô cuối cùng không ôm hy vọng mà nói muốn báo thù cho Tô Từ, ngay đến cả cô cũng cảm thấy cái lý do này không có một chút sức thuyết phục nào.

Nhưng mà anh lại đồng ý.

Trong nháy mắt, khuôn mặt tà mị anh tuần kia, lại ấm áp đến như vậy.

Tô Từ Bảo nhẹ nhàng thở ra một hơi, ba mẹ hai người có nhìn thấy không? Con rốt cuộc cũng đi được bước đầu tiên rồi.

Tô Từ Bảo ngồi trên ghế, cảm một bộ trang phục nghề nghiệp được cắt may khéo léo vừa vặn, trang điểm nhẹ nhàng, thoát nhìn giống như một mỹ nhân nơi công sở vậy, trên ngón tay thon dài có một chiếc nhẫn kim cương chói mắt.

"Ừm, mẹ, yên tâm đi, cứ dựa theo những gì hôm qua đã nói, đúng, con sắp đến rồi, không nói chuyện nữa, lần sau sẽ hẹn mẹ đi tắm hơi." Tô Từ Bảo vừa nói xong liền cúp điện thoại, thu về tài liệu trong tay, nhìn công ty truyền thông Đế Tước ngày càng gần bên môi xuất hiện một nụ cười yếu ớt.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Từ chức tập thể, ra oai phủ đầu (1)

Ngày hôm qua sau khi Bùi Dực đồng ý, Tô Từ Bảo lại gọi điện thoại cho bố nói về khoản đầu tư, dù sao chuyện hợp tác đầu tư với Ngự Thành vẫn còn sớm, bố cô đã đồng ý là xem xét trước rồi mới nói. Nếu như trong vòng hai tháng có thể nâng mức lợi nhuận của công ty truyền thông Đế Tước lên 10%, Tô Quốc Cường sẽ đồng ý chi ra năm nghìn vạn đầu tư. Có được số tiền kia, bất kể là đầu tư vào quay phim truyền hình, điện ảnh hay là đào tạo nghệ sỹ đều sẽ tốt hơn nhiều.

Truyền thông Đế Tước tuy là một công ty giải trí bình thường, nhưng tốt xấu gì cũng là xí nghiệp bên dưới của tập đoàn Bùi thị, tọa lạc ở khu Bắc Môn Hải Thành, có vài tòa lầu, có đầy đủ ký túc xá cho công nhân ở, đãi ngộ như thế này, dù cho truyền thông Đế Tước kinh tế đình trệ, thì nhân tài của các bộ phận cũng vẫn có đủ, ngay ngắn rõ ràng.

Phần tài liệu trong tay Tô Từ Bảo là do Bùi Dực đưa tới, tình hình chung trong nội bộ công ty, bao gồm cả thông tin cá nhân của ban lãnh đạo cao cấp.

"Tô tiểu thư, hoan nghênh cô gia nhập công ty truyền thông Đế Tước. Tôi tên là Hứa Phàm, là trợ lý đặc biệt của Bùi tổng." Xe mới vừa dừng ở trước cửa công ty truyền thông Đế Tước, một người thanh niên mặc bộ đồ tây màu đen đeo kính gọng vàng nhìn có vẻ rất nhã nhặn lịch sự liền cung kính chạy lên trên một bước, mở cửa xe cho Tô Từ Bảo.

Tô Từ Bảo hướng về phía anh ta khách khí cười cười, "Tô Từ Bảo."

"Bùi tổng đã đã nói với tôi rồi, hoan nghênh Tô tổng giám sát nhậm chức. Công ty đã tổ chức buổi tiệc gặp mặt cho tổng giám sát, Tô tổng giám sát qua luôn hay là qua văn phòng nghỉ ngơi một chút trước?" Hứa Phàm hỏi.

Tô Từ Bảo hơi lưỡng lự, một tổng giám sát như mình đúng là cần phải chào hỏi mọi người, điều này ở những công ty khác cũng là rất bình thường, liền quay về phía Hứa Phàm gật đầu, "Qua đó đi."

Trong văn phòng trong tầng cao nhất của công ty truyền thông Đế Tước, Bùi Dực đứng ở cửa sổ sát đất nhìn Tô Từ Bảo từ trong xe bước ra, cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ trên cổ tay của mình. 7:30, đến sớm hơn nửa giờ, nhưng thật ra thì lại là rất đúng giờ.

"Bùi thiếu, cậu ngày hôm qua không về nhà ngủ, cô ấy chắc chắn sẽ nghĩ rằng hôm nay anh sẽ không đến công ty." Tổng Anh Kiệt rõ ràng ngủ không ngon, ngáp nói, "Tốt xấu gì cũng là ngày đầu tiên Tô Từ Bảo đi làm, anh không xuống chào mừng cho cô ấy một chút sao? Phía dưới đám người kia có thái độ gì, hôm qua tôi cũng báo lại cho cậu rồi, nếu có vấn đề gì, đến lúc đó khiến cho cô vợ nhỏ của cậu khóc, cũng đừng trách tôi không nhắc nhở. Cô ấy vẫn còn chưa tốt nghiệp đại học đâu."

Bùi Dực không đáp lại, lông mày hơi hơi nhăn lại, "Cậu là trưởng phòng của phòng nghệ sỹ, có phải là cũng nên đi chuẩn bị cuộc họp rồi không?"

"Vâng, Tổng giám đốc đại nhân." Tổng Anh Kiệt lại ngáp một cái, vuốt vuốt đôi mắt phỉm hồng, mệt mỏi nói, "Tôi hôm qua cùng cậu uống rượu, ban ngày còn phải lên làm cùng vợ của cậu, tôi thật đúng là mắc nợ cậu mà. Tôi đi xuống đây, à đúng rồi, có cần nói với cô ấy, là cậu ở đây không?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19-2: Từ chức tập thể, ra oai phủ đầu. 2

"Không cần." Bùi Dực ngồi trở lại ghế sa lon bằng da thật, trên mặt bàn được làm bằng gỗ tử đàn bày một chồng dày đặc đơn từ chức cùng một phong thư xin nghỉ, trong đó không thiếu những nòng cốt, nhân viên cao cấp của công ty truyền thông Đế Tước. Những người này nếu đều rời đi, công ty truyền thông Đế Tước liền không thể tiếp tục duy trì được. Mà thứ này sở dĩ xuất hiện, là bởi vì bọn họ đều phản đối tổng thanh tra được đặc cách vào công ty.

Anh ngược lại không thêm đề ý đến là công ty này lỗ hay lãi, nhưng mà không phải là cô có quy ước 2 tháng sao? Nếu như không thể xử lý công bằng những đơn từ chức này, vậy thì cũng đừng nghĩ đến việc thắng lợi.

Anh ngược lại lại muốn xem một chút, cô sẽ làm như thế nào.

Từ trong thang máy đi ra, Hứa Phàm nhỏ giọng nhắc nhở, "Tô tổng giám sát công ty truyền thông Đế Tước, không có văn bằng đại học, vì vậy thái độ của mọi người... Ừm, không được tốt cho lắm..."

Đầu chi không được tốt, dưới sự thúc đẩy của mọi người, lấy chuyện từ chức của cả tập thể để ép cô rời đi. Bởi vì Tô Từ Bảo hiện nay làm cái chức tổng thanh tra này, là chức chỉ ở dưới tổng giám đốc, rất dễ khiến cho người ta ghen tức, cũng động chạm trực tiếp đến lợi nhuận của một số người.

Tô Từ Bảo cũng không rụt rè, hướng về phía anh thân mật cười cười, "Cảm ơn đã nhắc nhở."

Lúc đẩy cửa phòng họp ra, Hứa Phàm cũng trở nên lúng túng, phòng họp trống trải không một bóng người. Chuyện gì thế này, không phải là đã thông báo với mọi người là mở cuộc họp gấp mặt tổng thanh tra mới sao?

Tô Từ Bảo lông mày nhẹ chau lại, chỉ thấy sau lưng truyền tới một thanh âm quen thuộc: "Aha, tôi còn tưởng là tôi đến muộn rồi, thì ra là mọi người còn chưa đến. Vừa vặn, là người đến sớm nhất."

Quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy vẻ mặt cười đùa tí tưng của Tổng Anh Kiệt.

"Beautiful! Tô tiểu thư hôm nay thật đúng là khiến cho người ta sáng mắt, mỹ nhân chốn công sở!" Tổng Anh Kiệt cười ca ngợi một câu, nhìn chung quanh một lượt, nhún vai nói, "Nhưng mà, hôm nay giống như chỉ có một mình tôi có thể thưởng thức, bọn họ không có được cái điểm phúc này."

Nói xong, anh ta phối hợp đi đến vị trí của mình ngồi xuống, duỗi lưng một cái nằm ở trên mặt bàn nói, "Buồn ngủ chết đi được. A đúng rồi, Tô tiểu thư, tôi vừa nhìn thấy đồng đơn từ chức ở trong văn phòng của Tổng giám đốc, cùng với một phong thư phản đối cô vào nhậm chức. Cô định... Làm sao bây giờ?"

Thì ra là như vậy. Tuy rằng thủ đoạn của bọn họ có chút kịch liệt, nhưng mà màn ra oai phủ đầu này cũng nằm trong dự liệu của cô.

"Hứa Phàm, hôm nay mọi người có tới công ty không?" Tô Từ Bảo sắc mặt không có chút nào biến hóa, hỏi.

Hứa Phàm lập tức đáp, "Đều đến làm việc bình thường, hiện tại có lẽ đang ở vị trí làm của mình. Tô tổng giám sát, nếu không cô chờ một lát, bây giờ tôi thông báo để bọn họ tới."

"Không cần." Tô Từ Bảo ngồi vào trên vị trí chính giữa của phòng hội nghị, lấy laptop từ trong túi ra, cười lễ phép với Hứa Phàm, "Tôi biết anh là trợ lý đặc biệt của Bùi Dục, tin học đạt trình độ đứng đầu tiêu chuẩn quốc tế, hack vào máy tính của công ty chúng ta cũng không có gì khó. Mười phút, đủ không?"

Hứa Phàm ngẩn người, lập tức giơ hai tay lên, "Mười phút, không thành vấn đề."

Nhưng mà vị tiểu thư này làm sao lại biết tin học của anh đạt chuẩn quốc tế?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20-1: Tô tổng giám sát khí phách uy vũ. 1

Trong văn phòng bộ phận chiến lược, Lữ Tâm Luy ngồi phía trước máy vi tính, bên môi nổi lên một tia cười lạnh. Hôm nay cô 30 tuổi là trưởng phòng bộ phận chiến lược của công ty truyền thông Đế Tước.

Bùi Dục còn chưa tiếp nhận công ty truyền thông Đế Tước, thì cô đã ở công ty này rồi. Về sau Bùi Dục trở thành CEO của công ty, nhưng mà vị đại thiếu gia này căn bản lại chẳng hề quan tâm đến điều gì, ngoại trừ Tổng Anh Kiệt với Lạc Băng Uyển dôn hết sức mình ra, ngoài ra cũng chẳng còn ai khác.

Từ khi không can thiệp vào điều hành công ty, thì nhân viên cấp cao bọn họ rất tự tại, nhàn nhã. Nhưng mà bây giờ đột nhiên xuất hiện một tổng thanh tra còn chưa tốt nghiệp đại học, rõ ràng là không coi bọn họ ra gì, cô ta lại còn là cấp trên, cô sao có thể cam tâm? Mọi người ai mà phục chứ?

Vậy nên bọn họ liền hẹn nhau dứt khoát là sẽ không đến, nộp đơn từ chức, cho Tô Từ Bảo một đòn đánh phủ đầu.

"Lữ trưởng phòng, chúng ta như vậy chỉ sợ không tốt lắm đâu, đây chính là phu nhân của Tổng giám đốc. Nhờ cô ta tức lên mà đi báo lại với tổng giám đốc, sau đó thật sự sẽ đuổi hết mọi người thì phải làm sao bây giờ?" Một người phụ nữ trong phòng chiến lược nhìn qua thời gian trên máy tính, đều đã tám giờ một phút rồi, hiện tại phòng họp không có một bóng người, đối phương khẳng định là cực kỳ tức giận.

Lữ Tâm Luy khinh thường cười cười, "Sợ cái gì, phải cho vị phu nhân của tổng giám đốc này biết, chúng ta không dễ để cô ta bắt nạt thế đâu. Nếu không, một đại tiểu thư không hiểu biết gì như cô ta mà tới làm tổng thanh tra, công ty truyền thông Đế Tước không quá 3 tháng khẳng định phá sản, đến lúc đó mọi người cũng sẽ bị sa thải. Không bằng hiện tại tài nhẫn một chút, làm cho cô ta biết khó mà lui. Nếu như về sau cô ta muốn làm tổng thanh tra một cách hữu danh vô thực thì cũng chẳng sao, chỉ cần không khoa tay múa chân là được rồi."

"Đúng vậy, Lữ trưởng phòng nói có lý. Lúc trước trưởng phòng của bộ phận âm nhạc cũng nói như vậy."

"Đúng vậy, việc này đúng là động thái quá lớn rồi, tập đoàn Bùi thị cũng sẽ không tùy ý mà sa thải chúng ta đâu. Cô ta ngay đến cả đại học còn chưa tốt nghiệp mà muốn làm tổng thanh tra, đây không phải là đùa giỡn hay sao?"

Nghe thấy mọi người bàn tán nhao nhao lên, Lữ Tâm Luy càng trở nên đắc ý. Đúng vào lúc này, máy tính của tất cả mọi người trong công ty đều đồng loạt đen xì, đang lúc mọi người cảm thấy tò mò, thì màn hình máy tính lại lóe lên, tiếp theo một khuôn mặt xinh đẹp, ưu nhã liền xuất hiện ở trên màn hình máy vi tính.

Cô có gương mặt trái xoan điển hình, cái cằm cương quyết, đôi mắt to long lanh, hàng lông mi dài dày giống như một lớp lông chim khẽ chớp, bên môi còn chứa đựng một nụ cười quý tộc, cao quý ưu nhã, mê hoặc lòng người mà lại không quá mức quyến rũ, thanh mà không tục, chỉ cần liếc mắt một cái liền cảm thấy không gì sánh được.

"Thật xin lỗi vì đã lấy hình thức này để gặp mặt mọi người, nhưng mà điều này không quan trọng. Tôi xin tự giới thiệu trước, tôi là Tô Tử Bảo, hiện tại là tổng thanh tra của công ty truyền thông Đế Tước."

Mọi người đều cảm thấy sững sờ, ngơ ngác nhìn tổng thanh tra hack vào tất cả các máy tính.

"Mặc kệ mọi người có ý định từ chức hay không, chỉ cần truyền thông Đế Tước vẫn còn một ngày, thì xin mọi người hãy đọc thuộc lòng quy tắc của công nhân viên, tự hiểu rõ chuyện mà một công nhân viên phải làm là gì. Nếu như mọi người quyết định từ chức, vậy bây giờ có thể đi ra ngoài, không tiền. Nhưng mà công việc có mức đãi ngộ tốt như ở công ty truyền thông Đế Tước, cũng không có nhiều. Muốn đi, Đế Tước sẽ không ngăn. Muốn suy nghĩ thêm, phiền mọi người đặt công việc lên hàng đầu."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20-2: Tô tổng giám sát khí phách uy vũ (2)

"Cô, Hà Đào trưởng phòng bộ phận âm nhạc!"

Xuyên qua màn hình, ngón tay thon dài kia tự hồ như đã chỉ đến trên mặt Hà Đào. Hà Đào nhìn người phụ nữ bên trong màn hình, giọng nói ảm áp của cô, liền đem tên của anh ta nói ra không sai một chữ.

"Mùa hè năm nay tất cả các sản phẩm âm nhạc dự định của công ty truyền thông Đế Tước, lập tức sửa lại 1 phần cho tôi. Bắt đầu từ hôm nay, chức vị mà tôi đảm nhận đã có hiệu lực. Dự án âm nhạc không có chữ ký của tổng thanh tra, tài vụ sẽ không chi phí, cấp phát tiền. Vì vậy nếu như anh còn muốn làm album 《 bán hạ 》, thì trước khi tan làm ngày hôm nay đem bản kế hoạch đến cho tôi." Tô Tử Bảo nói đến đây, nghiêng nghiêng đầu chậm rãi nói, "Về phần trưởng phòng tài vụ, đơn từ chức của cô chúng tôi đã nhận được, bây giờ cô có thể đi về rồi. Từ hôm nay trở đi, Hứa Phàm, sẽ là trưởng phòng tài vụ tạm thời."

Hà Đào ngậy ngẩn cả người, cô ta làm sao có thể biết được hiện nay《 bán hạ 》đang làm album chủ đề chứ? Không chỉ có nhớ kỹ tên của anh ta, mà còn biết bây giờ phòng âm nhạc đang làm những gì.

Bùi Tây Lễ của phòng tài vụ cảm thấy không thể tin nổi, ngơ ngác nhìn chằm chằm vào màn hình, xảy ra chuyện gì vậy? Sao tôi đột nhiên lại bị từ chức thế này?

Hứa Phàm bên cạnh cũng không rõ ràng cho lắm, làm sao mà tôi đột nhiên lại thành trưởng phòng tài vụ thế này?

"Cô, trưởng phòng điện ảnh Đỗ Quyên, theo như tôi biết, phòng của mọi người sắp tới sẽ có một bộ phim sắp lên sóng, sao đến bây giờ vẫn còn chưa bắt đầu công tác tuyên truyền? Phòng chiến lược đều là bất tài cả sao? Mang theo tài liệu về phim của các cô đến phòng làm việc của tôi, đồng thời trưởng phòng marketing và trưởng phòng truyền thông cũng đến đi. Còn có Tổng Anh Kiệt trưởng phòng nghệ sỹ, điều phối lại hồ sơ của nghệ sỹ, ngày kia tôi phải gặp mặt tất cả các nghệ sỹ đã ký hợp đồng với công ty..."

Cô đối với màn ảnh máy vi tính, gửi đi một chỉ thị rõ ràng đầu vào đấy. Rõ ràng là ngày đầu tiên tới làm, mà lại đối với truyền thông Đế Tước rõ như lòng bàn tay. Nhớ được tên của từng nhân viên cấp cap, biết rõ từng phòng hiện đang làm gì, thậm chí ngay đến cả một nhà sáng tác của phòng âm nhạc cũng bị chỉ đích danh.

Ngày đầu tiên đi làm, bị cấp dưới bài xích tập thể, nhưng mà cô lại cường thế hack vào tất cả các máy tính của công ty, làm trách nhiệm của một tổng thanh tra.

"Được rồi, những thứ tôi muốn nói chính là những lời vừa rồi. Loại tiệc chào mừng này, tôi cũng hiểu được là không cần thiết gì. Chỉ là hội nghị lần sau, hy vọng mọi người không ai vắng mặt. Nếu như chúng ta có thể hợp tác vui vẻ, hai tháng sau, tất cả mọi công nhân viên chức, tiền lương sẽ được gấp 3 lần. Rất hân hạnh được biết mọi người, chúc mọi người làm việc vui vẻ."

Nói xong câu đó, Tô Tử Bảo nhẹ nhàng gõ bàn phím, tất cả máy tính trong công ty lại đen ngòm, tiếp theo khôi phục lại như bình thường.

Tổng Anh Kiệt trợn mắt há hốc mồm, sau nửa ngày lấy lại tinh thần, hướng về phía Tô Tử Bảo giờ ngón tay cái lên, "Lợi hại! Uy vũ khí phách!"

Tô Tử Bảo hàm súc hướng về phía anh ta cười cười, vỗ vỗ bả vai của Hứa Phàm ở bên cạnh: "Có giấy chứng nhận kế toán hạng A quốc tế, làm tài vụ

chắc là không có vấn đề gì chứ? Cố gắng lên, không nghĩ tới bên cạnh Bùi Dực còn có một nhân tài toàn năng như vậy, trước hết cứ cho tôi mượn dùng vài ngày đi."

Hứa Phàm khóc không ra nước mắt, "Tôi... Tôi muốn tìm tổng giám đốc xin nghỉ."

Tổng giám đốc ở trong văn phòng ở tầng cao nhất, Bùi Dực nhìn Tô Tử Bảo biến mất khỏi màn hình máy vi tính, khỏe môi liền hơi nhếch lên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21-1: Hẹn gặp tình địch (1)

Công ty truyền thông Đế Tước, trong văn phòng của tổng thanh tra ở tầng cao nhất.

Tô Tử Bảo lật xem tài liệu trong tay, nếu như đã cùng bỏ giao hẹn kỳ hạn 2 tháng, cô sẽ toàn lực ủng hộ. Đế Tước nhờ có một ca hậu Lạc Băng Uyển mà có thể có chút danh tiếng, mà Tô Tử Bảo cũng định sẽ đầu tư công sức vào Lạc Băng Uyển.

Trên màn hình tinh thể lỏng là bản danh sách âm nhạc quyền lực nhất nước Z. Lúc này bản hát mới đang ở trên bảng xếp hạng, ba thứ hạng đầu tiên đầu đã bị Diêu Liên Y chiếm mất rồi.

Diêu Liên Y là ca hậu của công ty giải trí Vân Đình, cũng là ca sỹ mà năm đó Tô Tử một tay đào tạo nên. Tô Tử vì cô mà viết vô số bài hát, phát hành rất nhiều album, hơn mười buổi hòa nhạc, là thiên hậu nổi tiếng nhất giới giải trí bây giờ, mà bây giờ ba bản nhạc này, lại không hề kí tên Diệp Tử.

Cô cũng là chị em tốt của Tô Tử khi Tô Tử còn sống, nhưng mà lúc này, Tô Tử Bảo trong đầu lại nghĩ đến những lời nói trong điện thoại Hạ Thừa Diệp lúc cuối cùng.

"Cô thực sự cho rằng Diêu Liên Y coi cô như chị em? Người cô ta ghét nhất chính là cô, cô cho rằng lần sốt cao đó đã đốt cháy cổ họng của cô? Nhưng sự thật thì là do cô ta đã bỏ thuốc vào nước uống của cô, chính vì lo lắng cô sẽ không nâng đỡ cô ta nữa, mà cô sẽ tự hát. Cổ họng của cô hỏng mất, cô sẽ lại sáng tác, cuối cùng sẽ chỉ có thể để cho cô ta hát. Cô không được lên sân khấu, mà cô ta lại được tung hô trước mặt mọi người. Đùng, tôi đương nhiên biết là Diêu Liên Y làm, vì muốn chặn họng tôi, kỹ thuật trên giường của cô ta cũng không tồi."

Giọng nói kinh tởm đó vẫn còn văng vẳng bên tai, lại càng làm cho Tô Tử Bảo càng thêm thanh tĩnh. Cô vì Hạ Thừa Diệp, chưa bao giờ nghĩ tới sẽ bước từ sau cánh gà mà lên trên sân khấu, sau khi toàn tâm toàn ý khiến cho người chị em tốt của mình trở thành ca hậu. Vậy mà cô ta lại khiến cô bị hủy đi cuộc đời, lên giường cùng bạn trai của cô, mà Hạ Thừa Diệp, lại cũng giấu diếm cô. Có lẽ là Hạ Thừa Diệp cũng hy vọng bản thân mình vĩnh viễn không thể hát được nữa.

Chị em tốt cùng bạn trai, một đôi câu nam nữ.

"Tô tổng giám sát, trưởng phòng Hà đã đến." Trợ lý Phạm Ngón gõ cửa.

Ánh mắt của Tô Tử Bảo dời đi, sau khi điều chỉnh lại cảm xúc, trên mặt liền lộ ra một nụ cười, "Mời vào."

Hà Đào là trưởng phòng phòng âm nhạc, hôm nay đang làm album 《 bán hạ 》, thông tin về album cô đã xem qua rồi, ca khúc cũng tạm được, nhưng nếu muốn nổi thì vẫn chưa đủ.

Đổi sang ca khúc khác, trên bảng xếp hạng, mượn danh tiếng của Lạc Băng Uyển liền tranh thủ đem bán album, tất nhiên có thể có lượng tiêu thụ rất khá.

Đây cũng là bước đầu tiên mà Tô Tử Bảo muốn làm khi vào công ty truyền thông Đế Tước. Nếu như album này có thể bán chạy, vậy thì giao ước với bố, sẽ thành công hơn phân nửa.

"Tô tổng giám sát." Hà Đào trong mắt cất giấu vẻ khản trương, bọn họ không hề coi trọng cô nữ sinh chưa tốt nghiệp này, nhưng mà đối phương vừa ra trận liền mạnh mẽ vang dội, vừa đối mặt liền đuổi việc tổng thanh tra tài vụ. Hiện tại chẳng lẽ là vì chuyện bọn họ từ chức tập thể, mà tính sổ đây chứ?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 21-2: Hẹn gặp tình địch (2)

Tô Tử Bảo ưu nhã hướng về phía anh ta làm một động tác mời ngồi, nói, "Album bán hạ tôi xem qua rồi, đây là làm riêng cho Lạc Băng Uyển đúng không? Một vài ca khúc cũng không tệ lắm, nhưng mà phải thay đổi một số thứ. Tôi định sau khi gặp mặt Lạc Băng Uyển, chuẩn bị vài ca khúc cho cô ấy ghi âm. Đây là những ca khúc mà tôi giữ lại sau khi tuyển chọn, những thứ khác cứ giữ lại làm dự bị đã."

Hà Đào tiếp nhận cặp văn kiện, Tô Tử Bảo dường như sàng lọc mất một nửa ca khúc, nhưng mà ánh mắt của cô cũng làm cho Hà Đào rất kinh ngạc. Với tư cách là trưởng phòng phòng âm nhạc, khả năng âm nhạc của Hà Đào cũng được rèn luyện hàng ngày, những ca khúc được giữ lại này, trên cơ bản anh cũng cảm thấy rất được.

"Album này tháng sau là phát hành rồi, hiện tại còn chưa chọn được ai hát chính, cái này có phải là quá nực cười rồi không?" Hà Đào chần chờ nói. Tạm thời đổi người hát, hơn nữa vị đại tiểu thư này muốn đi đâu làm nhạc cho Lạc Băng Uyển là một chuyện, có thể chọn ra người hát chính một cách tốt nhất không, lại là một chuyện.

Tô Tử Bảo cười nói, "Nửa tháng, tôi sẽ đưa ra ca khúc. Trưởng phòng Hà yên tâm."

Hai người tao đổi một ít công việc cụ thể liên quan đến album, có thể là do Tô Tử Bảo buổi sáng quá uy vũ khí phách, cũng có thể là anh chờ nửa tháng sau cô lấy được lời nhạc rồi tính, cũng không hề phản đối, rất phối hợp.

Một buổi sáng, Tô Tử Bảo đã lần lượt gặp mặt hết các nhân viên cấp cao của công ty truyền thông Đế Tước, cũng đã đem sự vận hành của công ty hiểu đến rõ ràng minh bạch. Mãi cho đến lúc đọc đến Tổng Anh Kiệt cho cô một nghệ sỹ mới lúc này cô mới sững sờ, tại sao Lạc Băng Uyển lại ra nước ngoài nghỉ phép rồi?

Gọi điện thoại cho Tổng Anh Kiệt, Tô Tử Bảo nói, "Có thể sắp xếp để tôi gặp mặt Lạc Băng Uyển được không?"

"Cái này tôi không làm chủ được. Bù thiếu cho cô ấy nghỉ nửa tháng, hiện tại cô ấy đang ở nước ngoài." Đầu bên kia điện thoại truyền đến tiếng cười của Tổng Anh Kiệt, "Nhưng mà nếu như tổng giám sát của chúng ta đã mời, tôi bây giờ có thể gọi điện thoại cho người đại diện của cô ấy ở bên kia. Về phần cô ấy có trở về hay không, tôi cũng không dám sai khiến vị đại tiểu thư này, cô vẫn phải đi hỏi Bù thiếu."

Tô Tử Bảo khách khí nói, "Cảm ơn."

Tổng Anh Kiệt cúp điện thoại, nhìn qua Bù Dục ngồi bên cạnh cười nhạo nói, "Bù thiếu, cô vợ nhỏ của cậu muốn hẹn gặp mặt tình địch. Cậu nói xem tôi nên giúp cô ta hẹn, hay là giúp cô ấy hẹn đây?"

Bù Dục lười nhác vùi vào trong ghế sa lon bằng da thật, giương mắt nhìn anh ta, "Nói linh tinh gì thế."

Tổng Anh Kiệt bấm gọi điện thoại, cùng chị Kim nói rõ tình huống, chỉ nghe thấy bên trong Lạc Băng Uyển không biết nói những gì, chị Kim liền tỏ khó nói: "Tổng thiếu, Băng Uyển nói cơ thể cô ấy không thoải mái, muốn kéo dài thời gian nghỉ ngơi, trong hai tháng sẽ không quay về. Mong anh chuyển lời với Bù thiếu."

Nói xong liền cúp điện thoại.

Tổng Anh Kiệt buông tay, "Bù thiếu, một núi không thể chứa hai cọp, mới nói Tô Tử Bảo đến Đế Tước, Lạc Băng Uyển liền không trở lại. Làm sao bây giờ? Tô Tử Bảo bây giờ đang làm album « bán hạ », Lạc Băng Uyển nếu không về thì phí công rồi."

Lạc Băng Uyển không về, trong phòng nghệ sỹ cũng chẳng có ai khả dĩ. Không có cô ấy thì chẳng làm được gì, Tô Tử Bảo phải làm sao bây giờ?

"Cô ấy không muốn trở về, thì tùy." Bù Dục thản nhiên nói, đôi mắt hẹp dài thâm sâu, không biết suy nghĩ cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22-1: Lưu manh thì cũng có đạo đức nghề nghiệp (1)

Tô Tử Bảo trầm tư, dựa vào việc cô đã viết hàng trăm bài hát, để viết một bài hát riêng và phù hợp nhất cho Lạc Băng Uyển cũng không khó. Đây cũng là nguyên nhân mà Tô Tử Bảo dám tự tin như vậy.

Nhưng nếu như Lạc Băng Uyển không có ở đây vậy thì cũng không còn được thuận lợi như vậy rồi.

Cô chỉ có hai tháng, hơn nữa cô cũng đã cam đoan mình có thể làm cho Lạc Băng Uyển càng nổi tiếng hơn nữa, đây là việc có lợi cho cả hai bên.

Mà lúc này có thể khiến cho Lạc Băng Uyển trở về, chỉ có Bùi Dục. Nghĩ tới đây, Tô Tử Bảo mở danh bạ điện thoại, trên mặt mỉm cười, "Bùi thiếu, ở đâu vậy?"

"Có chuyện gì?"

Giọng nói lười biếng của Bùi Dục ở đầu dây bên kia vang lên, làm cho Tô Tử Bảo cảm thấy có lẽ anh vẫn còn vui trên giường của một cô gái chân dài nào đó chưa chịu dậy.

"Muốn gặp anh." Tô Tử Bảo đóng tập văn kiện trong tay lại, nhìn thoáng qua đồng hồ treo tường ở bên cạnh, 11:30, đến giờ tan làm rồi.

Bùi Dục dường như nở một nụ cười, "Muốn gặp anh? Ra ngoài rẽ trái, đi thẳng."

Ồ? Là ý gì đây?

Tô Tử Bảo lông mày hơi nhíu lại, đứng dậy, ra khỏi văn phòng của tổng thanh tra, quẹo trái là một hành lang dài, mà ở gian phòng trong cùng, là văn phòng Tổng giám đốc.

Toàn bộ tầng cao nhất, chỉ có hai phòng làm việc, một phòng khách kiểu cách giống một quán cà phê cực kỳ rộng rãi, một gian phòng đọc, mà văn phòng của họ lại ở hai đầu nam, bắc, chính giữa cách một cái hành lang thật dài. Bùi Dục không thích bị người khác quấy rầy, trước kia anh ở một mình một tầng. Tô Tử Bảo vào nhậm chức mới đem cái phòng trống này giao lại cho cô.

"Anh ở công ty? Không thể nào, từ buổi sáng lúc em đến làm đã không thấy ai đến rồi." Tô Tử Bảo đi đến cửa phòng làm việc của tổng giám đốc, nhìn qua cánh cửa lớn đóng chặt, trên mặt hiện lên một tia nghi hoặc.

Đầu bên kia điện thoại không còn âm thanh gì nữa, Tô Tử Bảo nâng tay lên, đang nghĩ ngợi có nên gõ cửa không, sau lưng thỉnh thoảng truyền tới một giọng nói trầm thấp, trong lời nói mang theo ba phần trêu chọc, "Sao một ngày không thấy, mà như cách ba thu thế này?"

Tô Tử Bảo còn tưởng rằng anh ở trong phòng làm việc, không nghĩ tới cái người này đột nhiên xuất hiện ở sau lưng, cô bị anh dọa sợ, liền dựa lưng vào cửa vỗ vỗ ngực của mình, "Sao em giống mèo vậy, lúc đi lại đều không phát ra âm thanh?"

Bùi Dục ở sau lưng một bộ âu phục màu trắng, cà vạt màu đỏ, một tay chống lên trên cửa, tay còn lại cầm một cốc cà phê nóng hổi, xem ra là mới vừa từ quán cà phê đi tới đây.

Ánh mắt của anh rơi xuống trên ngực cô, trong đáy mắt có vài phần khó hiểu. Tô Tử Bảo hai tay ôm chặt lấy ngực, hôm nay cô mặc một chiếc áo somi bó sát người, vừa rồi ở trong văn phòng không có ai cô liền thuận tay cởi bớt hai nút áo, để hít thở dễ chịu hơn một chút. Vừa nghe điện thoại liền chạy ra, quên mất phải cài lại cúc áo.

Mà lúc này đứng ở góc độ của anh, đúng là có thể thấy được cảnh xuân.

Bùi Dục đột nhiên cúi đầu, tới gần gương mặt của Tô Tử Bảo, hơi thở ấm áp lập tức liền phả vào mặt, "Rất đẹp."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22-2: Lưu manh thì cũng có đạo đức nghề nghiệp. 2

Tô Tử Bảo mặt mày đỏ bừng lên, "Lưu manh!"

Tại sao mỗi lần tới tìm anh, rõ ràng là vì chuyện đứng đắn, vậy mà đều có thể bị anh đem bầu không khí biến thành mập mờ không rõ như vậy chứ.

"Vậy em muốn gặp lưu manh, lẽ nào là vì muốn để cho lưu manh làm gì đó với em sao? Đang là giữa ban ngày đấy, lưu manh cũng có đạo đức nghề nghiệp." Bùi Dục cười nhạo thu lại tay, ngón tay đặt lên ổ khóa vân tay để mở cửa, mở cửa rồi, sau đó liền sải chân bước vào.

Tô Tử Bảo vội vàng cài lại cúc áo, đi vào theo sau anh, đây là lần đầu tiên đến văn phòng của Bùi Dục, rộng rãi sáng ngời, bên trái bàn làm việc, bên phải một bộ ghế sofa, bên trong còn có phòng ngủ phòng.

Thuận tay đem cà phê đặt trên bàn, Bùi Dục dựa nửa người lên bàn làm việc, nhìn qua Tô Tử Bảo, "Com trưa, em muốn ăn chút gì không?"

"Tùy anh." Tô Tử Bảo tìm từ để nói.

Bùi Dục tiện tay cầm điện thoại lên, không biết là nói chuyện với ai, "Hai phần."

"Bùi thiếu, em tới là muốn hỏi về chuyện của Lạc Băng Uyển. Em biết cô ấy có nửa tháng để nghỉ ngơi, ở bên em có chút kế hoạch đối với album của cô ấy, hy vọng có thể cùng cô ấy gặp mặt, nói chuyện." Tô Tử Bảo nở một nụ cười máy móc, nói.

Bùi Dục đưa điện thoại ra, "Không phải là nửa tháng, hai tháng."

"Thế là có ý gì?" Tô Tử Bảo nhíu mày.

Bùi Dục ngáp một cái, miễn cưỡng nói, "Chính là, Lạc Băng Uyển sẽ không trở về trước hai tháng."

Hai tháng, không phải là thời gian cô giao hẹn cùng bố sao? Đây là ý gì chứ?

"Bùi thiếu, lời này của anh là có ý gì? Trước hai tháng sẽ không trở về, như vậy album《 bán hạ 》 phải làm sao bây giờ?" Tô Tử Bảo hỏi.

Bùi Dục nhìn về phía cô, trên gương mặt vẫn là nụ cười ôn nhu kia, nhưng mà sâu trong đồng tử lại không chứa một tia cảm xúc nào. "Lạc Băng Uyển thân thể không khỏe, anh cho phép cô ấy nghỉ 2 tháng. Lịch trình của Lạc Băng Uyển trong công ty truyền thông Đế Tước, toàn bộ tạm dừng, album《 bán hạ 》 đợi cô ấy nghỉ ngơi xong rồi về thu âm sau. Đương nhiên, nếu như bây giờ em muốn phát hành album《 bán hạ 》 vậy thì cũng được, nghệ sỹ trong công ty em có thể tùy chọn, muốn nâng đỡ ai cũng được, muốn cho ai hát cũng được, ngoại trừ Lạc Băng Uyển."

Giống như sấm sét giữa trời quang.

Cho dù ca khúc có hay, cho một ca hậu hát và một người mới hát, hiệu quả tuyệt đối sẽ khác biệt rất lớn. Hơn nữa cô cũng điều tra qua toàn bộ tài liệu của nghệ sỹ rồi, ca sỹ bên trong truyền thông Đế Tước, đáng để bồi dưỡng cũng chỉ có Lạc Băng Uyển. Còn lại những người kia, cần bản không thể trọng dụng.

Kể cả là giọng hát hay là ngoại hình, đều kém xa.

Cho dù cô có viết ra ca khúc hay đến đâu, cũng cần phải có một giọng ca hoàn mỹ cất giọng, mới có thể đạt tới hiệu quả rung động lòng người. Không có Lạc Băng Uyển, cô phải làm thế nào mới có thể bán chạy album, làm thế nào mới có thể trong hai tháng ngắn ngủi, làm cho Đế Tước tăng lợi nhuận lên thêm 10%.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23-1: Lạc Băng Uyển ốm rồi 1

"Nhưng mà... Nhưng mà trong công ty ngoại trừ Lạc Băng Uyển, không còn ai thích hợp." Tô Tử Bảo nhìn về phía Bùi Dục, đôi mắt xinh đẹp tràn đầy khẩn thiết, "Lạc Băng Uyển bệnh rất nghiêm trọng sao? Em cùng mẹ nói một tiếng, mẹ em quen nhiều chuyên gia, là bệnh gì? Cũng có thể về nước trị liệu, tranh thủ sớm ngày khôi phục."

Hôm qua gọi điện còn nói Lạc Băng Uyển sức khỏe hết sức bình thường, chỉ là vì tâm tình không tốt, tâm tình không quá ổn định.

Mà nguyên nhân khiến tâm tình không tốt, cũng chính là vì Bùi Dục kết hôn.

Nói toạc ra, Lạc Băng Uyển tức giận Bùi Dục kết hôn, Bùi Dục vốn là muốn cho cô ấy giải sầu, mới đưa cô ra nước ngoài. Nhưng mà cô bây giờ nghe nói Tô Tử Bảo vào truyền thông Đế Tước nhậm chức, ngay lập tức liền cảm thấy không muốn trở về nữa, vì vậy liền nói mình không thoải mái, không muốn về.

Thật ra thì là không muốn nhìn thấy Tô Tử Bảo.

Bùi Dục hồi tưởng lại những thứ này, chỉ là thần nhiên nói, "Lạc Băng Uyển sinh bệnh, anh đã cho phép cô ấy nghỉ. Em muốn làm gì, thì tìm người khác đi."

Lạc Băng Uyển không quay lại, kế hoạch làm album không thể thành công. Đế Tước không thể tăng lợi nhuận, thì sẽ không lấy được tiền đầu tư từ bố. Không có đầu tư không thể phát triển được công ty truyền thông Đế Tước, không thể đáp ứng Hạ Thừa Diệp, không thể báo thù cho cha mẹ và chính mình.

Cô hiện tại còn sống chính là vì báo thù, bất luận kẻ nào cũng không thể ngăn cản cô báo thù.

"Bùi Dục, Đế Tước chỉ có một cô nghệ sỹ này là còn dùng được, em và bố giao hẹn chỉ có 2 tháng, nếu như Lạc Băng Uyển không trở lại, rất nhiều kế

hoạch đều không có biện pháp thuận lợi để áp dụng. Không có cô ấy thì không thể làm được gì!" Tô Tử Bảo thật sự có chút nóng nảy, nói, "Lạc Băng Uyển mặc dù là nghệ sỹ nổi nhất truyền thông Đế Tước, nhưng so với Điều Liên Y thì vẫn còn kém xa, em có thể cam đoan lần này sẽ khiến cho sự nghiệp của cô ấy tiến xa! Anh liên lạc lại với cô ấy một chút đi."

Bùi Dực ngồi ở trên ghế sofa, thuận tay cầm ly cà phê lên thử một ngụm, giọng nói ôn nhu, "Lạc Băng Uyển ốm rồi."

Anh từ đầu tới đuôi, cũng chỉ dùng một câu nói kia để trả lời.

Tô Tử Bảo cắn môi, là cô sai rồi, cô cho rằng anh dù là không giúp cô, tốt xấu gì thì cũng đứng về phía cô, tối thiểu nhất sẽ không để cho nội bộ truyền thông Đế Tước ghét bỏ cô. Biết rõ là giao hẹn 2 tháng này quan trọng đối với cô thế nào, biết rõ lúc này Lạc Băng Uyển đối với cô mà nói quan trọng cỡ nào, biết rõ cô muốn báo thù, nhưng anh cũng chỉ là thờ ơ lạnh nhạt.

Rõ ràng là nghỉ nửa tháng, hiện tại đột nhiên liền biến thành hai tháng, hơn nữa cái gọi là sinh bệnh, chỉ là một cái cớ cho có lệ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23-2: Lạc Băng Uyển ốm rồi 2

Tô Tử Bảo kiếp trước lẫn lộn nhiều năm, sao có thể không nhìn ra sự bất thường trong cái lần nghỉ ốm này. Lạc Băng Uyển chỉ sợ không có bệnh, mà chỉ là, không biết cô đã đắc tội gì với cô ấy, mà cô ấy không đồng ý gặp mặt mà thôi.

Giống như đám nhân viên cấp cao sáng nay đã bài xích cô vậy.

Cô có thể trấn áp được đám nhân viên cấp cao, nhưng mà lúc này đối mặt với Lạc Băng Uyển đang không biết ở đâu, cô lại cũng không thể ra nước ngoài mà đi tìm.

"Được, em hiểu rồi." Tô Tử Bảo nắm chặt nắm đấm, đứng dậy đi ra ngoài.

Bùi Dực không có làm sai, anh chỉ là một người chồng trên danh nghĩa của cô, thế nhưng trong nội tâm lại không thể kiềm nén được sự thất vọng. Anh ngày hôm qua vẫn còn ôn nhu mà đồng ý cho cô vào làm trong công ty truyền thông Đế Tước, làm cho cô cảm thấy vui mừng.

Hôm nay anh lãnh đạm, giống như một chậu nước lạnh tưới xuống, làm cho Tô Tử Bảo thanh tỉnh.

Anh nguyện ý giúp đỡ, cô cảm kích. Không muốn giúp cô, vậy cũng rất bình thường. Cho dù là anh có giúp đối thủ của cô, cô cũng chỉ có thể tiếp nhận.

"Anh đã đặt cơm cho em rồi." Giọng nói của Bùi Dực vang lên từ phía sau.

Tô Tử Bảo lãnh đạm nói, "Cơ thể không khỏe, không muốn ăn, Bùi Thiểu anh cứ ăn đi."

Bùi Dực nhìn bóng lưng của cô bước ra ngoài không khỏi buồn cười, cô vậy mà cũng lấy lý do "Cơ thể không khỏe" để đánh trả anh.

Vừa ra cửa, Tô Tử Bảo liền đụng vào Tổng Anh Kiệt đang cầm mấy hộp cơm, "Ồ? Tô Tử Bảo, cô đi đâu đấy? Bùi Thiểu cũng thật sự là, tôi vừa đến cửa công ty, lại bắt tôi quay lại mua thêm một phần cơm. Hứa Phàm bị cô điều ròi đi rồi, nhất thời chẳng có ai phù hợp, làm cho bản thiếu gia phải tự ra ngoài mua, bố tôi cũng còn chẳng sai tôi như vậy, từ khi theo anh ta liền phải làm như trâu như ngựa, ngay đến cả công việc của công nhân cũng phải làm rồi..."

"Lạc Băng Uyển ốm nghiêm trọng lắm sao?" Tô Tử Bảo cắt ngang lời anh ta, đôi mắt sáng ngời đem theo sự sắc sảo áp bức người khác.

Tổng Anh Kiệt sờ sờ đầu giống như một vị hòa thượng, "Có ốm đâu? Có gì mà nghiêm trọng hay không nghiêm trọng chứ, không phải là gần đây tâm tình không tốt đi ra ngoài giải sầu sao... Hừ! Dựa theo trí nhớ của tôi thì, đúng đúng đúng, có bệnh! Cô ta có bệnh!"

Tô Tử Bảo lạnh lùng cười cười, "Vừa rồi không phải nói chỉ là tâm tình không tốt thôi sao?"

"Cái này... Cái tâm tình không tốt này... Chính là.. Bệnh trầm cảm!" Tổng Anh Kiệt vắt hết óc, cuối cùng nói ra điều này, "Đúng đúng đúng, chính là bệnh trầm cảm! Rất nghiêm trọng, bác sĩ nói phải tĩnh dưỡng, ra ngoài giải sầu có ích cho việc hồi phục."

Tô Tử Bảo lạnh lùng nhìn anh ta thật lâu, nhìn đến nỗi Tổng Anh Kiệt cảm thấy ớn lạnh mồ hôi. Trước kia sao lại không cảm thấy ánh mắt của cô tiểu thư vô dụng nhà họ Tô này, lại khủng bố như vậy chứ?

"Trước kia còn cảm thấy buồn bã vì tại sao công ty truyền thông Đế Tước là sản nghiệp của Bùi gia mà lại sa sút đến vậy, hiện tại cuối cùng tôi cũng đã hiểu rồi. Ngay đến cả nghệ sỹ muốn đi làm là đi làm, không muốn đi làm liền nghỉ phép, có thể thấy, bình thường công ty này quản lý nghệ sỹ thế nào rồi." Tô Tử Bảo nhàn nhạt nói ra những lời này, quay người đi về phòng làm việc của mình.

Lạc Băng Uyển không trở lại, Bùi Dực cũng không cho Tô Tử Bảo tìm cô trở về, nhưng mà đừng tưởng rằng như vậy thì cô sẽ từ bỏ.

Cùng lắm thì viết ca khúc trước, sau đó sẽ đi tìm người hát. Không có Lạc Băng Uyển, nhưng mà giao ước này, cô vẫn phải toàn lực ứng phó.

Vì báo thù, cô tuyệt không buông bỏ!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24-1: Không muốn bị nôn vào mặt 1

Tô Tử Bảo về rất muộn, đợi đến lúc cô ra khỏi cửa, ngoại trừ bảo vệ của công ty Đế Tước ra thì đã không còn một ai.

Trong đại sảnh người nữ giúp việc đang đem đồ ăn bày trên bàn, các loại đồ ăn được phối hợp phong phú.

"Sao cô lại nấu com vậy?" Tô Tử Bảo nhìn qua đồ ăn nóng hổi ở trên bàn, nghi ngờ nói, "Bùi Dực ở nhà à?"

Bây giờ đã không còn là giờ com nữa rồi, mấy người nữ giúp việc mặc dù ở đằng sau biệt thự, nhưng nếu như không có phân phó, thì cũng không thể tự tiện vào trong nhà chủ để nấu com.

Quản gia Bùi An cười nói, "Hoan nghênh Thiếu phu nhân về nhà. Thiếu gia không ở nhà, nhưng là thiếu gia phân phó đấy, Thiếu phu nhân hôm nay trở về muộn một chút, thiếu gia phân phó chúng tôi chuẩn bị bữa tối."

Tô Tử Bảo khẽ giật mình, chỉ thấy Bùi An tiếp tục nói: "Thiếu phu nhân vừa ra khỏi cửa lớn của công ty Đế Tước, bảo vệ của bên đấy liền gọi điện tới, tôi liền báo bọn họ chuẩn bị. Cũng không biết có hợp với khẩu vị của thiếu phu nhân không, vì vậy nên làm vài món thường hay làm. Thiếu phu nhân nếu không thích, com tàu, com Tây, món ăn thường ngày, mỳ ý, bò bít-tết, cà ri, đều có thể bỏ đi làm lại."

Tô Tử Bảo nhìn qua một bàn đồ ăn kia, hít sâu một hơi.

Bùi Dực vẫn còn nhớ cô cả ngày đều chưa ăn com, vừa nói Lạc Băng Uyển sinh bệnh, một bên lại chu đáo bảo người ta chuẩn bị những thứ này. Anh đối với cô không có cảm tình, nhưng cũng vẫn chiều chuộng cô.

Bọn họ là vợ chồng trên danh nghĩa, Bùi Dực làm được đến thế này, đã là quá đủ rồi.

"Ừm, tôi biết rồi. Cảm ơn, mọi người vất vả rồi."

Bàn ăn bằng đá cẩm thạch to dài, Tô Tử Bảo ngồi ăn com một mình. Quản gia cùng nữ giúp việc đều lui xuống, cảm giác ngồi trong ngôi nhà rộng lớn thật mệnh mông trống trải.

Com nước xong xuôi, cô ngồi trên sofa trong phòng khách bắt đầu sáng tác bài hát, tuy rằng đã là thời đại tin tức, nhưng mà cô mỗi lần ghi gì đó đều có thói quen dùng giấy bút. Thời gian từ từ trôi qua, Tô Tử Bảo trước mặt có một chồng bản thảo, viết rồi lại sửa, sửa rồi lại viết.

Vốn Tô Tử Bảo định sáng tác bài hát cho Lạc Băng Uyển, nhưng mà hiện tại cô không có ở đây, rút cuộc là viết cho ai đây, không có tâm tình, vì vậy cũng không nghĩ được gì, cực kỳ bức bối. Rất ít khi tâm tình trở nên như vậy, thức đến nửa đêm, bản thảo không viết ra được, Bùi Dực cũng chưa trở về.

Tô Tử Bảo đùa nghịch cây bút nước trong tay, ánh mắt nhìn sang đồng hồ treo trên tường, đã hai giờ sáng rồi, cô theo thói quen nhìn về phía cửa lớn, đột nhiên tự giễu, mình làm sao thế này? Chẳng lẽ là đang đợi Bùi Dực trở về sao?

Anh đêm tân hôn cũng không trở về như vậy, một người công tử đào hoa như vậy thì chuyện này vốn là chuyện thường, bây giờ xem ra cũng không biết là đang phong lưu ở đâu nữa, chắc là sẽ không trở về rồi.

Tô Tử Bảo đặt bút xuống, cũng không biết mình suy nghĩ cái gì, việc sau khi trùng sinh, chẳng có gì thuận lợi. Vừa tỉnh dậy liền gặp phải chuyện chủ nhân của cơ thể mà cô trùng sinh vào nhảy xuống biển để trốn phải kết hôn, khó lắm mới có được một kế ước để cứu vãn cuộc hôn nhân, trong hôn lễ còn gặp một tên đàn ông không ra gì phá rối, thiếu chút nữa thì bị anh ta hại, rốt cuộc thuận lợi gả cho Bùi Dực, cho rằng mình đã có thể lấy được của hồi môn.

Nhưng thì ra cũng chỉ là hư ảo.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 24-2: Không muốn bị nôn vào mặt. 2

Vì có thể lấy được tiền đầu tư, dường như cô phải tiết lộ bí mật của bản thân để tiến vào truyền thông Để Tước, ngày đầu tiên liền bị đám nhân viên cấp cao từ chức tập thể để ra oai phủ đầu, mới vừa giải quyết xong, lại gặp phải nghệ sỹ nổi nhất Để Tước bỏ việc không làm.

Thật đúng là vận mệnh trên người.

Nhưng mà vì báo thù, mặc kệ con đường phía trước có khó khăn thế nào, cô cũng phải vượt qua, cho đến khi phải khiến cho công ty của Hạ Thừa Diệp cùng gia tộc của anh ta phá tan, giết chết hẳn để báo thù cho cả nhà mình.

Vì cái mục tiêu này, cố gắng lên.

Đúng vào lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng động, Tống Anh Kiệt đỡ Bùi Dục đã say khướt đi đến, nhìn Tô Tử Bảo sửng sốt, "Ồ? Tô Tử Bảo, cô còn chưa ngủ à?"

"Sao hai người lại về rồi." Tô Tử Bảo liền vội vàng tiến lên, giúp anh ta đỡ lấy Bùi Dục.

Tống Anh Kiệt cũng uống nhiều rồi, "Tôi đưa anh ta về chứ sao. Cô cũng không biết những người phụ nữ trong quán bar kia thế nào đâu, trông thấy Bùi Thiếu của chúng ta liền nhào lên, đây là quá chén rồi. Bùi Thiếu muốn trở về, liền khiến cho bọn họ thất vọng... Hừ, cô xem tôi lại nói linh tính gì trước mặt cô rồi, tôi cũng không chịu được nữa rồi, Bùi Thiếu liền giao cho cô, tôi đi về trước đây."

Nói xong, Tống Anh Kiệt buông lỏng tay, cả người Bùi Dục liền dựa vào Tô Tử Bảo, nặng trĩu thiếu chút nữa đem cô đè sập.

"Này, anh chờ một chút, uống nhiều như vậy, thì ngủ trong phòng khách đi." Tô Tử Bảo nói.

Tống Anh Kiệt vẫy vẫy tay, "Không sao, bên ngoài có lái xe. Cứ... Cứ vậy đi, hắc hắc, Bùi Thiếu giao cho cô rồi, thân thể cường tráng, mỹ vị tươi đẹp, cô chậm rãi hưởng thụ, không cần phải khách khí."

Nói xong liền lão đạo đi ra ngoài, thuận tay đóng cửa lại.

Tô Tử Bảo khuôn mặt đỏ ửng lên, quả nhiên là cùng một loại người với Bùi Dục, không phải là người đứng đắn gì.

Mùi rượu nồng nặc khiến cho Tô Tử Bảo bất giác nhíu mày, cũng không biết cái người này đã uống bao nhiêu, trên quần áo toàn là mùi rượu. Tô Tử Bảo nhìn sắc trời đã tối, cũng không muốn kinh động đến người giúp việc, đỡ Bùi Dục đi đến ghế sa lon.

Nhưng mà anh thật sự là quá nặng, vừa không đứng vững, hai người liền cùng ngã sập xuống ghế sa lon.

Bùi Dục nặng trĩu, thân hình cường tráng đè lên người Tô Tử Bảo. Thân hình trên một mét tám của anh, thoát nhìn có vẻ gầy, thế nhưng Tô Tử Bảo lại thấy tám khối cơ bụng của anh, lúc này đè lên Tô Tử Bảo đè đến bất động.

"Bùi Dục!"

Người ở phía trên mơ mơ hồ hồ đáp lại một tiếng, đôi mắt hẹp dài nhiễm men say hơi mở ra, nhìn qua Tô Tử Bảo, "Hả?"

Vẫn may, vẫn còn có thể nghe thấy và nói chuyện. Tô Tử Bảo thầm nhẹ nhàng thở ra, khẽ đẩy anh, "Đứng lên!"

Bùi Dục chống tay đứng dậy, lòng mày cau lại, tựa hồ có chút khó chịu, Tô Tử Bảo đang muốn thừa cơ đứng lên, trông thấy bộ dạng của anh như vậy, liền biết là khó chịu muốn ói rồi, nhưng mà hiện tại anh lại đang đối diện với mặt của cô.

Trời ạ, cô cũng không muốn bị Bùi Dục nôn vào mặt!

Giữa ánh đèn huỳnh quang, Tô Tử Bảo vội vàng thò tay cầm lấy bản thảo bịt vào miệng anh, sau một khắc, liền thấy âm thanh ào ào, xối ướt hết toàn bộ bản thảo.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 25-1: Tôi sẽ đi đến cùng 1

Trong đêm im ắng, trong biệt thự lại đèn đóm sáng trưng.

Tô Từ Bảo chuyển từ đỡ Bùi Dực, đổi thành lôi đi xềnh xệch, cuối cùng ném anh vào phòng ngủ. Mờ đầy bồn nước, cởi hết quần áo của anh ra chỉ chừa lại quần lót sau đó ném vào bồn tắm lớn, sau đó lau khô người rồi kéo về trên giường. Lúc này mới xuống lầu thu dọn bãi nôn của anh, trông thấy bàn chải bị ném vào thùng rác, bất đắc dĩ cười cười.

Thành quả lao động mà cô suy nghĩ cả đêm, đã bị anh nôn lên hết.

Nhưng mà cũng thật sự là quá nguy hiểm, thiếu chút nữa là nôn hết lên mặt cô. Nghĩ tới đây, Tô Từ Bảo bất giác bật cười.

Đột nhiên có ánh sáng lóe lên, Tô Từ Bảo vội vàng cầm lấy bút, ghi lại xuống giấy. Nhưng mà cũng chỉ ghi đại khái lại, có chút lo lắng người trên giường mới vừa rồi còn thiếu chút nữa là nôn hết lên người cô, không biết lúc này có ngủ yên không, liền lên phòng ngủ.

Trên giường Bùi Dực đang yên tĩnh ngủ, sau khi nôn xong thì đã lại trở lại như bình thường. Tô Từ Bảo ngồi ở bên giường của anh ngáp một cái, đột nhiên bị anh bắt lấy tay.

"Đừng đi."

Tô Từ Bảo kinh ngạc nhìn anh, nói mơ rồi? Giấy giấy, anh tóm rất chặt, không thể tránh thoát được.

"A Lam"

Một cái tên lạ lẫm phát ra từ trong miệng anh, Tô Từ Bảo nhìn qua anh, đem tất cả tên của các nghệ sỹ, thêm kim trong Hải Thành nhớ lại một lượt, nhưng cũng không nhớ ra ai tên là A Lam.

Người này là ai vậy, cùng Bùi Dực có quan hệ gì? Được rồi, cho dù là có quan hệ gì đó với anh, thì cũng chẳng liên quan đến mình.

Cô chỉ là vợ trên danh nghĩa của anh mà thôi. Cũng đã sớm nói rõ rồi, tuyệt đối không can thiệp vào cuộc sống riêng tư của anh.

Cho dù trong lòng anh có ẩn giấu một người phụ nữ nữa thì cũng có sao chứ, hàng đêm ăn chơi thì có sao, thứ cô phải làm, chỉ là thừa dịp bản thân còn là phu nhân của Bùi Tam Thiếu, đạt được thứ mình muốn.

Bất tri bất giác, Tô Từ Bảo dựa vào trên giường cũng đã ngủ mất.

Trong ánh trăng mờ, dường như có thứ gì đó lúc ẩn lúc hiện phía trên mặt, Tô Từ Bảo thò tay sờ qua, một tay toàn là lông, trong nháy mắt liền bị dọa mà tỉnh lại.

Trợn mắt nhìn qua, thì ra là Bùi Dực đang cầm lấy tóc của cô đùa nghịch, thấy Tô Từ Bảo tỉnh lại, liền tươi cười, "Tô Từ Bảo, mặt trời lên cao lắm rồi, không đói bụng hay sao mà ngủ lâu vậy?"

"A!" Tô Từ Bảo ngồi bật dậy, "Bây giờ mấy giờ rồi? Chết tiệt, tối qua quên đặt báo thức, muộn làm rồi."

Tô Từ Bảo vội vã đi làm, hoàn toàn quên mất việc mình tối hôm qua còn ngủ chung giường với Bùi Dực.

Bùi Dực ngồi tựa vào đầu giường nhìn thấy cảnh này, một tay liền kéo cô vào trong ngực, ngón trỏ chỉ vào đầu của cô, "Sử dụng đầu óc một chút đi, hôm nay là thứ bảy."

Tô Từ Bảo lúc này mới thở phào, "Đúng rồi, hôm nay là thứ bảy, em còn đang tưởng ngày thứ hai đi làm mà đã đi muộn thì đúng thật là..."

Trầm tĩnh lại, Tô Từ Bảo trở mình trong lòng Bùi Dực, đang định ngủ tiếp, trong nháy mắt toàn thân cứng ngắc.

Đội đã nào...!

Sao mình lại ở trên giường cùng với anh ấy thế này? Nhớ ra rồi, tối hôm qua anh kéo tay của mình, tránh ra không được nên cũng để anh tùy ý kéo luôn.

Sau đó... Sau đó liền mơ mơ màng màng ngủ mất rồi?

Buổi sáng tỉnh lại, thì đã ở trên giường cùng nhau rồi! Tô Từ Bảo sờ sờ người mình, quần áo vẫn mặc đủ, thân thể cũng không có cảm giác đặc biệt gì, xem ra cũng chưa xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25-2: Tôi sẽ đi đến cùng. 2

Lúc này cô mới nhẹ nhàng thở ra.

"Bùi Dực, phòng em ở đâu?" Tô Tử Bảo hỏi. Cô tối hôm qua chăm sóc anh đến nửa đêm, lúc này vẫn cảm thấy hơi buồn ngủ, vừa hay là thứ bảy, cô muốn ngủ thêm một lát nữa.

Bùi Dực chỉ chỉ vào giường, "Đây."

"Vậy anh ở đâu?" Tô Tử Bảo lần nữa hỏi. Lần sau anh uống say rồi, thì mình còn biết mà đi anh ấy đến đây, tránh việc sáng ra tỉnh dậy lại gặp phải một màn khó xử như vậy.

Bùi Dực miễn cưỡng nhìn cô, bên môi câu dẫn ra một vòng ý vị thâm trường cười, "Ở đây."

"Anh... Ý anh là, muốn ở cùng em?" Tô Tử Bảo trừng lớn mắt. Không phải bọn họ đã ký hợp đồng là muốn ở cùng phòng thì phải được sự đồng ý của cả hai rồi sao?

Bùi Dực lông mày khẽ nhướn lên, trông đôi mắt hẹp dài lộ ra ý cười, "Nếu không thì sao? vợ chồng mới cưới, phân phòng mà ngủ. Em muốn cho cả cái Hải Thành này biết, vợ chồng chúng ta không hợp sao?"

"Thế nhưng..." Tô Tử Bảo vẫn cảm thấy không thích hợp.

Bùi Dực hai tay gối ở sau ót, không nhìn tới Tô Tử Bảo, lười biếng nói, "Em yên tâm, Bùi Tam thiếu này từ trước đến nay đều chưa từng ép buộc ai. Nhưng mà nếu em đã gả cho tôi, thì phải giữ gìn thanh danh của một Bùi phu nhân, tối thiểu là cũng phải để cho người của hai nhà Bùi Tô cảm thấy chúng ta sống rất hòa hợp, đừng để ông lo lắng. Đương nhiên, nếu như bởi vì em ngủ cạnh anh mà có nhu cầu gì, ví dụ như muốn tuột khăn tắm, kéo tay, hoặc là càng thân mật hơn một chút thì... Anh đều, đáp ứng đến cùng."

Lúc nói xong bốn chữ cuối cùng, Bùi Dực ánh mắt rơi xuống trên người Tô Tử Bảo, giọng nói trầm khàn lộ ra tia dụ hoặc.

Tô Tử Bảo khuôn mặt đen xì, "Ai muốn thân mật với anh."

"Cũng không chắc, dù sao thì anh cũng nhớ là, em đã nhìn thấy của anh một lần, cởi ra một lần." Bùi Dực nói xong liền vén chăn lên, dưới lớp chăn bông màu trắng, là cơ thể trần trụi mà hôm qua bị Tô Tử Bảo lột sạch.

Mà bên kia, Bùi Tây Lễ đang tìm Bùi Kỳ Thành kể khổ, "Nhị gia, Tô Tử Bảo thật sự là hơi quá đáng, tôi vì truyền thông Đế Tước mà can cù chăm chỉ như thế, vậy mà cô ta vừa mới đến liền đuổi việc tôi. Tôi cũng không có làm gì sai cả."

Bùi Tây Lễ là tổng thanh tra tài vụ của công ty truyền thông Đế Tước. Đối với chức vụ tài vụ này, Tô Tử Bảo tự nhiên lại không chế trong tay của mình, đây chính là huyết mạch của một công ty.

Bùi Tây Lễ là người muốn liên hợp từ chức để ra oai phủ đầu cô, thì Tô Tử Bảo lại thuận nước đẩy thuyền sa thải anh ta luôn, sắp xếp người của mình là Hứa Phạm, càng có thể không chế toàn cục.

Bùi Kỳ Thành cùng Bùi Dực có vài phân tương tự, sắc mặt lạnh lùng, "Nghe nói chính anh là người viết thư từ chức."

"Vậy cũng đâu phải chỉ có một mình tôi viết đâu, nhiều người viết như vậy, vậy mà cô ta lại sa thải tôi, chứ cũng không sa thải người khác." Bùi Tây Lễ không cam lòng nói.

Bùi Kỳ Thành lạnh nhạt nói, "Ngu xuẩn. Tài vụ là nơi quan trọng nhất của một công ty, cô ta đương nhiên muốn nắm trong tay. Trước kia em của tôi là một công tử áo quần lụa là, ngoại trừ nâng đỡ Lạc Băng Uyển, còn lại chẳng lo việc gì, chức tài vụ trên tay anh nó cũng không thèm để ý. Hiện tại Tô Tử Bảo bước vào công ty, vậy mà vừa mới tới đã tóm được quyền hành tài chính, xem ra người phụ nữ này, cũng rất có bản lĩnh."

"Vậy..."

"Anh họ Bùi, mà lại cùng với người ngoài liên hợp lại khi dễ Bùi phu nhân. Nếu như báo lên ban giám đốc, thì cũng sẽ chẳng ai giúp gì được anh. Nhưng mà nếu không thể làm tổng thanh tra tài vụ, vậy những phòng ban khác, tôi có thể xếp anh vào làm. Anh tiếp tục quay về truyền thông Đế Tước, để ý cô ta, xem xem rốt cuộc là cô ta muốn làm gì."

"Cảm ơn Nhị gia, Nhị gia yên tâm, tôi nhất định sẽ theo dõi chặt chẽ Tô Tử Bảo!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26-1: Tối nay anh sẽ đến nhà cô ấy 1

Tô Từ Bảo bước vào công ty truyền thông Đế Tước, cũng dần dần thích ứng được với thân phận Bùi phu nhân. Bùi Dực không hổ danh là công tử đào hoa đệ nhất Hải Thành, ngày nào cũng ở bên ngoài lêu lổng, chỉ là bây giờ vừa mới cưới, vậy nên anh vẫn phải nề nếp nhà Tô gia, ban đêm cho dù muộn đến thế nào cũng sẽ trở về nhà.

Tô Từ Bảo cũng đã viết xong vài bài hát, đang trong quá trình thu âm album bán hạ. Chỉ có điều rắc rối lớn nhất bây giờ chính là, Lạc Băng Uyển không ở đây, bài hát này nên tìm ai để hát đây.

Mà người hát ca khúc < > phong cách lại hoạt bát, đáng yêu, cho dù Lạc Băng Uyển có đồng ý, thì cũng không hợp với khí chất lạnh lùng xinh đẹp của cô ấy, mà cái hồn của bài hát này, lại bắt nguồn từ Bùi Dực.

Một người như vậy, lại từng nhớ là cô vẫn chưa ăn cơm mà bảo quản gia chuẩn bị bữa tối cho cô, mà hơn nữa vì cô và Lạc Băng Uyển đối chọi nhau, anh đối với cô lại lúc tốt lúc không, lúc nóng lúc lạnh.

Mỗi lần nhẹ nhàng, đều khiến cho người ta cảm thấy kinh ngạc, vui vẻ. Mỗi lần lạnh nhạt, lại khiến cho người ta cảm thấy tỉnh táo lại.

Giải điệu của ca khúc hoạt bát vui vẻ, ca từ lại càng tương phản so với những loại ca từ buồn bã điển hình, cách nhả chữ cũng rất đặc biệt.

Có rất nhiều người cũng từng gặp qua những người lúc nóng lúc lạnh với mình giống như vậy, ca khúc này, nếu như ca khúc này được phát hành thì sẽ thu hút được sự đồng cảm của rất nhiều người. Hơn nữa ca từ lại mềm mại rất dễ để người ta thuộc và truyền nhau hát. Bây giờ việc cần làm chính là tìm ra người có thể hát được bài hát này.

Nghệ sỹ trong công ty cô đều đã xem qua rồi, đúng thật là giống hệt trong hồ sơ, hoàn toàn không phù hợp.

Tổng Anh Kiệt mấy ngày hôm nay cũng phải làm việc quá sức cùng với Tô Từ Bảo, nói, "Tô tổng giám sát, Tô đại tiểu thư, người ở trong phòng chúng ta cô đều xem qua rồi, đối với những người này tôi thật sự là cũng hết cách rồi. Công ty Đế Tước là một công ty nhỏ, cô muốn tìm một người như Lạc Băng Uyển thật sự là rất khó. Cô xem, bây giờ cũng không còn sớm nữa, tối nay tôi còn có hẹn tới KTV nữa, vậy tôi đi trước được chưa?"

"Đi đi.". Tô Từ Bảo đang xem tài liệu, cũng không ngẩng đầu lên nói.

Tổng Anh Kiệt đang chuẩn bị ra khỏi cửa, đột nhiên lại như nhớ ra điều gì đó, nói, "Suýt thì quên mất, Bùi thiếu bảo tôi gọi cô cùng đi."

"Hả?" Tô Từ Bảo tỏ ra khó hiểu, "Gọi tôi làm gì?"

Tổng Anh Kiệt nói, "Còn làm gì nữa, xem chuyện vui thôi. Ai mà chẳng biết Bùi thiếu của chúng ta đã kết hôn rồi, vợ lại là con gái lớn nhà Tô gia, nhưng mà cô vừa về nước, mọi người đều không biết cô, còn không phải là muốn Bùi thiếu dẫn cô đi ra mắt sao. Bùi thiếu thấy cô luôn bận rộn, hôm nay vừa hay là thứ bảy, không phải đi làm, đi thôi."

Mọi người đều có phạm vi của mình. Bùi Dực đồng ý dẫn cô bước vào cái phạm vi đó, cũng coi như là điều hiếm gặp rồi.

"Được, tôi biết rồi. Anh đi trước đi, tôi quay về thay quần áo, anh đưa địa chỉ cho tôi, tôi tự đến đó." Tô Từ Bảo liếc qua bộ đồ công sở đang mặc trên người mình.

Tổng Anh Kiệt búng tay, "Được rồi, KTV Âm Dạ, chính là cái chỗ mà lần trước cô đã tới."

8 giờ tối, Tô Từ Bảo mặc một bộ váy dài màu rượu vang, mái tóc dài được xõa dài xuống ngang eo, trang điểm nhẹ nhàng, cầm lấy túi xách bước ra khỏi cửa.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26-2: Tối nay anh sẽ đến nhà cô ấy 2

Tài xế Bùi Tiểu Xuyên đưa Tô Từ Bảo đến KTV Âm Dạ, Tô Từ Bảo ở quầy lễ tân hỏi Bùi Dực đang ở phòng nào, lúc này ngay lập tức liền có người dẫn cô đi. Vừa đi vừa nói, lúc này đột nhiên nhìn thấy một người phụ nữ trang điểm theo tông màu khói mặc một chiếc váy ngắn màu đen chặn trước mặt một người đàn ông.

Người đàn ông kia mặc một chiếc áo sơ mi in hoa màu xanh lam, chiếc quần dài màu nâu, đi một đôi giày da, mặc dù không nhìn thấy mặt, nhưng nhìn từ sau lưng cũng có thể thấy đây là một công tử phong lưu.

Trong tay anh ta còn cầm một điếu thuốc, đã hút hết một nửa, giữa ngón tay còn đeo một chiếc nhẫn, hết sức xa xỉ.

Tô Tử Bảo vốn dĩ vừa nhìn thấy bóng lưng này đã cảm thấy có chút quen thuộc, vừa nhìn thấy chiếc nhẫn kia, liền lập tức nhận ra. Đó chính là, nhẫn cưới của hai người bọn họ.

Là hàng đặt làm, cả thế giới cũng không có cái thứ hai có cùng mẫu mã như vậy.

Bùi Dực!

Tô Tử Bảo vốn định coi như không thấy gì, cứ thế mà đi theo người phục vụ kia vào phòng, nhưng mà bọn họ đang chặn ở trước mặt, cứ đi qua như vậy, cũng không nên nhỉ?

Đang suy nghĩ, người phụ nữ kia vừa nói gì đó, vừa tiến lại gần Bùi Dực. Mà Bùi Dực lại lùi về phía sau, lùi về đúng phía mà cô đang đứng.

KTV Âm Dạ rất ồn ào, nhưng mà càng ngày càng tới gần, lúc này cũng có thể nghe được rõ ràng mọi thứ.

"Bùi Dực, anh là đồ vô lương tâm, lúc đầu còn ngọt ngào gọi em là bảo bối là vợ yêu! Kết quả bây giờ lại cưới người khác, anh nói đi, rốt cuộc là anh có ý gì?" Đó là tiếng của người phụ nữ, trong giọng nói mang theo sự hờn dỗi lẫn ảm ức.

"Triệu Viện Viện, những lời này anh phải nói với mười mấy cô là ít, nếu như đều lấy hết về, vậy thì thật sự là anh không nuôi nổi." Giọng nói của Bùi Dực vẫn nhẹ nhàng như cũ, vừa nói, vừa lùi về phía sau.

Triệu Viện Viện vừa giận vừa xấu hổ, "Quả nhiên đàn ông chẳng có ai là tốt đẹp, mặc quần lên rồi thì quên luôn người ta."

"Lúc coi quần xuống anh cũng nói thế." Bùi Dực dập đầu thuốc, "Triệu Viện Viện rốt cuộc em muốn làm gì?"

Triệu Viện Viện ánh mắt đưa tình nhìn Bùi Dực, bước về phía trước dán vào người Bùi Dực, "Từ ngày anh kết hôn anh liền không ngủ ở ngoài nữa. Anh không nhớ người ta, nhưng mà người ta nhớ anh lắm. Đêm nay, đến nhà em nhé?"

"Đừng gây chuyện nữa." Bùi Dực cũng lùi về sau một bước lớn, nhưng không ngờ tới, sau lưng lại đụng phải thứ gì đó rất mềm mại.

Có người?

Bùi Dực quay đầu, liền nhìn thấy Tô Tử Bảo xinh đẹp đang đứng ở bên cạnh. Cô mặc một chiếc váy hoa mỏng bó sát, dưới đuôi váy là họa tiết lá sen, điểm xuyên thêm một số họa tiết hình giọt nước. Trên gương mặt xinh xắn được trang điểm nhẹ nhàng, nhìn cực kỳ thoát tục, kinh động lòng người.

Mà lúc này, trên mặt người vợ nhỏ như cô lại đang viết một dòng chữ "Tôi chỉ là người qua đường, đừng để ý đến tôi."

Tô Tử Bảo đến từ lúc nào? Nói vậy thì, những lời vừa rồi của Triệu Viện Viện, cô ấy đều nghe thấy hết rồi? Bùi Dực mặc dù bản thân ở bên ngoài phong lưu phóng khoáng, nhưng mà anh cũng không muốn nói những chuyện này ở trước mặt vợ mình và người phụ nữ khác, lúc nhìn thấy, liền dứt khoát tiến lên, ôm chặt lấy Tô Tử Bảo: "Xin lỗi, tôi nay anh đến nhà cô ấy."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27-1: Đây là vợ của anh 1

Triệu Viện Viện trừng mắt, hung dữ nhìn Tô Tử Bảo, "Cô là ai? Sao tôi lại chưa từng thấy cô."

Tuy rằng ngày Bùi Dực kết hôn, Tô Tử Bảo quang minh chính đại xuất hiện, còn lên cả TV. Nhưng mà cũng không phải là ai cũng có tư cách, để tham gia hôn lễ của hai nhà Bùi Tô. Cho dù có tham gia, thì cũng chỉ có thể ngồi ở góc, không thấy rõ được bộ dạng của Tô Tử Bảo.

Buổi hôn lễ đó được diễn ra vô cùng vội vàng, rất nhiều công tử nổi tiếng đều không ở đó, ngay đến cả anh ruột của Bùi Dực cũng còn không đến, hơn nữa Tô Tử Bảo ra nước ngoài ba năm, trở về chưa được vài ngày liền kết hôn, thời gian xuất hiện quá ngắn, dẫn đến việc rất nhiều người chỉ mới nghe danh của cô, chứ chưa được gặp tận mắt.

Người phụ nữ tên Triệu Viện Viện này, chính là loại đó.

Tô Tử Bảo vốn định đi vòng qua, không nghĩ rằng lại đụng phải Bùi Dực, còn bị anh kéo. Tô Tử Bảo đã từng nói là sẽ không quan tâm đến đời sống riêng tư của Bùi Dực, nếu như đụng phải thì cũng sẽ coi như không nhìn thấy.

Nhưng mà cũng đã đến bước này rồi, Tô Tử Bảo cũng không thể giả vờ là mình chỉ đi ngang qua thôi. Nếu như đã làm vợ của Bùi Dực, vậy thì phải làm ra được điệu bộ của một Bùi phu nhân.

Tô Tử Bảo thò tay ôm lấy eo của Bùi Dực, thân mật tựa ở trong lòng ngực của anh, hướng về phía Triệu Viện Viện cười cười, "Tôi cũng chưa từng thấy cô, có gì mà kỳ lạ chứ."

Một màn này, liền có thể nhìn thấy Triệu Viện Viện ghen tức dữ dội.

"Đừng tưởng rằng có được tí nhan sắc thì có thể quyến rũ được Bùi tam thiếu, cũng không biết tự nhìn lại thân phận của mình đi, đúng là không biết xấu hổ." Triệu Viện Viện cũng không nhận ra Tô Tử Bảo, cho rằng cô cũng chỉ là những người phụ nữ ở ngoài vây quanh anh, nên xem thường nói.

Tô Tử Bảo đáng tuổi cười ưu nhã, "Ừ, lời này nói cũng rất đúng."

"Cô!" Triệu Viện Viện thò tay ra muốn kéo Tô Tử Bảo ra, thì lại bị Bùi Dực ngăn cản.

Triệu Viện Viện ủy khuất nói, "Bùi Dực, anh nghe đi, cô ta đang chế giễu em!"

Với độ thông minh này, lại vẫn nghe ra được sự chế giễu.

"Đây là vợ anh, Tô Tử Bảo." Bùi Dực rất bình thản thái độ giống như là cặp vợ chồng lâu năm rồi mà giới thiệu Tô Tử Bảo, rồi hướng về phía cô nói, "Đây là Triệu Viện Viện."

Triệu Gia.

Hải Thành tứ đại hào phú, Bùi Lôi Tô Bạch, đều là đại gia tộc được kể truyền từ trăm năm. Nhưng mà theo thời gian trôi qua, không ít hào phú dần dần xuống dốc, ví dụ như Tô gia, cũng có một vài gia tộc phát lên, thế thái so với tứ đại hào môn còn có phần huênh hoang hơn.

Ví như Triệu Gia. Nếu như họ Triệu, cô ta nhất định là người của Triệu Gia.

Triệu Viện Viện sắc mặt cứng đờ, không ngờ tới bản thân mình mắng chửi người ta là không biết xấu hổ, vậy mà lại thành ra mắng ngay phải người vợ chính thức. Nhưng mà sau khi biết rõ xong, cô ta liền khinh thường hừ lạnh một tiếng: "Chính là cô ta sao, một cái bình hoa nổi tiếng vô dụng, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu."

Tô Tử Bảo nhàn nhạt liếc cô ta, mặt mày thanh đạm, giống như chỉ đang nhìn một cái gốc cây ở ven đường, hay là một con chó vậy.

Ngẩng đầu nói với Bùi Dực, "Mới vừa tới, không nghĩ tới trên đường đi lại gặp anh. Chúng ta vào trong thôi."

"Ừ." Bùi Dực cười cười, ôm Tô Tử Bảo đi vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27-2: Đây là vợ của anh 2

Triệu Viện Viện nhìn bóng lưng của hai người bọn họ liền nghiêng răng ken két. Cô không thể bị so sánh với những người phụ nữ không thân phận gì mà chỉ vì tiền mà bỏ lên người Bùi tam thiếu kia được, cô là thiên kim của Triệu Gia, tuy rằng Triệu Gia không phải là tứ đại hào phú, nhưng mà nói đến sự phát triển, thì đã sớm vượt qua Tô gia.

Không phải chỉ là tổ tông bọn họ làm giàu sớm hơn một chút thôi sao? Tô gia thì có gì hay chứ. Hiện tại cũng đã xuống dốc rồi.

Triệu Viện Viện cùng Bùi Dực bọn họ là đồng lứa đấy, từ lúc đi học đã quen nhau rồi, khi đó Bùi Dực trông cực kỳ đẹp trai, đánh nhau cũng rất lợi hại, gia thế lại tốt, Triệu Viện Viện liền thích anh.

Mãi cho đến khi tốt nghiệp đại học, cũng có qua vài mối tình, phụ nữ bên cạnh Bùi Dực cũng được thay như thay quần áo vậy, cô cũng chỉ là một bộ quần áo mà được anh thay ra thôi.

Nhưng mà nghĩ đến bản thân mình tốt xấu gì cũng là thiên kim của Triệu Gia, dựa vào thân phận của cô cũng rất xứng đôi với Bùi Dực, cho nên một mực ôm lấy ảo tưởng. Mãi cho đến tuần trước, thỉnh linh nghe được là Bùi Dực sắp kết hôn, tin này liền khiến cô tức đến phát khóc. Triệu Gia sợ cô làm loạn, vào ngày hôn lễ của Bùi Dực còn cố tình nhốt cô vào trong phòng, bởi vậy cô còn không biết đến Tô Tử Bảo.

Vừa đẩy cửa ra, bên trong là ánh đèn lò mờ, mùi thuốc lá tràn ngập cả gian phòng, một đám trai gái lẫn lộn ngồi ở trên ghế sa lon, ánh đèn chói mắt. Vừa nhìn thấy Bùi Dực ôm một người phụ nữ xa lạ tiến vào, liền thấy một người đàn ông có vẻ ăn chơi trác táng huyết sáo.

"Hắc, Bùi Tam thiếu thật là lợi hại, cứ ra khỏi cửa là có thể đem theo một em về."

Tổng Anh Kiệt liền vỗ một cái vào đầu hắn, "Nói lung tung cái gì đấy, đây là chị dâu, vợ Bùi Thiếu."

Lời này vừa ra, toàn bộ trai gái ở đây liền nhìn về phía Tô Tử Bảo, ánh mắt quét từ trên xuống dưới dò xét cô.

Bùi Dực ôm cô ngồi xuống giữa ghế sofa, lười biếng nói, "Nhìn cái gì mà nhìn, tôi biết vợ tôi xinh đẹp rồi, mọi người thu hết ánh mắt lại đi. Nên uống thì uống, nên hát thì hát."

"Chị dâu thật xinh đẹp." Người đàn ông huyết sắc vừa nãy cười tủm tỉm nói.

Bầu không khí một lần nữa lại khôi phục sự náo nhiệt, chỉ là có không ít những người phụ nữ đều đang thầm đánh giá Tô Tử Bảo. Mà Tô Tử Bảo quét mắt một vòng, phát hiện ra có rất nhiều gương mặt quen mắt, đều đã gặp qua một lần tại buổi hôn lễ, nhưng cô cũng không nhận ra là ai. Còn lại hầu hết là cô không biết, nghĩ đến có lẽ đều là những người giàu có ở Hải Thành.

Qua một lúc, Triệu Viện Viện kia liền bước vào, mấy người phụ nữ vây quanh cô ngồi cùng một chỗ, xem ra là cùng một nhóm với cô ta.

"Chị ba, em là Bùi Thi Thi, kính chị một ly." Một người con gái tướng mạo ngọt ngào nhu thuận liền cầm ly nước hoa quả đi tới.

Cô mặc một chiếc váy dài màu trắng, đôi mắt đen nháy, gương mặt tròn trịa, chính là một mỹ nhân bại hoại, thoát nhìn còn giống như một học sinh.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28-1: Nhặt được một bảo bối (1)

Họ Bùi? Tô Tử Bảo tìm tòi trong trí nhớ một lượt, cô là Bùi phu nhân, tự nhiên sẽ nhớ hết toàn bộ mọi người trong Bùi gia. Bố Bùi Dực, cũng chính là bố chồng của cô, có một người em ruột, sống ở Dương Thành, là giáo sư đại học. Theo lý mà nói quan hệ máu mủ thân cận đến như vậy, nhưng mà không biết tại sao, hai nhà lại không hay qua lại với nhau, rất lạnh nhạt.

Ngay cả Bùi Dực kết hôn, mà bác hai của Bùi gia, một người cũng không có tới. Điều này trong một đại gia tộc cũng là rất bình thường, có đôi khi hai chi tranh đoạt gia sản tranh giành đến mức người chết ta sống, đầu đá lẫn nhau đều có, như ngày hôm nay thì cũng chỉ là không qua lại với nhau mà thôi. Chỉ là không nghĩ tới sẽ gặp bác hai của Bùi gia tại đây.

Tô Tử Bảo cầm ly rượu vang lên khẽ đụng nhẹ với cô một cái, lễ phép cười nói, "Rất hân hạnh được biết cô, Thi Thi."

Bùi Thi Thi sau khi kính rượu xong liền hướng về phía Tô Tử Bảo cười cười, ngồi ở bên cạnh Bùi Dực, thỉnh thoảng nói giỡn hai câu, tình cảm của hai anh em thoát nhìn cũng không tệ lắm.

"Tô Tử Bảo, hát một bài đi." Tổng Anh Kiệt đưa microphone qua.

Tô Tử Bảo cười lắc lắc tay, "Mọi người chơi đi, ngũ âm của tôi không được hoàn thiện, nghe mọi người hát là được rồi."

Từ kiếp trước sau khi cô hòng cô bị phá hoại, cô liền không còn hát qua bất kỳ một bài hát nào nữa. Tô Tử Bảo đối với thứ này, cũng ít nhiều để lại một chút di chứng về tâm lý, không có cách nào để có thể đụng vào nữa.

"Được được được, cô cứ khiêm tốn đi." Tổng Anh Kiệt nói xong, đem mic đưa cho Bùi Thi Thi, "Thi Thi, cô hát đi, sinh viên cao học của học viện âm nhạc không thể mất bình tĩnh được."

Bùi Thi Thi có chút thẹn thùng, nhưng mà khúc nhạc dạo của bài hát cũng đã vang lên rồi, cô lại không tiện từ chối, liền bắt đầu hát. Lúc vừa bắt đầu còn có chút ngập ngừng, Tô Tử Bảo đã nghe qua nhiều ca khúc, vừa nghe liền biết được cô đang căng thẳng. Nhưng mà sau khi hát một đoạn, cô dần dần tiến vào trạng thái, đặc biệt nhập tâm, so với năm đó Tô Tử Bảo được nghe qua ca khúc này ở buổi hòa nhạc còn động lòng người hơn.

Cô hát rất có hồn! Rất nhiều người có kỹ xảo trong lúc ca hát, nhưng mà có thể trở thành thiên hậu, thì không thể thiếu một trong hai thứ đó chính là linh hồn và kỹ xảo.

Kỹ xảo dựa vào thiên chất, có người không thể học được nhưng cũng có một số người sẽ học được. Mà linh hồn, thì hoàn toàn dựa vào thiên phú.

Tô Tử Bảo không nghĩ tới bản thân mình tìm hoài mà chẳng thấy, kết quả đi hát karaoke, lại tìm thấy được một bảo bối. Bùi Thi Thi còn rất nhiều chỗ cần tôi luyện, nhưng mà Tô Tử Bảo nhìn ra được, cô có tư chất để trở thành thiên hậu.

Hơn nữa giọng hát của cô vô cùng trong trẻo, vô cùng thích hợp để hát ca khúc « anh không phải là tình nhân » mà cô viết.

Thật tốt quá! Cô ấy ngoại trừ hơi trẻ và không có danh tiếng, thì so với Lạc Băng Uyển còn thích hợp hơn!

Chính là cô ấy rồi!

Chương 28-2: Nhật được một bảo bối (2)

Tô Từ Bảo trong mắt hiện lên tia sáng chói lòa, nhưng mà vừa nghĩ tới thân phận của cô ấy, liền tiến sát tới bên cạnh Bùi Dục, nói, "Bùi Dục, người của Bùi gia, có phải là không được tiến vào giới giải trí không?"

Ngay đến Tô gia bọn họ còn không được, chứ đừng nói gì đến Bùi gia.

"Ừ, đương nhiên là vậy rồi." Bùi Dục tựa hồ biết rõ cô đang nghĩ gì, ngón trỏ thon dài gầy nhẹ lên cằm của cô, "Sao thế? Nhìn trúng Thi Thi?"

Tô Từ Bảo dẫn đầu, "Cô ấy không phải là học ở học viện âm nhạc sao? Thật ra thì rất thích hợp để phát triển trong giới giải trí. Cái này có thể nghĩ cách dàn xếp một chút không?"

"Người của Bùi gia đúng là không thể tiến vào ngành giải trí. Chỉ có điều nhà bác hai bọn họ, sớm đã bị đuổi ra khỏi Bùi gia rồi, vì vậy Bùi Thi Thi, không tính là người của Bùi gia." Bùi Dục hơi hột nói ra.

Tô Từ Bảo giờ mới hiểu ra, bị đuổi ra khỏi Bùi gia rồi? Khó trách hai nhà cũng không qua lại với nhau. Nhưng mà thân phận như vậy thì lại càng ngại hơn, xem ra quan hệ của Bùi gia và nhà bác hai không tốt chút nào.

Nhưng mà khó lắm mới phát hiện ra một bảo bối như vậy, Tô Từ Bảo thật sự không muốn bỏ lỡ.

"Bùi Thi Thi đăng ký vào học ở học viện âm nhạc chính là vì muốn được vào công ty của Bùi thiếu, chỉ có điều Bùi Thiếu của chúng ta, không cho phép cô bước vào." Bên cạnh Tống Anh Kiệt nghe thấy bọn họ đang nói chuyện, liền bất ngờ tiến lên nói, "Thi Thi rất là ưa thích ca hát, nhưng mà bác hai cũng không muốn Thi Thi tiến vào ngành giải trí. Cô bây giờ cũng coi như là một nửa người ở trong vòng giải trí rồi, biết rõ ở đây không tốt đẹp gì."

Tô Từ Bảo trông mong nhìn Bùi Dục, vốn cho là mình kiên cường lâu như vậy, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là muốn xem ý của anh.

"Bùi Dục, Bùi Thiếu, anh xem bây giờ em đã chuẩn bị xong hết cả rồi, chỉ còn thiếu một người nữa thôi." Cô ánh mắt uơn ướn, giống như một chú nai con ở trong rừng vậy, làm cho người ta cảm thấy rung động.

Bùi Dục nhếch lên một nụ cười lười biếng, tiện tay lấy vài quả nho đặt ở trên bàn, bộ dạng giống như một ông lớn đang chờ được hầu hạ vậy.

Tô Từ Bảo vì kế hoạch lớn của mình, đôi bàn tay thon dài liền nhanh nhẹn bóc vỏ nho, đang muốn đưa đến bên miệng của Bùi Dục, nhưng mà khi nhìn đến biểu tình vẫn mất tập trung như trước ở trên mặt của vị công tử đào hoa này, hoặc có thể nói là thái độ chẳng quan tâm đến điều gì hết, lòng mảy mủn, đôi mắt hẹp dài thâm sâu, lộ ra một chút nghiền ngẫm.

Cẩn rắng hạ quyết tâm, sau đó cô liền ngậm lấy quả nho tiến lên phía trước cúi xuống áp vào môi của Bùi Dục, nhẹ nhàng đem quả nho đẩy vào trong miệng của anh, sau đó tựa như con thỏ con bị giật mình vậy, cô rất nhanh sau đó liền quay đi, muốn rời đi.

Bùi Dục rõ ràng sùng sò, trong đôi mắt hiện lên một tia lưu luyến vui vẻ, bàn tay giữ lấy đầu của Tô Từ Bảo, không cho cô rời đi. Lúc nuốt quả nho xuống, anh cũng đồng thời nhấp nhấp môi vị của cô.

Kỹ năng hôn của anh rất tốt, ôn nhu mà bá đạo, triền miên mà đau đớn, Tô Từ Bảo vốn là đưa đến tận cửa vậy mà lúc này lại bị anh hôn đến mức khó thở, cô thở dốc, khuôn mặt đỏ bừng, kiều diễm ướn ắt.

Cô kỳ thật chỉ là muốn đút cho anh một quả nho mà thôi!

Giữa răng và môi, chỉ còn lại mùi thơm ngát lẫn vị chua ngọt của nho.

Chương 29-1: Triệu Viện Viện khiêu khích (1)

Không biết qua bao lâu, đợi đến lúc Bùi Dực buông tay ra, Tô Tử Bảo cảm giác bờ môi hơi có chút sưng đỏ, có thể thấy được sự kịch liệt trong nụ hôn của hai người.

Người xung quanh giả vờ không để ý, nhưng mà không ít người đều đang len lén nghiêng mắt nhìn hai người bọn họ.

"Vì muốn một người, mà vợ tôi lại dùng quy tắc ngầm với tôi rồi, chắc chắn." Bùi Dực hơi mấp máy môi, sự vui vẻ trong ánh mắt như muốn tràn ra, "Mùi vị không tệ."

Một câu hai ý. Không biết là anh nói mùi vị của nho hay là của cô nữa.

Tô Tử Bảo vuốt cặp môi đỏ mọng hơi sưng lên của mình, đôi mắt xinh đẹp nhẹ trừng, "Anh nói đi, phải làm thế nào thì Bùi Thi Thi mới bằng lòng gia nhập truyền thông Đế Tước."

"Thứ nhất, thuyết phục cô ấy. Thứ hai, thuyết phục anh. Thứ ba, thuyết phục bác hai anh. Nhưng mà em chỉ cần hoàn thành điều 1 và 2 là được rồi, điều thứ ba cứ để cho anh." Đôi mắt hẹp dài của Bùi Dực híp lại, "Thi Thi đúng là muốn vào truyền thông Đế Tước, nhưng mà cũng không phải là sẽ đồng ý hát bài hát của em. Nha đầu kia ưa thích âm nhạc, nhưng mà tính tình cũng bướng bỉnh, có những ca khúc, cô không muốn hát."

Lời nói này, là đang chê lời bài hát mà cô viết ra sao?

Thuyết phục? Tô Tử Bảo cảm thấy có nói nhiều hơn nữa thì cũng vô dụng, mà phải hành động.

Đứng vào lúc này, Triệu Viện Viện cầm lấy một cái microphone đi tới, sự chán ghét trong ánh mắt vô cùng rõ ràng, "Tô Tử Bảo, vừa rồi tôi nói chuyện cùng với bọn họ, bọn họ vậy mà lại không biết cô, cũng đúng, cô đã ra nước ngoài ba năm rồi. Nhưng mà, cho dù là có đi 3 năm rồi, thì cái tiếng là bình hoa vô dụng của cô, chắc hẳn nhiều người vẫn còn nhớ như in."

Tô Tử Bảo lông mày nhếch lên, cô ta muốn làm trò gì đây? Cô bây giờ chỉ muốn có được Bùi Thi Thi, chứ không rảnh để ở đây diễn màn ghen tuông với bọn họ.

Cô lại không biết rằng màn hôn nhau của hai người vừa nãy đã khiến cho Triệu Viện Viện tức giận.

"Tôi không tin, Tô tiểu thư có thể làm vợ của Bùi thiếu, tại sao có thể là một người vô dụng như cô chứ." Triệu Lâm Ngữ đi cùng với Triệu Viện Viện biểu tình giống như vì Tô Tử Bảo mà "Bất bình", "Cái tin đồn này, khẳng định là có hiệu lực."

Triệu Viện Viện ngồi xuống đối diện với Tô Tử Bảo, ánh mắt khinh miệt, "Những thứ khác thì không làm khó cô, ở KTV, mà cô lại không hát bài nào, còn không phải là một cái bình hoa vô dụng sao?"

"Tô tiểu thư, cô hát một bài đi, tôi không tin cô là bình hoa vô dụng." Triệu Lâm vội vàng nói.

Hai người này, một người phản diện một người mặt đen, tạo ra một trò hay. Không phải là vừa mới nghe thấy cô nói với Tống Anh Kiệt là cô không biết hát, lại luôn không cầm mic lên đây chứ?

Tô Tử Bảo suy nghĩ một chút, còn chưa dừng lại, trong trí nhớ của chủ nhân cơ thể này, đúng là hát nhảy đều không biết, ngũ âm cũng không được đầy đủ.

Xem ra bọn họ hiểu cô rất rõ. Nhưng mà ngại quá, cô hiện tại cũng không còn là Tô Tử Bảo kia nữa rồi.

"Cái này, hay là để tôi hát đi." Bùi Thi Thi nhìn một màn này, vội vàng nói.

Điều này cũng làm cho Tô Tử Bảo có thêm hảo cảm với cô. Nha đầu kia thật sự cho rằng cô không biết hát, cho nên mới cứ trợn. So với người em song sinh của Bùi Dực kia, người em họ này quả thật là quá đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29-2: Triệu Viện Viện khiêu khích 2

Triệu Viện Viện xùy cười một tiếng, "Bùi Thi Thi, cô cũng biết cô ta chỉ là cái bình hoa vô dụng, vì vậy không làm khó dễ cô ta, người tôi xướng đối đi?"

"Không, không, tôi không có ý này..." Bùi Thi Thi chân tay luống cuống, khoát tay giải thích.

Triệu Viện Viện lạnh lạnh nói, "Vậy thì đợi cô ta hát một bài, chứng minh cô ta không phải là cái bình hoa vô dụng đi. Chỉ có điều tôi đoán là mọi người không chờ được rồi, bởi vì cô ta thật sự vô dụng."

"Không thể nào, Tô tiểu thư cô cứ hát một bài đi, tôi với cô chọn bài nào đơn giản một chút." Triệu Lâm Ngữ bộ dạng tốt bụng.

Tô Từ Bảo lại nhếch mép cười, hát đôi. Cô tuy rằng không quan tâm đến việc người khác nhìn cô như thế nào, nhưng mà cũng không muốn bị người khác vũ nhục như vậy.

"Bùi Thiếu, không phải anh vừa mới nói, để em thuyết phục anh sao?" Tô Từ Bảo ghé sát vào bên tai Bùi Dực, vui vẻ dịu dàng, "Vậy anh nghe kỹ nhé."

Dứt lời, Tô Từ Bảo đứng lên, cầm lấy mic ở trong tay của Triệu Viện Viện, liếc nhìn những người đang muốn xem náo nhiệt ở xung quanh, ánh mắt rơi xuống trên người Bùi Thi Thi, cô nở nụ cười, cuối cùng rơi vào trên người Bùi Dực, bên môi lộ ra một đường cong.

"Đúng là tôi không biết hát, chỉ là hai ngày trước tâm huyết dâng trào, nên đã tùy tiện viết ra một ca khúc."

Vẫn còn chưa nói xong, Triệu Viện Viện cười nhạo cất ngang, "Nếu cô muốn hát một bài hát thiếu nhi, vậy thì cũng coi như là cô biết hát rồi, lại còn dám nói mình biết sáng tác, nếu như cô biết sáng tác bài hát, vậy thì tôi còn biết viết sách đấy."

"Nếu như tôi có thể hát ca khúc mà tôi viết, thì cũng không làm khó Triệu tiểu thư phải viết ra một cuốn sách." Tô Từ Bảo một tay giơ microphone, mặt khác một tay cầm lên hai chai rượu đặt ở trên bàn: "Uống sạch hai chai rượu này là được rồi."

Người bình thường mà uống một chai là đã nôn cả ra rồi, Tô Từ Bảo còn ôm tới hai chai.

Triệu Viện Viện căn bản không tin Tô Từ Bảo có thể sáng tác bài hát, liền khác thường nói, "Được. Chỉ cần cô có thể sáng tác bài hát, thì cho dù đó là nhạc thiếu nhi tôi cũng công nhận. Chỉ sợ ai đó, đang khoác lác mà thôi."

Triệu Viện Viện vừa dứt lời, mọi người liền nghe thấy một âm thanh trong veo vang lên.

Không có nhạc đệm thanh xướng, phong cách dí dỏm đáng yêu, làn điệu hoạt bát, lời bài hát chính là, một cô gái tại sao lại chột xa chột gần, như gần như xa, ngây ngô ngọt ngào, rốt cuộc là anh có yêu em không, không đoán ra kết cục, có dám để ý nhiều hơn một chút hay không.

Bình thường những ca khúc kiểu này phần lớn sẽ là cay đắng buồn bã, nhưng mà bài hát này lại có một phong cách riêng, có những từ, ngay đến cả Triệu Viện Viện cũng cảm thấy như chạm đến tâm tâm mình.

Cũng không phải là, Bùi Dực chính là một người như vậy.

Thoạt nhìn ôn nhu như vậy, đối với tất cả phụ nữ đều cung chiều như vậy, những lời mật ngọt, khéo môi trêu ghẹo, anh giống như một người tình của quần chúng, rõ ràng đang nằm trong lòng ngực của anh, nhưng lại cảm thấy tại sao khoảng cách gần như vậy, mà lại cũng xa xôi đến thế.

Anh đứng ở trước mặt, nhưng rồi lại không bắt được. Anh cung chiều, nhưng lại không yêu.

Thế nhưng cho dù anh là một người như vậy, nhưng vẫn rất thích anh. Không cần biết anh có yêu em hay không, chỉ cần để ý đến em nhiều một chút là được rồi

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30-1: Anh ấy không phải tình nhân 1

Tình nghệ thuật trong lời bài hát này, như khác vào tâm khảm người nghe. Hơn nữa còn miêu tả rất sinh động, ví dụ như nữ sinh mới sáng sớm còn cãi nhau om sòm với nam sinh, buổi tối trở về đã nhìn thấy một bàn đầy đồ ăn.

Ví dụ như ngập ngừng ngập dài để chờ người kia, vậy mà anh lại đi đến đó nằm trong lòng của một ai đó, lại không phải là tình nhân của anh, không cách nào trách cứ lại chỉ có thể như vậy chờ đợi. Ai nha, rốt cuộc lúc trở về thì toàn thân đã đầy mùi rượu, thiếu chút nữa liền nôn hết ra mặt mình.

Không muốn để ý đến anh, thế nhưng lại không nhìn được mà đi tới chăm sóc cho anh.

Cái loại tâm lý của một cô nữ sinh nhỏ này, ở trong một ca khúc, phát huy tác dụng vô cùng. Thậm chí ngay cả rất nhiều hình ảnh, đều như bưng bưng hiện lên ở trước mắt.

Mãi cho đến khi hát xong sau, Tô Từ Bảo nhìn qua Bùi Dực, cười yếu ớt, "Bài hát này gọi là 《anh ấy không phải tình nhân》."

Mọi người đang nghe đến ngây người lúc này đều đồng loạt vỗ tay, Tống Anh Kiệt khoa trương hô to, "Ngao ô o o o, Tô Từ Bảo, quá tuyệt vời! Tôi đã sớm thấy cô viết ca khúc này, không nghĩ tới hát ra lại thu về hiệu quả tốt như vậy."

"Triệu Viện Viện, tới lượt cô rồi!" Tô Từ Bảo chỉ hai chai rượu ở trước mặt.

Triệu Viện Viện lấy lại tinh thần, sắc mặt lập tức thay đổi, "Tôi không tin, đây không phải là do cô viết!"

"Cái này tôi có thể làm chứng, thật sự là Tô Tử Bảo viết đây, là ca khúc mới sắp ra của truyền thông Đế Tước." Tống Anh Kiệt nhấc tay, cười tủm tỉm nói, "Tô Tử Bảo không chỉ viết có một bài này đâu, chờ thêm một khoảng thời gian nữa, lúc ca khúc này được phát hành, mọi người sẽ biết."

Tống Anh Kiệt không thể nào là nói dối được.

Tô Tử Bảo cười giễu cợt, "Thua không làm nổi thì cứ nói thẳng là được rồi, cái gì mà không tin chứ, loại việc lấy cớ trốn rượu này, thấp kém"

Người chung quanh ồn ào cười to.

Triệu Viện Viện không chịu nổi sự mất mặt này, đành phải cầm lấy chai rượu rót vào miệng, sau đó liền bị sặc đến đỏ bừng cả khuôn mặt. Đợi đến lúc chai rượu kia khó khăn lắm mới được cô ta uống xuống một nửa, rốt cuộc chịu không nổi, liền nôn hết ra.

Nhưng mà sắc mặt của Tô Tử Bảo lại chẳng hề thay đổi chút nào, nhàn nhạt ở bên cạnh cô ta chờ cho cô ta uống hết, ngay đến cả những thứ bẩn thỉu mà cô ta nôn đầy đất, cô cũng coi như không nhìn thấy.

"Mới có thể mà đã không chịu được rồi?"

Triệu Viện Viện hung dữ nhìn Tô Tử Bảo, lau đi thứ còn dính lại ở trên miệng, tiếp tục rót rượu, nhưng mà mới vừa uống được ngụm đầu tiên, lại nhịn không được phun ra.

"Tô Tử Bảo, chị Viện Viện thật sự không uống nổi nữa rồi." Triệu Lâm Ngữ khuyên nhủ, "Chị Viện Viện không uống được nữa rồi, chỗ còn lại coi như bỏ đi."

Tô Tử Bảo nhàn nhạt liếc cô, "Tôi không ngại để cô uống thay cô ta."

Triệu Lâm Ngữ lập tức không dám nói tiếp nữa, cô đâu có ngu xuẩn như Triệu Viện Viện, dám cá đến 2 bình rượu. Uống xong thì cái mạng cũng không còn nữa rồi.

Triệu Viện Viện lúc nôn ra thêm một lần nữa, rốt cuộc không cố chống đỡ nữa, sặc đến trào cả nước mắt, nước mắt lưng tròng nhìn rượu, "Tôi không uống được nữa. Tô Tử Bảo, tôi thật sự không uống được nữa. Đánh chết tôi thì tôi cũng không uống được nữa."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30-2: Anh ấy không phải tình nhân 2

"Nói sớm, thì tôi cũng không bắt cô uống như vậy." Tô Tử Bảo liếc cô ta, nếu như cô ta đã nhận rồi, vậy thì cô cũng không cần phải gây sự nữa.

Bùi Dục nhìn một màn khôi hài này, liếc qua mảnh hỗn độn trước mắt, chậm rãi nói, "Đưa Triệu Viện Viện đến bệnh viện."

"Ai!" Lập tức có người lên tiếng, cùng Triệu Lâm Ngữ dìu Triệu Viện Viện rời đi. Cô ta uống nhiều như vậy, sợ là sẽ bị ngộ độc cồn mất.

Lúc này ánh mắt của tất cả mọi người khi nhìn Tô Tử Bảo cũng thay đổi. Lúc mới bắt đầu mọi người chỉ cho rằng cô là một cái bình hoa vô dụng, đợi cho đến lúc cô hát thì mọi người vẫn chỉ cảm thấy là cô không hề kém cỏi như lời đồn, mà lúc này, tất cả mọi người biết rõ, cô không dễ chọc.

Dồn ép Triệu Viện Viện uống rượu đến ngộ độc cũng không tha, mãi cho đến khi đối phương cúi đầu, mới buông tha.

"Bùi Thi Thi, cô có đồng ý hát bài hát này cho mọi người nghe không?" Tô Tử Bảo không để ý đến ánh mắt của những người kia, trực tiếp đi đến trước mặt của Bùi Thi Thi nói.

Bùi Thi Thi sững sờ, "Cái gì... Có ý gì?"

"Đây là ca khúc mới sắp ra mắt của truyền thông Đế Tước, cô có đồng ý làm một nghệ sỹ ký kết với truyền thông Đế Tước, để hát bài hát này không?" Tô Tử Bảo nghiêm túc nói.

Bùi Thi Thi trong mắt hiện lên sự vui mừng, "Một ca khúc hay như vậy, cho tôi? Cái này... Cái này... Cái này đúng thật là không dám tin mà."

Cô cực kỳ vui mừng. Bài hát này cô thật sự vô cùng ưa thích, lúc nghe cũng rất có cảm giác, mình cũng nguyện ý hát, quả thực chính là vui như lên trời.

Nhưng mà Bùi Thi Thi cũng không dám đáp ứng, chỉ là nghiêng mắt nhìn Bùi Dục.

Tô Tử Bảo trông thấy một màn này, liền kéo tay của cô đến trước mặt của Bùi Dực, đáng vẻ tươi cười dịu dàng, "Thị Thi đã bị em thuyết phục, bài hát này, đủ để thuyết phục anh không?"

Bùi Dực là ông chủ của Đế Tước, anh đương nhiên sẽ che chở cho Bùi Thị Thi, cũng chỉ có anh mới có thể che chở cô. Mà sự thuyết phục mà anh cần, chính là, Tô Tử Bảo nhận ca khúc của cô, có thể xứng với thực lực của Bùi Thị Thi. Mà hiện tại xem ra, vậy là đủ rồi.

Ca khúc như vậy, có thể làm cho Bùi Thị Thi phát triển thiên phú ca hát của cô ấy, càng có nhiều những ca khúc như vậy, thì càng khiến cho con đường của cô được tiến xa hơn.

"Đặc sắc!" Bùi Dực khen Tô Tử Bảo một câu, quay đầu nhìn về phía Bùi Thị Thi nói, "Về phía bác hai cứ giao cho anh. Thị Thi, em tự chọn đi."

Bùi Thị Thi trong mắt hiện lên một vòng cảm động, liền vội vàng gật đầu, "Em đồng ý, em đồng ý. Cảm ơn anh ba, cảm ơn chị dâu!"

Tô Tử Bảo lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm. Vấn đề phức tạp đã quấy nhiễu cô bấy lâu nay, rốt cuộc cũng giải quyết xong.

Hạ Thừa Diệp, sự phản kích của tôi, đã bắt đầu rồi, anh cứ đợi đấy!

"Chúc mừng Thị Thi rốt cuộc đã đạt được ước muốn, hắc, về sau chúng ta sẽ là người của cùng một công ty rồi." Tổng Anh Kiệt cười hi hi đựng lên, "Chiều cổ nhiều hơn!"

Bùi Thị Thi cúi đầu xuống ngượng ngùng cười cười, "Mong được anh Kiệt chiều cổ nhiều hơn."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31-1: Thư mời của Hạ Thừa Diệp

Buổi tối, truyền thông Đế Tước, trong phòng thu âm.

Người đại diện đưa ly trà cho Bùi Thị Thi, bên kia Tô Tử Bảo đang thấp giọng nói gì đó với vài nhân viên âm thanh.

"Tô tổng giám sát, tôi... Tôi hát không tốt sao?" Bùi Thị Thi nhấp một ngụm trà, câu nệ đi đến bên cạnh Tô Tử Bảo.

Bởi vì bây giờ đang ở công ty, vậy nên cô liền gọi chức vị của Tô Tử Bảo, công tư phân minh.

Tô Tử Bảo cười lắc đầu, "Rất tốt, tốt hơn so với tưởng tượng của tôi. Chỉ là vừa nãy tôi có nghe một chút, có vài thanh âm cần phải sửa lại một chút, để có thể đạt tới hiệu quả cao nhất. Thị Thi, chuẩn bị một chút đi, thu âm lại."

"Được!" Bùi Thị Thi chớp đôi mắt to sáng ngời gật đầu.

Đây là tuần đầu tiên sau khi Bùi Thị Thi ký hợp đồng, cả một tuần liền cô ở đây thu âm, hôm nay đã là bài hát cuối cùng.

Vì để đạt hiệu quả tốt nhất, Tô Tử Bảo giờ đây gần như là lúc nào cũng dính lấy Bùi Thị Thi, bởi vì ca khúc là do cô viết vậy nên cô có thể nắm bắt tốt được âm điệu cũng như tình cảm ở trong đó. Bùi Thị Thi cũng vô cùng vất vả, kiến thức của bản thân vô cùng vững chắc, Tô Tử Bảo mang qua nhiều ca sĩ như vậy, chỉ là thoáng chỉ điểm qua loa một chút, thực lực của cô liền đột nhiên tăng mạnh.

Lúc trước Hạ Thừa Diệp không tiếc lấy tình yêu để cầu vinh, đem Tô Tử giam cầm ở bên người, cũng là bởi vì cô được trời ưu ái ban cho tài hoa về âm nhạc.

Trong chiếc xe thể thao màu trắng bạc ở trước cổng công ty, Tổng Anh Kiệt ngồi ở vị trí lái, chỗ ngồi phía sau là Bùi Dực đang cúi đầu lật xem văn kiện trong tay, trong xe chỉ có những ca khúc DJ.

"Bùi Thiểu, Thị Thi đã vào công ty đúng như anh dự đoán, nhưng mà vợ của anh bây giờ có Thị Thi rồi, vậy nên đến cả chồng cũng không thêm quan tâm nữa, nghe nói tuần này còn về muộn hơn cả anh." Tổng Anh Kiệt đuổi lưng một cái, nhìn thoáng qua tòa cao ốc của công ty truyền thông Đế Tước ở bên cạnh, trong mắt vui vẻ chế nhạo.

Tô Tử Bảo làm sao có thể gặp Bùi Thị Thi một cách trùng hợp như vậy được chứ, đều là do Bùi Dực sắp xếp cả thôi.

Anh tuy rằng không cho cô dùng Lạc Băng Uyển, nhưng mà lại âm thầm đưa đến cho cô một nghệ sĩ còn tốt hơn nhiều.

Nếu như Tô Tử Bảo ngày đó tại ktv nghe thấy Bùi Thị Thi ca hát, liền có thể khai thác tài năng của cô, vậy thì sẽ không phụ công Bùi Dực đã sắp xếp. Nếu như vàng ở trước mặt mình mà lại không phát hiện ra ánh hào quang, vậy thì cũng không phải là Bùi Dực không giúp đỡ cô.

"Nói cho cùng, lúc này đây Bùi Thiếu vì giúp đỡ Tô Từ Bảo, liền tiễn em gái họ của mình ra ngoài cửa rồi. Vừa vặn Thi Thi vẫn luôn muốn vào công ty của anh, đúng lúc là vẹn toàn đôi bên. Bùi Thiếu của chúng ta thật đúng là quá cưng chiều vợ, có phải là mỗi ngày cùng giường chung gối, sớm chiều ở với nhau, nên nảy sinh tình cảm rồi không?" Tống Anh Kiệt nằm ở trên tay lái, vuốt vuốt cái móc chìa khóa nói, "Trước kia tôi còn không tin cái câu lâu ngày sinh tình, hiện tại xem ra, có vài phần đạo lý."

Lâu, ngày, sinh tình. Một câu hai ý nghĩa.

Bùi Dục ngẩng đầu, đôi mắt hẹp dài toát ra một vệt ánh sáng lạnh lạnh, "Câm miệng, ồn ào."

"Vâng, vâng, vâng... Tôi câm miệng. Hắc, Bùi Thiếu, vợ anh và em gái họ của anh ra rồi kìa!" Tống Anh Kiệt mắt sắc, nhìn thấy hai người, vội vàng bấm còi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31-2: Thư mời của Hạ Thừa Diệp.2

Tô Từ Bảo cùng Bùi Thi Thi vừa mới đi ra đã nhìn thấy một chiếc xe thể thao màu bạc nằm ở trước cửa công ty. Chiếc xe có đường cong hoàn hảo, nhìn qua liền biết chính là hàng được đặt theo yêu cầu, là một trong những chiếc xe mà Bùi Dục yêu thích, cũng rất phù hợp với thân phận công tử đệ nhất đào hoa của anh.

Hai người đi đến phía trước chiếc xe thể thao, chỉ thấy Tống Anh Kiệt cười tủm tỉm nói, "Biết hôm nay hai người sẽ thu âm xong, Bùi Thiếu mời, mời hai vị tiểu thư đến dùng cơm."

Tô Từ Bảo cùng Bùi Thi Thi lên xe, Tô Từ Bảo ngồi cạnh Bùi Dục, bình thường nếu như không phải là có hội nghị quan trọng, anh đều sẽ mặc rất tùy ý. Áo sơ mi màu tím sẫm được đặt may đo riêng, quần dài màu sẫm rộng rãi, đôi chân dài, ngón tay trắng nõn, chỉ tùy tiện ngồi đó mà trông giống như là người mẫu trên bìa tạp chí vậy.

"Thế nào? Thuận lợi không?" Giọng nói trầm thấp, bên môi nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Bùi Thi Thi ngồi ở ghế lái phụ ngược ngừng nói, "Đều là do tôi quá ngốc, nên đã phải thu âm rất nhiều lần, làm cho chị dâu phải bận rộn cùng em đến tận bây giờ."

"Là do tôi quá hà khắc rồi, nhất định phải đạt tới hiệu quả tốt nhất, đem Thi Thi giày vò quá sức. Công ty bên này đã chuẩn bị xong, ngày mai sẽ đem những ca khúc này đưa đến đài Âm Duyệt." Tô Từ Bảo tựa vào sau ghế, trong đôi mắt hiện lên một tia sắc bén.

Cùng Hạ Thừa Diệp giao thủ, bắt đầu từ giờ khắc này liền bắt đầu rồi.

"Cái này, có hứng thú không?" Bùi Dục tùy ý đưa một cái thiệp mời trong đồng tài liệu cho Tô Từ Bảo.

Tô Từ Bảo tiện tay mở ra, đôi mắt lập tức ngưng ngẩn cả người.

Giải trí Văn Đình làm buổi tiệc chúc mừng thiên hậu Diêu Liên Y đã giành được giải Kim Âm quốc tế, làm lễ chúc mừng ở nhà hàng Tứ Hải, hoan nghênh tham gia.

Hạ Thừa Diệp! Diêu Liên Y!

Tô Từ Bảo không nghĩ tới, vậy mà nhanh như vậy đã lại sắp gặp lại bọn họ.

Thời gian là mười giờ sáng ngày mai, đi không? Cô hiện tại đã không phải là Tô Từ nữa rồi, có thể quang minh chính đại xuất hiện trước mặt bọn họ.

"Giải thưởng Kim Âm, là giải thưởng quyền uy nhất trên thị trường âm nhạc quốc tế, có thể có được giải thưởng này, Diêu Liên Y là thiên hậu đứng số một trong nước mà khó có người nào có thể lật đổ được. Xem ra ngày mai trang nhất của mọi tờ báo, đều là chuyện mà Diêu Liên Y lấy được giải thưởng. Giải trí Văn Đình xuất hiện một thiên tài Diệp Từ, đã nâng đỡ Diêu Liên Y, những đĩa nhạc khác của công ty đều chỉ có thể xếp sau." Tống Anh Kiệt vừa lái xe, một bên chắc chắn cảm thán.

Diêu Liên Y lấy được giải thưởng, đều là do Tô Từ giúp cô ta viết đấy. Cô ta mượn cô để có được vinh quang, hào quang vạn tượng, mà cô ở kiếp trước, đã biến thành than.

Đi không? Đương nhiên phải đi! Sau khi trùng sinh, Tô Từ Bảo lần đầu tiên gặp lại bọn họ, làm sao có thể ngồi nhìn bọn họ dựa vào cô mà nở mày nở mặt nhận thưởng chứ.

Tuy rằng bây giờ không có cách để đối phó với bọn họ, nhưng mà gây chút khó khăn thì vẫn có thể làm được.

"Đi, đương nhiên đi." Tô Tử Bảo dịu dàng cười cười, nhưng đáy mắt lại băng lãnh.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32-1: Gặp mặt kẻ thù 1

Hôm sau, tòa cao ốc Dương Thành, nhà hàng Tứ Hải.

Vì để đặc biệt chúc mừng thiên hậu Diêu Liên Y nhận được giải thưởng Kim Âm, vậy nên tổng giám đốc của công ty giải trí Vân Đình là Hạ Thừa Diệp tự mình dự tiệc, làm ra buổi tiệc rượu này, mời mọi người, ở đây toàn bộ là những nhân vật có tiếng trong giới giải trí. Một công ty giải trí nhỏ như Đế Tước, ngay đến cả tư cách để cầm thiệp mời cũng không có, nhưng mà Bùi Tam thiếu gia lại tư cách này.

Từ Dương Thành đến Hải Thành cũng cần phải mất đến hơn 1 giờ. Hải Thành là trung tâm kinh tế phồn hoa nhất khu Hoa Nam, Hạ gia là gia tộc giàu có nhất Hải Thành, nhưng so với Bùi gia của Hải Thành, Lôi gia, vẫn còn kém xa.

Vị hôn thê của Hạ Thừa Diệp - Bạch Phương Phi là chị em ruột với vợ của Bùi Kỳ Thành, vì vậy Bùi Dực là chú của em vợ Hạ Thừa Diệp, vẫn coi như là có một chút quan hệ.

Sáng sớm, Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực bước vào nhà hàng Tứ Hải.

Hải Thành là thành phố mà kiếp trước cô từng sống, vô cùng quen thuộc, mà nhà hàng Tứ Hải, cũng là sản nghiệp của Hạ gia.

Bộ âu phục của Bùi Dực được cắt may tỉ mỉ, áo sơ mi trắng, cà- vạt màu tím sậm, thoạt nhìn rất nghiêm chỉnh nhưng trong đó lại có một chút phóng khoáng. Trên khuôn mặt anh tuấn còn nở một nụ cười tà mị, dưới đôi mắt hẹp dài là hàng lông mày dày đậm thâm trầm. Gương mặt này mà ở quán bar, thì chắc chắn là sẽ có không ít cô gái tự nguyện sắp lại.

Tô Tử Bảo kéo cánh tay của anh, cô mặc một bộ váy dài màu trắng được cắt may thủ công, trên thân váy còn có ánh sáng nhàn nhạt di chuyển theo từng bước đi của cô, trước ngực còn điểm xuyên thêm một bông hoa hồng. Đơn giản mà xa hoa, cao quý mà tinh xảo.

Hai người mới vừa đi tới đại sảnh đã thu hút được sự chú ý của tất cả mọi người.

"Đó là ai vậy? Sao lại chưa từng được thấy qua? Chẳng lẽ là minh tinh mới xuất hiện sao?"

"Chớ nói lung tung, người đàn ông này là Bùi tam thiếu của Bùi gia ở Hải Thành đó, là công tử đào hoa nhất Hải Thành, nổi danh là phong lưu hào phóng, tiêu sái tiền nhiều. Người phụ nữ bên cạnh anh ta, thì đúng là không nhận ra." Người phụ nữ nhìn giống như một người trong làng giải trí nói, "Nhưng mà người phụ nữ có thể được Bùi thiếu dẫn đi cùng đến bữa tiệc rượu này, khẳng định cũng là người nổi tiếng ở Hải Thành."

Hạ Thừa Diệp nghe nói Bùi Dực sẽ tới, tự mình ra nghênh tiếp. Anh ta mặc một bộ âu phục sẫm màu phẳng phiu, trên gương mặt anh tuấn nở một nụ cười rực rỡ, "Tam thiếu đã đến, hoan nghênh hoan nghênh. Vị này chắc hẳn chính là người vợ mới cưới của tam thiếu, Tô tiểu thư? Hoan nghênh hoan nghênh. Hai vị trong lúc bận trăm công nghìn việc, có thể tham gia một bữa tiệc chúc mừng của công ty chúng tôi, thật là khiến cho kẻ hèn này được vẻ vang quá."

Tô Tử Bảo nhìn chằm chằm anh ta, cố gắng áp chế sự hận thù đang sôi sùng sục trong đôi mắt của mình. Nhưng mà ngón tay của cô, đã nhịn không được mà run rẩy.

Nếu như không phải là đang ở đây, cô nhất định sẽ không màng tất cả mà liều lĩnh cầm lấy dao đĩa ở bên cạnh đâm chết hắn!

Nhưng mà cô không thể, anh ta là người thừa kế của Hạ gia, tổng giám đốc của công ty giải trí Vân Đình, có sự che chở của thân phận này, cô không làm gì được anh ta hết.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32-2: Gặp mặt kẻ thù. 2

Phải, nhất định phải cướp đi thứ mà hắn đang dựa vào, thì mới có thể đạp hắn xuống dưới chân. Ngày này, sẽ không còn lâu nữa đâu!

"Anh Hạ khách khí rồi." Bùi Dực nắm lấy tay của Tô Từ Bảo, sự bất thường của cô, anh có thể cảm nhận được. Hơn nữa đúng là giống như cô đã từng nói với anh, cô hận hắn thấu xương.

Đúng, đây chính là sự thâm dò của Bùi Dực.

Tô Từ Bảo không hề lừa anh.

"Nghe nói thiên hậu Điều Liên Y của các anh lấy được giải thưởng, chúc mừng chúc mừng. Anh Hạ không cần lo cho chúng tôi đâu, cứ để chúng tôi tự nhiên." Bùi Dực cười nói, nhỏ giọng nói với Tô Từ Bảo đứng bên cạnh, thanh âm trầm thấp hơi có ý trêu chọc, "Vợ, anh Hạ đúng là trông rất anh tuấn, nhưng mà em cũng không thể cứ nhìn chăm chăm vào anh ấy được, cho dù anh Hạ không ngại, thì anh cũng sẽ đề ý đấy."

Một câu nói kia rốt cuộc cũng khiến Tô Từ Bảo tỉnh lại, lần đầu tiên gặp lại Hạ Thừa Diệp sau khi trùng sinh, tên hung thủ đã hại chết cả nhà ba người nhà cô, cô có thể không chế bản thân không giết người, đã là khác chế rất khá rồi.

"Xin lỗi, vừa rồi có nghĩ một số chuyện nên hơi xuất thần." Tô Từ Bảo đè nén sự lãnh lẽo xuống dưới đáy mắt, hướng về phía Bùi Dực mỉm cười ngọt ngào, "Trong lòng em, đàn ông trên thế giới này đều không có ai có thể anh tuấn hơn Bùi tam thiếu của chúng ta, làm sao em có thể nhìn mãi người khác được chứ."

"Hắc, hôm nay em ngọt ngào quá." Bùi Dực cong ngón trỏ khẽ chạm vào giữa hai hàng lông mày của Tô Từ Bảo, đáng vẻ tươi cười cưng chiều.

Tô Từ Bảo thân mật nghiêng người cọ cọ vào người anh, cực kỳ thân mật.

Hạ Thừa Diệp vừa rồi còn cảm thấy ánh mắt của Tô Từ Bảo nhìn mình có gì đó không đúng, có chút giống như là nhìn kẻ thù vậy. Nhưng mà bây giờ cặp vợ chồng này lại tình tứ với nhau như chỗ không người vậy, điều này đã quét sạch sự hoài nghi trong lòng Hạ Thừa Diệp.

Anh ta không thù không oán gì với Bùi gia Tô gia, Tô Từ Bảo không có lý gì mà nhắm vào anh ta.

Thấy hai người thân mật như thế cũng không tiện quấy rầy, vậy nên sau khi chào hỏi anh ta liền quay người, đi tiếp đãi những người khác.

Đợi sau khi Hạ Thừa Diệp rời đi, trong đôi mắt hẹp dài của Bùi Dực hiện ra vẻ đăm chiêu, "Ánh mắt vừa rồi em nhìn anh ta, giống như là muốn ăn thịt người vậy? Bản thiếu gia còn nghĩ, nếu không phải là anh kéo em, thì không biết em có xông lên đánh chết anh ta không nữa."

"Sẽ không đâu. Bởi vì không có chứng cứ, cũng bởi vì, bây giờ giao thủ, đánh không thắng." Tô Từ Bảo nhìn qua bóng lưng đang rời đi của Hạ Thừa Diệp. Cô sẽ không để lộ ra thân phận, vì đối phó với kẻ thù, cô sẽ phải che giấu bản thân tốt hơn.

Chỉ có như vậy mới có thể báo thù.

Đúng vào lúc này, một người phụ nữ mặc váy dài quét đất đi ra từng trong đám người. Đường nét trên gương mặt cô rất tinh xảo, váy dài bằng lụa đen rất gọi cảm mỹ hoặc, có một sự lãnh diễm rất tự nhiên.

Đây chính là nhân vật chính của ngày hôm nay, trụ cột của công ty giải trí Vân Đình, Điều Liên Y.

Được Tô Từ một tay nâng đỡ, nhưng lại bỏ thuốc hủy hoại cuồng hống của Tô Từ, leo lên giường của Tô Từ và Hạ Thừa Diệp, Điều Liên Y.

Ở bữa tiệc có không ít người trong giới truyền thông, lúc này đều đang hướng các loại máy ảnh về phía cô ta, ánh sáng chớp nháy, đêm nay cô ta chính là người chói mắt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Để Bùi thiếu ra tay. 1

"Bùi Thiếu, Tô Từ Bảo, ở đây!" Tống Anh Kiệt hướng về phía bọn họ vẫy vẫy tay.

Bạn đồng hành của anh ta là Bùi Thi Thi đang mặc một bộ váy công chúa, ngọt ngào động lòng người.

"Thật hâm mộ nha, Điều Liên Y vậy mà lại có thể có được giải thưởng Kim Âm." Bùi Thi Thi tự đáy lòng cảm thán.

Tô Từ Bảo vỗ vỗ bờ vai của cô, "Tiềm chất của cô tốt hơn cô ta, chỉ là thiếu sót rèn luyện, về sau nỗ lực một chút, nhất định có thể vượt qua cô ta."

"Ừ! Tôi sẽ cố gắng nỗ lực!" Bùi Thi Thi nghiêm túc gật đầu.

Tô Tử Bảo quét mắt xung quanh bữa tiệc, có không ít người nổi tiếng trong giới truyền thông trong nước cũng đến, vừa vặn lúc này cũng là lúc mà ca khúc mới của Bùi Thị Thi lên bảng xếp hạng, mượn địa bàn của bọn họ đánh bóng tên tuổi cho Bùi Thị Thi, đủ cho Điều Liên Y bực mình rồi chứ?

"Thi Thi, cô là người mới, Điều Liên Y là tiền bối, tiền bối lấy được giải thưởng, hát một bài hát chúc mừng đi, hợp tình hợp lý." Tô Tử Bảo nhìn qua Điều Liên Y, bên môi nổi lên một nụ cười, "Cô có thể hát một bài trước mặt nhiều người như vậy được không?"

Bùi Dục nếu như mở miệng, Hạ Thừa Diệp sẽ không muốn đắc tội Bùi gia, chắc chắn sẽ không cự tuyệt.

Bọn họ xem ra, chỉ là hát một bài mà thôi, không sao hết.

Mà Tô Tử Bảo mượn cơ hội này, để cho Bùi Thị Thi lộ mặt trước những người có tiếng trong giới truyền thông. Những người này đều là hướng về việc Điều Liên Y đạt được giải thưởng mà đến, bình thường muốn mời cũng không mời được.

Bùi Thị Thi khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên vẻ căng thẳng, "Cái này... Có lẽ là không được đâu, tôi vẫn chưa hát live bao giờ."

Cô mới vừa thích ứng được việc hát trong phòng thu, hiện tại bảo cô hát live, vẫn có chút làm khó cho cô.

"Ha ha ha, đây chính là cơ hội tuyệt vời, Tô Tử Bảo à, cô gian trá như vậy, Hạ Thừa Diệp nếu đáp ứng, khẳng định sẽ hối hận." Tống Anh Kiệt nhìn không được cười ha ha, ở một bên giạt dây nói, "Thi Thi, đây chính là cơ hội ngàn năm có một. Nhìn xem những ông lớn trong giới truyền thông kia, nếu không phải là giải thưởng lớn của quốc tế thì sẽ không dễ dàng xuất hiện đâu, không nói quá chứ, chỉ cần tùy tiện nhắc đến cô một câu trong bảng tin, chụp cho cô một tấm ảnh, vậy thì đã có thể lộ mặt trước khán giả của toàn quốc rồi."

Tô Tử Bảo nhìn về phía cô, đôi mắt sáng ngời, "Đừng sợ, có tôi ở cùng cô. Bên kia còn có một cái Piano, tôi đệm nhạc cho cô."

"Được, có chị dâu ở cùng, thì em liền cảm thấy tốt hơn nhiều rồi." Sự căng thẳng trên gương mặt của Bùi Thị Thi dần dần biến mất, nhắm mắt lại tự động viên mình nói, "Đợi lát nữa đến lúc hát, tôi sẽ coi đây như phòng thu âm, tất cả mọi người đều không tồn tại. Chị dâu yên tâm, tôi nhất định sẽ nắm chắc cơ hội lần này!"

Cô cũng biết đây là cơ hội hiếm có, nếu như bây giờ bỏ lỡ, về sau không biết đến bao giờ mới có thể có được một cơ hội tốt đến như vậy nữa.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33-2: Để Bùi thiếu ra tay 2

Một ca khúc muốn được nổi tiếng, thực lực là điều cần có, làm truyền thông tốt cũng là điều không thể thiếu. Mà bây giờ chính là cơ hội tốt nhất, điều này hôm qua Tô Tử Bảo cũng nghĩ xong rồi, cách để khiến cho Hạ Thừa Diệp phải ảm ức.

Tô Tử Bảo ánh mắt rơi vào trên người của Bùi Dục, anh lười biếng nằm trên ghế sa lon, lông mày hơi nhướng lên trêu chọc, "Ủm? Tô tổng giám sát cũng không phát lương cho anh, mà có chuyện gì cũng bắt anh làm? Anh cũng quá thiệt thòi rồi."

Anh là tổng giám đốc của công ty truyền thông Đế Tước! Anh mới là người phát lương cho em đấy!

"Điều kiện gì anh cứ nói, chỉ cần anh giải quyết Hạ Thừa Diệp, có thể để cho Bùi Thị Thi được hát một bài là được." Tô Tử Bảo hơi hơi hất cằm lên, vẻ mặt "Mặc người chém giết" thấy chết không sờn.

Bùi Dục nhìn qua Tô Tử Bảo, dáng vẻ tươi cười ý vị thâm trường, "Đây là do em nói đấy nhé."

"Anh...Anh muốn làm gì em?" Tô Tử Bảo vừa thấy nụ cười của anh, sắc mặt liền lập tức cứng đờ lại, hai tay bảo vệ trước ngực, tràn đầy cảnh giác cùng phòng bị.

Gia hỏa này, chẳng lẽ muốn thừa cơ cùng mình làm chuyện kia?

Hừ! Tô Tử Bảo, mày đang nghĩ gì thế, sẽ không đâu, Bùi Dục, sao có thể là loại người này?

Nhưng mà, Bùi Dục là một công tử đào hoa như vậy, thật sự không phải là loại người đó sao?

Bùi Dục một tay chống lên trên ghế sa lon, nghiêng người về phía trước, trong nháy mắt liền kéo gần lại khoảng cách của anh với Tô Tử Bảo, gương mặt anh tuần đường như dán lên gương mặt của cô.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, chớp mũi đụng vào chớp mũi.

"Vợ của anh... Hình như rất mong anh làm gì đó với em?" Bùi Dực còn cố ý nhấn mạnh chữ "Làm", nhất thời khiến cho một câu nói hết sức bình thường này, trở nên mập mờ.

Tô Từ Bảo khuôn mặt đỏ lên, đôi mắt lay động, "Ai muốn anh làm... Làm cái gì..."

"Làm gì à.....Đề anh nghĩ, không bằng..." Bùi Dực hơi nghiêng đầu, đôi môi mỏng tiến tới gần bên tai của Tô Từ Bảo, hơi thổi phả vào mặt cô khiến cho cô cảm thấy tê dại.

Cố ý kéo dài từ cuối, làm cho thần kinh của Tô Từ Bảo thoáng cái căng thẳng, trái tim trong lồng ngực đập loạn xạ, giống như là muốn nhảy ra vậy.

"Cuối tháng lúc đi thăm ông với anh, biểu hiện tốt một chút, đừng làm mất mặt của Bùi phu nhân, cũng khiến ông cảm thấy vui vẻ một chút."

Tô Từ Bảo rút cuộc nhẹ nhàng thở ra, "Nói sớm có phải tốt không, loại chuyện này, cho dù anh không nói, thì em cũng sẽ biểu hiện cho tốt."

Chờ đến lúc nhìn thấy nụ cười trêu chọc của Bùi Dực, Tô Từ Bảo trong nháy mắt mới kịp phản ứng, "Bùi Dực! Có phải vừa nãy anh đang trêu em không! Anh cố ý!"

Anh chính là cố ý đùa giỡn khiến cho cô căng thẳng ngại ngùng đến đỏ bừng cả mặt như một chú nai con, sau đó lại bình tĩnh nói cho cô biết, anh sẽ chẳng làm gì cả.

Anh là cố ý đấy! Đáng ghét! Xấu xa! Sớm biết như vậy lúc này cô còn căng thẳng cái gì chứ!

"Thế nào? Cô vợ của anh cảm thấy anh không làm gì cả, nên thất vọng rồi à? Vậy thì để anh cẩn thận nghĩ xem, anh nên làm gì đây?" Gương mặt anh tuấn của anh vẫn đang cười như cũ, mười phần đùa nghịch lưu manh.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Không được để anh ba thất vọng

"Anh đừng nói nữa!" Tô Từ Bảo hung dữ trừng mắt liếc anh một cái, lại nhìn thoáng qua người đã đi ra rất xa phía đằng kia, Tống Anh Kiệt cùng Bùi Thi Thi đang giả vờ ngắm cảnh, trong mắt lại càng xấu hổ.

Bùi Dực cái người đàn ông này, chỉ cần anh và cô nói chuyện, thì dù có ở bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu, đều sẽ xem nhẹ sự tồn tại của người chung quanh, coi như bên cạnh không có ai mà tán tỉnh cô.

Đúng! Chính là tán tỉnh! Người đàn ông này, là cao thủ tình trường, Tô Từ Bảo căn bản không không chống đỡ được anh.

Cô có tu luyện thêm một đời nữa thì cũng vẫn sẽ không phải là đối thủ của anh.

Cho dù có thua trong tay rồi, đối với anh, cô cũng chưa từng được thắng qua lần nào.

"Bùi đại thiếu gia, anh lợi hại, thần thiếp nhận thua, đừng muốn làm gì nữa, mau mau giải quyết bên Hạ Thừa Diệp!" Tô Từ Bảo hướng về phía anh lắc lắc nắm đấm, kéo chủ đề trở lại phạm vi của nó.

Bùi Dực ngón trỏ hơi cong lên, nhẹ nhàng búng vào sau ót cô, Tô Từ Bảo bị đau thấp giọng hô, chỉ thấy anh chậm rì rì nói, "Chú ý dùng từ, bản thiếu gia đối với phụ nữ chỉ có hứng thú về mặt này."

Nói xong, anh đứng dậy đi về phía Hạ Thừa Diệp, Tô Từ Bảo lúc này mới thở nhẹ ra.

Không được, ở cùng người đàn ông này, hừ, cái này vẫn chưa tính là ở cùng, trên mặt đã luôn nóng bừng rồi.

Vượt vượt mặt của mình, chính đồn lại tâm trạng, liền thấy Tống Anh Kiệt ở bên cạnh chỉ vào Tô Từ Bảo đối với Bùi Thi Thi nói, "Thi Thi, nhìn chị dâu của cô đây mới là căng thẳng. Bây giờ, còn căng thẳng không?"

Bùi Thi Thi cố nén cười, "Không còn căng thẳng nữa, hặc hặc... Tình cảm của anh ba và chị dâu thật tốt."

Tô Từ Bảo liếc Tống Anh Kiệt, "Đừng có dạy hư Thi Thi."

Chỉ chốc lát sau, Bùi Dực liền mang theo Hạ Thừa Diệp đi tới, anh ta ngược lại là rất khách khí, lịch sự cười nói: "Bùi Thi Thi tiểu thư đúng không? Nghe nói cô là em họ của Bùi Dực, ngại quá, vừa nãy đồng người quá, không có chú ý tới. Bùi Thiếu nói cô muốn hát một bài góp vui, không biết là cô định hát bài gì? Tôi cho người đệm nhạc giúp cô."

Bùi Thi Thi cười nê cười, "Là... Là ca khúc mà chị dâu viết, không có nhạc đệm."

"Anh Hạ, tôi thấy ở chỗ đó có một cái Piano, có thể dùng không?" Tô Từ Bảo lịch sự hỏi, hận thù trong đáy mắt được giấu đi rất khéo.

Hạ Thừa Diệp phóng khoáng nói, "Đương nhiên là có thể rồi. Thì ra là Tô tiểu thư đệm đàn, Bùi tiểu thư hát, không nghĩ tới Tô tiểu thư còn có thể sáng tác bài hát, vậy thì đúng thật sự là đáng để mong chờ rồi."

"Cảm ơn anh Hạ. Nhân tình này chúng ta nhớ kỹ rồi, lần sau nếu có cần gì, anh Hạ cứ nói, chúng tôi sẽ nhiệt tình giúp đỡ." Tổng Anh Kiệt cố nén cười, nghiêm mặt nói.

Hạ Thừa Diệp hặc hặc cười nói, "Tổng thiếu khách khí quá, ha ha, tôi vị hôn thê của tôi cùng với vợ của anh hai của Bùi Dực là chị em ruột, tôi coi Bùi Dực như là người nhà của mình vậy, chúng ta người một nhà, có gì mà phải khách khí chứ."

"Vẫn phải cảm ơn anh Hạ." Bùi Dực cười về mặt lạnh nhạt. Rõ ràng là anh đang lừa Hạ Thừa Diệp, vậy mà hết lần này đến lần khác tỏ ra như không có gì, phúc hắc thâm trầm.

Hạ Thừa Diệp vừa mới biết được Bùi Thi Thi muốn hát liền đi tìm hiểu qua, cô bắt quá cũng chỉ là một sinh viên của học viện âm nhạc vẫn còn chưa tốt nghiệp, cách đây không lâu vừa mới ký hợp đồng với công ty truyền thông Đế Tước.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34-2: Không được để anh ba thất vọng 2

Chính là cái công ty nhỏ mà nhà Bùi Dực mở ra để chơi bời. Hiện tại Bùi Thi Thi muốn phát hành ca khúc mới, Bùi Dực vì em gái họ của mình mà tìm một con đường thuận lợi một chút.

Hạ Thừa Diệp cho rằng, Bùi Thi Thi cũng giống như Bùi Dực chỉ là muốn vui chơi một chút. Bùi gia bây giờ thật sự là càng ngày càng xuống dốc rồi, ngay đến cả thiên kim nhà mình mà cũng phải vào ngành giải trí, đâu còn cái quy tắc của một nhà hào môn trăm năm nữa chứ.

Nhất định là ca khúc này rất kém, nên muốn mượn sự nổi tiếng của bọn họ để tự nâng mình.

Dù sao đến lúc đó mọi người lấy cô ta để so sánh với Diêu Liên Y, thì cô ta cũng chỉ là để phụ họa, cái này ngược lại đối với Diêu Liên Y cùng giải trí Vân Đình rất có lợi, nghĩ như vậy, Hạ Thừa Diệp làm sao có thể cự tuyệt đây?

Tô Từ Bảo cùng Bùi Thi Thi liếc nhau, hai người đồng thời đứng dậy, đi vào đại sảnh.

Mấy người phục vụ liền đem cây đàn piano màu trắng lên giữa đại sảnh, Tô Từ Bảo dáng người yếu đuối, đi về phía cây đàn Piano, ngồi xuống phía trước.

Tháo chiếc găng tay màu trắng xuống, liền lộ ra một đôi tay trắng muốt, mười ngón như ngọc.

"Hôm nay là ngày mà thiên hậu Diêu Liên Y nhận được giải thưởng, vì để chúc mừng, Bùi Thi Thi tiểu thư của chúng ta quyết định hát một ca khúc mới《anh ấy không phải tình nhân》, làm một hậu bối, gửi lời chào đến tiền bối." Tổng Anh Kiệt cầm lấy microphone vừa nói, vừa đi đến trước mặt của Bùi Thi Thi, "Chúc mừng Diêu Liên Y tiểu thư đạt được giải thưởng, cũng cảm ơn sự dẫn dắt của Diêu tiểu thư đối với hậu bối."

Mọi người nhao nhao nhìn về phía trong đại sảnh, vốn đang cảm thấy kỳ lạ vì tự nhiên xuất hiện thêm một người phụ nữ lên ca hát, nghe xong lời dẫn đầu này, đều tưởng rằng Diêu Liên Y thừa cơ cố ý dẫn dắt hậu bối trong công ty của mình.

Diêu Liên Y lạnh nhìn một màn này, dáng vẻ tươi cười, nhưng mà đáy mắt lại tràn đầy khinh thường. Cũng chỉ là một cái bình hoa mà thôi, vậy mà lại đi theo cửa của Tổng giám đốc, muốn dính một chút hào quang của mình.

Không phải là thừa dịp có nhiều giới truyền thông như vậy, muốn ra mắt sao? Hừ, còn cho rằng chỉ cần hát, những người làm truyền thông kia sẽ chụp ảnh cho sao?

Cho dù có vội vàng nhắc đến một câu, thì cũng chỉ là bàn đạp cho mình thôi, buồn cười.

Hạ Thừa Diệp ở bên cạnh nói, "Đây là em họ của Bùi Dực, cho hấn chút thể diện. Đợi lát nữa em khen vài câu là được."

"Được, Tổng tài đại nhân của em." Diêu Liên Y hướng về phía Hạ Thừa Diệp quẹo rừ liếc nhìn, lãnh đạm nhìn Bùi Thi Thi.

Lúc này đèn trong đại sảnh đều tối xuống, chỉ còn lại có hai bóng đèn, một bóng chiếu vào trên người Tô Từ Bảo, một bóng chiếu vào trên người Bùi Thi Thi.

Bùi Thi Thi cầm mic, trên mặt bất giác lộ ra vẻ căng thẳng. Nhìn Bùi Dực ngồi ở phía trước, anh vẫn đang chậm rãi cười cười như trước, nhưng mà trong ánh mắt lại ngăm cho cô một tia khích lệ rõ ràng.

Anh ba! Anh ba đang nhìn mình. Bản thân mình là vì cái gì nên mới muốn học âm nhạc? Ngoại trừ vốn là ưa thích ca hát, hơn nữa còn là vì muốn trở thành người hữu dụng, có thể giúp được anh.

Đây mới là bước đầu tiên, không thể để cho anh ba thất vọng.

Bùi Thi Thi quay đầu lại nhìn thoáng qua Tô Tử Bảo đang ngồi ở trước đàn, anh ba, cùng với chị dâu giúp mình nhiều như vậy, không thể để cho bọn họ thất vọng được.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 35: Ngăn chặn sự nổi tiếng của cô ta. 1

Tô Tử Bảo hướng về phía Bùi Thi Thi nhẹ nhàng gạt đầu, mười ngón nhẹ nhàng uyển chuyển đặt lên phím đàn, bắt đầu chơi khúc nhạc dạo đầu.

Trong mắt của không ít người ở xung quanh đều là sự khinh thường, châm chọc. Vì Tô tiểu thư này đàn cũng không tồi, hơn nữa nhạc đệm kiểu này cũng rất đơn giản, chỉ cần biết một chút về piano là có thể đàn được rồi, cũng chẳng có gì ghê gớm.

Vị Bùi Thi Thi tiểu thư, thì kém xa. Trên mặt đầy sự căng thẳng, thậm chí còn có thể thấy cô đang hơi run nữa.

Không thể cứ nói không căng thẳng là sẽ không căng thẳng được.

Đột nhiên, Bùi Thi Thi đột nhiên nhắm mắt lại, bắt đầu hát lên.

Sự căng thẳng trên gương mặt của cô dần dần biến mất, giọng hát linh hoạt kỳ ảo, sau đó lúc cô mở mắt ra, thì đã không còn nhìn thấy sự căng thẳng nữa, ngược lại lại là mỉm cười hướng về phía đối diện, phối hợp rất tốt với ca khúc hoạt bát đáng yêu này.

"Đây là bài gì vậy? Sao lại chưa từng được nghe qua nhỉ?" Có người bắt đầu hỏi.

"Tên bài hát này hình như tôi nhìn thấy ở đâu rồi thì phải. A đúng rồi, buổi sáng hôm nay lúc ra cửa, nhìn lướt qua bảng xếp hạng ca khúc, có trông thấy bài hát này." Một người khác đáp.

Không ít người vừa nghe bài hát, vừa cầm điện thoại mở bảng xếp hạng ra xem, mới phát hiện ra ca khúc này giống như một chú ngựa, từ sáng nay lúc đăng lên bảng xếp hạng, thứ hạng đã nhanh chóng tăng vọt.

Tuy rằng ca sĩ không có danh tiếng, nhưng lại luôn được xếp vào top 3, nằm trong top 10 của bảng xếp hạng Nhật Điem, bởi vì vừa mới đăng lên, nên vẫn còn chưa đăng lên bảng xếp hạng tháng và bảng xếp hạng hot nhất.

Một ca khúc vừa mới được đăng lên một buổi sáng đã có vị trí như vậy, đúng là rất khó có được. Hơn nữa bọn họ nghe hát live, lại càng thêm chắc chắn tại sao bài hát này lại có thành tích tốt đến như vậy.

Có người còn phát hiện, Bùi Thi Thi ngoại trừ ca khúc này ra, còn có một bài khác là《biển sâu》cũng đang được xếp vào top 10, còn lại 7,8 bài cũng đều được lên bảng xếp hạng.

Những người ở đây đều là người trong nghề, rất nhiều người đều hài lòng với những ca khúc và nghệ sỹ mới ra mắt này, cũng có không ít người đã nghĩ xong tiêu đề cho tờ báo ngày mai.

《Thiên hậu Diêu Liên Y dẫn dắt hậu bối, Bùi Thi Thi đầy tài năng》, 《Nghệ sỹ mới biểu diễn đến rung động lòng người, giải trí Vân Đình có người kế tục》vân... vân, lúc này bọn họ vẫn còn không biết Bùi Thi Thi thật ra là nghệ sỹ của công ty truyền thông Đế Tước.

Đợi đến lúc cô sắp hát xong, Diêu Liên Y sắc mặt đã trở nên cực kỳ khó coi, "Hạ tổng, nhìn tình hình này, thì chúng ta đã giúp cho cô ta nổi tiếng rồi."

"Bùi Dực!" Hạ Thừa Diệp trong mắt hiện lên một tia lạnh lẽo, lúc này mới phát hiện ra là mình bị lừa rồi.

Hắn chỉ muốn thuận nước đẩy thuyền, làm cho Bùi Thi Thi trở thành phụ họa cho Diêu Liên Y, chứ không phải là muốn giúp cô ta nổi tiếng.

Vốn tưởng rằng có được viên ngọc như Diêu Liên Y, thì sẽ chẳng có ai khen ngợi một ca sỹ mới nửa đường xuất hiện. Nhưng mà ca khúc này tuy rằng không phải là ca khúc kinh điển, nhưng thật sự cũng rất được.

Chương 35-2: Ngăn chặn sự nổi tiếng của cô ta. 2

Thất sách rồi!

Bây giờ phải áp chế sự nổi trội của Bùi Thi Thi mới được.

"Liên Y, đợi sau khi cô ta hát xong, em lên hát ca khúc mà lần này em đã nhận được giải thưởng, áp chế sự nổi trội của cô ta." Hạ Thừa Diệp không hổ là đa mưu túc trí, tinh táo nói ra.

Diêu Liên Y gật đầu, "Được. Người mới này tuy rằng hát cũng rất được, nhưng mà so với 《theway》 đã đạt được giải thưởng thì vẫn kém xa. Truyền thông Đế Tước đã tính sẵn nước này, muốn để cho chúng ta giúp bọn họ nâng đỡ nghệ sỹ của bọn họ, em sẽ đem Bùi Thi Thi giấu xuống dưới gót giày, xem bọn họ còn nâng đỡ thế nào. Cho dù có người muốn viết báo về cô ta, thì cũng sẽ so sánh ca khúc của cô ta với 《theway》, cô ta không có phần thắng."

"Kì lạ thật, một công tử đào hoa như Bùi Dực, sao có thể lừa mình như vậy được chứ, chẳng lẽ là có người ở sau lưng bày mưu đặt kế, nhắm vào mình sao?" Hạ Thừa Diệp trời sinh tính đa nghi, trầm tư nói.

Những người liên quan đến Bùi gia đều có vài phần đề phòng.

Hát xong ca khúc, mọi người liền vỗ tay rào rào.

"Hay lắm, nghệ sỹ mới của giải trí Vân Đình, thật sự rất được."

"Bài hát này cũng không tệ."

Tô Tử Bảo khẽ nhếch môi cười, cảm lấy gắng tay đứng dậy, đang muốn cùng Bùi Thi Thi đi xuống dưới, đã nhìn thấy Diêu Liên Y cười cười đi tới.

"Đây chính là công ty truyền thông Đế Tước của hai người muốn ra ca khúc mới sao, có nhiều hãng truyền thông lớn đánh giá tốt như vậy, muốn không nổi cũng khó." Diêu Liên Y vẻ mặt vui vẻ, nhưng lại đem sự nổi tiếng của ca khúc này hoàn toàn là dựa vào vì có nhiều hãng truyền thông lớn nên mới có thể nổi tiếng.

Bùi Thi Thi không giỏi ăn nói, Tô Tử Bảo bình tĩnh phản kích, "Ca khúc mới của Thi Thi, sáng sớm hôm nay đã được lên bảng xếp hạng rồi. Có thể được giới truyền thông xem trọng, cảm ơn giải trí Vân Đình, cảm ơn Diêu Liên Y tiểu thư đã cho Thi Thi cơ hội này, cũng phải cảm ơn bản thân Thi Thi hát vô cùng tốt."

"Chị dâu, vẫn là do chị viết ca khúc hay mà." Bùi Thi Thi vội vàng đỏ mặt nói.

Thấy bọn họ "thối phòng" lẫn nhau, Diêu Liên Y trong mắt hiện lên sự không vui, nhưng mà trên mặt lại cười nói, "Trông thấy Bùi tiểu thư ca hát, tôi cũng thấy vui lây. Chỉ bằng, để tôi hát cho mọi người nghe một ca khúc."

"Diêu tiểu thư là muốn hát ca khúc 《theway》 đã được nhận giải lần này sao?" Có một người trong giới truyền thông hỏi.

Diêu Liên Y gật đầu, "Đúng vậy. Hôm nay là bữa tiệc chúc mừng giải thưởng này, đương nhiên là nên hát ca khúc này để cho hợp với buổi tiệc rồi."

Tô Tử Bảo lập tức hiểu ra Diêu Liên Y muốn làm cái gì, mắt thấy Bùi Thi Thi hát có phần lấy được sự khen ngợi, nên định dùng 《theway》 để trấn áp.

Mà 《theway》, là ca khúc mà Tô Tử từng viết, cũng là ca khúc tuyệt vời nhất của cô, chính bản thân cô cũng biết rất rõ, nếu như Diêu Liên Y bây giờ hát bài hát này, vậy thì tất cả những thứ vừa làm cho Bùi Thi Thi đều thành uổng phí.

Bùi Thi Thi sẽ biến thành bàn đạp cho cô ta.

Không được, phải nghĩ cách.

"Là ca khúc mà Diệp Tử viết sao? Nếu nói về ca khúc này, thì tôi lại cảm thấy rất kỳ lạ, tại sao buổi tiệc ngày hôm nay, lại không thấy Diệp Tử đến dự vậy?" Tô Tử Bảo nhìn chằm chằm vào Diêu Liên Y, mỉm cười.

Chương 36-1: Sự phản kích tuyệt vời. 1

Điều Liên Y trong mắt hiện lên một tia mắt tự nhiên, nhắc đến cái tên này, cô liền nhớ lại những chuyện mà mình đã từng làm với Tô Tử.

Nếu như không phải là Tô Tử, thì cô cũng sẽ không được như ngày hôm nay. Tô Tử đã giúp cô nổi tiếng.

Vậy mà cô lại hủy hoại dây thanh quản của Tô Tử, còn lên giường với Hạ Thừa Diệp, nhưng mà cũng không còn cách nào khác, cô cũng không muốn như vậy, cô muốn làm đại minh tinh, chỉ có như vậy mới là biện pháp an toàn nhất.

Chỉ dựa vào cái gọi là tình chị em, thì mãi mãi không đủ.

So với những thứ này, thì ước mơ của cô quan trọng hơn.

Chỉ trong chớp mắt, Điều Liên Y liền khôi phục lại sự tự nhiên, cười nhạt nói, "Tô tiểu thư có lẽ là không biết, Diệp Tử là tác giả thần bí nhất của công ty giải trí Vân Đình chúng tôi, cô ấy chưa từng tham gia bất kỳ một bữa tiệc chúc mừng nào, lần này đương nhiên cũng sẽ không đến."

"Đúng vậy, nói đến Diệp Tử, trăm nghe nhưng cũng chưa được thấy qua bao giờ, thật là đáng tiếc."

"Mọi người nói xem Diệp Tử này rốt cuộc là nam hay nữ? Tại sao lại viết nhiều ca khúc cho công ty Vân Đình đến vậy, chẳng lẽ là có quan hệ gì đó với Hạ gia?"

Sự chú ý của mọi người liền rời đi.

Điều Liên Y oán hận nhìn Tô Tử Bảo, Diệp Tử Tô Tử, đều đã chết, tại sao bây giờ mọi người cứ nhắc đến 《theway》, thì sẽ nghĩ ngay đến cô ta đầu tiên, tiếp theo mới là mình?

Tô Tử chết rồi, ngoại trừ Hạ Thừa Diệp ra thì Điều Liên Y là người hà hê nhất, từ giờ cô sẽ không bao giờ còn phải sống dưới bóng của cô ta nữa.

Nhưng mà hiện tại, Tô Tử Bảo lại khiến cho cái bóng đó xuất hiện.

Tô Tử Bảo lạnh nhạt nhìn sắc mặt của Điều Liên Y, mình trước kia tại sao lại ngu xuẩn như vậy chứ, nếu như cẩn thận một chút, đã sớm nên phát hiện Điều Liên Y rất căm ghét cô.

Bởi vì thật sự coi cô ta như chị em tốt, vì vậy nên cô chưa từng hoài nghi cô ta, nhưng mà hiện tại, Tô Tử Bảo đã nhìn rõ rồi.

Sự căm ghét của cô ta đối với cô, cực kỳ sâu sắc.

"Không nghĩ tới Tô tiểu thư lại hiểu rõ về ca khúc《theway》như vậy, nhìn Tô tiểu thư vừa rồi đánh đàn rất tốt, không biết tôi có vinh hạnh, để được Tô tiểu thư đệm đàn cho không?" Điều Liên Y cất giấu sự căm hận, mặt mỉm cười.

Lời vừa nói ra, mọi người liền xôn xao.

Tô Tử Bảo chỉ nhắc đến Diệp Tử một câu, đã bị Điều Liên Y nói là hiểu rất rõ về ca khúc 《theway》, nhưng mà người đang ngồi, cho dù thật sự hiểu rất rõ ca khúc này, thì cũng không có cách nào để có thể đệm nhạc cho Điều Liên Y.

《theway》là một khúc nhạc đệm thuần túy, nhưng mà độ khó so với Beethoven 《bi thương》còn cao hơn, trừ phi là những người có thâm niên chơi piano, bằng không thì không có khả năng chơi được.

Cần phải có tốc độ cực kỳ nhanh, hơn nữa còn có các quãng tám, nghe nói sau khi bài hát này được tung ra, học viện âm nhạc Nạp Uy nổi tiếng trên thế giới, đã gửi thư mời đến công ty giải trí Vân Đình, để mời Diệp Tử qua học viện âm nhạc Nạp Uy giao lưu.

Lần trước lúc Điều Liên Y hát bài hát này, đã mời đến người chơi piano giỏi nhất trong nước, nghe nói chơi xong đôi phương còn phải cảm thán sâu sắc, là bài này chơi rất khó.

Lúc này Tô Tử Bảo cho dù có cự tuyệt, cũng sẽ chẳng ai nói gì, bởi vì ở đây chẳng có ai đánh được, cho dù là những nhà chơi piano chuyên nghiệp trong nước thì cũng chỉ có thể đánh được ở mức bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36-2: Sự phản kích tuyệt vời. 2

Nhưng mà Tô Tử Bảo lại không cự tuyệt, ngược lại lại hướng về phía cô ta cười nói, "Được thôi."

Cô cố ý chọc giận Diêu Liên Y, chính là để chờ thời khắc này.

Trên cái thế giới này, thật sự là không có ai có thể quen thuộc với 《theway》 hơn mình.

Tổng Anh Kiệt tròn mắt há hốc mồm, "Bùi Thiệu, Tô Tử Bảo bị làm sao vậy, chẳng lẽ cô ấy không biết được độ khó của bài này sao? Tôi biết là cô ấy có biết một chút Piano, đánh một vài bài nhạc đệm thì còn được, bây giờ còn đòi đánh 《theway》? Cái này đúng thật là quá khó rồi. Trừ phi là người chơi piano chuyên nghiệp thì may ra còn được."

Mọi người xôn xao, nhao nhao thì thầm rí tai nhau. Đều cảm thấy Tô Tử Bảo không biết trời cao đất rộng.

Bùi Thiệu nhẹ nhàng nói ra, "Chị dâu, bài hát này rất khó, nhạc phổ còn có đến mười mấy trang. Cái này..."

Tô Tử Bảo hướng về phía cô nhẹ nhàng lắc đầu, "Không sao, em xuống trước đi."

"Không nghĩ tới Tô tiểu thư có thể thật sự đánh được đàn, nhanh lên, mau đưa nhạc phổ đến cho Tô tiểu thư." Diêu Liên Y trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, ngoài miệng là thúc giục, nhưng lại đem chuyện này "Làm thành thật" rồi.

Tô Tử Bảo cự tuyệt nói, "Không cần đâu, cứ như vậy bắt đầu đi."

Ca khúc mà cô viết ra, cô làm sao có thể không nhớ được chứ.

"Tô tiểu thư là đang nói đùa sao? Cô có thể nhớ được nhạc phổ của 《theway》? A đúng rồi, việc các bài hát trùng tên nhau là không hiếm, 《theway》 mà tôi nói cũng không phải là một bài hát tùy tiện, mà là 《theway》 đạt được giải thưởng quốc tế..." Diêu Liên Y vẻ mặt khinh miệt.

Nhưng mà không đợi cô ta nói xong, tay của Tô Tử Bảo đã rơi vào trên phím đàn.

Trong chớp mắt này, tất cả mọi người nhìn chăm chăm vào hai tay của Tô Tử Bảo, ngay đến cả Diêu Liên Y là nhân vật chính của ngày hôm nay cũng cảm thấy bị động.

Một người con gái nhìn qua chỉ hai mươi tuổi này, thật sự có thể đạt đến trình độ cao thâm vậy sao? Chẳng lẽ cô còn trẻ như vậy mà đã là một nhà piano gia?

Tiếng đàn giống như nước chảy, Diêu Liên Y mắt thấy vậy, liền cầm lấy mic bắt đầu hát, nhưng mà mới hát một câu, đã có người nhẹ thở dài với cô, ý bảo đừng lên tiếng.

Nếu như giọng hát của cô làm ảnh hưởng đến phán đoán của mọi người, thì sẽ không nghe ra được rốt cuộc cô có đàn sai hay không.

Diêu Liên Y bực mình nhưng cũng ngừng lại để nghe, muốn tìm ra chỗ sai sót của Tô Tử Bảo.

Để cô thể hiện, để tôi xem cô làm thế nào.

Khúc đàn phía trước không hề nhanh, Tô Tử Bảo nhắm mắt lại, chơi đàn một cách vô cùng nhập tâm, chỉ cần nhìn bộ dạng đang chơi đàn kia, cũng biết là cô đã được học từ nhỏ, có được sự rèn luyện âm nhạc sâu sắc.

Đến đoạn cao trào, tất cả mọi người trừng lớn mắt, nhìn đôi bàn tay trắng như ngọc kia, giống hệt như một con hồ điệp đang lướt trên phím đàn, nhanh đến nỗi chỉ có thể nhìn thấy bóng tay.

Quá tuyệt vời! Rung động lòng người! Đúng là sự kết hợp hoàn hảo của kỹ thuật chơi đàn cao siêu và việc luyện tập âm nhạc thâm sâu!

Mọi người rung động.

Diêu Liên Y cũng sợ ngây người, cô ta thật sự có thể đánh được?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiệu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Gây trở ngại cho Hạ Thừa Diệp. 1

Bùi Dực lẳng lẳng nhìn Tô Tử Bảo đang ngồi dưới ánh đèn trước đàn piano. Người phụ nữ này là người vợ mà Bùi Dực mới cưới về nửa tháng trước, một bình hoa vô dụng trong giới giải trí, lúc bé bói vì đánh nhau, nên bị đem ra nước ngoài quán giáo.

Cô ra nước ngoài ba năm, không người nào biết cô đã trải qua điều gì, nhưng mà đến lúc cô về nước, lại khác biệt hoàn toàn so với cô của ba năm trước.

Nếu như không phải là gương mặt này, thì thật sự là sẽ phải hoài nghi xem có phải là cùng một người không.

Cô thông minh, ần nhẩn, có năng lực xuất sắc và thiên phú âm nhạc, hôm nay còn thể hiện được tài piano cao siêu, cô vợ nhỏ như cô, còn có những điều gì, là anh chưa được biết?

Giống như anh lấy được một bảo bối vậy, một người vợ thú vị hơn tất cả những nghệ sỹ trong Hải Thành này.

Đánh xong một bài, tiếng vỗ tay liên vang lên như sấm rền.

Tô Tử Bảo nhận nhặt liếc Diêu Liên Y, đứng dậy, đi đến bên cạnh Bùi Dực, yên tĩnh ngồi xuống.

Có người muốn phỏng vấn cô, đều bị Tổng Anh Kiệt chặn lại. Phu nhân của Bùi gia cũng không phải là người trong ngành giải trí, không có nghĩa vụ tiếp nhận phỏng vấn, mọi người bắt đầu đi, đành phải hướng mic về phía Bùi Thi Thi cùng Diêu Liên Y.

Diêu Liên Y vốn là muốn mượn lần này để chà đạp Bùi Thi Thi, không nghĩ tới lại bị Tô Tử Bảo hoàn toàn lấn át danh tiếng.

Tô Tử Bảo thừa cơ nhìn qua sắc mặt của Hạ Thừa Diệp, nghe thấy ca khúc của Tô Tử, trong mắt của hắn không hề có một chút hoài niệm nào về cô, mà là nhũn nhũn, nghĩ đến phải làm thế nào để áp đi sự nổi tiếng của Tô Tử Bảo.

Người đàn ông này, lại bạc bẽo đến vậy. Tô Tử, cô xem đi, xem có phải là kiếp trước, cô đã quá ngu xuẩn rồi không.

Giờ khắc này, sự hận thù của Tô Tử Bảo vẫn y nguyên như trước, nhưng mà đã không phải là hận anh ta phản bội nữa rồi, mà chỉ hận anh ta đã hại chết cả ba người nhà mình.

Một người đàn ông như vậy, Tô Tử không gả cho hắn, thì cô đúng thật là may mắn.

"Đàn hay lắm." Bùi Dực nghiêng đầu, nhìn qua Tô Tử Bảo, "Danh tiếng của Diêu Liên Y đã bị em cướp đi rồi, lần này đúng là em đã gây được một trở ngại lớn cho hắn rồi."

Tô Tử Bảo đè nén cảm xúc của mình xuống, nhìn qua Bùi Dực nhận nhặt cười, "Bọn hắn có muốn hận thì cũng là hận anh. Bùi tam thiếu của chúng ta, sao có thể làm em và Bùi Thi Thi đây? Em đoán, bây giờ trong lòng bọn hắn đang thầm chửi anh là anh đã giờ trò đây."

"Ai bảo em là vợ của anh, anh không giờ trò vì em, thì giờ trò vì ai?" Nụ cười của anh lưu luyến, lời nói ôn nhu.

Tô Tử Bảo cười khê, "Cũng đã hát xong rồi, chúng ta về thôi. Chắc hẳn đầu đề trên mặt báo ngày mai sẽ rất đặc sắc, Thi Thi cũng theo đó mà nổi tiếng hơn một chút, mục đích của chúng ta đều đạt được, tranh thủ đi thôi, chắc hẳn Hạ Thừa Diệp cùng Diêu Liên Y nhìn thấy chúng ta sẽ cảm thấy rất chướng mắt."

"Anh còn tưởng là em sẽ còn ở lại đi loay quanh lâu hơn để cho bọn họ càng thêm ngứa mắt chứ." Bùi Dực lười biếng cười nói.

Tô Tử Bảo thành thật nói, "Nhưng mà em nhìn thấy bọn họ, cũng cảm thấy rất chướng mắt."

Lần này, cuối cùng cũng vì bản thân và cha mẹ nói ra những lời ác ý.

Nhưng mà vẫn còn chưa đủ, Diêu Liên Y của bây giờ, Hạ Thừa Diệp của bây giờ, đều đứng ở vị trí rất cao, muốn lật đổ bọn họ, thì cô cần phải nhanh chóng tiến lên phía trước.

"Ừm, về nhà."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37-2: Gây trở ngại cho Hạ Thừa Diệp (2)

Hôm sau, không ngoài dự đoán của Tô Tử Bảo, Bùi Thi Thi lên trang nhất, phần lớn đều là nói đến Tô Tử Bảo, ngay cả những trang báo đưa tin về Diêu Liên Y cũng không nhiều bằng cô. Tiệc ăn mừng của Thiên hậu Diêu Liên Y, xuất hiện một bậc thầy về piano đã chơi bài《theway》, không có nhạc phổ, có thể so với nguyên bản.

Những ca khúc kia vốn rất hay, chỉ là bởi vì Bùi Thi Thi không có danh tiếng, vì vậy mới kém nổi tiếng một chút. Chuyện phát sinh ngày hôm qua, làm cho rất nhiều người biết đến Bùi Thi Thi, có không ít các ông lớn trong giới truyền thông đánh giá tốt về một người mới như cô.

Cô tuy rằng còn chưa đủ nổi tiếng, nhưng mà danh tiếng thì cũng không tệ.

Ca khúc « anh ấy không phải tình nhân » trên bảng xếp hạng ca khúc xuất sắc đã lên được vị trí số một, ngoài điều đó ra, « biển sâu » cũng theo sát phía sau, chiếm được vị trí thứ hai, đây cũng coi như là sự vui mừng ngoài ý muốn rồi.

Thừa dịp sức nóng lúc này, phòng chiến lược liền quyết định ra album mới tên là « anh ấy không phải tình nhân », phát hành trên cả nước. Ngày đầu tiên đem bán, lượng tiêu thụ liền khiến cho cả công ty truyền thông Đế Tước từ trên xuống dưới phải kinh ngạc, còn gấp đôi so với album mà năm đó Lạc Băng Uyển dùng để ra mắt.

Trải qua chuyện này, thái độ xem thường của đám nhân viên cấp cao đối với Tô Tử Bảo, ít nhiều cũng có thêm một vài phần tôn trọng. Có thể làm ở đây lâu như vậy thì đều người tài giỏi cả, sự phát triển của công ty truyền thông Đế Tước, đối với bọn họ mà nói chẳng khác nào là tăng tiền lương, là chuyện mà cả đôi bên đều có lợi.

Tô Tử Bảo đã chứng minh được năng lực của mình, cũng đáng được bọn họ tôn kính. Bằng cấp hay tuổi tác đều không quan trọng, có thể khiến cho mọi người kiếm được tiền mới là quan trọng nhất.

Chỉ có một nhóm người vẫn còn cho rằng Tô Tử Bảo là dựa vào vận khí, nhưng mà cũng không dám chống đối cô như trước.

Tô Tử Bảo rốt cuộc cũng đứng vững tại công ty truyền thông Đế Tước.

Nhằm vào việc phát hành album, Tô Tử Bảo lúc trước cùng với phòng chiến lược phải chuẩn bị rất nhiều thứ, hiện tại có rất nhiều con đường để tuyên truyền, vững bước tiến tới, cô chỉ cần thường xuyên xem tiến độ là được, cũng coi như là đã nhàn nhả hơn so với lúc trước cô bận đến mức chân không chạm đất.

Mà Bùi Thi Thi thì lại muốn thu mv, chuẩn bị đến các địa điểm để biểu diễn, các loại thông báo, chính thức trở nên bận rộn.

"Bảo Bảo, mẹ nhìn thấy con trên bản tin, con học piano ở đâu vậy, tại sao chúng ta không ai biết thế." Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói quen thuộc của Lâm Tuyết Kiều, "Từ khi con kết hôn, nửa tháng rồi cũng chưa về thăm chúng ta, có chồng rồi liền không quan tâm đến nhà mẹ đẻ nữa à?"

Tô Tử Bảo khoảng thời gian trước bận đến nỗi còn phải về muộn hơn cả Bùi Dục, nói gì đến việc đến nhà mẹ đẻ. Đúng thật là cũng nên về nhà, tiện thể nói với bố một chút về tình trạng của Đế Tước, để cho ông có thể yên tâm.

Bằng không nếu bố cảm thấy mình không đáng tin cậy, đem cái ước định kia chỉ coi là thứ qua loa, nói cho có thì cô rắc rối rồi. Đương nhiên, cũng còn một phần là thật sự muốn đi thăm người thân của mình.

"Mẹ, khoảng thời gian trước con bận quá. Như vậy đi, tối nay con sẽ về ăn cơm." Tô Tử Bảo nói.

Lâm Tuyết Kiều lập tức nói, "Được, vậy con dẫn theo Bùi Dục cùng về nhé. Các con kết hôn rồi, mà con về còn chưa qua ăn cơm lần nào, mẹ nghe nói, tình cảm của con và Bùi Dục không được tốt, đúng không? Bùi Dục khiến con phải tức giận sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38-1: Dẫn Bùi Dục về nhà mẹ đẻ (1)

Ai nói lung tung với mẹ thế? Hơn nữa mình đang yên đang lành tại sao tình cảm với Bùi Dục lại không tốt được? Tô Tử Bảo nhưng mảy.

Nhìn thoáng qua Bùi Dục đang ở trong phòng khách, nói ra, "Mẹ, tình cảm của con và Bùi Dục rất tốt. Tối nay con sẽ cùng anh ấy về ăn cơm."

"Được được được, vậy thì tốt. Mẹ không phải là sợ chuyện ngày trước, mà giữa hai con có khúc mắc gì không? Nếu không có chuyện gì thì tốt rồi, nhất định phải dẫn theo Bùi Dục trở về, Bùi Dục thích ăn cái gì? Con có biết không? Để mẹ bảo người chuẩn bị." Lâm Tuyết Kiều nói.

Tô Tử Bảo còn chưa nấu ăn bao giờ, cũng rất ít khi ăn cơm cùng anh, sao biết được mấy thứ này chứ, suy nghĩ một chút nói, "Mẹ làm gì cũng được ạ, không cần phải để ý đến anh ấy đâu ạ."

Đợi đến lúc cúp điện thoại, Tô Tử Bảo từ trong phòng ngủ đi ra phòng khách nhìn Bùi Dục, xoắn xuýt cả buổi, cũng không biết phải mở lời như thế nào.

Bọn họ chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa, ở trước mặt mọi người duy trì hình tượng là một cặp vợ chồng. Bùi Dực cũng có nghĩa vụ phải về ăn cơm cùng mình.

Đây cũng có thể coi là nghĩa vụ vợ chồng.

Nhưng mà Tô Tử Bảo không hy vọng, là mình và Bùi Dực bằng mặt không bằng lòng trước mặt mẹ, khiến cho bà lo lắng là cô thật sự sống không tốt.

Cô có thể nào cũng không sao cả, nhưng mà cô không mong mẹ sẽ vì mình mà lo lắng.

"Làm sao vậy?" Bùi Dực đang chơi một trò chơi bắn súng đang rất thịnh hành ở trong nước hiện nay, trên màn hình lớn trong phòng khách không ngừng vang lên tiếng súng, anh đang rất cao hứng mà cầm lấy máy trò chơi.

Khó lắm mới có một ngày cuối tuần mà anh không ra ngoài chơi, phải biết rằng như thường ngày thì các cuộc hẹn của anh nhiều đến mức không sắp xếp nổi, khoảng thời gian mà Tô Tử Bảo bận rộn, cũng chẳng nhìn thấy hình bóng của anh.

Hai vợ chồng đều trở về rất muộn.

Chờ vài ngày cho album của Bùi Thi Thi đi vào quỹ đạo, Tô Tử Bảo sẽ có thể thả lỏng một chút, lúc này cũng phát hiện dường như Bùi tam thiếu của chúng ta cũng nhàn rồi rồi.

Hôm nay hai người bọn họ, một người ở trong phòng ngủ đọc sách nghe nhạc, một người ở phòng khách chơi game.

Trên màn hình xuất hiện hai chữ thắng lợi, Bùi Dực liền đặt máy chơi game xuống, quay đầu lại nhìn cô, lười biếng nở một nụ cười vui vẻ, "Em đã xem anh chơi hết một ván rồi, sao thế, em cũng muốn thử một chút à?"

"Không phải. Là mẹ của em... Vừa gọi điện thoại đến, bảo em và anh tối nay cùng về ăn cơm." Tô Tử Bảo trực tiếp nói rõ, nhưng mà câu nói kế tiếp nói không nên lời.

Cô phải nói thế nào? Em hi vọng anh tình cảm với em một chút ở trước mặt mẹ, tôn kính cha mẹ em một chút, giống như một người con rể thực sự.

Bùi Dực chịu cùng cô quay về ăn cơm đã là nghĩa vụ rồi, cô hy vọng những thứ này, cũng không nằm trong phạm vi của hợp đồng, Bùi Dực không cần phải làm đến mức này.

"Thì ra là đến nhà bố vợ ăn cơm, vừa hay, anh còn đang nghĩ xem tối nay nên đi đâu ăn cơm." Bùi Dực vỗ tay phát ra tiếng, một lời đáp ứng.

Những thứ khác anh chưa nói, cô cũng không biết mở miệng thế nào.

Được rồi được rồi, đến đâu hay đến đó, Bùi Dực có thể đi cùng cô cũng đã là tốt lắm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38-2: Dẫn Bùi Dực về nhà mẹ đẻ 2

Lúc hoàng hôn, Bùi Tiểu Xuyên lái một chiếc xe màu đen đưa Bùi Dực cùng Tô Tử Bảo tới Tô gia. Bùi Dực mặc một chiếc áo sơ mi đơn giản màu đen, không hề tùy tiện như mọi ngày, nhưng cũng không trịnh trọng như lúc dự họp, rất hợp để đến nhà bố vợ.

Chiếc xe con là một chiếc Audi màu đen, chứ không phải là chiếc xe thể thao màu bạc kia, hình tượng như vậy cũng rất được.

Hai người vừa xuống xe, Tô Tử Bảo đã nhìn thấy Lâm Tuyết Kiều cùng em gái Tô Gia Hân vui vẻ đi ra ngoài nghênh đón, mà lúc Bùi Tiểu Xuyên lấy ra quà đã được chuẩn bị từ trong cốp xe, Tô Tử Bảo càng ngây ngẩn cả người.

Bùi Dực chuẩn bị từ lúc nào vậy, cô vậy mà hoàn toàn không biết gì.

"Ôi, Bảo Bảo, Bùi Dực, các con đến rồi, đến là được rồi, còn mang quà cáp làm gì!" Lâm Tuyết Kiều trông thấy hai vợ chồng túi lớn túi nhỏ xách đến, ánh mắt cười đến híp cả lại.

Bà vốn là sinh ra trong danh môn, sau khi gả cho Tô Quốc Cường cũng chưa từng thiếu thốn điều gì, đương nhiên không đến mức quá chờ mong một chút quà của Bùi Dực. Chẳng qua là Bùi Dực đến còn cố ý chuẩn bị nhiều quà như vậy, cũng có thể nhìn ra được là trong lòng của cậu ta có Tô Tử Bảo, đây mới là điều khiến cho Lâm Tuyết Kiều vô cùng vui mừng.

"Dì, khoảng thời gian này con và A Từ đều quá bận rộn, bây giờ mới đến thăm hai người, mong hai người bỏ qua cho ạ." Bùi Dực lễ phép cười nói.

Lâm Tuyết Kiều vội vàng nắm chặt tay của anh bước vào, oán trách nói, "Sao vẫn còn gọi là đi chứ?"

"Đúng mẹ, con nói sai rồi." Bùi Dực biết lắng nghe đôi giọng.

Tô Từ Bảo bị bỏ lại phía sau, nhìn mẹ mình cùng chồng đi vào, hoàn toàn bối rối.

Tô Gia Hân nhẹ nhàng đụng đụng Tô Từ Bảo, nhỏ giọng trêu chọc nói, "Chị, chị lợi hại thật đấy, ngay đến cả đệ nhất công tử của Hải Thành cũng bị chị thu phục như vậy. Nhìn mẹ chúng ta kia, mẹ cười híp cả mắt vào rồi."

"Há?" Tô Từ Bảo dờ khóc dờ cười.

Nhưng mà, biểu hiện của Bùi Dực, thật sự là vượt quá dự đoán của cô.

Chờ Tô Từ Bảo cùng Tô Gia Hân bước vào, Bùi Dực đang đem hộp quà cho Lâm Tuyết Kiều, "Con không biết mẹ thích thứ gì, lần trước Thịnh Thế Châu Bảo có mua một chiếc vòng ngọc, nhìn màu ngọc này cũng không tệ, không biết là có hợp ý mẹ không."

Lâm Tuyết Kiều hài lòng đeo chiếc vòng ngọc kia lên, cười tủm tỉm gật đầu, "Con có lòng quá, còn nói là không biết mẹ thích gì nhất, mẹ thích nhất chính là ngọc, màu sắc này, rất đẹp, đã nhiều năm chưa thấy qua chiếc vòng nào đẹp như vậy rồi."

"Nghe nói bố không hút thuốc lá, nên con đã chuẩn bị hai chai rượu hoa tuyết trăm năm tuổi." Bùi Dực liền chỉ hai chai rượu.

Lâm Tuyết Kiều cười nói, "Vậy thì con lại tặng đúng thứ ông ấy thích rồi. Bây giờ rượu hoa tuyết trăm năm rất khó tìm, bố con lần trước cố ý tìm mua mà còn không mua được."

"Con quen một người bạn của một cửa hàng rượu, nếu như bố thích uống cái này, con sẽ thường xuyên bảo người đem tới."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đệ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tô Lệ Nhã châm ngòi ly gián

Tô Gia Hân vừa thấy vậy, lập tức xông lên nói, "Anh rể, còn em, còn em? Bố mẹ đều có quà rồi, còn em nữa?"

"Đây." Bùi Dực đưa một chiếc hộp cho Tô Gia Hân.

Tô Gia Hân vội vàng mở ra, "Oa! Chiếc váy mới ra của Chanel, nước ngoài vừa mới bán ra, Hải Thành còn chưa có hàng. Vậy là em có chiếc váy độc nhất của Hải Thành rồi. Anh rể tốt quá! Em rất thích!"

Tô Từ Bảo nhìn thấy một màn này, trợn mắt há hốc mồm.

Cô chỉ biết là, chiều hôm nay sau khi Bùi Dực là phải đến Tô gia, liền gọi vài cuộc điện thoại, ngay đến cả những món quà này được đặt lên xe từ lúc nào cô cũng không biết.

Hơn nữa ngay đến chính bản thân cô còn không biết ba mẹ thích gì, vậy mà Bùi Dực lại điều tra được rõ ràng.

Tặng quà, giá trị vật chất chỉ là thứ yếu, tuy rằng bản thân cũng quý, nhưng quan trọng nhất chính là phải có tâm ý.

"Những người trẻ tuổi như các con quá phung phí rồi, quá xa xỉ. Sống, vẫn phải là tính toán tỉ mỉ." Một giọng nói bảo thủ từ trên tầng hai truyền xuống, Tô Quốc Cường đi xuống.

Lâm Tuyết Kiều nói, "Được rồi, Bùi Dực, con mau đem hai bình rượu tuyết hoa về đi, đừng cho ông ấy uống."

"Khục, tôi cũng chỉ nói vậy thôi." Tô Quốc Cường vốn là một người gia trưởng, hay quen giáo huấn đôi lời, nhưng kỳ thật trông thấy Bùi Dực mang theo mấy thứ này tới đây, sự hảo cảm của ông đối với cậu con rể này liền tăng lên vùn vụt.

Rất hài lòng.

Vốn tưởng rằng Bùi gia hiện giờ đang hưng thịnh như vậy, Tô Từ Bảo lại còn bị gièm pha là muốn trốn hôn nên mới nhảy xuống biển, Bùi Dực còn là một công tử ăn chơi, tình cảm của hai đứa chắc chắn sẽ không tốt.

Hôm nay xem ra, Bùi Dực cũng rất để ý đến Tô Từ Bảo, cho nên mới rất chu đáo đối với nhà mẹ vợ như vậy.

Hôn sự mà ông để lại, coi như là viên mãn.

"Tuệ Ma, mau đưa đồ ăn lên đi." Lâm Tuyết Kiều hôm nay đặc biệt vui vẻ, không chỉ có gặp được con gái, còn gặp được một cậu con rể tốt như vậy.

Cả nhà vừa ngồi vào mâm cơm, đột nhiên vang lên tiếng chuông cửa.

Chỉ chốc lát sau, đã nhìn thấy Tô Chấn Triết cùng Tô Lệ Nhã đi đến.

Sau khi trọng sinh, Tô Tử Bảo đã từng gặp Tô Chấn Triết ở trong hôn lễ, anh ta tướng mạo thanh tú, thoát nhìn rất nhã nhặn, đeo một cặp kính mắt viền vàng. Tô Lệ Nhã thì ôn nhã xinh đẹp, rung động lòng người.

Bởi vì Tô Tử Bảo chỉ có một em gái ruột là Tô Gia Hân, hơn nữa vẫn còn đang đi học, sản nghiệp của Tô gia cần người quản lý, Tô Chấn Triết sớm đã vào nhậm chức tại tập đoàn Tô thị, hiện tại đã là tổng giám đốc của tập đoàn Tô thị, cũng coi như là một người thành công trong giới thương mại.

Nhưng mà thân phận con riêng của anh ta, làm cho anh ta không có cách nào thừa kế được tài sản của Tô gia.

"Bố, dì, nghe nói hôm nay em và em rể về ăn cơm, vì vậy con và em đã cố ý đến đây." Tô Chấn Triết cười nheo nhả, "Không có quấy rầy mọi người chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39-2: Tô Lệ Nhã châm ngòi ly gián (2)

Tô Lệ Nhã cũng nhẹ nhàng cười cười, "Khó mới có cơ hội gặp mặt chị và anh rể, đây là lần đầu tiên chị dẫn anh rể trở về nhà từ sau khi kết hôn, Lệ Nhã cũng đến để góp vui."

Tô Gia Hân hướng về phía hai người bọn họ liếc mắt, gọi thân thiết như vậy làm gì, ai thừa nhận hai người chứ.

Trên thực tế, chị em Tô Tử Bảo, cho tới bây giờ đều chưa từng gọi Tô Chấn Triết là anh, cũng không thèm để ý đến Tô Lệ Nhã.

Sắc mặt của Lâm Tuyết Kiều đột nhiên trầm xuống. Người một nhà đang vui vẻ ăn một bữa cơm, đôi anh em này đến đây gây phiền toái làm cái gì.

Tô Quốc Cường vẫn luôn thiên vị cặp con riêng "Hiếu chuyện, hiếu thảo" này, hơn nữa bởi vì mẹ của chúng mất sớm, vậy nên ông cực kỳ chiều chuộng cặp con riêng này. Chuyện của đời trước cô không rõ lắm, dù sao tình cảm của ba mẹ không tốt, ông Tô luôn thiên vị cặp con riêng.

"Đến rồi thì ngồi đi, đều là người một nhà, nói cái gì mà quấy rầy mới không quấy rầy chứ." Tô Quốc Cường nói.

Anh em Tô Chấn Triết ngồi xuống, Lâm Tuyết Kiều làm như không nhìn thấy bọn họ, mức cho Bùi Dực thêm một bát canh, cười nói, "Bây giờ đang là mùa hè trời nóng nực, uống nhiều canh táo đỏ tuyết lê này một chút, thanh lọc hạ hỏa."

"Cảm ơn mẹ. Nhìn màu sắc của canh táo đỏ tuyết lê này, đã cảm thấy cực kỳ hấp dẫn rồi." Bùi Dực cười nói.

"Mẹ, con cũng muốn thanh lọc, con nhìn thấy một số thứ không sạch sẽ, nên rất nóng mắt!" Tô Gia Hân khó chịu nói.

Tô Tử Bảo thấy cô thiếu kiên nhẫn như vậy, liền nhẹ nhàng ở dưới gầm bàn đá cô một cái, mức canh cho cô nói, "Vậy uống nhiều một chút."

"Vâng." Tô Gia Hân rầu rĩ.

Cô rất nghe lời Tô Tử Bảo.

Tô Lệ Nhã vẻ mặt lúng túng, cười lớn nói, "Đúng rồi, bây giờ đúng là nghỉ hè, thời tiết thật sự là rất nóng."

Lâm Tuyết Kiều liên tiếp gấp thức ăn cho Bùi Dực, cùng anh nói chuyện, mà Tô Gia Hân thì rầu rĩ không vui ngồi ăn, Tô Tử Bảo bình tĩnh ăn cơm, không hề để ý đến anh em Tô Chấn Triết.

Biểu hiện của Bùi Dực ở Tô gia rất nhẹ nhàng, không có một chút phong độ của một đại thiếu gia áo lụa nào.

Tô Quốc Cường thấy vậy càng hài lòng.

"Đúng rồi, mấy hôm trước em đột nhiên gặp Hàn Ly, anh ấy còn hỏi xem chị có sống tốt không." Tô Lệ Nhã đột nhiên thỉnh linh nói ra.

Tô Từ Bảo còn chưa kịp nói, Lâm Tuyết Kiều cau mày nói, "Đừng đề cập đến người này."

"Đang yên đang lành nhắc đến người này làm gì, muốn giúp chúng ta thêm bức tức sao!" Tô Gia Hân tính tình nóng nảy chỉ có chút chuyện liền cháy bùng lên, đứng lên mắng, "Biết ngay cô đến đây là sẽ không được bình yên mà! Không nên gặp chị tôi thì tốt hơn!"

Tô Lệ Nhã rung rung ụy khuất nói, "Tôi... Tôi không có ý này. Chỉ là anh ấy tìm tôi hỏi chị có sống tốt không, nói muốn xin lỗi, tôi... Tôi thấy anh ấy thành tâm thành ý, không từ chối được, nên mới nhắc đến."

"Anh ta còn muốn xin lỗi, anh ta còn mặt mũi để mà xin lỗi sao? Cô có biết là anh ta đối với chị tôi..." Tô Gia Hân còn chưa nói xong, đã bị Tô Từ Bảo cắt ngang.

"Gia Hân! Ngồi xuống, uống canh!" Tô Từ Bảo quát, Tô Gia Hân lúc này mới phát hiện, chị bây giờ khí thế thật mạnh mẽ.

Tuy rằng không phải là nhằm vào cô, nhưng mà cũng có thể cảm nhận được sự áp bức này.

"Vâng." Tô Gia Hân không vui ngồi xuống bưng bát canh lên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Không cần phải nói cho tôi biết (1)

Tô Từ Bảo nhìn chăm chăm vào Tô Lệ Nhã, trong ánh mắt xinh đẹp mang theo tia lạnh lẽo, "Cho dù anh ta có thế nào, cũng không cần phải nói cho tôi biết."

"Vâng." Tô Lệ Nhã vội vàng cúi đầu xuống, Tô Từ Bảo của bây giờ, thật sự cảm giác rất khủng bố, không giống như một kẻ vô dụng như trước đây.

Nếu đổi thành trước kia, thì biểu hiện của cô chắc chắn là sẽ giống Tô Gia Hân, chỉ vài câu nói liền có thể khiến cho cô làm loạn cả nhà lên không cho ai được yên.

Lâm Tuyết Kiều lo lắng hỏi, "Vừa rồi Gia Hân nói cái gì? Tên Hàn Ly lại làm gì sao?"

Chuyện lần trước xảy ra trong hôn lễ, Tô Từ Bảo bảo Tô Gia Hân đừng nói với ai, vì vậy bố mẹ vẫn còn chưa biết.

"Không có gì. Mẹ đừng lo lắng, có Bùi Dục ở đây, cho dù có phiền toái cũng có thể giải quyết, huống chi, anh ta còn không xứng để gây phiền toái cho chúng ta." Lúc Tô Từ Bảo nói những lời này, liền lạnh lùng liếc qua Tô Lệ Nhã, một câu hai ý.

Tô Lệ Nhã cắn môi, chỉ dám ở một bên giả vờ ụy khuất.

Lâm Tuyết Kiều thấy vậy cũng không hỏi nhiều, ngược lại cười nói, "Đúng vậy, có Bùi Dục ở đây, mẹ yên tâm, rất yên tâm."

"Mẹ cứ yên tâm đi, con sẽ chăm sóc tốt cho A Từ." Bùi Dục nói những lời này rất đúng lúc, bầu không khí lại lần nữa trở nên dung hòa.

Vốn Tô Từ Bảo còn định nhắc chuyện của công ty Đế Tước với bố, thấy hai anh em bọn họ ở đây, cũng không lên tiếng nữa.

Anh em Tô Chấn Triết dường như là chuyên gia gây phiền toái, Tô Chấn Triết liền lôi kéo ông Tô đến nói chuyện, Tô Lệ Nhã liền chăm ngò quan hệ của Tô Từ Bảo cùng Bùi Dục, nếu như đổi lại là Tô Từ Bảo của trước kia, dưới sự thêm dầu vào lửa này, cô cùng Bùi Dục chỉ sợ sẽ trở mặt với nhau mà cãi vã.

Vừa rồi sau khi Tô Lệ Nhã nhắc đến Hàn Ly xong đã nhiều lần muốn mượn cơ hội này để nhắc đến, đều bị Tô Từ Bảo ung dung ngăn lại.

Chờ cơm nước xong xuôi, Tô Từ Bảo liền dẫn em gái vào phòng nói chuyện riêng.

"Vừa rồi suýt chút nữa thì em lỡ miệng rồi đấy, không phải đã nói là trước mặt bố mẹ đừng nói đến chuyện này rồi sao?" Tô Từ Bảo nói.

Tô Gia Hân chép miệng, "Chỉ là vừa nãy em tức quá, nhất thời nhịn không được..."

"Tô Lệ Nhã chính là đang chờ em không nhịn được nữa đấy. Cô ta bây giờ đang muốn phá hoại mối quan hệ của chị và Bùi Dục, chẳng trách mẹ gọi điện cho chị báo là tình cảm giữa chị và Bùi Dục không tốt, xem ra là có người búp xep rồi." Tô Từ Bảo nói ra.

Tô Gia Hân bừng tỉnh đại ngộ, "Thì ra là như vậy, Tô Lệ Nhã thật là âm hiểm! Về sau em sẽ không tùy tiện tiếp lời cô ta nữa!"

"Chúng ta điều biết là Hàn Ly muốn tiền nên mới giữ chị lại, người không hiểu rõ sự việc, sẽ chỉ biết là chị cùng Hàn Ly ở cùng nhau trong một căn phòng đó, nếu bị đồn ra thì sẽ thế nào chứ? Vì vậy chuyện này chớ nói ra ngoài, coi như không biết đi." Tô Tử Bảo nói. Cô hoài nghi Tôn Lệ Nhã vừa này chính là muốn mượn cơ hội này để làm hỏng thanh danh của cô/

Tô Gia Hân liền vội vàng gạt đầu, "Chị, em biết rồi, em sẽ không nói lung tung nữa. Tô Lệ Nhã này, đúng là kẻ tiểu nhân, giả vờ ủy khuất để châm ngòi ly gián."

"Bản tính của cô ta em cũng biết, chị biết, mẹ cũng biết, nhưng mà bố không biết. Vì vậy ở trước mặt bố em chú ý một chút, bằng không thì sẽ chỉ khiến bố cho rằng em không hiểu chuyện. Đương nhiên, lúc không có bố, em có thể tùy ý." Tô Tử Bảo nói xong, liền cười cười lạnh, "Chị cũng không thuận mắt với cô ta từ lâu rồi."

Tô Gia Hân mặt mày hớn hờ, "Chị nói không sai, về sau em sẽ làm như vậy. sẽ không đến trước mặt bố gây sự với cô ta nữa."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40-2: Không cần phải nói cho tôi biết. 2

Thừa dịp chị em Tô Tử Bảo không có ở đây, Tô Cường cùng Tô Chấn Triết vào phòng sách nói chuyện, Lâm Tuyết Kiều ra ngoài nghe điện thoại, lúc này trong phòng lớn chỉ còn lại có Bùi Dực cùng Tô Lệ Nhã.

Tô Lệ Nhã len lén đánh giá Bùi Dực, trước kia cô chỉ nhìn thấy Bùi Dực ở xa xa vài lần, nhìn kỹ mới phát hiện ra không ngờ anh lại anh tuấn như vậy, ngũ quan lập thể, mặt mày rất rõ nét, như là bức ra từ truyện tranh vậy. Trên mặt chứa đựng một vòng tà mị vui vẻ, đôi mắt thâm sâu chứ đựng sự ôn nhu, thâm màu.

Tại sao một kẻ vô dụng như Tô Tử Bảo, lại có thể gả cho một người đàn ông tốt đến vậy?

Tại sao người có hôn ước với Bùi Dực lại là Tô Tử Bảo, mà không phải là mình chứ? Tô Tử Bảo vốn không muốn cưới, Tô Gia Hân cũng không muốn cưới, cô thật sự muốn cưới, nhưng lại không tới phiên cô.

Bản thân ngoại trừ việc không xinh đẹp bằng Tô Tử Bảo ra, thì có gì kém so với cô ta chứ.

Chỉ là một cái bình hoa vô dụng mà thôi!

Nếu người được gả cho Bùi Dực là mình thì tốt rồi. Đây chính là Bùi gia Tam thiếu, thiếu gia đệ nhất Hải Thành.

"Bùi Dực, anh ăn quýt không? Em bóc cho anh?" Tô Lệ Nhã cầm lấy một quả quýt, cười yếu ớt cúi đầu, trên mặt hiện lên sự thẹn thùng.

Bùi Dực nhìn nét mặt của cô ta, thật sự là quá quen thuộc. Những người phụ nữ dán lấy anh, có không ít người ra về ngại ngùng, tỏ vẻ muốn cự tuyệt nhưng lại mời chào.

"Không ăn." Bùi Dực nhếch môi cười. Thật là buồn cười, bản thân cùng Tô Tử Bảo về nhà mẹ đẻ một chuyến, vậy mà cái người hết câu này đến câu kia đều kêu Tô Tử Bảo là chị lại tranh thủ lúc Tô Tử Bảo không ở đây mà quyến rũ anh.

Tô Lệ Nhã trên mặt hiện lên sự thất vọng, Bùi Dực đa tình, sau khi kết hôn cũng thường xuyên đến quán bar, quán đêm, chẳng lẽ mình vẫn còn kém so với khuôn mẫu, không thể vào mắt của Bùi Thiếu được sao?

Bùi Dực đem nét mặt của cô ta thu hết vào mắt, nói, "Quả óc chó cũng không tệ."

"Đề em bóc!" Tô Lệ Nhã vui mừng nhìn anh, vội vàng cầm lấy quả óc chó trên bàn nước giúp anh tách vỏ, dùng đôi bàn tay được sơn đẹp để tách hạt óc chó.

Bùi Dực hướng về phía cô cười ý vị thâm trường.

"Bùi Dực, anh có biết Hàn Ly không?" Tô Lệ Nhã vừa tách hạt, vừa nói.

Bùi Dực hơi hơi nghiêng đầu nhìn cô, "Làm sao vậy?"

"Bùi Dực, không phải là em nói chị của em không đúng, mà là chị ấy thật sự có lỗi với anh. Chúng ta ai cũng biết, chị ấy thích Hàn Ly, cực kỳ thích, nếu không phải là bố ép chị, thì chị cũng không muốn kết hôn. Lúc chị ở Mỹ du học còn ở cùng Hàn Ly, hai người phát triển đến trình độ nào, cũng chẳng ai

biết." Tô Lệ Nhã xấu xa nói ra, "Nghe nói, lúc hôn lễ diễn ra, chị ấy còn vụng trộm gặp riêng Hàn Ly, hiện tại Hàn Ly vẫn là đang ở Hải Thành, còn không biết được là hai người bọn họ có qua lại với nhau nữa không. Em nghe nói chị rất bận, không biết có phải là bận quyền rũ người yêu cũ không nữa."

Bùi Dực lẳng lặng nghe, anh chẳng lẽ còn không biết Tô Từ Bảo vì truyền thông Đế Tước nên mới bận đến vậy sao? Hơn nữa Tô Từ Bảo cũng không muốn gặp Hàn Ly cho thêm phiền phức, làm sao có thể gặp mặt anh ta chứ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Làm bẽ mặt

"Bùi Dực, Hàn Ly nhờ em hẹn gặp chị em giúp anh ấy, em biết ngay là bọn họ tình cũ không rũ cũng tới mà." Tô Lệ Nhã không ngừng nói xấu Tô Từ Bảo, "Bùi Dực, lúc anh không nhìn thấy, còn không bọn họ thế nào nữa? Em thật sự cảm thấy không đáng cho anh, Bùi Dực."

Tô Lệ Nhã vừa nói vừa tách hạt, Bùi Dực cũng không tiếp lời, chỉ là yên tĩnh ngồi ở một bên. Tô Lệ Nhã càng nói càng ngiên, dường như đã đem Tô Từ Bảo quở trách đến thương tích đầy mình.

Chỉ chớp lát sau, đã tách được một đĩa hạt. Chị em Tô Từ Bảo vừa dắt tay nhau đi ra, Tô Lệ Nhã thấy vậy vội vàng im miệng.

Bùi Dực vốn đang ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn qua Tô Từ Bảo lập tức đứng lên, cầm một đĩa đầy hạt óc chó đưa đến trước mặt Tô Từ Bảo, vui vẻ quần quít, "Hạt óc chó mà em thích ăn."

"Ai? Là anh tách sao?" Tô Từ Bảo nghi hoặc cảm lên ném thử một miếng.

Trong nháy mắt sắc mặt của Tô Lệ Nhã liền trở nên cực kỳ khó coi, thì ra óc chó mà Bùi Dực nói, là để cho Tô Từ Bảo.

Móng tay của cô vì tách hạt mà gãy mất một cái, kết quả lại thành tách vỏ cho tiện nhân kia! Bùi Dực không tin lời cô nói sao? Tại sao lại không có chút hiềm khích nào đối với Tô Từ Bảo.

Tối muộn, chờ đến sau khi anh em Tô Chấn Triết đi rồi, Tô Từ Bảo mới tìm bố để nói về chuyện của công ty truyền thông Đế Tước, thì ra Tô Chấn Triết mỗi ngày đều đang thúc giục chuyện hợp tác, hôm nay lại là vì chuyện này mà đến đây. Sau khi Tô Từ Bảo nói chuyện với bố xong, trong lòng cũng trở nên yên tâm hơn một chút.

Bố tuy rằng có thiên vị Tô Chấn Triết hơn, nhưng mà đối với chính mình cũng có kỳ vọng, không lấy 200 triệu đi đầu tư ngay, mà vẫn còn đợi kết quả từ bên cô.

Bản thân mình trước kia cũng khiến bố phải quá buồn lòng rồi. Bây giờ chịu cố gắng nỗ lực, có thể nhìn ra được bố mẹ đều rất vui mừng.

Bùi Tiểu Xuyên lái xe đưa hai người trở về, Lâm Tuyết Kiều còn lưu luyến không rời, hận không thể khiến bọn họ ngủ ở đây một tối.

Mãi cho đến khi Tô Từ Bảo đồng ý sẽ qua đây thường xuyên, hai người mới trở về.

Bùi Dực cùng Tô Quốc Cường uống một chút rượu hoa tuyết, rượu này ngâm rất lâu, lúc này anh đã cảm thấy chóng mặt mà dựa vào vai Tô Từ Bảo rồi.

Tô Từ Bảo trong lòng rất cảm kích Bùi Dực, dù sao anh cũng không có nghĩa vụ phải làm tốt đến như vậy, vậy mà anh còn làm tốt hơn cả trong tương tượng của Tô Từ Bảo.

"Bùi Dực, hạt óc chó kia, là thế nào vậy?" Tô Từ Bảo hỏi. Cô đã sớm phát hiện vụ hạt óc chó có gì đó không đúng.

Bùi Dực đôi mắt hẹp dài híp lại, trong mắt bao phủ một chút hơi rượu, đẹp say lòng người, "Tô Lệ Nhã."

"Cô ta? Có phải là thừa dịp em rời đi, liền nói xấu em trước mặt anh không? Nhưng mà cái này cũng đâu cần tách hạt óc chó?" Tô Từ Bảo khê nhưn mày, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

Bùi Dực đầu tựa ở trên vai của cô, hơi thở ấm áp vờn quanh cổ: "Anh nói, hạt óc chó kia rất ngon."

Tô Từ Bảo vốn là sững sờ, sau đó liền lập tức cười phù một tiếng. Thì ra là Tô Lệ Nhã tách cho Bùi Dực, không nghĩ tới Bùi Dực lại đem hết cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Người đàn ông giống như biển sâu

Theo sự bùng nổ về lượng mua album 《anh ấy không phải tình nhân》, Bùi Thi Thi cũng có chút danh tiếng. Một bài hát kia cũng rất nhanh tiến lên những vị trí cao hơn, càng lộ ra sự danh giá.

Hôm nay đã được 1 tháng kể từ khi Tô Tử Bảo vào truyền thông Để Tước nhậm chức, sự đầu tư của khoảng thời gian trước đến giờ rốt cuộc cũng đã có kết quả.

Hạ Thừa Diệp cùng Điều Liên Y nhìn bảng xếp hạng âm nhạc và tạp chí giải trí, sắc mặt đều rất xấu.

"Bùi Thi Thi này, không phải là lần trước mượn sự nổi tiếng của em sao?" Điều Liên Y oán hận nói, "Đáng hận nhất chính là Tô Tử Bảo, ca khúc mà Bùi Thi Thi hát chính là do cô ta sáng tác, hôm đó cô ta còn cố ý cướp đi sự chú ý dành cho em, kết quả làm cho mọi người đều chú ý đến truyền thông Tước rồi!"

Hạ Thừa Diệp nhíu mày, "Nếu như chỉ là Lạc Băng Uyển thứ hai, thì cũng không đáng nói, không thể rung chuyển địa vị của em."

"Nhưng mà em cứ nhìn thấy cô ta là liền cảm thấy không thoải mái!" Điều Liên Y nói.

Hạ Thừa Diệp gật đầu, "Chỉ sợ cô ta không đơn giản như Lạc Băng Uyển. Lúc trước Lạc Băng Uyển cũng không có thanh thế như vậy. Em bảo người đại diện theo dõi thông báo, nếu có Bùi Thi Thi, thì nhận."

Dựa vào thân phận của Điều Liên Y, những hoạt động nhỏ cô ta sẽ không nhận. Nhưng mà hiện tại hoạt động Bùi Thi Thi tham gia đều hoạt động cỡ nhỏ.

Điều Liên Y lập tức hiểu ra, cô rất ghen tỵ, không từ một ai, cười lạnh một tiếng, "Được."

Bùi Thi Thi, cô muốn mượn sự nổi tiếng của tôi, không có đơn giản như vậy đâu.

"Mặt khác, sắp xếp người liên lạc với Thẩm Hề. Từ sau khi Tô Tử qua đời, Thẩm Hề liền từ chối hợp tác với chúng ta." Hạ Thừa Diệp trong mắt hiện lên một tia thâm trầm

Thẩm Hề là một tác giả trẻ nổi tiếng có số sách bán chạy nhất trong nước, lúc trước là Tô Tử phát hiện ra tài năng của anh, chuyển thể tiểu thuyết của anh thành phim, kết quả buổi ra mắt phim chật kín người, năng lực biên kịch của anh có thể đảm bảo được số vé bán ra.

Cũng chính là mượn âm nhạc của Tô Tử, tiểu thuyết của Thẩm Hề, giải trí Vân Đình mới có thể trong thời gian ngắn ngủi vài năm, nhảy lên trở thành một công ty giải trí vững mạnh.

Điều Liên Y vén mái tóc xoắn dài của mình, "Giao cho em, để em đi tìm Thẩm Hề. Thẩm Hề nghe lời Tô Tử như vậy, lẽ nào là do kỹ năng trên giường của cô ta tốt sao?"

Một câu nói này làm cho ánh mắt của Hạ Thừa Diệp trở nên cực kỳ khó coi. Anh ta đúng là cũng hoài nghi, lúc Tô Tử ở cùng mình, nhưng lại lên giường với Thẩm Hề.

"Được rồi, yên tâm đi, kỹ năng của em cũng không kém cô ta." Điều Liên Y rất hài lòng nhìn sắc mặt của Hạ Thừa Diệp, hôn anh ta một cái, sau đó lái xe đến chỗ ở của Thẩm gia.

Thẩm gia tọa lạc tại một tòa biệt thự tương đối vắng vẻ ở Ngự Thành- Hải Thành, ở đây cũng chỉ có biệt thự của Thẩm gia, nghe nói bởi vì Thẩm Hề không thích người khác quấy rầy.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42-2: Người đàn ông giống như biển sâu 2

Lúc này ở trong Thẩm gia, một nam thanh niên đang dựa nửa người vào cửa sổ, anh mặc một bộ quần áo màu trắng, thân hình hơi gầy, đường nét sắc sảo gọn gàng, làn da trắng xanh, như quanh năm không thấy ánh mặt trời. Ngũ quan xinh xắn giống như một người phụ nữ, đôi mắt trong suốt dưới một mái tóc được cắt ngang trán. Làm cho người ta cảm thấy, thật sạch sẽ, thanh tịnh.

Ngón tay lộ ra các khớp xương đang mở ra một quyển sách, bên cạnh là một đầu đĩa thời kỳ phục cổ dân quốc đang được mở ra một bài hát mới nhất.

Mà lúc này, ca khúc đang được phát kia chính là « biển sâu ».

Bài hát này chỉ viết dành cho những người bạn tốt. Mà năm đó khi Tô Từ còn sống, từng nói nhất định phải vì anh mà viết một ca khúc.

"« biển sâu », anh cảm thấy bài hát này thế nào?" Một cô gái xinh đẹp cười hỏi anh.

Anh giương mắt nhìn cô, "Có ý nghĩ đặc biệt gì sao?"

"Bởi vì Thảm Hề tựa như biển sâu. Lúc bọn em rời xa anh, cảm giác, luôn cảm thấy anh như biển xanh sâu thẳm, xa không thể chạm đến. Nhưng mà lúc đi vào thế giới của anh, liền phát hiện ra, kỳ thật anh là một người đàn ông thanh tịch, sạch sẽ, giống như nước vậy, khiến cho người ta chỉ cần nhìn vào là nhìn thấy tận đáy, trong vắt như vậy, hơn nữa cũng rất ôn nhu. Cảm giác làm bạn với anh, tựa như rong chơi ở trên biển vậy, rất thoải mái."

Thảm Hề nhú mày thật sâu, "Thế nhưng nước không phải là để hình dung phụ nữ sao?"

"Ha ha ha..." Đồi phượng phát ra một hồi tiếng cười như chuông bạc.

Một màn kia, dường như còn gần ngay trước mắt, nhưng mà lúc này, đã vĩnh viễn xa nhau.

Tô Từ tại sao phải chết? Tại sao một nhà ba người không ai sống sót? Tại sao vừa vặn chính là ngày Hạ Thừa Diệp đạt được vị trí người thừa kế, tại sao vừa vặn chính là ngày mà Hạ Thừa Diệp cùng thiên kim Bạch gia đính hôn? Tại sao mọi thứ lại trùng hợp như vậy.

Tuy rằng Tô Từ chưa từng nói, nhưng mà Thảm Hề có thể nhìn ra được, cô thích Hạ Thừa Diệp, thậm chí hai người có lẽ cũng có quan hệ bí mật.

Chỉ là do trở ngại về thân phận, vậy nên cũng không lộ ra ngoài mà thôi.

Nhưng mà bây giờ Tô Từ chết một cách bất minh như vậy, Thảm Hề không có chứng cứ, anh chỉ đang hoài nghi, vì vậy từ chối hợp tác với Vân Đình.

Dù sao anh sở dĩ hợp tác với Vân Đình, cũng chỉ là bởi vì Tô Từ. Hiện tại Tô Từ không còn ở đây, như vậy thì hợp tác cũng kết thúc.

Ngược lại ca khúc « biển sâu » này đột nhiên lại xuất hiện, làm cho Thảm Hề thoáng cái liền nghĩ đến Tô Từ. Cũng thật sự là ma chướng rồi, khả năng chỉ là trùng hợp thôi? Nhưng tại sao lại cảm giác như bài này được viết cho mình vậy?

Tô Từ Bảo là tác giả của ca khúc. Tô Từ Bảo, Tô Từ, thật sự trùng hợp như vậy sao?

"Tiên sinh, Diêu Liên Y tiểu thư đã đến, muốn gặp anh." Nữ giúp việc đi đến nói.

Thảm hề khép sách lại, "Không gặp."

Xem ra, anh nên tìm thời gian, đi gặp Tô Từ Bảo kia một lần.

"Tổng giám đốc văn hóa Thời Quang vừa mới điện thoại cho anh, nhắc nhở anh về việc ký kết vào thứ 6 tuần sau." Người nữ giúp việc lại nói.

Thảm Hề ừm một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Diêu Liên Y ám hại Bùi Thi Thi

Truyền thông Đế Tước, văn phòng của tổng thanh tra.

Tô Từ Bảo lật xem bản báo cáo trong tay, tổng thanh tra quản lý tài vụ tạm thời Hứa Phàm đang báo cáo tình hình thu chi tháng trước, "Hết hạn tháng này, lợi nhuận của Đế Tước đã tăng 12% so với tháng trước, đợi đến cuối tháng sau, dự tính có thể tăng tới 20%."

Cũng chính là, cô hiện tại đã vượt mức hoàn thành nhiệm vụ. Chỉ cần tháng sau lấy được bảng báo cáo, thì sẽ có thể đến tìm bố để đòi khoản đầu tư 5 nghìn vạn.

Sau đó có thể đào to búa lớn mà tiến hành rồi.

"Chuẩn bị trước một chút, album của Thi Thi tiêu thụ vô cùng tốt, để trường phòng âm nhạc đi thu thập một ít ca khúc phù hợp, hiện tại Thi Thi có chút danh tiếng rồi, có lẽ cũng có không ít các tác giả gửi bài hát công ty truyền thông Đế Tước rồi chứ?" Tô Từ Bảo hỏi. Chuyên môn của cô không phải là

người sáng tác ca khúc, không thể cứ sáng tác mãi cho Bùi Thi Thi hát được, cô cũng không lợi hại đến như vậy, thỉnh thoảng có thể sáng tác một hai bài hát là đã không tồi rồi.

Trợ lý Phạm Ngôn đưa qua một sấp văn kiện, "Có không ít, trường phòng Hà sàng lọc tuyển chọn đi một tí, đây là tư liệu."

Trước kia truyền thông Đế Tước không có ca sĩ nào quá nổi tiếng, lại không thể đưa ra mức giá cao, đương nhiên là không thể mua được những ca khúc tốt.

Nhưng mà hiện tại sấp có năm nghìn vạn đầu tư, Tô Tử Bảo cũng đỡ lo lắng. Đang lật xem, đột nhiên điện thoại vang lên, Tô Tử Bảo sắc mặt liền thay đổi, đối với Phạm Ngôn nói: "Thi Thi bị thương rồi, sắp xếp xe cho tôi, lập tức đến bệnh viện nhân dân đệ nhất Hải Thành."

Vội vàng đi đến bệnh viện, đã nhìn thấy ở bên ngoài có một đồng truyền thông phóng viên. Kì quái, Bùi Thi Thi bây giờ chỉ mới có chút danh tiếng, bị thương sao có thể thu hút nhiều báo chí truyền thông đến đây như vậy được?

Theo biển thông báo đi đến phòng bệnh, Tô Tử Bảo trông thấy Bùi Thi Thi ngồi ở trên giường bệnh, cánh tay đeo băng, thoạt nhìn sắc mặt vẫn ổn.

Ngược lại là Tống Anh Kiệt, nằm ở trên giường, chân cột thạch cao, một cánh tay cũng treo lên.

"Có chuyện gì vậy?" Tô Tử Bảo trông thấy hai người, hỏi, "Có bị thương nghiêm trọng không?"

Bùi Thi Thi vánh mắt đỏ lên, "Chị ba, em không sao, cánh tay cũng chỉ là trầy da, anh kiệt bị thương khá nặng, đùi và cánh tay đều gãy rồi."

"Tô tổng giám sát, đây thật đúng là tai bay vạ gió, đang yên đang lành Diêu Liên Y kia liền đụng vào Thi Thi của chúng ta một cái, Thi Thi liền từ trên sân khấu ngã xuống. Cũng may Tống tổng giám sát cũng ở bên cạnh, cho nên kịp thời ngăn lại ở bên dưới Thi Thi, bằng không người gãy xương phải là Thi Thi rồi." Thái Thế tức giận nói, "Cái cô Diêu Liên Y kia, còn hết lần này tới lần khác nói là Thi Thi tự đụng vào, quả thực là vô sỉ!"

Tống Anh Kiệt dùng cánh tay vẫn còn lành lặn vẫy vẫy, "Tôi vẫn khỏe, dưỡng bệnh vài ngày là ổn thôi. Vẫn may là không phải chà mặt xuống đất, nếu không thì tôi mất việc mất."

"Anh Kiệt, cho dù anh có ngã vỡ mặt, anh cũng sẽ không đuổi việc anh đâu." Bùi Thi Thi vội vàng nói, "Thật đấy, anh ba không phải là người như vậy."

Tống Anh Kiệt cười nói, "Ha ha, cô nha đầu kia, ý của tôi là, tôi dựa vào mặt để ăn cơm đấy. Mặt chà xuống đất, thì sẽ thất nghiệp mất."

Trông thấy Tống Anh Kiệt còn có thể nói đùa như vậy được, Tô Tử Bảo thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43-2: Diêu Liên Y ám hại Bùi Thi Thi 2

"Làm sao lại gặp phải Diêu Liên Y? Chúng ta bây giờ cũng có thể gặp một nhân vật lớn như vậy rồi hả?" Tô Tử Bảo nghi ngờ nói.

Thái Thế nói, "Cho nên mới nói cái cô Diêu Liên Y kia không yên lòng. Cô ta bình thường đều sẽ không tham gia những hoạt động nhỏ như thế này, không biết tại sao hôm nay lại đi, hơn nữa còn đẩy Thi Thi xuống mà không nhận!"

Chẳng lẽ Diêu Liên Y không quen nhìn Bùi Thi Thi phát lên, nên dùng loại biện pháp này bóp chết cô?

"Máu chốt là truyền thông đều hướng về phía Diêu Liên Y, dù sao người ta cũng là một người nổi tiếng vừa cầm được giải thưởng quốc tế, không giống Thi Thi của chúng ta, thấp cổ bé họng..." Thái Thế giận dữ nói. Cô là người đại diện của Bùi Thi Thi, cùng Bùi Thi Thi nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, rất biết nghĩ cho cô.

Tô Tử Bảo gật đầu, "Ừ, tôi hiểu rồi. Thi Thi, hiện đang không có chứng cứ, chúng ta nếu như nói thẳng, ngược lại sẽ bị trả đũa. Em ở trước mặt truyền thông, nói chuyện chú ý đúng mực một chút, chuyện này, chị và Bùi Dục sẽ không bỏ qua như vậy đâu."

"Vâng, em biết rồi, chị dẫu, gây rắc rối cho bọn chị rồi." Bùi Thi Thi cúi đầu xuống.

Tô Tử Bảo kéo tay cô nói, "Không sao. Về sau bảo vệ của Thi Thi, chị Thái, cô chú ý một chút, điều thêm vài người, không được để xuất hiện tình huống thế này thêm một lần nào nữa. Thi Thi, chị để em nghỉ ngơi vài ngày đã nhé?"

"Không, chị dẫu, em không cần đâu." Bùi Thi Thi lắc đầu, trong mắt lóe lên sự quật cường.

Cô vẫn còn muốn tiếp tục, đi thẳng tới đỉnh danh vọng mà cô muốn, tuyệt đối không được chậm trễ.

Tô Tử Bảo hướng về phía cô cười cười, "Được rồi, nhưng mà hôm nay phải nghỉ ngơi trước đi đã, sức khỏe không tốt thì làm tiếp thế nào được?"

Giải trí Vân Đình đã bắt đầu không nhận được mà dùng thủ đoạn hạ lưu rồi sao? Các người chờ đấy, tôi sẽ không bỏ qua như vậy đâu.

Chờ ra khỏi giải trí Vân Đình, Tô Tử Bảo tâm tình có chút trầm trọng, tuy rằng cô đang bò lên cao, nhưng mà đối phương phản kích cũng rất nhanh, không thể nhìn bọn họ phát lên. Hơn nữa, tập đoàn Hạ thị cũng không chỉ là giải trí Vân Đình, cô muốn lấy truyền thông Đế Tước làm ván cầu, đẩy nhanh tốc độ của mình hơn nữa.

Về phần Diêu Liên Y, cô ta dùng đến thủ đoạn hèn hạ này, tôi sẽ không khách khí nữa.

Tô Tử Bảo đi đến bên cột điện thoại công cộng, bấm số điện thoại, dùng giọng mũi nói, "Tôi cần nói một chuyện, chuyện về thiên hậu Diêu Liên Y cùng nhà sáng tác Diệp Tử."

Đối phương sững sờ, "Cô là ai? Phần trăm sự thật có cao không?"

"Tôi là bạn của Diệp Tử. Thiên hậu Diêu Liên Y đã từng là bạn tốt của Diệp Tử, vậy mà lại hạ thuốc làm hỏng dây thanh quản của Diệp Tử, vậy cho nên Diệp Tử không thể nào tự ca hát được nữa, chỉ có thể sáng tác bài hát để nâng đỡ cô ta. Diệp Tử bị cô ta che giấu đến tận nay, mãi cho đến gần đây mới biết được, vì vậy Diệp Tử sẽ không bao giờ viết ca khúc cho công ty giải trí Vân Đình nữa. Nếu như các cậu không tin, thì cứ xem xem sau này... công ty giải trí Vân Đình còn có được ca khúc của Diệp Tử không. Cho dù có, cũng không thể nào là do Diệp Tử viết được. Diêu Liên Y vì muốn nổi tiếng, cho nên còn lên giường với tổng giám đốc của công ty giải trí Vân Đình, mãi cho đến tận bây giờ, ha, tổng giám đốc công ty Vân Đình vừa đính hôn cách đây không lâu. Vì muốn trút giận hộ cho Diệp Tử, cho nên tôi sẽ tặng cho các cậu tin tức này một cách miễn phí, về phần tin hay không là do các cậu, nhưng mà nếu như tin tức tuồn ra ngoài, tôi chắc rằng báo của các cậu sẽ được bán hết sạch."

Nói xong, Tô Tử Bảo cúp điện thoại. Cô có thể khẳng định đối phương nhất định sẽ đăng báo, cái giới báo chí này, chính là sống nhờ vào việc bán đi những tin tức này.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Mọi người cứ tự nhiên, tôi đi trước đây

Quả nhiên ngày hôm sau, đầu đề của các tờ báo, đều là chuyện của Diêu Liên Y cùng Diệp Tử và Hạ Thừa Diệp, hơn nữa còn có xu thế ngày càng nghiêm trọng.

« thiên hậu Diêu Liên Y bỏ thuốc hủy hoại dây thanh quản của Diệp Tử, thiên tài Diệp Tử đứt khoát rời khỏi giải trí Vân Đình », « thiên hậu Diêu Liên Y cùng thiên tài Diệp Tử vốn là chị em tốt, vậy mà lại đâm sau lưng? », « Tổng giám đốc Hạ Thừa Diệp vừa mới đính hôn với thiên kim Bạch Thị, vậy mà đã lên giường cùng với thiên hậu, hai nhà Hạ Bạch sợ sẽ có biến »... Các đầu đề của các tờ báo càng ngày càng khoa trương, so với các loại tin tức chính thống, thì những tin tức này thu hút người đọc hơn nhiều.

Dù sao ngành giải trí cũng không quan tâm những tin tức này là thật hay giả, loại chuyện đang từ chị em tốt mà trở thành kẻ thù này, những loại chuyện hãm hại sau lưng nhau như thế này, đều là những chuyện mà các bà mẹ của các tiểu thư bàn tán về nhiều nhất.

Giải trí Vân Đình vội vã giải quyết mối khủng hoảng truyền thông, trong lúc nhất thời cũng không để ý được thêm chuyện gì khác. Tuy rằng cũng không thể bôi xấu Diêu Liên Y, nhưng mà cũng đủ để khiến cô ta phải tạm nghỉ một thời gian, để Bùi Thi Thi tiến thêm một bước phát triển.

"Tô Tử Bảo, chúng mình là bạn tốt, sinh nhật của tớ, cậu nhất định phải đến cổ vũ đấy." Đầu bên kia điện thoại, là một giọng nói thanh thúy.

Người phụ nữ này là Liễu Thiên Thiên bạn thân của cơ thể Tô Tử Bảo. Nhưng mà Tô Tử Bảo bởi vì ba năm trước đây ra nước ngoài, cho nên rất ít khi gặp mặt cô ấy, chỉ là thỉnh thoảng có liên hệ qua điện thoại, vì vậy nếu như Liễu Thiên Thiên không tự xuất hiện, thì Tô Tử Bảo cũng không nhớ là có sự tồn tại của người này.

Trong ký ức mà Tô Tử Bảo có được thì ấn tượng của cô đối với người này cũng không tệ, nhớ tới đây là bạn thân của chủ cơ thể này, bản thân mình thì lại chiếm mất cơ thể của người này, vậy nên lần này đúng là phải đi một lần.

Tuy rằng từ khi trải qua chuyện với Diêu Liên Y, cô đã sớm dị ứng với hai từ bạn thân này rồi.

"Được, nhất định là phải đến rồi. Thời gian địa điểm thế nào vậy? Tớ nhất định sẽ đến đúng giờ." Tô Tử Bảo nở nụ cười nói.

Liễu Thiên Thiên cao hứng nói, "Đương nhiên là KTV Âm Dạ nổi tiếng nhất của Hải Thành rồi, tám giờ tối nay, chờ cậu tới. Chúng ta lâu lắm không gặp rồi, tớ đã muốn đi tìm cậu lâu rồi, nhưng mà cậu vừa về nước liền vội đến nỗi không thấy bóng dáng đâu cả, khó lắm mới có cơ hội đón tiếp cậu, tớ chờ cậu đấy."

"Ừ." Tô Tử Bảo cúp điện thoại, nhìn qua đồng hồ trên tường rồi bước xuống lầu.

Trở lại biệt thự, Bùi Dực không có ở đây, kì quái, anh hôm nay không đến công ty, lại cũng không ở nhà, lẽ nào là đến bệnh viện thăm Tổng Anh Kiệt rồi? Hay là... Ra bên ngoài chơi?

Tô Từ Bảo buồn bực, nhưng mà cũng không suy nghĩ nhiều, thay một chiếc váy dài đơn giản, chọn một lọ nước hoa pháp làm quà tặng cho Liễu Thiên Thiên, Bùi Tiểu Xuyên đưa Tô Từ Bảo đến KTV Âm Dạ.

Cô đến tương đối sớm, bên trong chỉ có rải rác mấy người. Một người con gái mặc một chiếc váy màu xanh biếc đi tới thân thiết ôm lấy tay của Tô Từ Bảo, "Từ Bảo, cậu đến rồi!"

Sự thân mật nhiệt tình của cô ấy, làm cho Tô Từ Bảo có chút không thích ứng kịp, cho dù có là chủ của cơ thể này thì cũng đã ba năm không gặp lại cô ấy rồi.

"Sinh nhật vui vẻ." Tô Từ Bảo đưa quà cho cô.

Liễu Thiên Thiên nhìn thoáng lọ nước hoa ở trong túi, cười nói, "Cảm ơn Từ Bảo, mau tới đây ngồi đi!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44-2: Mọi người cứ tự nhiên, tôi đi trước đây. 2

Một lát sau, liền liên tục có các thiên kim nổi tiếng đi tới, Liễu Thiên Thiên là thiên kim của Liễu gia, Liễu gia giống như Tống gia và Triệu Gia, đều là những nhân tài mới xuất hiện của Hải Thành, bạn bè của cô tự nhiên cũng sẽ là những người ở trong giới.

"Thiên Thiên sinh nhật vui vẻ." Tô Lệ Nhã mặc một bộ váy dài, đi đến.

Phía sau cô ta còn có một người đàn ông anh tuấn ôn nhu, chính là Hàn Ly.

Tô Từ Bảo trong mắt lập tức liền có một tia phòng bị, vốn còn tưởng rằng Liễu Thiên Thiên này sẽ không có ác ý gì với mình, nhưng mà hiện tại xem ra, cũng là một giục với bọn họ.

Cái này, tin tức Tô Từ Bảo và bạn trai cũ cùng nhau ra ngoài chơi, có lẽ lại bị truyền ra ngoài rồi.

"Chị Lệ Nhã, chị đến rồi!" Liễu Thiên Thiên cùng Tô Lệ Nhã quan hệ rất tốt, cô còn thân thiết với cô ta hơn với Tô Từ Bảo vài phần, lời kéo tay của cô ta, cười hỏi, "Chị Lệ Nhã, anh Triết không đến sao?"

Tô Lệ Nhã biết rõ Liễu Thiên Thiên thích anh trai của mình, cười nói, "Anh ấy vẫn còn đang bận công việc, em cũng biết, mọi chuyện của tập đoàn Tô Thị đều đặt lên trên người anh ấy mà. Đây là quà mà anh ấy bảo chị đưa cho em, mau nhìn xem có thích hay không."

Nói xong, Tô Lệ Nhã liền đưa một chiếc túi cho Liễu Thiên Thiên.

Liễu Thiên Thiên vui mừng nhận lấy, nhìn người đứng sau Liễu Thiên Thiên hỏi, "Ồ? Ai đây vậy?"

"Đây là bạn của chị và anh, tiện thể dẫn anh ấy đến đây luôn." Tô Lệ Nhã nói. Hàn Ly hướng về phía Liễu Thiên Thiên lịch sự cười cười, ánh mắt lập tức rơi vào trên mặt của Tô Từ Bảo, ánh mắt nóng như lửa.

Tô Từ Bảo bắt gặp nhíu mày.

Kỳ thật Liễu Thiên Thiên cùng Tô Từ Bảo nhiều năm như vậy không gặp nhau, sớm đã không còn tình cảm gì rồi, là Tô Lệ Nhã nói bóng nói gió để cho cô hẹn Tô Từ Bảo đến, thì cô mới đến.

Tô Lệ Nhã cố ý mang theo Hàn Ly đi đến trước mặt của Tô Từ Bảo, "Chị, chị cũng tới tham gia sinh nhật của Thiên Thiên à. Hàn Ly anh ấy muốn xin lỗi chị, chị tha thứ cho anh ấy đi."

"A Bảo, lần trước anh xúc động quá, đó cũng là vì em muốn gả Bùi Dực, anh quá kích động cho nên mới như vậy, kỳ thật đó cũng không phải là ý định ban đầu của anh." Hàn Ly về mặt thâm tình nhìn Tô Từ Bảo, "Anh cũng không hy vọng chúng ta có thể trở lại như trước đây, chỉ cần bây giờ em có thể tha thứ cho anh, vậy là anh đã đủ mãn nguyện rồi."

Tô Từ Bảo chán ghét nhìn hai người bọn họ, đây lại là trò gì của bọn họ đây?

"Chị Lệ Nhã, có chuyện gì vậy?" Liễu Thiên Thiên về mặt nghi hoặc.

Tô Lệ Nhã cười nói, "Thiên Thiên, là thế này, giữa anh Hàn Ly và chị ấy có chút hiểu lầm, vì vậy chị liền mượn cơ hội này đem Hàn Ly tới đây, hy vọng bọn họ có thể xóa đi hiềm khích trước đây. Thiên Thiên, em sẽ không trách chị tự tiện làm như vậy chứ?"

"Làm sao có thể trách chị Lệ Nhã được chứ? Chị Lệ Nhã cũng chỉ là có ý tốt thôi. Từ Bảo, anh ấy làm gì sai vậy? Nhìn anh ấy có thành ý như vậy rồi thì chị cũng tha thứ cho anh ấy đi." Liễu Thiên Thiên tiến lên làm người hòa giải.

Liễu Thiên Thiên này, hoàn toàn không biết mình bị người khác lợi dụng rồi, bây giờ còn ngu ngốc nói giúp người ta.

Tô Từ Bảo nhú mày, "Đây không phải hiểu lầm, tôi cũng không muốn tha thứ, mọi người cứ tự nhiên, tôi đi trước."

Một lát sau, liên tục có các thiên kim nổi tiếng đi tới, Liễu Thiên Thiên là thiên kim của Liễu gia, Liễu gia giống như Tống gia và Triệu Gia, đều là những nhân tài mới xuất hiện của Hải Thành, bạn bè của cô tự nhiên cũng sẽ là những người ở trong giới.

"Thiên Thiên sinh nhật vui vẻ." Tô Lệ Nhã mặc một bộ váy dài, đi đến.

Phía sau cô ta còn có một người đàn ông anh tuấn ôn nhu, chính là Hàn Ly.

Tô Từ Bảo trong mắt lập tức liền có một tia phòng bị, vốn còn tưởng rằng Liễu Thiên Thiên này sẽ không có ác ý gì với mình, nhưng mà hiện tại xem ra, cũng là một giục với bọn họ.

Cái này, tin tức Tô Từ Bảo và bạn trai cũ cùng nhau ra ngoài chơi, có lẽ lại bị truyền ra ngoài rồi.

"Chị Lệ Nhã, chị đến rồi!" Liễu Thiên Thiên cùng Tô Lệ Nhã quan hệ rất tốt, cô còn thân thiết với cô ta hơn với Tô Từ Bảo vài phần, lời kéo tay của cô ta, cười hỏi, "Chị Lệ Nhã, anh Triết không đến sao?"

Tô Lệ Nhã biết rõ Liễu Thiên Thiên thích anh trai của mình, cười nói, "Anh ấy vẫn còn đang bận công việc, em cũng biết, mọi chuyện của tập đoàn Tô Thị đều đặt lên trên người anh ấy mà. Đây là quà mà anh ấy bảo chị đưa cho em, mau nhìn xem có thích hay không."

Nói xong, Tô Lệ Nhã liền đưa một chiếc túi cho Liễu Thiên Thiên.

Liễu Thiên Thiên vui mừng nhận lấy, nhìn người đứng sau Liễu Thiên Thiên hỏi, "Ồ? Ai đây vậy?"

"Đây là bạn của chị và anh, tiện thể dẫn anh ấy đến đây luôn." Tô Lệ Nhã nói. Hàn Ly hướng về phía Liễu Thiên Thiên lịch sự cười cười, ánh mắt lập tức rơi vào trên mặt của Tô Từ Bảo, ánh mắt nóng như lửa.

Tô Từ Bảo bất giác nhú mày.

Kỳ thật Liễu Thiên Thiên cùng Tô Từ Bảo nhiều năm như vậy không gặp nhau, sớm đã không còn tình cảm gì rồi, là Tô Lệ Nhã nói bóng nói gió để cho cô hận Tô Từ Bảo đến, thì cô mới đến.

Tô Lệ Nhã cố ý mang theo Hàn Ly đi đến trước mặt của Tô Từ Bảo, "Chị, chị cũng tới tham gia sinh nhật của Thiên Thiên à. Hàn Ly anh ấy muốn xin lỗi chị, chị tha thứ cho anh ấy đi."

"A Bảo, lần trước anh xúc động quá, đó cũng là vì em muốn gả Bùi Dục, anh quá kích động cho nên mới như vậy, kỳ thật đó cũng không phải là ý định ban đầu của anh." Hàn Ly về mặt thâm tình nhìn Tô Từ Bảo, "Anh cũng không hy vọng chúng ta có thể trở lại như trước đây, chỉ cần bây giờ em có thể tha thứ cho anh, vậy là anh đã đủ mãn nguyện rồi."

Tô Từ Bảo chán ghét nhìn hai người bọn họ, đây lại là trò gì của bọn họ đây?

"Chị Lệ Nhã, có chuyện gì vậy?" Liễu Thiên Thiên về mặt nghi hoặc.

Tô Lệ Nhã cười nói, "Thiên Thiên, là thế này, giữa anh Hàn Ly và chị ấy có chút hiểu lầm, vì vậy chị liền mượn cơ hội này đem Hàn Ly tới đây, hy vọng bọn họ có thể xóa đi hiềm khích trước đây. Thiên Thiên, em sẽ không trách chị tự tiện làm như vậy chứ?"

"Làm sao có thể trách chị Lệ Nhã được chứ? Chị Lệ Nhã cũng chỉ là có ý tốt thôi. Từ Bảo, anh ấy làm gì sai vậy? Nhìn anh ấy có thành ý như vậy rồi thì chị cũng tha thứ cho anh ấy đi." Liễu Thiên Thiên tiến lên làm người hòa giải.

Liễu Thiên Thiên này, hoàn toàn không biết mình bị người khác lợi dụng rồi, bây giờ còn ngu ngốc nói giúp người ta.

Tô Từ Bảo nhú mày, "Đây không phải hiểu lầm, tôi cũng không muốn tha thứ, mọi người cứ tự nhiên, tôi đi trước."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Mơ hồ Bị người khác đẩy xuống biển

"Chị chị cho Hàn Ly một cơ hội đi!" Tô Lệ Nhã vội vàng ngăn trước mặt của Tô Tử Bảo, vẻ mặt đầm đìa đáng yêu, "Biết sai rồi thì sẽ có thể thay đổi, thiện lớn lao yên. Chị cùng Hàn Ly đã quen lâu như vậy rồi, không thể nhìn lại quan hệ trước kia, mà tha thứ cho anh ấy sao?"

Tô Tử Bảo trông thấy dáng vẻ của cô ta, liền cảm thấy buồn nôn, lãnh đạm nói, "Tôi cùng anh ta không có gì để nói. Ngược lại cô lại cứ nghĩ cho anh ta, chẳng lẽ là vì thích anh ta sao? Nếu như cô thích, thì cô tự đi mà thích, đừng có cho rằng ai cũng như cô, suy bụng ta ra bụng người."

"Em..." Tô Lệ Nhã chực khóc, "Em chỉ là muốn giảng hòa một câu, sao chị có thể nói em như vậy chứ?"

"Tôi lại cảm thấy Tô Tử Bảo làm rất đúng. Bây giờ không phải có câu nói gọi là, sự tôn kính nhất, chính là cả đời không qua lại với người cũ nữa hay sao. Cô muốn Tô Tử Bảo làm hòa với bạn trai cũ, vậy thì thể diện của Bùi Thiếu phải đặt ở đâu đây?" Từ trên ghế sofa truyền đến một giọng nói bình vực kẻ yếu.

Tô Tử Bảo nhìn về phía người đó, là một nữ sinh không quen biết, đang mặc một chiếc áo ngắn được thêu dệt rộng thùng thình, quần short jean, mái tóc màu đỏ rực rỡ vang rú xõa ngang vai, trên đầu đeo một cặp kính râm, dáng vẻ vô cùng xinh đẹp, chỉ là thoát nhìn có vài phần kiêu ngạo, thấy Tô Tử Bảo nhìn về phía cô, cô liền nhẹ gật đầu.

Tô Tử Bảo cũng hữu hảo gật đầu.

Tô Lệ Nhã sắc mặt trầm xuống, nhưng nhìn thấy người vừa mới nói, liền chỉ có thể tiếp tục ra vẻ đầm đìa.

Lê Hàn, hoa khôi của trường đại học Hải Thành, đến từ Đệ Đô, không biết nhà cô làm gì, nhưng khẳng định không phải xa hoa thì cũng là giàu có, làm người vừa kiêu ngạo lại vừa bá đạo, không thân với mọi người, có chút quan hệ với Lôi gia là một trong những tứ đại hào phú của Hải Thành, Lôi gia còn từng tuyên bố ai dám ức hiếp Lê Hàn thì chính là đang đối đầu với bọn họ.

Vừa hay là bạn học cùng lớp của Liễu Thiên Thiên.

Cô không biết Tô Tử Bảo, không nghĩ tới vậy mà lại nói hộ cho Tô Tử Bảo

"Người yêu cũ? A? Chẳng lẽ anh chính là người bạn trai cũ đã khiến Tử Bảo phải nhảy xuống biển?" Liễu Thiên Thiên kinh ngạc trừng lớn mắt.

Ánh mắt của Tô Tử Bảo liền trở nên sắc bén. Sao đến bây giờ vẫn có người cho là mình nhảy xuống sông vì Hàn Ly vậy?

"Liễu Thiên Thiên, tôi phải đính chính lại một chút, chuyện tôi trượt chân rơi xuống biển không hề liên quan gì đến Hàn Ly hết. Có thể là do tôi đang mãi ngắm phong cảnh mà rơi xuống, cũng có thể là..." Tô Tử Bảo nói đến đây cười nhạt một chút, nhìn về phía Tô Lệ Nhã, "Cũng có thể là do ai đẩy không cẩn thận mà đụng vào tôi. Kỳ thật tôi cũng mơ hồ cảm giác thấy có người đẩy tôi, chỉ là bởi vì không có chứng cứ, cũng không nhìn thấy là người nào, nên mới phải một mực nói là không cẩn thận mà trượt chân rơi xuống, không muốn người ngoài nghi kỵ lung tung. Nhưng nếu như trong Hải Thành vẫn còn có loại tin đồn này, vậy thì tôi sẽ vì danh dự của mình và hai nhà Bùi Tô, tôi sẽ báo cảnh sát lập án, để cho cảnh sát điều tra một chút, cũng là để tránh cho người khác nghĩ là tôi tự mình nhảy xuống biển."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45-2: Mơ hồ Bị người khác đẩy xuống biển 2

Cô lúc ấy liền cảm thấy hoài nghi có người hại mình, chỉ là bởi vì khi đó trí nhớ mơ hồ, nhớ không ra. Không có người, vật chứng chứng nhận, khẳng định sẽ không điều tra ra được kết quả gì.

Nhưng mà nếu như vẫn luôn có người cho rằng, cô "Trượt chân rơi xuống biển" là chuyện không thể tin được, hoặc là cảm thấy cô "Vì Hàn Ly mà nhảy xuống biển trốn hôn", vậy thì cô sẽ không ngại mà biến mình thành "Mơ hồ bị người khác đẩy xuống biển", càng tốt.

Quả nhiên, lời này vừa ra sắc mặt của Tô Lệ Nhã cũng thay đổi.

"Thì ra còn có chuyện như vậy, chẳng lẽ thật sự có người đẩy Tô Tử Bảo sao? Là ai chứ?"

"Còn có thể là ai. Ai mà không biết là Tô Tử Bảo đem theo một nửa gia tài của Tô gia để gả cho Bùi Dực chứ, có biết bao nhiêu người hi vọng món tiền này sẽ không rơi vào tay của bọn họ. Tô Tử Bảo nếu như chết đi, số tiền kia, haha, mọi người nói xem sẽ rơi vào tay ai."

"Thì ra bên trong còn chứa đựng sự thật bản thù đến vậy, Tô Tử Bảo cũng chỉ vì muốn che giấu cho Tô gia cho nên mới nói là bị trượt chân, cũng quá nhọc lòng rồi. Luôn có người muốn bôi nhọ cô, bây giờ lại dôn ép để cô phải nói ra..."

"Được rồi, gia tộc nào mà chả tranh đấu gay gắt như vậy, còn ít thấy lắm sao? Cũng chẳng có gì mà kỳ lạ cả."

Những người nổi tiếng ở xung quanh đều lớn lên ở trong hoàn cảnh như vậy, cũng đã là chuyện thường thấy, cho dù không quá tinh thông về chuyện ngầm đấu đá trong gia tộc, thì cũng đã từng thấy không ít.

Tô Tử Bảo cười lạnh, Tô Lệ Nhã cô cũng nên ngừng lại một thời gian đi. Nếu như cô còn tiếp tục bịa đặt, tôi cũng sẽ bịa đặt theo, nhưng mà nói không chừng tôi không những bịa đặt, mà ngược lại là sẽ nói ra sự thật đấy.

"Thiên Thiên, là chị không cẩn thận trượt chân rơi xuống biển đấy, cái gì mà vì người khác mà nhảy xuống biển chứ, đều chỉ là đồn đại thôi." Tô Lệ Nhã liền vội vàng cười hoà giải, "Chị, nhất định là chị cảm giác sai rồi, khi đó trên boong tàu chỉ có một mình chị, sao có thể có người đẩy chị chứ, nhất định là trượt chân, tuyệt đối là trượt chân!"

Lời đồn đại Tô Tử Bảo nhảy xuống sông vì Hàn Ly cũng chính là được truyền ra từ chỗ của cô ta, nhưng mà bây giờ cứ nhất quyết nói là trượt chân rơi xuống biển, quả nhiên là có chuyện còn giấu diếm ở bên trong.

"Nếu chị không muốn tha thứ cho Hàn Ly, vậy thì bỏ đi, coi như anh ấy không tồn tại. Hôm nay là sinh nhật của Thiên Thiên, lúc này mà chị đi thì đúng thật là không coi trọng thể diện của Thiên Thiên. Là em không đúng, khiến cho chị không thoải mái, em tự phạt ba chén!" Tô Lệ Nhã bộ dạng nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, cầm lấy chén rượu từ trên bàn uống rượu, uống liền ba chén.

Liễu Thiên Thiên cũng nói, "Tử Bảo cậu đừng giận, tớ không biết rõ mọi việc nên nói lung tung, tớ cũng tự phạt ba chén!"

Hai người uống hết ba chén rượu, làm đủ mọi dáng vẻ xin lỗi, Tô Tử Bảo vốn định thừa cơ để đi nhưng mà cũng không đi được nữa rồi, đành phải tiếp tục ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Rượu cocktail

Bầu không khí giữa một đám người trẻ tuổi liền trở nên hòa hợp. Bởi vì Tô Lệ Nhã cùng Hàn Ly, Tô Tử Bảo cảm thấy toàn thân không được tự nhiên. Rượu đặt trước mặt cô không uống, thức ăn cũng không ăn, chỉ đang nghĩ phải làm như thế nào để thoát thân.

"Tử Bảo, tớ kính cậu một ly." Liễu Thiên Thiên đã chạy tới ngồi trước mặt của Tô Tử Bảo, đưa cho cô một chén rượu.

Màu sắc của ly rượu cocktail phân ra rất rõ rệt, trông rất đẹp mắt.

"Đây là loại rượu cocktail nổi tiếng của KTV Âm Dạ, đây là cố ý gọi cho cậu đấy, coi như là để nhận lỗi vì vừa nãy tớ đã nói lung tung trước mặt cậu." Liễu Thiên Thiên thành khẩn nói, "Tình cảm nhiều năm như vậy của chúng ta, cậu cũng không thể vì một câu nói của tớ mà không thêm đề ý đến tớ, vẫn còn định dùng sắc mặt như vậy ở tiệc sinh nhật của tớ để cho tớ xem sao? Tử Bảo, uống chén rượu này, chúng ta tiêu tan hiềm khích lúc trước."

Tô Tử Bảo nhìn ly rượu cocktail màu sắc sặc sỡ, ánh mắt lấp lánh.

Liễu Thiên Thiên bộ dạng không có chút ý đồ nào, nhưng mà Tô Tử Bảo, lại thật sự không dám uống chén rượu này.

Cô sẽ không lấy sự an toàn của mình để cược xem rốt cuộc đối phương có cấu kết với Tô Lệ Nhã không.

"Tớ không quen uống cocktail, chi bằng..." Tô Tử Bảo không tiếp chén rượu cocktail kia, mà cầm ly rượu vang bình thường đang ở trong tay của Liễu Thiên Thiên, "Tớ uống cái này. Tớ kính cậu một ly, chúc cậu sinh nhật vui vẻ."

Nếu như chén rượu cocktail này thật sự có vấn đề, vậy thì Liễu Thiên Thiên sẽ không uống đâu.

"Sao có thể như vậy chứ, rượu này là đặc biệt dành cho cậu đấy." Liễu Thiên Thiên không nghĩ tới Tô Tử Bảo lại cầm lấy ly rượu vang trong tay mình, về mặt kinh ngạc.

Tô Tử Bảo cười cẩn thận, "Tớ thật sự không quen uống cocktail. Huống chi cậu cũng nói, tình cảm nhiều năm như vậy của chúng ta, hà tất phải so đo những thứ này. Tớ kính cậu 1 ly."

"Nếu đã như vậy, vậy được rồi..." Liễu Thiên Thiên cùng Tô Tử Bảo đụng một cái, cười hi hi uống xong chén rượu cocktail kia.

Tô Tử Bảo sững sờ, kỳ quái, thật sự không có vấn đề gì? Chẳng lẽ chỉ là cô đa nghi?

Thấy vậy, Tô Tử Bảo cũng nhẹ nhàng uống một hớp, nói, "Tớ có chút chóng mặt, tớ ra ngoài hít thở không khí đây."

"Ừ." Liễu Thiên Thiên cười nói.

Tô Từ Bảo mới đi ra khỏi phòng, Tô Lệ Nhã liền tiến lên, trong mắt không có hảo ý, "Thiên Thiên, cô ta uống rượu chưa?"

"Uống rồi, nói là chóng mặt, đi ra ngoài hóng gió. Mới uống một ngụm sao đã chóng mặt rồi chứ." Liễu Thiên Thiên cau mày, "Chị Lệ Nhã, sao em lại phải xin lỗi cô ấy chứ, cô ta chỉ là một cái bao cò, Liễu gia của chúng ta cũng không kém hơn Tô gia nhà bọn họ, nếu không phải vì anh Triết, Tô gia đã sớm suy tàn rồi. Cô ta còn một mực không biết phân biệt, không coi anh Triết ra gì, khi dễ anh Triết, nếu không phải vì chị em nhà họ, anh Triết liệu có đến nỗi đến bây giờ vẫn không có gì không? Lao tâm lao lực vì Tô gia, vậy mà lại chẳng cho anh Triết cái gì, em quả thật thấy thật coi thường Tô gia."

Ba năm không gặp, Liễu Thiên Thiên đã bị Tô Chấn Triết mê hoặc đến nỗi đầu óc choáng váng. Một lòng nghĩ cho Tô Chấn Triết, dẫn đến việc không thích Tô Từ Bảo.

Nếu không phải Tô Lệ Nhã bảo cô giữ liên lạc với Tô Từ Bảo, cô sớm đã không thêm đề ý đến cái bao cò này rồi,

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46-2: Rượu cocktail 2

Mà Tô Lệ Nhã sở dĩ như vậy, cũng chỉ là lợi dụng cái thân phận "Bạn thân" của Tô Từ Bảo.

"Thiên Thiên, Tô Từ Bảo tốt xấu gì cũng là chị của chị, cảm ơn em đã vì chị mà cúi đầu trước chị ấy. Khiến em phải chịu thiệt thòi rồi." Tô Lệ Nhã biết được Tô Từ Bảo đã uống rượu rồi, nhẹ nhàng thở ra, sau đó liền liếc mắt nhìn Hàn Ly ra ý, bên này lại bày ra bộ mặt thành khẩn với Liễu Thiên Thiên.

Cô sợ Liễu Thiên Thiên lộ ra sơ sót trước mặt Tô Từ Bảo, cho nên không nói là trong rượu cocktail có thuốc.

Vừa hay Tô Từ Bảo bây giờ trúng thuốc rồi, Hàn Ly bây giờ đi, không phải là đã thành chuyện dễ như trở bàn tay rồi sao?

"Không có gì, chị Lệ Nhã, em cũng là vì anh Triết thôi, bằng không thì em cũng chẳng muốn phải qua lại với cô ta." Liễu Thiên Thiên trên mặt nổi lên một vòng đỏ ửng, "Em cũng cảm thấy hơi chóng mặt, em ra ngoài hóng gió đây."

Tô Lệ Nhã đặc biệt săn sóc, "Được rồi, nhớ uống một chút nước ấm sẽ dễ chịu hơn."

Hàn Ly bắt được ánh mắt của Tô Lệ Nhã, biết được mọi việc đã được sắp xếp ổn thỏa, lặng lẽ đi ra cửa, trong mắt tràn đầy sự dâm dục.

Tô Từ Bảo, đồ tiện nhân dám ở trước mặt nhiều người như vậy mà không cho tôi chút thể diện nào, tôi muốn đêm nay cô phải ở trên giường mà cầu xin tôi.

Tô Từ Bảo bước ra ngoài, đi đến sân thượng hóng gió. Ánh đèn lập lờ trong bóng đêm của Hải Thành, ngựa xe như nước, phồn hoa mà náo nhiệt.

Đột nhiên một người mang theo đầy mùi rượu ôm lấy cô từ phía sau, Tô Từ Bảo bị cánh tay của người kia ôm chặt lấy, thầm nghĩ, chẳng lẽ là Hàn Ly đi theo mình ra ngoài?

Hai tay không thể động đậy, đang muốn lên gối đá vào chỗ hiểm của đối phương, thì một giọng nói nhẹ nhàng thân thuộc vang lên, "Vợ!"

Cơ thể cứng ngắc của Tô Từ Bảo trong nháy mắt liền buông lỏng, bên môi bắt gặp nụ cười, "Bùi Dục, anh ôm chặt như vậy, em đau tay."

Người đứng phía sau nghe vậy liền buông tay ra, Tô Từ Bảo quay đầu lại, liền nhìn thấy Bùi Dục mặc áo sơ mi tím thẫm đứng sau lưng mình, dưới đôi chân dài, đi một chiếc giày cao cổ, toàn thân toát ra sự thoải mái, trông giống như một người mẫu bước ra từ bìa tạp chí vậy. Đáy mắt ngà ngà say, lúc nhìn thấy Tô Từ Bảo liền cảm thấy có vài phần thanh tỉnh: "Thật sự là em. Sao em lại ở đây?"

Tô Từ Bảo mặc một bộ váy trắng dài, thực nữ mà tươi mát, "Sinh nhật của Liễu Thiên Thiên, em cũng tới dự sinh nhật. Ngược lại anh, lại ở chỗ này uống rượu, tối nay về em mặc kệ anh đấy."

Bùi Dục ôm lấy bả vai Tô Từ Bảo, ôm cô đi đến chỗ của mình, "Đi, có người có ý định với chồng của em, em đến hỗ trợ anh!"

Tô Từ Bảo trợn mắt há hốc mồm, đợi đã, có ý định với Bùi Dục, chẳng lẽ lại là Triệu Viện Viện, cô ta lại muốn giở trò gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Hôn môi trước mặt Lạc Băng Uyển

Hàn Ly đi theo Tô Tử Bảo ra ngoài, ở hành lang, sân thượng, toilet tìm khắp nơi một lượt, lại không phát hiện bóng dáng cô đâu.

Chẳng lẽ Tô Tử Bảo là mượn cơ hội đi ra ngoài hóng gió, để chuẩn trước rồi? Hàn Ly nghĩ tới đây, liền đi đến bên quầy bar hỏi một chút, phục vụ viên tỏ vẻ không nhìn thấy Tô tiểu thư đi ra ngoài.

Kì quái, Tô Tử Bảo đi đâu rồi?

Hàn Ly đang tìm kiếm khắp nơi, đột nhiên trông thấy một người phụ nữ dựa vào cửa phòng vệ sinh rửa mặt, cả khuôn mặt đỏ bừng.

"Cô Liễu, cô có thấy Tô Tử Bảo đâu không?" Hàn Ly nhận ra người phụ nữ này là thiên kim của Liễu gia, là nhân vật chính của buổi tiệc sinh nhật ngày hôm nay.

Liễu Thiên Thiên cau mày, cảm giác khác thường trong cơ thể làm cô cảm thấy cực kỳ không thoải mái, "Không nhìn thấy.. ừm...."

Một tiếng rên rỉ, Liễu Thiên Thiên nhìn qua Hàn Ly, hai mắt mê man, một mảnh lửa nóng.

Hàn Ly vừa nhìn thấy bộ dạng như vậy của cô liền không khỏi sợ hãi, sao lại trông giống như bị trúng xuân dược vậy?

"Cô Liễu, cô làm sao vậy?" Hàn Ly cố ý đi đến trước mặt cô đỡ lấy cô, trong lòng nghĩ, không thấy được Tô Tử Bảo, nếu như có thể có được thiên kim của Liễu gia thì cũng không tệ.

Chỉ là tại sao Liễu Thiên Thiên lại trúng xuân dược, chẳng lẽ là vừa rồi lúc bảo cô ta đi kính rượu, xảy ra điều gì ngoài ý muốn sao?

"Tôi... Tôi muốn..." Liễu Thiên Thiên bị xuân dược khống chế, lúc này đây chỉ muốn thỏa mãn thân thể, lúc này đã không còn nhận ra ai với ai nữa, thoáng cái liền cuốn lấy Hàn Ly.

Hàn Ly mắt thấy vậy, nhìn chung quanh một lượt, ở đây không an toàn, nếu vịn cô ta đi ra ngoài, nhất định sẽ khiến cho người khác chú ý.

Đột nhiên trông thấy bên cạnh có một gian phòng dán giấy "Thiết bị âm thanh hư hại, đang trong thời gian sửa chữa", vậy nên liền kéo Liễu Thiên Thiên đi vào gian phòng kia.

Tô Lệ Nhã muốn hãm hại Tô Tử Bảo, không nghĩ tới sự việc không như ý muốn, ngược lại là Liễu Thiên Thiên trúng chiêu.

...

Tô Tử Bảo cùng theo Bùi Dực tiến vào một gian phòng xa hoa, trông thấy một phòng đầy trai gái, lập tức ánh mắt rơi xuống trên người Lạc Băng Uyển.

Cô mặc một chiếc váy trắng, lạnh lùng mà cao quý, vô cùng xa cách với người khác, vô cùng cao lạnh.

"Hắc, Bùi Thiếu, sao vừa ra ngoài một cái mà đã dẫn về một... Ồ, đây không phải là cô Tô sao?" Vừa rồi còn có người muốn trêu chọc, nhưng mà lập tức liền nhận ra Tô Tử Bảo.

Tô Tử Bảo cũng nhìn Lạc Băng Uyển ở trong phòng, không phải là cô ta ra nước ngoài rồi sao? Về từ lúc nào vậy.

Kỳ thật Lạc Băng Uyển hôm nay vừa mới về nước, cô ở nước ngoài cũng nghe nói đến việc Tô Tử Bảo nâng đỡ Bùi Thi Thi, tuy rằng cô không có ở đây, nhưng mà cũng không hề cản trở tiến độ của Tô Tử Bảo.

Ngược lại là thừa dịp cô không có ở đây, Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực như keo như sơn, điều này làm cho Lạc Băng Uyển cũng không ngồi yên nữa, quyết định muốn trở về cùng Tô Tử Bảo tranh giành.

Mà Bùi Dực đối xử với cô thật sự là không giống như đối với những người khác, cô nói cần nghỉ hai tháng, liền đồng ý cho cô nghỉ. Cô nói phải về nước, liền chuẩn bị để đón tiếp cô.

Chẳng trách hôm nay chẳng thấy Bùi Dực đâu, thì ra là Lạc Băng Uyển đã trở về rồi.

Ánh mắt của mọi người quét tới quét lui trên người Tô Tử Bảo và Lạc Băng Uyển, hiển nhiên đều nhìn ra sự mờ ám bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47-2: Hôn trước mặt Lạc Băng Uyển. 2

Tô Tử Bảo còn tưởng rằng là Triệu Viện Viện quán lấy Bùi Dực, không ngờ tới lại là nghệ sỹ nổi tiếng của công ty bọn họ, lại trêu chọc cô nương khác rồi.

"Bùi Dực!" Lạc Băng Uyển thanh tú động lòng người đứng lên, lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Tô Tử Bảo.

Đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy người vợ trong truyền thuyết của Bùi Dực, trông rất xinh đẹp, xinh đẹp động lòng người, nếu như chỉ nhìn như vậy, hai người liền giống như một đôi ngọc bích vậy.

Tô Tử Bảo bên môi cười yếu ớt, "Chào cô Lạc. Bùi Dực uống say rồi, tôi đỡ anh ấy vào, quấy rầy mọi người rồi."

"Tô Tử Bảo là do anh bảo cô ấy vào đây, vừa hay giới thiệu với em luôn, vợ của anh, Tô Tử Bảo." Bùi Dực nhìn qua Lạc Băng Uyển, thanh âm vẫn tàn mạn như trước, nhưng mà ánh mắt lại lạnh lùng.

Tô Tử Bảo cũng là lần đầu tiên trông thấy Lạc Băng Uyển, cảm thấy rất rõ ràng rằng bầu không khí giữa hai người này có gì đó không bình thường.

So với lúc trước là Triệu Viện Viện, Lạc Băng Uyển này, dường như có gì đó giống với Bùi Dực vậy.

Lạc Băng Uyển cố nén tức giận, lãnh đạm nói, "Em biết rồi."

Bùi Dực nhúu mày nhìn Lạc Băng Uyển, đột nhiên cười khê một cái, cúi đầu hôn Tô Tử Bảo.

Mọi người đồng thời hít một hơi, Tô Tử Bảo cũng trừng lớn mắt. Một chút báo hiệu đều không có, hơn nữa còn đang ở trước mặt một cô gái, hôn môi.

Lạc Băng Uyển đồng tử phóng đại, hốc mắt nhanh chóng chứa đầy một tầng nước mắt, khóc mà chạy ra ngoài.

Một vài nghệ sỹ của truyền thông Đế Tước cùng đi với Lạc Băng Uyển cũng đuổi theo ra ngoài, những người còn lại như cũ là chỉ ngây ngốc nhìn một màn này.

Đội cho Lạc Băng Uyển chạy ra ngoài, Bùi Dực mới ôm Tô Tử Bảo đi ra ngoài, Tô Tử Bảo lúc này mới lấy lại tinh thần, anh là cố ý muốn hôn cho Lạc Băng Uyển xem, là muốn chọc tức cô ta sao?

Bọn họ rốt cuộc là có quan hệ thế nào, chẳng lẽ là bạn gái cũ của anh sao? Hừ, phụ nữ của Bùi Dực nhiều như nước biển của Hải Thành vậy, nhưng mà chưa từng thấy anh khác thường với Lạc Băng Uyển như vậy.

"Bùi Dực, nói rõ ràng, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì vậy?" Tô Tử Bảo níu lại tay của anh, hỏi.

Bùi Dực lúc này đã không bộ dạng say rượu nữa, lười biếng nói, "Chính là như em đã nhìn thấy."

"Trước kia không phải anh rất bảo vệ cô ấy sao, cô ấy nói một câu tâm trạng không tốt anh liền không thêm đề ý đến tình trạng của công ty mà cho cô ấy nghỉ 2 tháng, sao bây giờ, lại muốn dùng em để chọc giận cô ấy?" Tô Tử Bảo mặt mũi phân minh, ánh mắt sáng rực.

Bùi Dực ngón trỏ cong lên đụng nhẹ vào sau gáy cô, "Nuông chiều cô ấy, không có nghĩa là anh thích cô ấy. Bùi phu nhân, em đang điều tra hộ khẩu đây à?"

"Em làm sao dám quản việc riêng của Bùi Thiếu chứ, chỉ là Lạc Băng Uyển là nghệ sỹ của công ty, mà em là tổng thanh tra của truyền thông Đế Tước, em không muốn vì việc cá nhân mà ảnh hưởng đến sự phát triển của công ty." Tô Tử Bảo lãnh đạm nói. Trong nội tâm chẳng biết tại sao, lại mơ hồ cảm thấy khó chịu.

Bùi Dực này, nuông chiều một người, cũng chẳng nói lên là anh thích người đó. Bùi tam thiếu nổi tiếng là rất yêu chiều phụ nữ.

Nhưng mà, lại chưa từng nghe thấy nói anh yêu ai. Đối với Lạc Băng Uyển là như thế này, đối với chính mình thì là thế nào?

"Em, không vui?" Bùi Dực hơi nghiêng đầu, một tay chống lên trên tường, khuôn mặt tuần tú tới gần mặt Tô Tử Bảo, khí tức ấm áp vờn quanh, "Lẽ nào, em yêu anh rồi?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Anh thích em là được rồi

"Năm mơ, ai mà thích loại đại thiếu gia đa tình như anh chứ!" Tô Tử Bảo lập tức phủ nhận.

Bùi Dực tới gần vành tai của cô, trong giọng nói khàn khàn mang theo một tia trêu chọc, "Vợ của anh kiên quyết như vậy, khiến anh đau lòng lắm đấy."

"Nhưng mà không sao, anh thích em là được rồi." Đôi mắt dưới hàng lông mi dày đậm, thâm sâu như một vòng xoáy, giống như muốn hút đi linh hồn của một con người vậy.

Khiến cho người ta cảm thấy mê muội.

Mặt Tô Tử Bảo liền nóng ran lên, sao anh đột nhiên lại nói những lời này chứ, cái gì mà anh thích em là được rồi chứ.

Nói cứ như là anh thật sự thích cô vậy.

"Anh thích gì ở em?" Tô Tử Bảo cắn môi.

Bùi Dực gầy nhẹ lên cầm cô, cười lớn, "Thích giọng nói của em, thích bộ dạng lúc em cười, thích độ ấm nóng trong lòng bàn tay của em, thích đôi môi của em, nụ hôn của em, hương vị của em, sau cùng là thích cơ thể...của em."

Tô Tử Bảo vốn dĩ nghe đoạn đầu kia còn đang không biết phải làm sao, đợi đến lúc anh nói đến hai chữ cuối cùng, cô lập tức liền hoảng sợ đến mức hồn phách bay lên tận chín tầng mây.

Quả nhiên! Sao cô có thể cảm thấy vị công tử đào hoa này có thể nói ra những lời tình tứ chứ, anh rốt cuộc vẫn là xấu xa, vô sỉ, lưu manh như thường ngày!

Nói xong, anh híp đôi mắt hẹp dài lại nhìn quét qua người cô, ánh mắt kia lộ ra tín hiệu nồng đậm, là một sự ham muốn của một người đàn ông đối với một người phụ nữ.

Đang trong bầu không khí mập mờ này, thì ở cửa bên cạnh đột nhiên truyền tới một tiếng rên rỉ, làm cho Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực đều là sửng sò.

Kì quái, ai mà lại vội vã đến mức không thể đợi được mà thân mật ngay tại KTV vậy?

"Đi, chúng ta quay về phòng, ở đây có người, đừng quấy rầy người khác." Tô Tử Bảo khẽ đẩy Bùi Dực một chút. Cô cũng không có sở thích nghe lỏm.

Bùi Dực nắm tay Tô Tử Bảo, đang định đi, đột nhiên bên trong lại truyền tới vài tiếng động.

"Đợi một chút!" Tô Tử Bảo níu lại Bùi Dực.

Bùi Dực quay đầu lại nhìn cô cười đầy ẩn ý, "Nếu như em thích, lần sau chúng ta cũng có thể chơi ktparty."

"Hừ! Em không phải là loại người không biết xấu hổ như anh." Tô Tử Bảo tức giận mắng một câu, chỉ vào phòng kia nói, "Giọng nói vừa rồi em nghe được, hình như là Liễu Thiên Thiên."

Bùi Dực cười tủm tỉm nói, "Thì ra là bạn của em. Em muốn vào chào hỏi à? Anh sợ lúc này người ta không rảnh để tiếp đón em đâu."

"Có gì đó không đúng. Vừa rồi tuy rằng em chỉ ở với cô ấy một lát, nhưng mà cô ta mở miệng ngậm miệng đều là Tô Chấn Triết, sao có thể cùng người đàn ông khác ở chỗ này được chứ, em hoài nghi, cô ta... bị hạ dược rồi." Không biết tại sao, phản ứng đầu tiên của Tô Tử Bảo lúc này, chính là chén rượu cocktail kia. Nếu như cô sớm biết trong rượu thật sự có xuân dược, thì cô sẽ không để cho Liễu Thiên Thiên uống, dựa vào tính cách của Tô Tử Bảo, nhất định là cô sẽ nghĩ cách để đổ chỗ rượu đó vào miệng của người đã hạ dược.

Lúc ấy cô còn chỉ rằng là mình quá nhạy cảm, hiện tại xem ra có phải là Tô Lệ Nhã hạ dược hay không, ngay đến Liễu Thiên Thiên cũng không được biết, vì vậy nên cô ta mới bị trúng chiêu?

Đúng vào lúc này, ánh mắt của Tô Tử Bảo lại càng trở nên kỳ quái, "Một giọng nói khác, hình như là của Hàn Ly?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48-2: Anh thích em là được rồi 2

"Hả? Em muốn đi giúp?" Bùi Dực khẽ nhíu mày.

Tô Tử Bảo lắc đầu. Liễu Thiên Thiên cùng Tô Chấn Triết là cùng một loại người, cũng chính là thù địch của Tô Tử Bảo, lần này nếu như không phải do cô sáng suốt không uống chén rượu này, thì bây giờ người bị trúng thuốc sẽ chính là cô.

Mà Tô Lệ Nhã không chỉ tàn nhẫn với mỗi mình mình, mà cũng không coi Liễu Thiên Thiên là người cùng phe với mình, hạ được cũng không nói cho cô ta biết, bằng không thì Liễu Thiên Thiên chắc chắn sẽ không uống.

Ngược lại lại khiến cho Hàn Ly chiếm được tiện nghi. Chỉ sợ Hàn Ly sau đó còn có thể dùng cái này, để uy hiếp Liễu Thiên Thiên.

Tô Tử Bảo không có thiện cảm đối với việc người khác bị lợi dụng, huống chi việc này lại hướng về phía mình, hơn nữa Liễu Thiên Thiên là tự nguyện.

"Phục vụ, vào phòng này tìm Liễu Viêm, nói là Liễu Thiên Thiên ở bên trong." Tô Tử Bảo nói với một người phục vụ.

Người phục vụ kia liền gật đầu rồi đi.

Bùi Dục nhìn Tô Tử Bảo, "Anh còn tưởng rằng, em sẽ hô lớn để một đám người đến xem náo nhiệt."

"Nếu như là Hàn Ly và Tô Lệ Nhã, thì em sẽ làm vậy, nhưng mà Liễu Thiên Thiên, bỏ đi, không cần như vậy." Tô Tử Bảo lời kéo Bùi Dục đi ra khỏi ktv. Để cho Liễu Viêm đến, coi như là Tô Tử Bảo giúp Liễu Thiên Thiên một chút.

Liễu Thiên Thiên nếu như cảm kích, biết mình rơi vào tình trạng này là do Tô Lệ Nhã làm hại, về sau không lui tới với anh em nhà họ Tô nữa, vậy thì sẽ giảm đi không ít chuyện cho Tô Tử Bảo.

Liễu Thiên Thiên nếu như không cảm kích, cũng không sao, Liễu gia vẫn sẽ nghiêm túc xử lý Hàn Ly.

Xem ra cô không cần lo lắng, con ruồi Hàn Ly này sẽ xuất hiện trước mặt cô nữa. Mà cô cũng đã hết lòng quan tâm giúp đỡ Liễu Thiên Thiên rồi, đạo bất đồng bất tương vi mưu, lần sau loại mối mọt của bạn thân này, cô sẽ không tham gia nữa.

...

Mười lăm phút sau, Liễu Viêm xuất hiện ở trong phòng, nhìn thấy em gái của mình cùng một người đàn ông đang làm chuyện kia ở trên ghế sofa, mà em gái thì rõ ràng là bị hạ được, lập tức liền nhào vào đánh người đàn ông kia một trận.

Chỉ bất đắc dĩ là do tác dụng của thuốc quá mạnh, Liễu Thiên Thiên thậm chí ngay cả anh trai của mình cũng không buông tha, sẵn tới để hôn anh.

Nếu cứ đưa Liễu Thiên Thiên đến bệnh viện như vậy, vậy thì Liễu gia đúng là mất hết thể diện rồi. Liễu Viêm gọi điện thoại cho bác sĩ tư nhân, trời Hàn Ly lại, phái người điều tra về việc hạ được này.

Rất nhanh liền tra ra được Tô Lệ Nhã, tên Hàn Ly hèn nhát, liền ngay lập tức bán đứng Tô Lệ Nhã.

"Anh, đều do Tô Tử Bảo, cô ta nhất định là biết rõ rượu có vấn đề cho nên mới đổi với em, không trách chị Lệ Nhã, không phải là chị ấy muốn hại em." Liễu Thiên Thiên sau khi biết rõ mọi việc từ đầu đến cuối, oán hận nói ra, "Chị Lệ Nhã không hề muốn hại em, người muốn hại em chính là Tô Tử Bảo!"

Liễu Viêm nhíu mày, "Nếu Tô Tử Bảo hại em, thì cô ấy sẽ hô một đám người đến vây quanh để xem ngay, chứ không chỉ là nói cho một mình anh, bảo anh đi giải vây. Ngược lại là Tô Lệ Nhã, bắt em làm vũ khí sử dụng, còn làm hại em trúng thuốc, về sau không được qua lại với anh em bọn họ nữa! Hàn Ly kia anh sẽ đưa hắn đến cục cảnh sát, không cần phải lo hắn sẽ nói ra chuyện buổi tối hôm nay."

"Hàn Ly chết tiệt, Tô Tử Bảo cũng chết tiệt. Em mặc kệ, em tuyệt đối sẽ không buông tha Tô Tử Bảo!" Liễu Thiên Thiên tức giận mắng, "Cái nhục của ngày hôm nay, nhất định em sẽ trả lại gấp trăm ngàn lần!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Sự hội ngộ của kiếp trước, lần gặp đầu của kiếp này

Chiếc lược thương mại đã thực hiện được bước đầu, bước thứ hai, là đem Thẩm Hề đến truyền thông Đế Tước. Như vậy truyền thông Đế Tước bên này, chỉ cần làm là từng bước phát triển, tự cũng không có vấn đề gì.

Chỉ cần có khoản đầu tư, thì có thể thực hiện các bước tiếp theo rồi. Sản nghiệp của Hạ gia rất khổng lồ, từ khi giải trí Vân Đình bắt đầu, cô sẽ giải quyết từng người một.

Chỉ là tại sao đến bây giờ mà Thẩm Hề vẫn không đến tìm đến cô, chẳng lẽ bài hát《biển sâu》kia, còn chưa đủ sao?

Tô Tử Bảo ngồi ở trong xe, đột nhiên trông thấy trên quảng trường ngoài trời, một đồng người vây tại một chỗ, xa xa có thể trông thấy tấm biển ghi chữ Thẩm Hề.

"Tiểu Xuyên, dừng xe, tôi xuống xem một chút." Tô Tử Bảo đôi mắt sáng ngời, nói.

Tô Tử Bảo xuống xe, đã nhìn thấy chỗ đó người ta tấp nập, căn bản nhìn không thấy được Thẩm Hề, ngược lại trong đám người lại phát hiện một bóng dáng quen thuộc, chính là cái người đã nói giúp cô ở KTV vào tối đó, người nữ sinh mà cô không biết tên.

"Hắc, sao cô lại ở đây? Xin lỗi, lần trước gặp mặt quá vội vàng, quên mất không hỏi tên cô." Tô Tử Bảo khách khí nói.

Nữ sinh kia quay đầu lại, trông thấy Tô Tử Bảo liền cẩn thận suy nghĩ một chút, nói, "Là cô, Tô Tử Bảo. Tôi là Lê Hàn."

"Lê Hàn, cô tới đây...Đề chờ Thẩm Hề kí tên?" Tô Tử Bảo chỉ chỉ một hàng dài những người đang xếp hàng. Nhìn qua có thể thấy đây chính là một buổi họp mặt ký tên, Thẩm Hề với tư cách là tác giả của các cuốn tiểu thuyết nổi tiếng bán chạy nhất trong nước, mỗi một lần mở họp báo ký tên đều có rất đông người, đông không kém các minh tinh, diễn viên là bao.

Lê Hàn lắc đầu, "Tôi không phải là vì Thẩm Hề, mà là vì tổng giám đốc Bùi Hàn Văn của văn hóa Thời Quang. Lần này Thẩm Hề ký tên là do văn hóa Thời Quang chịu trách nhiệm, Bùi Hàn Văn cũng sẽ đến dự."

Tô Tử Bảo tuy rằng chưa thấy qua Bùi Hàn Văn, nhưng cô cũng biết đó là anh ruột của Bùi Thi Thi, anh họ Bùi Dục. Một trai một gái nhà bác hai của Bùi gia.

Bùi Hàn Văn là tổng giám đốc của công ty văn hóa Thời Quang, mà văn hóa Thời Quang lại làm xuất bản, công ty tạp chí, kỳ san, cũng không được coi là một công ty lớn.

"Bùi Hàn Văn? Cô tìm anh ấy làm gì?" Tô Tử Bảo trong mắt hiện lên một vòng hồ nghi. Chẳng lẽ đại mỹ nhân này lại thích Bùi Hàn Văn? Tính ra thì Bùi Hàn Văn này cũng chỉ lớn hơn Bùi Dục một hai tuổi, cũng coi như là thanh niên có tài.

Lê Hàn dường như nhìn ra được ý tứ của Tô Tử Bảo, "Không phải như cô nghĩ đâu. Tôi có thể phỏng vấn. Tôi muốn phỏng vấn một chút, nhưng mà anh ấy không nhận phỏng vấn."

Cái này thì lại càng không đúng, một nữ sinh cùng khóa với Liễu Thiên Thiên, tính ra thì đang là sinh viên năm 3, chẳng lẽ lại còn đến cả tòa soạn để làm phóng viên?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49-2: Sự hội ngộ của kiếp trước, lần gặp đầu của kiếp này. 2

"Cô có thể giúp tôi một chút không? Nghe nói cô cùng Bùi Thi Thi quan hệ rất tốt, mà Bùi Hàn Văn lại yêu thương em gái của mình nhất." Lê Hàn chớp mắt nhìn Tô Tử Bảo, vẻ mặt chờ mong.

Tô Tử Bảo dở khóc dở cười nhìn cô, nhớ tới ấn tượng đầu tiên mà Lê Hàn để lại cho cô cũng không tệ lắm, hơn nữa cũng chỉ là thuận tay giúp đỡ, liền hướng về phía cô gật gật đầu, sau đó gọi điện thoại cho Bùi Thi Thi, hỏi xem có tiện giúp đỡ không.

Bùi Thi Thi liền đáp ứng ngay, chỉ chốc lát sau liền gửi thời gian và địa điểm đến.

"Đã hẹn trước được rồi, lầu hai, phòng 203, mười giờ rưỡi, cũng chính là còn mười phút nữa." Tô Tử Bảo nhớ kỹ đoạn tin nhắn trên điện thoại, nói với Lê Hàn.

Trong mắt Lê Hàn hiện lên sự vui mừng, "Thật tốt quá! Tô Tử Bảo, lần này cảm ơn cô, đợi chút nữa phỏng vấn xong tôi mời cô ăn cơm."

"Không cần khách khí như thế..." Tô Tử Bảo còn chưa nói xong, Lê Hàn đã hấp tấp chạy lên tầng hai.

Nhìn còn có vẻ rất đáng yêu? Không kiêu ngạo khó tiếp xúc như trong truyền thuyết.

Tô Tử Bảo cười cười, nhìn hàng người xếp hàng thật dài, đi sang kệ bán sách bên cạnh, mua hết 10 cuốn sách đang được rao bán của Thẩm Hề, sau đó đứng vào phía sau hàng người đang xếp hàng.

Kỳ thật lấy thân phận bây giờ của Tô Tử Bảo, muốn gặp Thẩm Hề có thể trực tiếp hẹn trước, dù sao cô cũng là thiếu phu nhân của Bùi tam thiếu.

Không còn là Tô Tử của lúc trước rồi.

Nhưng mà Tô Tử Bảo không thích một cuộc gặp mặt được công thức hóa như vậy. Nếu như anh đã không tới tìm tôi, vậy thì đổi lại tôi sẽ đến tìm anh.

Đây là cuộc hội ngộ của bọn họ, cũng là cuộc gặp đầu tiên của bọn họ ở kiếp này.

Xếp hàng nửa giờ, rốt cuộc cũng đến lượt của Tô Tử Bảo, cô đem mười cuốn sách vừa dày vừa nặng đặt trên bàn ký tên của anh, Thẩm Hề cảm lấy sách sau đó theo thói quen ngẩng đầu cười, "Đều kí tên sao?"

Thẩm Hề đối rất tốt với độc giả của mình, bình thường kí tên cũng rất mệt mỏi, nhưng mà anh đều thường thỏa mãn hết các yêu cầu của các độc giả, như cái gì mà "Tặng cho người yêu dấu" loại lời này đã viết không ít cho các fan mê sách.

Lúc anh trông thấy Tô Tử Bảo, ánh mắt lập tức ngưng ngẩn cả người.

Anh nhận ra người phụ nữ này, chính là người đã viết ra ca khúc 《biển sâu》.

Tô Tử Bảo hướng về phía anh cười sáng lạn như ánh mặt trời, "Hắc, Thẩm đại tác giả, anh có thể ăn một bữa cơm với độc giả của anh được không?"

Thời gian xuyên không bốn năm, giống như một kịch bản vậy, giờ khắc này, thời gian cùng không gian đều đang chùng chéo lên nhau.

Đây là cuộc gặp mặt đầu tiên của Tô Tử và Thẩm Hề. Cô xếp hàng giả làm độc giả của anh để tìm anh ký tên, mà khi anh mở sách ra, đã nhìn thấy một tấm danh thiếp kẹp ở trong đó.

Lúc này đây, Thẩm Hề lại mở sách ra, ngược lại không còn là danh thiếp nữa, mà là một mảnh giấy nhỏ, thời gian địa điểm, cuộc hẹn trà chiều.

Rốt cuộc là cô có quan hệ gì với Tô Tử, cô biết những gì về bọn họ, tại sao một màn này, lại trùng hợp giống như năm đó đến vậy.

Thẩm Hề cũng chưa nói gì, ký tên, chỉ là tờ giấy cũng đã bị anh giữ lại. Tô Tử Bảo hài lòng ôm sách rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Bởi vì anh là Thẩm Hề

Trong sảnh trà, Tô Tử Bảo lặng lẽ ngồi ở trước cửa sổ sát đất, quan sát cảnh sắc dưới chân.

Chỉ chớp lát sau, một thanh niên mặc quần trắng áo trắng đã đi tới. Anh khoảng 24-25 tuổi, làn da trắng xanh, đường nét nhìn rất đẹp, mặt mày rất sâu, ngũ quan tinh xảo mà tuấn mỹ, thoát nhìn giống như một người đàn ông thanh tịnh sạch sẽ, một tác giả mỹ nam đỉnh đỉnh đại danh ở trong nước.

"waiter, hồng trà Băng Ninh." Tô Tử Bảo vẫy vẫy tay về phía phục vụ ở bên cạnh, gọi đồ cho anh.

Thẩm Hề ngồi xuống đối diện cô, "Cô có quan hệ gì với Tô Tử?"

Tại sao cô biết anh thích uống hồng trà Băng Ninh? Bộ dạng của cô giống như cô hiểu rất rõ về anh vậy.

Tô Tử Bảo đã sớm chuẩn bị xong lí do thoái thác, cười nhạt nói, "Tôi là bạn của Tô Tử. Có thể anh sẽ không biết tôi, nhưng mà tôi đã từng nghe cô ấy nói về anh. À đúng rồi, tôi lúc trước du học ở nước M, tháng trước mới quay về Hải Thành. Tuần trước lúc đi thăm mộ, trông thấy hoa ở đây vẫn còn tươi, chắc là do anh đã đến thăm cô ấy, cảm ơn anh."

Một nhà ba người nhà Thẩm Tô Tử qua đời, Hạ Thừa Diệp vậy mà chỉ diễn trò, cái gọi là bạn thân chỉ là trước ông kính khóc lóc một trận, chỉ có anh là còn quét tước ngôi mộ cho một nhà bọn họ.

Trên cái thế giới này, cũng cũng chỉ còn lại có anh, thật sự thương tâm cho sự ra đi của cô.

Người phục vụ đặt ly Hồng Trà Băng Ninh xuống, Thẩm Hề đánh giá người ngồi trước mặt, cô nói lời hợp tình hợp lý, thế nhưng nếu như Tô Tử có một người bạn như vậy thật, thì tại sao mình lại chưa từng nghe thấy cô ấy nhắc đến?

"《biển sâu》 bài hát này, thật xin lỗi vì Tô Tử không thể tự tay viết cho anh, vì vậy tôi giúp cô ấy viết cho anh, hoàn thành nguyện vọng của cô ấy. Tôi còn tưởng rằng khi anh trông thấy bài này sẽ đến tìm tôi chứ?" Tô Tử Bảo đi dòm cười cười, "Xem ra sự ăn ý giữa chúng ta vẫn còn chưa đủ."

Cô từ trước đến nay đều rất thân quen, giống như bọn họ là bạn bè thân thiết đã nhiều năm rồi vậy.

Thẩm Hề gật đầu, "Tôi cũng định tìm cô, nhưng mà vẫn chưa tìm được cái cớ thích hợp và lý do để đến tìm."

Anh cũng không thể xông lên liền hỏi, cô cùng Tô Tử có quan hệ gì? Tuy rằng hôm nay anh đúng là đã làm như vậy đấy.

"Trở lại chuyện chính nhẽ, truyền thông Đế Tước tháng sau có thể sẽ có 5 nghìn vạn đầu tư, đây cũng là khoản tiền tôi có thể tự do sử dụng, tôi muốn soạn lại tiểu thuyết của anh. Anh làm biên kịch, soạn lại cuốn nào là do anh lựa chọn, muốn bao nhiêu tiền đầu tư, anh nói, chọn diễn viên nào, anh có một phiếu quyết định." Tô Tử Bảo mở ra điều kiện và ranh giới của mình, nói rõ ràng rành mạch.

Nếu như đổi lại là bàn chuyện làm ăn với người khác, cô chắc chắn sẽ không làm như vậy. Nhưng mà trước mắt người này là Thẩm Hề, chính là bạn tâm giao kiếp trước của cô.

Thẩm Hề kinh ngạc, trong mắt đều là kinh ngạc, "Chưa thấy ai bàn chuyện làm ăn như cô cả."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50-2: Bởi vì anh là Thẩm Hề. 2

"Bởi vì anh là Thẩm Hề, tôi và Thẩm Hề vĩnh viễn là bạn, không là kẻ thù. Trước kia, anh và Tô Tử không phải đều bàn chuyện như vậy sao? Về sau, chúng ta cũng sẽ như thế này." Tô Tử Bảo hướng về phía anh cười.

Cô từ Tô Tử biến thành Tô Tử Bảo, nhưng mà đối với Thẩm Hề, vẫn luôn không đổi.

"Tâm huyết của Tô Tử chính là giải trí Vân Đình." Trong mắt Thẩm Hề xuất hiện một tia thâm trầm. Ngụ ý chính là cô đang khai thác cho giải trí Vân Đình.

Cô làm như vậy, giống như là đang vì bạn sao?

Tô Tử Bảo lẳng lặng nhìn anh, "Giải trí Vân Đình tìm anh hợp tác, anh cũng không phải là luôn một mực từ chối sao, ngay đến cả Diêu Liên Y cũng đều không gặp mặt. Sao anh lại không hợp tác cùng bọn họ, tôi cũng vì vậy mà ở truyền thông Đế Tước."

Ánh mắt của Thẩm Hề trong nháy mắt liền trở nên sắc bén, "Cô biết những gì?"

"Tôi không biết. Nhưng mà tôi biết rõ, nếu như Tô Tử còn sống, cô ấy cũng sẽ làm như tôi." Tô Tử Bảo rũ mắt xuống. Cô không có chứng cứ, cô chẳng thể nói gì.

Thẩm Hề truy vấn, "Đoạn thời gian trước, tin tức của Diêu Liên Y cùng Diệp Tử, là do cô truyền ra sao? Có thật là vì cô ta, mà cuồng hòng của Tô Tử mới bị biến thành như vậy không?"

Tô Tử Bảo không trả lời. Anh tiếp tục hỏi tiếp, cô sợ bản thân mình sẽ để lộ ra quá nhiều.

"Thẩm Hề, tôi tin rằng trên đời này không có bí mật nào mà có thể che giấu mãi mãi. Càng đắc ý, càng dễ dàng bại lộ. Một ngày nào đó, giấy không thể gói được lửa, mà tôi hy vọng tôi có thể làm cho cái ngày này, đến sớm một chút." Tô Tử Bảo nhìn anh, ánh mắt rạng rỡ.

Sau khi Hạ Thừa Diệp mất đi sự che chở của Hạ gia, sau khi Hạ gia sụp đổ, tội ác sát hại cả một nhà ba người của anh ta, chắc chắn phải bị vạch trần.

Mà bây giờ có sự che chở của Hạ gia, lại không có bất kỳ chứng cứ nào, Tô Tử Bảo không làm gì được anh ta.

Thẩm Hề cũng không làm gì được anh ta.

"Nói về chuyện thương mại, nhưng điều kiện mà tôi đưa ra đã là những điều kiện tốt nhất rồi, nếu như anh cảm thấy đã đủ thành ý, cảm thấy chúng tôi đủ thực lực, thì có thể cân nhắc một chút về chuyện hợp tác. Về phần những thứ khác, anh hỏi tôi, tôi cũng chỉ có bốn chữ." Tô Tử Bảo nhìn anh, "Không thể trả lời."

Thẩm Hề nhìn Tô Tử Bảo thật lâu, trực giác của anh, khiến cho anh cảm thấy muốn giúp cô.

Hơn nữa điều kiện mà đối phương đưa ra cũng không tồi. Nếu như đã không có ý định hợp tác cùng giải trí Vân Đình, vậy tạm thời hợp tác cùng truyền thông Đế Tước, cũng là một lựa chọn tốt.

"Được, cô lập phương án hợp tác, cụ thể thế nào ta bàn bạc lại sau." Thẩm Hề giải quyết dứt khoát.

Trong mắt Tô Tử Bảo hiện lên sự vui mừng, "Thắng thắn. Nhưng mà hợp đồng cụ thể thì vẫn nên đợi tiền đầu tư rồi hãy ký, tôi sẽ mau chóng có được tiền đầu tư."

Giao hẹn lúc trước chính là trong vòng hai tháng có thể tăng lợi nhuận lên 12%, hiện tại một tháng đã đạt được mục tiêu, phải nhanh chóng có được tiền đầu tư, nhanh chóng bắt đầu bước tiếp theo trong kế hoạch

Chương 51: Tổng giám đốc thần bí của MECO

Sau khi Tô Tử Bảo và Thẩm Hề quyết định xong thời gian bàn bạc, bước xuống lầu liền nhìn thấy một chiếc xe thể thao đang đỗ ở trước cửa, cửa sổ xe kéo xuống, Lê Hàn vẫy tay với Tô Tử Bảo.

Mà người lái xe... nhìn có chút quen mắt.

"Hắc, Tô Tử Bảo, may mà hôm nay có cô, tôi đã nói sẽ mời cô ăn cơm, đi thôi." Lê Hàn cười nói.

Tô Tử Bảo ngồi cạnh cô ở ghế sau, nói, "Quá khách khí rồi. Sao mọi người lại tìm được tôi vậy?"

"Tầm mắt của Lôi thiếu." Lê Hàn tiện tay chỉ người lái xe, "Muốn tìm người ở Hải Thành, đương nhiên phải tìm tới Lôi Thiếu rồi, cảnh sát cũng không nhanh bằng anh ta."

Người đàn ông đang lái xe quay đầu lại, cười lộ lên sáng lạn như ánh mặt trời, "Cô cũng đừng chế nhạo tôi, tôi vẫn chưa tìm được vị đại nhân vật mà cô muốn gặp."

Cậu có màu da lúa mạch khỏe mạnh, để đầu đinh, khí chất dũng mãnh như của quân nhân, thoát nhìn uy vũ anh tuấn. Nhưng mà, xem ra thì lại không có sự nề nếp như của quân nhân, ngược lại lại có một chút vô lại.

Tô Tử Bảo càng nhìn càng cảm thấy quen mắt, rốt cuộc nhớ ra, kia không phải là "Tên đầu sỏ" đã khiến cho Tô Tử Bảo phải ra nước ngoài sao, lão nhị của Lôi gia, Lôi Liệt.

Lôi gia là một trong tứ đại gia tộc Bùi Lôi, Tô, Bạch, giống như Bùi gia, cũng là quân nhân thế gia.

Lôi Liệt chỉ lớn hơn một tuổi so với Tô Tử Bảo, cùng khóa với cô, Tô Tử Bảo lúc trước còn ngang ngược can rờ, thích làm chị cả, tự cho là mang theo vài chị em đã là ghê gớm lắm rồi, mà Lôi Liệt lúc học cấp 3 đã lập nên bang phái, đã từng mâu thuẫn với nhau.

Có một lần Tô Tử Bảo phải chịu thiệt Lôi Liệt, cho nên đã giật dây Tô Lệ Nhã, thừa dịp Lôi Liệt ở trên đường một mình, liền mang theo bao tải đen chụp lên đầu tên này rồi đánh cho đến nỡ cả hoa, thiếu chút nữa thì xảy ra tai nạn chết người.

Việc này gây nên ồn ào quá lớn, Tô Tử Bảo bị Tô Quốc Cường đánh cho một trận, mang đến Lôi gia nhận lỗi, sau đó liền đưa ra nước ngoài.

Lôi Liệt bây giờ khí chất so với trước kia thay đổi rất nhiều, giờ đây anh ta đã có thêm một phần chính trực, sắc bén, vì vậy Tô Tử Bảo vừa rồi nhất thời không nhận ra.

Nghĩ tới "Nghịch duyên" giữa người này và mình, Tô Tử Bảo cười cười xấu hổ.

"A đúng rồi, Tô Tử Bảo, còn chưa giới thiệu với cô, đây là Lôi Liệt." Lê Hàn nói, "Lôi gia quân nhân thế gia, kết quả lại cho ra một người bang hội như anh, thiếu chút nữa thì bị Lôi lão gia tử đánh chết. Mỗi lần cảm thấy không thuận mắt với anh thì liền đưa anh ấy vào trong quân đội tập luyện, tháng trước lại bị đưa đi rồi, hai ngày trước vừa trở về."

Lôi Liệt cười về mặt vô tội, "Chúng ta đều là làm ăn đứng đắn, lại không cho vay nặng lãi, buôn bán minh bạch, đó là do lão gia có thành kiến với tôi thôi. Tô Tử Bảo cũng không cần giới thiệu, chúng tôi quen nhau."

"Đúng, quen từ khi còn bé rồi." Tô Tử Bảo hàm súc cười cười.

Lôi Liệt nhìn qua Tô Tử Bảo cười ý vị thâm trường, "Đầu chỉ là quen không đầu, Lê Hàn, không phải là cô luôn hỏi tôi tại sao sau đầu tôi lại có một vết sẹo sao? Chính là do vị cô nương này đã lấy gạch đập đấy, ra tay quá tàn nhẫn rồi."

Chương 51-2: Tổng giám đốc thần bí của MECO. 2

"Nếu như Lôi thiếu muốn báo thù, thì tôi để cho anh đập lại một lần." Tô Tử Bảo yếu ớt nói ra.

Lê Hàn nghe xong lời này, cười cười run rẩy hết cả người.

Tô Tử Bảo còn tưởng rằng cùng Lôi Liệt "Kẻ thù gặp nhau sẽ gai mắt", nhưng Lôi Liệt lại hào sảng, căn bản là không để ý gì đến việc kia, chẳng lẽ một người đàn ông như anh lại còn muốn đánh trả?

Tô Tử Bảo lúc này mới biết được, Lê Hàn phỏng vấn Bùi Hàn Văn là vì tổng tài của tập đoàn meco, bởi vì văn hóa thời quang một năm trước đã bị tập đoàn meco thu mua, mà tổng giám đốc thần bí này chính là một truyền kỳ trong thương giới.

"Từng sự sắp xếp của meco tôi đều đã phân tích qua, từ khi nước m khủng hoảng tài chính, liền trở nên vô cùng bí ẩn, vẫn luôn ở hải ngoại cuốn tiền tài, ở trong nước tổng cộng đã ra tay hai lần. Lần đầu tiên là thu mua tập đoàn thế kỷ, lần thứ hai chính là thu mua văn hóa Thời Quang. Tập đoàn Thế Kỷ thì không cần nói nữa, thành phố lớn ở khu vực Hoa Nam, mỗi một tòa cao ốc thế kỷ, đều là sản nghiệp của bọn họ, đây là một lần thu mua vô cùng thành công. Duy chỉ có thu mua văn hóa Thời Quang, nói như thế nào đây, tuy rằng cũng không lỗ, nhưng mà lần này cũng không phải là cây bút lớn giống như meco từ trước đến nay, lẽ nào anh ta lại tham một chút con con này hay sao? Các công ty có giá trị hơn văn hóa Thời Quang ở Hải Thành này có mặt ở khắp nơi. Tôi hoài nghi, văn hóa Thời Quang này nhất định là có quan hệ gì đó với meco." Lê Hàn hai mắt tỏa ánh sáng, thần thái sáng láng.

Lôi Liệt nói thêm, "Sau khi chúng tôi điều tra thì phát hiện, meco thu mua văn hóa Thời Quang, là vào lúc công ty này tranh chấp thương mại sắp phá sản, người đại diện pháp luật Bùi Hàn Văn phải chịu đến hàng ngàn vạn tiền bồi thường, kết quả sau khi meco thu mua công ty không chỉ sống lại, mà còn tiếp tục để cho Bùi Hàn Văn đảm nhiệm chức tổng giám đốc. Lê Hàn cảm thấy meco cùng Bùi Hàn Văn nhất định là có quan hệ gì đó, vì vậy liền từ Đệ Đô chuyển trường đến Hải Thành, điều tra vụ việc meco."

"Đợi một chút... Cô điều tra cái này làm cái gì?" Tô Tử Bảo vẻ mặt mờ mịt.

Lê Hàn nắm chặt nắm đấm, "Gã cho tổng giám đốc thần bí của meco!"

"Cô... Muốn gã cho một người chưa từng thấy mặt? Không biết tuổi tác, không biết tướng mạo, cái gì cũng không biết... Huống chi, theo như cô nói, người lợi hại như vậy, có lẽ cũng đã là một lão già bảy tám mươi tuổi hom hem rồi." Tô Tử Bảo trợn mắt há hốc mồm.

Lôi Liệt nói, "Tôi đã giúp cô ấy lật trời lật đất lên tìm rồi, vậy mà cũng không tìm được vị kia. Có lẽ là vốn dĩ cũng đã không có ở đây rồi."

"Ồ đây, nhất định là ở đây! Tổng giám đốc thần bí của meco nhất định là ở đây, tôi đã gặp anh ấy một lần ở nước M, tuy rằng không nhìn thấy mặt, nhưng mà dựa theo cảm giác thì anh ấy cũng lớn là nhiều hơn tôi 10 tuổi thôi." Lê Hàn nói đến đây, không biết nghĩ đến cái gì cúi đầu, có chút ngượng ngùng nói, "Tô Tử Bảo, tôi có thể nhờ cô thăm dò một chút tin tức được không?"

Tô Tử Bảo thấy cô gái nhỏ này đang nảy sinh tình cảm, đành phải nói, "Nếu như tôi gặp Bùi Hàn Văn, nhất định sẽ giúp cô hỏi."

"Tốt quá! Đi, đi ăn cơm, tôi mời."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đệ Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Sự cứu cứu của Hàn Ly 1

Tô Tử Bảo lật xem văn kiện trong tay, trưởng phòng bộ điện ảnh Đỗ Quyên nói, "Tôi tổng giám sát, trước mắt công ty sẽ có một bộ phim về đề tài thanh xuân 《 thanh xuân tế năm 》 được lên sóng, việc này liên quan đến kế hoạch tuyên truyền phim, mời tổng thanh tra xét duyệt."

Tuy rằng không có gì xuất sắc, nhưng mà cũng không có sai sót gì, phù hợp với tiêu chuẩn của kế hoạch tuyên truyền, sẽ do trưởng phòng kế hoạch Lữ Tâm Lôi chịu trách nhiệm. Tô Tử Bảo biết rõ người phụ nữ này chính là người lúc đầu đã dẫn đầu phản đối cô, nhưng mà nếu cô đã có năng lực, Tô Tử Bảo cũng không đến nỗi bởi vì ân oán cá nhân, mà để ảnh hưởng đến sự phát triển của công ty.

"Được, tôi biết rồi. Nếu là do trưởng phòng Lữ toàn quyền phụ trách, vậy thì cứ tiếp tục giao cho cô ấy làm đi." Tô Tử Bảo cười nhạt, giơ về dùng người, thì sẽ không khoa chân múa tay vào kế hoạch mà người khác đã làm tốt và không có vấn đề gì.

Tô Tử Bảo lại lật xem bảng xếp hạng điện ảnh, phát hiện bộ phim điện ảnh mới của Đệ Tước trùng hợp cũng lên sóng cùng với phim của giải trí Vân Đình, nhưng mà phim của công ty mình cô cũng đã xem qua, kịch bản bình thường, diễn viên cũng đều là người mới, không có chỗ nào là xuất sắc, mảnh khảnh có đến đâu mà thực lực không đủ thì cũng hết cách.

Dù sao bộ phim mới lần này số vé bán ra có bình thường, thì đợi đến cuối tháng lợi nhuận của Đệ Tước cũng sẽ tăng thêm 10%, cô sẽ để tâm tới bộ phim mới của Thẩm Hề nhiều hơn, còn có giá trị đóng góp hơn nhiều so với bộ phim này.

Chờ sau khi Đỗ Quyên đi khỏi, điện thoại của Tô Tử Bảo đột nhiên vang lên bởi một số lạ. Số điện thoại của cô là số mới vừa làm từ khi về nước, không có mấy người biết rõ số di động của cô. Người này là ai vậy?

Tô Tử Bảo ấn nút trả lời:

"Tô Tử Bảo, em cứu anh với, Liễu gia muốn khiến anh phải ngồi tù, anh không có tội, em cứu anh với!"

Hàn Ly ấn nói hỗn loạn ở đầu dây bên kia.

Tô Tử Bảo miễn cưỡng nhếch môi cười lạnh, "Hàn Ly, nào anh bị chó ăn rồi à? Chuyện trước kia của anh, tôi không đập anh một cước thì thôi, anh lấy đâu ra tự tin mà cảm thấy là tôi sẽ giúp anh vậy?"

"Tô Tử Bảo, anh đã quay lại đoạn video với Liễu Thiên Thiên, đã quay từ trước lúc Liễu Viêm đến rồi, Liễu Thiên Thiên cũng không biết. Video quay rất rõ ràng, Tô Tử Bảo, chỉ cần em cứu anh, anh sẽ đem đoạn video đó cho em. Em có thể cầm nó đi đổi phở với Liễu Thiên Thiên!" Hàn Ly nói ở đầu dây bên kia, "Hiện tại cũng chỉ có em mới có thể cứu anh. Rõ ràng là Tô Lệ Nhã hạ được, rồi lại đổ hết lên đầu anh, Tô Tử Bảo cầu xin em hãy cứu anh với!"

Tô Tử Bảo trong mắt hiện lên một sự khinh thường, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, Hàn Ly vậy mà đứng là đã quay video lại để uy hiếp Liễu Thiên Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52-2: Sự cầu cứu của Hàn Ly. 2

Hành động của người nhà họ Liễu rất nhanh chóng, chính xác và tàn nhẫn, đã dọa chết Hàn Ly rồi, không dám nói ra việc có video, chỉ dám tìm đến mình làm giao dịch.

Nếu như Tô Tử Bảo muốn dồn Liễu Thiên Thiên vào chỗ chết, cô sẽ xem xét.

Nhưng mà Tô Tử Bảo lại không có ý định này, lần trước Liễu Thiên Thiên trúng xuân dược, cũng không nằm trong dự liệu của cô, bản thân cô chưa bao giờ có ý định hãm hại Liễu Thiên Thiên, lúc này sao có thể muốn có được loại video này chứ.

"Hàn Ly, xin lỗi, tôi thật sự là không có vô liêm sỉ như anh, cầm loại video này đi để hủy cả một đời của một nữ sinh. Anh cứ ở trong phòng giam mà từ từ hưởng thụ đi, chào anh." Tô Tử Bảo cúp máy.

Nếu như là Tô Lệ Nhã, Tô Tử Bảo sẽ xem xét một chút, cô và Tô Lệ Nhã là kẻ thù của nhau, nhưng mà đối với Liễu Thiên Thiên thì vẫn chưa đến mức ấy.

Tô Tử Bảo cúp điện thoại, điện thoại lại vang lên, cô đang muốn tắt máy, phát hiện không phải là số lạ, mà là của em gái Tô Gia Hân.

"Chị, hôm nay mẹ cho em một chiếc thẻ mua sắm, chúng ta cùng đi mua quần áo đi. Từ sau khi chị về nước vẫn chưa cùng em đi dạo phố lần nào, chị hôm nay có thời gian rảnh không?"

Tô Tử Bảo nghe thấy giọng nói của em gái, trên mặt bất giác hiện lên sự vui vẻ, mở lịch làm việc đặt ở bên cạnh ra.

Album tiếp theo của Bùi Thi Thi tiếp tục được phát hành, việc tuyên truyền bộ phim《 thanh xuân tể niên 》do Lữ Tâm Lôi toàn quyền chịu trách nhiệm, cô bây giờ không cần phải ở lại công ty mỗi ngày như lúc trước nữa rồi, nhàn nhã hơn trước rất nhiều.

Mà chờ sau khi có được khoản đầu tư của bố, hợp tác cùng Thẩm Hề nhất định sẽ rất bận, thừa dịp bây giờ vẫn còn thời gian ở cùng người nhà nhiều một chút cũng tốt.

Kiếp trước Tô Tử Bảo là con gái một, kiếp này thì lại có một cô em gái, Tô Tử Bảo rất quý trọng tình cảm giữa cô và nó.

"Được, chúng ta chọn chỗ để hẹn gặp mặt đi." Tô Tử Bảo đáp ứng.

Tô Gia Hân hoan hô một tiếng, "Quá tuyệt vời! Vậy thì hẹn ở cao ốc Thế Kỷ đi."

Nửa giờ sau, Tô Tử Bảo nhìn thấy Tô Gia Hân đang chờ ở cửa cao ốc Thế Kỷ, hai chị em khoác tay đi vào.

"Chị, đi, chúng ta lên tầng mười bảy đi, trong thẻ mua sắm này có năm vạn, cũng không biết ai nhờ mẹ việc gì, mà tặng hẳn năm vạn luôn." Tô Gia Hân cười hì hì nói, "Vừa hay lại lợi cho em. Tuần trước em nhìn trúng một cái váy, đang lúc tình hình kinh tế căng thẳng."

Tầng mười bảy của tòa cao ốc Thế Kỷ toàn là các hãng nữ trang hàng hiệu nổi tiếng quốc tế, tiền tiêu vặt của hai chị em Tô Gia Hân bình thường cũng không nhiều, Bố Tô biết hai chị em hay tiêu xài bậy bạ, cho nên quản lý rất gắt gao.

"A đúng rồi, chị, mẹ còn dặn em, cũng phải chọn cho chị vài cái. Từ khi chị về nước còn chưa đi mua quần áo lần nào, điều này chẳng giống chị chút nào cả." Tô Gia Hân hoài nghi nháy mắt.

Tô Từ Bảo cười nói, "Vậy thì đi mua thôi, dạo này không phải là đang quá bận sao, không để ý đến cái này được."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Sự trả thù trong phòng thử đồ

Hai chị em vừa đi dạo xem quần áo, vừa nói chuyện phiếm, Tô Gia Hân ríu rít nói rất nhiều, Tô Từ Bảo tuy rằng không ở Tô gia, nhưng nhờ cô, mà cô cũng biết được tình hình trước đây của Tô gia.

"Chị, nghe nói Tô Chấn Triết muốn đính hôn cùng Liễu Thiên Thiên của Liễu gia!" Tô Gia Hân nói, "Chính là Liễu Thiên Thiên trước đây từng có quan hệ rất tốt với chị. Cô ấy rất thích Tô Chấn Triết, nếu không phải cô ấy kiên quyết, thì Liễu gia còn lâu mới cho cô ấy lấy Tô Chấn Triết."

Tô Chấn Triết dù sao cũng là con riêng.

Tô Từ Bảo cau lông mày ại, kỳ lạ, Liễu Thiên Thiên và Tô Chấn Triết sắp đính hôn rồi?

Xem ra là bởi vì chuyện lần trước xảy ra ở KTV. Tô Lệ Nhã làm hỏng chuyện, vì để trấn an Liễu Thiên Thiên, cho nên Tô Chấn Triết mới phải lấy cô ta.

Mà Liễu gia vậy mà lại đồng ý cho Liễu Thiên Thiên lấy một người con riêng? Đúng là lòng dạ thâm sâu. Tô Gia Hân không hiểu, chỉ cho là Liễu Thiên Thiên thích, quần quít muốn gả cho Tô Chấn Triết.

Nhưng mà Tô Từ Bảo lại không phải là một cô gái mới lớn không hiểu chuyện, trong chuyện kết hôn của những nhà quyền thế, lợi ích luôn được đặt lên đầu, những thứ tình yêu chân thật gì đó đều là lời nói dối, Liễu Thiên Thiên thích Tô Chấn Triết là một mặt, Liễu gia đồng ý gả con gái, thật ra là đã nhìn trúng Tô Chấn Triết rồi.

Cho rằng Tô Chấn Triết cuối cùng rồi cũng có thể thừa kế tài sản của Tô gia, vì vậy nên liên tính toán trước. Xem ra Liễu gia là đứng về phía Tô Chấn Triết rồi.

"Đã định thời gian rồi?" Tô Từ Bảo hỏi.

Tô Gia Hân lắc đầu, "Không rõ nữa, có lẽ là gần đây thôi. Em nghe bố thuận miệng nói một câu, nghe là Tô Chấn Triết hy vọng chúng ta đều có thể tham gia, mẹ lại vì chuyện này mà cãi nhau với bố, dù sao thì em nhất định sẽ không đi."

Hai chị em vừa đi vừa nói chuyện sau đó cùng bước vào một cửa hàng thời trang nữ, Tô Gia Hân chỉ vào một bộ váy dài ở trong tủ kính nói, "Chị, chị xem bộ váy này rất hợp với tính cách của chị. Chị đi thử đi!"

Ánh mắt của Tô Từ Bảo rơi xuống trên chiếc váy, mạnh mẽ, xinh đẹp, đúng là phong cách của cô.

Mà ở góc khuất, Liễu Thiên Thiên nhìn thấy cảnh này, trong mắt dường như muốn phun lửa.

"Thiên Thiên, cô xem không phải là chúng ta đã lừa được hai chị em bọn họ rồi sao? Tôi đã nói rồi, hai chị em nhà đó đều là lũ ngu xuẩn. Em xem bộ váy mà Tô Từ Bảo nhìn trúng kia!" Tô Lệ Nhã nhỏ giọng nói, "Có thể cho người đi chuẩn bị rồi! Lần này, sẽ báo thù cho em! Làm cho Tô Từ Bảo kia thân bại danh liệt!"

Cái thẻ mua sắm này thật ra là do mẹ của Liễu Thiên Thiên tặng cho Lâm Tuyết Kiều, đánh bài tặng thẻ mua sắm chính là một loại phương thức để thiết lập tình cảm giữa các phu nhân nhà giàu, Lâm Tuyết Kiều cũng không để ý, tiện tay liền đưa cho con gái mình.

Tô Gia Hân cùng Tô Từ Bảo trước đây thích nhất là được đi mua sắm, Tô Gia Hân có được thẻ mua sắm sao có thể quen chị của mình được chứ, lập tức liền kéo theo chị của mình đi dạo phố, mà tất cả những thứ này, đều là rơi vào bẫy của Tô Lệ Nhã cùng Liễu Thiên Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53-2: Sự trả thù trong phòng thử đồ (2)

Liều Thiên Thiên vì không giữ được mình ở KTV mà trở nên oán trách Tô Tử Bảo, cho rằng cô biết chắc trong rượu cocktail có thuốc, cho nên mới cố ý đổi với cô, kết quả hại cô bị trúng thuốc.

Người bị trúng thuốc phải là Tô Tử Bảo mới đúng! Người bị Hàn Ly cưỡng hiếp phải là Tô Tử Bảo! Minh vì cô ta mà lại bị tai bay vạ gió!

Đều do cô ta! Liều Thiên Thiên muốn trả thù, muốn Tô Tử Bảo cũng bị cưỡng hiếp, cô mới có thể hả giận.

Vì vậy cô cùng Tô Lệ Nhã cùng nhau tính kế, liền nghĩ ra cái âm mưu này.

"Mọi người mau đi đi, lắp cameras vào tất cả các phòng thử đồ trong cửa hàng này, bảo tên bảo vệ kia chuẩn bị cho tốt, có thể cưỡng hiếp Tô gia đại tiểu thư, thì sẽ có một khoản tiền, mà cho dù anh ta có phải ngồi tù cũng cảm thấy thỏa mãn." Liều Thiên Thiên hung dữ nói, "Tôi phải quay lại hết, sau đó tung lên mạng, để cho toàn bộ Hải Thành đều được xem!"

Chờ bọn họ lắp xong camera, Tô Tử Bảo cũng cầm chiếc váy dài kia, chuẩn bị đi vào phòng thử đồ thay váy.

Trong mắt Tô Lệ Nhã xẹt qua một tia cười đắc ý, Tô Tử Bảo, chờ đến lúc cô thân bại danh liệt, Bùi gia sẽ đuổi cô ra khỏi cửa, như vậy tôi có thể gả cho Bùi Dục rồi!

"Thiên Thiên, cô mau đi đánh lạc hướng Tô Gia Hân đi." Tô Lệ Nhã nói, "Nếu như tôi xuất hiện, thì sẽ khiến hai chị em nhà này cảnh giác mất."

Liều Thiên Thiên giấu đi sự căm hận trong đáy mắt, "Được."

Đây chính là kế hoạch của bọn họ, dùng Tô Gia Hân dẫn Tô Tử Bảo tới đây để thử đồ, thừa dịp ở trong phòng thử đồ, để cho bảo vệ cưỡng hiếp, sau đó quay video lại rồi tung lên mạng, chờ sau khi xong việc để cho tên bảo vệ kia gánh hết mọi việc, dù sao tiền cũng trả đủ rồi, Liều gia sẽ có thể chối đây một cách sạch sẽ.

Tô Tử Bảo cầm váy đi vào phòng thử đồ, đem váy dài treo lên móc, đang định cởi quần áo, cô liền nghi ngờ nhìn vào một cái mắc áo. Cô thường ra vào những nơi như thế này, nhưng đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy loại mắc áo có hình dáng như thế này, có một cái lỗ nhỏ đen xì.

Sao lại có cảm giác kỳ lạ nhỉ?

Có lẽ là nghĩ nhiều rồi, đây là phòng thử đồ của cửa hàng, có lẽ là mình tưởng tượng quá mức rồi.

Đúng lúc Tô Tử Bảo định thay quần áo, thì ngoài cửa phòng thay đồ có người gõ cửa.

Tô Tử Bảo tưởng là em gái Tô Gia Hân, tiện tay mở ra, liền nhìn thấy một tay bảo vệ lạ mặt đứng ở ngoài cửa thử đồ, mà ánh mắt nhìn hướng về phía sau anh ta, liền không còn nhìn thấy Tô Gia Hân đâu nữa, toàn bộ nhân viên phục vụ trong cửa hàng cũng không thấy đâu nữa, trống rỗng đến kỳ lạ.

Dường như phản ứng theo bản năng, Tô Tử Bảo lập tức phát giác được có gì đó không đúng, liền mạnh mẽ đóng cửa phòng thử đồ lại, nhưng mà tên bảo vệ kia đã kịp dùng một cánh tay để lên vào giữa khe cửa, ngay lập tức liền chen vào, trở tay khóa lại cửa.

"Anh muốn làm gì?" Tô Tử Bảo trừng mắt nhìn hắn ta, trong lòng trở nên lạnh lẽo.

Tên bảo vệ kia thoát nhìn hơn ba mươi tuổi, ngăm đen khỏe mạnh, Tô Tử Bảo khẳng định đánh không lại hắn.

"Hắc hắc..." Tên bảo vệ kia cười âm thầm, thoáng cái liền đè Tô Tử Bảo lên vách tường trong phòng thử đồ, trong mắt tràn đầy sắc dục.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Vợ đừng sợ, có anh ở đây

"Cứu với! Có ai không, cứu với!" Tô Tử Bảo lớn tiếng kêu cứu, hy vọng có thể khiến cho người ở phía ngoài chú ý, nhưng mà trong nội tâm đã trở nên tuyệt vọng rồi.

Vừa rồi cô phát hiện ra bên ngoài không có ai, ngay cả em gái mình cũng không thấy đâu nữa.

Là có người đang cố ý hại cô!

"Ở đây không có ai đâu, cô hét cũng vô dụng, nhân viên phục vụ đều bị điều đi rồi." Nhân viên an ninh kia cười hắc hắc, lộ ra một cái răng vàng, "Trong này có lắp cameras, anh đây sẽ cùng em quay một bộ phim av phiên bản người thật, anh đây còn chưa được thử xem liệu những thiên kim đại tiểu thư các em có phải rất mềm mại, non nót hay không, hặc hặc..."

Tô Từ Bảo đá một cước vào chân hắn, nhưng đối phương dù gì cũng là đàn ông, khỏe hơn Tô Từ Bảo nhiều.

"Xoẹt!" Áo cô bị hấn xé rách một mảnh lớn, lộ ra một bờ vai trắng như tuyết, da thịt bóng loáng kích thích tên bảo vệ đến nổi hai mắt hắn đỏ ngầu lên.

Tô Từ Bảo dường như đã trở nên tuyệt vọng, lúc này cô chỉ nghĩ là cùng lắm thì cùng tên khốn kiếp này đồng quy vu tận, chứ tuyệt đối không để hắn đạt được ý muốn, nhưng mà sự sợ hãi trong lòng lại không kiềm chế được mà dần dần lan rộng ra.

"Àm!"

Ngay đúng lúc ngàn cân treo sợi tóc, thì phòng thử đồ bị người khác đá văng ra, Bùi Dực từ trên trời giáng xuống.

Anh xông tới đâm một quyền lên mặt tên bảo vệ, tên bảo vệ nhìn thì có vẻ khỏe mạnh vạm vỡ nhưng mà căn bản cũng không phải là đối thủ của Bùi Dực, động tác của anh đều là những chiêu thức trong quân đội, đánh tên bảo vệ kia đến nổi hắn nôn ra máu mà ngã nhào trên đất.

Hai vệ sĩ đi theo Bùi Dực cũng xông vào đè tên bảo vệ xuống, trói lại.

Tô Từ Bảo ôm lấy vai mình ngồi vào một góc hốc mắt phiếm hồng, Bùi Dực cởi áo khoác của mình che lên chỗ áo bị xé rách của cô, ôm cô an ủi, "A Từ, đừng sợ, không sao rồi."

"Bùi Dực!" Tô Từ Bảo ôm chặt anh, gất gao cắn môi, toàn thân không kim chế được mà khẽ run rẩy.

Bùi Dực nhẹ nhàng vuốt ve tóc của cô, "Vợ đừng sợ, có anh ở đây rồi."

Giọng nói của anh rất nhẹ nhàng, nhưng mà ánh mắt đặt ở trên người tên bảo vệ kia, thì tràn đầy sự tàn nhẫn.

Cho dù có trùng sinh một đời, cô cũng chỉ là một người phụ nữ, lúc trước thiếu chút nữa thì bị Hàn Ly có hành vi khiếm nhã cũng chỉ cảm thấy là bản thân mình đã quá sơ suất, lỗ mẫn, hiện tại lúc này đây, đang yên đang lành đi dạo phố mà cũng có thể phát sinh loại chuyện này, quả thực là tai bay vạ gió.

Tô Từ Bảo lúc này vẫn chưa hết kinh sợ đang nằm ở trong lòng của Bùi Dực để lấy lại nhịp thở bình thường, cô cũng chỉ là một người vừa được trùng sinh, mới vừa rồi bị dọa, không có chút nào chuẩn bị.

Hiện tại tỉnh táo lại, sự kinh sợ trong ánh mắt Tô Từ Bảo dần dần tan ra, lúc này trong ánh mắt chỉ còn lại sự lạnh lẽo và tàn nhẫn giống như Bùi Dực.

"Chị, có chuyện gì vậy?" Tô Gia Hân đi tới, vẻ mặt kinh ngạc, "Sao anh rề lại ở đây? O, nhân viên phục vụ ở đây đâu hết rồi? Người bảo vệ này là ai vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 54-2: Vợ đừng sợ, có anh ở đây 2

Tô Từ Bảo biết rõ Tô Gia Hân sẽ không bán đứng mình, hỏi, "Vừa nãy là ai gọi em đi thế?"

"Vừa rồi Liễu Thiên Thiên đi ngang qua đây, cứ một mực kéo em đi xem giúp một bộ quần áo." Tô Gia Hân bất mãn lắm lắm, "Nhìn hết bộ này đến bộ kia, đúng thật là phiền phức. Khó lắm mới thoát được khỏi cô ta để đến đây. Chị, có chuyện gì vậy?"

Tô Từ Bảo hít sâu một hơi, "Không có việc gì, đừng lo lắng. Bùi Dực, chúng ta đến chỗ khác xử lý. Còn nữa trong phòng thử đồ ở đây có cameras."

"Đi tìm camera." Bùi Dực ra lệnh cho hai người vệ sĩ, "Kiểm tra từng phòng, chụp ảnh lấy chứng cứ."

"Vâng, Bùi Thiếu!"

Bùi Dực ôm Tô Từ Bảo nói, "Tới tầng thượng."

Cao ốc Thế Kỷ có hơn năm mươi tầng, đây là lần đầu tiên Tô Từ Bảo lên tầng thượng, lúc này cô mới phát hiện thì ra tầng thượng của cao ốc Thế Kỷ thì ra lại là một phòng lớn bao gồm phòng ngủ phòng khách và phòng thử đồ xa hoa đến vậy.

Bên trong thiết kế rất nguy nga lộng lẫy, so với những "căn phòng cho tổng thống" còn cao hơn một bậc, nhưng mà Tô Tử Bảo lúc này cũng không có tâm tình để quan những thứ này.

"Là ai sai khiến anh làm như vậy?" Tô Tử Bảo quát hỏi.

Tên bảo vệ kia nhất quyết gánh hết tội lỗi, "Tôi nhìn thấy cô nên nổi lên sắc dục, không ai sai khiến tôi hết."

"Kéo hẳn xuống dưới, đánh tới khi nào hắn nói thật thì thôi, đừng đánh chết là được." Bùi Dực nói thẳng. Hai người vệ sĩ liền lập tức kéo tên bảo vệ kia đi.

Tô Tử Bảo nhìn về phía Tô Gia Hân, "Ai biết em hôm nay sẽ tới đây mua quần áo? Thẻ quần áo của em, có phải chỉ có hiệu lực khi dùng ở tầng mười bảy không?"

"Không ai biết em sẽ đến đây, nhưng mà thẻ mua sắm kia đúng là chỉ dùng được ở tầng mười bảy." Tô Gia Hân vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra.

Bùi Dực nhìn Tô Tử Bảo, thản nhiên nói, "Toàn bộ cửa hàng ở tầng mười bảy đều là của Liễu gia."

Liễu gia!

Hơn nữa Liễu Thiên Thiên vừa mới xuất hiện liền có ý dẫn Tô Gia Hân đi, rất rõ ràng là Liễu Thiên Thiên làm.

"Gia Hân, bây giờ em gọi điện thoại cho mẹ, hỏi xem thẻ mua sắm này, có phải là do người của Liễu gia tặng không." Trong mắt Tô Tử Bảo hiện lên một tia lạnh lùng nghiêm nghị.

Tô Gia Hân cũng ý thức được tình hình, vội vàng gọi điện thoại cho Lâm Tuyết Kiều xác nhận, về mặt khiếp sợ, "Chị, chị đoán đúng rồi, là dì Liễu tặng cho mẹ."

Đúng là Liễu Thiên Thiên! Nhưng mà tại sao cô ta lại đối phó với mình? Cô ta có hận thì cũng nên hận Tô Lệ Nhã và Hàn Ly chứ, mình đâu có đắc tội cô ta?

Đội đã nào...! Cô ta sẽ không coi chuyện xuân dục, là do mình có ý hãm hại cô ta chứ?

Đúng lúc này, hai người vệ sĩ tiến lên nói, "Bùi Thiếu, hắn khai rồi, là Liễu Thiên Thiên sai anh ta làm, nghe nói là muốn báo thù, cùng với Liễu Thiên Thiên còn có một người phụ nữ tên là Tô Lệ Nhã, những thứ khác anh ta không biết gì."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54-3: Vợ đừng sợ, có anh ở đây 3

Đúng thật là nực cười, Liễu Thiên Thiên trúng xuân dục của Tô Lệ Nhã, vậy mà lại quay ra trách mình, muốn tìm người cường bức mình để báo thù?

"Bọn hắn tính đợi khi camera quay lại được, liền tung lên mạng, làm cho Bùi phu nhân thân bại danh liệt. Tên bảo vệ này là vì tiền, là nhận tiền làm việc." Vệ sĩ lại nói.

Tô Gia Hân lúc này mới hiểu ra là đã xảy ra chuyện gì, thét to, "Liễu Thiên Thiên con mẹ nó khôn kiếp, chị, giết chết tiện nhân này, cô ta vậy mà lại dám ra tay với chị! Chị cũng không làm gì có lỗi với cô ta, lần trước sinh nhật cô ta chị còn đặc biệt tới tham gia, sao cô ta có thể như vậy chứ! Cho dù là có muốn gả cho Tô Trần Triết thì cũng không thể không biết phân biệt thị phi như vậy được!"

"Lần trước chị ở KTV còn giúp đỡ cô ta, xem ra cô ta chẳng có chút cảm kích nào cả." Sự chán ghét trong mắt Bùi Dực cực kỳ rõ ràng, nhìn về phía Tô Tử Bảo, "Định làm như thế nào?"

Tội danh cường bức bất thành nhiều nhất cũng chỉ có thể khiến cho tên bảo vệ kia khổ sở một chút, thật sự là không làm gì được Liễu gia.

Tô Tử Bảo bên môi câu dẫn ra một vòng cười lạnh, "Liễu Thiên Thiên, được lắm, tôi vốn không định đối nghịch với cô, ngay đến cả chuyện ở KTV lần trước tôi còn giúp cô. Cô đã bắt nạt, vậy cũng đừng trách tôi bất nghĩa. Bùi Thiếu, chuyện phát sinh ở phòng thử đồ ngày hôm nay, xử lý tên bảo vệ kia trước đã, sau đó bịt miệng, đừng để mọi chuyện được truyền đi. Về phần Liễu Thiên Thiên, em có cách để đối phó cô ta."

"Được." Bùi Dực hướng về phía hai người vệ sĩ nháy mắt ra dấu, "Khiến cho hắn vĩnh viễn câm miệng."

Hai người vệ sĩ kia đều đi xuống.

"Bùi Dực, trong ổ cứng điện thoại hay máy tính, di động của Hàn Ly đều có một đoạn video, chính là đoạn video của anh ta cùng Liễu Thiên Thiên vào

đêm đó. Hàn Ly hôm nay còn gọi điện cho em, nói là sẽ đổi đoạn video kia để lấy được sự giúp đỡ của em. Bây giờ người của Liễu gia có lẽ vẫn chưa biết chuyện về đoạn video, Hàn Ly đã phải vào cục cảnh sát, có thể lấy được đoạn video kia của anh ta không?" Tô Từ Bảo hỏi.

Vốn dĩ sáng nay cô còn không có hứng thú với đoạn video kia, nhưng mà Liễu Thiên Thiên cô đã tìm đường chết như vậy, vậy thì tôi đây đành phải giúp cô thôi.

"Để anh bảo Hứa Phàm lần theo thông tin của hắn, chỉ cần chưa bị tiêu hủy, thì sẽ có thể tìm được." Bùi Dực trong mắt hiện lên một vòng lạnh lùng nghiêm nghị.

Tô Từ Bảo lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, quay đầu đối với Tô Gia Hân nói, "Gia Hân, chuyện này hôm nay về chỉ có thể nói với mẹ, để cho mẹ cũng đề phòng Liễu gia, còn lại đừng nói với ai khác. Bọn họ đã hạ thủ với chị rồi, không biết đến lúc nào sẽ có ý đồ xấu với em và bố, về sau mọi người ra ngoài nhất định phải có vệ sĩ đi cùng. Em ở trước mặt Liễu Thiên Thiên cùng Tô Lệ Nhã thì cứ coi như là chưa xảy ra chuyện gì, đừng để lộ ra điều gì, đợi đến lễ đính hôn của bọn họ, chúng ta sẽ đến dự, chị phải tặng cho bọn họ một món quà thật lớn, phải đáp lại sự chiếu cố của Liễu Thiên Thiên ngày hôm nay."

Nói xong câu này, ngữ khí của Tô Từ Bảo cũng dần trở nên lạnh băng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55-1: Lấy được USB

Sau khi Tô Gia Hân rời đi, trong phòng chỉ còn lại Tô Từ Bảo cùng Bùi Dực ngồi đối diện nhau.

Bùi Dực gọi điện thoại cho Hứa Phàm, một tiếng sau, anh ta liền vội vàng chạy đến, cầm một cái USB đưa cho Bùi Dực.

"Bùi tổng, đây là video mà anh cần. Trong máy tính hay điện thoại của Hàn Ly đều có mục riêng, tìm rất đơn giản, tôi đã copy ra một bản rồi." Hứa Phàm nói, "Không thu hút bất kỳ sự chú ý của ai cả."

Bùi Dực cầm lấy USB gật gật đầu với Hứa Phàm, "Làm tốt lắm."

Rất chỉ là một câu khích lệ rất tùy ý, vậy mà Tô Từ Bảo lại nhạy cảm phát hiện ra Hứa Phàm vô cùng cảm động nói, "Cảm ơn Bùi tổng đã khích lệ, tôi đi trước đây."

Bùi Dực đem USB cắm vào máy chiếu phim ở trong phòng khách, hai người yên lặng xem cảnh "Vật lộn" một lát, sau đó Bùi Dực tắt màn hình đi.

"Tốt lắm, rất rõ ràng, sắc nét, chỉ cần nhìn một cái là có thể nhận ra Liễu Thiên Thiên." Bùi Dực đem USB ném cho Tô Từ Bảo, bên môi nhếch lên một nụ cười không đứng đắn, "Lần này anh thật sự rất mong chờ, lễ đính hôn của Tô Chấn Triết cùng Liễu Thiên Thiên."

Tô Từ Bảo đem USB cất kỹ đi, sự lạnh lẽo trong ánh mắt lúc này mới dần dần tan ra.

Ai dám khi dễ cô, cô đều sẽ không bỏ qua. Trước kia là Hạ Thừa Diệp, anh em Tô gia, hiện tại chỉ là có nhiều thêm một Liễu Thiên Thiên, cô không sợ.

Ngược lại là Bùi Dực, nếu như hôm nay không phải là anh, hậu quả đúng là khó lường.

"Bùi Dực, sao hôm nay anh lại đến đây? Thật sự phải cảm ơn anh rất nhiều." Tô Từ Bảo nhìn về phía Bùi Dực, trong mắt cảm động, tha thiết.

Bùi Dực vẫn giữ bộ dạng tàn mạn như trước, lười biếng nói, "Đây là phòng của anh, vừa lúc có vệ sĩ nói với anh là nhìn thấy em đi đến cao ốc Thế Kỷ, có một vệ sĩ lên lút theo em, anh liền đi xuống xem tình hình một chút, không nghĩ tới lại vừa đúng lúc như vậy."

Tô Từ Bảo đánh giá chung quanh một chút, vừa rồi không có chú ý nhìn kỹ, giờ mới phát hiện ra ở đây đặc biệt xa hoa.

Hơn nữa có thể lấy phòng trên tầng thượng cao ốc Thế Kỷ làm phòng của mình, Bùi gia có tiền, nhưng mà lại có nhiều tiền đến mức này sao?

"Ồ, đúng là chỗ để tiếp đón phụ nữ, quả nhiên là xa hoa." Tô Từ Bảo đành phải cười khan một tiếng.

Bùi Dực khẽ nhướn mày, cơ thể nghiêng về phía trước, Tô Từ Bảo vốn đang ngồi kể vai với anh, anh dựa qua, cô liền ngửa ra sau, mãi cho đến khi lưng dựa vào trên ghế sa lon, không còn đường lùi nữa.

Ánh mắt long lanh của Tô Từ Bảo trừng lớn, "Sao... Sao thế? Em nói gì sai sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 55-2: Lấy được USB. 2

Mặt của anh dường như dán sát vào mặt của cô, giọng nói mỉa mai, "Nói sai rồi, nơi này, em là người phụ nữ đầu tiên được đặt chân tới."

"Vậy Lạc Băng Uyển thì sao?" Tô Tử Bảo hỏi lại.

Bùi Dục nhếch môi cười mờ ám, "Bộ dạng lúc vợ ghen, thật đáng yêu."

Tô Tử Bảo thoáng cái mặt liền đỏ bừng lên, cô cũng không biết tại sao mình lại vô thức hỏi đến tên Lạc Băng Uyển, nhưng mà cô sẽ không thừa nhận là cô đang ghen đâu.

"Không có, em chỉ hỏi vậy thôi, tình cảm nhiều năm như vậy giữa anh và Lạc Băng Uyển, chẳng lẽ cô ấy còn chưa được tới đây lần nào?" Tô Tử Bảo nỗ lực che giấu.

Bùi Dục càng trở nên vui vẻ hơn, "Ngay đến cả tình cảm nhiều năm giữa anh và Lạc Băng Uyển mà em cũng biết, xem ra vợ đúng thật là đã vất vả điều tra rồi."

Cái này đúng là càng tỏ càng đen mà.

Tô Tử Bảo dứt khoát khép mắt lại, cứng rắn nói, "Tùy anh nói thế nào cũng được!"

Bùi Dục nhìn cô, cô vợ nhỏ của anh có một khuôn mặt khiến người ta chỉ cần nhìn qua liền khó có thể quên được, xinh đẹp kinh điển, trước đây chỉ cần nhắc đến cái tên Tô Tử Bảo này, thì ấn tượng đầu tiên chính là bình hoa.

Một cái bình hoa xinh đẹp nhất Hải Thành.

Nhất là bây giờ, nhắm mắt lại, hai má đỏ bừng, đôi môi đỏ tươi đang gần ngay trước mắt.

Khiến cho người ta có cảm giác kích động muốn đè cô xuống phía dưới người sau đó nuốt cô vào trong bụng.

"A...!"

Tô Tử Bảo trừng lớn mắt, nhìn Bùi Dục gần trong gang tấc, anh lại hôn cô rồi!

"Những thứ khác không nói, công có được USB là của bản thiếu. Vợ không phải cũng nên ban thưởng một chút sao?" Bùi Dục chỉ là hôn nhẹ cô một cái sau đó liền rời đi, lúc này thấy Tô Tử Bảo tròn mắt, liền cười giống như một cáo vừa đạt được mục đích vậy.

Tô Tử Bảo ngay lập tức liền hiểu ra phần thưởng mà anh nói là có ý gì.

Tô Tử Bảo trừng anh, "Không phải vừa nãy anh hôn rồi sao?"

"Mới vừa rồi là vợ nhắm mắt, thái độ vẫn chưa thỏa mãn, bản thiếu gia sao có thể nhẫn tâm để cho vợ thất vọng, bây giờ mới là hôn thật đây." Bùi Dục cười cực kỳ vô sỉ, "Bây giờ mới là lúc ban thưởng."

Tô Tử Bảo ngược lại lại bị hành động lưu manh này của anh chọc cười. Chẳng biết tại sao, giống như một làn nước ấm vậy, cô giống như dần dần đang quen với tất cả mọi thứ của anh.

Quen với cái dắt tay của anh, quen với lồng ngực của anh, quen với sự ôn nhu của anh, quen với sự bạc tình của anh, bây giờ lại cũng quen luôn cả cái hôn của anh.

Cô không thể chịu đựng được khi hôn với người đàn ông khác, nhưng mà cùng anh, ngược lại cô lại chẳng kháng cự lại nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55-3: Lấy được USB 3

Cô đã sớm không muốn và cũng không còn tin tưởng vào tình yêu nữa, bây giờ ở cùng Bùi Dực như vậy là đã tốt lắm rồi.

"Ồ, vợ, sao anh lại cảm thấy trong ánh mắt của em, có một sự thấy chết không còn thế này?"

Bùi Dực vừa dứt lời, Tô Tử Bảo liền xoay người lên trên, đôi thành cô áp lên người anh, đôi môi xinh đẹp đè lên môi của Bùi Dực. Khuôn mặt đỏ bừng, còn nỗ lực giả vờ như không thêm để ý.

Bùi Dực đầu tiên là sững sờ, sau đó lập tức cười ôm cổ cô, từ từ thưởng thức hương vị của cô, thích, còn muốn thêm nữa.

Thời gian dần qua, trong phòng chỉ còn lại thanh âm hai người đang hôn nhau triền miên.

Qua một hồi lâu, Tô Tử Bảo mặt đỏ tới mang tai từ trên người của Bùi Dực đứng lên, mà Bùi Dực bên môi câu dẫn ra một vòng cười khổ.

Cô vợ nhỏ của anh, chỉ phụ trách chăm lửa, mà không chịu trách nhiệm giải quyết.

Nhưng mà hương vị của cô, còn khiến anh mê muội hơn nhiều so với vô số những người phụ nữ mà anh đã gặp qua.

Cao ốc Thế Kỷ, tầng mười bảy.

Liễu Thiên Thiên kinh hồn bạt vía nhìn cái cửa bị đập hỏng, trong mắt tràn ngập sự khiếp sợ, "Tại sao Bùi Thiếu lại vừa vặn ở đây như vậy? Tô Tử Bảo thì có thể khi dễ được, nhưng mà Bùi Thiếu, đặc biệt anh thì sẽ không có được kết cục tốt đẹp. Cho dù có là những công tử nhà giàu khác, thì anh cũng có thể đánh cho đến thổ huyết. Nếu như anh ta biết chúng ta ra tay với Tô Tử Bảo, có khi nào sẽ tìm người đánh tôi không?"

Bùi Dực là đệ nhất công tử của Hải Thành, thủ đoạn để giáo huấn người khác khiến người ta nghe mà đã sợ mất mật.

"Sợ cái gì, cho dù tên bảo vệ kia có khai ra chúng ta, thì cũng không có bằng chứng, Tô Tử Bảo nếu báo cảnh sát, thì chúng ta sẽ nói là cô ta vu oan! Hơn nữa nếu vụ này bị làm lớn ra, thì thanh danh của Tô gia đại tiểu thư cũng xong rồi. Em yên tâm, chị chắc chắn cô ta sẽ không báo cảnh sát đâu. Về phần Bùi Thiếu..." Tô Lệ Nhã nhớ tới người đàn ông có khuôn mặt tà mị, nói, "Tốt nhất là dạo này chúng ta đừng ra ngoài, đừng chọc giận anh ta, thì anh ta cũng sẽ không thật sự tới Liễu gia tìm em gây chuyện đâu! Hơn nữa Bùi Thiếu không đánh phụ nữ."

Liễu Thiên Thiên lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, vẫn bất mãn, "Thật sự không biết là Bùi Thiếu vậy mà cũng ở đây, còn bị anh ta phát hiện, uổng công bao nhiêu công sức của em đều bị lãng phí rồi, khiến cho tiện nhân Tô Tử Bảo kia tránh được một kiếp rồi."

"Cho dù Tô Tử Bảo có biết cũng không làm gì được chúng ta, sợ cái gì, lần này không được, chúng ta còn có lần sau." Tô Lệ Nhã trong mắt tràn đầy ác độc, "Thiên Thiên, mấy ngày này em cứ chuyên tâm lo việc đính hôn đi, về sau chúng ta lại tìm cơ hội giết chết cô ta."

Liễu Thiên Thiên gật đầu, "Vâng."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đệ Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Đoạn video đặc sắc được phát trong lễ đính hôn

Ba ngày sau, thiệp mời của Tô Chấn Triết cưới Liễu Thiên Thiên được truyền khắp Hải Thành.

Tô Chấn Triết chỉ là một đứa con riêng của Tô gia, Liễu gia mặc dù là hào phú, nhưng so ra thì cũng không bì được với tứ đại hào phú, trưởng bối của mấy nhà đều không đến dự, mà chỉ phái tiểu bối của mình đi dự.

So với cuộc hôn nhân trước của hai nhà Bùi Tô, thì cấp bậc thoáng cái liền rơi xuống vài phần.

Sự ngoài ý muốn Tô Trần Triết chính là, chị em Tô Tử Bảo đều tham gia, lúc Tô Tử Bảo kéo tay Bùi Dực xuất hiện ở buổi lễ tiến hành nghi thức đính hôn, Tô Lệ Nhã liền ngây người.

Tô Tử Bảo không phải là đã biết rõ Liễu Thiên Thiên đối phó với cô ta sao? Sao còn đến tham gia nghi thức đính hôn?

Tô Tử Bảo cũng nhìn thấy cha mẹ của Liễu Thiên Thiên. Liễu Trúc Nha cùng Tô Quốc Cường đang nói chuyện, Điền Dung cũng kéo Lâm Tuyết Kiều, sự thân mật nhiệt tình kia, cứ như là chuyện cái thê mua sắm kia không phải do bà tặng vậy.

"Ồ, Tô Tử Bảo, cậu cũng tới à." Lôi Liệt đã đi tới. Cậu ta mặc một bộ âu phục, nụ cười trên mặt sáng lạn như ánh mặt trời.

Lê Hàn ở bên cạnh cậu ta vốn đang vô cùng buồn chán, vừa nhìn thấy Tô Tử Bảo mặt liền sáng lên, "Tiệc đính hôn nhảm chán như vậy, chỉ trách Lôi Liệt cứ kéo tôi đến cho đủ số, tôi vừa nãy còn hỏi anh ấy là cô có tới hay không, Lôi Liệt nói lấy tính tình của cô, khẳng định sẽ coi như không thấy bọn họ."

"Đúng vậy, không nghĩ tới vài năm không gặp, Tô Tử Bảo vậy mà lại trở nên bình thản như vậy rồi." Lôi Liệt cười nói. Cậu và Tô Tử Bảo là thanh mai trúc mã, mặc dù là nghiệt duyên, nhưng đối với đối phương cũng là hiểu tận gốc rễ.

Tô Tử Bảo nhẹ nhàng cười cười, "Tô Chấn Triết đính hôn, tuy rằng tớ không có hứng thú, nhưng mà còn có bố, chúng ta không thể để Tô gia chỉ có một mình bố tới đây, cũng phải cho bọn họ chút mặt mũi."

Trước hết cứ cho ít mặt mũi đã, rồi sau đó tát vào mặt sau.

Năm người ngồi vào một bàn, bọn họ đều là tuấn nam mỹ nữ, tứ đại hào phú của Hải Thành, thêm ba nhà Bùi Tô Lôi, ngay đến cả cặp đôi nổi tiếng bên cạnh kia cũng không thu hút bằng bọn họ.

"Thiên Thiên nha đầu kia bị tôi chiều đến hư mất rồi, sau này đến Tô gia, vẫn phải nhờ bà thông gia chiều cổ nó." Điền Dung cười vô cùng giả dối.

Lâm Tuyết Kiều chỉ cảm thấy buồn nôn, bà và bà ta là thông gia cái gì chứ, bà đâu có thừa nhận là có một đứa con trai là Tô Trần Triết.

Nhưng mà sự giáo dục tốt đẹp của nhà giàu có khiến cho Lâm Tuyết Kiều chỉ là lễ phép cười nói, "Quá lời rồi."

Lại nhìn sang Tô Quốc Cường cùng Liễu Trục Nha đang nói chuyện hết sức vui vẻ, khó tránh khỏi có chút buồn bực. Nếu không phải hai đứa con gái khuyên bà tham gia, bà còn lâu mới tới đây.

Hơn nữa Liễu Thiên Thiên còn ra tay với Tô Tử Bảo, chuyện này càng khiến cho Lâm Tuyết Kiều trở nên chán ghét người nhà họ Liễu.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56-2: Đoạn video đặc sắc được phát trong lễ đính hôn. 2

"Chào mừng mọi người đã tới tham gia buổi lễ đính hôn của anh Tô Trần Triết và cô Liễu Thiên Thiên!" Người dẫn chương trình bước lên bục, Liễu Thiên Thiên mặc váy cưới cùng Tô Chấn Triết cũng đứng ở phía trên, màn hình lớn ở đằng sau cũng bắt đầu chiếu cảnh chụp cô dâu.

Tầm mắt của mọi người đều rơi xuống trên sân khấu, Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực liếc nhau, ý nghĩ sâu xa trong mắt của hai người giống nhau như đúc.

"Trong ngày vui hôm nay, để chúc phúc cho cặp đôi mới..." Người dẫn chương trình ở phía trên vẫn còn đang nói, nhưng mà màn hình lớn phía sau trong nháy mắt liền đen xì.

Chờ đến khi nó sáng lên lại lần nữa, đã biến thành một cảnh av* (av: Phim người lớn), mọi người xôn xao.

Xảy ra chuyện gì vậy? Trong tiệc đính hôn mà lại mở nhầm video, sao có thể mở video av lên được chứ?

Nhưng mà chờ sau khi mọi người nhìn rõ nam chính, nữ chính trong video, sắc mặt của mọi người liền trở nên hết sức cổ quái.

Người đàn ông kia mọi người không biết, nhưng mà người phụ nữ này, rõ ràng là cô dâu Liễu Thiên Thiên ngày hôm nay.

Trên lễ đính hôn của Liễu Thiên Thiên, lại mở video Liễu Thiên Thiên ở cùng một người đàn ông khác, hơn nữa video này rất rõ nét, thanh âm cực lớn, toàn bộ hội trường đều tràn ngập từng tiếng rên rỉ của cô.

Đúng thật là khiến cho cả đám công tử nhìn đến trợn mắt há hốc mồm.

Liễu Thiên Thiên sắc mặt trắng bệch, không ngờ tới sẽ xảy ra chuyện như vậy. Tô Chấn Triết giận đến tím mặt, anh có thể chịu đựng việc Liễu Thiên Thiên từng ngủ cùng với người đàn ông khác, chứ không chịu được việc video lên giường của cô bị phát trước bữa tiệc đính hôn có nhiều người thế này.

Thế diện của Tô Trần Triết này có còn cần nữa hay không đây?

Liễu Viêm nhìn qua liền biết là hỏng chuyện rồi, vội vàng hô, "Còn không mau tắt máy vi tính!"

"Liễu thiếu, không ổn rồi, máy tính bị Hacker xâm nhập rồi, ấn tắt máy cũng không có phản ứng gì!" Người chịu trách nhiệm chiếu video nói.

Vì vậy trong một khoảng thời gian ngắn, mọi người lại bị ép phải xem tiếp cảnh vật lộn với âm thanh sống động của hai người này, phải chờ đến tận lúc Liễu gia phái người bỏ lên tắt công tắc của máy chiếu, thì phía dưới không ít các công tử hai mắt đã đỏ lên rồi.

"Mẹ kiếp, tiếng kêu rên của Liễu Thiên Thiên này đúng thật là hút hồn, chắc là có ý rồi, kêu lớn như vậy." Lôi Liệt chắc chắn miệng, "Cái góc độ này, cái ánh sáng này, chất lượng âm thanh này, sự vật lộn kịch liệt này, có lẽ là, do bị trúng thuốc? Thoạt nhìn còn là Liễu Thiên Thiên chủ động, làm loạn thì cũng thôi đi, còn bị người ta quay lại rồi tung lên, Liễu gia lần này mất sạch thể diện rồi."

Lê Hàn xì một tiếng khinh miệt, "Cậu nhìn cũng cẩn thận quá, lại còn bình luận nữa."

"Liều Thiên Thiên nếu đi quay phim, chắc chắn sẽ nổi tiếng." Bùi Dực nhếch môi cười tà, cúi đầu nhìn thoáng qua tin nhắn ok mà Hứa Phàm vừa mới gửi tới trong điện thoại.

Lôi Liệt gật đầu, "Anh hùng đồng ý kiến."

Nói xong, hai người đàn ông liền nhìn nhau cười, còn là nụ cười không có chút hảo ý nào, vừa nhìn qua là liền biết hai người này đang nghĩ đến những thứ không lành mạnh.

Tô Gia Hân đã muốn cười đến rách cả mép rồi, chỉ là không thể biểu hiện quá rõ ràng, cho nên vẫn luôn cúi đầu cười không ngừng, bả vai run lên. Tuy rằng mọi người đều biết Tô Chấn Triết chỉ là con riêng, quan hệ với chị em Tô gia chẳng ra làm sao, nhưng mà người có tiếng thì cũng không thể cười trên nỗi đau của người khác một cách quá rõ ràng được.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56-3: Đoạn video đặc sắc được phát trong lễ đính hôn. 3

"Ồ, Tô Gia Hân, cô làm sao thế?" Lôi Liệt nghi ngờ nói.

Tô Gia Hân ngẩng đầu, nỗ lực loại trừ biểu lộ khổ sở, "Tôi đang cảm thấy buồn cho Tô Trán Triết, bị cầm cái sừng dài quá... Ha ha ha..."

Còn chưa nói xong liền không nhịn được cười phun ra, ngay tiếp theo Lôi Liệt cùng Lê Hàn đều nở nụ cười.

"Gia Hân, lát nữa trước mặt bố nhớ nhịn đi một chút." Tô Tử Bảo trong mắt hiện lên sự hả lòng hả dạ, nhưng mà biểu hiện vẫn rất cẩn trọng, tỏ ra biểu hiện đau xót, "Chị đi xem tình hình."

Bùi Dực vuốt cằm của mình, nhìn bóng lưng của vợ mình đang đứng lên, "Chị của em giả vờ giống thật."

Tô Tử Bảo đi đến trước mặt của Lâm Tuyết Kiều cùng Tô Quốc Cường. Tô Quốc Cường hoàn toàn sợ đến ngất cả người, qua một lúc lâu vẫn chưa hoàn hồn, Lâm Tuyết Kiều thì lại ngược lại tinh thần sáng khoái, vẫn chưa bật cười cũng là nhờ vào nhiều năm biết kiềm chế.

Liều Thiên Thiên khóc nói, "Là ai? Là ai hại tôi!"

"Tức... Tức chết mất!" Liều Trục Nha đảo mắt, huyết khí dâng lên, thiếu chút nữa té trên mặt đất.

Liều Viêm hô to, "Người đâu, mau lấy thuốc tới đây."

Liều Trục Nha bị bệnh tim, lần này bị chọc giận đến nổi ngất đi rồi. Trong khoảng thời gian ngắn, hội trường buổi đính hôn liên loạn cả lên, vội vàng đem Liều Trục Nha lên xe cứu thương. Điền Dung cũng đi theo, lúc này chỉ còn lại Liều Thiên Thiên cùng Liều Viêm đang không biết phải làm sao.

"Quốc Cường, tôi thấy nha đầu nhà Liều kia Tô Chấn Triết không lấy được rồi, một trò cười lớn như vậy, lấy cô ta không phải là mất mặt lắm sao?" Lâm Tuyết Kiều lãnh đạm nói.

Tô Quốc Cường cũng tức giận không nhẹ, "Chấn Triết, đây chính là người con dâu mà con nghìn chọn vạn chọn sao? Con tự giải quyết đi, bố không quản nữa."

Nói xong liền cùng Lâm Tuyết Kiều bỏ đi.

"Có phải là cô, có phải là cô hại tôi không!" Liều Thiên Thiên xông lên muốn tóm lấy Tô Tử Bảo, đúng là không thể không nói, trực giác của kẻ địch rất chuẩn.

Tô Tử Bảo lui ra phía sau vài bước, bình tĩnh nói, "Thiên Thiên, cô nói cái gì vậy? Tôi không hiểu."

"Chỉ có cô biết chuyện này, bằng không thì tại sao lại có video." Liều Thiên Thiên khóc lớn, nhưng lại không biết rằng như vậy ngược lại là cô đã thừa nhận chuyện video.

Tô Tử Bảo chỉ chỉ Liều Viêm, "Tôi nếu muốn quay lại video, thì đã không gọi Liều Viêm đến giúp cô xử lý cục diện rồi rầm ròi, lúc ấy cứ gọi người của cả tầng ra xem, phiên bản tại hiện trường thú vị hơn nhiều."

"

Chương 57-1: Kết hợp với người ngoài chống lại em trai. 1

Một buổi đính hôn, biến thành trò cười lớn nhất Hải Thành.

Hon nữa Tô Tử Bảo cũng không hề ngu như vậy, sẽ không thừa nhận là mình làm, video là Hàn Ly quay lại, Liễu Thiên Thiên có lẽ sẽ hoài nghi, liệu có phải là Tô Lệ Nhã giờ thủ đoạn.

Cho dù Liễu Thiên Thiên ngu ngốc này không nghi ngờ, thì "Người thông minh" của Liễu gia sẽ hoài nghi.

Lấy Liễu Thiên Thiên, sau đó nắm được nhược điểm của cô ta, mưu đồ làm loạn đối với Liễu gia, cứ để những người tâm tư thâm trầm này đi lo là được rồi.

Tô Tử Bảo chúc bọn họ sẽ cắn xé lẫn nhau một cách vui vẻ.

Chờ đến khi rời khỏi hội trường buổi lễ đính hôn, trở lại trên xe của Bùi Dục, Tô Tử Bảo rút cuộc nhin không được cất tiếng cười to.

"Nhìn em ở bữa tiệc giả vờ khổ sở như vậy, nín không nổi nữa rồi à?" Bùi Dục nhìn người phụ nữ đang cười đến run rẩy ở bên cạnh, thò tay treu ghẹo mái tóc ngang trán của cô.

So với những người hay vờ vĩnh kia, anh cảm thấy Tô Tử Bảo rất chân thật. Ở trước mặt người ngoài vĩnh viễn ưu nhã, nhưng mà ở trước mặt anh, sẽ dờ xuống tất cả nguy trang mà cười một cách không hề phòng bị.

"Hả hê lòng người! Hứa Phàm thật đúng là lợi hại. Không nghĩ tới lại có một Hacker hữu dụng như vậy, nhưng mà ngược lại cũng kỳ lạ thật, người lợi hại như vậy, sao có thể can tâm làm trợ lý ở một công ty sống dở chết dở chứ, cậu ta chỉ cần tùy ý đi đến một công ty lớn nào đó thì công ty đó cũng coi như là may mắn rồi." Tô Tử Bảo cười, hoài nghi nháy mắt, "Hon nữa em để ý lần trước anh tùy tiện khen Hứa Phàm một câu cậu ta liền cao hứng như vậy, đến nỗi ấy sao? Có thể nhìn ra được là đang cao hứng thật, chứ không phải là giả vờ. Thật là kỳ quái."

Bùi Dục trong mắt hiện lên một vòng nghiền ngẫm, cô vợ nhỏ nhà anh, thật ra lại quan sát tỉ mỉ đến vậy?

"Cái này là do sức hấp dẫn." Bùi Dục cong ngón trỏ khẽ ấn vào ấn đường của cô, về mặt đắc ý.

Tô Tử Bảo bị đau liền thở nhẹ, cũng không thèm nghĩ đến vấn đề này nữa, nhớ lại sắc mặt của Tô Trấn Triết và Liễu Thiên Thiên tại bữa tiệc đính hôn, lại lần nữa nhin không được cười ha ha.

"Làm tốt lắm, Bùi Dục, hôm nay ăn cơm, em mời!"

Tin tức mấy ngày nay của Hải Thành đều là biến cố đầy đặc sắc trong bữa tiệc đính hôn của Tô Chấn Triết và Liễu Thiên Thiên, Liễu gia có lấy tiền cũng không đề được tin này xuống, khó mà lấp được những cái miệng nhàn rồi.

Còn có không ít các công tử áo lụa hôm đó xem được đoạn video buông lời, thiên kim tàn mạn còn lui tới, chỉ cầu một đêm với Liễu Thiên Thiên.

Hiện tại tất cả mọi người, cho dù là người của Liễu gia, vừa nhìn thấy Liễu Thiên Thiên đều sẽ nghĩ ngay đến biểu cảm phẫn khích của cô lúc trên giường trước tiên. Thanh danh của Liễu Thiên Thiên bị hủy hoại triệt để, ngay đến cả Tô Trấn Triết cũng bị người ta treu chọc gọi là đệ nhất sùng dâm của Hải Thành.

Đây cũng không phải là một cái danh xưng vinh quang gì.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57-2: Kết hợp với người ngoài chống lại em trai. 2

Hon nữa Liễu gia thật sự giống như Tô Tử Bảo đoán trước, Liễu gia đã phản bội lại anh em nhà Tô Chấn Triết rồi, vốn dĩ thuốc trong ly rượu cocktail kia là do Tô Lệ Nhã bỏ vào, người cường bức Liễu Thiên Thiên cũng là do cô ta tự tìm đến, bảo là cái video này không phải do cô ta làm ra, ai mà tin?

Đương nhiên, Tô Tử Bảo cũng bị hoài nghi, nhưng mà không bằng được sự hiểm nghi đối với Tô Lệ Nhã.

Sau chuyện này, còn có người báo với cục công thương, trong phòng thử đồ của tầng mười bảy cao ốc Thế Kỳ vậy mà lại có lắp cameras, nhân chứng vật chứng đều có, đương nhiên, không hề nhắc đến Tô Tử Bảo.

Cục Công Thương tham gia điều tra, tạm thời niêm phong toàn bộ cửa hàng ở tầng mười bảy, việc làm ăn của Liễu gia chịu sự đả kích lớn.

Mà lúc Tô Tử Bảo chuyên tâm đối phó Liễu Thiên Thiên, có người lại lặng lẽ nhắm ngay vào 《 thanh xuân tề niên 》 sắp lên sóng.

"Tô Tử Bảo hiện tại đã đem việc tuyên truyền bộ phim 《 thanh xuân tề niên 》 giao cho Lữ Tâm Luy, qua hai ngày nữa là lẽ ra mắt, cô nâng đỡ một Bùi Thi Thi, hiện tại lợi nhuận của truyền thông Đế Tước đã tăng lên không ít so với trước đây. Rất có bản lĩnh, cũng không biết cô đến cùng muốn làm gì, thoát nhìn chính là toàn tâm toàn ý phát triển Đế Tước." Bùi Tây Lễ báo cáo với Bùi Kỳ Thành.

Bùi Kỳ Thành trong mắt hiện lên một tia sắc bén, Bùi Dục công tử, anh không để vào mắt, chẳng lẽ Tô Tử Bảo là muốn thay Bùi Dục thể hiện trước mặt lão gia tử, tranh đoạt gia sản với anh?

Hiện tại hai thương hiệu Ngự Thành và Thịnh Thế Châu Bảo đều ở trong tay mình, nếu lão gia tử thật sự nhìn trúng năng lực của Tô Tử Bảo cùng sự "Tiến bộ" của Bùi Dục, cho bọn họ một nhân hiệu, vậy thì mình sẽ thiệt to. Gia sản của Bùi gia đều phải là của anh! Cho dù có là em trai ruột Bùi Dục thì cũng không được tranh giành cùng anh!

Không thể để cho Đế Tước lại phát triển không ngừng như vậy được, phải phá hư!

"Giải trí Vân Đình không phải là cũng có một bộ phim sắp lên sóng sao? Lần trước Bùi Thi Thi đập lên Điều Liên Y của giải trí Vân Đình để nổi tiếng, tâm trạng của Hạ Thừa Diệp có lẽ cũng sẽ không tốt. Cô nghĩ biện pháp tiếp cận với Hạ Thừa Diệp, biểu đạt thiện ý của chúng ta, tôi nghĩ anh ta sẽ đối phó lại với Tô Tử Bảo, anh phối hợp là được." Bùi Kỳ Thành lạnh lùng nói.

Bởi vì sợ hãi sự phát triển của Đế Tước, cho nên liên liên hợp với người ngoài để đối phó lại với em trai ruột của mình.

Bùi Kỳ Thành, vô tình như vậy.

Bùi Tây Lễ lập tức ngầm hiểu, "Nhị gia yên tâm, tôi nhất định sẽ làm thỏa đáng! Tô Tử Bảo thật đúng là cho là mình là tài giỏi, lần này để cho bọn họ lỗ hết gốc, xem bọn họ ăn nói thế nào với những nhà đầu tư kia. Truyền thông Đế Tước nếu thua lỗ một khoản lớn như vậy, Tô Tử Bảo cũng chẳng còn mặt mũi nào để mà làm tổng thanh tra nữa!"

Giải trí Vân Đình, Hạ Thừa Diệp nhìn bản báo cáo trong tay, thật sự là trùng hợp, truyền thông Đế Tước cùng công ty của bọn họ đang cùng đang phim vào một tuần.

Nhưng mà bản thân anh ta có tự tin, thực lực của bọn họ so với Đế Tước mạnh hơn một bậc, cho dù là đồng thời chiếu phim, thì bọn họ cũng sẽ bán được nhiều vé hơn một chút.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57-3: Kết hợp với người ngoài chống lại em trai. 3

Đương nhiên, Đế Tước phát triển không ngừng như hiện nay cũng khiến cho bọn họ phải kiêng kị, nếu như bây giờ có thể có cách để cho Đế Tước lỗ một khoản lớn, không gượng dậy nổi, cũng không thể đuổi kịp, vậy thì càng tốt hơn.

Chờ đến khi nhận được tin tức của Bùi Tây Lễ, Điều Liên Y lo lắng nói:

"Tổng giám đốc, có phải là bọn họ có ý đặt bẫy không, sao truyền thông Đế Tước có thể có nội ứng chứ?"

Hạ Thừa Diệp khinh thường cười cười, "Đây không phải là bình thường lắm sao? Em xem mấy anh em tốt nhà Hạ gia, nếu có cơ hội, thì làm gì có ai không muốn kéo anh xuống. Bùi gia cũng như vậy, Bùi Kỳ Thành không thể để cho em mình có biểu hiện xuất sắc được, coi như là hợp tác với chúng ta thì sao chứ, truyền thông Đế Tước cần bản không để Bùi Kỳ Thành ở trong mắt, chỉ cần không động đến Ngự Thành và Thịnh Thế, thì anh ta chính là đồng minh đáng tin cậy."

"Vậy Tổng giám đốc định làm như thế nào?" Điều Liên Y nói.

Trợ lý Hạ Kiều ở bên cạnh lập tức đem tài liệu báo cáo về《 thanh xuân tề niên 》 nói một lượt, "Đây là một bộ phim thanh xuân vườn trường mới. Đạo diễn Trương Tấn, là đạo diễn gạo cội của truyền thông Đế Tước, nhân vật nam chính Cam Tuấn, nữ phụ Y Mỹ Thiên, nữ phụ Tạ Văn Văn, đều là nghệ sỹ mới ký với Đế Tước trong năm nay, tốt nghiệp điện ảnh và truyền hình Hải Thành. Đáng nhắc tới chính là, vừa mới quay phim hai nữ diễn viên đã mau

thuần với nhau rồi. Nghe nói Tạ Văn Văn cho là mình diễn tốt hơn, mà nữ chính trong《 thanh xuân tề niên 》 được định sẵn sẽ là một người phụ nữ vô cùng xinh đẹp, đạo diễn theo hình tượng nhân vật mà chọn Y Mỹ Thiên làm nữ chính, Tạ Văn Văn cho rằng đạo diễn nhìn mặt chứ không nhìn kỹ năng diễn mà làm loạn một trận, cuối cùng không biết làm thế nào mà lảng xuống.

"Y Mỹ Thiên, bình hoa?" Hạ Thừa Diệp khẽ nhưn mày. Không biết vì sao, nhắc đến cái hình dung từ này, anh đột nhiên lại nghĩ đến Tô Tử Bảo.

Cái bình hoa trong giới giải trí của Hải Thành kia, lại không giống bình hoa một chút nào.

Hạ cầu nói, "Nếu như không có kỹ năng diễn xuất thật, thì Y Mỹ Thiên cũng sẽ chẳng được Đế Tước ký hợp đồng, Trương Tấn càng không thể để cô ta làm nhân vật chính. Có lẽ kỹ năng diễn xuất của hai người không thua kém nhau mấy, đoán chừng Tạ Văn Văn hơn một chút, lúc này mới cảm thấy không công bằng, hơn nữa Y Mỹ Thiên đúng thật sự là xinh đẹp, nhìn nữ sinh xinh đẹp ai mà không nhìn mặt trước, xem nhẹ diễn xuất, còn đối với mặt không thể nhìn thấy, cũng chỉ có diễn kịch."

Hạ cầu là người ở bên Hạ Thừa Diệp lâu nhất, nhìn mọi thứ rất thấu đáo, thông suốt.

"Tốt lắm, đi liên hệ với Tạ Văn Văn đi, tôi sẽ tặng cho Tô Tử Bảo một món quà lớn." Hạ Thừa Diệp nhếch môi cười lạnh, nhớ tới người phụ nữ ưu nhã ngồi trước piano đánh đàn, trong nháy mắt đó, anh dường như nhìn thấy Tô Tử, thật là khiến người ta chán ghét.

Phải đợi cô ta xuống.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58-1: Xảy ra sơ sót

Buổi lễ ra mắt phim《 thanh xuân tề niên 》.

Lữ Tâm Lôi đứng ở cửa phòng buổi lễ, tiếp đãi từng người bình luận trong giới truyền thông một, về mặt tràn đầy đắc ý. Tô Tử Bảo nâng đỡ Bùi Thi Thi nổi tiếng đến mức vượt ngoài dự liệu của cô, đến nỗi mà có thể khiến cho toàn bộ phòng chiến lược và truyền thông Đế Tước đều nghe lời cô.

Nhưng mà bây giờ xem ra, việc đại sự như lần đầu bộ phim được lên sóng này, cũng vẫn không được giao cho mình làm. Một cô gái non nớt như cô thì hiểu gì chứ, vẫn nên dựa vào chính mình.

Lữ Tâm Lôi dương dương tự đắc, hoàn toàn không muốn Tô Tử Bảo nhúng tay vào, làm một cấp trên phẩy tay để sai khiến, ngược lại lại cho rằng đối phương không có kinh nghiệm không có năng lực, phải dựa vào cô thì mới được. Nâng đỡ được Bùi Thi Thi, chẳng qua cũng chỉ là do may mắn thôi, khiến cho bộ phim được lên sóng đây mới là năng lực của một người lập kế hoạch.

"Lữ trưởng phòng, tất cả chuẩn bị xong chưa?" Tô Tử Bảo mặc một bộ lễ phục màu đỏ, trang điểm vô cùng đứng đắn. Bùi Dực đứng bên cạnh cô cũng mặc một bộ âu phục phẳng phiu, hai người tùy tiện đứng ở cửa phòng, mà giống như là chuẩn bị bước lên thảm đỏ vậy, khiến cho người ta phải nhìn chăm chú.

Lữ Tâm Lôi trên mặt là không che giấu được đắc ý, "Đều đã chuẩn bị xong hết rồi. Trước đây mỗi khi phim của truyền thông Đế Tước lên sóng thì hoạt động quảng bá đều do tôi làm cả, có thể xảy ra vấn đề gì được chứ?"

Ngữ khí kiêu ngạo, hoàn toàn không xem Tô Tử Bảo ra gì.

Tô Tử Bảo nhướng nhướng lông mi, ánh mắt quét đến hàng ghế đầu, "Sao ở chỗ hàng ghế của diễn viên vẫn còn trống một chỗ?"

"A, đó là nữ phụ Tạ Văn Văn, bị cảm không tới được, dù sao những người mới như bọn họ giới truyền thông cũng sẽ không chú ý tới, không có gì đáng ngại." Lữ Tâm Lôi tỏ vẻ "Cô không hiểu gì cả".

Tô Tử Bảo cũng không nói gì thêm, chẳng qua chỉ là cảm thấy tốt xấu gì thì đây cũng là bộ phim đầu tiên của những người mới này, nếu đôi lại là bản thân mình thì giờ này đã rất kích động mà đến ngồi ở dưới sân khấu rồi, sao có thể không đến dự chứ? Dù sao thì cũng có chút kém lịch sự.

Hai người đi đến vị trí của mình ngồi xuống, lần này giới truyền thông có đông hơn lần trước một chút, có không ít người là vì thấy được biểu hiện của Tô Tử Bảo tại bữa tiệc chúc mừng lần trước của Điều Liên Y, cảm thấy vị thế của truyền thông Đế Tước bây giờ cũng không nhỏ nữa nên mới đến, Lữ Tâm Lôi vậy mà lại cho là vì mình tai to mặt lớn.

Nhìn thấy Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực dặt tay nhau đến dự, không ít người trong giới truyền thông chủ động đến chào hỏi Tô Tử Bảo:

"Tô tổng giám sát mới nâng đỡ được Bùi Thi Thi, hiện tại Đế Tước lại có phim mới lên sóng, gần đây liên tục có hoạt động, phát triển không ngừng nha!"

"Bộ phim này có Tô tổng giám sát lên kế hoạch, phòng bán vé nhất định là sẽ giống với Bùi Thi Thi, nhất định là sẽ đông nghìn nghịt."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58-2: Xảy ra sơ sót (2)

Tô Từ Bảo khách khí cười nói, "Mọi người quá khen. Bộ phim này là do phòng chiến lược làm, tôi không có những tay vào, đây đều là công lao của phòng bạn họ."

"Tô tổng giám sát thật sự là quá khiêm nhường! Biết người biết ta, tuổi còn trẻ mà đã nhiều kinh nghiệm như vậy, xem ra Đế Tước ở dưới sự dẫn dắt của Tô tổng giám sát, nhất định sẽ càng ngày càng nổi tiếng."

Lữ Tâm Lôi nhìn thấy cảnh này mà đổ kị, ngất trời, Trong mắt mọi người đều chỉ có Tô Từ Bảo, chứ không hề nhìn thấy cô.

Lữ Tâm Lôi là chủ trì, dường như là vì muốn đặc biệt thể hiện công lao và đóng góp của mình, lái nhai dài dòng một hồi lâu, chưa nói đến việc truyền thông bức bối, ngay đến cả những nghệ sỹ và nhân viên của truyền thông Đế Tước hôm nay đến dự cũng đều nhũn mảy.

Đợi mãi cho đến lúc cô nói xong, thì đèn trong phòng cũng dần tối xuống, trên màn hình xuất hiện biểu tượng của truyền thông Đế Tước, mà bốn chữ « thanh xuân tế niên » cũng hiện lên, mọi người đang định xem phim, đột nhiên đều ngừng cả người.

Hoàn toàn không phải là đoạn trailer mà trước đây Tô Từ Bảo xem qua, mà là một đoạn video du Tạ Văn Văn quay lại, bên trong toàn bộ là cảnh ng của Y Mỹ Thiên, còn có đạo diễn Trương và Y Mỹ Thiên đang đùa giỡn nhau trước ống kính.

Vốn cũng không có gì, nhưng mà phối hợp với đoạn ghi âm của cô, lại hoàn toàn trở thành một sự hàm súc khác.

"« thanh xuân tế niên » chính là một bộ phim thối nát, thối nát đến mức không thể thối nát hơn được nữa. Đạo diễn Trương Tấn nhìn mặt để chọn nữ chính, chứ không hề nhìn vào kỹ năng diễn xuất. Y Mỹ Thiên có thể làm nữ chính chính là nhờ dựa vào luật ngầm, không hề có một chút kỹ năng diễn xuất nào, nhìn xem cô ta đã phải quay đi quay lại bao nhiêu lần. Đạo diễn Trương cũng là tiền bối trong giới, năm sáu mươi tuổi rồi, có gia đình có vợ, vậy mà lại lên giường cùng một diễn viên còn nhỏ tuổi hơn cả con gái mình... Một đạo diễn không có nhân phẩm như vậy, sao có thể quay được một bộ phim tốt đẹp chứ? Một diễn viên không hề có kỹ năng diễn xuất mà chỉ có một khuôn mặt xinh đẹp, sao có thể đáng để mọi người bỏ tiền ra mua vé xem phim chứ, một bộ phim thối nát như vậy, cầu mong mọi người sẽ cùng tẩy chay, mong mọi người đừng ra rạp để xem bộ phim này!"

Lời nói của Tạ Văn Văn cực kỳ cay độc, làm mất hết giá trị của « thanh xuân tế niên », làm vấy bẩn nhân phẩm của đạo diễn Trương, lại phê phán nữ nhân vật chính không có kỹ năng diễn xuất, bị cô nói như vậy, bộ phim liền trở nên hoàn toàn thối nát rồi.

Những người trong giới truyền thông kia đầu tiên là sửng sò, ngay sau đó liền giờ máy ảnh lên bấm liên tục, vẻ mặt tràn đầy hưng phấn. Mỗi người bọn họ đều là những người tài giỏi, không cần phải nói tí bài ngày mai sẽ bị truyền thông Đế Tước hoàn toàn chiếm hết rồi, chỉ là những đầu đề bôi nhọ như vậy, chính là đòn chí mạng cho một bộ phim mới ra mắt.

Lữ Tâm Lôi luống cuống, không nghĩ tới sẽ xảy ra loại chuyện này, buổi lễ ra mắt phim đã bị hủy hoại triệt để rồi, sau khi những người trong giới truyền thông này bùng nổ, phòng bán vé của « thanh xuân tế niên » có thể nhìn thấy là sẽ xuống dốc không phanh. Cô vội vàng đứng chắn trước màn ảnh:

"Đừng chụp ảnh, đừng chụp ảnh! Sao có thể phát cái này được chứ, mau chuyển qua phát phim đi!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58-3: Xảy ra sơ sót (3)

Tô Từ Bảo vừa nhìn thấy đoạn video thì đã biết là có người giả trò rồi, cũng do cô quá chủ quan, không theo sát cho nên mới có người thừa cơ.

Nhưng mà bây giờ cho dù có phát phim thì cũng vô dụng. Truyền thông cũng là vì muốn thu hút người xem, vậy nên bọn họ cũng sẽ không đứng về phía truyền thông Đế Tước mà ra lời, chỉ sợ tin tức của ngày mai toàn bộ sẽ là đạo diễn của truyền thông Đế Tước dùng luật ngầm với nữ diễn viên chính, nữ chính bị bức ép các loại.

Trương Tấn giận đến run người, Y Mỹ Thiên ngồi ở hàng ghế đầu đã tức phát khóc rồi.

Bây giờ muốn bịt miệng những người trong giới truyền thông này là điều không thể, hơn nữa video này xuất hiện ở đây, nhất định là sẽ bị tung lên mạng.

« thanh xuân tẻ niên » thế là xong rồi, phòng bán vé không đạt được số đầu tư như ban đầu, truyền thông Đế Tước sẽ lỗ một khoản lớn, lợi nhuận lúc trước tăng lên cũng sẽ vì vậy mà giảm sút.

Đừng nói đến việc tăng thêm 10% lợi nhuận, chỉ sợ lần này sẽ bị lỗ một khoản lớn.

Mà cuối tháng này, chính là kỳ hạn hai tháng rồi.

Không còn kịp nữa, phải nghĩ biện pháp cứu vãn phòng vé của « thanh xuân tẻ niên » cùng thanh danh, bằng không thì, cô sẽ bỏ lỡ ước định với bố!

Vậy mà tại thời khắc mấu chốt này lại xảy ra sơ xuất.

Quả nhiên, những người trong giới truyền thông kia căn bản là không hề có hứng thú với « thanh xuân tẻ niên », có được tin tức nóng hổi này, mọi người liền tốp năm tốp ba chạy về làm tin tức.

Bộ phim này vừa mới lên sóng đã bị bôi đen như vậy, có thể tưởng tượng ra kết quả sẽ như thế nào.

Chờ đến lúc người trong giới truyền thông đã đi hết, Lữ Tâm Lôi sắc mặt cũng trắng bệch, đối với chuyện đột ngột phát sinh này, không biết nên xử lý như thế nào.

"Ai là người vừa mới phát phim, Đứng ra đây." Tô Tử Bảo lạnh lùng nói.

Bùi Tây Lễ từ trong phòng chiếu phim bước ra, ra vẻ vẻ mặt mờ mịt nói, "Làm sao vậy? Có chuyện gì vậy?"

"Phát sai phim rồi, cậu không biết?" Tô Tử Bảo hỏi lại.

Bùi Tây Lễ lập tức chỉ vào Lữ Tâm Lôi nói, "Là cô ấy! Là lữ trưởng phòng đưa cho tôi, tôi không biết gì cả."

"Sao anh có thể ăn nói lung tung như vậy chứ, tôi đưa loại video đó cho anh lúc nào!" Lữ Tâm Lôi hai mắt liền đỏ lên, cô tuy rằng ương ngạnh, nhưng mà cũng biết tính nghiêm trọng của sự việc.

Xảy ra vấn đề lớn như vậy, công ty cần người chịu trách nhiệm, cô sẽ bị đuổi việc!

"Tổng tổng giám sát, cô liên hệ ngay với Tạ Văn Văn đi, tôi đoán chừng cô đã tìm chỗ trốn đi rồi, nhưng mà tiền bồi thường vì vi phạm hợp đồng này, chúng ta nhất định phải thu về trước một khoản." Tô Tử Bảo trong mắt hiện lên sự lạnh lùng nghiêm nghị, cô ghét nhất là loại người phản bội và hại lại công ty cũ, quay đầu nói với mọi người đang không biết phải xử lý như thế nào, "Người trong phòng chiến lược và tổ chức ở lại họp, những người khác giải tán."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Sự khủng hoảng truyền thông của Tô Tử Bảo 1

Truyền thông Đế Tước, văn phòng tổng giám sát.

Bùi Dực nhìn Tô Tử Bảo, trên gương mặt anh tuần vẫn giữ nguyên nét bình thản, "Nhìn dáng vẻ của em, hình như chẳng lo lắng gì cả. Lễ nào có thể giải quyết sao?"

Tô Tử Bảo cầm lấy mấy phần tài liệu, vừa đọc vừa nói, "Phải thử mọi cách thôi, kỳ hạn hai tháng sắp tới rồi, em cũng đã bàn bạc xong với Thẩm Hề rồi, bây giờ chỉ cần có tiền đầu tư là có thể bắt đầu hợp tác. Lúc này không thể mắc sai lầm được."

Kiếp trước cô ở trong giới giải trí nhiều năm như vậy, nếu như chỉ có như vậy mà cô cũng không kiếm chế được, thì cô cũng không xứng để làm một người lên kế hoạch cao cấp trong giới.

Lúc trước giải trí Vân Đình có thể từ một công ty nhỏ mà trở nên lớn mạnh, những chuyện mà cô phải trải qua còn ít sao? Những lần cô phải giải quyết khủng hoảng truyền thông còn ít sao?

Cho dù có xuất hiện bất cứ sự khủng hoảng nào, cho dù cục diện có tồi tệ đến đâu, Tô Tử Bảo cũng sẽ không bao giờ thể hiện cảm xúc lên nét mặt, bởi vì cô là người dẫn đầu, người dẫn đầu phải có được sự trấn tĩnh, thì nhân viên ở dưới mới không trở nên hoảng loạn.

Tô Tử Bảo kỳ thật không hề mạnh mẽ, mà sự đối phó với những thứ này, đã là một sự bản năng mà cô có được từ sự nhiệm chức của kiếp trước.

Đây là thuộc về bản năng của Tô Tử, Tô Tử Bảo vừa mới nhận chức đương nhiên không thể có được, cũng chẳng trách Bùi Dực sẽ cảm thấy kỳ lạ.

"Nếu không phải anh tận mắt nhìn thấy, thì thật sự là anh sẽ cảm thấy vợ anh đúng là một thiên tài." Bùi Dực vươn tay, búng nhẹ vào trán cô, trong đôi mắt thâm trầm chứa đựng sự vui vẻ, "Đừng sợ, cho dù có không giải quyết được, thì không phải là vẫn còn anh ở đây sao?"

Tô Tử Bảo đem tài liệu vừa mới tìm ra ôm vào trong ngực, hướng về phía anh nở một nụ cười tươi tắn, "Tuy rằng câu này của Bùi thiếu anh, đối với em mà nói chẳng có tác dụng gì, nhưng mà ở thời điểm này thật đúng là là... Cảm ơn anh."

Cô nhẹ nhàng ôm anh một cái, đi ra khỏi cửa phòng làm việc, xuống dưới lầu bắt đầu cuộc họp.

Bùi Dực nhìn bóng lưng của cô lúc rời đi, bên môi hơi nhếch lên, "Khó khăn lắm mới có một lần muốn ra tay, vậy mà lại bị vợ khinh thường rồi."

Vậy để anh xem cô sẽ giải quyết thế nào.

"Bùi Thiếu, công ty nhận Tạ Văn Văn chính là công ty giải trí Vân Đình." Đầu bên kia điện thoại, truyền đến giọng nói của Tống Anh Kiệt.

Đôi mắt hẹp dài của Bùi Dực khẽ híp lại, toát ra một vệt ánh sáng lạnh lạnh, giải trí Vân Đình, Hạ Thừa Diệp, Hạ gia.

Lúc Tô Tử Bảo đi vào phòng họp, người ở bên trong ngay đến cả Lữ Tâm lời về mặt ai nấy đều lo lắng, thấp thỏm.

"Trước tiên tôi phải điều tra rõ một vài vấn đề, đầu tiên là nơi bắt nguồn của video này, Trương đạo diễn, ông có thể giải thích rõ ràng không?" Tô Tử Bảo sau khi ngồi xuống, liền nói với Trương Tấn đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59-2: Sự khủng hoảng truyền thông của Tô Tử Bảo 2

Trương Tấn giận đến nổi mặt mày xanh mét, lúc này mới miễn cưỡng nói, "Những thứ này đều là quay ở ngoài trường quay, sẽ chọn một vài cảnh để làm cảnh hậu trường, tôi cùng các diễn viên đều rất trong sạch, tôi đã quay phim cả một đời rồi, tôi sẽ không để những chuyện như vậy hủy hoại thanh danh của mình! Bên trong chỉ quay cảnh tôi cùng Y Mỹ Thiên nói đùa với nhau, tôi cùng Cam Tuấn, Tạ Văn Văn cũng đều như vậy với nhau, tôi không thẹn với lương tâm!"

"Đạo diễn Trương đừng giận, tôi không cho rằng những gì Tạ Văn Văn nói là sự thật, ông vẫn luôn là đạo diễn của công ty chúng tôi, tôi đương nhiên cũng tin chúng ta đều là người một nhà. Chỉ là hiện tại bây giờ phải tìm ra ai là nội ứng trước. Chỉ có người trong nội bộ công ty của chúng ta mới có thể có những cảnh ngoài lề này, mới có thể chỉnh sửa ra một video để đánh lừa dư luận như thế này." Tô Tử Bảo trấn an nói.

Nếu như Trương Tấn thật sự có gì đó cùng với Y Mỹ Thiên, vậy thì những thứ được tung ra không phải cảnh giường chiếu thì cũng phải là những hình ảnh thân mật, chứ không phải là những cảnh đứng gần nhau để nói lời bông đùa chấp vá, chẳng lẽ lúc cô đùa giỡn lại còn phải cách cả thước sao? Cái kia chỉ là đùa giỡn thôi. Mà Y Mỹ Thiên phải quay đi quay lại nhiều lần cũng là điều rất bình thường, làm gì có nghệ sỹ mới nào mới quay phim mà không phải quay đi quay lại?

"Vậy thì không biết rồi, nhiếp ảnh gia, nhà biên tập, bao gồm một số người trong nội bộ công ty, đều có thể có được những cảnh ngoài lề này." Sắc mặt của Trương đạo diễn lúc này mới trở nên ôn hòa một chút, sự tín nhiệm của sếp cũng đã trấn an ông rất nhiều.

Tô Tử Bảo nhìn về phía Lữ Tâm Luy, "Việc tuyên truyền cho bộ phim sắp lên sóng là do cô sắp xếp, việc bố trí buổi lễ ra mắt phim cũng là do một tay cô xử lý, bây giờ không phải là cô nên giải thích một chút cho tôi sao?"

"Tôi... Tôi cũng không biết." Lữ Tâm Lôi sắc mặt xám xịt, "Tôi rõ ràng đã lấy bộ phim đúng cho Bùi Tây Lễ, không nghĩ tới lúc phát lên lại không phải là bộ phim ấy."

Tô Tử Bảo lại nói, "Vậy cô cảm thấy Bùi Tây Lễ có thể có được đoạn video ngoài lề đó sao?"

"Có thể." Lữ Tâm Lôi gạt đầu, đột nhiên trong mắt phát sáng nhìn Tô Tử Bảo, "Tổng thanh tra... Cô tin rằng không phải là do tôi làm?"

Đây là lần đầu tiên cô thành tâm thành ý gọi một tiếng tổng thanh tra.

Tô Tử Bảo nhàn nhạt nói, "Cô thất trách, cũng chưa phản bội công ty. Nếu như cô thật sự phản bội, vậy thì bây giờ cô cũng không còn ngồi được ở đây đâu."

Mọi người lúc này mới phát hiện, Bùi Tây Lễ không có ở đây. Chẳng lẽ tổng thanh tra đã xác định chính là Bùi Tây Lễ đã đổi đoạn phim?

"Tôi vừa rồi lật qua tài liệu mới phát hiện Bùi Tây Lễ thì ra vẫn còn ở công ty của chúng ta, lúc ấy không phải tôi đã sa thải anh ta rồi sao?" Tô Tử Bảo giờ tập tài liệu trong tay lên, "Lữ Tâm Luy, cô gọi anh ta vào phòng chiến lược, vậy mà không hề nói cho tôi biết một tiếng?"

Lữ Tâm Lôi lúng túng nói, "Là tập đoàn Bùi thị gọi đến, hơn nữa Bùi Tây Lễ chỉ là một nhân viên bình thường, bình thường phải đến buổi họp cuối tháng mới phải báo cáo, buổi họp cuối tháng trước, tôi quên..."

Nhưng thật ra là Bùi Tây Lễ lo là sẽ khiến cho Tô Tử Bảo chú ý, liền cố ý nói trước mặt Lữ Tâm Luy, sợ Tô Tử Bảo đối với hắn có địch ý, cho nên xin Lữ Tâm Lôi đừng báo cáo vội.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59-3: Sự khủng hoảng truyền thông của Tô Tử Bảo. 3

Mà Lữ Tâm Lôi muốn qua lại thân thiết với tập đoàn Bùi thị bên kia, lại không thuận mắt với Tô Tử Bảo, cho nên mới không nói, thế cho nên Tô Tử Bảo mãi đến hôm nay mới biết Bùi Tây Lễ thì ra vẫn còn ở công ty.

"Được lắm. Theo tôi được biết, thì hội đồng quản trị của tập đoàn Bùi thị chỉ có quyền khoa tay múa chân với hai công ty Ngự Thành và Thịnh Thế, với những công ty nhỏ như truyền thông Đế Tước, Tổng giám đốc sẽ là người có toàn quyền quyết định và khống chế công ty, nói một cách khác, truyền thông Đế Tước chính là công ty của Bùi Dực, tập đoàn Bùi thị thì có sao chứ? Cho dù Bùi Kỳ Thành có tự mình tới đây thì cũng không thể sắp xếp vị trí nhân viên trong công ty chúng ta được. Chào hỏi thì sao? Một người đi cửa sau như trưởng phòng Lữ lại dám ăn nói hùng hồn như vậy? Căn cứ vào việc này, trưởng phòng bộ phận nhân sự ngày mai viết cho tôi một bản báo cáo, còn có 《 thanh xuân tề niên 》 xảy ra sai sót như vậy, phiên Lữ trưởng phòng cũng viết một bản báo cáo cho tôi." Tô Tử Bảo nói mà mặt không biểu cảm.

Tô Tử Bảo chưa nói sa thải, điều này khiến cho Lữ Tâm Lôi nhẹ nhàng thở ra.

"Tô tổng giám sát, Tạ Văn Văn cái kia đều là vu oan, tôi thật sự không có làm như vậy." Y Mỹ Thiên từ lúc ở trong phòng chiếu phim đi ra vẫn luôn khóc đến tận bây giờ, một đại mỹ nhân khóc đến sưng đỏ cả hai mắt.

Tô Tử Bảo hướng về phía cô an ủi gật gật đầu, "Tôi biết. Đạo diễn Trương, phiên ông đưa hết các cảnh ngoài lề của bộ phim cho tôi, phòng điện ảnh đi mời một nhà biên tập tốt nhất đến đây."

"Tô tổng giám sát cũng muốn cắt một đoạn video?" Trương Tấn nghi ngờ nói, "Điều này được không?"

Tô Tử Bảo tự nhiên nói, "Muốn bôi đen một bộ phim thật sự là rất đơn giản, cho dù là Tạ Văn Văn tung tin đồn thất thiệt, đánh lừa dư luận, thì những người kia cũng thà rằng tin là có, cái này là nhân tính, vẫn luôn lấy ác ý phỏng đoán người khác. Nếu như chúng ta đứng đắn lên tiếng thanh minh thì bọn họ sẽ không tin, truy cứu trách nhiệm giao cho bên pháp luật xử lý cần thời gian mà lúc đó thì phim cũng hết thời gian lên sóng rồi, cho dù có khôi phục lại được danh dự thì cũng khó có thể cứu vãn được tổn hại lần này. Đã như vậy, chúng ta sẽ tự bôi đen, màu đen đến nổi sẽ tự nhiên trắng."

"Bị bôi nhọ cũng không cần căng thẳng, tâm tính nói lỏng, coi như Tạ Văn Văn cùng người ở phía sau cô ta giúp chúng ta lãng xê. Chỉ cần không phải là kiểu bôi nhọ đến nổi mọi người không muốn nhắc đến bộ phim này, thì không cần biết là mọi tin Tạ Văn Văn hay là chúng ta, mục đích của chúng ta chính là tạo chủ đề để thảo luận, làm cho mọi người nguyện ý đi vào rạp chiếu phim."

"Tất cả mọi người đừng lo lắng, sự việc vẫn còn chưa tồi tệ đến nỗi đấy."

Tất cả mọi người nhìn người phụ nữ vừa trẻ trung vừa xinh đẹp này, nụ cười ưu nhã thong dong, phân tích và giải quyết mọi việc rõ ràng đầu vào đấy, giống như việc gì cũng có thể giải quyết vậy.

Chỉ một phần khí phách này, liền khiến cho bao nhiêu trưởng phòng đều trở nên an tâm vài phần.

Ngay đến cả Lữ Tâm Lôi cũng cảm thấy tự thẹn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60-1: Tự bôi nhọ 1

Từ lúc xảy ra chuyện, Tô Tử Bảo đều ở lại trong phòng biên tập của truyền thông Đế Tước, cùng người biên tập bàn bạc về việc video, giữa lúc này còn

ký hợp đồng với một ca sỹ mới.

Bùi Thi Thi sau khi nổi tiếng, không ít lần tự nhận mình là ca sỹ tài hoa hơn người chỉ là thiếu cơ hội thể hiện, truyền thông Để Trước sau khi sàng lọc tuyển chọn lại tiếp tục ký thêm một số hợp đồng, người hôm nay là một thanh niên hơn 20 tuổi, hát rap rất tốt, đẹp trai sáng lạn, một thiếu niên của trào lưu.

Mà đợi đến ngày hôm sau, các đầu báo lớn đều dành ra không ít trang để đưa tin về buổi lễ ra mắt của « thanh xuân tẻ niên ».

« thanh xuân tẻ niên » quả thực là nổi tiếng rồi, nhưng mà không phải là tiếng tốt. Đạo diễn lớn tuổi dùng luật ngầm với diễn viên, nữ nhân vật chính chỉ dựa vào gương mặt chứ không có kỹ năng diễn để nổi tiếng, bộ phim thối nát, nữ phụ bỏ đi.

Đủ loại chuyện xấu mặt trái, làm cho không ít người có hứng thú với « thanh xuân tẻ niên » giờ đây cũng lười chẳng muốn ra rạp xem nữa. Một bộ phim danh tiếng quá kém, dẫn đến kết quả trực tiếp đó là phòng bán vé bán được số lượng vé kém gấp nhiều lần so với dự tính, toàn bộ đầu tư gốc đều không thể lấy về.

Mà bộ phim ra cùng lúc của giải trí Vân Đình số vé bán ra cao hơn rất nhiều, không ít người định đi xem « thanh xuân tẻ niên » đều chuyển qua xem phim của giải trí Vân Đình.

Đợi đến buổi tối lúc số liệu được gửi về, không ít rạp chiếu bóng đều tỏ ra muốn cắt bớt thời lượng phát sóng của « thanh xuân tẻ niên ».

Chiều này của Tạ Văn Văn đúng là quá hiếm ác rồi, hủy hoại đạo diễn, hủy hoại diễn viên, cũng hủy luôn bộ phim « thanh xuân tẻ niên » này. Giải trí Vân Đình giúp cô ta thanh toán xong tiền bồi thường hợp đồng, sau đó còn đáp ứng sẽ nâng đỡ cô ta, khiến cho cô ta quá mức tự đắc.

Mà Lữ Tâm Lôi thì cả ngày đều nhìn chăm chăm vào số liệu, nhìn đến xanh cả mắt rồi. Bởi vì sự thất trách của cô ta cho nên mới dẫn đến việc cô ta gây ra tổn thất lớn như vậy cho công ty, Tô Từ Bảo không sa thải cô, cô quả thực là không thể tin được, cảm động đến rơi nước mắt.

"Tô tổng giám sát, thu thập xong rồi!" Quý Húc Dương đi tới nói, trên gương mặt anh tuấn vẫn còn lại một chút hưng phấn.

Anh ta chính là ca sỹ mới ký hợp đồng với truyền thông Để Trước, cố ý vì đoạn video này mà sáng tác một đoạn rap, cùng Tô Từ Bảo hợp tác ghi ca từ, tài hoa hơn người, rất có giá trị bồi dưỡng.

"Tốt, lập tức gửi cho người ở phòng thị trường, tuyên bố lên trên mạng!" Tô Từ Bảo nhìn chăm chăm vào thời gian, hôm nay đã là ngày thứ hai phim lên sóng, nếu như không mau chóng nắm bắt thời gian thì sẽ không còn kịp nữa.

« thanh xuân tẻ niên » bây giờ là chính là từ khóa hot, đạo diễn dùng luật ngầm với diễn viên bây giờ cũng là từ khóa hot, trong khoảng thời gian ngắn khắp nơi trên mạng đều đang chửi Trương Tấn nhân phẩm kém.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60-2: Tự bồi nhọ 2

Nhưng mà ngay hôm sau, trên internet xuất hiện không ít video, tiêu đề hết sức kỳ lạ. « Trương đạo diễn của bộ phim thanh xuân tẻ niên giờ luật ngầm với nam diễn viên chính! » « vạch trần bí mật đạo diễn Trương giờ quy tắc ngầm với nữ phụ! » « không thể tin nổi! Đạo diễn Trương dùng luật ngầm » « Đạo diễn Trương chính cả kịch tở! », ban đầu mọi người còn tưởng là đang bôi nhọ Trương Tấn, ấn mở nhìn qua, mới biết thì ra là một đoạn video ngoài lề được cắt ghép.

Video này sao với cái video được lưu truyền ở buổi ra mắt lần trước còn thú vị hơn nhiều.

Lúc trước cái video kia còn vô cùng cầu thả, chỉ là một vài cảnh chớp vá, chỉ là một giọng nữ tẻ nhạt nói một mình.

Mà lần này lại là bối cảnh âm nhạc, lại có cả hòa thanh, còn có một đoạn rap vô cùng mạnh mẽ, không ít người xem video này xong còn hát theo.

Video có nội dung là Trương Tấn cùng nam diễn viên chính trong « thanh xuân tẻ niên » cùng với nữ nhân vật chính và rất nhiều nhân vật nô đùa với nhau trong ống kính, rap vô cùng thú vị, dùng loại giọng điệu tự bồi đen để làm thành ca từ như vậy. Lúc trước Tạ Văn Văn chỉ dùng có một đoạn video để nói là Trương dùng luật ngầm với nữ diễn viên chính, nếu nói như vậy, thì ông còn dùng cả luật ngầm với nam diễn viên chính, nữ diễn viên phụ, bao gồm rất nhiều diễn viên quần chúng, thậm chí ngay đến cả máy ảnh cũng bị ông "Quy tắc ngầm" rồi.

"Hắc chào mọi người, tôi là Trương Tấn, đối với việc tôi dùng luật ngầm với nữ diễn viên như trên mạng nói, vậy thì phải nói là, mắt của cô không tốt rồi. Tôi dùng luật ngầm với cả nam, nữ diễn viên chính, nữ diễn viên phụ, nam diễn viên phụ, diễn viên quần chúng, cả máy ảnh nữa, tôi chả bỏ qua ai cả!" Đoạn nói chuyện này vừa nhanh vừa có tiết tấu, phối hợp với việc đang đang đùa giỡn cùng các diễn viên và ống kính càng thêm chuẩn xác.

Giọng điệu tự giễu tự bôi nhọ. Trương Tấn rõ ràng đều đối xử như vậy với tất cả mọi người trong đoàn làm phim, làm sao có thể biến thành là dùng luật ngầm với nữ diễn viên chính?

Nếu nói thẳng ra là Trương Tấn không dùng luật ngầm với nữ nhân vật chính, người bình thường sẽ không tin, nhưng mà dùng loại phương thức tự bởi đen này, mọi người vừa cảm thấy buồn cười, đồng lúc sẽ cũng tiếp nhận nó

Nhìn xem cô cũng không thể nói là đạo diễn Trương ngay đến cả diễn viên quần chúng cũng dùng luật ngầm đấy chứ? Ăn mất bát cơm của nhà cô à?

Đối với việc nói nữ diễn viên chính không có kỹ năng diễn mà chỉ dựa vào khuôn mặt, trong video này còn đưa ra rất nhiều cảnh quay đi quay lại ở hậu trường, nhưng mà lời kịch thì thay đổi rồi, đổi thành quay đi quay lại nhiều lần như vậy chỉ là muốn đạt tới hiệu quả tốt nhất, cũng là dùng rap để hát ra, lời lẽ vang vang.

Cuối cùng là chiếu lên nét mặt của nữ diễn viên chính, xem mặt hay là xem kỹ năng diễn, tùy mọi người.

Video này vừa ra, liền trở nên còn hot hơn cả đoạn video mà Tạ Văn Văn tung ra, cuối cùng còn có người bắt đầu thay « thanh xuân té niên » mình oan.

Không ít người xem video này, ngược lại lại muốn đi xem phim.

Lúc video này bùng phát trên mạng, phòng vé liền trở nên đông đúc một cách bất ngờ. Lúc trước các rạp nói phải mau chóng hạ màn bộ phim này, lúc này lại nhao nhao lên, tăng thêm suất chiếu.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60-3: Tự bơi nhọ 3

Đội đến cuối cùng, lúc làm công tác thống kê thì thu về còn lớn hơn 5 lần so với dự tính ban đầu. Có thể nói, sự đả kích của giải trí Văn Đình chính là thành tựu của truyền thông Đế Tước. Nếu không phải là bọn họ bơi đen « thanh xuân té niên » trước, thì cũng sẽ không có chủ đề hot để bàn tán, khiến cho nhiều người chú ý như vậy.

Trên mạng có rất nhiều người bình luận là không thích bộ phim này vậy mà đều ra rạp để xem, xem xem đạo diễn Trương mà ddeesn cả camera cũng dùng luật ngầm trong truyền thuyết, còn có cô diễn viên chính rất cuộc là xinh đẹp đến dường nào mà chỉ cần xem mặt chứ không cần phải có kỹ năng diễn xuất mà vẫn được nhân, « thanh xuân té niên » vô này kiếm đủ.

Ngay đến cả bài hát của Quý Húc Dương cũng đều được gọi là "Nghe đến ghiền cả lỗ tai", truyền thông Đế Tước thừa cơ ra cơ khúc mới, lấy hình tượng trào lưu để ra mắt, nhằm lay động lòng người, rap, theo tiết tấu nhanh, ca hát tuyệt vời để nhảy múa, ngồng nghênh mãnh liệt, ngay lập tức liền thu hút được một đám fan hâm mộ nữ.

Truyền thông Đế Tước lúc này phản kích được một cú tuyệt đẹp, về sau trở thành đề tài kinh điển trong lĩnh vực "Khủng hoảng truyền thông."

Tô Từ Bảo vẫn kiên trì cùng mọi người chờ đến lúc bộ phim hạ màn, lúc này hai mắt của mọi người ở trong phòng họp đều đỏ lên.

"Có rồi, có số liệu rồi! Cao gấp 5 lần so với dự tính!" Hứa Phàm cầm lấy bảng báo cáo nói.

Tô Từ Bảo thở nhẹ ra, mọi người liền đồng loạt đứng lên hoan hô, toàn bộ phòng họp đều tràn ngập tiếng vỗ tay.

"Thành công! Chúng ta thành công rồi!" Y Mỹ Thiên kích động khóc.

Trương Tấn đã lớn tuổi cũng có chút xúc động, "Nếu không phải công ty cùng Tô tổng giám sát lần này toàn sức chống đỡ, thì thanh danh của tôi đã bị hủy hoại rồi!"

"Không sao, không sao, phòng vé bán được một vỏ lớn rồi!" Lữ Tâm Lô tự đáy lòng nói, nhìn về phía Tô Từ Bảo, lúc này không còn có chút khinh thường nào.

Cô quả thực là vừa hay nịnh bợ lại vừa ích kỷ, trên đời này đại đa số mọi người đều như vậy, không phải sao?

Mà chính vì nịnh bợ như vậy, thì lúc này cô mới thật sự tâm phục khẩu phục Tô Từ Bảo. Công ty bọn họ thật sự đã có một tổng thanh tra rất khó lường.

Nếu như Bùi Thi Thi chỉ là may mắn, vậy chẳng lẽ đây cũng là may mắn sao? Nói thì đơn giản, nhưng lúc thật sự gặp chuyện, trừ phi là có kinh nghiệm phong phú, thì làm gì có ai có thể không hoảng chứ?

Đây không phải là may mắn, mà là thực lực.

Là thực lực mà Tô Từ Bảo kiếp trước đã tích góp từng chút một.

"Tiệc ăn mừng! Đêm nay ở khách sạn Thế Kỷ, tôi mời!" Tô Tử Bảo cũng lộ ra dáng vẻ tươi cười.

Mọi người lại đồng loạt hoan hô. Một cuộc khủng hoảng, ngược lại lại khiến cho những người vốn không quá thân quen với Tô Tử Bảo, lúc này lại trở nên hòa hợp với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61-1: Tiệc ăn mừng của Đế Tước 1

Cao ốc Thế Kỷ, nhà hàng tầng hai.

Một đám lãnh đạo cấp cao của Truyền thông Đế Tước, cùng chủ sáng tạo bộ phim « thanh xuân tể niên » ngồi ở một bàn, Tô Tử Bảo cùng Bùi Dục ngồi ở phía trước, dựa vào sổ liệu thống kê của phòng bán vé, và kỳ hạn đã hẹn trước với bố cũng đã đến hạn, giờ đây không còn phải lo lắng bất cứ thứ gì nữa.

Tô Tử Bảo cũng cảm thấy yên tâm, cùng mọi người ăn com uống rượu, vô cùng náo nhiệt.

Bùi Dục những ngày này vẫn luôn ở bên cạnh Tô Tử Bảo, nếu như không phải do anh quá chú ý đến cô, Tô Tử Bảo chắc chắn sẽ giống như kiếp trước, vì viết phương án mà có thể hai ngày hai đêm không ngủ, quên ăn, nhưng mà vì Bùi Dục đại thiếu gia đang ở đây, đừng nhìn Tô Tử Bảo ở trước mặt người ngoài uy phong, thực ra cô cứ ở trước mặt anh thì liền trở nên lúng túng không biết phải làm sao, đều bị anh làm cho mất hết tất cả sự kiêu ngạo.

"Bùi Dục, cảm ơn anh." Tô Tử Bảo nâng chén rượu lên, nhìn về phía anh. Vào lúc này, người mà cô muốn cảm ơn nhất chính là anh.

Cảm ơn anh đã cho cô cơ hội để tiến vào truyền thông Đế Tước, trừ anh ra thì còn có ai dám để một sinh viên còn chưa tốt nghiệp như cô vào "Làm loạn" chứ?

Cảm ơn anh đã cho cô quyền lợi và sự tín nhiệm lớn như vậy, trừ anh ra thì làm gì có ai để cho một người nổi tiếng vô dụng làm tổng giám sát chứ?

Cảm ơn anh vì mỗi lần cô nguy hiểm anh đều xuất hiện, từ vụ việc của Hàn Ly ở buổi hôn lễ, đến lần thử váy ở tầng mười bảy.

Cảm ơn anh mỗi lần đều có thể cho cô thử cô cần, từ việc ký hợp đồng với Bùi Thi Thi, đến việc đi thăm bố mẹ của cô, còn có cái USB kia nữa.

Tuy rằng anh là công tử đào hoa nhất Hải Thành, tuy rằng anh phong lưu không kiềm chế được, phụ nữ nhiều như một hậu cung ba nghìn giai nhân, tuy rằng có những lúc anh vì người phụ nữ khác mà thờ ơ lạnh nhạt, nhưng mà, đời này kiếp này, anh là người đầu tiên đối xử tốt với cô như vậy.

Tô Tử Bảo không dám yêu, trừ báo thù ra, nếu như đời này thật sự cứ như vậy gả cho người đàn ông này làm vợ, cô giờ này khắc này, cũng cảm thấy, trừ anh ra, cô cũng không muốn ở cùng cả đời với ai khác.

Bùi Dục cầm ly rượu vang lên nhẹ nhàng cụng ly với cô, nghiêng về phía trước tới gần bên tai của cô, hạ giọng mập mờ nói, "Em không cảm thấy, sự cảm ơn lớn nhất mà một người phụ nữ dành cho một người đàn ông, nên là ở trên giường sao?"

Tô Tử Bảo nhìn thấy nhiều người như vậy, may mà mọi người không nghe thấy, đành phải ở dưới đáy bàn đá anh một cước, "Luuu mạnh!"

"Nếu như em không muốn lên giường cùng anh, vậy thì đừng nói cảm ơn nữa, nếu không anh sẽ hiểu lầm đấy." Bùi Dục nhẹ nhàng uống một hớp rượu vang, thanh âm lười biếng mà lộ ra một tia trêu chọc.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 61-2: Tiệc ăn mừng của Đế Tước 2

Tô Tử Bảo lúc này mới cần môi cúi đầu, nhưng mà hai gò má lại đỏ ửng lên.

Thì ra ý của anh là, cô không cần phải nói những lời cảm ơn khách khí như thế với anh. Nếu nói cảm ơn, vậy thì cứ cảm ơn trên giường đi.

Tại sao lại cảm thấy cái tên lưu manh này lúc này đây lại ám áp đến vậy?

"Tô tổng giám sát, tôi mời cô." Lữ Tâm Lôi đứng người lên, hướng về phía Tô Từ Bảo giờ ly lên, "Trước kia đắc tội nhiều lần, lần này nhờ có Tô tổng giám sát bất kể hiềm khích lúc trước, cứu vãn nguy cơ, bằng không thì tôi thật sự khó mà tránh khỏi tội. Cảm ơn Tô tổng giám sát, tôi cạn trước!"

Tô Từ Bảo cùng cô uống cạn, cười nói, "Lữ trưởng phòng khách khí rồi, chúng ta dù gì cũng là cùng ngành, sau này vẫn còn phải phiền cô phối hợp với tôi nhiều hơn nữa."

"Đương nhiên rồi!" Lữ Tâm Lôi không hề hai lời.

Bùi Dục ở một bên cười cười, cô vợ nhỏ của anh, bây giờ đã thu phục được những nhân viên cấp cao mà trước đây không chào đón mình rồi.

"Tô tổng giám sát, tôi cũng mời cô!" Trương Tấn đứng dậy, tự đáy lòng nói, "Cảm ơn cô, lời nói của con người thật đáng sợ, cô vất vả rồi."

Tô Từ Bảo giờ lên chén rượu nói, "Về sau còn phải nhờ đạo diễn vất vả nhiều, quay nhiều phim, chúng ta có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu, đây là điều đương nhiên."

"Tô tổng giám sát, tôi nhất định phải kính cô một ly! Nếu như không phải là cô, tôi thật sự không biết mình sẽ như thế nào." Y Mỹ Thiên nói đến đây, trong hốc mắt lại long lanh ngấn nước.

Một nghệ sỹ mới ra mắt lại bị nói là không có kỹ năng diễn xuất mà lại bị dùng luật ngầm, vậy là coi như tiền đồ của bản thân cũng mất luôn rồi.

Tô Từ Bảo cười khích lệ nói, "Về sau phải quay được bộ phim hay hơn nữa. Khiến cho lúc mọi người nhìn thấy gương mặt xinh đẹp của Y Mỹ Thiên cô, cũng có thể trông thấy được thực lực của cô. Dùng thực lực để nói chuyện!"

"Ừ!" Y Mỹ Thiên nghiêm túc gật đầu.

Quý Húc Dương cười hi hi giờ lên chén rượu nói, "Tôi ra mắt lúc còn chưa biết nhiều, một chén này, phải kính Tô tổng giám sát!"

"Mọi người hết người này đến người khác lên, thật là muốn chúc say tôi sao?" Tô Từ Bảo nói đùa, tiếp theo liền uống hết một ly.

Bùi Dục vỗ vỗ bờ vai của cô, cười nói, "Đừng sợ, em uống say rồi anh sẽ ôm em về."

Tô Từ Bảo trừng mắt liếc Bùi Dục, nhưng mà đúng là, có anh ở đây, cô có thể buông lỏng sự căng thẳng, cảnh giác.

Nếu là cùng người khác uống rượu, cô đều sẽ có vài phần cẩn thận, không dám uống nhiều, cũng không dám uống say, sợ sẽ bị người khác nói, sợ sẽ rơi vào cạm bẫy của ai đó, cũng sợ bản thân uống quá nhiều sẽ nói những lời không nên nói.

Nhưng mà Bùi Dục ở đây, cô không còn phải lo lắng những thứ này nữa. Cho dù có uống say, thì cũng có anh ấy ở đây.

Đại khái, đây chính là cảm giác an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61-3: Tiệc ăn mừng của Đế Tước. 3

"Đúng vậy, có Bùi Thiếu ở đây, Tô Từ Bảo cô còn sợ gì chứ?" Tống Anh Kiệt cũng tham gia náo nhiệt, mời rượu nói, "Cạn ly, đây là lần đầu tiên tôi bội phục một người phụ nữ như vậy, Tô Từ Bảo, cô thật sự là uy vũ khí phách, làm rất tốt!"

Tô Từ Bảo đưng ly với anh, cười tươi như hoa, "Cảm ơn."

Đêm nay, mọi người uống hết sức vui vẻ, không say không về.

Sau nửa đêm, Bùi Dục đỡ Tô Từ Bảo uống say khướt tiến vào phòng khách, cơ thể của cô nhẹ như một chú mèo vậy, có thể cảm nhận được cô vô cùng gầy.

Mấy ngày gần đây bận việc về bộ phim, hình như cô lại gầy đi một chút rồi.

Trước kia đều là Bùi Dục đi ra ngoài ăn chơi đàn đúm, uống say về Tô Từ Bảo lại chăm sóc anh. Hôm nay phải tiếp đãi nguyên một đám, Bùi Dục từ lượng rất tốt, lại không uống quá nhiều, vì vậy vô cùng tỉnh táo.

Tô Từ Bảo uống say rồi rất yên tĩnh, không nôn không lè nhè, chỉ là yên lặng ngủ. Giống như một con mèo nhỏ vậy.

Bùi Dục ngồi ở bên giường, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của cô, tự nói, "Gầy rồi. Phải bồi bổ nhiều một chút."

Tô Từ Bảo trong lúc mơ màng cảm nhận được có tay của người nào đó đang ở trên mặt của mình, liền nghiêng đầu cọ xát, ôm tay của anh không buông.

Bùi Dực không khỏi phì cười, không làm gì cả, cứ lẳng lặng ngồi ở bên giường trông chừng cô như vậy.

Lấy điện thoại ra đặt lên đầu giường, một loạt cuộc gọi nhỡ, toàn bộ đều là Lạc Băng Uyển.

Mà lúc Bùi Dực rút điện thoại ra, màn hình điện thoại lại sáng lên. Bởi vì không biết đã chỉnh thành thành yên lặng từ lúc nào, vì vậy Bùi Dực cũng không có chú ý tới điện thoại.

Đồng hồ treo trên tường đã là ba giờ sáng.

"Bùi Dực, anh ở đâu?" Lạc Băng Uyển ở đầu bên kia điện thoại, giọng như vừa mới uống rượu, không tỉnh táo như bình thường.

Bùi Dực lạnh lùng nói, "Nhà."

"Ở cùng với ai? Tại sao không nghe máy." Lạc Băng Uyển lại hỏi.

Bùi Dực ngữ khí vẫn không đổi như trước, "Vợ của tôi."

"Đang làm gì?" Lạc Băng Uyển ngây ngốc hỏi.

Bùi Dực ngữ khí nguội lạnh, "Cô cảm thấy ở trên giường còn có thể làm gì đây."

"Râm!"

Đầu bên kia điện thoại vang lên tiếng rơi xuống, tiếp theo chính là tiếng tí tí kéo dài.

Hơn nửa đêm rồi, Bùi Dực mới nhớ tới bản thân vừa rồi quên hỏi cô đang uống rượu ở đâu? Ở cạnh ai, có an toàn không? Lại gọi qua, vẫn luôn không liên lạc được.

Bùi Dực nhìn Tô Từ Bảo trầm mặc thật lâu, rút bàn tay bị cô nắm thật chặt ra đi ra ngoài, nói với người nữ giúp việc, "Chăm sóc tốt cho Thiếu phu nhân. Ngày mai chuẩn bị một chút điểm tâm để bồi dưỡng. Có chuyện gì gọi điện thoại cho tôi."

Nói xong, Bùi Dực đổi điện thoại thành chế độ có chuông.

"Vâng, Thiếu gia."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Chia cho con một trăm triệu 1

Lúc Tô Từ Bảo mở mắt ra đã là lúc mặt trời lên cao, không thấy Bùi Dực ở trong phòng, sau khi uống say cô có chút đau đầu, vừa từ trên giường đứng lên đã nhìn thấy người giúp việc nữ chuẩn bị một bàn đầy những món ăn trưa, còn đặc biệt nấu một bát canh giải rượu cho cô.

Tô Từ Bảo ngồi xuống trước bàn ăn, uống hết bát canh giải rượu, quét mắt khắp nơi một lượt, hỏi, "Bùi Dực đâu rồi?"

"Thiếu gia ra ngoài từ tối qua rồi, hiện tại vẫn chưa về." Quản gia Bùi An đáp.

Tô Từ Bảo ừm một tiếng, cũng không hỏi nhiều. Lúc trước ký hợp đồng cũng đã nói, cô sẽ không quản cuộc sống riêng tư của anh, chỉ cần không làm ảnh hưởng đến hôn nhân của bọn cô, mà một người vợ trên danh nghĩa như cô cũng chẳng có tư cách hỏi đến.

Tô Từ Bảo lắc đầu, vứt những suy nghĩ kỳ quái ra khỏi đầu, uống xong canh giải rượu, tinh thần tốt lên rất nhiều.

"Thiếu phu nhân, anh Hứa Phàm sáng nay có đưa đến một vài tài liệu cho cô. Thấy cô còn chưa ngủ dậy, cho nên không tiện quấy rầy, nên đã để tài liệu lại rồi đi luôn rồi." Bùi An đưa đến một túi tài liệu màu nâu.

Tô Từ Bảo mở ra xem, thì ra là báo cáo về lợi nhuận hai tháng trước của Đế Tước, lúc ấy cuối tháng đầu tiên đã tăng lên 12% so với trước đây, dựa vào lượng tiêu thụ album của Bùi Thi Thi, khi đó có thể phỏng đoán đến cuối tháng này có thể tăng lên 20%.

Mà bây giờ, cuối cùng con số lại tăng lên mức 35%.

Như vậy 15% nhiều ra này, chính là do phòng bán vé của bộ phim « thanh xuân tề niên » đem lại.

Đế Tước lúc trước vốn hoạt động rất kém hiệu quả, không hề có một nữ ca sỹ gây được tiếng vang nào, cũng chẳng có bộ phim nào được lên sóng thành công, cho nên lợi nhuận lúc này mới lên đến 35%.

Nhưng kỳ thật những thứ này so với giải trí Vân Đình thật đúng là chẳng thấm vào đâu.

Tô Tử Bảo trong lúc vui vẻ cũng không hề kiêu ngạo, lật đồ Hạ Thừa Diệp, từng bước một, đường còn rất dài.

Tất thông báo thời gian hẹn với bố, Tô Tử Bảo liền mang theo túi tài liệu lên xe về nhà Tô gia.

"Bảo Bảo đã về, ba của con ở trên lầu, Tô Chấn Triết cũng tới, đang ở phòng sách. Con cứ đi lên đi." Lâm Tuyết Kiều chỉ chỉ cầu thang, nói với Tô Tử Bảo, "Hình như là vì việc đầu tư, nên nó đã đến từ sáng sớm rồi."

Tô Tử Bảo hướng về phía Lâm Tuyết Kiều gật đầu, "Mẹ, vậy con lên trước đây."

Mới vừa đi tới cửa phòng sách, chỉ nghe thấy Tô Chấn Triết đang nói đi nói lại về chuyện đầu tư, bởi vì không đóng cửa, Tô Tử Bảo gõ cửa, đứng ở cửa ra vào cười nhạt, "Quấy rầy bố làm việc rồi ạ?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62-2: Chia cho con một trăm triệu (2)

"Con tới thật đúng lúc. Chấn Triết đang bàn với bố về kế hoạch đầu tư của Ngự Thành." Tô Quốc Cường hướng về phía Tô Tử Bảo vẫy tay, "Bố đã xem qua bản kế hoạch, rất tốt."

Xem ra lúc Tô Tử Bảo không có ở đây, Tô Chấn Triết đã làm không ít việc, vì muốn lấy 200 triệu đầu tư kia.

Tô Tử Bảo đi đến trước mặt Tô Quốc Cường, giống như con gái đang làm nũng bố vậy, nói, "Con mặc kệ bản kế hoạch của bọn họ có tốt không. Chuyện bố đã hứa với con, cũng không thể không giữ lời. Hai tháng nay con đều nỗ lực vì giao hẹn giữ bố và con, nhớ năm đó nếu như lúc học cấp 3 con có được một nửa chấm chỉ như vậy, vậy thì việc đi học ở Cambridge xem ra cũng không có vấn đề gì."

Tô Quốc Cường nhìn không được cười ha ha. Dù sao Tô Tử Bảo cũng là con gái ruột của ông, nếu không phải trước kia Tô Tử Bảo quá mức không nghe lời, thì cũng không đến mức quan hệ cha con căng thẳng đến mức như vậy. Mà từ lần trước Tô Tử Bảo tỉnh lại sau khi rơi xuống biển, liền không còn khiến cho Tô Quốc Cường tức giận nữa, lúc nói chuyện hay làm việc đều rất ra dáng, cũng không còn chống đối với ông như trước, hiện tại quan hệ cha con đã tốt lên rất nhiều.

"Đương nhiên là giữ lời rồi. Bố nghe chú Phong của con nói, hiện tại bộ phim của truyền thông Đế Tước các con đang rất hot, phòng bán vé thu về có lẽ cũng không tồi." Tô Quốc Cường nói.

Tô Tử Bảo trong nội tâm có một tia cảm động khác lạ. Bố tuy rằng bảo thủ nghiêm túc, hơn nữa lại vô cùng xung khắc với nguyên chủ của cơ thể này, cũng không ít lần nói sẽ đuổi cô ra ngoài rồi cắt đứt mọi tài chính viện trợ, nhưng rõ ràng đây là đang âm thầm quan tâm cô.

Chú Phong chính là bạn tốt của Tô Quốc Cường- Cố Phong, cũng là một nhân viên cấp cao quan trọng trong ban giám đốc tập đoàn Tô Thị.

"Bố, bố xem một chút sẽ biết." Tô Tử Bảo cười tùm tùm đem tài liệu trong tay đưa cho Tô Quốc Cường.

Tô Chấn Triết cũng nghe nói truyền thông Đế Tước gần đây khá nổi tiếng, nhưng không biết là giữa bọn họ đã ước hẹn cái gì, trong nội tâm thầm sợ hãi, hỏi, "Cha, ước hẹn gì vậy ạ?"

"Tử Bảo cùng bố đã giao hẹn, nếu như con bé có thể làm cho Đế Tước tăng mức lợi nhuận lên 10% trong vòng 2 tháng, thì sẽ đầu tư năm nghìn vạn cho truyền thông Đế Tước." Tô Chấn Triết vừa nói, một bên vừa mở túi tài liệu ra, lấy tờ báo cáo ở trong ra, "Nó nói muốn giữ bí mật, sợ hai tháng sau không làm được thì sẽ bị mất mặt, đến lúc đó truyền ra ngoài sẽ bị người khác chê cười, cũng làm cho mọi người chê cười Tô gia. Bố cũng nghĩ thế, cho nên mới không nói với con."

Tô Chấn Triết tâm trạng liền lập tức trầm xuống, nhìn về phía Tô Tử Bảo, thấy cô vẻ mặt dịu dàng vui vẻ thanh tú động lòng người đứng ở một bên, nhìn không ra chút đắc ý hoặc biểu cảm nào khác, cẩn thận chặt chẽ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62-3: Chia cho con một trăm triệu 3

Nếu như nói trước kia Tô Tử Bảo bởi vì sợ mất mặt mà muốn giữ bí mật, Tô Chấn Triết còn tin được. Nhưng mà Tô Tử Bảo của hiện tại, hẳn không tin là cô sợ không làm được thì sẽ mất mặt, cho nên mới bảo bố giữ bí mật.

Là sợ mình sau khi biết được giao hẹn giữa hai người sẽ âm thầm phá hoại?

Tô Chấn Triết hiện tại rất hối hận, nếu như sớm biết cái giao hẹn hai tháng này, hẳn tuyệt đối sẽ không bỏ mặc Tô Tử Bảo phát triển ở truyền thông Đế Tước.

Tuy rằng hẳn không chú ý đến truyền thông Đế Tước, nhưng mà cũng có thể nghe ra ý tứ của bố, có lẽ là không tồi?

"Lại hại, còn thành công hơn cả so với tưởng tượng của bố. Lần trước con về có nói, bố cũng đã được mở rộng tầm mắt, cảm thấy là có thể hoàn thành mục tiêu, không nghĩ tới, Tử Bảo à, con còn ưu tú hơn là trong tưởng tượng của bố." Tô Quốc Cường nhìn bảng báo cáo, trên gương mặt nghiêm túc lộ ra một nụ cười vui vẻ, "Xem ra cho con ra nước ngoài là quyết định đúng đắn. Ở nước ngoài học được không ít thứ, khá lắm, khá lắm."

Tô Tử Bảo lần trước trở về, còn là chuyện Bùi Thi Thi nổi tiếng, bán được lượng lớn album. Cô vì muốn Tô Quốc Cường yên tâm, cho nên còn cố ý nói về tình hình của Đế Tước với ông, không nghĩ tới 《 thanh xuân tề niên 》 lại trở nên nổi tiếng, cái này đúng là vượt ngoài dự liệu.

Về phần lão gia tử tưởng rằng là do học được ở nước ngoài, vậy thì cứ coi như là cô học được ở nước ngoài đi là được rồi. Cũng may là Tô Tử Bảo ra nước ngoài ba năm, cho nên không ai biết về hoàn cảnh của cô, bằng không thì cô vừa về đã trở nên khác lạ như vậy, làm không tốt có khi còn bị người ta coi là giả mạo.

"Cũng thiệt cho bố vì khiến bố phải đưa con ra nước ngoài rồi, bằng không thì con cũng không học được nhiều thứ như vậy, mà vẫn mãi chỉ là một tiểu nha đầu chỉ biết gây chuyện." Tô Tử Bảo thuận theo Tô Quốc Cường mà nói, ngọt ngào cười nói, "Thành tựu hiện tại, cũng cần phải cảm ơn bố."

Những lời này khiến cho Tô Quốc Cường trong lòng vô cùng vui mừng. Làm gì có nhà nào không mong con cái của mình giỏi giang thành tài, trước kia Tô Tử Bảo thật sự làm cho ông thất vọng cực kỳ, ngay đến cả ông cũng không ngờ rằng việc đưa cô ra nước ngoài lại đem lại sự thay đổi lớn đến như vậy.

"Được rồi, được rồi." Tô Quốc Cường liên tục cảm thán, nhìn Tô Tử Bảo nói, "Tử Bảo, ông con để lại 200 triệu tiền đầu tư, bố chia một nửa cho truyền thông Đế Tước, nếu bây giờ con đã quyết tâm lập nghiệp, bố đương nhiên sẽ ủng hộ con vô điều kiện. Hy vọng con không kiêu không ngạo, tiếp tục cố gắng, đừng phụ lòng bố, và sự kỳ vọng của mọi người đối với con."

Tô Tử Bảo sững sốt một chút sau đó mới phản ứng lại, một trăm triệu! Trời ạ! Bố trước kia chỉ nói năm nghìn vạn, vậy mà bây giờ biến thành một trăm triệu!

"Cảm ơn bố! Con sẽ cố gắng ạ!" Tô Tử Bảo cao hứng giờ giờ quả đấm, gương mặt nhỏ nhắn hưng phấn đến đỏ bừng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63-1: Thẩm Hề hôm nay anh thật tuyệt 1

Tô Chấn Triết ở bên cạnh hoàn toàn ngăn cản cả người. Hắn vừa rồi còn đau lòng vì thấy được Tô Tử Bảo sẽ lấy đi một phần tư, không nghĩ tới bố lại hào phóng đến vậy, trong chớp mắt liền chia cho một nửa, sắc mặt nhất thời thay đổi.

Hắn hôm nay đã định là sẽ cầm được 200 triệu, chỉ còn chờ bố ký hợp đồng, không nghĩ tới lại bị Tô Tử Bảo chặn ngang một cước, lấy đi một nửa tiền đầu tư.

Hắn làm sao mà cam tâm được? Hắn lại không hề nghĩ, tiền này vốn là đều thuộc về Tô Tử Bảo.

"Bố, nhưng mà bên này chúng ta hợp tác với Ngự Thành, đã đàm phán gần xong rồi, bây giờ mất đi một nửa tiền đầu tư, kế hoạch này liền không thể tiếp tục được nữa." Tô Chấn Triết về mặt khó xử, nói, "Huống chi, tuy rằng Tô Tử Bảo quản lý truyền thông Đế Tước cũng không tệ lắm, nhưng mà đó dù sao cũng chỉ là một công ty giải trí nhỏ nhỏ, có thể đem lại lợi ích gì chứ, làm sao có thể đem lại hiệu quả như khi hợp tác với Ngự Thành được. Chia cho một hai ngàn vạn còn được, một trăm triệu, thật sự là quá nhiều rồi ạ."

Tô Quốc Cường khoát tay, "Bố đương nhiên là biết hợp tác cùng Ngự Thành sẽ đem lại hiệu quả lợi ích lớn. Chỉ là cần nhiều tiền như thế để làm gì? Nếu nói về việc cơm áo vô ưu, phú quý cả đời, thì hiện tại bây giờ bố cũng đã cho các con rồi. Lúc trước định cầm 200 triệu hợp tác với Ngự Thành, đó là

chuyện không còn cách nào khác. Nếu như Từ Bảo muốn làm một số chuyện, cũng đã chứng minh được năng lực của nó đối với bố, cho bố một sự vui mừng kinh ngạc lớn. Có kiếm được tiền hay không chỉ là thứ yếu, rèn luyện cùng học tập và kinh nghiệm, đó mới là quan trọng nhất."

"Bố nói rất đúng, nhưng mà em chắc chắn sẽ không lỗ, sẽ không phụ lại sự kỳ vọng của ông bà bố mẹ, em nghĩ Tô Chấn Triết anh cũng sẽ..." Tô Từ Bảo nói đến đây, nhìn qua Tô Chấn Triết cười tỏa sáng, "Anh cũng sẽ, ủng hộ em chứ?"

Tô Chấn Triết sắc mặt cứng ngắc, "Đương nhiên là phải ủng hộ..."

Ở trước mặt bố, có thể nói là không ủng hộ sao?

"Cảm ơn." Tô Từ Bảo cười ngọt ngào.

Tô Quốc Cường trông thấy một màn này gật gật đầu, "Tốt lắm, nhìn thấy quan hệ của các con hiện tại hòa hợp như vậy, bố cũng yên lòng. Từ Bảo đúng là đã trưởng thành rồi. Chấn Triết, con thương lượng lại với bên Ngự Thành đi, cầm được bản kế hoạch hợp tác trị giá 100 triệu, rồi chúng ta nói tiếp. Đúng rồi, những thứ liên quan đến nghiệp vụ truyền thông của tập đoàn Tô thị chúng ta, con giao hết cho truyền thông Đế Tước làm đi. Dù sao đây cũng là công ty của Từ Bảo nhà chúng ta, con giúp đỡ nó nhiều một chút."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63-2: Thẩm Hề hôm nay anh thật tuyệt

Tô Chấn Triết cực kỳ tức giận. Hắn coi chắc khoản đầu tư trị giá 200 triệu kia đã nằm trong tay, vậy mà bây giờ lại bị lấy đi một nửa, hơn nữa bố còn đem hết nghiệp vụ có thể hợp tác với truyền thông chia cho cô ta, còn để cho cô ta kiếm được tiền từ tập đoàn Tô thị, quả thực là khoét từng miếng thịt trên người hắn.

Nhưng mà lúc này hắn chỉ có thể tiếp tục mỉm cười nói, "Đương nhiên rồi. Dù sao cũng là sản nghiệp của em gái và em rể, chắc chắn là phải quan tâm nhiều hơn rồi."

Tô Từ Bảo cười mà không nói gì. Ai coi người là anh chứ, nhưng mà đối với mình cũng không tồi, không chỉ chia cho 100 triệu, mà ngay đến cả nghiệp vụ của tập đoàn Tô thị cũng giao cho mình làm.

Đủ làm cho Tô Chấn Triết đau lòng rồi. Đáng đời!

"Vậy con xin phép về trước chuẩn bị một bản kế hoạch mới." Tô Chấn Triết miễn cưỡng nói xong câu này liền đi ra ngoài, vừa mới đi ra khỏi Tô gia, liền đâm mạnh một đâm lên tường, mặt sắc mặt xanh mét.

Tô Từ Bảo! Đồ tiện nhân như cô vậy mà lại dám cướp tiền của tôi. Bố đúng là già đến hồ đồ rồi, vậy mà lại chia cho cô ta 100 triệu! Còn tưởng rằng bố rất ghét Tô Từ Bảo, Tô Lệ Nhã bao nhiêu năm đều ở bên cạnh bố lấy lòng như vậy, không ngờ tới, Tô Từ Bảo vậy mà nhanh như vậy đã lấy lòng được ông.

Thái độ của bố đối với Tô Từ Bảo càng tốt, thì khả năng mình lấy được sản nghiệp của Tô gia càng nhỏ, không ổn rồi.

Phải nghĩ cách, giết chết Tô Từ Bảo, kế thừa Tô gia sản nghiệp.

Tô Từ Bảo ngồi uống trà chiều cùng ba mẹ, sau đó liền vội vàng tìm Thẩm Hề, ký kết hợp đồng. Hiện tại tài chính tới tay, hơn nữa còn nhiều hơn cả trong tưởng tượng, vậy thì cô có thể làm tốt hơn nữa.

Vẫn là ở quán cà phê Hải Loan như cũ, sau khi ký xong hợp đồng, Thẩm Hề trầm mặc một hồi nói, "Cô định quay phim truyền hình và phim điện ảnh cùng một lúc sao?"

"Đúng vậy, chắc chắn là quay phim điện ảnh, tác phẩm của anh không quay phim điện ảnh quả thực là lãng phí. Nhưng mà anh cũng biết, ở nước M người ta thích xem phim truyền hình hơn, đối với người mới mà nói, vẫn là nên học hỏi kinh nghiệm ở phim truyền hình thì hơn. Chúng ta hiện tại tài chính đầy đủ, nên sẽ mời những người nổi tiếng, lấy ra một nửa tiền có thể chuẩn bị để quay vài ba cái kịch bản, lấy thêm ra một nửa, quay một bộ phim có chất lượng tốt. Vì vậy tôi cần hai bộ kịch bản của anh, một cái kịch bản để quay phim điện ảnh, một cái dành cho phim truyền hình. Anh cảm thấy thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63-3: Thẩm Hề hôm nay anh thật tuyệt 3

Thẩm Hề đã làm 4-5 bộ phim cho giải trí Vân Đình, đã sớm quen thuộc với những thứ này, suy nghĩ một chút nói, "Cuốn sách xuất bản năm nay, cá nhân tôi cảm thấy chuyển thể thành phim truyền hình rất được. Về phần điện ảnh có thể quay 3D, vừa hay lúc trước tôi có ý tưởng, chỉ là không có viết ra, hiện tại sẽ sáng tác một kịch bản cho cô."

Tô Tử Bảo kinh ngạc nhìn anh, Thẩm Hề nói rất tùy ý, nhưng mà Tô Tử Bảo lại rất rõ ràng, bởi vì mỗi bộ phim mà anh biên kịch sẽ đều trở nên nổi tiếng, thế cho nên Thẩm Hề hiện tại đừng nói là chuyên tâm sáng tác một kịch bản cho người khác, chỉ là trên một tác phẩm kịch bản có đề tên anh, đều sẽ vô cùng quý giá.

Anh vậy mà lại chịu hao tâm tốn trí đến vậy, chứ không phải là tùy tiện lấy hai tác phẩm cũ để làm bừa.

Thấy Tô Tử Bảo nhìn mình chằm chằm, Thẩm Hề hoang mang nhìn lại bản thân một chút, "Sao thế? Trên mặt tôi dính gì à?"

"Thẩm đại tác giả, anh hôm nay rất tuyệt!" Tô Tử Bảo đành phải lấy một câu đang hot trên mạng để biểu hiện sự cảm kích của mình đối với anh.

Lúc Thẩm Hề trông vô cùng dịu dàng, đẹp mắt như thủy tinh vậy, "Vậy hôm nay tôi thấp rồi."

"A đúng rồi, nhớ ra rồi, bình thường anh cao 1m82, vậy hôm nay anh, 2m8!" Tô Tử Bảo lập tức đổi giọng.

Trong mắt Thẩm Hề xuất hiện một tia nghi hoặc, "Cô là... Làm sao có thể biết tôi cao bao nhiêu?"

Lại lỡ miệng rồi. Nhưng mà bốn năm tri kỷ giữa bọn họ, sự hiểu biết của cô về anh, không cách nào che giấu được, những điều bình thường nhỏ nhặt đều có thể phát hiện được.

"Đương nhiên là vì muốn thuyết phục một đại tác giả như anh rồi, tôi đã điều tra không ít tư liệu về anh, đừng nói đến chiều cao, ba vòng của anh tôi đều nhớ kỹ." Tô Tử Bảo vội vàng đem thoại kéo qua, "Thẩm Hề, nếu đây là tác phẩm mới của năm nay, vậy tiểu thuyết của anh bây giờ có lẽ vẫn đang được tiêu thụ, hơn nữa còn tiêu thụ rất tốt. Tôi định nhân lúc này tạo vị thế cho tác phẩm, sau khi chọn được diễn viên chính, chúng ta thu mv để làm quà tặng kèm khi mua tiểu thuyết của anh, nội dung minh họa bên trong cũng không cần quá khuôn mẫu, mà sẽ dùng những diễn viên giỏi của chúng ta. Cô cảm thấy thế nào?"

Đây chính là điểm đặc biệt của tác phẩm cải biên từ tác phẩm gốc. Các độc giả nếu như không chấp nhận kịch bản, ngược lại sẽ tạo thành ảnh hưởng không tốt. Phải khiến cho lúc người ta đọc sách, nhìn thấy tranh minh họa liền cảm thấy, người trên này rất phù hợp với hình tượng được miêu tả.

Nội dung cốt truyện có thể sáng tạo thêm dựa trên cốt truyện, người thiết lập phải phù hợp.

"Tôi không có ý kiến. Tôi với cô sẽ cùng liên hệ với tổng giám đốc Bùi Hàn Văn của công ty văn hóa Thời Quang mà tôi đang hợp tác cùng, hai người cùng bàn. Anh ấy hình như là anh họ của cô?" Thẩm Hề nhìn về phía Tô Tử Bảo.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64-1: Thì ra tối hôm qua anh đi gặp cô ta 1

Thẩm Hề gọi điện thoại cho Bùi Hàn Văn, hẹn chỗ gặp mặt, Tô Tử Bảo liền đi cùng Thẩm Hề.

Kết quả vừa đi vào cửa, Tô Tử Bảo liền ngây ngẩn cả người. Trong quán cà phê, ngoại trừ Bùi Hàn Văn, còn có Bùi Dực.

Mà trông thấy Tô Tử Bảo cùng Thẩm Hề cùng nhau cười cười nói nói đi tới, lông mày của Bùi Dực hơi nhau lại, bầu không khí trong nháy mắt có chút gì đó không đúng.

Tô Tử Bảo có khả năng bản thân mình cũng không phát hiện, lúc cô cùng Thẩm Hề đứng chung một chỗ, liền có một loại cảm giác như hai người bạn đã quen nhau lâu năm. Mà loại cảm giác này, nhiều khi bị người khác trông thấy sẽ cảm thấy bầu không khí vô cùng hòa hợp, nói cách khác, chính là thoát nhìn rất giống như một đôi.

Đây không phải là cố ý giả vờ thân mật, mà là một loại cảm giác hết sức tự nhiên.

"Ồ? Bùi Dực, tại sao anh cũng ở đây?" Tô Tử Bảo nghi hoặc nhìn anh.

Bùi Dực nhếch môi cười, "Sáng nay Bùi An nói em đến Tô gia, bây giờ nhìn thấy em, anh cũng rất bất ngờ."

"Em đến gặp bố trước, sau đó là đi tìm Thẩm Hề bàn chuyện hợp tác." Tô Tử Bảo nói, chẳng biết tại sao, lại không nhịn được mà giải thích một câu,

"Buổi sáng Hứa Phàm đưa bản báo cáo tới, em lấy về để nói chuyện hợp tác với bố. Vốn còn muốn nói với anh một tiếng, nhưng mà tối hôm qua anh lại ra ngoài, em nghĩ rằng anh có việc cho nên không quấy rầy. Vừa rồi lúc cùng Thẩm Hề bàn chuyện hợp tác, liền nghĩ đến một điểm quan trọng, trước hết phải tạo điểm nóng, cho nên mới tìm Bùi Hàn Văn nói về phương thức hợp tác."

Bùi Dực vươn tay kéo cô ngồi xuống ghế sofa cạnh mình, đầy mắt vui vẻ lưu luyến, "Sao thế? Báo cáo hành tung. Em sợ anh hiểu lầm điều gì à?"

"Không có." Tô Tử Bảo hơi cúi đầu xuống, ngồi xuống cạnh anh. Cô vừa rồi trên đường đi đều đang nghĩ sau khi gặp mặt phải bàn chuyện hợp tác thế nào, nhưng mà không nghĩ tới lại gặp phải Bùi Dực ở đây, trong nháy mắt liền khác xa so với cô đang tưởng tượng.

Ở công ty cô là một người phụ nữ mạnh mẽ vang dội, tại tiệc rượu thì cô lại là một người phụ nữ xinh đẹp động lòng, mà ở trước mặt anh, bất cứ lúc nào, cô đều sẽ biến thành người vợ nhỏ bé của anh.

Chẳng lẽ đây là một vật khác một vật? Là sự áp chế?

Thẩm Hề hướng về phía Bùi Dực khách khí cười cười, ngồi xuống bên cạnh Bùi Hàn Văn. Không nghĩ tới Tô tổng giám sát mạnh mẽ đang ở trước mặt mình kia, Tô gia đại tiểu thư, ở trước mặt Bùi Dực lại thay đổi hoàn toàn như thế. Hoàn toàn không phải là do Tô Tử Bảo cố ý, dựa theo tâm lý học để phân tích, một người phụ nữ rất mạnh mẽ ở trước mặt người khác, nếu như chỉ ở trước mặt một người đàn ông thì sẽ trở thành một người phụ nữ nhỏ bé, cái này đúng thật là đây ý vị sâu xa.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64-2: Thì ra tối hôm qua anh đi gặp cô ta 2

Nghĩ kĩ ra thì bọn họ vốn là vợ chồng, hình như, cũng không có gì không đúng.

"Đây chính là Tam Thiếu phu nhân sao, tôi nghe Thi Thi nhắc đến cô mãi, chào cô, tôi là Bùi Hàn Văn." Bùi Hàn Văn ngồi ở đối diện thân mật nói. Bởi vì cả nhà bác hai đều bị đuổi ra ngoài, cho nên trước mặt bọn họ anh chưa bao giờ tự cho mình là một người anh họ.

Bùi Hàn Văn trông rất thanh tú, có loại phong độ của người trí thức, đeo một bộ mắt kiếng gọng vàng, giày Tây, nhìn qua chính là một thương nhân. Nhưng cũng không giống như là thương nhân, ngược lại lại cảm thấy giống như một người khiêm tốn hơn.

Bùi Hàn Văn là anh ruột của Bùi Thi Thi, cũng là anh họ của Bùi Dực, tổng giám đốc công ty hữu hạn văn hóa Thời Quang.

Tô Tử Bảo hướng về phía anh cười cười, "Chào anh họ."

Nhìn ra quan hệ của Bùi Dực cùng Bùi Hàn Văn không tệ. Ngược lại thật kỳ lạ, Bác hai của Bùi gia, bình thường đều ở Dương Thành, không liên lạc gì với chủ nhà Hải Thành, không nghĩ tới quan hệ của Bùi Dực và nhà bọn họ đều rất tốt.

Việc hợp tác bản bạc vô cùng thuận lợi, lúc thương lượng, chia lợi nhuận, Tô Tử Bảo chưa bao giờ để cho đối tác phải chịu thiệt, đương nhiên, cũng sẽ không để bản thân phải chịu thiệt.

Hơn nữa Bùi Hàn Văn còn là anh họ của Bùi Dực, vì vậy cho nên cũng không có sơ suất gì.

Tóm lại hiện tại chính là bên Tô Tử Bảo sẽ chọn ra diễn viên trước, nội dung quay phim, đồng thời là đĩa CD tặng kèm mv, ca khúc chủ đề cũng sẽ do Tô Tử Bảo tự mình làm chủ.

Vừa vặn đây cũng là thứ cô am hiểu.

Cam đoan làm cho bộ phim này, chưa quay đã nổi.

Bàn chuyện công việc xong, Tô Tử Bảo hiếu kỳ nhìn qua Bùi Dực, "Sao anh lại ở cùng với anh họ? Công ty của anh họ không phải là ở Dương Thành sao?"

"Dù sao từ Dương Thành đến Hải Thành cũng phải mất 1 giờ đồng hồ ngồi xe, sáng nay chú ba đến tìm tôi, là vì việc công cũng là vì việc tư." Bùi Hàn Văn tươi cười ôn nhã, "Lạc Băng Uyển trước nay vẫn luôn làm mẫu ảnh cho tạp chí của công ty bọn anh, đến nay là vừa tròn 3 năm rồi, vậy nên định làm một số đặc biệt cho Lạc Băng Uyển. Vừa hay chú ba cũng nói, Lạc Băng Uyển khoảng thời gian gần đây tâm trạng cũng không tốt lắm, Đế Tước bên này vẫn chưa xếp lịch gì cho cô ấy, cho nên liền để cô ấy đến Dương Thành nghỉ ngơi một thời gian. Hơn nữa quê của Lạc Băng Uyển cũng là ở Dương Thành, để tôi chăm sóc cô ấy nhiều hơn."

Tô Tử Bảo trong nháy mắt liền từ đoạn nói chuyện này mà phân tích ra một đồng nội dung.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 64-3: Thì ra tối hôm qua anh đi gặp cô ta 3

Thứ nhất Bùi Dực sáng nay mới đi tìm Bùi Hàn Văn, hơn nữa tìm anh ấy chính là vì Lạc Băng Uyển, vậy là có thể biết được tối qua anh đi gặp ai rồi. Biết được chuyện này, thật đúng là khiến cho người ta không vui. Thứ hai, Bùi Dực là cố ý muốn giữ Lạc Băng Uyển ở lại Dương Thành, nhưng mà tại sao chứ? Chẳng lẽ là sợ mình ở Đế Tước sẽ lại xung đột với Lạc Băng Uyển? Hơn nữa Lạc Băng Uyển vẫn luôn hợp tác với văn hóa Thời Quang, cũng quen với Bùi Hàn Văn, xem ra quan hệ của Lạc Băng Uyển và Bùi Dực trước đây thật sự không đơn giản.

Bùi Dực mặc dù ở bên ngoài là một công tử đào hoa, nhưng mà anh cũng chưa từng đem những người phụ nữ ở bên ngoài kia về giới thiệu với người thân, điểm này là không cần phải hoài nghi.

Nhưng mà bây giờ rất rõ ràng, Lạc Băng Uyển cùng Bùi Hàn Văn quen thân nhau như vậy. Như vậy thì rốt cuộc là mối quan hệ giữa Bùi Dực cùng Lạc Băng Uyển là gì. Trước đây rốt cuộc là có vương mắc tình cảm gì, mà cho đến nay anh đã kết hôn rồi, đối phương còn dây dưa không dứt, mà anh cũng vẫn còn vương vấn.

"Ừm, em ở công ty, cũng không cần đụng tay vào việc sắp xếp lịch trình của Lạc Băng Uyển, cũng không cần lên kế hoạch gì cho cô ấy đâu." Bùi Dực nhàn nhạt bổ sung.

Ý tứ chính là, cô mặc dù là tổng thanh tra của truyền thông Đế Tước, nhưng mà cũng không có tư cách để sắp xếp lịch làm việc cho Lạc Băng Uyển.

Cho dù Điều Liên Y của giải trí Vân Đình cũng phải nghe theo sự sắp xếp của tổng thanh tra, Lạc Băng Uyển còn không nổi tiếng được như vậy, cái sự đả ngộ này, xem ra, toàn bộ Đế Tước, cũng chỉ có đích thân Bùi Dực mới có thể sắp đặt lịch làm việc cho cô.

Thật đúng là không phải một nghệ sĩ bình thường.

Tô Từ Bảo cười khách khí mà xa cách, "Được, em biết rồi."

Bùi Dực rõ ràng cảm giác được thái độ của cô thay đổi, nắm lấy tay cô, nói, "Ngày mai là thứ bảy về Bùi gia, đừng quên đấy."

Cứ mỗi cuối tháng, bọn họ đều phải về một lần. Cuối tháng trước, Tô Từ Bảo đã cùng Bùi Dực về rồi, hiện tại lại đến cuối tháng rồi.

"Ừm, được." Tô Từ Bảo lên tiếng.

Bùi Dực nhìn Tô Từ Bảo, cô vợ nhỏ của anh vừa nãy còn đang cười cười nói nói, khoe mắt đuôi mày đều là phong tình, mà bây giờ mỉm cười ngồi ở một bên, xa cách mà lễ phép. Thật đúng là coi anh như tổng giám đốc của truyền thông Đế Tước Tổng, chứ không phải là chồng.

Rõ ràng là không vui, cũng tuyệt không biểu lộ ra một chút nào, cười gượng, thật đúng là giống như một thiên kim nhà giàu.

Nhưng mà anh cực kỳ không thích bộ dạng như vậy của cô.

Bùi Dực nói với Bùi Hàn Văn và Thẩm Hề, "Thời gian không còn sớm, chúng tôi đi trước."

"Được."

Bị Bùi Dực kéo ra khỏi cửa, Tô Từ Bảo cũng không thêm để ý xem anh muốn dẫn cô đi đâu, cứ như vậy bị anh kéo ra ngoài.

Ở lại quán cà phê mấy tiếng đồng hồ, bây giờ bên ngoài đã lên đèn rực rỡ, Bùi Dực ngẩng đầu nhìn bầu trời đầy sao, đột nhiên nói, "Em vì Đế Tước mà đầu tư 100 triệu, với tư cách là tổng giám đốc của Đế Tước, dù có thể nào thì cũng nên thưởng cho một tổng giám sát tận tâm với công việc như em, em muốn gì, cứ việc nói."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65-1: Không cần anh dỗ 1

"Em là vì giao ước từ trước với bố..." Tô Từ Bảo còn chưa nói dứt lời, liền nhìn thấy biểu cảm của Bùi Dực, trở nên ngấp ngừng.

Anh đâu phải là vì truyền thông Đế Tước mà thương cho cô, anh chưa bao giờ đứng trên cương vị của một vị tổng giám đốc mà làm gì đó cho truyền thông Đế Tước Tổng. Chỉ là bởi vì anh nhận ra cô không vui vì việc của Lạc Băng Uyển, cho nên mới dỗ dành cô thôi.

Đúng vậy, Bùi Dục chính là như vậy. Anh dịu dàng tâm lý như vậy, nhưng mà lại cũng rất bạc tình bạc nghĩa.

Nhưng thật ra bản thân Tô Từ Bảo, cũng cảm thấy cô không có quyền không vui. Dù sao cũng chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa mà thôi, Bùi Dục cũng chưa làm gì nghiêm trọng đến mức bọn họ phải ly hôn.

Tô Từ Bảo buông tay, "Thật sự là em không muốn gì cả, nhưng mà xem ra tổng giám đốc như anh mà không làm chút gì đó, thì sẽ cảm thấy lương tâm bất an?"

"Đúng." Bùi Dục cúi đầu dí sát mặt vào mặt cô, đáng vẻ tươi cười lưu luyến, giọng nói trầm thấp tràn đầy tức giận, "Cho dù em có muốn anh phải bán thân, thì anh cũng sẽ khiến em hài lòng. Tô tổng giám sát."

"Nếu tổng giám đốc Bùi đã nói như vậy, vậy thì em sẽ..." Tô Từ Bảo giương cằm lên, trong đôi mắt xinh đẹp chứa đầy sự sâu xa, "Vậy thì em lại muốn xem xem Bùi tam thiếu của chúng ta, chạy quanh Hải Thành một vòng, anh xem như vậy có phải là rất phong độ không."

Tô Từ Bảo còn cố ý nhấn mạnh những chữ này.

Đừng nói đến Hải Thành, muốn đi một vòng trung tâm nội thành, thì cũng phải mất ít nhất 5 tiếng đồng hồ trở lên.

Quả thực là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

"Đương nhiên, Bùi Thiếu vẫn còn có lựa chọn thứ hai, đừng nhắc đến việc thương nữa, chúng ta về sớm nghỉ ngơi, sáng mai còn phải đến nhà ông." Tô Từ Bảo lãnh đạm nói. Anh muốn dỗ cô, nhưng điều này cũng không có nghĩa là cô phải tiếp nhận sự nuông chiều của anh.

Thật ra, là Tô Từ Bảo đang làm khó Bùi Dục.

Anh thật sự cho rằng cô giống những người phụ nữ của anh ở bên ngoài kia, thấy cô không vui, liền dẫn cô đi mua đồ hiệu, trang sức, thì cô liền lại trở nên vui vẻ mà ở cùng anh sao?

Cô có thể chấp nhận việc anh có mối quan hệ cùng người phụ nữ khác, giống như trước đây đã viết trong hợp đồng, cô sẽ không quản cuộc sống riêng tư của anh, chỉ cần anh đừng có con riêng để ảnh hưởng đến cuộc hôn nhân này, ảnh hưởng đến con đường báo thù của cô, ở trước mặt người khác thì tỏ ra là yêu thương nhau, như vậy là đủ rồi.

Giống như những cặp vợ chồng trên danh nghĩa khác vậy, tôn trọng lẫn nhau.

Anh không cần phải vì người phụ nữ khác mà đến dỗ dành cô, cũng không cần phải để ý đến tâm trạng của cô, chỉ cần hai người tỉnh táo an toàn là được, vậy là đủ rồi.

Cũng không biết là có phải không muốn anh vì người phụ nữ khác mà tới dỗ dành cô, hay chỉ là cô muốn giữ sự tỉnh táo và khoảng cách không nữa, bản thân Tô Từ Bảo cũng không rõ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65-2: Không cần anh dỗ 2

Tóm lại, đừng dỗ dành cô, hai người cứ trở về, sáng mai tỉnh dậy sẽ lại là một đôi vợ chồng hạnh phúc không chút chia rẽ, đây chính là ý của Tô Từ Bảo.

Tin là Bùi Dục nghe hiểu được.

Bùi Dục hơi hơi nghiêng đầu, đôi mắt thâm sâu lóe sáng, cô vợ nhỏ của anh đúng là không giống với những người khác.

Làm gì có người phụ nữ nào lại đi từ chối sự chiều mến của người khác chứ? Cô cự tuyệt.

Làm gì có người phụ nữ nào dám hoạnh hợ với công tử đệ nhất Hải Thành chứ? Cô dám.

"Em thích là tốt rồi." Bùi Dục khước môi hơi hơi nhếch, nhìn cô ý cười trong mắt như muốn tràn ra, "Chỉ là anh cảm thấy, chỉ đơn thuần chạy một vòng còn chưa đủ thành ý. Cũng nên là, ôm em, lượn quanh một vòng mới được."

Nói xong, Bùi Dục đột nhiên ôm ngang người Tô Từ Bảo đứng lên, dưới ánh mắt kinh ngạc của cô, sải bước hướng về đường lớn.

Bùi Tiểu Xuyên ở trên xe nhìn thấy cảnh này từ xa, chỉ dám lái xe ở phía sau đi theo.

Vì vậy trên đường lớn liền xuất hiện một màn vô cùng kịch tính, một người đàn ông anh tuấn ôm một cô gái đi về phía trước, đằng sau có một chiếc xe hoa màu trắng đi theo, vừa đi vừa dừng.

Đây có lẽ là chiếc xe thể thao được chạy chậm nhất kể khi được Bùi Dực mua về.

Cánh tay của anh cường tráng mà rất vững chãi, ôm cô dường như chẳng tốn sức chút nào, giống như là ôm một chú mèo nhỏ vậy.

Tô Tử Bảo không có kịp phản ứng đã bị anh ôm vào trong ngực, tại góc độ của cô, vừa vặn có thể trông thấy gương mặt anh tuấn của anh, đường nét sắc sảo rõ ràng, dung mạo cực kỳ bắt mắt, ngũ quan tinh xảo hoàn mỹ giống như được mạ quý điều khác nên vậy, trong đôi mắt hẹp dài ẩn chứa hàng vạn ánh sao.

Như vậy đấy, chiếu sáng rạng rỡ.

Rõ ràng là bị làm khó dễ rồi, vậy mà cũng không nhìn ra chút tức giận nào, trên gương mặt từ trước đến nay đều bình thản xuất hiện một nụ cười tà mị, làm cho mọi người ở xung quanh thấy anh, cũng sẽ bị anh hấp dẫn ngay lần đầu tiên.

"Mau nhìn kia! Người đàn ông kia đẹp trai quá! Sao lại ôm một cô gái, chiếc xe đằng sau kia đẹp quá, vẫn luôn đi theo bọn họ, nhất định là của anh ấy! Tại sao không ngồi xe nhỉ?"

"Nữ sinh kia thật xinh đẹp, còn xinh hơn cả diễn viên của phim truyền hình. Ồ, cái này không phải là đang quay phim đấy chứ? Sao lại không thấy camera ở xung quanh nhỉ?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65-3: Không cần anh dỗ 3

"Không giống như quay phim, vì cũng không thấy đạo diễn đâu. Chẳng lẽ là bởi vì muốn ôm về cho lãng mạn sao? Người trong thành thật biết đùa. Nhưng mà, tôi rất hâm mộ, nếu tôi mà được ôm về như vậy, thật sự là hạnh phúc chết mất."

"Ha ha ha, vậy thì người kia phải ôm được đã mới tính."

Chung quanh xuất hiện không ít người vây quanh bình luận, thậm chí chụp hình bọn họ tung lên mạng, mà Bùi Dực không nói một lời, chỉ ôm cô như vậy, cứ dựa theo cô nói, đi xung quanh Hải Thành một vòng.

"Này, Bùi Dực, anh sẽ không định cứ ôm em như vậy, đi chung quanh Hải Thành một vòng đấy chứ?" Tô Tử Bảo nhìn không được hỏi.

Bùi Dực cúi đầu xuống, giọng nói ôn nhu, trầm thấp, lộ ra sự mê hoặc chí mạng, "yes, mywife."

Đúng vậy, vợ của anh.

Nếu như không gặp Bùi Dực, thì cô sẽ không biết vì sao, vì sao lại có một người đàn ông, lại có thể làm cho phụ nữ can tâm tình nguyện đi theo.

Nhưng mà bây giờ, Tô Tử Bảo đã rõ rồi.

Vừa gặp Bùi Dực, là cô đã đổ rồi.

"Được rồi, em nhận thua, chúng ta đừng làm loạn nữa, về nhà thôi." Tô Tử Bảo chủ động ôm lấy cổ của Bùi Dực, nhìn anh, cười vui vẻ.

Không thể không thừa nhận, cô vẫn bị anh dỗ ngọt rồi, hơn nữa cảm giác được cưng chiều như vậy, quả thực là khiến cho người ta cảm thấy mê mết.

Bùi Dực ngừng bước, "Hả?"

"Là nghiêm túc đấy, em thay đổi rồi, phần thưởng mà em muốn, là cùng Bùi Dực về nhà, chúng ta về nhà." Tô Tử Bảo nghiêm túc gật đầu.

Bùi Dực đi đến ngã tư đường, liền thay đổi phương hướng, đi về phía biệt thự Ngự Thành.

"Được, về nhà."

Bùi Tiểu Xuyên ở trên xe nhìn thấy hai người đi về phái biệt thự, lúc này mới lau mồ hôi lạnh trên trán.

Cho dù là có quay về biệt thự Ngự Thành, thì cũng phải đi hết hơn nửa giờ, hơn nữa sau khi vào biệt thự, lại không ngoài ý muốn mà gặp không ít các công tử trong giới thượng lưu.

"Ồ? Đây không phải là Bùi Thiếu sao, sao lại ôm phụ nữ... Ahhh, là Tô Tử Bảo, sao sau lưng còn có một chiếc xe, thật là kỳ lạ." Triệu Lâm Ngữ buồn bực nói.

Triệu Viện Viện tức đỏ mắt, nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Vậy thì có sao chứ, không phải là tiện nhân Tô Tử Bảo muốn ở trước mắt mọi người khoe khoang Bùi Dực đối tốt với cô ta thế nào sao? Sĩ diện cái con khỉ! Có xe không ngồi! Lúc tôi cùng Bùi Dực thân mật, cô ta còn không biết đang ở chỗ nào!"

"Viện Viện chị đừng nóng giận, bọn họ cũng đã kết hôn, cũng chẳng còn cách nào khác." Triệu Lâm Ngữ có vẻ khó xử. Lần trước Tô Tử Bảo hung ác như vậy, cũng khiến cho cô ta có vài phần kiêng kỵ.

Triệu Viện Viện hung dữ nói, "Lần trước hại tôi, tôi sẽ không dễ dàng buông tha cho cô ta đâu! Kết hôn thì sao, sau khi kết hôn liền li hôn còn ít sao? Bùi Dực là của tôi, tôi nhất định sẽ cướp về!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66-1: Em ngu ngốc cũng được, dù sao thì anh cũng mù mà

1

Hôm sau, sáng sớm, Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực ăn mặc chỉnh tề, Bùi Tiểu Xuyên chờ ở bên ngoài biệt thự, trên xe đã chuẩn bị đủ quà cáp để đem về.

Mỗi cuối tháng, Bùi gia đều sẽ họp gia đình một lần như vậy, Bùi gia ngoại trừ người ở trong quân đội làm nhiệm vụ, còn lại đều dự họp. Đương nhiên, bác hai của Bùi gia không tính.

Nhà của Bùi gia là một khu trang viên cổ kính, có niên đại trăm năm, được tu sửa thường xuyên, thoạt nhìn còn cao cấp hơn cả những khu nhà ở của các người nổi tiếng.

Đi đến cổng lớn của Bùi gia liền có một cảm giác căn nhà này có bề dày lịch sử, Bùi gia còn bắt đầu từ sớm hơn cả Tô gia, nghe nói trước đây là nhà quân tướng, nghe nói trước đây thời lập quốc cũng là những tướng quân đứng đầu, sau khi quốc gia có lời kêu gọi hưởng ứng cải cách mở cửa thì Bùi gia là nhà bắt đầu kinh doanh buôn bán sớm nhất, thừa cơ biến thành tập đoàn Bùi thị đứng đầu Hải Thành.

Lão gia tử Bùi Nghiêm là quân nhân, nghiêm khắc mà bảo thủ, nhưng mà Tô Tử Bảo lần trước gặp qua một lần, cảm giác Bùi gia gia cũng rất hiền lành, ngược lại bố mẹ chồng lại rất hơi hợm đối với cô và Bùi Dực. Còn gặp một đồng người thân của Bùi Dực, các thể loại thân thích thật đúng là không ít, nếu không phải Tô Tử Bảo cố gắng, thì quả thực là không nhớ nổi.

Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực vừa mới xuống xe, người giúp việc ở hai bên cửa lớn liền kính cẩn hành lễ, "Hoan nghênh Tam thiếu gia, Tam thiếu phu nhân về nhà."

Tô Tử Bảo lễ phép cười cười, kéo Bùi Dực nhìn không chớp mắt đi vào.

Đi qua không ít sân nhỏ, cũng không biết là phải bước qua bao nhiêu cánh cửa, rốt cuộc mới vào được đến nội viện Bùi gia.

Dù sao từ lúc Tô Tử Bảo vào đến nhà Bùi gia về sau, trong lòng liền lấy dũng khí. Bùi gia không hổ là một đại gia tộc đứng đầu Hải Thành, cho dù Tô gia bọn họ cũng là một trong tứ đại hào môn, nhưng mà đừng nói hiện tại chưa sa sút, cho dù là lúc cường thịnh, cũng chưa từng làm cho người ta cảm thấy áp bức đến vậy. Bùi gia chỉ sợ là còn vững chắc hơn so với tướng tượng, hơn nữa vô cùng ít xuất hiện.

Thân thích của Bùi gia thật sự là quá nhiều, những họ hàng thân thích xa cũng chỉ có tư cách ở ngoài ngoại viện.

Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực vừa đi vào cửa, đã nhìn thấy Bạch Lăng Tuyết cùng Bùi Đình Vũ cùng ngồi ở trên ghế sa lon không biết đang nói cái gì, hai người trò chuyện với nhau rất vui vẻ.

Vừa nhìn thấy Tô Tử Bảo, Bùi Đình Vũ lập tức xị mặt xuống.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66-2: Em ngu ngốc cũng được, dù sao thì anh cũng mù mà 2

Ngược lại Bạch Lăng Tuyết lại cười dịu dàng đứng dậy, quả nhiên là tự nhiên phóng khoáng, quả nhiên là người phong độ đệ nhất Hải Thành.

"Em ba và vợ đã đến rồi à, mau vào ngồi đi."

Bùi Dực bên môi nhếch lên một nụ cười nhạt, "Chị dâu đừng khách khí, người trong nhà cả. Anh hai đâu rồi chị dâu?"

"Anh hai cậu dẫn theo Hạ Thừa Diệp của Hạ gia đi tìm bố nói chút chuyện làm ăn, bọn họ bây giờ vẫn đang ở trên phòng sách ở trên lầu đấy." Bạch Lăng Tuyết cười nói, "Không phải là cậu không biết, Kỳ Thành anh ấy rất bận rộn, ngay đến cả hôm nay cũng không được rảnh rỗi. Chị ngược lại lại rất hâm mộ em dâu, có thể có em ba ở bên cạnh những lúc thế này."

Tô Tử Bảo trong lòng lặng lẽ phun ra một câu, không phải là cô muốn nói là người đàn ông của cô bận rộn, còn người đàn ông của tôi vô công rồi nghề rất nhàn nhả sao?

Đại gia tộc đấu đá nhau, thật sự là từ lúc bước vào cánh cửa này đã bắt đầu rồi. Đây cũng là lý do khiến Tô Tử Bảo không thích, cũng không phải chỉ là một buổi gặp của người trong nhà bình thường, ăn một bữa cơm bình thường mà cũng chịu đủ những đả kích ngầm ngầm.

May mà Tô Tử Bảo của bây giờ, nếu là Tô Tử Bảo của trước kia, sớm đã bị chơi chết rồi, không biết là sẽ xấu hổ thế nào, sẽ bị chê cười bao nhiêu.

"Đúng vậy, đàn ông của nhà này, đúng là rất khiến cho người ta phải hâm mộ. Chị dâu đừng hâm mộ em, em cũng ngại khen Bùi Dực. Chị hai bây giờ đã gả cho anh hai, nếu chưa gả còn có thể tự do lựa chọn thật tốt, nếu không chọn tùy tiện, thì hiện tại hối hận cũng không kịp." Tô Tử Bảo cười nhẹ, đáp trả một cách tinh bơ.

Bạch Lăng Tuyết sắc mặt lập tức khó coi như nuốt phải một con ruồi vậy, nhận cũng không được, mà không nhận cũng không được.

Cái gì mà không kịp để chọn lại, cái gì mà gả tùy tiện thì hối hận cũng không kịp chứ, ý của tôi rõ ràng là đang khoe chồng tôi tốt hơn Bùi Dực, cô nghe không hiểu sao?

Lại vẫn chẳng biết xấu hổ mà dương dương đắc ý, cho rằng ai thật sự hâm mộ cô chứ!

"Đồ ngu, không hề nghe ra, là chị dâu đang khen anh hai sao? Thật đúng là gặp dương dương tự đắc." Bùi Đình Vũ khinh thường nhìn Tô Tử Bảo, "Cô như vậy, thì đúng là chỉ có chú ba mới muốn thôi."

Bùi Đình Vũ trước kia còn có quan hệ rất tốt với Bùi Dực. Bùi Dực cũng vì anh ta mà lẩn lộn không ít, nhưng mà quan hệ của anh với Bùi Kỳ Thành còn tốt hơn, Bùi Kỳ Thành cùng Bùi Dực trên mặt là anh em thân thiết, thực ra... Tô Tử Bảo đoạn thời gian trước cũng đã được lĩnh giáo qua rồi.

Bởi vậy Bùi Đình Vũ lại càng đứng về phía Bùi Kỳ Thành.

Bùi Dực cũng không so đo, ngón trỏ cong lên búng vào sau ót Tô Tử Bảo, vui vẻ, "Không sao. Em ngu ngốc cũng được, dù sao thì anh cũng mù mà."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66-3: Em ngu ngốc cũng được, dù sao thì anh cũng mù mà. 3

Tô Tử Bảo không khỏi mỉm cười. Làm cho Bùi Đình Vũ ở bên cạnh tức đến nghiến răng nghiến lợi.

"Ai nha, Bùi Dực đến rồi." Một quý phu nhân tầm hơn 30 tuổi thoát nhìn có vẻ như được chăm sóc rất tốt đi tới chào hỏi, là dì của Bùi Dực, Bùi Phân Phân.

Bên người bà là một cô gái xinh đẹp động lòng người, Bùi Mai Vân, trông thấy trong mắt Bùi Dực hiện lên một tia khinh miệt, nhưng mà trên mặt lại cười ngọt ngào, "Anh họ, đã lâu không gặp."

Tô Tử Bảo lần trước đã gặp qua những người này, cũng đều biết cả.

Đang lúc cả hai bên đều lúng túng, một hồi tiếng bước chân cùng tiếng cười truyền đến, Bùi Thiên Hữu, Bùi Kỳ Thành cùng Hạ Thừa Diệp cùng nhau đi xuống.

"Đều là người trong nhà, đừng khách khí, ở lại ăn cơm đi, giống như Kỳ Thành vậy, ngày mai hãy về." Bùi Thiên Hữu nói với Hạ Thừa Diệp.

Hạ Thừa Diệp cười lịch sự, "Sao có thể như vậy được chứ."

"Khách khí cái gì, ta đã chuẩn bị phòng hết rồi, tối nay đừng đi, ở lại đây đi." Bạch Lan Chi cũng bước ra, bên người bà là vị hôn thê Bạch Phương Phi của Hạ Thừa Diệp.

Bạch Lan Chi là vợ của Bùi Thiên Hữu, là mẹ chồng của Tô Tử Bảo, lại là cô của hai chị em Bạch Lăng Tuyết cùng Bạch Phương Phi.

Tô Tử Bảo không nghĩ tới vậy mà lại lần nữa gặp lại Hạ Thừa Diệp ở đây, không giống với lần gặp mặt trước, hiện tại cô đã có thể khắc chế rất tốt tình cảm của mình, cười tự nhiên phóng khoáng, không có chút kờ hờ nào.

"Được rồi, vậy bọn con cung kính không bằng tuân mệnh vậy." Hạ Thừa Diệp khách khí cười nói.

Bùi Đình Vũ cũng cực kỳ vui vẻ, "Vậy thì tốt quá rồi, anh Thừa Diệp, vừa hay em đang muốn tìm một người dạy em chơi piano, có một bài mà em đánh mãi vẫn sai, anh Thừa Diệp giúp em xem xem vấn đề ở đâu nhé."

Hạ Thừa Diệp lúc trước tốt nghiệp học viện âm nhạc đệ nhất Hải Thành, Piano với hắn mà nói chỉ là kiến thức cơ bản.

"Ừ." Hạ Thừa Diệp cười gật đầu.

Bạch Phương Phi trong mắt hiện lên một tia bất mãn, nhưng mà không hề biểu hiện ra ngoài.

Mặc dù chỉ là hai câu nói đơn giản, Tô Tử Bảo lại nhạy cảm phát hiện, giữa Bùi Đình Vũ và Hạ Thừa Diệp có gì đó không đúng.

Trước kia Tô Tử ở cùng với Hạ Thừa Diệp cũng chưa thấy qua Bùi Đình Vũ bao giờ, chắc là gần đây bọn họ mới quen nhau, Hạ Thừa Diệp dựa vào Bạch Phương Phi Bạch gia, lại thông qua Bạch gia cùng Bùi gia tạo quan hệ.

Bùi gia rõ ràng là nhà mạnh nhất trong mấy nhà. Hạ Thừa Diệp có nhị tiểu thư đã đính hôn, hiện tại xem ra Tứ tiểu thư của Bùi gia cũng rất có hảo cảm với hắn.

Hạ Thừa Diệp vô cùng thông minh của chúng ta sẽ lựa chọn thế nào đây? Mọi chuyện dường như ngày càng hay ho rồi đây.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đệ Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67-1: Giả vờ 1

Giữa trưa, trên chiếc bàn ăn bày đầy những món đồ ăn tinh tế, lão gia tử Bùi nghiêm ngồi ở vị trí chủ chốt, những người khác bao gồm Hạ Thừa Diệp cùng Bạch Phương Phi đã ngồi xuống xung quanh.

"A Bảo à, sao nhìn có vẻ còn gầy hơn cả tháng trước rồi thế này? Có phải là Bùi Dục đối xử với con không tốt không?" Bùi Nghiêm là người đầu tiên hỏi đến Tô Tử Bảo, trên gương mặt nghiêm khắc hiện lên sự ôn hòa khó có được.

Ông vừa hỏi ra câu này liền khiến cho mấy người phụ nữ ngồi quanh đó đều cảm thấy không vui.

Bùi Nghiêm cùng ông của Tô Tử Bảo là bạn bè lâu năm, mà hôn sự của Bùi Dục cùng Tô Tử Bảo cũng là do hai người này định đoạt, Tô Tử Bảo lần trước liền phát hiện ra rồi, lão gia tử đối với chính mình còn thân thiết hơn so với Bạch Lăng Tuyết bọn họ.

Tô Tử Bảo ngọt ngào cười nói, "Ông hiểu lầm rồi, sao có thể như vậy được ạ. Bùi Dục đối với con rất tốt, con có thể thể chất ăn mãi mà không mập, mỗi ngày Bùi Dục cũng bảo quản gia làm rất nhiều món ăn ngon, chỉ là ăn mãi mà không mập thôi ạ."

"Đúng đấy, ông à, con trước nay chỉ toàn là nuông chiều vợ con, làm sao có thể đối xử không tốt với cô ấy được chứ. Đúng không, Bảo Bảo?" Bùi Dục hướng về phía Tô Tử Bảo nhướn nhướn lông mày, vẻ mặt kiêu ngạo.

Tô Tử Bảo nhẹ nhàng đá anh một cước, sắc giọng, "Ông cùng tất cả mọi người còn đang ở đây, vậy mà còn không biết quy củ như vậy."

"Ông, ông xem, là cô ấy khi dễ cháu, ông thấy không." Bùi Dục lập tức chỉ vào Tô Tử Bảo lên án.

Bùi Nghiêm buồn cười, cười ha ha, "Nên như vậy, điều trị nguoi! A Bảo con cứ điều trị nó đến nơi đến chốn vào, nếu như nó không nghe lời, ông sẽ cho cháu hả giận."

"Vâng, thưa ông!" Tô Tử Bảo hướng về phía Bùi Dực giương cằm lên, đáp ứng đặc biệt vang dội.

Nhìn thấy bộ dạng đùa giỡn của cặp vợ chồng này, Bùi Nghiêm liên tục gật đầu cười.

Người ngồi trong bàn đành phải cười theo ông.

Tô Tử Bảo sớm đã biết, đứa cháu nhà Bùi gia này, đời này, sẽ luôn lễ phép kính cẩn trước mặt Bùi Nghiêm, ngay đến cả Bùi Đình Vũ kiêu ngạo, ngang ngạnh cũng sợ người ông này nhất, lão gia tử quân giáo vô cùng nghiêm, mỗi lần đánh người đều sẽ dùng thước mà các thầy đồ ngày xưa dùng, đã đánh gãy vài cái thước rồi.

Duy chỉ có cung chiêu Bùi Dực hơn cả, cũng có thể là do anh là đứa cháu trai nhỏ nhất. Bùi Dực lớn như vậy rồi mà vẫn còn dám đùa giỡn với lão gia tử, đôi lại là người khác thì chắc chẳng ai dám.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67-2: Giả vờ 2

Bạch Lan Chi hắng giọng một cái nói, "Bố, nghe nói gần đây bố lại bị đau đầu, Kỳ Thành cùng Lăng Tuyết còn đặc biệt đến Kinh Đô để tìm thầy trung y qua đây, bố đợi lát nữa com nước xong xuôi, có thời gian để gặp không ạ?"

"Đúng vậy, người thầy trung y này trị đau đầu rất nổi tiếng." Bạch Lăng Tuyết vừa cười vừa nói, "Kỳ Thành vì mời người ta đến, cũng hao tổn không ít công sức. Nếu ông cảm thấy được, thì có thể để người ta ở lại nhà, rất nhiều người bị đau đầu thầy thuốc ấy đều đã chữa khỏi."

Bùi Kỳ Thành cười nhặt một tiếng, đã có mẹ và vợ hẳn giúp tranh công, với tư cách cháu trai, tự nhiên phải khiêm tốn một chút.

Bùi Nghiêm lãnh đạm nói, "Không cần đâu, bệnh cũ từ nhiều năm rồi, có ai khám cũng không có tác dụng gì đâu."

"Ông, ông đau đầu như thế sao có thể không đi khám chứ?" Tô Tử Bảo lo lắng nhìn ông, "Cháu nghe nói, đau đầu rất khổ sở. Bây giờ ông có đau không?"

Bùi Nghiêm khoát tay, "Không sao, hiện tại không đau."

"Nếu anh hai đã mời bác sĩ đến rồi, thì ông cũng nên gặp một lần, cũng để cho tất cả mọi người có thể an tâm một ít." Bùi Dực nói, bên môi câu khẽ cười, "Nếu ông thật sự không muốn gặp, thì cũng không thể để cho người ta phí công đi một chuyến như vậy, chớ lãng phí, nếu không thì xem cho cháu một chút, hôm nay cháu thấy hơi đau lưng."

Tô Tử Bảo vội vàng giật giật cánh tay của anh, giảm thấp thanh âm nói, "Đừng nói lung tung nữa, là anh hai đặc biệt mời mới cho ông xem bệnh đấy, anh đừng đùa giỡn nữa. Hơn nữa, anh bị đau lưng là do hôm qua anh cố tình tự giày vò đấy, đáng đời!"

Tô Tử Bảo vốn định nói là do anh cố tình bé cô trở về biệt thự, đi hết nửa tiếng liền, có thể không đau lưng sao?

Nhưng mà tất cả mọi người đều nghĩ lệch đi rồi, ai nấy đều dùng ánh mắt quái dị để nhìn Tô Tử Bảo, buổi tối hôm qua, hai người này là giày vò nhau thành cái bộ dạng gì rồi chứ, khiến cho một Bùi Dực lão luyện nhiều kinh nghiệm mà cũng phải đau lưng?

Bùi Dực vốn là sững sờ, sau đó liền hiểu được ý nghĩ trong ánh mắt của mọi người, ngược lại ý vị thâm trường cười nói, "Được rồi, được rồi, đáng đời thì đáng đời."

Lại càng khiến cho mọi người hiểu lầm rồi.

"Người trẻ tuổi, vẫn nên rèn luyện nhiều một chút, cơ thể không khỏe thì không được đâu, ông vẫn còn đang chờ để được bế cháu trai đấy." Bùi Nghiêm nói với Bùi Dực xong, nhìn về phía Bùi Kỳ Thành, "Vậy đợi lát nữa thì đi gặp."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67-3: Giả vờ 3

Tuy rằng nhờ vào việc Bùi Dực cùng Tô Tử Bảo thuyết phục, mới khiến cho ông đồng ý đi gặp bác sĩ, nhưng mà Bùi Kỳ Thành cùng Bạch Lăng Tuyết lại không hề cảm thấy cảm kích.

"Khục, mặc dù công việc của Kỳ Thành nhà chúng ta rất bận, nhưng mà vẫn nhớ để tìm bác sĩ cho ông, con rất thích điểm đó của nó, hiếu thuận." Bạch Lan Chi vừa cười vừa nói

Bùi Phân Phân rất nịnh nọt Bùi Thiên Hữu, tiếp lời, "Còn không phải là như vậy sao, Kỳ Thành hôm nay còn tới bàn việc làm ăn, toàn tâm toàn ý để tâm vào chuyện làm ăn, vậy mà vẫn không quên việc nhà, chị dâu đúng thật là có một đứa con ngoan."

"Là tôi không tốt, hôm nay còn phải phiền đến anh Bùi." Hạ Thừa Diệp hợp thời lễ phép nói ra.

Bùi Kỳ Thành lập tức nói, "Khách khí quá rồi, việc công là quan trọng."

Đây cũng không phải là lần đầu tiên Tô Tử Bảo đến đây, lần trước phát hiện ra Bùi Thiên Hữu bình thường lúc ăn cơm đều không nói lời nào, yên lặng ăn cơm, mẹ chồng Bạch Lan Chi cùng chị dâu Bạch Lăng Tuyết không ngừng thổi phồng Bùi Kỳ Thành trước mặt ông nội, mẹ con Bùi Phân Phân thì phụ họa, dù sao thì Bùi Dực vẫn rất bình tĩnh vừa ăn vừa đùa, cũng mặc kệ bọn họ giãy vò thế nào. Tô Tử Bảo lần đầu tiên tới vẫn còn cảm thấy mẹ chồng quá thiên vị, nhưng nhìn thấy Bùi Dực không thêm để ý, nên mình cũng không để tâm nữa.

"Nghe nói chị dâu rất có bản lĩnh, đã nâng đỡ thành công cho Bùi Thi Thi, khiến cho cô ấy nổi tiếng." Đột nhiên, Bùi Đình Vũ bất thành linh nói ra.

Tô Tử Bảo sững sờ, sao cô ta lại biết? Hơn nữa, nhắc đến Bùi Thi Thi ở đây, thích hợp sao? Tô Tử Bảo nhìn về phía Bùi Dực, thấy sắc mặt anh vẫn không chút để ý gì như cũ, vì vậy cười cười đáp, "Lần trước đi ra ngoài hát liền phát hiện ra giọng của Thi Thi rất tốt, cho nên mới liền ký hợp đồng. Nếu muốn nói đến nâng đỡ, vậy thì phải cảm ơn anh Hạ, nếu không phải là anh Hạ giúp chúng tôi một tay, Thi Thi cũng sẽ không thuận lợi được như vậy. Lấy trà thay rượu, kính anh Hạ một ly."

Mặc kệ Bùi Đình Vũ có ý tứ gì, Tô Tử Bảo hiện giờ chỉ muốn đổi chủ đề, cùng lúc đó cảm thấy ghê tởm Hạ Thừa Diệp.

Hạ Thừa Diệp trong nội tâm thầm mắng Tô Tử Bảo, nhưng mà trên mặt lại khách khí cười nói, "Là cô Tô có tài, tôi cũng không giúp được gì."

"Sao thế, bây giờ A Bảo đã vào công ty của Bùi Dực rồi à?" Bùi Nghiêm hỏi.

Bạch Lăng Tuyết đáp, "Ông vẫn chưa biết à? Em dâu thật sự rất giỏi, bây giờ vẫn còn chưa tốt nghiệp đại học mà đã có thể làm tổng thanh tra sát của truyền thông Đế Tước, chỉ là sắp phải vào học rồi, chỉ sợ em dâu bận quá, sẽ ảnh hưởng đến công việc."

"A Từ bây giờ là tổng thanh sát của truyền thông Đế Tước, cô ấy thích thì cứ để cô ấy chơi. Cho dù có thua lỗ, thì đó cũng là của tôi, mặc kệ quan hệ với tập đoàn Bùi thị, anh hai và chị dâu không cần phải lo." Bùi Dực thái độ vẫn lười biếng như cũ, thật giống như là muốn đem truyền thông Đế Tước giao cho Tô Tử Bảo để phá sản vậy.

Tô Tử Bảo không thể nói là mình giỏi bao nhiêu, chỉ là cúi đầu xuống nhẹ nhàng cười cười.

"Học hỏi kinh nghiệm cũng tốt, đợi sau này tốt nghiệp, cũng càng thuận buồm xuôi gió." Bùi Nghiêm cổ vũ Tô Tử Bảo.

Bạch Lan Chi nói, "Hai con đều thích vui chơi như vậy, nếu như sản nghiệp lớn như vậy mà được giao vào tay hai con, mẹ thật sự cảm thấy lo lắng. May mà có Kỳ Thành, đúng rồi, Kỳ Thành bây giờ không phải là đang nói chuyện hợp tác đầu tư với tập đoàn Tô thị sao, có Kỳ Thành quản lý sản nghiệp, công ty giải trí kia đúng thật là có thể dễ tùy tiện vui đùa một chút."

"Em ba và em dâu yên tâm, anh nhất định sẽ giúp bọn em, ở đây có hạng mục trị giá 200 triệu, em dâu cũng không cần phải lo lắng rằng Đế Tước có thua thiệt hay không." Bùi Kỳ Thành nhẹ nhàng cười cười.

"Đúng đấy, có lỗi thế nào, tốt xấu gì vẫn còn có Kỳ Thành bên này quản lý hạng mục."

Tô Tử Bảo sững sờ, nghe cái giọng điệu này, Bùi Kỳ Thành lẽ nào vẫn còn không biết là bố đã rút đi một 100 triệu tiền đầu tư? Cũng đúng, hôm qua mới nói cùng bố, bên này muốn báo cho Bùi Kỳ Thành cũng cần có thời gian, chỉ sợ Tô Chấn Triết còn phải chuẩn bị mới có thể nói với Bùi Kỳ Thành.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68-1: Làm mất mặt 1

Khoảng thời gian kế tiếp, Bạch Lan Chi vẫn luôn nói là Bùi Kỳ Thành vì Bùi thị tập đoàn mà cống hiến, anh có bao nhiêu tài giỏi, bao nhiêu hiếu thuận. Đồng thời cũng hạ thấp vợ chồng Bùi Dực, giống như hai trăm triệu mà đưa cho bọn họ thì sẽ bị tiêu tán hết, chỉ có giao cho Bùi Kỳ Thành mới có thể kiếm tiền, chiếm được một đồng tiện nghi cho Bùi Kỳ Thành.

Mà đám Bạch Lăng Tuyết thấy vậy lại cũng phụ họa theo.

"Không phiền, không phiền, mẹ, dù sao Bùi Dực cũng là em ruột của con, khoản đầu tư của em trai và em dâu, đương nhiên là con sẽ lên kế hoạch tốt nhất. Em và em dâu cứ yên tâm chơi, cứ giao cho anh là được rồi." Bùi Kỳ Thành tỏ vẻ anh em thân tình.

Bùi Dực như cười như không, "Cảm ơn anh hai. Vậy phiền anh hai phải quan tâm nhiều hơn rồi."

Duy chỉ có Tô Tử Bảo ngồi ở một bên vẫn luôn nghĩ, liệu mình có nên nói ra chuyện 100 triệu đã được chia cho Đế Tước không, làm Bùi Kỳ Thành mất mặt một cách trực diện như vậy, tựa hồ không ổn lắm?

Đúng vào lúc này, điện thoại của Bùi Kỳ Thành liên vang lên, anh nhìn qua liền đối với Tô Tử Bảo cười nói, "Tô Chấn Triết gọi tới, đang nói tới chuyện đầu tư, thì cậu ta liên gọi tới luôn. Xem ra kế hoạch mà hôm qua chúng ta nói, Tô lão gia tử đã ký tên, em trai và em dâu yên tâm, hợp đồng ký xong liền khởi công, giao hết cho anh là được rồi."

"Cũng không phải, nếu đưa 200 triệu này cho hai người, Tô lão gia tử sao có thể yên tâm, ông thông gia cũng coi như là hiểu chuyện, biết rằng đưa cho hai người sẽ mất hết, thế cho nên mới để cho Kỳ Thành giúp hai người làm." Bạch Lan Chi nói chuyện cực kỳ cay nghiệt.

Tô Tử Bảo đành bình tĩnh cười với hai mẹ con họ.

Nếu là bình thường Bùi Kỳ Thành chắc chắn sẽ không nghe điện thoại trước mặt nhiều người như vậy, nhưng mà bây giờ đang nói đến chuyện 200 triệu tiền đầu tư của Bùi Dực và Tô Tử Bảo, Tô Chấn Triết liền gọi điện thoại đến, Bùi Kỳ Thành đang muốn biểu hiện một chút ở trước mặt của lão gia tử, để cho ông xem bọn họ có bao nhiêu năng lực, để cho ông nhìn rõ, đứa cháu trai mà ông yêu quý chỉ là một đứa vô dụng, chỉ là một con ký sinh trùng để cho ông hiểu được, hai vợ chồng Bùi Dực bọn họ vẫn phải dựa vào anh mà sống.

Thiếu gia đệ nhất Hải Thành nghe thì ên tai, nhưng chỉ có những thiếu gia ăn chơi trác táng mới bị gọi như vậy. Vốn không cùng đẳng cấp với anh.

"Alo, ký tên chưa? Cái gì?" Bùi Kỳ Thành vừa mới nói một câu nói, sắc mặt lập tức thay đổi, đứng bật dậy.

Sau đó liền thấy Bùi Dực nhếch miệng cười, "Anh hai, làm sao vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68-2: Làm mất mặt 2

"Tô lão gia tử đã rút bớt 100 triệu." Bùi Kỳ Thành ngờ ngác nói, tiếp theo liền dùng ánh mắt phức tạp nhìn Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực.

Bạch Lan Chi lập tức nóng nảy, "Tại sao lại rút bớt 100 triệu? Lúc trước không phải đã nói là 200 triệu tiền đầu tư rồi sao?"

"100 triệu bị cắt bớt, đã lấy danh nghĩa của Bùi Dực cùng Tô Tử Bảo, đầu tư bỏ vốn cho truyền thông Đế Tước." Lúc nói ra những lời này Bùi Kỳ Thành vẫn còn chưa dám tin.

Tại sao lại xảy ra chuyện này chứ?

Ánh mắt của Hạ Thừa Diệp trong nháy mắt liền thay đổi. Truyền thông Đế Tước vậy mà lại lấy được 100 triệu tiền đầu tư!

Đây chẳng phải là, bọn hắn sẽ càng tiến thêm được một bước sao?

"Cái gì?" Bùi Đình Vũ không thể tin được nói, "Ông Tô già nên hồ đồ rồi sao? Sao có thể đem 100 triệu cho một công ty giải trí được chứ!"

Bùi Thiên Hữu liếc con gái của mình, "Nói chuyện kiểu gì vậy, không biết phân biệt trên dưới!"

Bùi Đình Vũ lúc này mới phản ứng kịp, ông nội vẫn còn ở đây! Vợ vàng chốt dạ cúi đầu xuống, không dám nói lời nào.

"Tại sao 100 triệu lại chia cho truyền thông Đế Tước?" Bạch Lăng Tuyết cũng hoàn toàn không thể tin được, hai vợ chồng bọn họ còn đang nghĩ xem làm thế nào để có thể đem 200 triệu bỏ vào túi của mình, không nghĩ tới thoáng một cái liền mất đi một nửa.

Đúng thật là khiến cho bọn họ đau đớn.

Giống như Tô Chấn Triết vậy, vợ chồng Bùi Kỳ Thành cũng đang nhắm nhe 200 triệu kia, bằng không thì hai người bọn họ tích cực làm hợp đồng đầu tư, không phải là để chống lại Tô Tử Bảo sao?

"A, thì ra anh hai vẫn chưa biết sao, là thế này, bố biết là em vào truyền thông Đế Tước, cảm thấy em làm cũng được, liền đem 100 triệu kia rót vào

truyền thông Đế Tước." Tô Tử Bảo cười mỉm nói, "Em còn tưởng là anh hai biết rồi chứ."

Bùi Kỳ Thành sắc mặt trầm xuống, "Cô nếu như đã biết sao không nói sớm?"

Còn làm cho hấn dương dương tự đắc cả buổi, kết quả bây giờ nói một câu, người ta không đầu tư 200 triệu nữa, người ta lại càng thêm tin tưởng năng lực của con gái họ.

"Em tưởng anh hai biết, thấy anh một mực nói 200 triệu, còn tưởng rằng là 100 triệu của em, là 100 triệu mà bố lấy thêm ra. Thì ra là không phải, xem ra, là em đã hiểu lầm." Tô Tử Bảo cười về mặt ngây thơ.

Bùi Mai Vân nói, "Không thể nào. Sao có thể đầu tư cho hai người được chứ, đây không phải là lãng phí sao? Còn chưa được gì thì đã thất bại rồi."

"Bố cảm thấy, em nếu đã có thể khiến cho truyền thông Đế Tước tăng mức lợi nhuận lên 35% chỉ sau hai tháng, có lẽ không đến mức quá lãng phí." Tô Tử Bảo nhàn nhạt nói.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68-3: Làm mất mặt 3

35%.

Con số này nói lên điều gì, tất cả mọi người đều rõ.

Tô Tử Bảo lại nhìn hướng Hạ Thừa Diệp, "5 bộ phim điện ảnh lúc mới được phát sóng của giải trí Vân Đình, đều có chật ních người đi xem, toàn bộ đều là kịch bản của Thẩm Hề, cũng vì vậy mà anh bị gọi là nhà biên kịch của phòng vé. Em nghĩ có sự tham gia của Thẩm Hề, truyền thông Đế Tước không đến mức thất bại, anh Hạ nghĩ sao?"

Dù sao tin tức Thẩm Hề hợp tác cùng truyền thông Đế Tước rất nhanh sẽ được truyền ra ngoài, hiện tại trực tiếp nói với Hạ Thừa Diệp, thật là muốn nhìn sắc mặt của anh ta.

Hạ Thừa Diệp trong mắt lóe lên, trong nháy mắt khôi phục bộ dạng tao nhã, cười nói, "Cô Tô đúng là biết nói đùa. Thẩm Hề chính là một sự đảm bảo cho phòng bán vé, sao có thể thất bại được? Xem ra truyền thông Đế Tước kế tiếp sắp làm một vỏ lớn, một bước lên trời, mưu đồ ở trong giới truyền thông đoạt quyền về trong tay, chúc mừng chúc mừng."

Tô Tử Bảo nhạy cảm bắt được ánh mắt của anh, rõ ràng cực kỳ hận bản thân, vậy mà vẫn không thể không bày ra bộ mặt tươi cười.

Chỉ sợ anh hiện tại cũng đã ghen muốn chết rồi, nhìn như vậy, hẳn là rất khó chịu?

Nhưng mà tôi rất thoải mái.

Tô Tử Bảo cười mỉm nhìn qua anh, "Dựa vào sự chúc phúc của anh, tôi cũng cảm thấy Đế Tước chắc chắn sẽ có tương lai rạng rỡ."

Tô Tử Bảo căn bản cũng không hề khiêm tốn, còn thản nhiên như vậy, Hạ Thừa Diệp giận đến tím mặt, nhìn một hồi lâu mới cộc cằn nói một câu, "Khách khí."

"Vừa rồi ông còn nói em gầy, ăn nhiều vào một chút." Bùi Dực lạnh nhạt nhìn tròng cười này, gấp cho Tô Tử Bảo một miếng thịt kho tàu, lấy lại chủ đề một cách tự nhiên.

Tô Tử Bảo hướng về phía anh nhẹ nhàng cười cười, cầm lấy thìa múc canh, "Em gần đây thức đêm tương đối nhiều, uống một chút cái này đi, giải nhiệt."

"Cái chân giò lợn này cũng rất được." Bùi Nghiêm bình tĩnh ăn một miếng, chậm rãi nói. Chuyện mà lão nhân gia nhìn thấy còn ít sao, tự nhiên sẽ hiểu được những lời nói sắc bén trong này.

Bạch Lan Chi gương mặt cứng nhắc cười nói, "Đúng vậy, kỹ năng nấu nướng của đầu bếp rất tốt."

Bầu không khí một lần nữa trở nên sinh động, nhưng mà không còn ai còn nhắc đến việc sự nghiệp nữa.

Chờ cơm nước xong xuôi, Bùi Kỳ Thành mới nghiêm mặt mời bác sĩ qua xem bệnh, có mấy người liền từ cái sân nhỏ ở đằng sau lão gia tử đi ra.

Bùi Đình Vũ muốn luyện đàn, liền kéo Hạ Thừa Diệp lên phòng nhạc ở sân sau. Bạch Phụng Phi sắc mặt không tốt lắm, nhưng mà ở Bùi gia cũng không dám biểu hiện quá rõ ràng, liền ngồi ở chỗ kia cùng Bùi Mai Vân nói chuyện phiếm.

Chương 69-1: Hạ Thừa Diệp và Bùi Đình Vũ có gian tình.1

Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực nắm tay nhau dạo quanh hoa viên, lúc này bốn bề vắng lặng, cô nhìn không được thấp giọng nở nụ cười.

"Sao thế, sao hôm nay vui vậy?" Bùi Dực cúi đầu xuống nhìn cô, hỏi.

Tô Tử Bảo hát cảm lên, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy đắc ý, "Anh không nhìn thấy sắc mặt của Bùi Kỳ Thành cùng Hạ Thừa Diệp đâu, quả thực là quá thoải mái rồi! Lần trước 《 thanh xuân tề niên 》 xảy ra vấn đề anh biết không, nội ứng chính là Bùi Tây Lễ, mà Bùi Tây Lễ là người mà Bùi Kỳ Thành cài vào, hiện tại hẳn lại cùng hợp tác với Hạ Thừa Diệp, xem ra hai người kia cấu kết với nhau làm việc xấu, nhất trí muốn đối phó chúng ta. Vì vậy lần này có thể tát hai cái vào mặt bọn họ, em đương nhiên là vui rồi."

Cô vui thì có vui, làm đối phương mất mặt sướng thì có sướng. Nhưng ở trước mặt người ngoài thì vẫn phải ra dáng, nhưng mà ở trước mặt anh, thì không cần phải làm bộ làm tịch.

"Lần trước ăn com em đã chịu đủ rồi, đều là người một nhà, cũng không biết Bùi Kỳ Thành mỗi ngày đều giả vờ giả vịt gì ở trước mặt anh. Để cho anh ta giả bộ, mình sẽ vạch mặt, làm cho phải xấu hổ, đáng đời! Nếu không phải là bây giờ em vẫn chưa thể hoàn toàn thuyết phục bố, đừng nói đến 100 triệu, ngay đến cả 1 vạn em cũng không muốn để cho anh ta. Anh ta và Tô Chấn Triết để ta quản lý 100 triệu tiền đầu tư, đừng nghĩ tới giành tiền, ngược lại là nên nhớ tới, bọn hắn sao có không đưa cho ta được chứ." Tô Tử Bảo nói đến đây, còn có chút bất mãn dậm chân một cái, "Nếu như chúng ta có được cả 200 triệu thì tốt rồi. Để cho bọn họ chỉ có thể giương mắt nhìn!"

Bùi Dực cảm nhận được sâu sắc sự đáng yêu của cô vợ nhỏ này.

Có thể tranh thủ lấy được 100 triệu đã là không dễ dàng gì rồi, còn lại 100 triệu tiền đầu tư, bọn họ tự nhiên sẽ không nhìn chúng ta lấy đi nốt.

"Bùi Dực, không bằng để Hứa Phàm làm cố vấn tài vụ đi, xem bọn họ định làm gì?" Tô Tử Bảo hỏi.

Bùi Dực ngón trỏ nhẹ nhàng búng vào ót Tô Tử Bảo, "Em định để một mình anh ta làm mấy phần việc sao?"

"A cũng đúng." Tô Tử Bảo thở nhẹ, lông mi dày như chiếc quạt khẽ chớp, "Chuyện của Đế Tước cũng khiến anh ta bận gần chết rồi, hơn nữa em chuẩn bị khai giảng, càng nhiều chuyện hơn, cũng không thể đặt toàn bộ lên người anh ta. Làm sao bây giờ..."

Nói xong, ánh mắt của Tô Tử Bảo liền rơi xuống trên người Bùi Dực, "Anh cũng không thể lười biếng được. Hai bên này, anh nhất định phải giúp canh chừng một cái."

"Yên tâm, 100 triệu này, anh sẽ trông chừng tập đoàn Ngự Thành." Bùi Dực kéo cô vào trong ngực. Kỳ thật từ lúc chưa bắt đầu đầu tư anh đã trông chừng Tô Chấn Triết cùng Bùi Kỳ Thành rồi.

Việc coi chừng tập đoàn Ngự Thành là ở trong tối, còn phát triển truyền thông Đế Tước loại chuyện bên ngoài này, là do Tô Tử Bảo phụ trách.

Chương 69-2: Hạ Thừa Diệp và Bùi Đình Vũ có gian tình 2

Tô Tử Bảo lúc này mới cười cười, "Anh nói đi, đừng để cho con chuột tha mất gạo của chúng ta."

Qua một lát Bạch Lan Chi liền gọi Bùi Dực có việc, Tô Tử Bảo liền tách ra khỏi anh, đi dạo một mình trong sân. Vừa rồi cô ngại không nói trước mặt Bùi Dực, em gái anh muốn thông đồng với Hạ Thừa Diệp, dù sao cũng chỉ là suy đoán của cô, hơn nữa người kia còn là em gái của Bùi Dực.

Hiện tại Bùi Dực không có ở đây, Tô Tử Bảo liền đi dạo tứ phía, muốn nhìn xem phòng nhạc ở đâu.

Đi một hồi lâu, hỏi vài người giúp việc mới tìm được đến nơi, nhưng mà không nghe thấy tiếng đàn, Tô Tử Bảo đi lên, ở đây chẳng có ai.

Phòng nhạc mở ra, bên trong yên tĩnh không có ai, Bùi Đình Vũ cùng Hạ Thừa Diệp cũng không ở đây.

Kì quái, bọn họ đi đâu rồi? Chẳng lẽ là lo rằng Bạch Phụng Phi sẽ tìm tới đây, cho nên đến phòng nhạc chỉ là để giấu diếm.

Bùi gia lớn như vậy, thật sự không biết là bọn họ ở đâu.

Tô Tử Bảo đang định đi về, đột nhiên phát hiện bên cạnh phòng nhạc còn có một cầu thang, phía trên là sân thượng.

Không tìm được bọn họ, Tô Tử Bảo dứt khoát định đi lên sân thượng hóng gió. Nhưng mà vừa đi lên lầu, lúc sắp bước vào sân thượng, liền thấy tiếng nói của hai người.

Vừa nghe liền nhận ra là Bùi Đình Vũ cùng Hạ Thừa Diệp.

Tô Tử Bảo lập tức hiểu ra, liền vội vàng nép vào sau cửa bên cạnh cầu thang.

Chỗ cô núp bây giờ vô cùng an toàn, cho dù Hạ Thừa Diệp cùng Bùi Đình Vũ có đi xuống, cũng sẽ không phát hiện ra cô.

Mà ở chỗ này, cũng đủ để nghe rõ bọn họ nói gì rồi.

"Anh Thừa Diệp, anh đánh đàn thật dễ nghe, thật là lợi hại." Bùi Đình Vũ cười hi hi nói, "Anh Thừa Diệp, anh xem, phong cảnh ở trên sân thượng rất đẹp. Em trước kia luyện đàn lúc buồn tẻ, sẽ nhìn lại ngắm phong cảnh, tâm tình cũng sẽ trở nên tốt hơn."

Hạ Thừa Diệp ôn nhu cười nói, "Tiểu Vũ đứng ở đây, đúng là một phong cảnh đẹp."

"Haha, anh Thừa Diệp lại nói lung tung rồi." Bùi Đình Vũ then thùng cúi đầu, đột nhiên lấy hết dũng khí nói, "Anh Thừa Diệp, anh đính hôn cùng Bạch Phụng Phi rồi, anh sẽ kết hôn với cô ấy sao?"

Hạ Thừa Diệp sửng sốt, "Tại sao đột nhiên lại hỏi điều này?"

"Em không muốn anh lấy cô ấy!" Bùi Đình Vũ lấy hết dũng khí nói.

Hạ Thừa Diệp vươn tay treu đùa mái tóc dài của Bùi Đình Vũ, trong giọng nói lộ ra một tia bất đắc dĩ, "Kỳ thật anh cũng không muốn."

"Anh không muốn tại sao còn kết hôn với cô ấy?" Bùi Đình Vũ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69-3: Hạ Thừa Diệp và Bùi Đình Vũ có gian tình 3

Hạ Thừa Diệp u buồn nhìn bầu trời, "Bởi vì anh là người thừa kế của Hạ gia, em sẽ không hiểu đâu. Vô lo vô nghĩ giống em rất tốt, có thể thích người mà mình thích, ở cùng với người mà mình muốn ở cùng, nhưng mà anh lại không được. Anh phải lấy một thiên kim môn đăng hộ đối, giúp đỡ lẫn nhau, mới có thể để cho hai gia tộc cùng đi xa hơn. Phụng Phi là do được người nhà sắp xếp, anh thân là người thừa kế của Hạ gia, anh nhất định phải kết hôn với cô ấy. Không có lựa chọn nào khác."

Tô Tử Bảo ở ngoài cửa cười lạnh, lời này thật đúng là êm tai, giống như là bất đắc dĩ, chịu nhiều ủy khuất lắm vậy, vậy mà cũng không thêm nghĩ lại lúc anh đính hôn với Bạch Phụng Phi, vậy mà lại hại chết cả một nhà ba người nhà cô.

Bây giờ nhìn thấy Bùi Đình Vũ còn cao giá hơn này, lại có ý nghĩ đứng núi này trông núi nọ.

Nói còn hay hơn hát.

"Em hiểu! Anh Thừa Diệp, đúng là khiến anh phải chịu ủy khuất rồi. Xem anh hai anh ba, bao gồm cả bố của em, toàn bộ đều là quan hệ thông gia. Em đương nhiên là hiểu, anh Thừa Diệp kết hôn cũng là vì gia tộc, cho nên mới ở cùng Bạch Phụng Phi. Kỳ thật anh căn bản không thích cô, nhưng vì gia tộc không thể không như thế, thật sự đáng thương." Bùi Đình Vũ vẻ mặt đau lòng.

Hạ Thừa Diệp vẻ mặt thâm tình chân thành nhìn Bùi Đình Vũ, "Nếu anh có thể gặp em sớm hơn thì tốt rồi, vậy thì cũng đã không đến nỗi không thể ở cùng người mà mình thích."

"Cái gì? Anh Thừa Diệp, ý của anh là..." Bùi Đình Vũ trừng lớn mắt không dám tin, vẻ mặt tràn đầy then thùng, "Em... Em là người mà anh thích?"

Hạ Thừa Diệp ánh mắt như đang viết lên dòng chữ "Anh thích em", nhưng lại cố ý lắc đầu, "Anh hiện tại đã đính hôn rồi, không có quyền thích người phụ nữ khác nữa, hiện tại nói gì thì cũng sẽ là vô trách nhiệm với người khác, cũng là vô trách nhiệm với Phụng Phi. Vì vậy, tha thứ cho anh, không thể nói được gì."

"Anh Thừa Diệp là một người đàn ông tốt!" Bùi Đình Vũ chủ động nắm lấy tay của hắn, thành khẩn nhìn hắn, "Không cần anh Thừa Diệp phải nói gì cả, em đều hiểu hết. Thế nhưng mà em, rất thích anh Thừa Diệp, anh Thừa Diệp sẽ không cảm thấy em là một người phụ nữ xấu chứ?"

Hạ Thừa Diệp biết rõ người phụ nữ trước mặt đã bị mình tóm được, nhưng mà trên mặt lại không tỏ ra điều gì, "Có thể được người mình thích thích mình, đã là chuyện mà em cảm thấy hạnh phúc nhất rồi. Cho dù hôn nhân có không hạnh phúc, có câu này của anh, em cũng cảm thấy không còn gì hối tiếc nữa."

"Anh Thừa Diệp, anh đừng lấy cô ấy nữa!" Bùi Đình Vũ rút cuộc nhìn không được nói, "Em sẽ gả cho anh!"

Hạ Thừa Diệp trầm mặc một hồi nói, "Anh cần có thời gian để giải quyết, anh không thể để người khác nghĩ em là người thứ ba được."

"Em chờ anh! Vậy... anh, đêm nay..."

Tô Tử Bảo nghe thế, lặng yên không một tiếng động xuống lầu.

Cô không thích Bùi Đình Vũ cũng không thích Bạch Phương Phi, rất thích ý nhìn hai người bọn họ cắn xé nhau, nhưng mà Bùi Đình Vũ là em gái của Bùi Dục.

Đổi lại là người phụ nữ khác, cô không sẽ để ý. Là em của Bùi Dục, tốt xấu gì, cũng nên nhắc nhở một chút đi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70-1: Tự làm tự chịu 1

Tô Tử Bảo phối hợp ngồi ở trước đàn đánh piano, hai người trên sân thượng vốn đang tình ý, đột nhiên nghe được dưới lầu truyền đến tiếng đàn liên giạt nảy mình.

Có người đến.

"Anh Thừa Diệp, không biết là ai đã vào phòng nhạc, em đi xuống xem một chút, anh thừa dịp em nói chuyện với đối phương thì đi xuống nhé. Em sẽ chặn cửa sổ, đối phương sẽ không nhìn thấy." Lúc này phản ứng đầu tiên của Bùi Đình Vũ, vẫn là bảo vệ Hạ Thừa Diệp.

Hạ Thừa Diệp vốn đang hoảng hốt, tiếp theo liền trấn định tự nhiên cười nói, "Cho dù có nhìn thấy chúng ta đi xuống cùng nhau thì cũng không sao, luyện đàn mệt rồi thì lên sân thượng hóng gió thôi, có sao đâu."

"Chỉ sợ vạn nhất là Bạch Phương Phi, em sợ cô ấy sẽ có định kiến với anh." Bùi Đình Vũ nói, "Em đi gặp cô ấy."

Kỳ thật Hạ Thừa Diệp cùng Bùi Đình Vũ đều cảm thấy, người đến phòng đàn chắc chắn là Bạch Phương Phi.

Chỉ chốc lát sau, Bùi Đình Vũ đã đi đến phòng nhạc, thuận tay đóng cửa lại, nghi ngờ nói, "Tại sao lại là cô?"

"Nếu không thì cô cho là ai? Bạch Phương Phi?" Tô Tử Bảo xoay người, nhàn nhạt hỏi lại.

Bùi Đình Vũ đóng cửa lại, vừa vặn đứng ở vị trí cửa sổ, dựa vào góc độ của Tô Tử Bảo thì sẽ không nhìn thấy bên ngoài hành lang có người hay không.

Vì bảo vệ Hạ Thừa Diệp, mà hao tâm tổn sức.

Nhưng mà cô không biết, anh ta lại đang lừa gạt cô, giống như lúc đầu đã lừa gạt cô vậy.

Bùi Đình Vũ che giấu tâm trạng của mình rất tốt, nói, "Cô tới đây làm gì? Tôi đương nhiên là tưởng rằng là Bạch Phương Phi rồi, tưởng là Bạch Phương Phi đến tìm đến Hạ Thừa Diệp."

"A, vậy anh ta đâu?" Tô Tử Bảo giả vờ không biết, hỏi lại.

Bùi Đình Vũ hừ lạnh một tiếng, "Đi rồi, ai cần cô lo. Tôi nói cho cô biết, đừng tưởng rằng cô gả cho anh ba, liền thực sự có thể cho rằng mình là người nhà Bùi gia, thật đúng là không biết điều, đây là phòng nhạc của tôi, cô đi ra ngoài đi."

"Hạ Thừa Diệp, không hề đơn giản như cô thấy." Tô Tử Bảo nói.

Bùi Đình Vũ cười lạnh, "Cô là cái thá gì chứ, dám nói xấu anh Thừa Diệp? Tô Tử Bảo, cô lập tức rút ra ngoài cho tôi. Tôi không muốn nhìn thấy cô, cô mau rút đi! Đi ra ngoài, rút ra ngoài!"

Tô Tử Bảo mới vừa nói một câu, liền trực tiếp bị vị đại tiểu thư này đuổi ra ngoài.

Xem ra là muốn nhắc nhở cô, mình đúng thật là, ăn no rồi việc.

Cô ta thật đúng là quá mê muội Hạ Thừa Diệp rồi, người bên ngoài không xen vào được.

Tự làm tự chịu.

Tô Tử Bảo trở lại phòng lớn, Hạ Thừa Diệp cũng đã trở về, đang ngồi cạnh Bạch Phương Phi nói gì đó, thoạt nhìn rất hòa thuận.

"Đi đâu vậy, làm sao mà mãi không tìm được em thế, anh còn tưởng là em lạc đường." Bùi Dực cười kéo Tô Tử Bảo ngồi xuống cạnh mình, "Vừa rồi anh còn định báo người giúp việc đi tìm em đấy."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70-2: Tự làm tự chịu 2

Tô Tử Bảo quát miệng, "Em đâu có ngốc vậy chứ, sao có thể lạc đường ở đây được chứ?"

"Lần trước em đến còn suýt nữa thì lạc đường còn gì?" Bùi Dực vẻ mặt bình tĩnh hỏi lại.

Tô Tử Bảo yên lặng cúi đầu. Đúng vậy, lần đầu tiên cô tới, thật đúng là thiếu chút nữa thì lạc đường, ai bảo nhà họ lớn vậy chứ.

"Này, Bùi Dực, em nói với anh cái này." Tô Tử Bảo suy nghĩ một chút liền tới gần bên tai Bùi Dực, hạ giọng nói, "Bùi Đình Vũ thích Hạ Thừa Diệp. Chúng ta cũng biết Hạ Thừa Diệp không phải là người tốt đẹp gì, em vừa nhắc nhở cô ấy, kết quả còn bị cô ấy đuổi ra ngoài."

Ánh mắt Bùi Dực trở nên lạnh lùng, bên môi nhếch lên một nụ cười như có như không, "Vợ, anh còn tưởng rằng em sẽ vui vẻ mà đứng ngoài cuộc chứ, vậy mà em còn tham gia vào làm gì?"

"Thế nhưng mà cô ấy là em gái của anh." Tô Tử Bảo nhin không được nói. Nếu không phải là vì Bùi Dực, cô còn lâu mới để ý đến Bùi Đình Vũ.

Bùi Dực ngữ khí bình thản, "Bùi Kỳ Thành còn là anh hai của anh."

À đúng rồi, Bùi Kỳ Thành là anh hai ruột của anh ấy, không giống như Hạ Thừa Diệp đối đầu với truyền thống Đế Tước, không giống như Tô Chấn Triết tranh giành 100 triệu kia của bọn họ, Bạch Lan Chi còn là mẹ ruột của anh, không giống như trong mắt chỉ có Bùi Kỳ Thành, há miệng ngậm miệng đều làm thấp đi Bùi Dực mà nâng Bùi Kỳ Thành lên.

Toàn bộ Bùi gia, người duy nhất đối tốt với Bùi Dực cùng Tô Tử Bảo, cũng chỉ còn lại có ông nội.

"Vì vậy em muốn làm gì thì cứ làm, không cần cố kỵ anh." Bùi Dực duỗi ra ngón trỏ ra búng nhẹ vào giữa lông mày của cô, trên mặt vẫn là biểu cảm như vậy, ánh mắt thâm thúy lưu luyến, "Em nhớ kỹ, trên đời này không ai được phép khi dễ em, ai khi dễ em, em liền đối phó lại. Mặc kệ đối phương là ai cũng không cần phải nhin. Nếu như em đánh không lại, cũng còn có anh, ngày đầu tiên sau khi kết hôn anh đã nói rồi, điều mà Bùi tam thiếu anh không sợ nhất chính là phiền phức."

Tô Tử Bảo kinh ngạc nhìn anh, anh chỉ tùy tiện nói một câu, vậy mà không biết tại sao lại khiến người ta cảm động đến vậy.

"Vậy còn anh, anh khi dễ em thì phải làm sao?" Tô Tử Bảo đề lại sự cảm động trong lòng nói, ngẩng mặt, cố ý hỏi.

Bùi Dực trầm tư một chút, chăm chú nhìn Tô Tử Bảo, "Không đâu, anh sẽ nhẹ nhàng."

Con mẹ nó! Gia hỏa này vậy mà lại đem chuyện khi dễ biến thành loại ý tứ này, trong đầu anh ngoại trừ điều này thì còn có gì khác không!

Tô Tử Bảo không còn gì để nói, bày ra vẻ mặt "Không còn hy vọng", "Bùi Thiếu lợi hại, tại hạ thua rồi."

Đến buổi tối, Bùi gia sắp xếp phòng xong, Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực ở một phòng, mà Hạ Thừa Diệp cùng Bạch Phương Phi thì tách nhau ra để ở, bởi vì bọn họ mới chỉ là đính hôn, chưa kết hôn.

Đây cũng là nguyên nhân mà vì sao trước đây Bùi Đình Vũ, lại phải hẹn Hạ Thừa Diệp.

Bùi Đình Vũ không giống như là Bùi Dực đã chuyển ra ngoài, mà vẫn luôn ở trong Bùi gia, Bùi gia gia giáo rất nghiêm, con gái không thể tùy tiện qua đêm không về.

Chương 70-3: Tự làm tự chịu 3

Đây đối với Bùi Đình Vũ mà nói chính là một cơ hội hiếm có, cho nên mới không chờ được mà hẹn gặp riêng Hạ Thừa Diệp.

"Cô nếu như lo lắng Hạ Thừa Diệp thay đổi tình cảm, thì không bằng đi tìm Bùi Đình Vũ nói chuyện, nói về chuyện tình yêu của cô cùng với Hạ Thừa Diệp, cũng vừa hay làm cho cô ấy hết hi vọng." Tô Tử Bảo ở bên Bạch Phương Phi, nói.

Bạch Phương Phi sững sờ, thu hồi ánh mắt đang nhìn chăm chăm vào Hạ Thừa Diệp, "Ô tiểu thư, cô có ý gì?"

"Tâm tư của Bùi Đình Vũ đối với Hạ Thừa Diệp tâm tư, chỉ cần để ý một chút là cũng nhìn ra được. Có rất nhiều trường hợp kết hôn rồi xong sau đó lại ly hôn, rất nhiều, huống chi hai người vẫn chỉ là đính hôn. Bùi Đình Vũ dù sao kinh nghiệm sống chưa nhiều, làm cho cô ấy nhìn thấy tình cảm và quyết tâm muốn kết hôn của hai người, có lẽ sẽ biết khó mà lui. Chẳng lẽ cô Bạch còn định chờ đến lúc sự việc không thể nào cứu vãn được nữa sao?" Tô Tử Bảo nói xong câu này, cũng mặc kệ Bạch Phương Phi nghĩ như thế nào, liền đi về phòng mình.

Cô ám chỉ hết sức đầy đủ, đêm nay lại có trò hay để xem rồi.

Mãi cho đến buổi tối, Bạch Phương Phi vẫn còn đang hồn phách lên mây. Cuối cùng lời nói của Tô Tử Bảo đã trở thành một loại ám thị trong tiềm thức của cô, cảm thấy không bằng cứ đi thăm dò ý tứ của Bùi Đình Vũ trước.

Cô vừa mới đính hôn với Hạ Thừa Diệp, nếu lúc này xảy ra chuyện ngoài ý muốn, một người phụ nữ bị người ta bỏ rơi như cô, thì thanh danh sẽ bị rớt xuống nghìn trượng.

Mà Bạch Phương Phi không biết là, đêm nay không chỉ có cô đi tìm Bùi Đình Vũ, Hạ Thừa Diệp cũng sẽ đi.

Tô Tử Bảo tắm nước nóng, yên tâm nằm lên giường. Khu tắm nước nóng của Bùi gia, còn thoải mái hơn cả những khu Thánh Địa kia, tắm xong nằm lên giường quả thực là sáng khoái tinh thần.

Chỉ chốc lát sau, Bùi Dực cũng từ phòng tắm nước nóng đi vào lúc này trên người chỉ mặc một chiếc áo tắm. Chiếc khăn mềm mại, được buộc tùy tiện bên hông, trên mái tóc ướt sũng còn đang đọng lại nước.

"Phải sấy khô tóc chứ, nếu không cứ để vậy đi ngủ sẽ đau đầu đấy." Tô Tử Bảo thấy Bùi Dực nằm xuống, vội vàng lôi anh dậy.

Bùi Dực lười biếng nằm lỳ ở trên giường, ngáp một cái, "Lười."

Tô Tử Bảo nhìn không được cười cười, bản thân nhảy xuống giường, lấy máy sấy mình vừa mới dùng ra, sấy tóc cho Bùi Dực.

Ngón tay của cô hết sức nhỏ, lúc đan vào tóc cảm giác thật thoải mái.

"Thoải mái. Quả nhiên vẫn là vợ thương anh." Bùi Dực chống cằm trên hai tay, để mặc cho Tô Tử Bảo mân mê.

Đúng vào lúc này, ở gian phòng bên cạnh truyền đến tiếng kêu sợ hãi của Bùi Đình Vũ, Bùi Dực cùng Tô Tử Bảo liếc nhau, "Xảy ra chuyện gì vậy?"

"Tôi có lẽ cũng biết là đã xảy ra chuyện gì rồi, nhưng mà đi cũng vô dụng. Nhưng mà có thể nào thì cũng phải có một người đi hỏi han."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71-1: Bắt gian tại giường

Lúc này cửa phòng của Bùi Đình Vũ đã được đóng chặt, không chỉ Hạ Thừa Diệp, Bùi Đình Vũ, Bạch Phương Phi ở đó, Bùi Kỳ Thành cùng Bạch Lăng Tuyết cũng đều ở bên trong.

"Ô tiểu thư, vừa rồi Tam thiếu gia phái người tới hỏi, người làm sao vậy?" Bên ngoài truyền tới giọng của một nữ giúp việc.

Bùi Đình Vũ nỗ lực duy trì sự trấn định, "Không sao, chỉ là tôi không cẩn thận nên ngã thôi, bảo anh ba không cần lo lắng, tôi ngủ rồi."

"Vâng."

Sau khi người giúp việc ở bên ngoài đã đi rồi, sự trấn định mà Bùi Đình Vũ vừa cố tạo nên đã hoàn toàn biến mất, chỉ có thể ngơ ngác ôm hai chân co quắp ở trên giường.

Kỳ thật điều này cũng đã nằm trong dự đoán của Tô Tử Bảo, cho dù là Bạch Phương Phi có vừa vặn bắt gian được tại giường, thì cái tin tức xấu như vậy, bọn họ chắc chắn cũng sẽ che giấu.

Đầu tiên là không thể để cho ông biết được, thứ nhì là không thể để cho vợ chồng Bùi Dực biết, về phần nội bộ bọn họ biết được việc này sau đó phải xử lý thế nào, thì bọn họ tự đóng cửa đầu chữ sao.

"Ông cùng ba mẹ đều ngủ rồi, chỗ của bọn họ cách xa chỗ chúng ta, có lẽ sẽ không nghe thấy động tĩnh gì. Cho dù có nghe được, cũng sẽ không chắc là ở trong phòng này, có lẽ không có vấn đề gì lớn." Bùi Kỳ Thành trầm mặt nói ra.

Bạch Lăng Tuyết nổi giận, "Cái này còn gọi là không có vấn đề gì lớn? Em gái anh quyền rũ em rể tôi lên giường, cái này còn gọi là không có vấn đề gì?"

"Chị, em đến nói chuyện với Bùi Đình Vũ, thật không ngờ tới lại nhìn thấy hai người bọn họ đang ở trên giường." Bạch Phương Phi nức nở.

Bùi Đình Vũ yếu ớt nói, "Chúng tôi không hề làm gì."

"Không làm gì, các người ngồi trên giường, quần lấy nhau, mà không làm gì?" Bạch Phương Phi chất vấn.

Hạ Thừa Diệp qua một lúc hoảng loạn đã bình tĩnh trở lại, bình tĩnh nói, "Tôi nói rồi, Tiểu Vũ bị trật chân, vừa hay anh đi vào thì mới bế cô ấy vào. Vừa mới đặt lên giường, em liền xông vào."

"Anh kiểm soát! Rõ ràng là hai người đang chuẩn bị lên giường với nhau, liền bị tôi bắt được." Bạch Phương Phi tức giận mắng, "Hạ Thừa Diệp anh có còn là đàn ông không vậy, vậy mà lại qua lại với loại phụ nữ này."

Bùi Đình Vũ bất mãn nói, "Cái gì mà loại phụ nữ này chứ? Tôi là loại phụ nữ gì?"

"Người phụ nữ quyền rũ người đàn ông của người khác thì cô nói xem nên gọi là loại phụ nữ gì, tiểu tam, tiện nhân!" Bạch Phương Phi gấp đến độ mắt, mắng cực kỳ khó nghe.

Bùi Đình Vũ liền nhảy xuống từ trên giường tát Bạch Phương Phi một cái, "Cô dám chửi tôi!"

"Cô dám đánh tôi!" Bạch Phương Phi tóm lấy tóc của Bùi Đình Vũ, hai người liền đánh đá lẫn nhau.

Bùi Kỳ Thành cùng Bạch Lăng Tuyết tuy rằng tức giận, nhưng kỳ thật cũng không muốn làm lớn chuyện này, không thể không đem bọn họ tách ra.

"Không phải là cô nói cô bị trật chân sao? Tôi thấy cô vẫn rất ổn đấy, đều là lấy cớ cả thôi, cô chính là muốn quyền rũ Hạ Thừa Diệp!" Bạch Phương Phi mắng, "Thiên kim của Bùi gia vậy mà lại là tiểu tam, không biết xấu hổ!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71-2: Bắt gian tại giường 2

Bùi Đình Vũ chưa từng chịu thua thiệt dưới tay người khác, vừa rồi chỉ là yêu đương vụng trộm bị vợ người ta bắt được nên có chút ngượng ngùng, bây giờ bị Bạch Phương Phi chửi khó nghe như vậy, liền phục hồi sự kiêu ngạo của bản thân, "Cô còn chưa kết hôn cùng anh Thừa Diệp, cô không có quyền quản chuyện này! Chờ tôi gả cho anh Thừa Diệp, thì cô mới chính là tiểu tam!"

"Được, Hạ Thừa Diệp, anh là đồ đứng núi này trông núi nọ!" Bạch Phương Phi giận không kìm nén được.

Trong phòng loạn cả lên.

...

Bên kia sống chết đánh nhau, Tô Tử Bảo tiếp tục sấy tóc cho Bùi Dực, hai người ôm nhau an an ổn ổn ngủ một giấc.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tô Tử Bảo từ sáng sớm đã rời giường cùng Bùi Dực, cùng lão gia tử luyện thái cực quyền.

Đây là điều mà lần trước Tô Tử Bảo trở về phát hiện ra, ông có thói quen là mỗi sáng sớm đều luyện thái cực quyền, Bùi Dực mỗi lần trở về đều tập

cùng ông, tình cảm của hai ông cháu cực kỳ tốt. Tô Tử Bảo không biết tí gì, ông cũng rất kiên nhẫn, còn đặc biệt dạy cho cô một lượt, vì vậy bây giờ cô cũng đã có thể tập cùng bọn họ.

Lão gia từ động tác vô cùng chuẩn, không giống với những cái gọi là thái cực quyền mà không có tác dụng gì kia, ngược lại có một loại cảm giác tự nhiên như một đạo pháp cổ.

"Thái cực quyền của ông so với trên TV không hề giống nhau." Tô Tử Bảo vừa đi theo Bùi nghiêm khoa tay múa chân vừa nói, "Cảm giác phức tạp hơn nhiều."

Bùi Nghiêm nhìn động tác của Tô Tử Bảo, khích lệ nói, "Đúng vậy, so với lần đầu thì đã có tiến bộ rất lớn."

"Tháng trước từ sau khi trở về cô còn định dùng thời gian rảnh để luyện tập, kết quả tra một lượt mà cũng không tìm được phiên bản như của ông, cuối cùng cháu còn phải làm mẫu cho cô ấy." Động tác của Bùi Dực vẫn rất trôi chảy đẹp mắt, cười nhạo nói, "Lén lút luyện tập hơn nửa tháng mới được như vậy, ông khen cô ấy quá rồi. Nhớ lúc đầu cháu học, chỉ tốn có vài ngày."

Bùi Nghiêm bảo vệ Tô Tử Bảo nói, "Cháu khi đó tuổi còn nhỏ, đương nhiên sẽ nhớ nhanh hơn một chút. Huống chi lúc đó cháu học là vì muốn ra ngoài đánh nhau để thành người hùng, A Bảo luyện là để có cơ thể khỏe mạnh, học có nhanh hay không không quan trọng, chăm sóc cơ thể vẫn là quan trọng nhất."

"Ông nói rất đúng." Tô Tử Bảo mỉm cười đáp, còn đắc ý liếc Bùi Dực.

Bùi Dực cười cười, ba người vui vẻ hòa thuận.

Đợi đến lúc bọn họ luyện xong cũng mới bây giờ, Bùi Kỳ Thành bọn hắn lần lượt rời giường, mọi người đều đến phòng ăn sáng. Hạ Thừa Diệp cùng Bạch Phương Phi cũng ở đây, dựa vào sắc mặt của bọn họ thì hoàn toàn nhìn không ra đêm qua đã có chuyện gì xảy ra.

"Tối hôm qua hình như nghe thấy phòng phía trước của các con có tiếng động, xảy ra chuyện gì vậy?" Bạch Lan Chi hỏi.

Bùi Đình Vũ lập tức nói, "Không có chuyện gì đâu ạ, chỉ là con bị ngã, mới hô một tiếng, kinh động đến mọi người."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71-3: Bắt gian tại giường 3

"Ngã ở đâu? Có bị thương nặng không?" Bạch Lan Chi quan tâm hỏi, nhìn Bùi Đình Vũ, phát hiện khuôn mặt cô có chút sưng vù, bọng mắt nặng trĩu, nhìn qua liền thấy tối qua ngủ không ngon.

Bùi Đình Vũ vội vàng che giấu nói, "Không sao, không bị thương ạ."

Bạch Lan Chi gật gật đầu, nhìn về phía đứa con trai mà mình cảm thấy đắc ý nhất - Bùi Kỳ Thành, lại phát hiện anh hình như cũng không ngủ ngon, còn nữa, Hạ Thừa Diệp bọn họ thoạt nhìn đều rất mệt mỏi.

Nhất là Bạch Phương Phi, ánh mắt đều sưng lên rồi.

"Sao nhìn các con đều như ngủ không giấc vậy? Chẳng lẽ là đột nhiên quay về nên chưa quen?" Bạch Lan Chi nghi ngờ nói.

Bùi Kỳ Thành mệt mỏi nói, "Sao có thể chứ? Buổi tối hôm qua còn ngủ rất ngon, có thể là ban ngày quá mệt mỏi, buổi tối lại ngủ muộn. Công ty của con vẫn còn việc, con đi trước đây."

"Ừ, đi đi." Bạch Lan Chi gật đầu.

Buổi họp gia đình của Bùi gia bắt đầu từ hôm qua đến sáng nay, mọi người ăn điểm tâm xong liền ai về nhà nấy, Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực sau khi chia tay ông, liền rời khỏi nhà lớn Bùi gia.

Trên xe, Bùi Dực nói với lái xe Bùi Tiểu Xuyên, "Đến đại học Hải Thành."

Ngày mùng 1 tháng 9, đại học Hải Thành khai giảng.

Tô Tử Bảo trước kia du học ở nước M, lúc cưới Bùi Dực liền chuyển về Hải Thành, đến nay là đang học năm ba, chuyên ngành quản lý học viện Thương Mại.

"Thôi, lái Cayenne quá huênh hoang." Tô Tử Bảo cúi đầu lật xem văn bản tài liệu, cũng không ngẩng đầu lên nói.

Bùi Dực cười, "Hải Đại còn thiếu nhà giàu sao? Sợ cái gì? Còn nữa nếu em thích giản dị, không lái vào trường. Chẳng lẽ em muốn đi qua, vậy thì em chắc sẽ bị muộn rồi."

"Được rồi." Tô Từ Bảo khép lại văn kiện trong tay, chuông điện thoại vang lên, Tô Từ Bảo liếc mắt nhìn người gọi, Tống Anh Kiệt.

Giọng điệu của Tống Anh Kiệt vẫn lắc cắc như trước, "Hắc, Tô tổng giám sát, cậu đoán xem giờ tôi đang ở đâu? Trong mắt chỉ toàn có phụ nữ, chân dài eo nhìn hoa cả mắt. Haha, nói thật ra, tôi đang cùng với Thẩm Hề và đạo diễn Trương ở học viện điện ảnh để chọn nữ diễn viên chính, cậu qua đây đi."

"Mọi người chọn diễn viên chính ở học viện điện ảnh Hải Thành? Đạo diễn cùng biên kịch quyết định là được, bọn họ chọn diễn viên, cậu đến ký là được." Tô Từ Bảo vốn là sững sờ, sau đó nói tiếp, "Hôm nay tôi phải đi học."

Đầu bên kia điện thoại Tống Anh Kiệt bối rối, "Cậu là nhà sản xuất phim, cậu không đến sao? Đợi đã, khai giảng là có ý gì?"

"Tống Thiếu, chẳng lẽ cậu quên rồi à, năm nay tôi là sinh viên năm 3, vừa mới nghỉ hè xong, hôm nay ngày mùng 1 tháng 9 sẽ khai giảng. Mọi người không phải là cũng nhân cơ hội học viện điện ảnh khai giảng nên mới đi tìm người sao? Hải Đại cũng khai giảng rồi, có gì lạ đâu?" Tô Từ Bảo hỏi lại.

Tống Anh Kiệt giọng bất đắc dĩ, "Vậy mà tôi lại quên mất tổng giám sát của chúng ta vẫn còn là một sinh viên. Nhưng mà đạo diễn Trương cùng Thẩm Hề muốn cô nhất định phải tự mình xác nhận mới được."

"Vậy được rồi, buổi lễ khai giảng hôm nay tôi sẽ đi báo vắng mặt, có lẽ sẽ không sao, buổi chiều tôi sẽ đến học viện điện ảnh Hải Thành để tìm mọi người." Tô Từ Bảo nói.

Bên kia Tống Anh Kiệt vừa mới cúp điện thoại.

Chương 71.4. Bắt gian tại giường.

Tô Từ Bảo nói với Bùi Dực ở bên cạnh, "Cuốn sách mới của Thẩm Hề《 Nhân danh tình yêu 》 hiện đang rất hot, chúng ta ký hợp đồng với bên Bùi Hàn Vãn, trong cuốn sách bản mới nhất chúng ta dùng hoàn toàn hình của nhân vật chính, tặng kèm thêm một cái mv, hiện tại bọn họ đến học viện Hải Thành để tìm nữ diễn viên chính. Đợi đến chiều em cũng phải đi, anh đi không?"

《 Nhân danh tình yêu 》 chính là phim truyền hình chuyển thể của bọn họ, hiện tại phim truyền hình còn chưa bắt đầu thì đã tạo làn sóng đầu tiên rồi.

"Không đi." Bùi Dực cự tuyệt.

Tô Từ Bảo trừng lớn mắt, "Này, anh là tổng giám đốc của Đế Tước đó, đừng mặc kệ mọi chuyện như vậy chứ?"

"Em thấy anh để ý mọi chuyện lúc nào chưa?" Bùi Dực nhàn nhạt hỏi lại, hàng lông mi sắc bén chớp chớp.

Tô Từ Bảo ồm một tiếng thiếu chút nữa quên mất, công tử đào hoa nhất Hải Thành của chúng ta, thứ am hiểu nhất đúng là ăn uống chơi đùa, làm gì có lúc nào làm chuyện đứng đắn chứ.

"Người ngu xuẩn mới đâm đầu vào làm, người thông minh chỉ cần ngồi nhìn tổng thanh tra tài vụ hỗ trợ kiếm tiền là tốt rồi." Bùi Dực lười biếng nằm trên ghế sofa của xe hơi, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Tống Anh Kiệt chính là đôi mắt của anh, có Tống Anh Kiệt ở đấy, Bùi Dực không cần phải đi. Huống chi, việc nhỏ như vậy tin chắc Tô Từ Bảo sẽ làm tốt.

So với việc nhỏ này, Bùi Dực còn có chuyện quan trọng hơn cần làm.

Tô Từ Bảo khoe miệng co rút, anh không làm việc đảng hoàng, còn nói người tích cực tiến về phía trước là ngu xuẩn? Thật sự là lười chết đi được, ngay đến cả tiền mà cũng lười đếm.

Được rồi, ông lớn đây thích thế nào thì thế ấy. Nếu Bùi Dực cần cù chăm chỉ, vậy thì thật sự không phải là công tử lười tiền rồi.

Hai vợ chồng nói chuyện câu được câu mất, rất nhanh đã đến cửa của đại học Hải Thành, Tô Từ Bảo xuống xe.

Một sinh viên xinh đẹp bước ra từ Cayenne, lập tức dẫn tới không ít sự chú ý của những người đang chuẩn bị bước vào cổng trường.

"Xinh quá! Thi Tình, mau nhìn xem, sinh viên kia là sinh viên mới sao? Sao không nghe thấy là đại học Hải Thành của chúng ta còn có một nữ sinh xinh đẹp đến vậy." Một nữ sinh có gương mặt tròn cảm thán nói.

Đào Thi Tình ở bên cạnh khinh thường liếc Tô Từ Bảo, "Từ trong xe sang bước ra, nhất định là được người ta bao nuôi rồi."

"Cũng đúng. Những người có tiền thực sự của trường chúng ta, không phải là đều lái xe vào trường ta một cách hiên ngang sao, những loại phải xuống xe ở trước cổng trường thế này, nhất định là người tình của những kẻ có tiền. Ai, một nữ sinh như vậy, thật là đáng tiếc."

Đào Thi Tình khinh miệt nói, "Những gương mặt bây giờ có bao nhiêu là thật đâu chứ, nhìn mặt cô ta, không biết đã qua bao nhiêu lần chỉnh sửa."

"Cũng thế, làm sao có thể giống như Thi Tinh, mỹ nhân xinh đẹp tự nhiên, hoa hậu giảng đường của chúng ta chứ."

Đào Thi Tinh che giấu sự kiêu ngạo trên gương mặt, làm bộ khiêm tốn cùng nữ sinh kia đi vào trường học

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72-1: Người tình được bao nuôi 1

Tô Tử Bảo hoàn toàn không biết rằng trong mắt của người khác mình đã trở thành một người tình của một kẻ lắm tiền nào đó, đứng ở cửa đại học Hải Thành, nhìn cổng trường tràn đầy khí thế, hít sâu một hơi đi vào.

Kiếp trước cô học âm nhạc, đã từng trúng tuyển vào học viện âm nhạc quốc tế Duy Nạp, nếu như lúc ấy cô ra nước ngoài, chỉ sợ bây giờ đã trở thành một người làm nhạc rồi. Nhưng mà vì Hạ Thừa Diệp, Tô Tử Bảo lựa chọn ở lại trong nước, còn chưa tốt nghiệp mà đã chuyên tâm sáng tác cho Hạ Thừa Diệp rồi, nâng đỡ nổi tiếng cho một ca sĩ.

Giải trí Vân Đình dần dần có nghiệp vụ hơn, chỉ là chế tác ca khúc không thôi chưa đủ, còn phải tuyên truyền về phim điện ảnh và truyền hình, cô mới dần dần từng bước tiến tới vị trí tổng thanh tra.

Cô đứng thật từ bỏ từ dưới bỏ lên, bởi vì thời gian quá ít mà công việc quá nhiều, rất nhiều thứ học còn chưa được đầy đủ toàn diện. Kiếp này của cô, đã không còn chỉ là quản lý một công ty giải trí nữa.

Cô về sau có thể sẽ dính đến những thứ mà cô hoàn toàn không biết, huống chi bây giờ cô lại là con gái trưởng của Tô gia, cô tuyệt đối không thể ngồi nhìn tập đoàn Tô thị bị Tô Chấn Triết lòng muông dạ thú cướp mất.

Học tập vẫn rất quan trọng, vì vậy Tô Tử Bảo không nghỉ học, mà lựa chọn tiếp tục đi học, làm giàu thêm vốn kiến thức của bản thân. Trường đại học Hải Thành là trường được xếp vào top 5 các trường trong nước, có vô số nhân tài ưu tú được ra đời từ đây.

Đại học Hải Thành rất lớn, Tô Tử Bảo hôm trước còn nhận được tin nhắn của lớp trưởng, bằng không thì thật đúng là không thể tìm thấy phòng học. Vừa bước vào thì liền có chuông vào học, phóng mắt nhìn, trong phòng học đông nghịt người, lớp trưởng đứng ở trên bục giảng, rõ ràng là đã nhìn thấy ảnh của Tô Tử Bảo ở trên học bạ, liếc mắt một cái liền có thể nhận ra.

"Cậu là sinh viên mới chuyển đến đây học, đúng không?"

Tô Tử Bảo gật đầu.

"Cậu vào tìm chỗ ngồi đi đã."

Tô Tử Bảo đang không biết nên ngồi ở đâu, liền nhìn thấy một nữ sinh tóc dài màu đỏ rượu vẫy vẫy tay, là Lê Hàn. Không ngờ lại trùng hợp đến vậy, là bạn học của cô.

Tô Tử Bảo đi đến ngồi xuống bên cạnh cô, cười nói, "Lê Hàn, thật khéo quá, không nghĩ tới cậu cũng ở lớp này."

"Không khéo. Chuyên ngành này chính là chuyên ngành mà tớ xem trọng nhất trong học viện Hải Thành, trong chuyên ngành này thì lớp này là lớp tốt nhất. Trước đây nghe nói cậu đến Đế Tước làm tổng thanh tra, tớ liền đoán là cậu nhất định sẽ chọn học viện này, không nghĩ tới lại đoán trúng thật." Lê Hàn nói.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72-2: Người tình được bao nuôi 2

Tô Tử Bảo đột nhiên nhớ ra, vị này chính là người theo đuổi vị tổng giám đốc thần bí của meco, chọn hệ quản lý chuyên nghiệp cũng là hợp tình hợp lý.

Tô Tử Bảo vô cùng xinh đẹp, ngũ quan tinh xảo giống như tranh vẽ vậy, chân mày lá liễu đôi mắt to, cái cằm nhọn, trong giới giải trí là nơi tụ họp rất nhiều mỹ nhân cũng phải phong cô là một cái bình hoa, mặc dù là nghĩa xấu, nhưng cũng đủ để minh chứng cho vẻ đẹp của cô.

Bây giờ vừa tới lại liền có thể ngồi cạnh Lê Hàn, hai đóa hoa hợp lại, đương nhiên sẽ khiến cho người ta chú ý, nhao nhao bình luận rồi.

"Thì Tinh, cậu xem, đây không phải là đũa được bao dưỡng mà sáng nay chúng ta gặp sao?" Nữ sinh mặt tròn kinh ngạc nói.

Đào Thi Tinh không nghĩ tới một nữ sinh xinh đẹp như vậy lại ở cùng phòng với mình, đại học Hải Thành cũng có vài hoa khôi, trong lớp này đã có hai người, cô cùng Lê Hàn, hiện tại lại có một sinh viên không quen biết chuyển đến, càng thêm đáng ghét.

"Cũng dám chỉ tiền đây, vậy mà cô ta cũng thông được đường để đến lớp của chúng ta." Đào Thi Tinh khinh thường nói. Trong lớp này đều là những học sinh học khá, bởi vì chuyên ngành này có hơi khó, cho nên cũng có một số người bỏ tiền ra để được vào đây. Đào Thi Tinh thuộc về nhóm người ở phía trước, còn là người nổi bật trong số đó, vì vậy mới kiêu ngạo.

"Các cậu quen sinh viên mới đến sao?" Bên cạnh lập tức liền có một nữ sinh tò mò hỏi.

Trần Viên nói, "Buổi sáng hôm nay nhìn thấy cậu ta ở cổng trường, đi ra từ một chiếc Cayenne màu đen, chiếc xe kia cũng phải vài trăm vạn."

"Trong trường những công tử có tiền chân chính có ai là không đỗ xe trong bãi đỗ xe của trường chứ, cũng chỉ có loại ngồi xe của người khác mới xuống xe ở cổng trường thôi." Đào Thi Tinh nói.

Mấy nữ sinh xung quanh lập tức lộ ra vẻ đã thông suốt.

"Tớ đã nói rồi mà, nữ sinh xinh đẹp như vậy, chắc chắn là sớm đã bị người ta bao dưỡng rồi."

"Đúng thế, đúng thế."

...

"Các em yên lặng một chút. Bạn Liễu Thiên Thiên của lớp chúng ta tạm nghỉ học, năm nay sẽ không lên lớp cùng với mọi người nữa." Thầy Điền nói với mọi người.

Tô Tử Bảo suy nghĩ một chút, Lê Hàn là bạn học của Liễu Thiên Thiên, bị lộ tin đồn xấu như vậy, hiện tại chắc là chẳng còn mặt mũi để gặp ai.

"Ồ? Liễu Thiên Thiên sao lại nghỉ học thế? Kì lạ." Có người khó hiểu, rõ ràng không phải là người của Hải Thành, nghỉ hè không ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72-3: Người tình được bao nuôi 3

"Cậu còn không biết sao, trong buổi tiệc của Liễu Thiên Thiên bị phát video cậu ta ngủ cùng người khác, đều đã đăng lên báo rồi, cậu ta làm gì còn mặt mũi để đến trường." Lập tức có người giải thích nghi hoặc.

Diễn Duyệt biết rõ chuyện này nên cũng không muốn nhiều lời, lập tức chuyển di dời sự chú ý nói, "Nào chúng ta cùng chào đón sinh viên mới tới, bạn Tô Tử Bảo. Bạn Tô là sinh viên học ở nước M mới chuyển về học, giới thiệu một chút với mọi người đi."

Tô Tử Bảo đứng lên cười khách khí với mọi người, "Chào mọi người, tớ là Tô Tử Bảo."

Nụ cười này, xinh đẹp động lòng người. Lập tức khiến không ít nam sinh nhìn đến ngây cả người, liền đem gọi Tô Tử Bảo cũng là hoa khôi.

Tìm được lớp của mình, lấy được sách vở của học kỳ mới, Tô Tử Bảo học ngoại trú nên cũng không phải ở ký túc xá, xem thời khóa biểu một chút, phát hiện buổi chiều không có lớp, liền trực tiếp gửi tin nhắn cho Tống Anh Kiệt, hỏi bọn họ ở đâu trong học viện điện ảnh, hẹn chỗ gặp mặt.

Cô sẽ chuẩn bị chuẩn đi, đi tìm bọn họ.

"Cậu phải đi rồi à?" Lê Hàn nhìn Tô Tử Bảo, hỏi.

Tô Tử Bảo gật đầu, "Ừ. Phim truyền hình chọn nữ nhân vật chính, bọn họ muốn tớ qua xác nhận. Lê Hàn, nếu cậu không có việc gì, thì đi cùng tớ cho vui?"

"Tớ không đi đâu. Cậu bây giờ vẫn làm ở bên Đế Tước à? Bận thế có giải quyết hết được việc không?" Lê Hàn hiếu kỳ hỏi.

Tô Tử Bảo cười nói, "Phiền cậu có thể cho tớ mượn bài vở để ghi chép được không? Đương nhiên là sẽ lấy công việc bên kia làm trọng, nhưng mà cũng sẽ tận lực để lên lớp."

"Ok, chép vở của tớ cậu sẽ không lo rớt tín chỉ." Lê Hàn nói.

Tổng Anh Kiệt không trả lời tin nhắn, ngược lại Thẩm Hề lại gọi điện thoại đến.

"Lúc nào tan học? Tòí đứng ở cổng trường học của cô."

Tô Từ Bảo kinh ngạc cười cười, "Thẩm Hề? Sao cậu lại đích thân đến đây thế?"

"Đón cô." Giọng nói ở đầu bên kia điện thoại hơi ngập ngừng sau đó lại nói, "Phòng vẫn chừng một trăm diễn viên, vừa vặn đi ra ngoài hít thở không khí."

"Được, tôi lập tức tới ngay."

Tô Từ Bảo mới vừa ra khỏi cửa Đào Thi Tình đã nói, "Tớ đã nói là, cô ta đến đây chỉ là để lấy tiếng thôi, nhìn xem, bây giờ đã chuẩn bị đi rồi."

"Thật sự là được bao dưỡng sao?" Có người tò thái độ hoài nghi.

"Không tin chúng ta đi xem, xem bên ngoài có phải là có xe sang đang chờ đón cậu ta không."

Đội bọn họ đi theo Tô Từ Bảo ra đến ngoài cổng trường, quả nhiên trông thấy có một cỗ xe sang trọng chờ ở cửa ra vào, Tô Từ Bảo trực tiếp liền lên xe.

"Thật sự là được người khác bao nuôi!" Có nữ sinh cảm thán.

Đào Thi Tình nói, "Chiếc xe này, không phải là chiếc xe mà buổi sáng đã đưa cậu ta tới. Cô ta, chân đứng hai thuyền sao?"

Vì vậy ngày hôm sau, liền có tin tức Tô Từ Bảo là tình nhân được bao dưỡng, hơn nữa còn bắt cả hai tay được truyền ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73-1: Nữ nhân vật chính Tô Gia Hân 1

Trên đường đi Tô Từ Bảo cũng đã biết được tình hình đại khái, vừa sáng sớm bọn họ đã đến học viện điện ảnh để mượn phòng phỏng vấn, bởi vì bộ phim này là về đề tài vườn trường, Đế Tước cũng không có diễn viên phù hợp, cho nên bọn họ dứt khoát đến đây xem ở học viện điện ảnh có hạt giống tốt nào không.

Kết quả phỏng vấn cả ngày mà chẳng tìm được nữ nhân vật chính phù hợp, ngược lại lại tìm được không ít vai phụ, cuối cùng bọn họ còn cảm thấy những người này, còn không bằng mấy nghệ sĩ của Đế Tước.

"Nữ phụ chính là nữ nhân vật chính của bộ phim《 thanh xuân tẻ niên 》 lần trước, Y Mỹ Thiên, nam phụ cũng chọn nam chính của bộ phim lần trước là Cam Tuấn, một số vai phụ quan trọng khác cũng chọn gần xong rồi, chỉ là nhân vật nam chính nữ chính, đều không có cái khí chất mà tôi muốn." Thẩm Hề ngừng xe, hai người đi về phía phòng phỏng vấn.

"Chị, sao chị lại đến trường bọn em?" Tô Gia Hân đứng trước mặt Tô Từ Bảo, trừng lớn mắt nhìn cái người đang mặc cả một bộ đồ trắng đứng cạnh cô, Thẩm Hề ôn nhu như bước từ trong truyện tranh ra, hai mắt tỏa sáng, "Cái này... Đây không phải là tác giả đẹp trai Thẩm Hề sao? Oa! Thẩm Hề, anh mở cuộc họp mặt ký tên ở trường em sao? Ở đâu, ở đâu!"

Tô Từ Bảo lúc này mới nhớ tới em gái của mình cũng là học sinh của học viện điện ảnh, hơn nữa cô chọn chuyên ngành này còn là vì cô thích ảnh đế Sở Phi Mặc, cho nên sống chết gì cũng phải học trường của Sở Phi Mặc từng học năm đó, học cùng chuyên ngành.

Nha đầu kia tự mình vụng trộm đăng ký nhập học, cả nhà không ai ngăn được.

Về sau ba mẹ liền nghĩ, nó học chuyên ngành nào thì chẳng phải là cũng giống nhau sao? Dù sao người nhà cũng chẳng trông chờ gì vào cô, chờ sau khi tốt nghiệp thì nhét cô vào tập đoàn Tô thị là được, cũng mặc kệ cho cô học.

"Không phải là họp mặt ký tên, bọn anh tới tuyển diễn viên." Thẩm Hề kinh ngạc nhìn Tô Gia Hân, lại nhìn một chút Tô Từ Bảo, đây là hai chị em, vậy mà lại chẳng giống nhau chút nào.

Tô Gia Hân ánh mắt sáng lên, "Chị, bọn chị tuyển diễn viên sao không nói với em một tiếng? Em là em gái ruột của chị đấy!"

"Chính vì em là em gái ruột của chị, vì vậy chị mới không nói với em. Chị biết em muốn tiến vào ngành giải trí, nhưng mà chị phải nói với em vài chữ là, không có cửa đâu!" Tô Từ Bảo về mặt kiên quyết, "Đội em tốt nghiệp thì đến tập đoàn Tô thị rèn luyện, quay phim gì gì đó đừng nghĩ đến."

Thiên kim nhà giàu, làm gì có ai đi làm mình tính? Nhất là bọn họ lại là nhà quyền thế lâu đời, bình thường chơi đùa thì còn được, dính đến loại vấn đề này, thì không thể thỏa hiệp được.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73-2: Nữ nhân vật chính Tô Gia Hân 2

"Chị, em còn chưa quay thử, chị đã đẩy em ra rồi. Nếu chị không giúp em đi cửa sau, thì tốt xấu gì cũng phải cho em cơ hội chứ." Tô Gia Hân cố gắng nói lý.

Tô Tử Bảo lườm cô, "Chị là nhà sản xuất, chị nói là được. Thẩm Hề, đi, chúng ta đi, mặc kệ chị nó."

"Này, chị! Chị ruột oi! Chị đừng như thế!" Tô Gia Hân nóng nảy, đi theo Tô Tử Bảo đằng sau, cầu xin dọc cả một đường.

Thẩm Hề ở bên cạnh nhìn chị em nhà này, cũng hiểu được sự lo lắng của Tô Tử Bảo, cho nên cũng không nhiều lời.

Chờ sau khi Tô Tử Bảo đến nơi, nhìn thấy Tống Anh Kiệt cùng đạo diễn Trương Tấn, mọi người hàn huyên vài câu sau đó liền bắt đầu làm việc, bên văn hóa Thời Quang vẫn đang chờ tranh của bên này, vì vậy lúc này đây kế hoạch đang tương đối gấp.

Đợi đến lúc trời đã tối đen, mọi người ở học viện điện ảnh đều đã ra về, mà vẫn chưa tìm được nữ nhân vật chính.

Thẩm Hề nói, "Tô Tử Bảo, tôi lúc trước có hợp tác với một nam diễn viên cũng không tệ lắm, anh ta tự mở phòng làm việc riêng, hay là tôi hẹn anh ta nói chuyện, cô đến xem một chút được không?"

Bởi vì bộ phim này Tô Tử Bảo bọn họ phải tiêu phí toàn lực để chế tác, cố gắng để có thể thành công ngay lần đầu, vì vậy hy vọng có thể ký hợp đồng với diễn viên trong công ty, tránh trường hợp nâng đỡ cho người của công ty khác. Nhưng mà ảnh đế này cũng chẳng phải là cái trắng trên đường (*Ý nói là tìm ở đâu cũng có), không hề dễ tìm như vậy, chỉ có chờ đặt lịch.

"Được." Tô Tử Bảo gật đầu.

Thẩm Hề nhìn vẻ mặt mệt mỏi của cô, cười nói, "Tôi sẽ hết sức đề nghị với anh ta về chuyện ký hợp đồng với Đế Tước. Đương nhiên, đối phương không thiếu tiền, vào giới giải trí cũng chỉ là vì muốn chơi đùa, cho nên tôi sẽ cố hết sức dù có được hay không."

6 giờ sáng hôm nay Tô Tử Bảo đã luyện thái cực quyền cùng ông, buổi sáng lại ở trường học vất vả, buổi chiều lại còn phỏng vấn, đúng là mỗi một đến cực điểm.

"Người anh nói là Lục Yên Chi?" Tô Tử Bảo hỏi. Cô kiếp trước là Tô Tử, đối với người trong giới, rất rõ ràng.

Thẩm Hề gật đầu, "Đúng, cô cảm thấy thế nào?"

"Nếu như nhân vật nam chính là anh ta, vậy thì tôi không còn phải lo lắng gì nữa rồi. Lúc trước anh ta làm nam phụ trong bộ phim chuyển thể của anh, tôi đã thấy được kỹ thuật diễn xuất của anh ta, nếu không phải là anh ta không ký hợp đồng với công ty, không có ai nâng đỡ, vậy thì sẽ không hề thua kém gì Sở Phi Mặc." Tô Tử Bảo nói.

Tô Gia Hân lập tức mất hứng, nói, "Lục Yên Chi cái gì chứ, còn chưa nghe qua bao giờ, sao có thể so với Sở Phi Mặc chứ!"

"Em im miệng." Tô Tử Bảo liếc cô, "Mấy giờ rồi, còn không về đi."

Tô Gia Hân vội vàng tỏ ra đáng thương nhìn Tô Tử Bảo, "Chị, chị cho em một cơ hội đi."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73-3: Nữ nhân vật chính Tô Gia Hân 3

"Tô Tử Bảo, tôi thấy kỹ năng diễn xuất của em gái cô, còn tự nhiên hơn những người đến phỏng vấn này." Thẩm Hề nhìn không được cười nói. Tô Gia Hân quần lấy Tô Tử Bảo đến tận trưa, các loại chiêu trò, uy hiếp dụ dỗ, vừa đám vừa xoa, anh cảm thấy Tô Tử Bảo mệt mỏi như vậy nguyên do tám

phần là do cô em gái này gây nên.

Tổng Anh Kiệt cũng cười nói, "Đúng, cô ấy ở đây cả buổi trưa, toàn thân đều là đùa giỡn. Tôi thấy, rất hợp với nữ chính trong sách của Thẩm Hề."

"Mau nhìn đi, chị! Chị xem kìa, ngay cả tác giả với người phỏng vấn đều cảm thấy em diễn không tệ, chị cũng cho em cơ hội nha." Tô Gia Hân cầu khẩn, đôi xinh đẹp to tròn đáng thương nhìn qua Tô Tử Bảo, Tô Tử Bảo nhìn thấy cũng mềm lòng.

Thẩm Hề thấy cảnh này, dứt khoát liền cầm lấy kịch bản để phỏng vấn đưa cho Tô Gia Hân.

Tô Gia Hân vội vàng nói, "Không cần xem! Hôm nay nhìn mọi người quay thử nhiều lần như vậy, em đã nhớ hết tình huống cùng lời thoại rồi!"

Nói xong, cũng không chờ Tô Tử Bảo cự tuyệt, mà bắt đầu diễn luôn. Không có người diễn cùng, tự diễn một mình chính là để kiểm tra xem sự nắm bắt được tình cảm của người đó, không ít người đến phỏng vấn đều có chút căng thẳng và không nhập vai, hoặc là làm bộ làm tịch quá mức, duy chỉ có Tô Gia Hân, không hề thấy sự căng thẳng, hoàn toàn nhập vai.

Chờ sau khi diễn xong, cô liền chờ mong nhìn Tô Tử Bảo, "Chị, nguyên tác của bộ tiểu thuyết này em đã xem qua rồi! Em thích nhân vật nữ chính trong này nhất, chị thấy thế nào? Em diễn cũng được đấy chứ."

Tô Tử Bảo không nói lời nào, ngược lại Thẩm Hề lại vỗ tay, "Đúng vậy, chính là nữ nhân vật chính trong bộ tiểu thuyết của tôi. Tô Tử Bảo, xem qua nhiều người như vậy rồi, tôi cảm thấy, Tô Gia Hân rất phù hợp."

"Tuy rằng tôi không hiểu nhiều về chuyện chọn diễn viên, nhưng mà kỹ năng diễn này, Để Tước chúng ta ký hợp đồng cùng, chắc chắn là có lời chứ không thiệt. Tô Tử Bảo à, bảo bối tốt như vậy ở trong nhà mà cô cứ giấu, đúng thật là không phải." Tổng Anh Kiệt cười tùm tùm nói.

Ngay đến cả Trương Tân cũng nói, "Diễn thử rất tốt, không hề căng thẳng chút nào, rất tự nhiên, rất thích hợp làm diễn viên."

Tô Gia Hân đương nhiên là không căng thẳng rồi, cô từ nhỏ đến lớn, không sợ trời không sợ đất đấy. Hơn nữa lúc trước cô còn có thể chống lại cả nhà để vào học viện điện ảnh học, vậy thì chắc chắn là sẽ có chút thiên phú đấy, bằng không thì cũng không có khả năng thi đậu.

Vốn dĩ thân chủ của cơ thể này cũng không quá quan tâm đến em gái mình, cũng không nhìn thấy được năng khiếu của cô em gái, nhưng mà bây giờ Tô Tử Bảo nhìn thấy rồi, quả thật là không tệ, cô cảm thấy rất vui vì bản thân mình có được cô em gái này.

Nhưng mà cô cũng biết rõ, người của Tô gia không thể tiến vào ngành giải trí.

"Chị!" Vành mắt của Tô Gia Hân đỏ lên, thấy Tô Tử Bảo mặt không biểu tình, cho rằng hay là cô muốn cự tuyệt.

Tô Tử Bảo rút cuộc thở dài, "Được, chị đồng ý, nhưng mà chúng ta phải hứa với nhau 3 điều."

"Thật tốt quá! Đừng nói ba điều, mười điều cũng được!" Tô Gia Hân ôm Tô Tử Bảo hoan hô.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74-1: Xin lỗi, tớ kết hôn rồi 1

"Điều đầu tiên, mỗi lần gặp Sở Phi Mặc đừng giống như mèo gặp chuột. Trước kia em thích mình tinh chị mặc kệ, bây giờ em là một diễn viên, một người nghệ sĩ, phải biết lo trước tính sau, em phải chuẩn bị tâm lý trước. Về sau sẽ không được tự do như vậy, cũng không được tự do như nhị tiểu thư Tô gia, nếu em cảm thấy không thể tiếp nhận được cái quy tắc này, thì cũng đừng bước vào giới giải trí." Tô Tử Bảo nhìn chăm chăm vào cô, nghiêm túc nói.

Tô Gia Hân nháy mắt gật gật đầu.

"Điều thứ hai, làm diễn viên em phải coi như mình là diễn viên, chuẩn bị cho tốt. Không phải là Tô Gia Hân, cũng không phải là em của Tô Tử Bảo chị. Trong đoàn làm phim sẽ không có ai nuông chiều em, nếu em còn mang cả cái tính đại tiểu thư kia bước vào giới giải trí, thì đến thế nào sẽ về như thế."

Tô Gia Hân tiếp tục gật đầu. Hiện tại Tô Tử Bảo có nói cái gì, cô đều đồng ý trước rồi sau này nói sau.

Tô Tử Bảo thấy bộ dạng như vậy của cô liền thấy đắc dĩ, sau cùng nói, "Điều thứ ba cũng là điều quan trọng nhất, phải biết tự bảo vệ mình."

Tô Gia Hân vành mắt đỏ lên, ôm lấy Tô Tử Bảo, cảm động nói, "Cảm ơn chị."

Tuy rằng Tô Tử Bảo không muốn Tô Gia Hân tiến vào ngành giải trí, nhưng mà cho dù cô là chị của con bé, thì cũng không có quyền bóp chết quyền lợi của nó.

Đây là con đường mà bản thân Tô Gia Hân lựa chọn, người nhà ép thì cũng hết cách, nói không chừng lại bị người khác lợi dụng khiến cho Tô Gia Hân bị tổn thương. Ở truyền thông Đế Tước, tốt xấu gì mình cũng có thể che chở cho cô.

Hơn nữa nếu như không phải là em gái của cô, mà là nữ sinh khác mà lại được sự đồng ý của Thẩm Hề cùng đạo diễn trương, thì cô đã sớm đồng ý rồi.

Cũng bởi vì Tô Gia Hân là em gái của mình, mà bây giờ lại không cho cô phát triển năng lực của mình, điều này đối với cô mà nói, cũng là một sự không công bằng.

Chuyện nữ nhân vật chính của phim đã được quyết định như thế.

Ngày hôm sau Thẩm Hề đã bàn bạc xong với Lục Yến Chi, Tô Tử Bảo bởi vì còn bận đi học, nên đều giao cho Tống Anh Kiệt, ký hợp đồng.

Lục Yến Chi cùng Tô Gia Hân vội vàng chụp ảnh, thu mv, Tô Tử Bảo cũng đã viết một đoạn nhạc, còn việc điền từ thì ném cho Thẩm Hề, kiếp trước khi cô còn là Tô Tử cô cũng thường xuyên làm như vậy.

Cô soạn anh viết, hai người làm tri kỷ nhiều năm, rất ăn ý.

"Này, nhạc phổ đây, về việc điền từ thì giao cho anh." Tô Tử Bảo ngồi sát cửa sổ, đưa bản thảo cho Thẩm Hề.

Đây là nhà của anh, vô cùng vắng lặng, hai nữ giúp việc bình thường đều ở gần đây, không ở trong nhà, vậy nên chỉ có một mình anh ở rất trống rỗng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74-2: Xin lỗi, tớ kết hôn rồi 2

Giữa hai người có một cái bàn trà, phía trên bày đồ uống trà rất tinh xảo, nước được nấu sôi ở trong ấm, Thẩm Hề tiếp nhận khuôn nhạc, cùng theo giai điệu, nhịp điệu hừ một cái, cầm lấy bút máy bắt đầu viết lời.

Tô Tử Bảo cũng không quấy rầy anh, cầm lấy dụng cụ ở trước mặt bắt đầu pha trà, động tác ưu nhã, khéo léo như một bậc thầy về pha trà vậy, có một sự mỹ cảm rất tự nhiên.

Thẩm Hề viết ca từ, ngẩng đầu nhìn Tô Tử Bảo, bỗng dưng sững sờ. Động tác thật sự rất quen mắt, rất giống một người.

Tô Tử Bảo vẫn chưa hề phát hiện ra, đợi đến lúc pha trà xong đặt ở trước mặt Thẩm Hề, mới phát hiện ra đối phương dùng một loại ánh mắt rất phức tạp nhìn cô.

"Sao thế tôi làm phiền đến anh rồi sao. Dùng trà cần yên tĩnh, uống trà có lẽ cũng có thể giúp anh có thêm linh cảm?" Tô Tử Bảo nhìn anh, nói.

Đây thật ra là lời nói lúc trước của Thẩm Hề. Thẩm Hề thích uống trà, trà có thể cho anh linh cảm. Tô Tử lúc trước vì muốn kéo Thẩm Hề vào làm biên kịch, ngẫu nhiên mà tạo ra được vô số kịch bản, còn cố ý học được trà nghệ. Về sau hai người đã thành bạn bè, Tô Tử thường đến pha trà, tài nghệ pha trà cực cao, rất thú vị.

Thẩm Hề nâng...ly trà, "Lúc cô pha trà, rất giống Tô Tử."

Tô Tử Bảo sững sờ, che giấu cười cười, "Bị anh phát hiện ra rồi. Thực ra kỹ năng pha trà tôi cũng học được từ cô ấy đấy, vì vậy giống thì cũng bình thường. Buổi chiều tôi còn có tiết, về phần viết lời phiên anh viết xong thì đưa cho Tống Anh Kiệt, chọn người thu âm là xong."

Thẩm Hề đưa mắt nhìn Tô Tử Bảo rời đi, cúi đầu uống một ngụm trà, tiếp tục viết.

Anh cũng không biết rốt cuộc anh đang làm cái gì. Tô Tử sẽ không chết vô ích, anh nhất định sẽ tra ra chân tướng cuối cùng.

Nhất định.

Thời gian lên lớp rất nhiều, Tô Tử Bảo cùng Lê Hàn kể vai sát cánh đi cùng nhau trên đường. Bởi vì tính cách khá hợp nhau, nên bây giờ hai người đã trở thành bạn thân.

"Lê Hàn thì ra đúng là học sinh giỏi, lần trước mất tiết, tớ đã xem vở ghi của cậu rồi bỏ sung rồi." Tô Tử Bảo cười nói.

Lê Hàn tùy ý nói, "Không cần khách khí."

"Đúng rồi, còn chuyện meco mà lần trước cậu bảo tớ hỏi, bởi vì gần đây chúng ta hợp tác cùng văn hóa Thời Quang, cũng thường xuyên liên hệ với Bùi Hàn Văn. Có một lần nhắc tới việc này, tớ hỏi qua một chút, nhưng mà Bùi Hàn Văn nói, anh ấy chưa từng thấy tổng giám đốc của meco bao giờ, cũng

không biết tại sao meco lại muốn thu mua văn hóa Thời Quang." Tô Tử Bảo nói, "Lúc đó đến ký hợp đồng chỉ là một người phụ trách của meco, anh ta cũng là về sau mới biết được, thì ra phía sau là tập đoàn meco."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 74-3: Xin lỗi, tớ kết hôn rồi 3

Lê Hàn chớp đôi mắt to xinh đẹp nói, "Cái này mới càng kỳ lạ. Nhưng mà Bùi Hàn Văn không đến nỗi phải giấu giếm cậu, xem ra anh ta thật sự không biết nguyên nhân. Tớ luôn cảm giác, lần cuối cùng mà meco ra tay ở trong nước chính là ở đây, như vậy thì chắc chắn là bọn họ có liên quan đến văn hóa Thời Quang. Cơ quan đầu não của Văn hóa Thời Quang là Dương Thành, xem ra tớ lại phải đến Dương Thành đi vài vòng rồi."

Đang lúc hai người nói chuyện, đột nhiên một nam sinh thoát nhìn rất nhã nhặn vọt ra, cầm một bó hoa, nhìn Tô Tử Bảo chân thành nói: "Tô Tử Bảo, tớ đã thích cậu ngay từ ánh mắt đầu tiên rồi, chúng mình tìm hiểu đi."

Người này Tô Tử Bảo nhìn mà cảm thấy rất quen mắt, nhìn về phía Lê Hàn chỉ thấy cô nhìn không được PHỐC một tiếng nở nụ cười, thấp giọng nói: "Đây là Lô Thanh Vân lớp trưởng lớp chúng ta, quản lý hội sinh viên, là nhân vật làm mưa làm gió trong đại học Hải Thành, những bài luận văn bình thường làm qua loa cũng có thể được đăng lên học báo, cậu lần nào cũng nói tớ là một sinh viên xuất sắc, đây mới thật sự là một sinh viên xuất sắc. Cậu ấy là người ngoại tình, gia thế không tồi xuất thân danh môn, lại rất ưu tú, tướng mạo cũng thanh tú, ở trường chúng ta có rất nhiều nữ sinh theo đuổi anh ta. Không ngờ vừa mới nhìn một cái đã nhìn trúng cậu."

Tô Tử Bảo nhìn bó hoa hồng trước mặt, không khỏi buồn bực, "Bạn Lô Thanh Vân à, hình như chúng ta còn chưa nói chuyện với nhau?"

"Đúng, nhưng mà tớ đã quan sát rồi, cậu đi học rất nghiêm túc, chăm chỉ khắc khổ, không giống như những người con gái bình thường khác chỉ thích trang điểm và xa xỉ phẩm, mỗi khi đến giờ nghỉ giữa giờ đều ghi chép bài. Mỗi lần đến hay đi đều rất vội vàng, tớ đoán là cậu đang vừa học vừa làm, bình thường phải làm cả hai việc cho nên mới khổ cực như vậy, vì vậy cho nên mới bị mất tiết. Nhưng mà không sao, về sau tớ sẽ cho cậu mượn vở để chép. Tớ rất thích người vừa xinh đẹp lại còn độc lập kiên cường như cậu, một sinh viên chăm chỉ tiết kiệm." Lô Thanh Vân vẻ mặt chân thành tha thiết.

Tô Tử Bảo không thể không nói, vị bạn học này thật đúng là "Quan sát tỉ mỉ", ngay đến cả "Làm việc ngoài giờ" đều nhìn ra, cô xem ra rất giống cô bé lọ lem, nhân vật chính trong những kịch bản máu chó?

"Xin lỗi, thật sự xin lỗi, tớ đã kết hôn rồi." Tô Tử Bảo nói thẳng.

Lô Thanh Vân trừng lớn mắt, "Không thể nào, sao cậu có thể kết hôn..."

Một sinh viên xinh đẹp độc lập chăm chỉ, nhìn thế nào cũng không giống như là người đã kết hôn.

Các sinh viên vây xung quanh để xem càng ngày càng nhiều. Bởi vì hai người trong cuộc này, một người là nhân vật làm mưa làm gió trong trường học, một người là sinh viên mới chuyển đến được nhận xét hoa khôi của giảng đường, hơn nữa còn có một hoa khôi Lê Hàn ở bên cạnh nữa, đương nhiên sẽ thu hút sự chú ý của những người bên cạnh.

"Có phải là đã kết hôn rồi hay không thì không biết, nhưng mà có đàn ông, còn không chỉ là một người đàn ông, thì đúng là có thật." Trần Viên đang vây xem nói.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 75-1: Bùi Dục là tiểu bạch kiểm*

(*Tiểu bạch kiểm: Ý chỉ những người đàn ông sống dựa vào phụ nữ)

Lô Thanh Vân tự cho mình là người nổi tiếng trong trường, nếu như ra tay, nhất định sẽ dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới Tô Tử Bảo lại cự tuyệt. Hoàn toàn vượt quá dự liệu của cậu ta.

Tô Tử Bảo cũng nghe thấy tiếng bàn luận của mấy nữ sinh ở bên kia, nhìn lướt qua thì đều là bạn học cùng lớp, chỉ là không biết tên là gì, nên cũng không so đo, liền kéo Lê Hàn đi.

"Tô Tử Bảo, đợi đã nào...! Cậu không chấp nhận tớ, chẳng lẽ thật sự giống như bọn họ nói sao, cậu được người khác bao nuôi? Tớ không tin." Lô

Thanh Vân ngăn Tô Từ Bảo lại nói.

Tô Từ Bảo nói thẳng, "Tớ nói là tớ đã kết hôn rồi, cậu có tin hay không thì tùy."

"Bị bao nuôi thì cứ nói là bị bao nuôi, còn nói thành kết hôn dễ nghe như vậy, cứ làm như bọn tôi không phát hiện ra là ngày đầu tiên đi học cậu đã lên xe, xuống xe trên một chiếc xe sang trọng vậy, còn không phải là xe của cùng một người. Một người chẳng biết đến từ xó xỉnh nào như cậu, chẳng lẽ cái xe sang trọng kia lại là xe của nhà cậu sao?" Trần Viên nói, sau đó lại nói với Đào Thị Tình, "Thị Tình, cậu nói xem tớ nói có đúng không?"

Cậu ta chĩa mũi nhọn vào Tô Từ Bảo như vậy, là bởi vì nam thân của cậu ta chính là người đã đi thổ lộ với Tô Từ Bảo!

Đào Thị Tình ở trước mặt mọi người lại rất để ý đến hình tượng của mình, cười nhạt nói, "Viên Viên, đây là chuyện riêng của bạn Tô, bạn ấy nói là kết hôn thì chính là kết hôn, kết hôn cùng bao nuôi thực ra cũng không có gì mâu thuẫn với nhau."

"Kết hôn rồi vẫn còn bị bao nuôi? Ngoại tình?" Lập tức có người hừ xùy một tiếng.

Tô Từ Bảo nhú mày, "Tùy mọi người muốn nói thế nào thì nói, phiền mọi người nhường đường cho, tôi phải đi về rồi."

Buổi tối cô còn có hẹn với Bùi Dực đi ăn cơm, không muốn phải lãng phí thời gian ở đây.

"Tô Từ Bảo, cậu không chấp nhận tớ thì cũng phải cho tớ một cái lý do. Hoặc là cậu cứ trực tiếp thừa nhận, là cậu bị bao nuôi đi." Lô Thanh Vân càn quấy. Cậu ta không tin rằng mình vô duyên vô cớ lại bị một nữ sinh từ chối, nếu như đối phương cự tuyệt cậu, khẳng định là đối phương có vấn đề.

Vì vậy Tô Từ Bảo cần phải thừa nhận mình bị bao dưỡng, thì mới có thể thấy rằng cậu không vô năng, mà là Tô Từ Bảo vô si.

Về phần kết hôn, cậu chắc chắn sẽ không tin. Dù sao đối với sinh viên mà nói, kết hôn vẫn có chút xa xôi.

"Cái này còn cần gì lý do, cậu không đẹp trai bằng tôi, không to cao như tôi, công phu trên giường cũng không tốt bằng tôi, Bảo Bảo nhà chúng tôi lại không mù, làm sao có thể để ý đến cậu được." Một âm thanh lười biếng vang lên sau lưng mọi người.

Tô Từ Bảo ánh mắt sáng lên, liền nhìn thấy Bùi Dực đi đến. Anh mặc áo sơ mi kẻ ca rô màu tím đậm, chiếc quần dài thẫm màu rộng rãi, đi một đôi giày đen cao cổ, mái tóc ngắn gọn gàng màu đen, khuôn mặt sắc sảo rõ ràng, đẹp trai mà thời thượng, rất giống những người mẫu trên bìa tạp chí.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75-2: Bùi Dực là tiểu bạch kiểm (*Tiểu bạch kiểm: Ý chỉ những người đàn ông sống dựa vào phụ nữ) 2

Các đường nét khuôn mặt đều rất sâu, đôi mắt hẹp dài giống như một vòng xoáy hút hồn người khác. Trên khuôn mặt trắng bóc là biểu lộ không trung, bên môi chứa đựng đáng cười động lòng người.

"Đẹp trai quá! Ai vậy, là người của học viện điện ảnh sát vách sao!" Có nữ sinh kinh hô.

Bùi Dực đi tới ôm Tô Từ Bảo, trên người anh có một loại khí chất quý phái rất tự nhiên, thoát nhìn tựa như một người của giới quý tộc vậy.

"Bùi Dực, sao anh lại tới đây?" Tô Từ Bảo trong mắt có vài phần vui vẻ.

Bùi Dực ngón trỏ cong lên gầy nhẹ lên trán cô, "Kịch tổ sắp chuẩn bị một bữa tiệc nhỏ, anh tới đón em"

Mấy ngày nay mv đã thu xong, người thu âm ca khúc chính là Bùi Thi Thi, bây giờ CD-ROM cùng tranh minh họa cũng đã đưa đến văn hóa Thời Quang bên kia, ngày mai sẽ có thể bắt đầu đem bán trên cả nước, mà đồng thời phim truyền hình cũng bắt đầu chuẩn bị kế hoạch quay rồi.

Tối nay các nhà chế tác chuẩn bị một bữa tiệc nhỏ, chúc mừng sự tuyên truyền lần 1 đã xong, đồng thời tuần sau cũng bắt đầu chuẩn bị quay phim.

Tô Từ Bảo đương nhiên là phải đến rồi.

"Bây giờ thì đã tin chưa, đây là chồng của Tô Từ Bảo." Lê Hàn phát phát tay với Lô Thanh Vân, "Tránh ra."

Lô Thanh Vân vẫn không dám tin, vậy mà đột nhiên lại xuất hiện một người đàn ông thắng cậu ta trên mọi phương diện, thật sự là quá đã kích lòng tự tin của cậu ta.

"Tôi không tin. Tô Từ Bảo, đây chính là gã nhà giàu đã bao nuôi cậu đúng không? Cậu vì tiền cho nên mới ở cùng anh ta, nhìn qua thì biết anh ta chính là

loại công tử chỉ biết ăn chơi, không phải là cậu đã nhìn trúng tiền của anh ta rồi sao?" Lô Thanh Vân lòng dạ hẹp hòi, lập tức dùng những lời nói ác ý hỏi, "Tớ còn tưởng rằng cậu là một nữ sinh tốt, là tớ bị mù rồi, loại người như cậu, cũng chỉ xứng làm đồ chơi cho những loại công tử thế này thôi."

Bùi Dực hí hóp mắt lại, đầy mắt mang theo mũi nhọn áp bức, "Cậu nói cái gì?"

"Sao thế, chẳng lẽ tôi nói sai rồi sao! Không phải là anh có chút tiền sao?" Lô Thanh Vân rất sợ ánh mắt của Bùi Dực, nhưng mà lại sợ mất mặt, không dám sợ hãi, cố gắng trấn định.

Đào Thi Tình cùng Trần Viên đi đến bên cạnh Lô Thanh Vân, Trần Viên lập tức tự an ủi người trong lòng của mình, "Lớp trưởng không hề nói sai, Tô Từ Bảo dám làm mà còn không dám để người khác nói sao? Chỉ vì tiền mà bỏ lên giường của đàn ông, đúng là loại kỹ nữ cao cấp!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75-3: Bùi Dực là tiểu bạch kiểm (*Tiểu bạch kiểm: Ý chỉ những người đàn ông sống dựa vào phụ nữ) 3

"Vị bạn học này, chúng ta không hề vu oan cho cậu ta, chúng tôi đã tận mắt thấy cậu ta lên xe sang cùng người đàn ông khác, cậu ta không chỉ ở cùng với một mình cậu, cậu không cần phải ra mặt vì cậu ta." Đào Thi Tình tỏ vẻ tốt bụng, "Nhân lúc cậu không biết, thì không biết cô ta còn ở với ai."

Một người đàn ông đẹp trai như vậy ra mặt vì Tô Từ Bảo, Đào Thi Tình ghen tỵ đến đỏ cả mắt.

"Đúng đấy, bị người ta bao nuôi còn chảnh như vậy! Ai mà thêm chứ!"

Bùi Dực liếc nhìn mấy người này, cười nhạo, "Ai nói tôi bao dưỡng Tô Từ Bảo? Rõ ràng là Tô Từ Bảo bao dưỡng tôi."

Tô Từ Bảo sững sờ, Lê Hàn thổi phèo một tiếng cười cười run rẩy hết cả người.

"Là ai tiêu tiền của ai, tôi sẽ nói lại một lần nữa, cậu không đẹp trai như tôi, không cường tráng như tôi, cũng không sống tốt như tôi, Bảo Bảo đương nhiên sẽ bao dưỡng tôi, sẽ không cần cậu. Bảo Bảo nhà tôi không chịu bao dưỡng cậu, cậu cũng không cần phải ở đây khóc lóc ăn vạ." Bùi Dực liếc mắt nhìn cậu ta lạnh lùng nói, nhìn qua Tô Từ Bảo hàng lông mày dài khẽ chớp, "Vợ, bọn họ nói em bao dưỡng một tên tiểu bạch kiểm khác."

Tô Từ Bảo suyết nửa thì cười đến tắc cả thở, nhắm mắt nói, "Không có. Em chỉ bao một mình anh thôi."

"Đi, về nhà." Bùi Dực nắm chặt lấy tay của Tô Từ Bảo, bỏ qua một đám vẫn còn đang ngơ ngác, hai người đi ra ngoài.

Trần Viên mãi vẫn chưa định thần lại được, "Vừa rồi... Là có ý gì? Tô Từ Bảo bao nuôi tiểu bạch kiểm?"

"Làm sao có thể. Trên người cậu ta không hề có một món đồ hiệu, nhìn không ra là thiên kim nhà giàu, ngược lại người đàn ông kia, một thân thần khí quý phái." Đào Thi Tình không cam lòng nói.

Lô Thanh Vân mặt sắc mặt xanh mét, Tô Từ Bảo, cậu dám vũ nhục tôi như vậy, tôi sẽ không bỏ qua cho cậu đâu.

Quần áo của Tô Từ Bảo đều là hàng thủ công được đặt theo yêu cầu, hàng hiệu đúng thật là tương đối ít.

Chờ đến lúc sau khi ra khỏi cổng trường và tạm biệt Lê Hàn, Tô Từ Bảo cùng với Bùi Dực cùng đến nhà hàng đã đặt chỗ trước. Mới vừa đi đến cửa, đã nhìn thấy Diêu Liên Y cùng một người đàn ông đội mũ lưỡi trai và đeo kính râm bước vào. Dựa vào kinh nghiệm lăn lộn trong giới giải trí 8 năm liền của Tô Từ, liền có thể nhìn ra ảnh đế đang rất nổi tiếng ở trong nước kia- Sở Phi Mặc.

"Giải trí Vân Đình sau khi biết em đưa Thẩm Hề đi, liền ký hợp đồng cùng Sở Phi Mặc với giá cao, xem ra nam chính trong bộ phim mới của Vân Đình chính là Sở Phi Mặc." Bùi Dực nhìn Tô Từ Bảo liền biết cô đang nghĩ gì, nói.

Tô Từ Bảo nắm chặt nắm đấm. Lúc cô đang nỗ lực, đối phương cũng không hề dừng bước lại. Càng ngày càng có cảm giác gấp gáp.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76-1: Bùi Thiếu định chi bao nhiêu 1

Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực đi vào bên trong, bên trong mọi người đều đã đến đông đủ, Tống Anh Kiệt, Thẩm Hề, Tô Gia Hân, Lục Yến Chi... vân vân.

"Đến chậm rồi, hai người tự phạt một ly đi." Tống Anh Kiệt cười tùm tùm bụng chén rượu lên đưa cho hai người.

Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực nhìn nhau cười cười, hào sảng uống, bầu không khí hòa hợp.

"Lục Yến Chi, hoan nghênh cô gia nhập." Tô Tử Bảo nói với người đàn ông ngồi cạnh Thẩm Hề.

Anh ta ăn mặc rất hợp thời, nghe nói là do chính anh ta thiết kế. Thân hình cao to, ngũ quan tinh xảo, thoát nhìn vô cùng tuấn mỹ, nhưng lại không hề éo lá, làm cho người ta có cảm giác đây là một người đàn ông nhẹ nhàng.

Lục Yến Chi cũng không phải là được đào tạo chính quy như Tô Gia Hân bọn họ, lúc bắt đầu làm người mẫu thời trang mấy tháng, bởi vì có khuôn mặt đẹp, dáng người cũng tốt, khí chất xuất chúng, cho nên liền ngay lập tức trở nên nổi tiếng. Nghe nói trước khi vào vòng giải trí từng là một vị thiết kế, bình thường quần áo trang sức toàn là tự mình thiết kế, cũng không biết có phải là thật không.

Ở trong vòng giải trí này, nhân khí là quan trọng nhất. Cái gọi là vừa biết diễn vừa biết hát rất hay đi với nhau, có đạo diễn nhìn trúng nhân khí của Lục Yến Chi, để cho anh làm nam chính trong một bộ phim, không nghĩ tới anh lại diễn rất tốt, nhanh chóng có được một lượng lớn người hâm mộ. Lục Yến Chi sau khi nổi tiếng, liền trở nên rất kén chọn, giống như lúc anh chọn bộ phim đầu tiên vậy, cũng không phải là phim điện ảnh chính thống, không có nhiều lượt view, thù lao cũng không cao, chỉ là anh cảm thấy thú vị cho nên liền gia nhập.

Sau này lúc quay phim điện ảnh hay phim truyền hình, đều như vậy, diễn rất tốt, chọn phim cũng tùy hứng. Xem ra cũng không thiếu tiền, tất cả mọi người đều cảm thấy anh quay phim chỉ là để chơi đùa mà thôi.

Chỉ đơn thuần là cảm thấy quay phim cũng vui, có nhiều công ty lớn muốn ký hợp đồng với anh ta, đều bị anh ta cự tuyệt. Hiện nay cũng không hề ký hợp đồng với Đế Tước, chỉ ký hợp đồng quay phim « Nhân danh tình yêu >>.

"Rất hân hạnh." Lục Yến Chi đứng lên nắm tay với Tô Tử Bảo, thoát nhìn cũng không hề cuồng vọng giống như trong truyền thuyết, bộ dạng rất lịch sự lễ phép.

Tống Anh Kiệt nói, "Tô tổng giám sát, đạo diễn, Thẩm Hề cùng mọi người sau khi thảo luận, đã quyết định địa điểm quay phim là ở Dương Thành, vì vậy ngày mai đoàn làm phim sẽ phải đến Dương Thành, tiến hành quay phim một vài tháng. Bùi Thiếu lấy một biệt thự để làm chỗ nghỉ ngơi cho đoàn làm phim, giám đi một khoản chi tiêu. Kế hoạch cụ thể bên Dương Thành, trưởng phòng Lữ Tâm Lôi đã chỉnh sửa tỉ mỉ và gửi đến email của cô, cô nhớ kiểm tra."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76-2: Bùi Thiếu định chi bao nhiêu 2

"Đây là báo cáo tài vụ hai tháng trước của đoàn làm phim." Hứa Phàm cũng đem một file túi đưa cho Tô Tử Bảo.

Tô Tử Bảo gật gật đầu tiếp nhận túi văn kiện, nhìn mọi người nói, "Ừm, tôi sẽ thường xuyên đến Dương Thành xem xét, những thứ còn lại đành nhờ vào mọi người rồi."

Đây là bộ phim truyền hình đầu tiên của truyền thông Đế Tước do Tô Tử Bảo giám sát, cũng là trận chiến chính thức đầu tiên của Tô Tử Bảo và Hạ Thừa Diệp, những thứ lúc trước chỉ có thể coi là làm nóng người thôi.

"Chúng ta chúng mừng ghi hình thuận lợi trước, cạn ly."

Lúc này đây tất cả mọi người có chút kích động. Đây là lần đầu tiên truyền thông Đế Tước có một kịch bản hay đến vậy, cộng thêm kinh nghiệm phong phú của đạo diễn Trương Tấn, và sự tham gia của nam chính đầy nhân khí, hơn nữa tiểu thuyết đang bán chạy, so với dĩ vãng bất luận cái gì một lần, cũng làm cho mọi người đối với lần này tràn đầy chờ mong.

"Chị." Tô Gia Hân ngồi xuống cạnh Tô Tử Bảo, nhỏ giọng nói, "Tống Thiếu nói phải quay phim mấy tháng ở Dương Thành, nhưng mà mẹ vẫn chưa biết em gia nhập truyền thông Đế Tước, phải nói với mẹ thế nào đây? Chị kiểm soát giấu giúp em nhé?"

Tô Tử Bảo đang định mấy ngày này sẽ về xử lý chuyện này, cười nói, "Ngày mai em với chị sẽ về nói chuyện với mẹ. Về phần bố thì cứ giấu đã, bố rất bảo thủ, chỉ có thể tiền trạm hậu tẩu."

"Vâng." Tô Gia Hân vốn đang có chút lo lắng, trông thấy chị đã tính toán kỹ càng, trong lòng cũng thả lỏng, cười hắc hắc một tiếng, bụng rượu trở lại chỗ

ngồi.

Lục Yến Chi bung chén rượu lên, hướng về phía Bùi Dực cười một cách khó hiểu, "Đã lâu không gặp. Không nghĩ tới Bùi Thiếu bây giờ còn định làm lớn như vậy, so với sự sống dở chết dở như lúc trước, quả nhiên cưới vợ xong là khác hẳn, biết phải chăm sóc gia đình rồi."

"Hay là cô cân nhắc một chút với việc gia nhập vào Đế Tước đi?" Bùi Dực cười đầy lười biếng, lười biếng nói.

Lục Yến Chi sờ sờ cái mũi, "Đã sớm bán thân rồi, còn muốn tôi bán thêm lần nữa sao. Bùi Thiếu, định chi bao nhiêu?"

"Bán một lần, bán hai lần, bán nhiều sẽ thành thói quen." Bùi Dực nghiêng đầu, nhìn về phía Tô Từ Bảo, "Vợ, chi bao nhiêu?"

Tô Từ Bảo không nghĩ tới hai người này quen nhau, nghe bọn họ nói chuyện, hai mắt liền mờ to tràn đầy ngạc nhiên, "Bùi Dực, thì ra trước đây anh còn dùng luật ngầm với nam nghệ sỹ."

Bùi Dực cùng Lục Yến Chi sắc mặt đồng thời cứng đờ, Tống Anh Kiệt ở đối diện liền phì cười.

"Ha ha ha ha... Tô Từ Bảo, em nghĩ cái gì vậy, Lục Yến Chi trước kia có làm người mẫu cho Thịnh Thế Châu Bảo trong hai tháng, chứ không phải là ý kia." Tống Anh Kiệt cười xong, liền chớp chớp lông mày nói đùa, "Thật sự à muốn dùng luật ngầm với anh ta, Bùi Thiếu của chúng ta đâu có cần tiền, đánh anh không xuống giường được, cứ trực tiếp lên. Anh ta không phải là đối thủ của Bùi Thiếu."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76-3: Bùi Thiếu định chi bao nhiêu 3

Thăm nào lại quen nhau, thì ra lúc trước Lục Yến Chi làm người mẫu cho Thịnh Thế Châu Bảo dưới cờ tập đoàn Bùi thị.

Lục Yến Chi trừng Tống Anh Kiệt tựa hồ muốn phản bác, cuối cùng yên lặng nói, "Đừng nói giống như kiểu cậu có thể đánh thắng anh ta."

"Thì ra anh rở là tổng công kích!" Tô Gia Hân vẽ mặt hưng phấn, nha đầu kia, là điển hình của thế hệ nữ sinh hồng hách, đúng là nha đầu thôi.

Bùi Dực nhắc tay, "Xin lỗi, tôi chỉ thích phụ nữ."

"Tất cả phụ nữ?" Tô Gia Hân chăm chọc.

Bùi Dực đem cái tay còn lại cũng giơ lên, cười ôn nhu, "Chỉ có vợ anh thôi."

Tô Từ Bảo ở bên cạnh nhìn anh, cảm thấy những lời này thật sự êm tai. Đương nhiên, Bùi Dực không thể ở trước mặt nhiều người trong công ty như vậy mà nói là anh không thích cô được.

Mọi người cười cười nói nói, bầu không khí vô cùng hòa hợp.

Tô Từ Bảo cùng Lục Yến Chi bàn bạc về chuyện hợp tác. Đối phương tỏ vẻ muốn xem thành tích và tỉ lệ xem của 《 Nhân danh tình yêu 》，nếu như Đế Tước thật sự có thể phát triển, thì sau khi quay xong bộ phim này anh ta sẽ suy nghĩ về chuyện hợp tác.

Trước mắt mà nói, chỉ cần Lục Yến Chi không ngốc, thì sẽ không ký hợp đồng với Đế Tước.

Tóm lại thành tích của bộ phim này, rất quan trọng.

Đúng vào lúc này, vang lên một tràng tiếng gõ cửa, Hứa Phàm mở cửa, đã nhìn thấy Diêu Liên Y cùng Sở Phi Mặc đứng ở cửa ra vào.

Bọn hắn một đôi tuấn nam mỹ nữ, vô cùng bắt mắt.

"Ồ, nhiều người vậy. Vừa rồi nhìn thấy Tô tiểu thư ở cửa, đang muốn đi qua chào hỏi, không nghĩ tới ở đây lại nhiều người đến vậy. Có phải là tôi đã quấy rầy mọi người rồi không." Diêu Liên Y ăn nói lễ phép, nhưng lúc này cũng đã không hề khách khí mà bước vào.

Sở Phi Mặc mặc âu phục đứng ở bên cạnh cô, không hề là ánh đế, khiến cho người ta cảm thấy bị thu hút, vô cùng đẹp trai.

Tô Gia Hân nhìn Sở Phi Mặc đến mức muốn lòi cả tròng mắt ra, không xông lên xin chữ ký, cũng đã coi như là cổ ký chị rồi.

"Không quấy rầy." Tô Từ Bảo đứng lên, cười lễ phép mà xa cách, bung chén rượu lên đi đến trước mặt cô, "Vẫn phải cảm ơn Diêu tiểu thư lần trước tại tiệc chúc mừng, đã hỗ trợ rất lớn cho Thi Thi của chúng ta. Album của Thi Thi tiêu thụ tốt như vậy, cũng phải cảm ơn Diêu tiểu thư đã hỗ trợ."

Nghe xong lời này, trên mặt Diêu Liên Y liền cười cực kỳ miễn cưỡng. Sự sai lầm trong buổi tiệc chúc mừng kia, cô hối hận không kịp, làm cho tiểu tiện nhân Bùi Thi Thi kia cướp được sự chú ý.

Bùi Thi Thi nghe thấy Tô Tử Bảo nói như vậy cũng tranh thủ đứng lên đi đến bên cạnh, cười nhạt, "Cảm ơn Diêu tiểu thư."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77-1: Tình nguyện hủy bỏ danh hiệu1

Đối với Diêu Liên Y người kiếp trước đã lừa gạt mình, hủy hoại thanh quân của mình, cô ta không gây trở ngại trước, thì tạm thời Tô Tử Bảo cũng không rảnh để đối phó cô ta.

Nếu như cô ta không xuất hiện ở trước mặt Tô Tử Bảo, thì Tô Tử Bảo cũng chẳng thêm gây phiền phức cho cô ta.

Diêu Liên Y cố gắng đè nén sự khó chịu trong lòng, ngoài mặt thì cười nhưng trong lòng thì không vui nói, "Cô Tô khách khí rồi. Chúng ta đều cùng trong ngành, việc giúp đỡ lẫn nhau cũng là nên làm. A, nhiều người như vậy, Thẩm Hề cũng ở đây chứ? Đế Tước vậy mà lại có thể làm việc cùng Thẩm Hề, đúng thật là lão luyện."

Từ lúc bước cô ta bước vào Thẩm Hề chưa từng nhìn cô ta đến một lần. Trước kia quan hệ của cô ta cùng Tô Tử còn tốt đẹp, liền muốn nhân cơ hội quỵn rũ Thẩm Hề, chỉ có điều Thẩm Hề lại chẳng chút động lòng.

Nhất là sau khi anh biết chuyện dây thanh quản của Tô Tử bị hủy hoại bởi Diêu Liên Y, Thẩm Hề thực sự không muốn nhìn thấy người phụ nữ này.

"Trước kia tổng thanh tra Tô Tử của giải trí Vân Đình chúng ta, vì muốn hợp tác với Thẩm Hề mà phải tốn mất vài năm, cô Tô hiện tại cũng là tổng thanh tra, không biết là đã dùng cách nào mà lại có thể hợp tác cùng anh ấy? Nhanh như vậy, chắc là do có cách đặc biệt gì đó nhì." Diêu Liên Y mờ ám nói, ý rõ ràng là Tô Tử Bảo lên giường với Thẩm Hề để có thể hợp tác với anh ấy.

Cô ta lúc trước còn hứa chắc như đinh đóng cột với Hạ Thừa Diệp là có thể lôi kéo được Thẩm Hề, không nghĩ tới Thẩm Hề lại không thêm nhìn mặt cô, ngược lại lại hợp tác với truyền thông Đế Tước.

Vì chuyện này, Hạ Thừa Diệp đã không ít lần nói cô là vô dụng.

Cô ta muốn dựa vào việc lên giường với Thẩm Hề để Thẩm Hề đến giải trí Vân Đình, vì vậy cho nên cô ta cũng cho rằng người khác cũng là dựa vào việc lên giường để có thể hợp tác với anh ấy. Mà cũng không nghĩ ra rằng cho dù có thật sự ngủ với cô ta, thì Thẩm Hề cũng sẽ là người chịu thiệt.

"Cũng chẳng phải là có biện pháp hay ho gì, chỉ là có hai chữ thành ý thôi." Tô Tử Bảo nhàn nhạt nói. Tô Tử trước kia là thành ý, cô bây giờ, vẫn là thành ý.

Diêu Liên Y cao thấp dò xét Tô Tử Bảo, cười, "Thành ý, đúng vậy, cô Tô xinh đẹp như vậy, đúng thật là có thành ý."

Đây là nói, vì Tô Tử Bảo xinh đẹp, cho nên Thẩm Hề mới làm việc kia với cô ta, và mới ký với Đế Tước.

"Có những người trong rất không có thành ý, cho nên ngay đến cả gặp mặt Thẩm Hề cũng mới không thêm gặp." Tô Tử Bảo mỉm cười, "Nếu tôi là cô ấy, chắc chắn sẽ đi tìm bác sĩ để giúp tôi chỉnh sửa."

Bùi Dực cười nhạt, "Bảo Bảo, ánh mắt của em đúng thật là, rõ ràng người ta đi tìm bác sĩ rồi."

Lời nói quá sắc bén! Tô Tử Bảo suýt chút nữa thì hô lên là làm tốt lắm. Bùi Dực thật đúng là phối hợp rất ăn ý với cô.

Mà Tô Gia Hân lại nghe không hiểu ra được sự sắc bén trong câu nói kia, ngây thơ nói, "Vậy là chỉnh sửa hết rồi sao?"

Diêu Liên Y bị hai vợ chồng này nói cho mặt đỏ tía tai, không biết nói cái gì cho phải, lại nhìn thấy Tô Gia Hân mĩa mai bản thân, nhịn không được giễu cợt nói, "Công ty truyền thông Đế Tước này thật đúng là công ty của hai vợ chồng nhà cô. Ban đầu là Bùi Thi Thi ca hát, hiện tại Tô Gia Hân là nhân vật chính, hai người chọn người thật đúng là quá tùy tiện. Không phải là họ Bùi thì chính là họ Tô."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77-2: Tình nguyện hủy bỏ danh hiệu 2

Tô Gia Hân không nghĩ tới Diêu Liên Y đột nhiên đem hỏa lực hướng về phía mình, nếu như là lúc trước thì cô đã không thèm để ý đến gì mà mắng lại rồi, nhưng mà nam thân Sở Phi Mặc của cô còn ở bên cạnh, giữa lúc do dự như vậy, Lục Yến Chi ở bên cạnh nhàn nhạt nói, "Vậy thì tôi phải đối lại họ thì mới đúng với những lời này của cô Diêu rồi."

"Lục Yến Chi." Sở Phi Mặc nhìn về phía anh, bốn mắt nhìn nhau, loại ánh mắt giống như nhìn thấy kẻ thù.

Lục Yến Chi cũng giương mắt nhìn anh ta.

"Nghe nói cậu mới nhận một kịch bản mới, tôi sẽ đánh bại anh." Sở Phi Mặc lạnh lùng nói.

Lục Yến Chi nhếch mép cười, "Chờ xem."

Giữa hai người này, dường như có gì đó không thoải mái.

"Kịch bản mới của chúng ta có ảnh đế như Sở Phi Mặc, bên các người cho dù có Thẩm Hề thì đã sao chứ? Nam nữ chính đều không có danh tiếng gì, nếu mà có thể nổi tiếng được thì đúng là kỳ quái. Loại nữ chính như thế này, nhất định sẽ hủy hoại cả một bộ phim. Thẩm Hề, em thấy anh nên cẩn thận cẩn nhắc một chút, hợp tác cùng với công ty thế nào, thì mới có thể phát huy được hết thực lực của anh." Diêu Liên Y rốt cuộc cũng nói rõ ý tứ của bản thân, khinh thường liếc nhìn mọi người rồi nói, "Loại công ty nhỏ thế này, loại nữ chính dựa vào quan hệ để tiến lên, loại nam chính xuất thân không chính quy, còn có một dàn diễn viên phụ toàn là người mới, kịch bản cho dù có tốt đến đâu thì cũng chỉ là lãng phí. Hợp tác cùng với một tập thể quá kém, sẽ chỉ khiến cho anh bị tụt hậu, phá đi mất danh hiệu kịch bản vàng của anh."

Những lời này của cô ta, đã tỏ rõ sự khinh bỉ đến tất cả mọi người trong truyền thông Đế Tước, đồng thời nâng lên bản thân.

Sở Phi Mặc cũng nhìn về phía Thẩm Hề, ánh mắt ôn hòa hơn nhiều so với lúc nhìn Lục Yến Chi, "Tại hạ cũng rất mong chờ có thể hợp tác lần nữa với anh Thẩm."

Lúc trước bọn họ đã hợp tác với nhau trong một bộ phim, kịch bản của Thẩm Hề, nam chính Sở Phi Mặc, nam phụ Lục Yến Chi, nữ chính là Nghệ Hồng Thái của truyền thông Đế Tước, cũng là cấp bậc thiên hậu.

"Trước mắt đã cùng Đế Tước ký kết, vì vậy tạm thời sẽ không hợp tác với bên thứ ba nữa." Thẩm Hề nhìn qua Sở Phi Mặc hòa khí nói, tiếp theo nhìn về phía Diêu Liên Y, lãnh đạm nói, "Tôi cảm thấy đây là một tập thể tốt nhất rồi."

Diêu Liên Y vẫn không cam lòng, "Anh sẽ hủy hoại danh hiệu kịch bản vàng của anh!"

"Ở đây, tôi tình nguyện phá hủy, có sao không?" Thẩm Hề luôn luôn ôn nhu hiền lành, rất ít khi giận dữ kích động, lúc này sức mặt trầm xuống, có phần có vài phần khùng bố.

Tô Từ Bảo lạnh lẽo nhìn Diêu Liên Y, "Cô Diêu đã nói xong chưa? Nói xong rồi thì phiền cô đừng làm ảnh hưởng đến việc ăn cơm của chúng tôi. Dù sao mọi người nhìn thấy một vài thứ bẩn thỉu, thì sẽ ảnh hưởng đến sự ngon miệng."

"Đúng đấy, mau biến đi, trông thấy cô liền cảm thấy mất hứng ả." Tô Gia Hân bị Diêu Liên Y khinh bỉ mấy lần, lúc này cũng không nhịn được tính khí dữ dội của mình, cá giận nói.

Diêu Liên Y cười lạnh, "Vậy tôi sẽ đợi xem, bộ phim này của các người có gì ghê gớm."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77-3: Tình nguyện hủy bỏ danh hiệu 3

Diêu Liên Y cùng Sở Phi Mặc đi rồi, tâm tình của mọi người cũng không còn thoải mái như vừa nãy.

"Sao lại ỉu xìu hết thế, mọi người phấn khởi lên nào, bằng không thì, thật sự định làm mất đi danh hiệu của nhà soạn kịch lớn Thẩm Hề sao?" Tô Từ Bảo cổ vũ nói.

Lục Yến Chi là người thoải mái nhất, nhàn nhạt nói, "Tôi sẽ không thua Sở Phi Mặc."

"Tôi không biết là mình có thể..." Tô Gia Hân lúc này đã có chút lo lắng rồi. Dù sao cũng là bộ phim đầu tiên của cô, vừa nãy lại bị người khác chăm chọc là nhờ vào quan hệ mà tiến lên.

Còn nói nhân vật chính như cô, sẽ hủy hoại cả một bộ phim.

Thảm Hề ngược lại lại rất bình tĩnh, trấn an nói, "Tôi chọn nhân vật nữ chính, chắc chắn là sẽ ổn."

"Nếu cô thật sự không ổn, chỉ cần tôi trấn áp Sở Phi Mặc, chúng ta cũng không đến nỗi thua." Lục Yến Chi nhún mày.

Tô Gia Hân phồng má nói, "Nếu như anh lợi hại hơn Sở Phi Mặc, vậy thì chắc chắn là tôi lợi hại hơn anh."

Sở Phi Mặc là nam thần của cô, tự nhiên trước mặt lại xuất hiện một người không biết chui từ đâu ra nói khoác mà không biết ngược như vậy.

"Nói khoác thì ai mà không biết chứ." Lục Yến Chi trong mắt rõ ràng là không tin.

Tô Gia Hân nóng nảy, "Chị, chị làm chứng cho em! Em cũng không tin là em kém anh ta!"

Không nghĩ tới chỉ vài câu của Lục Yến Chi mà đã khiến cho ý chí chiến đấu của Tô Gia Hân dâng cao vùn vụt, vừa rồi những sự dả kích của Diêu Liên Y đều trở nên vô dụng.

"Được, chị làm chứng cho hai người." Tô Tử Bảo cười mỉm nói.

Sau khi tan tiệc, mọi người hẹn ba ngày sau sẽ gặp nhau tại Dương Thành. Tô Tử Bảo nhìn không được hỏi, "Bùi Dực, hình như Sở Phi Mặc có địch ý rất sâu với Lục Yến Chi? Hình như anh rất thân với anh ấy, anh có biết chuyện gì không?"

"Bạn gái cũ của Sở Phi Mặc thích Lục Yến Chi, vì cậu ta mà chia tay Sở Phi Mặc." Bùi Dực nhàn nhạt nói.

Tô Tử Bảo không thể tin nổi, "Không phải chứ? Đây là Lục Yến Chi đang đập chậu cướp hoa sao? Vậy cuối cùng thế nào."

"Là chuyện của nhiều năm trước, Sở Phi Mặc vẫn chỉ là một học sinh, không phải là ảnh đế như bây giờ. Lục Yến Chi vẫn đang học đại học, nhưng đã là một nhà thiết kế nổi tiếng. Lục Yến Chi cũng không có gì với nữ sinh kia, chỉ là mối quan hệ giữa nhà thiết kế và người mẫu, không biết có phải là nữ sinh kia lâu ngày nảy sinh tình cảm với Lục Yến Chi không, mà dứt khoát chia tay với Sở Phi Mặc. Lúc ấy xem ra, Lục Yến Chi đúng là tốt hơn một bậc, nào ngờ Sở Phi Mặc vừa tốt nghiệp liền trở nên nổi tiếng. Về phần nữ sinh kia, lúc đi xem cuộc thi thiết kế của Lục Yến Chi thì bị tai nạn giao thông, đã qua đời rồi." Tổng Anh Kiệt ngồi ở phía trước quay đầu lại nói, "Vì vậy Sở Phi Mặc vừa nhìn thấy Lục Yến Chi, ánh mắt liền trở nên bất thường. Cảm thấy anh ta đã đoạt bạn gái của mình còn hại cho cô ấy chết."

Thì ra là như vậy, nhưng mà đây là việc riêng của Lục Yến Chi, chỉ cần không ảnh hưởng đến công việc, Tô Tử cũng chỉ nghe vậy thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78-1: Thuyết phục Lâm Tuyết Kiều

Sáng sớm ngày hôm sau, Tô Tử Bảo liền ngồi xe về nhà. Đi vội đến nỗi quên mất phải mang theo sách và mv《 Nhân danh tình yêu 》mà tối qua đã chuẩn bị sẵn, khiến cho Bùi Tiểu Xuyên phải dừng ở hiệu sách, định mua một quyển khác.

Không biết có phải là vì là thứ bảy hay không, vừa mới đi vào liền phát hiện ra bên trong có rất nhiều người. 《 Nhân danh tình yêu 》được bày ở vị trí bất đắc dĩ nhất, chủ quán còn có ý đặt một tấm bảng, viết "《 Nhân danh tình yêu 》cuốn sách mới của tác giả nam thần Thảm Hề, mua sách sẽ được tặng một đĩa mv vô cùng chất lượng", vô cùng bắt mắt.

Tô Tử Bảo không khỏi mỉm cười, cầm sách xếp hàng để tính tiền.

Vừa hay hai nữ sinh phía trước cũng đều đang cầm《 Nhân danh tình yêu 》，đang nhỏ giọng nói gì đó.

"Người trên trang bìa đẹp trai thật đấy, đây không phải là Lục Yến Chi sao? Sao lại thành người mẫu cho bìa sách rồi." Một người nữ sinh kích động nói.

Một nữ sinh khác nói, "Ngày hôm qua Hương Hương vừa mới mua một quyển, mở mv cho bọn tớ xem, ai muốn mượn cũng đều không cho, nâng niu như là bảo bối vậy. MV kia quay thật sự rất đẹp, diễn viên cũng diễn rất tốt."

"Trước đây tớ cũng mua bản cũ, nhưng mà nhìn bản mới ra này, có rất nhiều tranh ảnh đẹp, còn tặng cả CD-ROM, cho nên liền không nhận được mà phải mua thêm một cuốn."

"Các cậu xem hai người mẫu trên bìa sách kia, có cảm thấy là bọn họ có khí chất rất hợp với nam nữ chính không. Nếu như quyển sách này có thể chuyển thể thành phim thì hay quá."

"Đúng vậy đúng vậy! Lục Yến Chi quả thực chính là nam chính trong lòng của tớ!"

Tô Tử Bảo nghe các nữ sinh bàn tán, khóe môi không khỏi giương lên. Phóng mắt nhìn qua, quả thật có không ít người cầm cuốn sách 《 Nhân danh tình yêu 》， cơ bản đều là khen ngợi.

Xem ra bước đầu tiên bọn họ đi đúng rồi.

Hiện tại những độc giả mua sách này, chỉ cần ủng hộ nam nữ chính trong mv, thì cũng sẽ ủng hộ bộ phim được cải biên này, là có thể đem độc giả chuyển thành người xem.

Sau khi trả tiền Tô Tử Bảo cầm theo sách bước ra ngoài, tâm tình khá hơn một chút, đi thẳng về Tô gia.

Tô Tử Bảo bởi vì vừa đi học vừa đi làm, bình thường bề bộn nhiều việc, cho nên rất ít khi về nhà, cô vừa về đến nơi, Lâm Tuyết Kiều đã cho người chuẩn bị cả bàn thức ăn ngon.

"Bảo Bảo, sao đến tận bây giờ con mới nhớ tới việc về thăm mẹ, Bùi Dực đâu? Sao không về cùng con." Lâm Tuyết Kiều kéo tay Tô Tử Bảo bước vào, "Hôm nay bố của con cũng không có ở đây, hôm qua vừa mới hẹn mấy người bạn đi câu cá, cho nên đi từ sáng sớm rồi, tối mới về."

Tô Tử Bảo cười nhạt, không phải là cô nhân dịp bố không có nhà cho nên mới tới sao?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78-2: Thuyết phục Lâm Tuyết Kiều 2

"Mẹ, Bùi Dực bình thường rất bận, lần sau con nhất định sẽ dẫn theo anh ấy cùng về. Mẹ xem này, xem con đem theo thứ gì cho mẹ." Tô Tử Bảo cầm cuốn sách trong tay đưa cho Lâm Tuyết Kiều, đưa đĩa CD cho Tô Gia Hân ở bên cạnh, Tô Gia Hân lập tức ngằm hiểu bỏ vào trong đầu đĩa.

Lâm Tuyết Kiều ngồi ở trên ghế sa lon, vừa nhìn thấy trang bìa liền ngây ra. Một nam một nữ trên mặt bìa này, nam bà không biết, nữ sinh kia thì rõ ràng là con gái của bà.

Lật nhìn tranh trong cuốn sách, cũng đều là con gái của bà.

"Bảo Bảo, chuyện gì thế này?" Lâm Tuyết Kiều kinh ngạc hỏi.

Tô Tử Bảo mở đĩa, chỉ vào màn hình nói, "Mẹ, mẹ xem thêm cái này đi."

Giai điệu tươi đẹp vang lên, một đoạn ca khúc dễ nghe, mà nữ chính trong mv, chính là con gái của mình, Tô Gia Hân.

"Bảo Bảo, Gia Hân, rốt cuộc đây là thế nào?" Lâm Tuyết Kiều bối rối.

Tô Tử Bảo nói thẳng, "Gia Hân bước vào truyền thông Đế Tước, bây giờ muốn đi quay phim truyền hình."

"Không được!" Lâm Tuyết Kiều không chút nghĩ ngợi trực tiếp bác bỏ.

Tô Gia Hân về mặt đau khổ nói, "Mẹ, mẹ để cho con đi đi. Con thật sự rất muốn làm diễn viên, làm một mình mình, con thích quay phim, thích được đứng dưới ánh đèn. Mẹ cho con đi đi. Hơn nữa con cũng ký hợp đồng rồi, nếu không quay thì chính là vi phạm hợp đồng, tiền bồi thường hợp đồng rất lớn."

"Tiền bồi thường hợp đồng mẹ trả giúp con, con không được phép hờ dờ." Lâm Tuyết Kiều nói.

Tô Gia Hân còn muốn nói nữa, Tô Tử Bảo liền liếc mắt ý bảo cô chớ vội, nói với Lâm Tuyết Kiều, "Mẹ, chúng ta khoan nói về những thứ khác, mẹ cứ xem sách đi, mẹ cảm thấy Gia Hân kém hơn những người mẫu kia sao? Mẹ xem thêm cả mv nữa xem, mẹ cảm thấy nó kém hơn những diễn viên kia sao? Nếu như nó thật sự không thích hợp, thật sự làm không được, thì con cũng sẽ không chỉ vì nó là em gái của con, mà con cho nó gia nhập vào truyền thông Đế Tước."

Lâm Tuyết Kiều nhìn nhìn quyển sách trên tay, lại nhìn màn hình một chút, bà không thể không thừa nhận, đứa con gái nhỏ chỉ biết nghịch ngợm, gây rắc rối của bà, vậy mà cũng có thể tru tu đến vậy.

Đây chính là lĩnh vực bà rất am hiểu. Không cần biết lúc đầu học diễn xuất thế nào, chỉ cần để tâm học, cũng diễn rất khá.

"Quả thật là không tệ, mẹ xem liền cảm thấy Gia Hân không hề kém những diễn viên trên màn ảnh kia một chút nào. Nhưng nhà chúng ta là nhà thế gia hàng trăm năm, cho dù là bình thường không hiểu chuyện hay gây rắc rối cũng được, nhưng mà làm diễn viên thì không được, tiến vào ngành giải trí lại càng không được. Gia Hân, con nhìn những người nhà danh giá kia xem, làm gì có ai lại đi hát, đi diễn chứ? Xem xem những nhà thế gia như nhà chúng ta, làm gì có ai lại đi lấy một người phụ nữ ở trong giới giải trí chứ? Con nếu như vào làm nghề này, về sau làm sao có thể gả đi được chứ." Lâm Tuyết

Kiểu vẫn kiên trì.

Đây thật ra là thành kiến của thế hệ trước. Ngành nghề không phân giàu hèn, nhưng các đại gia tộc vẫn hết lần này tới lần khác cho rằng ca hát diễn kịch đều thuộc vào loại "xướng ca vô loài".

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78-3: Thuyết phục Lâm Tuyết Kiều 3

Loại thành kiến này vẫn luôn tồn tại từ trước đến nay, thế cho nên những giàu có một chút đều sẽ không để thiên kim công tử nhà mình bước vào ngành giải trí. Nếu như có công tử nhà nào ra ngoài chơi một chút thì còn được, chứ cũng chẳng có ai thật sự coi đây là sự nghiệp của mình. Nếu là phụ nữ thì càng không được, cũng không phải là kỳ thị giới tính, chỉ là các nhà giàu đều chú trọng môn đăng hộ đối, Tô Gia Hân dấn lên cái mác diễn viên, thì sẽ bị những nhà khác xem thường, đến lúc đó khó tìm nhà chồng.

Đây cũng chỉ là Lâm Tuyết Kiều đang suy nghĩ cho việc chung thân đại sự của Tô Gia Hân.

"Mẹ, những thứ mà nói con đều biết. Đối với việc lập gia đình mà nói, nếu như một người đàn ông và gia đình của anh ấy không thể tôn trọng nghề nghiệp của Gia Hân, vậy chúng ta sao có thể tin tưởng được rằng anh ta sẽ mãi mãi yêu thương vào bảo vệ cho Gia Hân được đây? Nếu như đối phương thật sự thích Gia Hân, muốn đối tốt với nó cả đời, thì đương nhiên sẽ không để ý đến những thứ này. Việc lập gia đình đã nói xa quá rồi, chỉ nói đến việc ngành học của Gia Hân chính là ngành này, thứ nó biết cũng là cái này, nếu như không để cho nó làm cái nó học, chẳng lẽ để cho nó trở thành một đứa vô tích sự sao? Cách nghĩ của mẹ tốt, hy vọng Gia Hân sau khi tốt nghiệp sẽ đến công ty làm việc, nhưng cũng phải xem chuyên ngành một chút đúng không?" Tô Tử Bảo phân tích rõ ràng, "Không cho nó làm thứ mà nó am hiểu, mà lại ép nó làm những thứ nó không biết không thích, nó không vui, thì cũng không làm tốt được."

Vừa nói như vậy, Lâm Tuyết Kiều liền có vài phản do dự.

"Để cho nó nỗ lực trong lĩnh vực mà nó yêu thích và am hiểu, không những là một lựa chọn đúng đắn, hơn nữa còn là một lựa chọn vui vẻ. Chúng ta sống cả đời vì cái gì, ánh mắt của người khác quan trọng đến vậy sao? Bản thân mình vui vẻ mới là thật. Trong giới của chúng ta đúng thật là không có diễn viên, Gia Hân có thể sẽ gặp chỉ trích, nhưng kỳ thật, hiện tại chẳng phải là cũng đang bị chỉ trích sao?"

Chị em Tô Tử Bảo lúc trước ở trong giới danh tiếng cũng chẳng được tốt.

Lâm Tuyết Kiều nhìn nhìn con gái lớn của mình, sau đó lại nhìn con gái nhỏ, gặng dứ nói, "Đạo lý thì là như vậy, thế nhưng những chỗ như ngành giải trí, không hề trong sạch gì. Về sau nếu thật sự trở thành minh tinh, vừa không có không gian riêng tư, hơn nữa còn có thể bị đồn đại những chuyện vô căn cứ, nhìn những nữ minh tinh kia đều có rất nhiều những tin đồn xấu."

"Công ty mà Gia Hân ký chính là Đế Tước, con nhất định sẽ bảo vệ nó. Về phần những thứ khác, những lời đồn đại, không có không gian riêng tư, thì đó là do nó chọn ngành này, thì sẽ phải chấp nhận quy tắc của ngành này." Tô Tử Bảo nói.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 79-1: Không thể để cô rút môn 1

Tô Gia Hân lập tức nói, "Con không sợ. Cho dù có khó khăn thế nào đi chăng nữa, chỉ cần để con làm chuyện mà con thích, thì con sẽ không sợ."

"Mẹ, mẹ đồng ý đi. Về sau nếu nó thật sự hối hận, muốn rút lui, thì có thể quay về bất cứ lúc nào, chẳng lẽ Tô gia chúng ta lại không chi nổi một chút tiền bồi thường hợp đồng sao?" Tô Tử Bảo nói.

Lâm Tuyết Kiều rốt cục vẫn bị hai chị em nhà này thuyết phục, gật đầu nói, "Thật đúng là con gái lớn không nghe lời mẹ! Được, mẹ đồng ý. Nhưng mà nếu như con làm không tốt, thì phải mau chóng trở về."

"Mẹ yên tâm, con tuyệt đối sẽ không trở về." Tô Gia Hân lập tức hoan hô một tiếng, "Con đi thu dọn đồ đạc, sắp phải đi Dương Thành để quay phim rồi."

Tô Gia Hân đi lên lầu, Lâm Tuyết Kiều nhìn bóng lưng của cô vừa vui mừng, vừa lo lắng, nói với Tô Tử Bảo: "Quay phim mất bao lâu? Nó phải ở lại Dương Thành sao?"

Tô Tử Bảo gật đầu, "Mẹ không cần phải lo lắng, tổ kịch nhiều người như vậy, hơn nữa Dương Thành cũng gần, nếu như mẹ nhớ thì có thể đến thăm nó. Trước mắt đừng cho bố biết vội, Gia Hân phải quay mất mấy tháng, cần có mẹ giúp nó che giấu."

"Ai, được. Cái này nếu như để ông ấy biết, ông ấy sẽ đánh chết nó mất. Các con cũng thật là lén lút." Lâm Tuyết Kiều nói.

Tô Tử Bảo cười nhạt, "Đợi đến lúc chiếu phim, thì có muốn giấu cũng không giấu được, sớm muộn gì thì cũng phải cho bố biết. Bây giờ mẹ cứ khuyên nhủ trước, để đề phòng."

"Ừ, mẹ cũng nghĩ thế." Lâm Tuyết Kiều nói với Tô Tử Bảo, "Bảo Bảo con bây giờ thật sự là càng ngày càng hiểu chuyện rồi, Gia Hân giao cho con chăm sóc, mẹ rất yên tâm"

Tô Tử Bảo ở cùng Lâm Tuyết Kiều cả ngày, Lâm Tuyết Kiều rất quan tâm đến chị em Tô Tử Bảo, dò hỏi rất nhiều, nếu không phải Tô Tử Bảo ngăn lại, thì bà còn hận không thể cùng đến Dương Thành.

Tô Gia Hân cùng tổ kịch đến Dương Thành quay phim, tiểu thuyết《 Nhân danh tình yêu 》 lúc này đang bán chạy khắp cả nước, ca khúc chính cùng tên của Bùi Thi Thi cũng nhanh chóng lọt top.

Bộ phim truyền hình này, chưa quay đã nổi. Hơn nữa bởi vì Tô Tử Bảo cố ý chuẩn bị tranh minh họa cùng mv, không ít độc giả đều để lại lời nhắn trên trang chủ của Thâm Hê hi vọng rằng tiểu thuyết này có thể chuyển thể thành phim, cũng hy vọng sau khi chuyển thể nam nữ chính có thể là nhân vật chính trong mv.

Mà cùng lúc đó, bộ phim được quay một cách vô cùng âm thầm, tạm thời vẫn chưa tuyên truyền ra ngoài. Tranh minh họa cùng mv trong tiểu thuyết, cũng đã là sự tuyên truyền tốt nhất rồi.

Cuộc sống của Tô Tử Bảo cũng dần dần trở thành ba điểm trên một đường thẳng, trường học, công ty Đế Tước, nhà.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79-2: Không thể để cô rớt môn 2

Bùi Dực vẫn thường xuyên ra ngoài tiêu sái như trước, dù sao thì mỗi đêm vẫn đều trở về, cũng thường đến trường đón Tô Tử Bảo, trên cơ bản đã xác nhận lời đồn Tô Tử Bảo đã có bạn trai, làm cho không ít người đăm ngặc dậm chân.

Tất cả mọi thứ đều đang được tiến hành một cách hùng hực khí thế.

Giải trí Vân Đình cũng không hề nghỉ ngơi, gần như cùng lúc với việc Tô Tử Bảo bọn họ bấm máy, thì kịch bản cũng bắt đầu được quay, nam nữ diễn viên chính đều là ảnh đế, thiên hậu, chỉ là quay một bộ phim, vậy mà khiến cho tin tức giải trí hầu như ngày nào cũng phải đưa tin.

"Tô Tử Bảo, giáo sư của cậu thật đúng là ghê thật. Vậy mà lại bắt các cậu viết luận văn về cuộc khủng hoảng tài chính của meco, tớ còn tưởng rằng trong nước chẳng có mấy ai chú ý đến meco, giáo sư của các cậu đúng thật là tri âm của tớ." Lê Hân nói, "Sớm biết như vậy tớ cũng chọn học thầy ấy."

Tô Tử Bảo chọn theo học giáo sư biến thái nhất trong học viện - Ngụy Kiến Hưng, vị giáo sư Ngụy này, khiến cho mỗi năm đều có rất nhiều người phải thi lại. Nhất là bọn họ đã là sinh viên năm 3, năm 4 đi thực tập xong là sẽ rời trường, nghỉ một chút đến việc sau khi rời đi còn phải quay lại thi lại, thì lại không qua còn có khả năng không lấy được bằng tốt nghiệp.

Khủng bố thật, vì vậy thực ra thì chẳng có ai chọn học thầy ấy, trừ phi là thích bị ngược. Tô Tử Bảo vừa may là đã chọn rồi, mà nội dung thi của bọn họ lại chính là viết về meco.

"Đừng nhắc nữa, cậu không biết đâu, đề vừa mới ra, cả phòng học đều tỏ vẻ đau khổ. Không phải ai cũng có con mắt tinh tường như cậu, chú ý tới meco từ sớm như vậy, còn thu thập bao nhiêu là tư liệu, mọi người cơ bản đều chưa từng nghe qua cái tên này, cho dù là tớ, nghe cậu nhắc qua vài lần, còn có ý tìm Bùi Hân Văn tìm hiểu, nhưng mà vừa nói đến meco, vẫn cảm thấy một mảnh mờ mịt, chứ đừng nói đến bọn họ trong lúc khủng hoảng tài chính thì như thế nào, chỉ biết là bọn họ thiệt hại mấy trăm triệu." Tô Tử Bảo cảm thấy cực kỳ đau đầu.

Cô chỉ muốn thuận lợi tốt nghiệp mà thôi, nếu như luận văn lần này rớt rồi, thì lại phải đợi đến năm sau quay lại thi lại.

Trời ạ, cô còn chờ nửa năm nữa mới học đủ học phần, học xong những môn quan trọng, liền chuyên tâm chiến đấu với Hạ Thừa Diệp. Nếu không phải bởi vì học phần của giáo sư Ngụy điểm cao, thì cô cũng sẽ không chọn ông, nhưng mà ông cũng đúng thật là biến thái.

"Đừng vội đừng vội, tớ về sẽ gửi hết tài liệu mà tớ biết cho cậu." Lê Hân đầy nghĩa khí, lập tức nói.

Tô Tử Bảo hướng về phía cô cảm kích cười cười, "Cảm ơn."

Có một số người ngay từ lúc bắt đầu gặp liền cảm thấy rất vừa ý, sau đó ở chung với nhau cũng cảm thấy rất vui vẻ, cảm tình liền càng ngày càng tốt. Như Lê Hàn.

Mà có những người, cho dù là quen nhiều năm, vẫn luôn có ác ý ngầm. Như Điều Liên Y.

"Tớ có đề nghị, không bằng cậu thừa cơ này, hỏi Bùi Hàn Văn một chút. Tớ vẫn cảm thấy, meco chắc chắn là có quan hệ gì đó với anh ta." Lê Hàn giật dây nói, đôi mắt xinh đẹp lúc cười cong lên như ánh trăng.

Tô Từ Bảo tuy rằng cảm thấy đề nghị của Lê Hàn không đáng tin, nhưng mà lúc này còn nước còn tát, nhẹ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79-3: Không thể để cô rút môn 3

Vừa về đến nhà, Tô Từ Bảo liền vội vàng mở laptop, nhìn tài liệu mà Lê Hàn gửi tới, thứ mà cô tra được cũng chỉ là những thứ cơ bản, dựa vào cái này thì cũng chỉ có thể viết rất sơ sài. Nếu như có thể biết được một chút tư liệu thực tế thì tốt quá.

"Vợ, em xem gì đấy? meco? Lại giúp Lê Hàn điều tra tư liệu?" Giọng nói của Bùi Dực truyền đến từ phía sau lưng.

Tô Từ Bảo thờ dài, "Không phải. Đây là chủ đề luận văn của em, nếu như không vượt qua được bài kiểm tra, thì sang năm lại phải thi lại. Cái meco này cũng thật là biến thái, lợi hại như vậy, vậy mà lại chẳng tra ra được tư liệu gì. Cũng không biết Ngụy giáo sư có gì bất thường, cứ muốn bọn em phải viết về chủ đề này. Nếu như trượt thì phải làm sao bây giờ?"

"Luận văn?" Bùi Dực khẽ nhíu mày, đôi mắt thâm sâu.

Tô Từ Bảo gật đầu, "Đúng vậy. Bùi Dực, anh có quan hệ tốt như vậy với Bùi Hàn Văn, anh nói xem, em có thể tìm anh ta để anh ta giúp em liên hệ với người trong nội bộ meco không, để giúp em hoàn thành luận văn này. Em không muốn bị trượt, không muốn thi lại."

"Vậy ngày mai đến Dương Thành." Bùi Dực nói. Bùi Hàn Văn bình thường đều ở Dương Thành, công ty cũng ở bên đó, chỉ là thường xuyên đến Hải Thành.

Tô Từ Bảo gật đầu, "Ừm, tiện thể cũng nên đi xem xem Gia Hân bọn họ quay phim thế nào rồi, đã một tuần rồi, mỗi lần có tin về đều là tất cả mọi thứ đều bình thường, đây là lần đầu tiên Gia Hân xa nhà, em có chút lo lắng cho nó."

Vì luận văn, Tô Từ Bảo cùng Bùi Dực sáng sớm đã đi đến Cao Thành, xem bên phía kịch tổ, mọi thứ đều bình thường. Tô Gia Hân thích ứng rất tốt, cô cảm thấy ở trong kịch tổ còn thú vị hơn ở nhà nhiều. Lại đến công ty của Bùi Hàn Văn, vừa hay Mục Tư người phụ trách một phần công ty văn hóa Thời Quang trước lúc thu mua của tập đoàn meco đang tuần tra ở đây, cô vô cùng thuận lợi hẹn được nửa giờ đồng hồ để nói chuyện, Tô Từ Bảo cũng cảm thấy mình thuận lợi đến mức có chút khó tin.

Mà Tô Từ Bảo không biết là, buổi tối một ngày trước khi bọn họ tới, Mục Tư sau khi nhận được tin nhắn khẩn, mới có ý qua.

"A lô, lão đại, tổng bộ đặc biệt điều tôi nửa đêm từ nước M bay về, chính là vì nói chuyện nửa giờ đồng hồ cùng một người phụ nữ? Rút cuộc là ai mà thần thông quảng đại như vậy, vậy mà lại có lối riêng với meco của chúng ta." Mục Tư ngập, "Tôi còn tưởng là gặp người nào quan trọng, thì ra chỉ là vì cô ấy sợ trượt môn nên cần tìm tư liệu sống."

Thật đúng là kỳ lạ, bao nhiêu nhà xí nghiệp quan lớn đều không gặp được Mục Tư, kết quả bây giờ anh nửa đêm phải ngồi máy bay vội vàng bay về chỉ vì để cho một người phụ nữ không bị trượt môn.

Đầu bên kia điện thoại không biết nói gì đó, hai người lại nói thêm vài câu, Mục Tư cúp điện thoại, đặt vé máy bay để tối nay bay về nước M.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80-1: Lô Thanh Vân đánh tráo 1

Có được tài liệu mà Mục Tư cung cấp, Tô Từ Bảo viết luận văn thuận lợi hơn các bạn học cùng lớp rất nhiều. Dù sao lúc bọn họ vẫn còn chưa biết

meco là cái gì, thì Tô Tử Bảo đối với đề bài này đã rõ như lòng bàn tay. Khi nào lên lớp cô sẽ nộp luận văn.

Lô Thanh Vân ôm tập luận văn dày cộp theo sau Ngụy Kiến Hưng, bởi vì là trưởng lớp, cho nên cậu ta sẽ thường xuyên phải giúp thầy di chuyển đồ đạc.

Mà lần này cũng là cậu ta chủ động chuyển đồ. Bình thời chỉ là vì tạo hảo cảm, lần này, cậu ta đến có chuẩn bị.

Tô Tử Bảo lần trước từ chối cậu ta khiến cho cậu ta cảm thấy mất mặt, vẫn luôn ôm hận trong lòng, luôn muốn trả thù Tô Tử Bảo. Nhưng mà Tô Tử Bảo bình thường ngoại trừ lên lớp học thì đều không có ở trường, có lúc bận quá còn trốn học, đều là Lê Hàn ghi chép lại cho cô chép.

Đây là cơ hội tốt. Lô Thanh Vân định ném luận văn của Tô Tử Bảo đi, dù sao bây giờ giáo sư vẫn còn chưa xem, cũng không biết cô đã nộp hay chưa.

Đến lúc đó cô sẽ trượt môn, sang năm sẽ phải thi lại, chỉ cần nghĩ đến là đã thấy vui vẻ.

Đúng lúc này thì điện thoại của Ngụy Kiến Hưng vang lên, ra ngoài nghe điện thoại, Lô Thanh Vân liền ôm tập luận văn đi vào phòng làm việc, lật tới của Tô Tử Bảo, đang định vò thành một cục để ra ngoài vứt, thì sau khi nhìn thấy vài hàng chữ liền ngừng lại.

Cậu ta cũng là một học sinh khá giỏi, đương nhiên sẽ nhìn ra là bài luận văn này của Tô Tử Bảo viết rất tốt. Luận điểm rõ ràng, so với những bài viết bọn họ vất hết óc chấp vá lung tung, thì phần luận văn này có thể nói là rất mạch lạc.

Tô Tử Bảo có thể viết ra được bài luận văn tốt đến vậy?

Vốn dĩ Lô Thanh Vân định xé để vứt đi, nhưng xem ra, cũng có vài phần đáng tiếc. Nghĩ một chút đến việc xé tên của Tô Tử Bảo xuống, viết tên mình lên chỗ trống, sau đó đem bài của mình nhét vào túi.

"Ngụy giáo sư, bài tập em đã đặt lên bàn của thầy rồi." Lô Thanh Vân đi ra ngoài, lễ phép nói.

Ngụy Kiến Hưng cười gật đầu, "Được, cảm ơn, phiền em rồi."

Mà chuyện này, Tô Tử Bảo lại hoàn toàn không biết.

Rất nhanh, cuối cùng đã đến tiết học cuối cùng của giáo sư Ngụy. Bởi vì được tự chọn môn học, cũng không giống như môn học chuyên ngành phải học đến tận cuối kỳ, dựa theo giờ học, thì bây giờ đã là tiết cuối cùng.

Bùi Dực đưa Tô Tử Bảo đến trường học, bởi vì chiều nay chỉ có một tiết học này, cho nên họ hẹn nhau sau khi hết tiết sẽ cùng nhau đến công ty để giải quyết một số công việc. Cho nên Bùi Dực liền đi theo cô vào phòng học, dự thính.

Thường xuyên có người của khoa khác không đăng ký học cũng vào dự thính, cho nên việc Bùi Dực vào cũng không có gì là bất ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80-2: Lô Thanh Vân đánh tráo 2

Nhưng chỉ là trông anh quá đẹp trai, cho nên mỗi lần lên lớp cùng với Tô Tử Bảo đều sẽ hấp dẫn được một lượng lớn sự chú ý từ các nữ sinh, còn không ít người hỏi xem Bùi Dực học lớp nào.

Nhưng mà sau khi Bùi Dực đến mấy lần thì có một số người cũng biết rồi, người này là bạn trai của hoa khôi Tô Tử Bảo.

Ngụy Kiến Hưng vô cùng nghiêm khắc, vừa lên lớp là sẽ chấm điểm bài luận văn lần trước, những bài không đạt hoặc là tên của những người không nộp bài, ông đều bắt bọn họ thi lại.

"Tô Tử Bảo, Dương Nhị Đan... Trượt."

Tô Tử Bảo tròn mắt hốc mồm, không tưởng tượng nổi nhìn Bùi Dực, "Không thể nào, em viết tốt như vậy mà cũng trượt sao?"

Tô Tử Bảo sao có thể trượt môn được?

Nghe thấy Tô Tử Bảo đã bị rớt môn, trên mặt Lô Thanh Vân liền thoáng qua nét cười.

Ngụy Kiến Hưng lại nói, "Trong lớp chúng ta có một bạn viết luận văn rất tốt, cái nhìn độc đáo, suy nghĩ rõ ràng, xem ra rất có hiểu biết về meco. Không nghĩ tới trưởng của chúng ta, cũng có người nghiên cứu về meco kỹ như vậy. Cái nhìn như vậy, sự nhạy bén như vậy, người thế này sau này nhất định có thể có thành tựu xuất sắc. Chúc mừng Lô Thanh Vân của lớp chúng ta, đạt được hạng nhất trong khóa lần này. Bây giờ đem luận văn của bạn, chia sẻ

cho mọi người một chút".

Vừa nói, Hoan Đăng Phiến liền chuyển bài luận văn của Lô Thanh Vân thành ppt sau đó phát lên, Tô Tử Bảo ngây người.

Đây không phải là của mình sao?

Lô Thanh Vân không nghĩ tới Ngụy Kiến Hưng lại tán thưởng bài luận văn này đến vậy, lại làm thành bản ppt để cho mọi người xem, trong lòng có một chút bất an. Như vậy thì Tô Tử Bảo sẽ biết là mình sử dụng luận văn của cô ta mất.

Nhưng mà suy nghĩ lại một chút, thì sợ cái gì, cô ta nói bản luận văn này là của cô ta thì sẽ là của cô ta sao? Cứ sống chết không nhận là được.

"Đây chính là luận văn của Lô Thanh Vân sao? Không hồ là học sinh xuất sắc, viết tốt thật."

"Đúng vậy, lợi hại lợi hại."

Trong phòng học bàn tán sôi nổi, Tô Tử Bảo quay về phía Bùi Dực, "Đây là luận văn của em"

Bùi Dực đương nhiên cũng nhận ra, bởi vì lúc Tô Tử Bảo viết luận văn anh cũng đang ngồi ở bên cạnh để chơi game. Nhìn thấy ký tên là Lô Thanh Vân, con mắt hẹp dài của Bùi Dực thoáng hiện ra một thoáng lạnh lùng.

"Nhất định là tiểu nhân âm hiểm Lô Thanh Vân đã đổi tên của em thành của cậu ta, kết quả liền biến thành em không có bài luận văn, em trượt môn. Cậu ta là lớp trưởng, lần trước cậu ta chính là người chuyển bài luận văn giúp giáo sư. Em nhớ ra rồi, đúng vậy, chính là cậu ta. Không nghĩ tới cậu ta lại nhỏ mọn đến vậy, bởi vì em cự tuyệt cậu ta cho nên cậu ta gây khó dễ cho em, còn ăn cắp thành quả lao động của em. Nhưng mà bây giờ cũng không có cách nào để chứng minh đây là luận văn của em, dù sao thì cậu ta cũng viết tên của cậu ta lên rồi." Tô Tử Bảo trong nháy mắt liền rõ ràng mọi chuyện đã xảy ra và nguyên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80-3: Lô Thanh Vân đánh tráo 3

Tô Tử Bảo nhìn về hướng Lô Thanh Vân, lại nhìn thấy cậu ta cũng đang nhìn cô, trong mắt tràn đầy ý cười.

Tiểu nhân đắc chí!

Bùi Dực cũng chú ý đến biểu cảm của cậu ta, nhếch môi cười lạnh, đột nhiên giơ tay lên lười biếng nói, "Giáo sư, bài luận văn này quả thật rất xuất sắc, nhưng mà sau khi xem, em có 5 nghi vấn, mong tác giả của bài luận văn này giải đáp giúp em. Thứ nhất, dựa vào đâu mà cậu cho rằng meco chọn lần ra tay thứ ba vào tháng 6 là thời cơ thích hợp nhất, đừng bảo với tôi là vì meco ra tay vào thời gian này cho nên mới cho rằng đây là thời gian thích hợp nhất để ra tay. Thứ hai, cậu cho rằng... Cuối cùng, thứ năm, phía cuối luận văn cậu có viết rằng tài liệu là do Mục Tư cung cấp, xin hỏi vị Mục Tư này là ai? Ở meco đảm nhiệm chức vị gì, vì sao cậu lại tin tưởng thông tin mà anh ta cung cấp, và làm sao có thể xác nhận được những gì anh ta nói là sự thật. Những tài liệu không có thật không thể lấy để làm luận văn, cho nên vẫn mong vị bạn học này có thể giải đáp một chút".

Trong phòng học lặng như tờ.

Tất cả ánh mắt của mọi người đều đổ dồn lên người Bùi Dực, sau đó lại đồng loạt rơi xuống trên người Lô Thanh Vân. Bùi Dực vẫn lộ ra biểu cảm lười biếng kia, bình thường mọi người sẽ nghĩ là anh mà có đến thì cũng sẽ ngủ gà ngủ gật mà thôi, nhưng mà trong nháy mắt anh nói lên năm vấn đề, mà các sinh viên xuất sắc ở đây cũng không phát hiện ra.

Đến nỗi Lô Thanh Vân đang được mọi người khen ngợi, mặt mũi tái xanh.

Cái này không phải là do cậu ta viết, thì cậu ta biết làm sao được, làm sao biết đề mà giải đáp.

"Nếu như nói bốn vấn đề trước còn có hơi khó, bây giờ anh không cảm tài liệu không trả lời được. Vậy còn vấn đề thứ năm, ngài Mục Tư cung cấp tài liệu cho anh, anh cũng nên giới thiệu cho chúng tôi một chút, phải không? Bùi Dực nhếch môi cười châm biếm.

Thân phận của Mục Tư, nếu như không từng gặp mặt anh ta, hoặc nếu như không hiểu biết sâu sắc về anh ta thì sẽ không thể biết được.

Các quan chức cấp cao của meco nhiều như vậy, Lô Thanh Vân lúc trước tìm kiếm tài liệu, nhưng mà cũng không biết Mục Tư này là ai.

Ngược lại giáo sư Ngụy Kiến Hưng lại nghiên cứu rất sâu về mục này, nói, "Đây không phải là vấn đề rất đơn giản sao? Còn cần phải suy nghĩ sao?"

Cậu ta không biết Mục Tư là ai, tác giả bài viết được Mục Tư cung cấp tài liệu vậy mà lại không biết là ai.

Chương 81-1: Cô mới là tác giả thật sự

"Nói gì đi! Cậu trả lời đi!" Xung quanh không ít người hô lên.

Nhưng mà Lô Thanh Vân mặt mày xanh mét, không nói được lời nào.

"Thứ cậu tự viết, sao lại không trả lời được." Có người nói ra nghi ngờ.

Lê Hàn ngồi bên kia cười nhạt, "Bởi vì bài luận văn này, vốn dĩ không phải là của cậu ta, đương nhiên là cậu ta không trả lời được".

Cô không chọn học Ngụy Kiến Hưng, nhưng mà lần trước cô biết được vị giáo sư này có nghiên cứu rất kỹ về meco từ Tô Tử Bảo, cho nên mới cố ý tới dự thính, cũng là tới để nghiên cứu cùng giáo sư một chút.

Luận văn của Tô Tử Bảo, Lê Hàn trước kia cũng xem qua, không nghĩ tới lại bị Lô Thanh Vân ăn cắp.

Ngụy Kiến Hưng không dám tin, "Đây không phải là do em viết? Vậy tại sao em lại viết tên em lên?"

"Rốt cuộc là có phải do em viết không, hay là chép ở trên mạng? Trời ạ, không thể nào, sinh viên xuất sắc lại chép luận văn ở trên mạng".

Mọi người tràn đầy khinh bỉ.

Ngược lại Trần Viên - người thích cậu ta lại phản bác, "Không thể nào, bạn Lô sẽ không thể đi chép như vậy được, chắc chắn là do bạn ấy viết."

"Nếu thật sự là do em viết, vậy em nói lý do đi."

"Đúng vậy, vẫn còn những loại người như vậy, chép xong bị phát hiện còn thừa chết không chịu nhận, thật không biết xấu hổ."

Mọi người mắng xối xả, Lô Thanh Vân bị chửi đến mức mặt đỏ tía tai, chỉ có Trần Viên là đang cố bảo vệ cậu ta, cứ luôn nói là do cậu ta viết.

Nhưng Trần Viên càng nói là cậu ta viết, mọi người lại càng muốn cậu ta phải trả lời.

Lô Thanh Vân vốn tưởng rằng yên lặng thì sẽ có thể tốt hơn một chút, không nghĩ tới Trần Viên này lại không có não mà cứ mãi nói giúp hấn, không thể nhận được nửa hướng về phía Trần Viên hết, "Cái đồ béo phì chết tiệt nhà cậu im miệng cho tôi!"

Trần Viên không dám tin rằng nam thần trong lòng mình lại dám nói với mình như vậy. Cô béo, cũng thể để người khác gọi là đồ béo phì chết tiệt, điều này quá là sỉ nhục người khác rồi.

Những người khác đầu tiên là sùng sốt một chút, tiếp theo tiếng ồn ào càng lớn hơn.

"Có phải là đàn ông không vậy, cậu ấy vừa mới bảo vệ cậu vậy mà cậu còn hét cậu ấy."

"Đáng đời, không nhận rõ người tốt xấu, đã bị phát hiện ra là đi chép bài rồi còn bảo vệ cậu ta."

"Vẫn là do cậu ta quá đáng, người bạc tình bạc nghĩa như vậy, khó tránh khỏi sẽ làm ra những chuyện như sao chép này".

"Nếu tác giả không trả lời được, vậy thì để cho tác giả thực sự của bài luận văn này trả lời một chút." Bùi Dục vừa nói, vừa nhìn Tô Tử Bảo.

Gương mặt anh tuấn của anh, gương mặt đẹp như phong cảnh đẹp nhất thế gian này vậy.

Lúc này anh nhìn cô, ý cười trong đôi mắt hẹp dài tràn ra, đem cả thế giới trở thành màu sắc ấm áp.

Một khắc kia, vô số hình ảnh lướt qua trước mắt. Anh dắt tay cô bước ra khỏi xe hoa đối mặt với đám truyền thông đầy ác ý, anh đánh Hàn Ly đến mặt mũi sưng vù và nói với cô rằng thứ anh không sợ nhất chính là rắc rối, anh cùng cô về nhà mẹ đẻ đối xử với bố mẹ mình hết sức thân thiện hiền lành, anh ôm cô đi trên con đường ngựa xe như nước, anh ở trong phòng thử quần áo ôm lấy cô và nói, vợ đừng sợ, có anh ở đây.

Chương 81-2: Cô mới là tác giả thật sự 2

Cái người ở trong hộ khẩu của mình, được định nghĩa là chồng, Bùi Dực.

Người luôn bảo vệ mình, luôn cưng chiều mình, luôn đứng về phía mình, luôn xuất hiện vào lúc mà mình cần nhất.

Người vô cùng quan trọng.

Lê Hàn đi theo vỗ tay, tiếp theo các bạn học trong lớp cũng vỗ tay ríu rít. Chỉ là trong tiếp vỗ tay có sự ngập ngừng, không dám tin rằng, tác giả thực sự, lại đang ở đây?

Tô Tử Bảo đứng lên trong tiếng vỗ tay, gương mặt xinh đẹp động lòng người cùng nụ cười tao nhã: "Vậy thì tớ xin trả lời câu hỏi cuối cùng trước. Ngài Mục Tư cung cấp tư liệu, là tổng giám đốc dưới cờ của tập đoàn meco, cũng là một trong những nhân viên cao cấp, nòng cốt của meco. Ngài Mục Tư một năm trước đã thu mua công ty văn hóa Thời Quang, lần trước tớ đến thăm công ty văn hóa Thời Quang vừa hay gặp được ngài Mục Tư đang đi tuần tra, cho nên có được nửa tiếng để nói chuyện. Phần lớn sự thật đều có được từ lần nói chuyện đó, mà dựa trên thân phận tổng giám đốc của công ty Trác Lập của ngài Mục Tư, thì tất cả lời nói đương nhiên đều có thể dùng để tư liệu để dẫn dùng. Công ty Trác Lập lấy việc xuất bản báo và tạp chí làm chủ..."

Tô Tử Bảo bắt đầu từ vấn đề đầu tiên, trả lời lưu loát. Mỗi một vấn đề, cô đều có thể trả lời rất sâu sắc, rõ ràng cho thấy sự tìm hiểu sâu sắc.

"Những điều trên, là lời giải thích của tớ cho năm vấn đề trên."

Lời nói vừa dứt, mọi người liền vỗ tay như sấm động. Tất cả mọi người đều dùng ánh mắt sùng bái nhìn Tô Tử Bảo, đây mới thật sự là sinh viên xuất sắc, một tinh anh thật sự, chân chính, một người đáng được kính mến.

Giáo sư Ngụy Kiến Hưng trong thâm tâm cười nói, "Vô cùng hoàn hảo. Bạn học Tô đã cho tôi một bất ngờ lớn, perfect!"

"Vậy không biết tại sao rõ ràng là luận văn của Tô Tử Bảo, nhưng lại viết tên của Lô Thanh Vân rồi nộp lên? Bạn học Lô có phải là nên giải thích một chút không?" Lê Hàn cũng vui cho Tô Tử Bảo, nhìn Lô Thanh Vân cười lạnh nói.

Lập tức có người đáp, "Việc đó còn cần phải nói sao, không phải là cậu ta nhìn thấy bạn Tô Tử Bảo viết tốt, cho nên liền đổi thành tên của cậu ta, ăn trộm luận văn của người khác, hại người ta trượt môn, thật sự còn đáng ghét hơn là đi sao chép."

"Đừng vậy, ăn cắp đồ của người ta, còn hại người khác, thật sự chưa thấy ai vô liêm sỉ như vậy. Hừ, ở cùng lớp với người như vậy, tớ cảm thấy đáng cấp của mình bị kéo tụt xuống."

"Ha ha ha, nói đúng!"

Ngụy Kiến Hưng nói, "Tôi phải chỉnh sửa điểm mà tôi vừa chấm một chút. Bạn Tô Tử Bảo, điểm tuyệt đối. Còn bạn Lô Thanh Vân, ăn cắp luận văn của người khác, tình tiết tồi tệ, cậu cũng không cần phải thi lại nữa hủy bỏ tư cách thi."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81-3: Cô mới là tác giả thật sự 3

"Ngụy giáo sư xử hay lắm!" Lê Hàn dẫn đầu hô, mọi người ríu rít ủng hộ.

Lô Thanh Vân nắm chặt quả đấm, mặt đầy khuất nhục, lần này, nếu muốn tốt nghiệp thì phải tốn rất nhiều tiền bạc.

Hơn nữa, chuyện cậu ta làm bị bại lộ, mọi người sẽ bàn tán, rất nhanh sẽ thành một truyền mười truyền trăm, mọi người trong trường đều cũng sẽ biết. Cậu ta sẽ không còn là sinh viên xuất sắc làm mưa làm gió nữa, mà sẽ biến thành người có nhân phẩm tồi tệ bị mọi người cười nhạo.

Lô Thanh Vân bây giờ chỉ hối hận tại sao mình không vớt luận văn của Tô Tử Bảo đi, tại sao phải uống công vô ích như vậy, tại sao lại tham lam như vậy.

Đều do Tô Tử Bảo, đều do tên đàn ông bên cạnh cô ta, nếu không thì tôi chính là hạng nhất, tôi sẽ là nhân vật quan trọng được mọi người sùng bái.

Tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

Lô Thanh Vân giận xanh mặt, mà không phát hiện ra rằng lỗi sai là của anh ta.

Tiết học cuối cùng này ngoại trừ bàn luận về vấn đề này, còn lại thì đều là tự học, Lê Hàn nhân cơ hội đặt rất nhiều câu hỏi về meco, cùng với giáo sư Ngụy Kiến Hưng trò chuyện sôi nổi. Mọi người cũng ồn ào nói về chuyện vừa phát sinh, Tô Tử Bảo nhìn Bùi Dực ở bên cạnh gục xuống bàn tay chống cằm mắt híp lại ngủ gà ngủ gật, khỏe môi liền cong lên.

Anh mặt bộ quần áo rất thời thượng và đẹp đẽ, nhìn giống như một công tử đào hoa vậy, da thịt trắng nõn, anh tuấn tà mị, khiến cho các nữ sinh ở xung quanh luôn luôn bị chú ý mà nhìn trộm.

"Tại sao lại nhìn lên anh?" Hàng lông mi dài dài khẽ chớp.

Tô Tử Bảo vội vàng di chuyển ánh mắt, "Em... Em không nhìn anh."

"Ba." Một cái hôn nhẹ nhàng rơi vào trán của Tô Tử Bảo, hôn xong anh lại quay về như chưa có chuyện gì, khiến cho không ít các nữ sinh đang nhìn lên xung quanh tan nát cõi lòng.

Tô Tử Bảo vội vàng nhìn giáo sư, sau khi xác định không bị chú ý mới nói, "Anh làm gì vậy?"

"Thường cho em vừa mới trả lời rất tốt. Vốn dĩ anh định về mới thường, nhưng nhìn thấy ánh mắt nóng hừng hực của em lúc nãy, dường như không chờ được nữa, nên anh đành thưởng một chút." Bùi Dực nhếch môi, giống như một chú hồ ly vừa mới trộm được thịt sống vậy.

Tô Tử Bảo cắn môi, "Ai không chờ được chứ, anh cho rằng em giống anh, trong đầu chỉ có..."

"Bản sắc của đàn ông." Bùi Dực cười híp mắt chặn lại những lời cô đang định nói.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82-1: Sự định ý của Đào Thi Tình 1

Đợi đến khi hết tiết, Lê Hàn ngang ngược nện một quyển sách lên đầu Lô Thanh Vân, khiến mọi người giật nảy mình.

"Xin lỗi, trượt tay." Lê Hàn nhặt lên sách, đi tới trước mặt Tô Tử Bảo, rõ ràng là đang giận thay cô.

Lô Thanh Vân bị đập không nhẹ, nhưng không dám nói gì, mọi người thấy như vậy, rất nhiều người đã không ưa Lô Thanh Vân từ lâu liền "Trượt tay" đánh cậu ta đến mức thâm thối. Lô Thanh Vân hận Tô Tử Bảo cùng Bùi Dực đến mức nghiền răng ken két, nhưng chỉ dám ôm đầu trốn chui như chuột.

Ba ngày sau Tô Tử Bảo cũng không nhìn thấy Lô Thanh Vân nữa, cho dù có nhìn thấy ở trong lớp, thì cậu ta cũng trốn đi, mọi người đều biết chuyện cậu ta ăn trộm luận văn của Tô Tử Bảo, khinh thường cậu ta, cho nên đều cô lập cậu ta, chức vị ở hội học sinh cũng bị tước mất.

Tô Tử Bảo cảm thấy cậu ta đã bị dạy dỗ, cũng lười quan tâm đến cậu ta, cứ như vậy trải qua một tuần.

Cửa trường học, Thẩm Hề chờ Tô Tử Bảo. Anh kéo cửa xe xuống để hóng gió, vừa đúng lúc đó bị một nữ sinh đi ngang qua phát hiện ra.

"Anh... Anh là Thẩm Hề tác giả của《 nhân danh tình yêu》? Anh là thần tượng của em đấy, anh ký tên cho em được không?" Người nữ sinh thanh mảnh đi qua, trong tay ôm mấy cuốn sách, chính là Đào Thi Tình.

Cô nhà nghèo, nhưng mà xinh đẹp, cô rất coi thường những anh chàng công tử nhà giàu theo đuổi mình, cảm thấy những người đó đều rất nông cạn, chỉ là ý vào việc mình có tiền.

Người cô thích nhất chính là Thẩm Hề. Bởi vì Thẩm Hề đi lên từng bước một, anh không có người nhà, có thể có thành tựu như ngày hôm nay đều là kết quả của sự nỗ lực của bản thân, hơn nữa anh viết văn rất có hồn, được rất nhiều nữ sinh thích. Hơn nữa bản thân lại đẹp trai giống như diễn viên, được gọi là nhà văn nam thần, ngay lập tức liền tóm được trái tim của rất nhiều nữ sinh.

Đương nhiên cũng trở thành đối tượng lý tưởng của Đào Thi Tình.

Dĩ nhiên, những sinh viên nếu như chỉ có tự đi lên nhưng lại vừa nghèo vừa xấu, thì vẫn coi thường.

Cứ tự rêu rao rằng mình thích Thẩm Hề là vì anh tự cố gắng đi lên và nỗ lực, nhưng mà nếu như không phải bây giờ anh đã công thành danh toại, hơn nữa còn có được gương mặt có thể kiếm cơm ăn như thế, thì Đào Thi Tình sao có thể thích anh được.

"Được." Thẩm Hề lịch sự đáp lại, anh lấy một chiếc bút từ trong hộp xe ra, "Ký vào đâu?"

Anh luôn đáp ứng yêu cầu của những người hâm mộ mình.

"Ồ đây." Đào Thi Tình rút ra một tờ giấy trắng.

Sau khi ký xong, Đào Thi Tình đỏ mặt nói, "Có thể bắt tay với anh không?"

"Được." Thẩm Hề lịch sự cầm lấy tay của Đào Thi Tình.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82-2: Sự định ý của Đào Thi Tình 2

Nữ độc giả thường yêu cầu bắt tay hoặc là ôm, hoặc có những người điên cuồng nhào lên hôn, Thẩm Hề cũng đã gặp qua vài lần.

Bắt tay xong, thật ra thì Đào Thi Tình rất muốn lấy được phương thức để liên lạc với Thẩm Hề, nhưng lại không dám, dẫu sao đó cũng là thân tượng của cô, mà mình chỉ là một độc giả thông thường.

Nhưng mà, mình đẹp như vậy, tại sao trong mắt Thẩm Hề lại không có một chút dao động nào chứ? Những người đàn ông kia nhìn thấy cô không phải là đều sẽ dùng ánh mắt háo sắc sao, tại sao ánh mắt của Thẩm Hề nhìn cô lại không hề có một chút dục vọng nào.

Quả nhiên là người đàn ông mà cô nhìn trúng.

Loại cảm giác này khiến cô vừa ngọt ngào lại vừa khổ não.

Đúng vào lúc này, Thẩm Hề nhìn thấy Tô Tử Bảo đi ra, liền hướng về phía cô vẫy vẫy tay.

Đào Thi Tình liền tròn to mắt, Thẩm Hề đang vẫy tay với mình sao? Là đang muốn mình đi qua sao?

Đào Thi Tình không hề chú ý đến Tô Tử Bảo ở phía sau, mắt tự nhiên đi tới, hỏi, "Có chuyện gì không ạ?"

Mà lúc này, sau lưng có một giọng nói truyền tới, "Thẩm Hề, anh sao lại đến đây?"

"Tôi tìm cô có chút việc, biết được hôm nay cô có tiết học, cho nên tới cổng trường đợi cô." Thẩm Hề cười cười với Tô Tử Bảo, nửa hướng về phía Đào Thi Tình khách khí lắc đầu một cái.

Rất rõ ràng, vừa nãy là Thẩm Hề vẫy tay với Tô Tử Bảo, chứ không phải cô.

Đào Thi Tình lập tức hiểu ra, trong nháy mắt vừa ngượng ngùng vừa nổi nóng lại vừa không dám tin.

Tại sao Thẩm Hề lại quen Tô Tử Bảo?

"Ồ? Sao anh còn nhớ cả tiết học của tôi?" Tô Tử Bảo nhảy mắt, nhìn về phía Đào Thi Tình ở bên cạnh, hỏi Thẩm Hề, "Đây cũng là bạn anh sao?"

Thẩm Hề xuống xe mở cửa xe cho Tô Tử Bảo, "Không quen, chỉ là một độc giả thôi."

"À." Tô Tử Bảo ngồi ở vị trí kế bên người lái, Thẩm Hề ngồi lên ghế lái, Thẩm Hề luôn rất dễ gần với độc giả của mình, hướng về phía cô cười cười, lái xe đi.

Đến nỗi Tô Tử Bảo nhất thời không nhớ ra được Đào Thi Tình chính là người lần trước đã bêu xấu cô. Dù sao đối với những người qua đường, Tô Tử Bảo sẽ không để ý để nhớ làm gì, cũng dễ phép cười cười theo Thẩm Hề, hai người biến mất sau cánh cổng Hải Đại.

Đào Thi Tình tức đến nỗi nhăn mặt, Tô Tử Bảo cười với mình, là đang cười nhạo mình sao? Cô ta có quan hệ thế nào với Thẩm Hề? Tại sao lại quen Thẩm Hề.

Đội đã, chiếc xe này nhìn rất quen, không phải là chiếc xe mà ngày đó Tô Tử Bảo bước lên sao? Nói cách khác Thẩm Hề đến tìm cô không phải là lần đầu!

Tiền nhân này rõ ràng đã có bạn trai, tại sao còn cướp đi Thẩm Hề. Không được, mình phải nghĩ cách, không thể để cô ta quyến rũ Thẩm Hề được, phải để cho Thẩm Hề biết bộ mặt thật của cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 82-3: Sự dịch ý của Đào Thi Tình 3

Nghĩ tới đây, Đào Thi Tình mở danh bạ, ấn gọi một dãy số, úy khuất nói, "Anh Viêm, em bị người ta gây khó dễ."

Liễu Viêm ở đầu bên kia điện thoại vội vàng nói, "Sao thế? Ai gây khó dễ với em?"

"Một người phụ nữ si nhục em, còn đánh em, mắng em, anh Viêm, em ảm ức lắm, em chẳng làm gì sai cả".

Liễu Viêm lập tức nói, "Bây giờ anh sẽ qua đó, Tình Tình em ở đâu? Anh đến tìm em."

"Không, không cần đâu, lát nữa em vẫn còn có tiết. Anh Viêm có thể cho em mượn người của anh để dùng một chút..." Đào Thi Tình rút cuộc cũng nói ra mục đích.

Liễu Viêm đáp ứng một tiếng, "Được, không thành vấn đề."

"Cám ơn anh Viêm, đợi hai ngày nữa được nghỉ em đến tìm anh!" Đào Thi Tình ngọt ngào cười một tiếng, trong mắt lóe lên tia sáng ác độc.

Liễu Viêm là đại công tử của Liễu gia, cũng là một công tử luôn theo đuổi cô, nhưng bởi vì cô thích Thẩm Hề, cho nên liền không để ý đến vị công tử này.

Lúc cần dùng thì tìm đến người ta dùng một chút, lúc không cần thì ngay đến cả tay cũng không cho người ta sờ đến. Liễu Viêm hết lần này đến lần khác đều bị như vậy, cảm thấy Đào Thi Tình rất đơn thuần, không giống như những người phụ nữ tùy tiện kia.

Đào Thi Tình cũng thủ đoạn cao siêu, cứ như vậy với Liễu Viêm một năm, còn khiến người ta an tiền mã hậu vì cô.

Trong xe, Tô Từ Bảo đã sớm quên đi người nữ sinh vừa gặp, nói với Thẩm Hề, "Không phải anh ở Dương Thành sao? Tại sao lại tới đây? Có phải là kịch tổ xảy ra chuyện gì không?"

"Không phải. Mà là bây giờ có cơ hội, cô xem xem có muốn thử một chút không. Đài điện ảnh Hoa Đông 8 giờ cuối tuần này chiếu phim, nhưng mà bộ phim xảy ra chút vấn đề không thể chiếu được, cho nên hỏi chúng ta có đồng ý phát phim không, dù sao cũng là kênh cuối tuần, dựa vào tiến độ của chúng ta, hoàn toàn có thể kịp. Sáu tập đầu của bộ phim cũng đã làm xong, cũng đưa cho người phụ trách bên đài truyền hình xem qua rồi, đối phương thấy rất khả quan." Thẩm Hề nói, "Được chiếu vào cuối tuần là ưu thế, Còn nhược điểm là trước đó chưa từng có thông báo, tuần tới đã phải lên sóng, mà đối phương nói, nếu như không thể đảm bảo tỷ suất xem, thì trong một tháng sẽ lại đổi phim khác, phim của chúng ta sẽ bị đẩy xuống, cũng có thể sẽ bị điều chỉnh thành phát lúc nửa đêm."

Thật ra thì là do bộ phim mà đài truyền hình Hoa Đông chuẩn bị phát sóng có vấn đề, cần một tháng hòa hoãn, vừa vặn Đế Tước lại đưa phim mới đến cho đối phương, đối phương cảm thấy thích hợp. Nhưng mà cũng phải bảo đảm tỷ suất xem, nếu không sẽ bị đẩy xuống chiếu lúc nửa đêm hoặc là dừng phát. Mà sau này, bộ phim này chẳng khác nào bị dờ xuống rồi.

Nhưng nếu như không đồng ý, đợi đến lúc bộ phim này quay xong, thì đến lúc nào mới có thể được chiếu ở giờ hoàng kim lúc 8 giờ tối chứ, hay là căn bản không thể được lên sóng cũng nên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83-1

Hiện tại chính là Tô Từ Bảo có nguyện ý đánh đổi cơ hội hay không, thành công, sẽ một bước lên trời, ngược lại thất bại, toàn bộ đều đổ sông đổ bể.

Hoặc là không đánh cuộc, đợi chế tác cho xong kịch, bắt đầu lại, nhưng sẽ không có cơ hội tốt như vậy nữa,

Hì vọng nhất hiện tại của Tô Từ Bảo chính là đưa tất cả nhanh chóng đạt tới kết quả.

Lịch trình cũng không dễ dàng chút nào, nếu thành công, vậy sẽ mất rất nhiều thời gian để quay. Bởi vì Đế Tước thật sự quá nhỏ, không có quyền lên tiếng trong đài truyền thông.

Nhưng đổi lại là Giải Trí Vân Đình, căn bản không cần lo lắng, bởi vì tất cả mọi người đều xem truyền hình của họ.

Đề Tước hiện giờ chưa có tự tin này.

Ai cũng nỗ lực, gắng sức chạy đua, và mong chóng có kết quả.

Lòng Tô Từ Bảo đã đánh cược, nhưng nhìn Thẩm Hề bên cạnh, vẫn thận trọng hỏi, “Đối với chuyện này, anh có ý kiến gì không?”

“Thứ nhất, tôi vô cùng tin tưởng vào kịch bản này, ratings khẳng định sẽ không kém, đương nhiên, tiền đề là Đề Tước có thể làm tốt công tác tuyên truyền của mình trước. Cuối tuần sẽ nhiều người có thời gian hơn, nếu chỉ còn một tuần vậy cần phải chạy nước rút. Trong mấy ngày ngắn ngủi phải truyền bá hết với tất cả mọi người, như vậy mới thu hút nhiều người xem. Sau khi hứng thú với những tập đầu, người xem mới tiếp tục theo dõi.” Thẩm Hề trầm ổn nói, chính anh là người làm việc trong phòng bán vé và thu coi, đối với loại chuyện này chẳng cần cảm thấy lo lắng.

“Thứ hai, dựa vào thực lực của Đề Tước, kịch bản này nếu được khởi mảy, tuy lúc đầu chưa được nổi, nhưng cũng không bị tụt về sau quá nhiều. Không ai có thể đảm bảo chắc chắn bộ phim này sẽ được lên lịch, bởi vì vốn dĩ Đề Tước chưa từng có thành tích gì. Những ông bầu truyền hình thường dựa vào lượng người xem mà quyết định đánh giá như nào về một bộ phim. Cho nên tóm lại, bỏ qua cơ hội lần này thực đáng tiếc.”

Tô Từ Bảo gật gật đầu, đây cũng là suy nghĩ trong lòng cô.

“Hoàn cảnh xấu chính là trong mấy ngày ngắn ngủi làm tốt công tác tuyên truyền, tôi lúc trước cũng từng tham gia vài buổi chụp ảnh quảng bá phim, chắc chắn không được để dàn diễn viên chính có chuyện gì, ngàn vạn lần không được để xảy ra sự cố, kể cả vai phụ cũng cần tránh. Cô ngẫm lại, nếu Lục Yên Chi hoặc Tô Gia Hân, đột nhiên nửa tháng không thể quay, như vậy bộ phim của chúng ta không thể tiếp tục. Cho nên, chuyện này cần đảm bảo tuyệt đối.” Thẩm Hề nói.

Tô Từ Bảo nhìn anh, bên môi gọi lên nụ cười nhạt, “Cũng không chỉ vai chính phụ không có việc, mà tất cả mọi người đều không có việc. Anh vẫn còn chưa sửa xong kịch bản, tôi chỉ đang lo lắng liệu anh có sửa xong được hay không?”

“Không thành vấn đề.” Thẩm Hề không hề hai lời.

Tô Từ Bảo đưa một bàn tay nắm chặt thành nắm tay, “Vậy được. Ngày mai tôi sẽ tới trường lần cuối, xin nghỉ nửa tháng để tận lực cho bộ phim này.”

“Tin vào năng lực của cô.” Thẩm Hề cũng nắm tay mình tay, cùng tay với cô.

Không nghĩ tới lúc này sẽ có cơ hội như vậy xuất hiện, mà thời gian lại vô cùng gấp rút.

Hạ Thừa Diệp, anh cứ chờ đó.

Sau khi Thẩm Hề đưa Tô Từ Bảo về nhà, Tô Từ Bảo liền bắt đầu vào bàn diễn cường tác nghiệp, chăm chỉ đến tận hai giờ sáng. Bùi Dục vốn dĩ ở phòng khách chơi game, thấy thư phòng đèn vẫn sáng, dung đưa ly trà đi qua.

“Vẫn làm việc sao?” Bùi Dục ngồi bên cạnh cô, đặt trà lên bàn.

Tô Từ Bảo không ngẩng đầu lên, múa bút thành văn, “《 lấy ái chi danh 》 phải phát sóng, chuyện công ty đúng là ngàn đầu vạn tự, em đã phải xin trường cho nghỉ nửa tháng, còn rất thông minh xin giáo viên để lại tự liệu, miễn cho nửa tháng sau quay về phải nhọc công đi tìm tài liệu.”

“Sao phải chạy đua như vậy chứ? Giao cho công ty làm là được rồi.” Bùi Dục thân nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83-2

Tô Từ Bảo nhìn anh, trầm mặc trong chốc lát, “Đại khái là bởi vì em không thể giao hết được. Dích thân em phải làm, không thể để xảy ra một sai sót nhỏ.”

Bùi Dục duỗi cái eo lười, vô tình nói, “Ngày ngủ nhiều rồi, đêm không ngủ được nữa... Em muốn tìm tư liệu gì? Anh giúp em”

Tô Từ Bảo không nghĩ tới đại thiếu gia không màng chuyện thiên hạ này lại chịu giúp cô, vội vàng đem thứ trong tay mình đi tới chỗ anh.

“Anh nhìn xem cái này.”

Bùi Dục từ phòng ngủ lấy ra một quyển sổ, vợ chồng họ mỗi người một quyển, một người nhanh chóng viết luận văn, tài liệu báo cáo, cùng các loại tác nghiệp, một người giúp tra cứu tư liệu đã đánh dấu, sau đó sửa lại thành một phần hồ sơ, chuyển qua máy tính cho cô. Như vậy Tô Từ Bảo có thể bớt đi nửa thời gian hoàn thành công việc.

Kim đồng hồ tích táp, thư phòng chỉ còn lại thanh âm gõ bàn phím.

Một lát sau, Bùi Dực phát hiện không nghe thấy tiếng động từ phía đối phương, ngẩng đầu nhìn lên thì cô vợ bé nhỏ đã ghé đầu lên quyển sổ mà ngủ rồi. Màn hình máy tính còn sáng, chiếu lên cái đầu tổ quạ của cô.

Bùi Dực không khỏi cười một chút, nhẹ nhàng bế cô lên, sau đó tắt máy tính, ôm Tô Tử Bảo đi vào phòng ngủ.

Ngày kế tiếp lại, Tô Tử Bảo phát hiện Bùi Dực đã tắt đồng hồ báo thức, làm hại cô trực tiếp ngủ đến giữa trưa. Nhưng chuyện này cũng không quan trọng, dù sao hôm nay Tô Tử Bảo chỉ cần đi nộp bài tập, sau đó lại xin nghỉ.

Tất cả đều hết sức thuận lợi, chủ nhiệm khoa cũng biết cô hiện tại là tổng giám đốc công ty, công ty đang gấp xẹt về tình cảm có thể tha thứ.

Vừa mới đi ra cổng trường, liền thấy Đào Thi Tinh đi tới nói, “Di, Tô Tử Bảo, sao cô đã đi rồi?”

Tô Tử Bảo nhớ lại một chút những gì hôm qua Thẩm Hề đọc, vì thế cười cười, cũng không định nói mình vì chuyện công ty mà xin nghỉ, đành cười nhạt, “Ừm.”

Đối phương cố ý nói chuyện với cô, nhiệt tình, “Không nghĩ tới cô có quen với Thẩm Hề nhận thức, tác giả tôi đây thích nhất. A đúng rồi, đêm nay 8 giờ ban chúng ta có tiết học nữa, ở phòng 302, sáng cô không đi học, hẳn là không biết, là khóa của Diệt Tuyệt Sư Thái đó.”

Diệt Tuyệt Sư Thái là một giáo viên cực kì nghiêm khắc, mỗi tiết đều điểm danh, hơn nữa bà giảng cũng rất hay.

“Cảm ơn.” Tô Tử Bảo lễ phép nói.

Đào Thi Tinh cười nói, “Nhớ đi học đó, đừng để bà ấy tóm được.”

Nhìn bóng Tô Tử Bảo rời đi, Đào Thi Tinh cười lạnh. Lừa được cô tới rồi, Tô Tử Bảo, cô cứ chờ đó, tôi sẽ cho cô một đêm thật mỹ diệu.

“Alo, liễu tam liễu tứ sao? Người ta đã hẹn rồi, vì chút chuyện nên đêm nay tôi không đi được. Các người nhớ phải đẹp chút, chụp được ảnh trực tiếp đang lên diễn đàn trường là được.” Đào Thi Tinh cười lạnh.

Cô muốn chụp ảnh Tô tử Bảo lỏa thể trên giường cho mọi người xem, đến lúc đó xem Thẩm Hề còn thích cô ấy được hay không, xem bạn trai còn muốn cô ấy được hay không.

Đương nhiên, nếu cô biết thân phận thật của Tô Tử Bảo khẳng định không dám làm như vậy. KHi Liễu Viêm hỏi cô cô tình không nói tên, nếu không tuyệt đối không dám đắc tội nhân vật quyền quý kia

Điện thoại vang lên thanh âm, “Yên tâm, sẽ không có vấn đề.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84-1: Để tô nhĩ lệ qua

Sau khi tạm biệt Đào Thi Tinh, Tô Tử Bảo đã xin nghỉ, đương nhiên có thể không đi học, nhưng mà nghỉ tiết học này vẫn rất quan trọng, nhất định phải bảo Lê Hàn nhớ ghi chép nhiều bài chút.

Vừa lúc nói với cô chuyện mình xin nghỉ nửa tháng.

"Này, Lê Hàn, tớ xin nghỉ nửa tháng không đến trường học, chờ trở về chép bài của cậu. Nghe nói tối hôm nay có tiết của Diệt Tuyệt sư thái..." Tô Tử Bảo còn chưa nói hết, bên kia Lê Hàn liền ngắt lời nói "Tôi nay không có tiết đâu, cậu nghe ai nói có tiết học"

Tô Tử Bảo sùng sốt "Không có tiết sao?"

"Đúng vậy. Chúng ta vốn không có tiết học buổi tối, cũng không nghe ai nói thêm tiết nào" Lê Hàn chẳng hiểu ra sao.

Tô Tử Bảo biết Lê Hàn sẽ không lừa mình, liền hiểu rõ là Đào Thi Tinh đang nói dối.

Cô ta đang lừa mình, lừa mình 8h tối đến phòng học.

"Ừ, mình biết rồi. Không sao, nhưng mà lần này rất cảm ơn cậu"

"Đang yên đang lành cậu khách khi làm gì vậy Tô Tử Bảo, a được rồi, cố gắng làm việc, chờ cậu trở về"

Tô Tử Bảo cúp điện thoại, nhủ mày suy nghĩ, mình và Đào Thi Tình đâu có thù oán gì? Chờ một chút... nghĩ tới, ngày đó lúc Lô Thanh Vân tỏ tình, hình như chính là cô ta nói xấu mình bị bao nuôi, cho tới bây giờ trường học thường có người nói Tô Tử Bảo dựa vào đàn ông kiếm sống, đều là cô ta truyền ra.

Tuy rằng nhớ tới chuyện này không hiểu vì sao đối phương lại muốn nhắm vào mình, nhưng mà đã hiểu rõ, Đào Thi Tình là kẻ thù, mà tiết học đêm nay chính là một cái bẫy.

Vừa rồi Tô Tử Bảo vì không muốn quá rêu rao liền không nói chuyện mình xin nghỉ, nói cách khác đối phương còn tưởng rằng mình sẽ đi.

Cô là không thể đi, nhưng mà số người cô muốn giải quyết còn không ít. Không bằng liền nhìn Đào Thi Tình dùng thứ gì tốt thay cô tiếp đãi.

Nghĩ như vậy, Tô Tử Bảo bấm số điện thoại Tô Lệ Nhã.

Tô Lệ Nhã nhận được điện thoại của Tô Tử Bảo liền vô cùng ngạc nhiên, hỏi: "Chị cả, chị gọi điện thoại cho em có chuyện gì sao?"

"Tô Lệ Nhã sao, là như vậy, từ hôm nay trở đi bên công ty tôi sẽ rất bận, nhưng mà bạn học của tôi vừa nói với tôi rằng buổi tối có tiết học của Diệt Tuyệt sư thái, rất quan trọng. Cô có thể giúp tôi đi chép bài được sao?" Tô Tử Bảo hỏi

Lúc đầu Tô Lệ Nhã không muốn đồng ý, để cô vắng học, nhưng mà vừa nghĩ tới mình còn cần nhờ vào chị gái tốt này để đến gần Bùi Dực, liền đồng ý "Không thành vấn đề. Máy giờ tối?"

"8h tối, phòng học 302" Tô Tử Bảo nói.

Lập tức Tô Lệ Nhã liền nhấn mạnh nói "Trễ như vậy sao, để cho một mình em trở về liền sợ. Có thể để cho anh rể chờ em tan học đưa em trở về được không"

Biết Tô Lệ Nhã có ý với Bùi Dực, trong mắt Tô Tử Bảo lóe lên một ánh sáng lạnh "Được rồi, không thành vấn đề"

Tô Lệ Nhã nghe Tô Tử Bảo một tiếng đồng ý, lập tức vui rạo rức cúp điện thoại.

Tiện nhân, ngu xuẩn, thật đúng là cho rằng mình đi học vì cô ta, thật ra mình chỉ muốn gặp Bùi Dực. Nếu như cô ta không đồng ý để Bùi Dực tới đón cô, mình liền không đi chép bài cho cô ta.

Tô Tử Bảo vẫn còn ngu xuẩn giống như trước đây.

Đêm nay, thừa dịp Tô Tử Bảo không ở, cùng Bùi Dực ở trên một xe, nhất định phải có tính phát triển thực chất!

Nghĩ tới đây, Tô Lệ Nhã lập tức từ trên giường nhảy dựng lên "Người đâu, mau đưa bộ váy quý nhất cho tôi, còn có nước hoa, nhanh lên!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84-2: Để tô nhã lệ qua 2

Tô Tử Bảo cúp điện thoại, nhìn thoáng qua Bùi Dực đang lái xe, bĩu môi nói "Buổi tối Tô Lệ Nhã muốn anh đi đón cô ta"

"Không đi" Bùi Dực một ngụm từ chối.

Tô Tử Bảo suy nghĩ một chút nói "Đội lắt nhừ anh vẫn đi nhìn một chút đi, dù sao cũng phải biết đêm nay nữ sinh kia tính làm cái gì. Được rồi, không biết vì sao cô ta nhắm vào em, anh giúp em tra một chút đi"

"Ừ" Bùi Dực ngừng một chút lại nói "Buổi tối anh với em cùng đi đón"

Tô Tử Bảo nhìn không được cong cong khóe môi "Vậy không được, em nói buổi tối đi công ty họp, em đi liền lộ. Hơn nữa cũng thật là hèn mọi người họp"

Nhưng mà anh như vậy vì cô liền không muốn cùng với đám phụ nữ có ý đồ với anh một mình ở chung, thật sự là ảm áp hơn bất kỳ một lời âu yếm nào.

Bùi Dực nhìn không chớp mắt "Vậy anh liền đi cùng mẹ vợ"

Tô Tử Bảo thối phũ một tiếng cười thiếu chút nữa phun ra.

Cùng mẹ cô đi đón Tô Lệ Nhã, một anh nghĩ ra được.

Tô Lệ Nhã ở Lâm Tuyết Kiều trước mặt, cái gì mờ ám cũng không dám làm.

"Bẹp~" Tô Tử Bảo tiếp tới bẹp một cái ở trên mặt anh, trong mắt long lanh nước cũng hiện lên vài phần xấu hổ.

Dần dần, hình như, bắt đầu thích người này.

Bùi Dực liếc mắt nhìn cô gái nhỏ bé bên cạnh, đây là lần thứ mấy cô chủ động hôn anh, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Tốc độ xe chậm rãi chậm xuống, cuối cùng dừng sát ở ven đường.

Tô Tử Bảo vẽ mặt mờ mịt "Làm sao vậy? Làm sao bỗng nhiên ngừng?"

"Em hôn anh" Bùi Dực bỗng đem nàng kéo đến, đôi mắt hẹp dài nhìn cô, hơi thở mập mờ lan tràn.

Khuôn mặt Tô Tử Bảo đỏ lên "Em thấy anh nghe lời như vậy, khen thưởng"

"Chủ động hôn anh như thế" Bùi Dực sát lại bên tai Tô Tử Bảo, trong giọng nói lười biếng có một chút ý cười "Vậy anh cũng nên khen thưởng em một chút"

Tô Tử Bảo còn không phản ứng kịp, miệng liền bị anh ngăn lại, sau đó càng sâu sắc thêm nụ hôn này.

Người này rõ ràng là bị gì vậy, nói khen thưởng cái gì chứ!

Tô Tử Bảo ra sức đánh vào vai Bùi Dực, nhưng mà đối phương không quan tâm vẫn hôn cô, Tô Tử Bảo không có cách nào khác, cuối cùng chỉ có thể ôm anh.

Cho tới bây giờ cũng không từng ghét người đàn ông này hôn môi. Có lẽ, đây mới là khoảng cách nguy hiểm nhất.

Nhưng mà cho dù nguy hiểm, từ kết hôn cùng nhau đi tới, cô đã không thể tránh khỏi tiến vào khu vực nguy hiểm của anh, chìm vào trong đó, khó cảm lòng nổi.

Dần dần, Tô Tử Bảo bắt đầu đáp lại, càng hôn càng sâu...

Buổi tối, Tô Lệ Nhã mặc thật xinh đẹp đứng ở trước gương tủ quần áo, quay qua hỏi nữ giúp việc bên cạnh "Cô xem tôi mặc cái này có xinh đẹp hay không?"

Nữ giúp việc đáp "Tô tiểu thư rất đẹp"

Tô Lệ Nhã hát cảm lên "So với Tô Tử Bảo thì sao?"

Nữ giúp việc khó xử liếc nhìn Tô Lệ Nhã, cô chỉ là người làm ở Tô gia, cũng không phải là người của Tô Lệ Nhã, Tô Tử Bảo mới chính là tiểu thư danh chính ngôn thuận.

Hơn nữa, Tô Tử Bảo vốn đẹp hơn Tô Lệ Nhã nhiều lắm, mờ mắt nói mò chuyện này cũng cần kỹ xảo.

Thấy nữ giúp việc do dự, Tô Lệ Nhã khó chịu nhíu nhíu mày "Được rồi, không có chuyện của cô, đi xuống đi"

"Vâng"

Nữ giúp việc đi ra, Tô Lệ Nhã nhìn gương cười cười "Tô Lệ Nhã, mày xinh đẹp nhất, mày đẹp hơn Tô Tử Bảo, nhất định có thể bắt lấy Bùi Dực. Tô Tử Bảo tính cái gì, làm sao xứng làm Thiếu phu nhân Bùi gia, chỉ có cô mới xứng! Nhất định mình phải cùng Bùi Dực ở bên nhau, đem Tô Tử Bảo đuổi đi! Kế thừa đồ cưới của Tô Tử Bảo, lại làm tốt Bùi phu nhân"

Chuẩn bị xong Tô Lệ Nhã ngồi xe đi trường học, trong giảng đường Đại học Hải thành từ sáng đến tối đều có tiết, Tô Lệ Nhã cũng là sinh viên đại học Hải thành, chỉ là không cùng khoa với Tô Tử Bảo.

Rất nhanh Tô Lệ Nhã liền tìm được phòng học, vừa đẩy cửa ra, Tô Lệ Nhã, sững sờ cả người.

Trong phòng học trống rỗng không có người khác, chỉ có hai người đàn ông nhìn rất hèn hạ. Ngay lúc Tô Lệ Nhã còn không phản ứng kịp, hai người kia lập tức khóa trái cửa phòng học, đi về phía Tô Lệ Nhã khả khả cười dâm dăng

"Quả nhiên là một đại mỹ nhân, không sai không sai"

"Chúng ta chơi thoải mái trước lại chụp ảnh" Một người nói rằng

Hai người bạn họ cũng không biết người tới đến cùng là ai, chỉ biết sẽ có một nữ sinh đến đây. Mà bây giờ, đúng hẹn mà đến là Tô Lệ Nhã.

Tô Lệ Nhã hoảng sợ tròn to mắt, lập tức nghĩ đến Tô Tử Bảo gọi điện thoại cho mình, là cô ta, là cô ta muốn đối phó mình, là cô ta tìm người đến cưỡng hiếp mình.

"Các anh... các anh là cô ta phái tới?" Tô Lệ Nhã run rẩy nói.

Liễu Tam một tay đem cô đặt ở trên bàn "A, biết là tốt rồi. Dù sao các anh cũng không sợ cô em, chơi xong liền đi ngay, trời nam đất bắc, cũng không sợ cô em tìm được chúng ta"

"Đúng vậy, không chỉ chơi một đại mỹ nhân, còn có thể được một số tiền lớn. Đây thật sự là có lời"

Hai người vừa cởi quần áo, vừa đem Tô Lệ Nhã lột sạch.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Mọi người chung sức đồng lòng tạo nên sức mạnh chuẩn bị phát sóng

8h tối, khi Tô Lệ Nhã ở phòng học gặp phải Liễu Tam Liễu Tứ mà Đào Thi Tinh phái tới thì Tô Tử Bảo đang ở phòng họp Công ty Truyền thông Đế Tước, kêu gọi tất cả người chịu trách nhiệm phim《Nhân danh Tình yêu》đến họp.

Toàn bộ đám người Tô Gia Hân từ Dương thành tới rồi, trừ những người đó ra, còn có chủ quản các ngành khác mà Đế Tước gọi đến hỗ trợ.

"Chủ đề cuộc họp lần này chính là về《Nhân danh Tình yêu》8h cuối tuần tiếp theo làm một ít sắp xếp và kế hoạch. Đầu tiên bên Tổ kịch, đạo diễn Trương ông nói trước tốc độ của các ông một chút" Tô Tử Bảo ngồi ở chủ vị, nhìn Trương Tấn bên dưới.

Trương Tấn nói "Bây giờ đã sản xuất được trước 6 tập, mỗi tập 45 phút, 8h cuối tuần tiếp cũng chính là mỗi tuần 4 tập, dựa theo tốc độ quay phim của bên chúng tôi, chỉ cần phía Kịch bản và diễn viên không ra vấn đề gì, nhất định có thể tiếp tục"

"Sau khi cùng Lục Yến Chi trao đổi, bên phòng làm việc của cậu ấy đều đã đẩy phần lớn hoạt động, bây giờ toàn lực chuẩn bị quay phim bên này. Nếu thật sự có chuyện gì, cũng có thể giải quyết trong một hai ngày, phân chia một chút kế hoạch quay phim là được. Bên trường học Tô Gia Hân đã xin nghỉ, không thành vấn đề. Bây giờ Y Mỹ Thiên và Cam Tuấn cũng đều hết sức quay bộ phim này, cũng không thành vấn đề. Bốn vị diễn viên chính, nhất là suất diễn của vai nam nữ chính hơi nặng chút, bốn người có rất nhiều vai diễn phối hợp. Còn lại diễn viên phụ cơ bản đều có thể bảo đảm thời gian, liên tính không thể cũng có thể cắt giảm suất diễn hoặc đổi tạm thời, cũng không ảnh hưởng" Chủ quản bộ Nghệ thuật biểu diễn Tống Anh Kiệt cúi đầu nhìn thoáng qua tài liệu trong tay, nói rằng.

Bình thường anh tuy rằng cùng Bùi Dực giống nhau là một công tử bột, nhưng mà ở trong công ty làm việc phụ trách nghiêm túc, trước đây Truyền thông Đế tước cơ bản là do anh giải quyết, Bùi Dực mặc kệ mọi chuyện.

Thẩm Hề làm biên kịch gật đầu "Bên kịch bản tôi có thể bảo đảm không có vấn đề gì"

Phụ trách bộ Điện ảnh và truyền hình Đỗ Quyên nói "Hiện nay bên công ty không có kế hoạch quay chụp đặc biệt gì, tất cả người của tổ dựng phim chụp ảnh tổ hậu kỳ sản xuất có thể ưu tiên sản xuất phim《Nhân danh Tình yêu》, chỉ cần theo kịp tốc độ quay phim, như vậy hậu kỳ sản xuất cũng nhất định sẽ không gây trở ngại"

Thấy mọi người đều chung sức đồng lòng tạo nên sức mạnh, tất cả đều để đánh sâu vào lần phát sóng này, Tô Tử Bảo gật đầu "Tốt lắm. Nếu như chúng ta đã xác định không thành vấn đề, như vậy chuyện kế tiếp chúng ta phải sắp xếp một chút. Hôm nay đã là thứ 4, thứ 7 tuần sau bộ phim này liền phát trên kênh truyền hình Hoa Đông, chúng ta chỉ có 9 ngày để lập kế hoạch phát sóng. Đạo diễn Trương, bên các anh trước quay một ít trailer, trailer nội dung bộ phim, trailer diễn viên, sau khi chuẩn bị phân cảnh xong giao cho tổ dựng phim.

Thẩm Hề, anh là biên kịch, hiểu rõ linh hồn của bộ phim, cho dù là phía quay chụp trailer, hay là bên dựng phim, đều hi vọng anh hết sức phối hợp"

"Không thành vấn đề, đạo diễn Trương, hai chúng ta lại nói một chút, quay những phân cảnh trailer nào" Thẩm Hề nói với Trương Tấn.

Trương Tấn cười gật đầu "Trần tiên sinh ở vấn đề này chính là người trong nghề. Giám đốc Tô, không cần phải lo lắng, chúng tôi tranh thủ quay phim mỗi ngày, đưa cho tổ dựng phim tuyển chọn.

"Chỉ cần phân cảnh của đạo diễn Trương đến, một buổi tối chúng tôi có thể làm ra" Cao Phong người phụ trách tổ dựng phim nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 85-2: Mọi người chung sức đồng lòng tạo nên sức mạnh chuẩn bị phát sóng 2

Tô Tử Bảo tính một chút thời gian, nói với Hà Đào bộ âm thanh "Chủ quản Hà, ca khúc chủ đề của《Nhân danh Tình yêu》chính là dùng ca khúc cùng tên trước kia của Bùi Thi Thi thu âm, bên nhạc đệm cô lập tức sưu tầm, ít nhất trước xác định một bài, chờ bộ phim này quay xong còn cần ít nhất 3 bài nhạc đệm"

"Vâng, giám đốc Tô, tôi đi xuống khiến người chuẩn bị chọn lọc" Hà Đào nói rằng.

Thẩm Hề nghe vậy, nói "Thật ra lúc trước《Anh không phải là người yêu》,《Biển sâu》bên trong danh sách của Bùi Thi Thi đều có thể dùng trước, xem như là phù hợp với nội dung bộ phim

"Ừ" Tô Tử Bảo cũng đồng ý gật đầu, lại nói "Ca khúc kết thúc vẫn là để tôi làm đi, Thẩm Hề, quy tắc cũ sao? Anh bận rộn nhiều không?"

Quy tắc cũ, cô soạn nhạc anh viết lời.

Chẳng quay bây giờ cô còn phải phối hợp quay phim cùng đạo diễn Trương, còn phải viết kịch bản, là người bận rộn nhất bên trong

"Không thành vấn đề" Thẩm Hề cười nhàn nhạt. Anh biết Tô Tử Bảo đối với bộ phận quan trọng nhất, luôn luôn phải tự mình ra tay mới có thể yên tâm

Tô Tử Bảo nhìn về phía Lữ Tâm Lôi "Chủ quản Lữ, bên tuyên truyền các anh có phương án gì không?"

"Chờ sau khi trailer và MV bài hát chủ đề đi ra, có thể post lên trên internet, hơn nữa bên kênh truyền hình Hoa Đông cũng biết gần đây chúng ta vội vàng, sẽ tiến hành tuyên truyền trong 1 tuần lễ, chính là bắt đầu từ thứ 6 này" Lữ Tâm Lôi nói rằng.

Chuyện này cũng rất bình thường 《Nhân danh Tình yêu》lập tức phát sóng, mà bộ phim phía trước liền muốn phát xong, cho nên bây giờ cũng thỉnh có thoả có thể báo trước một chút.

Tô Tử Bảo nghĩ nghĩ lại nói "Những tuyên truyền chính thức cũ như vậy, người thường xem truyền hình Hoa Đông đương nhiên có thể biết tiếp theo muốn chiếu phim gì, nhưng mà Trailer tuyên truyền, nhất định phải đặc sắc một chút, nắm chặt người xem hiện giờ"

"Vâng" Đạo diễn Trương lập tức đáp.

"Thẩm Hề, sau khi bán ra ấn phẩm mới của 《Nhân danh Tình yêu》, phản hồi đến từ các nơi truyền tới đều rất tốt, rất nhiều khán giả đều thích MV, cũng rất thích hình minh họa vai nam nữ chính, anh có thể tuyên truyền ở trang cá nhân của anh, trước không cần công bố diễn viên chính, nói thẳng lịch phát sóng của《Nhân danh Tình yêu》, tôi nghĩ sẽ có rất nhiều người thảo luận cốt truyện thảo luận vai chính, cũng sẽ đi tìm kiếm thông tin của 《Nhân danh Tình yêu》, sau 2 ngày lại phát trailer cùng MV bài hát chủ đề" Tô Tử Bảo nói.

Thẩm Hề gật đầu "Ừ"

Đây là đem người đọc chuyển thành người xem

"Cuối cùng nhằm vào đây chính là bộ phim về thanh xuân, bốn vị diễn viên chính chuẩn bị đi các trường Cao đẳng Đại học tuyên truyền một chút, chủ quản Lữ, bên anh tìm một ít số truyền thông làm bản tin" Tô Tử Bảo nói "Bởi vì nhiệm vụ quay chụp vẫn rất gấp gáp, mọi người sẽ vất vả một ít"

Mấy diễn viên chính đều nói không thành vấn đề.

Họ vốn tưởng rằng bộ phim này không biết khi nào mới có thể phát sóng, không nghĩ tới bây giờ nhanh như vậy liền có thể ra mắt người xem, trong lòng mọi người vẫn rất mong đợi.

"Tốt lắm, mọi người đi xuống chuẩn bị đi. Có chuyện gì, trực tiếp gọi điện thoại cho tôi" Tô Tử Bảo đứng lên, liếc nhìn mọi người một cái "Vi《Nhân danh Tình yêu》thành công, vì Truyền thông Đế Tước thành công, vì tất cả chúng ta thành công, có lên"

"Có lên!" Mọi người đồng thời đứng lên, hét lớn một tiếng.

Giờ phút này, trên mặt mỗi người lóe ra ánh ráng cổ gắng.

Mà tình hình bên Truyền thông Đế Tước trước truyền sang bên Giải trí Vân Đình.

"Nói cách khách, phim mới《Nhân danh Tình yêu》của Truyền thông Đế Tước sẽ bắt đầu phát sóng vào 8h cuối tuần trên Truyền hình Hoa Đông" Hạ

Kiều nói.

Hạ Thừa Diệp nhíu mày "Vì sao lại gấp như vậy? Bọn họ khiếm tốn quay phi, đến truyền thông cũng không báo, đến bây giờ còn không làm tuyên truyền nào, không rõ vì sao lại phát sóng?"

"Bởi vì bộ phim mà truyền hình Hoa Đông chuẩn bị nhận xảy ra chút vấn đề, vừa vặn người bên đài truyền hình cùng Thẩm Hề có chút quan hệ, Thẩm Hề liền đem phim mới 《Nhân danh Tình yêu》cho người phụ trách đài truyền hình xem, đối phương cảm thấy bộ phim này tốt hơn mấy bộ dự bị khác một chút, cũng có thể là nể mặt biên kịch nổi tiếng Thẩm Hề đi" Hạ Kiều nói "Nhưng mà dù sao Đế Tước cũng là công ty không có thành tích gì, hơn nữa nam chính cũng không có gì nổi tiếng, những người khác đều là người mới, cho nên bên kia cũng nói với Đế Tước, nếu trong vòng một tháng không thể đảm bảo tỷ suất người xem như thường, liền sẽ chuyển giờ phát sóng đến đêm khuya hoặc là trực tiếp ngừng chiếu, vậy bộ phim này liền xong rồi"

"Ha ha ha, vừa quay vừa phát sóng, Tô Tử Bảo thật là can đảm. Vậy tôi liền giúp bọn họ một chút. Hạ Kiều, nói với truyền hình Hoa Trung, 8h cuối tuần chúng ta muốn phát sóng" Hạ Thừa Diệp lạnh lùng nói. Phim mới của Đế Tước vốn vội vàng phát sóng, giờ thêm Giải trí Văn Đình cũng muốn chen chân, ngược lại muốn nhìn bọn họ đảm bảo tỷ số người xem như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Tô Lệ Nhã bị cưỡng hiếp

Bùi Dực ở Tô gia ăn cơm chiều với Lâm Tuyết Kiều và Tô Quốc Cường. Bùi Dực đến, Lâm Tuyết Kiều và Tô Quốc Cường đều rất vui mừng.

"Ôi chào, Bảo Bảo con nha đầu này cũng thật là, không cùng với con đến đây" Lâm Tuyết Kiều gấp đồ ăn cho Bùi Dực, nói "Đến, ăn nhiều một chút, đều là con thích ăn"

Bùi Dực cười nhả nhặn "Cảm ơn mẹ. Bây giờ A Từ đang ở Công ty mở cuộc họp, phim mới lập tức muốn phát sóng, em ấy cũng rất bận rộn"

"Phim gì?" Tô Quốc Cường hỏi một câu.

Từ lần trước sau khi gửi cho Tô Tử Bảo 100 triệu, Tô Quốc Cường thấy nha đầu kia cần cù chăm chỉ, cũng không quản cái gì.

Lâm Tuyết Kiều vội vàng đưa mắt ra dấu cho Bùi Dực, Bùi Dực ngầm hiểu "Đến lúc đó ba xem một chút sẽ biết."

"Ba mới không có thời gian xem phim truyền hình" Tuy rằng Tô Quốc Cường nói như vậy, nhưng thật ra trong lòng muốn xem phim của con gái mình, thế nào cũng phải xem một chút.

Chờ cơm nước xong, Lâm Tuyết Kiều thừa dịp Tô Quốc

Cường không chú ý nói "Bảo Bảo còn không nói với ông ấy chuyện Gia Hân đóng phim, vì sao các con phải phát sóng gấp như vậy? Nhiệm vụ khiến ông ấy thông suốt còn không làm, nếu để hấn nhìn thấy, vậy làm sao được"

"Cơ hội lần này khó được, A Từ liền phát sóng phim trước." Bùi Dực nói "Vừa rồi không phải ba nói sẽ không xem sao?"

Phim mới của A Từ là phim về thanh xuân vườn trường, nói vậy ba cũng không thích xem loại này"

Lâm Tuyết Kiều không nhịn được cười "Ông ấy chính là như vậy, ông nói là nói như thế, nhưng mà khẳng định sẽ xem. Mẹ khẳng định sẽ xem, không thì ông ấy cũng không cần quai gờ như vậy. Chờ đến lúc mẹ xem, tuyệt đối ông sẽ chạy tới xem cùng, đây không phải lộ sao?"

"Mẹ giúp A Từ giấu diếm trước, dạo gần đây em ấy rất vội, đến trường học đều xin nghỉ nửa tháng, chuyên môn chuyển bị chuyển phát sóng phim truyền hình lần này, khẳng định không kịp quan tâm bên này" Bùi Dực nói.

Lâm Tuyết Kiều thấy mỗi lời mỗi câu của hấn đều nghĩ cho Tô Tử Bảo, trong lòng cũng rất vui.

Đôi mắt đều cười thành một đường "Được rồi, mẹ chắc chắn chờ lúc phát sóng, lấy cớ lừa ông ấy ra ngoài. Ngày thường chuyện của ông ấy cũng nhiều, chỉ cần ông không có ý đi xem, tạm thời sẽ không biết"

Bùi Dực nhìn thoáng qua đồng hồ trên cổ tay "Mẹ, 9h. Con đáp ứng A Từ đón Tô Lệ Nhã tan học, nhưng mà con mới gặp cô ấy một lần, không dễ nhận ra cô ấy, nếu mẹ không ngại phiền liền đi cùng con, cũng tránh cho con nhận sai người"

Làm sao Bùi Dực có thể không biết Tô Lệ Nhã, chỉ là không muốn đi gặp cô ta một mình, tìm cớ mà thôi.

Anh điều tra ra nữ sinh lừa Tô Tử Bảo đi là Đào Thi Tinh, nhưng mà thật sự không biết đối phương lừa cô qua làm gì, nếu bây giờ anh biết trong phòng học xảy ra chuyện gì, liền không cần lo lắng Tô Lệ Nhã sẽ làm cái gì với anh.

Lâm Tuyết Kiều chính là thành tinh, thoáng cái hiểu rõ ý tứ của Bùi Dực.

“Sao nha đầu này có thể để con đi đón chứ? Mẹ đi không phải tốt lắm” Lâm Tuyết Kiều oán trách một câu.

Bùi Dực nói "Không có việc gì, con đều đáp ứng A Tử, dù thế nào cũng phải đem chuyện làm xong mới có thể trở lại cùng em ấy báo cáo kết quả nhiệm vụ"

"Vậy được rồi, chúng ta liền đi cùng nhau." Lâm Tuyết Kiều nói. Trong lòng cười lạnh, Tô Lệ Nhã con tiểu tiện nhân này, cố ý để Bùi Dực đi đón cô ta, còn không phải muốn nhân cơ hội quyền rũ cậu ta sao?

Bà thật sự muốn nhìn xem cô ta muốn quyền rũ chồng con gái bà như thế nào!

Lâm Tuyết Kiều một lòng chỉ nghĩ làm cho Tô Lệ Nhã mất mặt, rất nhanh hai người liền đến Đại học Hải thành.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86-2: Tô Lệ Nhã bị cưỡng hiếp 2

Tối phòng học rồi, phát hiện bên trong trống rỗng, chỉ có một mình Tô Lệ Nhã ngồi xổm ở trong góc, quần áo bị xé rách tung tóe, cả người đầy vết máu, nhìn qua chính là vừa bị người cưỡng hiếp.

Lâm Tuyết Kiều còn tưởng rằng cô ta muốn quyền rũ Bùi Dực, không nghĩ tới lại xảy ra chuyện này.

"Tô Lệ Nhã?" Lâm Tuyết Kiều khó hiểu gọi.

Tô Lệ Nhã ngẩng đầu vừa thấy liền hét to "Tránh ra, tránh ra! Các người cố ý gạt tôi tới, tìm người cưỡng hiếp tôi, tôi muốn nói với ba ba. Tôi muốn nói cho ba ba, để các người mất mặt!"

"Cô nói mê sáng cái gì, ai cưỡng hiếp cô?" Lâm Tuyết Kiều vừa thấy Tô Lệ Nhã như vậy rất là hả hê, nhưng mà bà cũng không hiểu rõ lắm cuối cùng cô ta đang nói cái gì.

Trong mắt Bùi Dực nặng nề thêm một phần, lòng dạ Đào Thi Tinh thật độc ác, còn may mắn lúc này Tô Tử Bảo bởi vì công ty bận quá xin nghỉ không tới được, bằng không dễ tin lời cô ta nói, bây giờ người biến thành như vậy chẳng phải là cô sao?

"Là Đào Thi Tinh. Bạn học cùng lớp A Tử, nói với A Tử đêm nay có tiết học" Bùi Dực nhìn về phía Tô Lệ Nhã, ánh mắt bình tĩnh "A Tử cũng không biết bị lừa."

Tô Lệ Nhã khóc kêu "Tôi không tin, tôi không tin, là Tô Tử Bảo hại tôi, chính là Tô Tử Bảo!"

"Không tin cô có thể gọi điện thoại đến Truyền thông Đế Tước, xem bây giờ A Tử có phải đang họp hay không" Bùi Dực lạnh nhạt nói, đứng ở cửa sổ nhìn xuống, có hai người đàn ông đáng nghi đang từ cổng đi ra ngoài "Tô Lệ Nhã, người ức hiếp cô vừa mới đi ra ngoài phải không?"

Tô Lệ Nhã nức nở ừ một tiếng.

Bùi Dực lập tức nói với Lâm Tuyết Kiều "Mẹ, mẹ trước mang Tô Lệ Nhã đi vào xe con, con đi bắt hai tên kia"

"Con cẩn thận!" Lâm Tuyết Kiều nói.

Bùi Dực gật đầu, xoay người liền chạy ra ngoài.

Tô Lệ Nhã vừa gặp chuyện gây sốc như vậy, vẫn cho là Tô Tử Bảo cố ý hại cô, nhưng mà bây giờ nhìn Bùi Dực cố ý đến đó cô tan học, biết được cô bị cưỡng hiếp không nói hai lời liền đuổi theo, ngực không nhịn được vừa cảm động vừa đau lòng.

Trong lòng Bùi Dực vẫn có mình, chỉ tiếc lần này mình không cẩn thận mắc mưu.

Đều do Tô Tử Bảo, sao cô ta có thể hèn hạ như vậy, chỗ nào cũng làm mất lòng mọi người, để cho người khác hại cô ta như vậy.

Cũng không nghĩ lần trước cô ta hại Tô Tử Bảo, kết quả để Liễu Thiên Thiên trúng chiêu, cuối cùng danh dự cũng mất sạch, sau này cũng không dám ra khỏi cửa.

Mà bây giờ cô ta cũng rơi vào kết cục giống như Liễu Thiên Thiên. Đây đúng là ác giả ác báo.

Tốc độ của Bùi Dực rất nhanh, hai người đàn ông kia lại không biết có người muốn bắt họ, rất nhanh bị Bùi Dực chặn lại.

Hai người này sắc mặt đỏ bừng, còn mang theo cái loại vui sướng sau khi tưng dục quá độ, Bùi Dực đi theo phía sau bọn họ cũng nghe thấy hai người nói nữ sinh lúc này như thế nào, trên cơ bản có thể khẳng định đây là hai người kia.

"Mày là ai?" Đột nhiên có đàn ông xa lạ đến chặn ở phía trước, Liễu Tam quát hỏi.

Bùi Dực lạnh lùng hỏi "Chúng mày là từ phòng học 302 đại học Hải thành đi ra sao?"

Liễu Tam Liễu Tứ liếc nhau, lập tức hiểu rõ chuyện tốt hai người vừa làm bị người biết, nhìn Bùi Dực chỉ có một người, cũng can đảm lên cùng đánh về phía đầu Bùi Dực.

Hai tay Bùi Dực nhanh như chớp giơ lên nắm chặt lấy nắm tay hai người vung tới, trở tay xoay một cái, rắc một tiếng, lập tức cổ tay hai người bị trật khớp, đau đến bọn họ ôm tay kêu rên.

Một cái đá xoáy nhanh nhẹn gọn gàng đem hai người gạt ngã xuống trên đất, Bùi Dực nói "Là Đào Thi Tình phái tới chúng mày tới?"

Hai người lưỡng lự một chút, Bùi Dực đập một chân lên mặt Liễu Tam, nhìn về phía Liễu Tứ bên cạnh, ánh mắt như dao

"Ai phái chúng mày tới?"

"Đào Thi Tình!" Liễu Tứ vừa thấy hình dạng thâm hại của Liễu Tam lập tức nói.

Bên môi Bùi Dực gọi lên một chút cười lạnh "Lúc này mới nghe lời. Chúng mày tên là gì?"

Cái này Liễu Tứ lại chần chừ, Bùi Dực độc ác nghiền lòng bàn chân một cái, Liễu Tam hét một tiếng đau khổ thảm thiết như heo bị làm thịt.

Mí mắt Liễu Tứ run lên, Bùi Dực giết gà dọa khỉ làm hắn sợ đến thiếu chút nữa khóc ra, thành thật thừa nhận "Tôi là Liễu Tứ, hắn gọi Liễu Tam"

Trực giác nhạy bén làm Bùi Dực nhíu mày "Người của Liễu gia?"

"Đúng vậy. Chúng tôi là người của Liễu gia" Nói đến đây, lưng Liễu Tứ thẳng lên. Sợ cái gì, mình chính là người của Liễu gia, dù đám dân thường này bị ăn hiếp cũng không dám cùng người của Liễu Gia đối đầu.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Trêu phải người không nên trêu

"Mày còn không mau buông anh tao ra, xúc phạm người của Liễu gia, mày cũng đừng nghĩ lẫn lộn ở Hải thành!" Liễu Tứ đầy mặt đắc ý "Biết sợ rồi sao? Đập đầu nhận sai với ông nội đây, chúng tao liền để cho mày đi"

Bùi Dực chế nhạo "Oai phong thật lớn!"

Cùng lúc đó cũng một chân đem Liễu Tứ đá ngã lăn, chân đập lên miệng hắn vừa lúc lấp kín miệng hắn, nói với Liễu Tam "Nếu mày không muốn nói chuyện dễ dàng, tao đây không ngại cũng không ngại lấp kín miệng mày"

Cuối cùng Liễu Tam thoát khỏi lòng bàn chân của Bùi Dực, mạnh thở hổn hển mấy cái, trên mặt chỗ lúc này bị dẫm đều chảy máu, liền thấy được Bùi Dực nặng chân như thế nào. Lúc này cũng không dám tự cao tự đại, nói:

"Đại ca thứ tội, đại ca thứ tội. Chúng em cũng là nghe lệnh làm việc, Đào Thi Tình kia muốn chúng em cưỡng hiếp nữ sinh kia, xong lại đưa cho chúng em một số tiền, chúng em liền nghe lệnh làm việc. A đúng rồi, còn chụp ảnh cùng video, đều ở chỗ này"

Liễu Tam đưa điện thoại cho Bùi Dực.

Bùi Dực lướt một chút, thật là khó coi.

"Đào Thi Tình muốn chúng mày chụp xong tính làm cái gì?" Bùi Dực lạnh lùng hỏi.

Liễu Tam nói "Nói là trực tiếp post lên diễn đàn đại học Hải Thành, còn muốn đem đầu đề viết thành một lần trải nghiệm chơi gái, khiến tất cả mọi người đều nghĩ nữ sinh này là bán thân"

Thì ra là như vậy.

Bùi Dực liếc nhìn hình ảnh trên di động, cầm lấy bàn phím ấn mấy cái, đưa điện thoại di động trả cho hân "Chúng mày xem như đêm nay không gặp được tao, nên làm cái gì liền làm như thế đó. Nhớ kỹ, không được nói gặp qua tao, đến khi xong xuôi mọi việc, tìm cô ta lấy tiền"

Giọng nói anh lạnh như băng, không có một chút độ ấm. Cùng hình tượng ăn chơi trác táng bình thường, khác nhau như hai người.

Liều Tam bị dọa không nghe, còn tưởng rằng người này là bạn của nữ sinh lúc trước, không nghĩ tới đối phương còn đem ảnh chụp trả cho bọn hân, vậy anh ta chạy tới đánh bọn họ một trận làm cái gì?

"Nếu chúng mày không nghe tao nói mà làm, hiện tại tao liền đem chúng mày trói lại ném cho nữ sinh đối với chúng mày hận ghiến răng ghiến lợi kia" Bùi Dực bỏ lại thêm một câu.

Liều Tam liền vội vàng nói "Đại ca yên tâm, chúng em đảm bảo làm theo ý anh. Vốn dĩ chúng em có tính toán như vậy, đã post ảnh chụp liền có thể lấy tiền, liền có thể chạy"

"Chúng mày là người của Liều gia vì sao lại làm việc giúp Đào Thi Tình? Không phải cô ta chỉ là một nữ sinh viên bình thường sao?" Bùi Dực lại hỏi.

Liều Tam đáp "Đều là Đại thiếu gia nhà chúng em, rất thích Đào Thi Tình, Đào Thi Tình nói có một nữ sinh xúc phạm cô ta, Đại thiếu gia liền phái chúng em tới giúp Đào Thi Tình báo thù. Hắc, chẳng lẽ Đào Thi Tình còn có thể có tiền cho chúng em sao? Cũng là Đại thiếu gia trả"

Liều gia Liều Viêm Vừa mới bắt đầu nghe là người của Liều gia, Bùi Dực còn tưởng rằng là Liều Thiên Thiên trả thù. Không nghĩ tới Liều Viêm ngu như vậy, bị một người phụ nữ lừa xoay quanh.

Đào Thi Tình chắc chắn không biết thân phận của Tô Tử Bảo, cũng không nói cho Liều Viêm biết người mình muốn đối phó là Tô Tử Bảo, xem đối phương như là một cây sừng.

"Chúng mày có thể lăn" Bùi Dực lấy chân về nói.

Liều Tam Liều Tứ vội chạy không ngừng, Bùi Dực từ trong túi móc di động ra, gọi điện thoại "Nhìn chăm chú vào hai người kia, theo dõi bọn họ, nếu không gửi ảnh chụp chờ lúc cần thiết cậu liền ra mặt"

Bên trong một giọng nói khàn khàn lộ ra hơi thở huyết tính "Rõ, đã thu được định vị"

Vừa rồi Bùi Dực sờ soạng trên điện thoại di động của Liều Tam chính là đem định vị bên trong cùng người trong điện thoại liên kết với nhau, mặc kệ bọn họ chạy đi đâu, đều bị Bùi Dực nắm rõ.

Hơn nữa nếu Liều Tam Liều Tứ phát hiện có gì không đúng không muốn post ảnh, bên kia cũng có thể đem ảnh gốc gửi qua di động của anh. Chẳng qua Bùi Dực càng thích làm việc thần không biết quỷ không hay, nhìn không ra dấu vết hân từng những tay vào mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87-2: Trêu phải người không nên trêu 2

Cúp điện thoại, Bùi Dực đi trở về xe hơi đậu trước cổng Đại học Hải thành, trên mặt đã khôi phục nụ cười tiêu chuẩn của tên lưu manh ăn chơi trác táng.

"Thế nào?" Tô Lệ Nhã hỏi.

Bùi Dực lắc đầu "Bọn họ chạy"

Lập tức sắc mặt Tô Lệ Nhã trắng bệch, còn Lâm Tuyết Kiều hận không thể vỗ tay tỏ vẻ vui mừng, nhưng mà cuối cùng vì mặt mũi mà không thể không kìm nén, nói rằng "Cô cũng đừng lo lắng quá, trở về nói cho ông ấy, khẳng định sẽ điều tra ra bọn họ, đến lúc đó báo thù cho cô. Chúng ta đều không nói, cũng sẽ không có người biết đêm nay đã xảy ra chuyện gì"

"Xong rồi, tất cả mọi người sẽ biết. Bọn họ... Chụp ảnh, còn có video" Tô Lệ Nhã ngơ ngác nói.

Ban đầu cô còn tưởng là Tô Tử Bảo, nếu thật sự là Tô Tử Bảo làm, tuy rằng mình bị cưỡng hiếp, dưới sự bức ép của ba ba, vì danh tiếng của Tô gia cũng sẽ khiến cô ta giao ảnh chụp cùng video, không nghĩ tới... Thật sự không nghĩ tới thật sự không phải là Tô Tử Bảo.

"Đào Thi Tình! Là cô ta! Mau đi tìm cô ta đem tất cả ảnh chụp lấy về!" Tô Lệ Nhã giống như điên rồi kêu lên.

Bùi Dực nói "Được rồi"

Bùi Dực đưa Tô Lệ Nhã cùng Lâm Tuyết Kiều trở về chỗ ở Tô gia trước, Tô Quốc Cường tức giận đến suýt ngất xỉu, đối với cô con gái này ông vẫn rất thương yêu, nhưng mà bây giờ lại bị người cường hiếp, hơn nữa trong tay đối phương còn có ảnh chụp cùng video.

"Mặc kệ dùng biện pháp gì, đem ảnh chụp cùng video còn có người ra tay với Lệ Nhã bắt trở về, nhất định phải bắt về!" Tô Quốc Cường tức giận lời đình.

Lúc này Bùi Dực rất giống một đứa con rể hiểu chuyện nghe lời, nói "Việc này không nên để lộ ra, vẫn là tự con giải quyết đi"

"Chấn Triết đâu? Để Chấn Triết cùng với con. Em gái của mình ra chuyện lớn như vậy, mau chóng thông báo nó về đây" Tô Quốc Cường bực tức nói.

Chỉ một lát sau, nữ giúp việc liền gọi điện với Tô Chấn Triết, mà lúc này Bùi Dực cũng gọi điện thoại với Tô Tử Bảo, nói cho cô biết chuyện xảy ra hôm nay.

Bùi Dực cùng Tô Chấn Triết đi tìm Đào Thi Tình kia, Tô Quốc Cường an ủi cô con gái chưa tỉnh hồn đang khóc lóc của mình, Lâm Tuyết Kiều ngồi ở bên cạnh, Tô Lệ Nhã ra tay với Tô Tử Bảo mấy lần, đây đúng là báo ứng, bà với không tâm tình giả mù mưa sa an ủi.

Liễu Tam Liễu Tứ sau khi rời khỏi Đại học Hải thành, lập tức lên mạng, dựa theo Đào Thi Tình yêu cầu post bài lên diễn đàn Đại học Hải thành, tựa đề rất đặc biệt làm người ta chú ý "Hoa hậu Giảng đường Đại học Hải thành thật là sáng khoái, chỉ là có chút dốt" sau đó lấy thân phận là khách làng chơi, nói hai người là mình và em trai chơi Hoa hậu Giảng đường, chơi là phòng học Party, bên trong hai anh em bọn họ đều vẽ mosaic che mặt, nhưng mà tất cả ảnh chụp Tô Lệ Nhã lại rất rõ ràng, cuối cùng còn ghi chú rõ có bản video, muốn thưởng thức để lại hộp thư.

Bài viết này vừa post ra, lập tức liền bị vô số sinh viên Đại học Hải thành đang lướt diễn đàn phát hiện, cũng có thật nhiều người để lại hộp thư, càng có nhiều người đoán cô gái này là ai.

"Đại ca, chúng ta thật sự làm như vậy sao? Vì sao luôn cảm giác không thích hợp" Liễu Tứ nhìn bài post đang sôi trào, hỏi.

Liễu Tam hít một ngụm thuốc lá "Khẳng định không thích hợp, nhưng mà dù sao chúng ta cũng làm theo yêu cầu của Đào Thi Tình, bây giờ trực tiếp nói với cô ta đã làm xong, Đại thiếu gia liền sẽ gửi tiền, chúng ta nhanh chạy đi"

"Dạ vâng, đại ca nói đúng lắm" Liễu Tứ nói, thừa dịp trước khi bài post kia bị xóa, gửi video cho mấy người để lại hộp thư.

Sau đó hai người nhanh chóng thoát khỏi internet, gọi điện cho Đào Thi Tình nói làm xong, đối phương vui vô cùng. Rất nhanh Liễu Viêm cũng gửi tiền vào tài khoản, lúc trước bọn họ tính toán ngày mai lại chạy, nhưng mà sau khi gặp được tên đánh nhau rất lợi hại kia, luôn cảm giác mình giống như trên phải người nên trên vào, hai người mua vé máy bay cùng ngày bay đi Đông Bắc.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88-1: Tô Lệ Nhã hồng mắt 1

Ký túc xá nam nào đó ở Đại học Hải thành, sinh viên Dương Nhị Đán lướt diễn đàn giống như thường ngày, đột nhiên bị một cái tiêu đề hấp dẫn, trong lòng thầm nghĩ không biết lại Tiêu đề gì, ôm tâm tình như vậy click vào, nhất thời mở mắt há mồm ngây ngẩn cả người.

ĐM? ĐM? ĐM? Trong lòng hắn chỉ còn hai chữ này, thật sự là loại ảnh chụp hạn chế này, chờ ban quản trị nhìn thấy, nhất định sẽ xóa bài. Lấy nhiều năm kinh nghiệm vậy xem, Dương Nhị Đán lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai lưu tất cả những ảnh chụp kia vào máy tính, thấy phía dưới nói để lại hộp thư có video, ôm tâm tình thử một lần để hộp thư lại.

"Dương Nhị Đán, đây là cái gì?" Bạn cùng phòng nói.

Dương Nhị Đán trừng mắt: "Tao cũng không biết, có người ở diễn đàn của trường học chúng ta post bài, nói Hoa hậu Giảng đường của chúng ta đang bán thân, bọn họ vừa mới chơi xong, cố ý post bài khoe."

Đang lúc nói chuyện, hộp thư nhắc nhở thu được một bức thư.

Thật sự có video? Dương Nhị Đán vừa click mở, lập tức thanh âm kịch liệt hấp dẫn tất cả người trong phòng ngủ lại đây.

Năm sáu nam sinh giống như đang xem phim cùng nhau, không chớp mắt nhìn chăm chăm video, còn không quên xoa mồm.

"Vì sao cô gái kia nhìn như đang chống trả?"

"Hắc, người ta liền thích như vậy, đến phòng học đều chơi được, lại chơi cường hiếp càng gia tăng tình thú." Dương Nhị Đán giống như thật hiểu việc nói

rằng.

"Hai người làm một người, nhìn bọn họ chơi thật sung sướng. Mẹ nó, không nghĩ tới trường học chúng ta còn có nữ sinh làm chuyện này, sớm biết như vậy tao cũng đi ủng hộ cô ta làm ăn. Tiêu đề nói Hoa hậu Giáng đường nào, nhưng mà trường chúng ta làm gì có Hoa hậu Giáng đường này."

"Lớn lên xinh đẹp chút liền dám nói là Hoa hậu Giáng đường, mẹ nó tao còn tưởng thật là Đào Thi Tình chứ. Nhưng mà cô gái này cũng rất xinh đẹp, chúng mày ai biết không?"

"Người này hình như là Tô Lệ Nhã khoa tiếng Trung?" Cuối cùng có người nhận ra.

"Đệt, bài post bị xóa, mau mau mau, Dương Nhị Đán, đem ảnh chụp cùng video gửi cho tao."

Vô số ký túc xá đều giống như ký túc xá Dương Nhị Đán bọn họ trình diễn màn này, tuy rằng ban quản trị diễn đàn Đại học Hải thành xóa bài rất nhanh, nhưng mà những ảnh chụp cùng video này cũng lập tức lưu truyền trong Đại học Hải thành, rất nhanh đều xuất hiện ở trên mạng, truyền ồn ào huyên náo.

Lúc Tô Tử Bảo nhận được điện thoại của Bùi Dực là vừa mới họp xong, vốn đang tính toán thương lượng với Thẩm Hề một chút về chuyện ca khúc kết thúc, xuất hiện chuyện này cũng khiến cô chuẩn bị không kịp, vội vàng lái xe về nơi ở Tô gia.

Tuy rằng cô biết Đào Thi Tình không có ý tốt, nhưng mà không nghĩ được đối phương độc ác như vậy.

Chỉ nghĩ chỉ là một nữ sinh nhỏ bé mà thôi, nhiều nhất là dạy dỗ vài câu, đánh một trận, không nghĩ tới cô ta độc ác như thế.

Lần trước ở KTV cùng phòng thử đồ, Tô Lệ Nhã đã hai lần hại mình như vậy. Cái gọi là người đi ở bờ sông, làm sao không bị ướt giày, lần này cũng đến lượt cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88-2: Tô Lệ Nhã hồng mắt 2

Tô Tử Bảo vừa mới về nhà, liền thấy Tô Lệ Nhã khóc đến hai mắt đỏ bừng, lão ba nhà mình rất đau lòng ở một bên chăm sóc, mẹ Lâm Tuyết Kiều lại bình tĩnh ngồi ở một bên ăn trái cây.

"Bảo Bảo con đã trở lại." Lâm Tuyết Kiều vừa nhìn thấy Tô Tử Bảo liền đứng dậy đón.

Tô Tử Bảo nhìn về phía bà cười cười: "Vừa mới họp xong, từ chỗ Bùi Dực mới biết được Tô Lệ Nhã xảy ra chuyện, liền nhanh chóng trở lại"

Nói xong liền đi qua, hỏi: "Bùi Dực ở đâu? Bắt được Đào Thi Tình sao? Làm sao có thể xảy ra chuyện này, tôi thật sự không biết, sớm biết như vậy liền không để cô đi học thay tôi. Đêm nay mở cuộc họp thật sự gấp, không nghĩ tới..."

"Bảo Bảo, Đào Thi Tình kia chính là muốn hại con, may mắn con đi họp. Bây giờ mẹ nhớ đến liền sợ." Trong mắt Lâm Tuyết Kiều đều tràn đầy lo lắng. Bà là thật lòng thương yêu Tô Tử Bảo, còn Tô Lệ Nhã, mặc kệ.

Tô Tử Bảo biết mẹ lo lắng thật, cầm tay bà nói: "Con không có việc gì, lần sau con sẽ cẩn thận"

Bên cạnh Tô Lệ Nhã hận đến ngứa răng, Tô Tử Bảo không xảy ra chuyện gì bà liền may mắn, nhưng mình thì sao? Mình vì cô ta mà gặp tai bay vạ gió.

Đúng lúc này, điện thoại Tô Tử Bảo vang lên, vốn tưởng rằng là Bùi Dực gọi đến, không nghĩ tới là Lê Hàn.

"Tô Tử Bảo, cậu biết không? Trường học chúng ta ra chuyện lớn! Bây giờ ảnh chụp, video Tô Lệ Nhã cùng hai người đàn ông lưu truyền ở khắp nơi, đến cả tớ đều thấy." Lê Hàn nói: "Cậu sao vậy? Là Tô gia xảy ra chuyện sao?"

Thì ra là thấy ảnh chụp của Tô Lệ Nhã, lo lắng cho cô.

Tô Tử Bảo cười nhạt: "Tớ không sao, để cậu lo lắng rồi"

Chờ cúp điện thoại. Tô Tử Bảo nhìn về phía Tô Quốc Cường, trên mặt xuất hiện một chút nghiêm túc: "Bọn họ đã muộn, ảnh chụp cùng video đã truyền ra"

Giống như sấm sét rền vang, Tô Lệ Nhã bỗng từ trên ghế sofa nhảy dựng lên, bóp chặt cổ Tô Tử Bảo nói: "Cô nói cái gì? Truyền ra là có ý gì?"

"Khụ khụ..." Tô Tử Bảo đột nhiên không kịp phòng bị, lùi về phía sau hai bước, Lâm Tuyết Kiều vội vàng kéo cô ra, nhưng mà móng tay sắc nhọn của cô ta vẫn cắt qua cổ Tô Tử Bảo.

"Vậy tôi còn sống như thế nào! Điều là cô, điều là cô, nếu không phải cô để tôi đi học thay cô, tôi liền sẽ không xảy ra chuyện. Nếu không phải cô đắc tội với người, làm sao người khác sẽ đối phó cô, điều là lỗi của cô, người nên bị cưỡng hiếp là cô, là cô! Không phải tôi!" Tô Lệ Nhã mất đi lý trí, hô to nháo loạn.

Ánh mắt Tô Tử Bảo lạnh như băng không có chút độ ấm nào, nhưng mà trên mặt lại hiện lên một chút khổ sở, nguy trang xuất sắc: "Cô ra chuyện như vậy, cũng không phải tôi muốn. Tôi cũng không biết tại sao lại như vậy."

"Đúng vậy, Lệ Nhã, con bình tĩnh một chút, đây không phải là Tử Bảo sai, nó cũng không biết." Tô Quốc Cường khuyên nhủ.

Tô Lệ Nhã điên cuồng nói: "Ba! Con đều bị cô ta hại thành bộ dạng như vậy, sao ba còn bênh vực cô ta? Là cô ta hại con, hiện tại toàn thế giới đều đang truyền video ảnh chụp đêm nay con bị người cưỡng hiếp, về sau con còn sống như thế nào nữa, còn có mặt mũi nào đi ra ngoài gặp người."

Lâm Tuyết Kiều đau lòng nhìn vết thương trên cổ Tô Tử Bảo, đã đổ máu, vội vàng hô: "Người tới, lấy băng gạc lại đây."

Bà quay qua hét với Tô Lệ Nhã: "Cô câm miệng cho tôi! Lại nói lung tung liền xé cô, đừng tưởng rằng cô bị người cưỡng hiếp liền có thể ở cửa nhà tôi cãi lộn, cô tính là cái thứ gì"

Tô Tử Bảo vội vàng kéo kéo tay áo Lâm Tuyết Kiều, lắc đầu nhìn bà.

Lâm Tuyết Kiều liền cảm thấy không tốt, đối với hai anh em Tô Lệ Nhã căm ghét rõ ràng, không thể diễn kịch, cũng vì hai người này, quan hệ với Tô Quốc Cường mới có thể ngăn như vậy. Những lúc khác bà đều là phụ nhân tao nhã cao quý, nhưng mà đối mặt với hai người này cũng sẽ không diễn kịch.

Cũng không phải không biết, mà là mẹ khinh thường cùng bọn họ diễn mẹ con tình thâm cái gì.

Hơn nữa hai anh em Tô Lệ Nhã khiêu khích chia rẽ, mới có thể cùng với Tô Quốc Cường như nước với lửa.

Quả nhiên Lâm Tuyết Kiều vừa nói lời này xong, sắc mặt Tô Quốc Cường liền trầm xuống: "Lệ Nhã vừa mới bị tổn thương, cảm xúc của nó kích động không kịp suy nghĩ, sao bà có thể tính toán với nó làm gì."

"Tôi liền..."

Tô Tử Bảo vội vàng ngăn chặn lời bà muốn nói, hô lớn: "Mẹ, nhanh lên băng bó cho con một chút, đau chết mất."

Lập tức Lâm Tuyết Kiều vớt Tô Lệ Nhã ra sau đầu, cầm lấy băng gạc người giúp việc đưa lại đây, quấn cho Tô Tử Bảo một vòng, đau lòng nói: "Bảo bảo da thịt con non mịn, để lại sẹo liền khó coi. Chờ ngày mai đi tìm bác sĩ lấy chút thuốc không để lại sẹo bôi một chút."

"Không có chuyện gì, móng tay vạch, sẽ không để lại sẹo." Tô Tử Bảo cười nhạt.

Lâm Tuyết Kiều nghiêm mặt nói: "Sao vậy được, chờ miệng vết thương kết vảy, nhất định phải bôi thuốc. Sau này để lại sẹo đều phải mang khăn quàng cổ, giống cái dạng gì nữa."

"Vâng vâng vâng, ngày mai con liền đi tìm bác sĩ lấy một ít thuốc." Tô Tử Bảo đành phải nghe theo Lâm Tuyết Kiều nói.

Lâm Tuyết Kiều nói: "Quên đi, vẫn là mẹ giúp con mua, miễn cho con bận rộn liền cái gì cũng quên."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89-1: Đưa ra giải quyết chung hay là giải quyết riêng

Sau khi Đào Thi Tinh nhận được điện thoại của Liễu Tam Liễu Tứ, còn cô ý giả vờ không biết chuyện gì cũng không vội nhìn diễn đàn, cho đến khi ký tức xá nữ đều biết, mọi người đều đang nghị luận, lúc này Đào Thi Tinh mới liếc mắt nhìn, liền ngây ngẩn cả người.

Không đúng, cũng không phải người này.

Xảy ra chuyện gì? Liễu Tam Liễu Tứ bắt sai người sao?

Đào Thi Tinh vội vã gọi điện tới, bên kia điện thoại đã không gọi được. Bởi vì đã lên máy bay liền để chế độ máy bay.

Đào Thi Tinh luống cuống, bác gái quản lý dưới lầu nói có người tìm cô, cô cũng không nghĩ nhiều, vừa xuống dưới liền bị Bùi Dục và Tô Chấn Triết một phái một trái bắt lại.

Đào Thi Tình đã gặp qua Bùi Dực, là tên nhà giàu bao nuôi Tô Từ Bảo. Nhưng mà không đúng, vừa rồi xuất hiện ở trong hình cũng không phải là Tô Từ Bảo, anh ta tới làm cái gì.

"Các anh làm cái gì, buông ra." Đào Thi Tình nói.

Bùi Dực mặt lạnh lùng nhìn cô một cái: "Cô nói với Tô Từ Bảo rằng đêm nay muốn đi học tại phòng 302 phải không?"

"Là tôi, làm sao vậy? A đúng rồi, buổi tối tôi cũng tính đi học, bạn cùng phòng nói với tôi hủy tiết. Lúc trước thật sự có tiết học!" Đào Thi Tình liếc chết không nhận. Đây là lấy cớ cô đã nghỉ tốt.

Dù sao cùng lắm thì nói mình nghe lầm, cho rằng buổi tối có tiết, mới để Tô Từ Bảo đi, xảy ra chuyện gì cũng không liên quan đến cô.

Nếu không bắt được Liễu Tam Liễu Tứ, xác thật không có chứng cứ nói nàng xúi giục.

"Tôi không đánh nữ sinh." Bùi Dực nói, ánh mắt chuyển lên người Tô Chấn Triết: "Nhưng mà cô ta không nói thật"

Tô Chấn Triết lạnh lùng cười: "Tôi đánh."

Ngược lại không phải anh ta cùng Tô Lệ Nhã anh em tình thâm, hai người đều vì bản thân mình. Nhưng mà Tô Lệ Nhã bị cưỡng hiếp, ảnh chụp truyền đi thanh danh liền mất hết, khiến Tô Lệ Nhã không thể gả vào gia đình quyền thế, cũng để cho hắn thiếu một người có thể lợi dụng.

Cô gái này đem đứa em gái là một quân cờ tốt như vậy thay đổi một giá trị lợi dụng, anh ta có thể không tức giận sao?

"Anh... các anh." Đào Thi Tình nóng nảy: "Các anh đánh người là phạm pháp!"

Tô Chấn Triết lạnh giọng nói: "Cô cho rằng tìm người cưỡng hiếp sẽ không phạm pháp sao?"

Đào Thi Tình không thừa nhận: "Cũng không phải tôi, thật sự không phải tôi"

Tô Chấn Triết không quan tâm cô ta, trực tiếp kéo cô ta lên xe, Bùi Dực ở phía trước lái xe, sau đó ghé sau làm những chuyện gì, Bùi Dực cũng không biết, chỉ biết truyền đến một tiếng lại một tiếng kêu thảm thiết của Đào Thi Tình.

Chờ lúc trở lại nhà cũ Tô gia, Tô Chấn Triết nắm Đào Thi Tình kéo xuống xe, nói: "Cô ta khai, là người của Liễu gia."

Bùi Dực sớm biết đáp án này, hai người đi vào.

Vừa mới mở cửa, liền thấy Tô Lệ Nhã và Tô Quốc Cường ngồi ở một bên, mẹ con Lâm Tuyết Kiều ngồi ở một bên khác.

"Ba, cô ta khai, chính là cô ta làm hại em Lệ Nhã." Tô Chấn Triết đem Đào Thi Tình đẩy vào.

Mà Bùi Dực đi đến bên cạnh Tô Từ Bảo, nhìn băng gạc trên cổ cô nói: "Làm sao vậy?"

"Không có việc gì, chính là bị móng tay Tô Lệ Nhã cắt qua." Tô Từ Bảo đáp.

Đào Thi Tình vừa mới tiến vào nhà cũ Tô gia liền giật mình, vừa rồi ngồi trong xe cô bị Tô Chấn Triết tát bạt tai hai bên mặt đều sưng, nhưng mà bây giờ cô chỉ còn lại sợ hãi.

Cô vẫn luôn cho rằng Tô Từ Bảo chỉ là một đứa con gái bình thường, liền như lúc trước Lô Thanh Vân nói, Tô Từ Bảo đi học nghiêm túc, tan học liền vội vàng đi, chưa bao giờ tham gia tụ hội ở trường học, có lúc vội vàng xin nghỉ, thầy cô giáo đều cho phép, mà tất cả tạo thành một ảo giác, cảm thấy Tô Từ Bảo là vừa học vừa làm.

Về phần tại sao lại bị phú nhị đại bao nuôi còn muốn vừa học vừa làm, càng làm cho Đào Thi Tình nghĩ phú nhị đại chỉ đang chơi đùa cô ta mà thôi, đến tiền tiêu vật cũng không đủ tiêu, hoặc là đôi lúc chỉ lên giường với phú nhị đại kia, cũng không phải là bị bao nuôi. Tóm lại, cô cảm thấy Tô Từ Bảo không tính cái gì, có thể tùy tiện gây khó dễ.

Đây mới là nguyên nhân khiến cô không kiêng nể cái gì. Bất nạt kẻ yếu.

Mà bây giờ vừa thấy nhà cũ Tô gia tráng lệ như vậy, ở khu nhà giàu có của Hải Thành, mà trang trí bên trong còn phải cao cấp hơn mấy phần so với nơi ở Liễu Viêm cô từng đi, rõ ràng chính là nhà giàu sang quyền thế.

Mà Tô Từ Bảo rất tự nhiên ngồi ở trên sofa, thái độ giống như một chủ nhân, ngoài ra nữ sinh trong video cũng ở đây, lớp trang điểm đều nhòe, ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm cô rất là dữ tợn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89-2: Đưa ra giải quyết chung hay là giải quyết riêng 2

"Chính là cô con tiện nhân tìm người cường hiếp tôi." Tô Lệ Nhã đi đến trước mặt Đào Thi Tinh, trong tay nắm cái đèn bàn vừa thuận tay cầm lấy từ bàn trà cạnh ghế sofa.

Đào Thi Tinh thật sợ hãi, người vừa đánh cô gọi cô gái này là em gái, gọi chủ nhân nhà này là ba ba, nói cách khác, nữ sinh bị cường hiếp chính là Tiểu thư Tô gia.

Chọc trúng cái sọt lớn.

Đào Thi Tinh vội vàng nói: "Tôi không cố ý, tôi không muốn hại cô."

"Loảng xoảng!" Đèn bàn đập rất mạnh vào đầu Đào Thi Tinh, cái trán của cô ta liền bị đập chảy máu.

Đào Thi Tinh rất sợ Tô Lệ Nhã còn xông vào đánh, vội vàng hét lên: "Không phải là tôi muốn hại cô, đúng là Tô Tử Bảo, không biết tại sao lại là cô."

"Được lắm, lại thật sự muốn hại con gái tôi! Tôi nói cho cô biết, nếu cô dám đụng đến một cọng tóc của con gái tôi, tôi sẽ khiến cô không nhìn thấy ánh mặt trời ngày mai." Lâm Tuyết Kiều tức giận không nhẹ, Tô Tử Bảo vội vàng giữ chặt tay bà.

"Mẹ đừng nóng giận."

Sau đó nhìn về phía Tô Quốc Cường: "Ba tính đưa ra giải quyết chung hay là giải quyết riêng. Đưa ra giải quyết chung liền đi báo cảnh sát, nếu như giải quyết riêng, vậy nhìn Tô Lệ Nhã muốn kết quả gì."

Tô Lệ Nhã tức giận nói: "Tôi muốn cô ta cửa nát nhà tan, chỉ có thể dựa vào bán thân thể mà sống, công việc gì cũng không cho cô ta làm, chỉ cho cô ta làm gái! Khiến toàn bộ người ở Đại học Hải thành đều đi ủng hộ công việc làm ăn của cô ta."

Vừa nghe lời này, trước mặt Đào Thi Tinh tối sầm, thiết chút nữa ngất xỉu.

"Sau lưng Đào Thi Tinh là Liễu Viêm, có Liễu gia che chở cô ta, cái này có chút khó khăn." Tô Chấn Triết nói.

Tô Quốc Cường trầm mặt nói: "Nói cách khác, là Liễu Viêm Liễu gia muốn đối phó con gái cả Tô gia cũng chính là con dâu Bùi gia, cuối cùng lại hại Lệ Nhã?"

"Liễu Viêm không biết người cô ta muốn đối phó là Tô Tử Bảo, không thì chắc chắn Liễu Viêm sẽ không dám ra tay, trừ khi Liễu gia bọn họ thật sự không muốn lần lộn." Tô Chấn Triết khinh thường nói.

Tô Tử Bảo là con gái cả của Tô gia, càng là con dâu Bùi gia, ra tay với cô, chính là ra tay với hai nhà Bùi Tô, Liễu Viêm cùng toàn bộ Liễu gia cũng chưa có lá gan này.

Tô Tử Bảo cũng cười nhạt: "Con nghĩ Liễu Viêm còn không dám xúc phạm hai nhà Bùi Tô chúng ta. Liễu Viêm biết có chừng mực, nhưng mà cái gọi là anh hùng khó qua ải mỹ nhân, một câu của mỹ nhân liền bốc đồng như vậy, cũng không biết có thể gây họa cho gia tộc mình hay không."

"Chỉ đưa cô ta nhốt vào sở cảnh sát, hoàn toàn không thể làm con hả giận." Tô Lệ Nhã tức giận nói.

Tô Chấn Triết liếc nhìn Đào Thi Tinh một cái: "Vậy để cho cô ta ở ngục giam sống cả đời, đừng đi ra."

"Như vậy sao được, trong ngục giam cũng vẫn cho cô ta ăn ngon uống tốt đầy thôi." Tô Lệ Nhã lạnh lùng cười: "Để cho cô ta ở trong đó sống cả đời, đây chẳng phải là để cho cô ta quá sung sướng sao."

Tô Tử Bảo nghe ra được Tô Lệ Nhã không muốn báo cảnh sát, muốn dùng biện pháp của mình giải hận. Hai người kia cũng không phải là thứ gì tốt, bao gồm Liễu gia.

Nếu bọn họ muốn chó cắn chó, đương nhiên Tô Tử Bảo sẽ không ngăn cản.

Vì vậy đứng lên chân thành nói: "Chuyện này dù sao lúc trước Đào Thi Tinh muốn đối phó tôi, cũng làm phiền Tô Lệ Nhã mới để cho tôi tránh được một kiếp, cho nên mặc kệ Tô Lệ Nhã cô muốn xử lý như thế nào, tôi lấy lập trường cùng thân phận hiệu hiện duy trì. Nếu Liễu Viêm vì một cô gái mà trở mặt với chúng ta, tôi nghĩ ba sẽ không ngồi yên mà không để ý, Tô gia không sợ hãi. Còn có Bùi Dục cũng sẽ tìm Liễu Viêm uống trà một chút, để nhắc nhở anh ta."

Liền tính Bùi gia không trực tiếp ra mặt, chỉ cần biểu hiện thái độ này, cũng không tin Liễu gia dám gây ra sóng gió gì.

Bùi Dục cũng đứng lên, dùng mỉm cười tỏ vẻ đứng cùng lập trường với Tô Tử Bảo.

Chương 90-1: Sao không nhanh cảm ơn chị 1

"Từ Bảo con nói như vậy, ba liền yên tâm hơn!" Sắc mặt Tô Quốc Cường dịu đi, quay qua nói với Tô Lệ Nhã: "Lệ Nhã, sao không nhanh cảm ơn chị."

Bởi vì Tô Từ Bảo, cho nên Bùi gia mới đứng về phía Tô gia. Có lẽ hai nhà Tô Liễu có thể đấu một trận, hơn nữa Bùi gia cũng không thể đùa nổi, chọn một hai cái đều không có chuyện gì.

Tô Lệ Nhã hận đến ngứa răng, mình bị cô ta hại thành như vậy rồi mà ông ấy còn bảo mình cảm ơn cô ta? Nhưng mà cô cũng biết ông ấy mới là chỗ dựa của bọn họ, không tình nguyện nói với Tô Từ Bảo: "Cảm ơn chị cả."

Bên môi Tô Từ Bảo hơi nhếch lên một độ cong, liếc nhìn Tô Lệ Nhã, hoàn toàn không muốn đáp lời.

Cô ta muốn gọi cô là chị gái, cô cũng không muốn thừa nhận đứa em gái như vậy.

Tô Lệ Nhã đều nhanh nghẹn chết, bây giờ cô bị cưỡng hiếp, đều là Tô Từ Bảo làm hại, kết quả lại phải cảm ơn cô ta, vậy mà cảm ơn người ta đều giống như trước đây kiêu ngạo không nhận.

Không có ai bức bối hơn cô.

Tô thái độ, hơn nữa Tô Lệ Nhã muốn đối phó Đào Thi Tình thật chu đáo, Tô Từ Bảo cũng sẽ không nhúng tay, cùng Bùi Dục trở về.

Vừa trở lại biệt thự, Tô Từ Bảo liền đem bản thân ném vào sofa phòng khách, ngón tay cũng không muốn động. Tối hôm qua làm bài đến nửa đêm, tối nay lại mở cuộc họp, mở xong lại trực tiếp đi nhà cũ Tô gia, chuyện này đến chuyện khác, mệt không chịu được.

"Bùi Dục, hôm nay cảm ơn anh." Tô Từ Dục nói. Cô phải bận rộn chuyện Truyền thông Đế Tước, chuyện trong nhà đều là Bùi Dục giúp đỡ giải quyết.

Bùi Dục nằm ở bên cạnh cô, lười biếng chỉ chỉ mặt mình, mí mắt cũng chưa động một chút.

Tô Từ Bảo biết ý anh là muốn hôn môi, tức giận trừng mắt liếc nhìn anh một cái: "Không hôn!"

"Không hôn liền không hôn, hung dữ với anh làm gì?" Bùi Dục chớp mắt, vẻ mặt vô tội, lông mi cong dài rất là xinh đẹp.

Tô Từ Bảo trừng mắt nhìn anh, vừa rồi còn cảm thấy mệt không chịu được, vì sao vừa nói chuyện với anh, liền có sức lực như vậy.

"Không phải chính em muốn cảm ơn anh sao? Anh vừa mới phối hợp em." Bùi Dục nhìn trời: "Anh nhớ rõ mỗi lần em cảm ơn anh, đều hôn anh. Chẳng lẽ đây không phải là lời kịch trước khi em hôn anh sao?"

Lời kịch của người khác trước hôn môi là "Em có thể hôn anh sao?".

Lời kịch của nhà bọn họ trước hôn môi là "Cảm ơn anh".

Tô Từ Bảo không nhịn được cười khúc khích, Bùi Dục vừa nói cũng đúng, hình như sau mỗi lần cảm ơn anh đều là hôn môi.

Lần trước anh cũng nói qua, không cần lại nói cảm ơn với anh, nếu không liền ngầm thừa nhận là mời gọi cái kia.

Nghĩ đến đây, khuôn mặt xinh đẹp của Tô Từ Bảo ửng đỏ nhìn người bên cạnh, gò má anh anh tuấn, làn da còn trắng mịn hơn phụ nữ, mặt mũi xinh đẹp, đôi mắt hẹp dài mà sâu lắng, giống như sẽ sáng lên vậy.

Anh chính là chồng của mình, hôn một chút làm sao chứ?

Tô Từ Bảo, mày sợ cái gì!

Cho mình lấy đủ dũng khí, Tô Từ Bảo nhắm mắt lại liền muốn sát lên, ngược lại không nghĩ tới Bùi Dục dùng ngón tay nhẹ nhàng chống lại cái trán của cô.

Mặt Tô Từ Bảo ửng đỏ bừng: "Sao vậy?"

"Anh đói bụng." Bùi Dục nhìn chằm chằm đôi mắt ngập nước của cô, nói.

Tô Từ Bảo a một tiếng, không hiểu vì sao trong lòng có vài phần thất vọng, muốn hôn anh, nhưng mà bị từ chối.

Rõ ràng mỗi lần đều là anh tìm đủ mọi cách lừa mình hờn, vì sao lần này mình chủ động hấn lại từ chối.

Chẳng lẽ nhanh như vậy, liền chán ghét mình sao? Đã qua kỳ gìn giữ của anh sao?

"Em đi nấu cơm cho anh." Tô Tử Bảo đứng lên nói. Bây giờ đã là nửa đêm, các đầu bếp đều ngủ, Tô Tử Bảo cũng không muốn gọi người lại đây, về phần Bùi thiếu gia liền đừng hi vọng, vị Đại thiếu gia này chỉ biết đốt phòng bếp, tốt xấu kiếp trước cô còn có mấy món ăn sáng sở trường.

Tô Tử Bảo chính là nghĩ như vậy muốn đi xem tủ lạnh có nguyên liệu nấu ăn gì không, tay đột nhiên bị người nắm lấy, Tô Tử Bảo liền vững chắc ngồi trong lòng anh.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90-2: Sao không nhanh cảm ơn chị 2

"Nhắm mắt lại, một phút đồng hồ, biến ra cho em một bàn đồ ăn." Tiếng nói từ tính vang lên bên tai Tô Tử Bảo.

Tô Tử Bảo không nhận được chê cười: "Sao có thể chứ?"

Nhưng mà Bùi Dực đã dùng tay che lại đôi mắt cô, Tô Tử Bảo đành thuận theo nhắm mắt lại, chỉ chốc lát sau liền nghe được tiếng bước chân của Bùi Dực đi qua đi lại ở phòng bếp cùng phòng khách, còn ngửi được hương vị đồ ăn quen thuộc.

Tô Tử Bảo một mỗi một ngày cũng đói bụng một ngày, lúc này vừa ngửi thấy mùi này liền muốn động miệng, nhận không được nói: "Có thể mở sao?"

"Nhìn đi!" Bùi Dực nói

Tô Tử Bảo vội vàng mở mắt ra, chớp mắt xác nhận mình không phải đang hoa mắt, thật sự là một bàn lớn đồ ăn.

Nóng hổi, toàn bộ màu sắc hương vị đều là cô thích.

Liền tính Bùi Dực vừa mới đi làm cũng không kịp, hưởng chỉ anh cũng là sát thủ phòng bếp.

"Làm sao sẽ có đồ ăn? Không phải đầu bếp đều ngủ rồi sao?." Tô Tử Bảo ngạc nhiên nói.

Bùi Dực mặt đắc ý: "Cũng không nhìn xem chồng em là ai, làm sao có thể để vợ mình đói bụng. Nhanh ăn đi, ăn xong ngủ, ngày mai liền nghỉ ở nhà đừng đi công ty, có chuyện gì tự nhiên Tổng Anh Kiệt sẽ gọi điện đến."

Anh nhớ rõ từ giữa trưa đến bây giờ cô cũng chưa ăn cơm.

"Như vậy sao được, ngày mai em đến hiện trường quay phim xem tình hình, cũng phải đến nhìn chăm chăm dựng phim một chút, còn có bài hát kết phim cũng phải nhanh làm ra...." Tô Tử Bảo vừa nói, vừa ngồi xếp bằng ở trên sofa cầm lấy chiếc đĩa gấp cái chân gà cho Bùi Dực bên cạnh: "Việc này thật sự rất kỳ diệu. Nhưng mà anh nói đến cùng làm như thế nào, đừng thừa nước đục thả câu."

Bực Dực vừa rời ở Tô gia ăn qua, thật ra cũng không đói bụng, nhìn cũng không muốn nhìn chân gà trong chén mình, nói: "Em đoán."

"Này, anh nói đi."

Sau nửa giờ, chính là một mình Tô Tử Bảo ăn vô cùng vui vẻ, Bùi Dực phụ trách gấp đồ ăn cùng rót nước mức canh cho cô. Tô Tử Bảo cuối cùng cũng biết, thì ra đây là Bùi Dực dặn dò đầu bếp làm cơm tối dựa theo thời gian cô kết thúc cuộc họp.

Lúc ấy Bùi Dực cũng không nghĩ tới chuyện của Tô Lệ Nhã sẽ nháo lớn như vậy, cho nên Tô Tử Bảo trực tiếp đi Tô gia, bây giờ trở về đều nửa đêm.

Cho nên liền nói cho Quân gia một tiếng, đặt ở trong tủ giữ ấm.

Lại nói, đây cũng chỉ là một câu nói mà thôi, nhưng cô rất vui vì anh có thể suy nghĩ cho thân thể cô, rõ ràng nhìn qua rất bất cần đời cái gì cũng không thèm để ý người khác, nhưng đây cũng không phải lần đầu tiên quan tâm và chăm sóc cô như vậy.

Thật sự tốt hơn nhiều so với những người đàn ông nhìn qua rất đáng tin mà cô nhìn thấy.

Nhưng mà, anh vừa mới từ chối cô hôn môi, là đã bắt đầu không thích sao? Chờ một chút, vì sao nghĩ như vậy, cho tới bây giờ Bùi Dực cũng chưa từng nói thích, nghĩ như vậy cũng quá tự mình đa tình đi.

Chủ động hôn bị từ chối, thật sự là... mất mát.

Tô Từ Bảo gác đôi đũa xuống, sau đó nhứt một ngụm trà: “Em ăn no rồi.”

“Ừ? Ăn no, đến lượt anh.” Bùi Dực nghiêm túc nói.

Tô Từ Bảo vội vàng nói: “Đúng vậy, vừa rồi anh đều nhìn em ăn, nhanh ăn đi, đồ ăn đều lạnh, em đi hâm nóng một chút.”

Vừa dứt lời, Bùi Dực đã đưa một tay ôm cô vào trong lòng, bên môi gọi lên một nụ cười ma mị quyết rũ: “Ăn sống, vừa vặn.”

Nói xong, môi mòng ngăn chặn miệng cô, đầu óc Tô Từ Bảo trống rỗng, qua nửa ngày mới phản ứng được.

Thì ra, là ăn cô. Nhưng mà vì sao lúc này sẽ từ chối?

Là bởi vì... Cô còn bị đói.

Suy nghĩ cẩn thận một chút, vốn chỉ là chuyện rất nhỏ, nhưng mà không biết vì sao, chính là cảm thấy đặc biệt ảm áp.

Không so đo tính toán cái gì, hình như anh đều đem cô đặt ở trên cả bản thân mình, trên đời này, anh là người thứ nhất cho cô cảm giác như vậy.

Đối với cô kiếp trước từng bị người lừa gạt phản bội mà nói, chỉ là đối tốt một chút như thế, cũng để người cảm động chỉ nghĩ ôm anh thật chặt.

Bùi thiếu, thật sự là một người dịu dàng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91-1: Liễu gia phải sạch mọi việc 1

Ngày kế, Tô Từ Bảo vốn dự tính đi công ty nhìn chăm chăm diễn biến bên kia, kết quả bên kia trả lời một câu, buổi tối để cô qua xác nhận trailer một chút là được, chỉ cần ở nhà nắm chặt thời gian viết bài hát kết thúc.

Tô Từ Bảo ở nhà một ngày, mới gắng gượng viết ra ra một ít bản nháp. Suy nghĩ vẫn là ngày mai đi tìm Thẩm Hề, nghe hẳn phân tích một chút mới được.

Vừa vặn nhận được ba ba gọi điện thoại đến, Tô Lệ Nhã vẫn kiên trì giải quyết riêng, làm thế nào cũng không chịu báo cảnh sát, Tô Quốc Cường vô cùng cung chiêu cô ta, cũng liền mặc kệ cô ta.

Hiện tại để cho Tô Từ Bảo bọn họ ra mặt giải quyết Liễu Viêm, chỉ cần Liễu gia không nhúng tay, Tô Lệ Nhã đối phó với một kẻ tầm thường như Đào Thơ Tình dễ như trở bàn tay.

Tô Từ Bảo đáp ứng hẹn Liễu Viêm uống trà vào buổi trưa. Bùi Dực và Tô Từ Bảo cùng đi, đại biểu lập trường hai nhà Bùi Tô.

Vốn dĩ Tô Từ Bảo và Liễu Viêm cũng không có thù oán gì. Ban đầu Liễu Thiên Thiên nhắm vào Tô Từ Bảo, hơn nữa Liễu gia muốn đưa Liễu Thiên Thiên gả cho Tô Chấn Triết, rõ ràng chính là chọn phe trái ngược với cô, nhưng mà sau đó ở lễ đính hôn Liễu Thiên Thiên và Tô Từ Nhã gây xích mích với nhau, bây giờ cùng xem như ở trạng thái trung lập.

Chỉ cần Liễu gia không làm quá mức, Tô Từ Bảo cũng không tính toán trực tiếp theo chân bọn họ là địch. Có thể hòa bình giải quyết là tốt nhất, hiện giờ cô chỉ muốn giết chết Hạ Thừa Diệp, đương nhiên nếu Liễu gia muốn tìm chết, Tô Từ Bảo cũng không sợ.

Đến nơi hẹn rồi, Tô Từ Bảo phát hiện trừ Liễu Viêm ra còn có một cô gái, đương nhiên không phải là Liễu Thiên Thiên, mà là chị cả của Liễu Viêm và Liễu Thiên Thiên, Liễu Như.

“Bùi thiếu và Tô tiểu thư tới rồi.” Liễu Như nhiệt tình chào hỏi.

Tô Từ Bảo cùng Bùi Dực liếc nhau, ngồi xuống ở đối diện bọn họ.

“Chuyện tối hôm qua đã truyền ra, cho nên tôi cũng không thừa nước đục thả câu, đã bắt được người ra tay với Tô Lệ Nhã, cô ta phải đi là người của Liễu gia, cho nên hy vọng Liễu gia các cô có thể giao hai người kia ra đây, Liễu Viêm tiên sinh cũng nói với chúng tôi một câu, rất cuộc là xảy ra chuyện gì.” Tô Từ Bảo đi thẳng vào vấn đề.

Ảnh chụp và video của Tô Lệ Nhã truyền đi khắp nơi, hơn nửa đêm Tô Chấn Triết và Bùi Dực đi bắt người, trải qua tối hôm qua thêm một buổi sáng hôm nay, trong tầng lớp thượng lưu đều đã biết ít nhiều.

Dù sao lúc trước người đối phương thật sự muốn ra tay là con gái đầu Tô gia cũng là con dâu Bùi gia. Tô Lệ Nhã chỉ là một đứa con riêng không tính cái gì, nhưng nếu nhằm vào Tô Tử Bảo, với thân phận của cô, còn không tới lượt một ít chỗ mèo lão xược.

"Là như vậy. Chuyện này chúng tôi cũng biết, hai người kia cũng thật là người của Liễu gia chúng tôi, nhưng mà có một số người bên ngoài, dính đến họ Liễu, chính là lưu manh hung ác đầu đường mà thôi. Bọn họ làm chuyện gì cũng không có quan hệ gì với Liễu gia chúng tôi, đó chính là hành vi cá nhân của bọn họ." Liễu Như phũ phạch tất cả mọi chuyện.

Bên môi Tô Tử Bảo gọi lên một biểu tình cười như không cười: "À? Phải không? Nhưng mà tôi nghe Đào Thị Tĩnh nói là Liễu Viêm ra mặt mới để cho những người đó ra tay, Liễu Viêm còn ra một khoản chi phí bịt miệng nữa. Thật không nghĩ tới, thương thức của Liễu Viêm công tử, thật sự để cho tôi, nhìn thế là đủ rồi."

"Sao lại như vậy được, Tô tiểu thư hiểu lầm. Thật sự, từ đầu đến cuối Liễu Viêm nhà chúng tôi cùng người tên là Đào Thị Tĩnh kia không có quan hệ, Liễu Viêm chúng tôi sao có thể thấy cái loại con gái bình thường như vậy. Đồ đều là Đào Thị Tĩnh dát vàng lên mặt mình, cô ta cũng chỉ biết hai tên ngu xuẩn Liễu Tam Liễu Tứ kia, lừa bọn họ vì cô ta hết giận." Liễu Như cười tủm tỉm nói: "Chuyện này thật sự không có một chút quan hệ nào với Liễu Viêm và Liễu gia chúng tôi."

Cô có thể thừa nhận sao? Nói không biết thân phận của Tô Tử Bảo, Liễu Viêm không phải cố ý, ai tin chứ? Cô không biết thân phận của người ta, liền có thể tìm người đi cưỡng hiếp con gái nhà người ta sao?.

Nếu bọn họ thừa nhận, nói cách khác chính là Đại thiếu gia Liễu gia, người thừa kế tương lai của Liễu gia, công khai ra tay với hai nhà Bùi Tô, đó chẳng phải là muốn đón nhận lửa giận của hai nhà sao.

Thiên kim tiểu thư nhà mình, con dâu nhà mình thiếu chút nữa bị người hại, mặc kệ có thích Tô Tử Bảo hay không, vì thân phận thế gia giàu sang quyền thế, khẩu khí này chắc chắn phải ra.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91-2: Liễu gia phũ phạch mọi việc 2

Liễu gia không dám làm như vậy, cho nên Liễu Như bác bỏ tất cả. Về phần Liễu Viêm, anh ta từ khi ngồi xuống liền không nói một lời, nhìn ra được là đang kim nén.

"Thì ra là như vậy." Tô Tử Bảo nhấp môi: "Xem ra là chúng tôi hiểu lầm. Tôi thật sự cho rằng Đào Thị Tĩnh là người yêu của Liễu Viêm, cho nên muốn nói cho Liễu công tử một tiếng. Đào Thị Tĩnh làm chuyện này với Tô Lệ Nhã, hiện tại cô ta nằm trong tay Tô Lệ Nhã, về phần sẽ có hậu quả gì, ha ha, nếu Liễu công tử không để ý, vậy không sao."

Liễu Viêm nhin không được nói: "Các cô sẽ làm gì với Tĩnh Tĩnh! Cô ấy chỉ là một cô gái, cô ấy thật đáng thương."

"Liễu công tử lúc này nóng vội, kêu còn rất thân thiết. Cô ta có đáng thương hay không tôi cũng không biết, tôi chỉ biết nếu không phải Tô Lệ Nhã đi học thay tôi, vậy anh nên đáng thương tôi một chút, cũng nên đáng thương chính anh và Liễu gia các anh một chút." Tô Tử Bảo sắc mặt bình tĩnh, nhưng ánh mắt lại lạnh như băng.

Liễu Như vội vàng nói: "Tô tiểu thư đừng hiểu lầm, chúng tôi không quen cô ta, không có quan hệ gì với chúng tôi, thật sự không có quan hệ."

"Nếu không có quan hệ, vậy chúng tôi liền đi trước. Đã làm phiền." Tô Tử Bảo thản nhiên nói, kéo Bùi Dực đi ra ngoài.

Từ đầu tới đuôi Bùi Dực cũng chưa nói một câu, chỉ là lười biếng ngồi ở chỗ kia, sắc mặt bình tĩnh, miệng cười nhạt, nhưng mà một người như vậy, liền đại biểu cho tòa núi lớn Bùi gia.

Nhìn Tô Tử Bảo và Bùi Dực rời đi, Liễu Như nhẹ nhàng thở ra, phát hiện sau lưng mình đều đầm mồ hôi.

Đây là lần đầu tiếp xúc với Tô Tử Bảo, nhưng lại phát hiện đối phương từ trên xuống dưới đều không giống với một nữ sinh ngây ngô còn chưa tốt nghiệp, phong cách sạch sẽ chỉnh tề, mạnh mẽ sắc bén.

Tô gia có một nhân vật lợi hại như vậy, lúc trước ba mẹ lại còn chọn Tô Chấn Triết, thật là nhận người không rõ ràng.

Đưa những ý tưởng này vút khỏi đầu, Liễu Như trừng mắt nói với Liễu Viêm: "Lúc này em phát thần kinh cái gì, không phải đã nói rõ cho em giả vờ không biết Đào Thị Tĩnh sao, đem mọi chuyện đều đẩy trên người Liễu Tam Liễu Tứ. Tối hôm qua chúng ta đã phái người diệt khẩu, muộn nhất đêm nay sẽ có tin tức truyền đến, chỉ cần Liễu Tam Liễu Tứ đã chết, em lại không thừa nhận, Liễu gia chúng ta liền không liên quan gì đến chuyện này. Em đã hiểu sao?"

"Nhưng mà, đó chính là nữ sinh em thích nhất." Liễu Viêm đau đớn nói, hốc mắt rung rung.

Liều Như thở dài: “Đây cũng là không có biện pháp, ai kêu cô ta động vào người chúng ta không thể động vào. Không phải chị nói Tô Lệ Nhã, nếu chỉ mỗi Tô Lệ Nhã, một đứa con gái riêng, coi như Tô Quốc Cường tức giận, nhưng cũng không cần lấy toàn bộ Tô gia che chở cô ta, chỉ không phải là tập đoàn Tô thị đối đầu với chúng ta, em có thể hi sinh một số ích lợi, có thể đổi Đào Thi Tình trở về. Nhưng mà cô ta động vào chính là Tô Từ Bảo, con gái cả Tô thị, con dâu Bùi gia, thân phận xa như vậy không phải một đứa con gái riêng như Tô Lệ Nhã có thể so sánh, sau lưng cô ta có hai gia tộc lớn, đừng nói chúng ta cứu Đào Thi Tình ra, chỉ cần thừa nhận có một chút liên quan đến chuyện này, hai nhà Bùi Tô liền có thể danh chính ngôn thuận hợp lại chèn ép chúng ta, không phải em không biết Bùi gia có bao nhiêu hưng thịnh, những người muốn lấy lòng Bùi gia, cũng đều sẽ ào ào đi theo thừa cơ hãm hại.

Hơn nữa Bạch gia và Bùi gia còn có quan hệ thông gia, khẳng định cũng vui vẻ đến đây chia một chén canh. Từ đại gia tộc giàu sang quyền thế Bùi, Lôi, Tô, Bạch ở Hải thành, một lúc liền đắc tội ba nhà, em là muốn ép Liều gia vào đường cùng sao?”

Liều Viêm ngờ ngác nói: “Em thật sự không biết người cô ấy muốn uy hiếp là Tô Từ Bảo, sớm biết thế chắc chắn em sẽ không để cô ấy làm, ít nhất sẽ không quang minh chính đại làm như vậy.

"Em biết liền được rồi. Nếu như không thể không để lại một dấu vết nào, liền đừng ra tay." Liều Như nhìn ngoài cửa sổ thở dài: “Chỉ hi vọng người diệt khẩu bên kia có thể thuận lợi một chút."

Liều Viêm nắm chặt nắm tay, Tinh Tinh, thật xin lỗi, nhất định anh sẽ báo thù cho em

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 92-1: Cô đang để ý 1

Vừa mới lên xe, điện thoại Bùi Dực liền vang lên. Anh liếc nhìn màn hình, mở cửa xe đi ra ngoài nghe điện thoại.

Tô Từ Bảo sừng sốt, nhìn ghế ngồi trống không bên cạnh, từ kính chiếu hậu có thể nhìn thấy Bùi Dực đi có chút xa, giống như là sợ cô nghe được.

Vừa rồi Tô Từ Bảo vốn không chú ý là ai gọi điện thoại đến, trong khoảng thời gian này ở chung với Bùi Dực, để cho cô nghĩ rằng bọn họ giống như một đôi vợ chồng thật sự.

Cho đến khi anh cầm điện thoại đi ra ngoài, Tô Từ Bảo chẳng biết tại sao, ngực có chút khó chịu.

Cô ở trước mặt anh, ngoại trừ chuyện sống lại, hầu như đều trong suốt không màu, bao quát chuyện tìm Hạ Thừa Diệp báo thù, tất cả đều nói cho anh biết.

Lúc trước cô không phải là loại người dễ tin người khác, nhưng mà không tự chủ được tin tưởng anh 100%, có lẽ người như anh, ở chung lên sẽ làm người khác không tự chủ được mà tin tưởng.

Nhưng mà giờ phút này, Tô Từ Bảo lại một lần nữa ý thức được, cô cùng anh không phải là vợ chồng thật, đến chuyện nghe điện thoại anh đều phải giấu cô.

Nếu như là hẹn anh ra ngoài chơi, chắc chắn anh sẽ không cần đi ra ngoài nghe, chưa bao giờ Tô Từ Bảo giới hạn anh chơi bởi trăng hoa ở bên ngoài. Chuyện trong công ty càng không cần, Tô Từ Bảo chính là Tổng giám đốc. Chuyện hai nhà Bùi Tô cũng không cần thiết, nếu thật sự xảy ra chuyện gì, Tô Từ Bảo làm phụ nhân của anh, nhất định phải cùng anh cùng nhau đối mặt.

Như vậy, cuộc điện thoại không thể để cho một người phụ nữ nghe được, chỉ có thể là từ một người phụ nữ khác. Là ai chứ? Thoáng cái trong đầu Tô Từ Bảo hiện lên tên Băng Uyển.

Là cô ta sao? Chưa nói tới ghen, nhưng mà ngực liền không tự chủ được có chút khó chịu.

Bùi Dực đi tới nơi cách xe ô tô có chút xa, giọng nói khàn khàn bên kia đầu điện thoại nói: “Liều gia phái người đến diệt khẩu, tôi phải làm cái gì?”

"Lấy được lời khai của Liều Tam Liều Tứ, nói không chừng một lúc nào đó có thể có công dụng. Còn lại không cần quan tâm, mặc kệ Liều gia."

Giọng nói khàn khàn nói: “Vâng."

Bùi Dực cúp điện thoại, một lần nữa trở lại trên xe, phát hiện cô vợ bé nhỏ của mình cúi đầu, nhìn sắc mặt có chút không vui.

"Sao vậy? Liều gia nói như vậy em còn không vui sao? Lẽ nào bây giờ em muốn cùng Liều gia khai chiến? Vậy cũng được, lấy tính cách vừa rồi của Liều Viêm, dùng chút thủ đoạn nhỏ là có thể khiến anh ta thừa nhận mình sai." Bùi Dực vừa khởi động xe vừa nói.

Tô Từ Bảo nói: “Đều không phải. Bây giờ không phải là lúc cùng Liễu gia là địch, cũng còn không đến mức là địch, dù sao lần này Liễu Viêm thật sự không biết là em, cũng không phải sẽ đòi phở em là Đào Thi Tinh, có Tô Lệ Nhã trừng trị cô ta, cũng tiết kiệm em tự mình ra tay. Nếu như lần sau Liễu Viêm chuyển nhầm vào em, vậy em cũng không sợ anh ta.”

"Điều này nói rõ chuyện vừa nảy cơ bản là hài lòng. Làm sao Tô đại tiểu thư của chúng ta, có vẻ nhìn không hài lòng lắm?." Bùi Dực trêu chọc.

Tô Từ Bảo vội vã kéo kéo khoe miệng: “Không phải không hài lòng. Chỉ là em nghĩ đến một số chuyện trong công ty.”

Đối với việc anh đi ra ngoài nghe điện thoại loại chuyện nhỏ này, từ trước đến giờ mình không có tư cách không hài lòng. Dù sao chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa, chính là anh mỗi đêm không về ngủ cô cũng không quản được, huống chi là anh đi ra ngoài nghe điện thoại.

Có lẽ bởi vì anh thật sự làm quá tốt, mặc kệ mỗi buổi tối chơi muộn đều về nhà, luôn luôn quan tâm cùng chăm sóc cho thân thể cô, cùng cô đi thăm ba mẹ, giúp cô giải quyết chuyện phiền lòng, luôn đứng ở lập trường của cô ủng hộ và duy trì cô, thế cho nên để cho cô nghĩ anh thật sự là chồng của cô.

Hai đời làm người, cô cũng chưa từng kết hôn, không biết đối xử thế nào với người được gọi là chồng.

Cứ như vậy không ý thức được thật sự xem anh chính là chồng mình. Rõ ràng nhìn như rộng lượng nói không quan tâm anh ở bên ngoài có bao nhiêu người phụ nữ, nhưng lại nhỏ nhen đến chú ý một cuộc điện thoại.

Tô Từ Bảo quên mất, đêm tân hôn, anh bị một cuộc điện thoại gọi đến đi suốt đêm không về, cô cũng không để ý. Mà bây giờ một cuộc điện thoại, cô bắt đầu để ý.

Cảm xúc nhỏ bé thay đổi, là bởi vì trong lòng không ý thức được đối xử với người này, đã không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92-2: Cô đang để ý 2

"Đừng lo lắng." Bùi Dực vươn tay đặt ở trên tay Tô Từ Bảo, nhẹ nhàng cảm: “Bây giờ chúng ta đi công ty, hẳn là trailer đã cất ra, cuối cùng em đi kiểm tra một chút. Ngày mai đưa đến đài truyền hình làm quảng cáo, mà ngày mai sau khi những trailer tuyên truyền khác quay xong, bốn vị diễn viên chính cũng sẽ đi các trường Đại học Cao đẳng khác nhau làm tuyên truyền khẩn cấp. Bắt đầu từ tuần trước ca khúc chính《Nhân danh tình yêu》cũng đã đứng vững hạng nhất ở bảng bài hát mới của đài Âm Duyệt, ngày mai Bùi Thi Thi nhận được lời mời quay chương trình của đài Âm Duyệt, đến lúc đó sẽ công bố chuyện《Nhân danh tình yêu》cũng là tên phim cùng ca khúc chính, khẳng định có thể chiếm được đầu đề. Sau khi Thẩm Hề làm xong tất cả trailer tuyên truyền cũng sẽ công bố trailer ở trang cá nhân mình, cùng lúc thay anh ta sắp xếp bài đưa tin. Tất cả đều đầu vào đây dựa theo em dự liệu, không sai sót gì. Bây giờ việc duy nhất em cần phải làm là xác nhận các phân đoạn và sáng tác ca khúc kết thúc.”

Vốn cảm giác có hàng ngàn chuyện phải làm, bị anh nói như vậy, hình như tất cả đều rõ ràng.

Tô Từ Bảo cũng đưa tay cảm anh một chút, lần này trên mặt có ý cười: “Ừ.”

Rõ ràng nhìn như mặc kệ mọi chuyện, vì sao hiểu rõ công tác của cô như vậy, anh cũng không phải thờ ơ như những gì anh biểu hiện.

Anh, thật ra vẫn đều chú ý cô.

Thật là tốt. Không phải một người.

Hai người đi công ty, xác nhận trailer đưa đến đài truyền hình không có gì sai lầm, dùng một số đoạn cao trào của《Nhân danh tình yêu》làm nhạc nền, là thành quả lao động của Thẩm Hề, đạo diễn Trương cùng tổ dựng phim và tổ hậu kỳ, thậm chí tốt hơn so với cô tưởng tượng.

Ngày thứ hai, những trailer còn lại cũng quay xong rồi, bốn vị diễn viên chính cũng bắt đầu đi tuyên truyền, Bùi Thi Thi cũng đi quay chương trình.

Ngày thứ ba, Tô Từ Bảo lại mang theo bản nháp âm nhạc đi tìm Thẩm Hề, cô cảm thấy đoạn nhạc này còn thiếu chút linh hồn, vẫn cần phải tìm Thẩm Hề người mà toàn thân đều bốc lên linh khí xem.

"Nhớ về nhà trước 12h tối." Bùi Dực đang ngồi chơi game ở ghế salon cũng không quay đầu lại nói.

Tô Từ Bảo đang muốn bước chân ra cửa liền dừng lại, quay đầu lại nhìn anh cười cười: “Chẳng lẽ anh nghĩ em sẽ ngủ ở trong nhà Thẩm Hề sao?"

Không đợi Bùi Dực trả lời, ý cười bên môi Tô Từ Bảo càng sâu: “Yên tâm, nhất định sẽ về trước 12h.”

Nói xong, từ từ ra cửa. Trong phòng Bùi Dực chờ cô ra ngoài, mới buông điều khiển trò chơi xuống, đổi giày, cũng ra cửa.

...

Đến sân Thảm Hề, thấy anh đang cắt tia hoa cỏ ở vườn hoa trước biệt thự, cả người mặc áo khoác công nhân màu trắng, đỉnh đầu đội mũ màu trắng, cầm một cây kéo lớn cắt tia.

Tô Tử Bảo vừa nhìn qua thật là nhìn thành người làm vườn, cho đến khi phát hiện hình dáng người này sao lại nhìn quen mắt như vậy, lại nhìn thấy khuôn mặt, dịu dàng tuấn tú tinh khiết như thủy tinh trong suốt, không phải Thảm Hề còn ai vào đây nữa?

"Tôi còn tưởng rằng Biên kịch Thảm đại của chúng ta không phải vội vàng sửa kịch bản, chính là vội vàng sửa kịch bản, không nghĩ tới lại vì tiết kiệm một chút tiền, tự mình đi làm người làm vườn." Tô Tử Bảo cười nhạo, tâm trạng vốn bởi vì bản nháp âm nhạc mà sứt đầu mẻ trán, khi nhìn thấy một màn này, cũng cảm thấy thả lỏng rất nhiều.

Thảm Hề quay đầu lại nhìn về phía cô cười cười: "Người làm vườn phụ trách cắt tia đã xin nghỉ về quê từ tháng trước, tôi cũng lười tìm thêm người khác, vừa vận ngày thường cũng thường cắt tia, không bằng liền tự mình làm, xem như là thay đổi tâm trạng. Sao cô lại tới đây? Là viết xong bản nháp sao?"

"Không phải. Luôn cảm thấy thiếu chút linh hồn, cho nên tìm anh người toàn thân đều tỏa ra linh khí, hấp thu chút linh khí trời đất, cũng để cho tôi giống như anh, đầu óc dễ sử dụng một chút." Tô Tử Bảo cười nhạt, tiện tay đem bản nháp âm nhạc và túi trong tay đặt ở bên vườn hoa, đi vào nói: "Xem ra bình thường chăm sóc đám hoa cỏ cỏ này một chút, cũng có thể dính chút linh tính. Vậy tôi cũng làm một chút."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93-1: Dính chút linh khí của Thảm Hề 1

Thảm Hề nhìn không được cười nói: "Đừng vào, làm bẩn giày, bây giờ tôi ra liền, cùng với cô nhìn bài hát."

"Đừng, vẫn là tôi cùng anh cắt tia trước đi. Vừa lúc cũng có thể thả lỏng tâm trạng, dù sao cũng chỉ còn một đoạn." Tô Tử Bảo cười nhạt.

Lúc này chính là sáng tinh mơ, trên cảnh hoa còn có rất nhiều sương sớm, Tô Tử Bảo cũng không ngại, xuyên qua vườn hoa đi tới bên cạnh Thảm Hề, đứng giữa những bụi hoa, nhìn những bông hoa này khoe màu đua sắc, ngửi mùi thơm thần nhiên xông vào mũi, cả người đầy tâm trạng đều không còn lại một chút nào.

Tô Tử Bảo nhắm mắt lại hít một hơi thật sâu: "Cảm giác thật không tệ."

Thảm Hề nhìn Tô Tử Bảo, cô mặc váy dài màu trắng thuần khiết, trên người cũng không có đồ trang sức nào, chỉ có một chiếc nhẫn kim cương rực rỡ trên ngón áp út là điểm nhấn duy nhất, đứng ở trong bụi hoa cười xinh đẹp, quanh mình xinh đẹp rạng ngời.

Tóc dài màu đen xõa tung trên vai, dung mạo xuất trần tuyệt đẹp như tác phẩm ưu tú nhất của Thượng Đế, ngũ quan khéo léo, mặt mũi như tranh vẽ, mắt ngọc mây ngài, có loại vẻ đẹp điên đảo chứng sinh.

Khi cười nhạt, vào giờ khắc ấy thời gian đều đọng lại, chỉ còn lại nụ cười này.

Như tiên nữ trong bụi hoa.

"Đưa kéo cho tôi đi." Tô Tử Bảo cầm lấy kéo trong tay Thảm Hề, trong mắt mang theo vài phần nhảy nhót háo hức: "Tôi còn chưa thử cái này. Nhìn qua rất thú vị."

Thảm Hề thu hồi ánh mắt, chỉ vào cây kéo bắt đầu thấp giọng giải thích cắt tia, chăm sóc như thế nào.

Tô Tử Bảo chăm chú nghe, thỉnh thoảng gật đầu, Đại sư phụ Thảm Hề dạy nhanh, Tiểu đồ đệ Tô Tử Bảo cũng học nhanh, chỉ chớp lát sau liền bắt đầu, Thảm Hề cũng cầm một cây kéo, hai người song song đứng chung một chỗ, một người bên trái một người bên phải, chăm sóc vườn hoa.

"Những bông hoa nở thật xinh đẹp, vút thật đáng tiếc." Tô Tử Bảo vừa nói, vừa nhặt vài cành lớn một chút đặt ở trong rổ bên cạnh.

Thảm Hề đáp: "Những thứ trong rổ chính là đợi lát nữa dùng để cắm hoa, còn có thể nở một đoạn thời gian, còn lại chỉ có thể biến thành bùn mùa xuân bảo vệ hoa."

"Vậy còn tốt một chút, nếu không đều ném đi tôi liền đau lòng." Tô Tử Bảo vừa cắt tia vừa cùng Thảm Hề trò chuyện lên nội dung bộ phim, cùng với ca từ anh tính toán viết.

Người sáng tác lời và nhạc cùng nhau phối hợp mới có thể đạt được hiệu quả tốt nhất, ngoại trừ hợp tác cùng Thảm Hề, kiếp trước lời bài hát của Tô Tử chủ yếu tự mình viết.

Hai người nói một lúc, mạch lạc trong đầu Tô Từ Bảo cũng dần dần rõ ràng, gật đầu nói: “Anh vừa nói như vậy, đột nhiên tôi có linh cảm. Tôi nghĩ... A!”

Tô Từ Bảo đang muốn xoay người nói với Thẩm Hề chuyện lời bài hát, nào ngờ lúc xoay người chân không chú ý trượt một chút, một tiếng thét kinh hãi trọng tâm không ổn, người ngã về phía sau cây kéo lớn trong tay bay thẳng đập xuống Tô Từ Bảo.

Thẩm Hề vừa nghe thanh âm liền quay qua, nhanh tay nhanh mắt một tay ôm lấy eo Tô Từ Bảo, một tay bắt được cây kéo lớn, cúi đầu hỏi Tô Từ Bảo, trong ánh mắt thủy tinh trong veo chứa đầy lo lắng: “Cô thế nào? Không sao chứ?”

“Không sao, hình như chân bị xoay một chút. Nhưng mà không nghiêm trọng, tôi nghỉ ngơi một chút là tốt rồi. Thật ngại quá.” Tô Từ Bảo cười cười xin lỗi.

Thẩm Hề đem cây kéo lớn đặt ở bên chân, một tay ôm ngang lấy Tô Từ Bảo, đi về phía biệt thự.

“Này, anh làm gì vậy!.” Tô Từ Bảo bấp ngờ không kịp đề phòng.

Thẩm Hề không chớp mắt: “Ôm cô đi trong phòng nghỉ ngơi.”

“Tôi có thể đi.” Tuy rằng kiếp trước cùng Thẩm Hề cũng đã quen thuộc, nhưng mà Tô Từ Bảo vẫn không quen với việc tiếp xúc cùng những người đàn ông khác.

Có lẽ là bản thân cô tự gắn lên nhãn hiệu vợ Bùi thiếu cho mình.

Dường như Thẩm Hề có thể biết cô suy nghĩ cái gì, đôi mắt trong suốt và rõ ràng: “Cái ôm giữa bạn bè mà thôi, cô đừng suy nghĩ nhiều. Nếu đổi lại những người bạn khác bị trẹo chân ở bên cạnh tôi thì tôi cũng phải làm như vậy, bây giờ cô bị trẹo xương còn không nghiêm trọng, lúc bước đi không chú ý lần thứ hai bị trẹo xương tiếp, đến lúc đó không động đậy được, làm lỡ công việc ở Đế Tước, càng quan trọng là bản thân đau đớn.”

“Đúng vậy... Cảm ơn anh, Thẩm Hề.” Tô Từ Bảo điều chỉnh tốt tâm trạng, chân thành nói lời cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93-2: Dính chút linh khí của Thẩm Hề 2

Thẩm Hề nhìn cô cười cười, không nói chuyện nữa, ôm cô từ vườn hoa đi đến phòng khách biệt thự, cầm hòm thuốc tới.

Tô Từ Bảo nhìn một chút, quả thật không nghiêm trọng, chỉ rất đau một chút lúc vừa mới xoay, không sưng cũng không bị bầm máu, thật là may mắn.

“Xem ra nghỉ ngơi một chút liền không sao.” Tô Từ Bảo nói, Thẩm Hề ngồi xổm trên mặt đất đem nước thuốc đưa cho cô.

“Xoa một chút, giảm bớt đau đớn, cũng có thể lành mau một ít. Tôi xem ở mức độ này, cô yên tâm ngồi mấy giờ liền sẽ không đau.”

Tô Từ Bảo nhận lấy nước thuốc, tự mình xoa xoa, bên kia Thẩm Hề cất cái hòm thuốc, lại bung nước cho cô, còn đem laptop của mình đặt ở trước mặt cô.

“Bây giờ cô không tiện di chuyển, muốn cái gì nói với tôi một tiếng, tôi đi lấy.” Thẩm Hề nói: “Máy tính cho cô viết nhạc.”

Tô Từ Bảo xua tay: “Không cần cái này, tôi thích dùng giấy bút, lấy bản nháp của tôi thôi đây là được. Đúng rồi, Thẩm Hề, anh tung trailer ra chưa?”

“Trước khi chưa tung ra, các độc giả tự tổ chức cuộc bỏ phiếu xem ai thích hợp diễn nam nữ chính << Nhân danh tình yêu >> nhất, tên của Lục Yến Chi và Tô Gia Hân là cao nhất. Cho nên chờ sau khi tung trailer vào tối hôm qua, gây tiếng vang rất tốt, tất cả mọi người đều chờ phim được chiếu. Bây giờ bên tôi không có vấn đề gì, ngày mai có bài tin tức, nói việc sửa đổi phim truyền hình, sau chính là cô ở đây viết ca từ bài hát.” Thẩm Hề ngồi đối diện Tô Từ Bảo, đưa laptop kéo đến trước mặt mình, nói rằng.

Tô Từ cũng như vậy. Không thích dùng máy vi tính, thích cảm giác bút viết trên giấy. Thật sự rất giống.

“Yên tâm, bây giờ tôi có thể viết ra cái cảm giác thiếu sót lúc trước về bài hát kết thúc.” Tô Từ Bảo nói.

Vì vậy Tô Từ Bảo ngồi ở trên ghế salon nhà Thẩm Hề, cái chân bị thương kia đặt ở trên ghế thấp, cầm giấy bút viết soạt soạt, thỉnh thoảng hừ một đoạn nhạc, mà lúc đó Thẩm Hề cũng viết lời, hai người phối hợp lại đoạn cao trào của lời và nhạc.

“Không tệ, cùng anh hợp tác thật sự là nhanh chóng, phần còn lại liền giao cho anh. Tôi vừa mới có linh cảm, nghĩ có thể lại viết một đoạn nhạc đệm, lời và nhạc tôi đều có thể giải quyết, nhưng mà ở đây anh có đàn piano sao? Hoặc là nhạc cụ khác.” Tô Từ Bảo nói rằng.

Thẩm Hề gật đầu: “Có, trong phòng đàn bên cạnh.”

"A? Có thể âm ỉ đến anh sao? Đừng rồi, anh không biết đánh piano, sao lại mua đàn piano?." Tô Tử Bảo kỳ quái hỏi. Cô nhớ kỹ Thẩm Hề không biết đánh piano.

Trong ánh mắt Thẩm Hề hiện lên một chút nhớ lại: “Là đàn piano của Tô Tử. Sau khi cô ấy qua đời, chỗ ở của cô ấy thuộc về Giải trí Vân Đình, đã bị Hạ Thừa Diệp lấy về. Cái đàn piano này, tôi thay Tô Tử mua về. Vốn dĩ Hạ Thừa Diệp tính toán đưa tặng tôi, nhưng mà tôi không muốn anh ta tặng, cái gì của Tô Tử anh ta cũng không có tư cách tặng người khác. Cho nên liền lấy giá thị trường mua về, là đồ vật yêu quý của Tô Tử. Lần trước cô từng đánh bài < của Tô Tử, có người quay video lại, tôi xem thật rồi thật sự rất tuyệt. Cô đánh đàn piano của cô ấy, sẽ không phụ lòng.”

Trong phút chốc vành mắt Tô Tử Bảo ướt át. Cô học môn âm nhạc, chuyên ngành đàn piano, cũng rất thích đàn piano, sau này khi có tiền liền mua một cây đàn Piano thủ công do bậc thầy đàn piano người Đức tốn nhiều năm kết hợp các loại yếu tố cùng chất lượng chế tạo, sau lại cùng cô làm bạn một năm, đàn tên là Dao âm.

Là Tô Tử lấy tên trong chuyện xưa của nhà âm nhạc cổ đại Bá Nha. Đàn của Bá Nha tên là Dao cầm, chỉ đánh vì người tri âm. Mặc dù cô là một người tầm thường, sáng tác vì quyền lợi, nhưng mà hy vọng cũng có thể có một người tri kỉ.

Mà bây giờ nhìn lại, người tri kỉ của cô, có lẽ chính là Thẩm Hề. Lưu giữ lấy thứ quý giá nhất của cô.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94-1: Làm bạn bè có chừng mực 1

Biệt thự của Thẩm Hề rất lớn. Đặc biệt chuyển một phòng làm phòng đàn. Trang trí lịch sự tao nhã, ngoài một cây đàn piano đặt ở giữa ra, chỉ còn có bồn hoa đặt ở bên cửa sổ.

Tô Tử Bảo ngồi ở trước mặt đàn piano, đưa tay vuốt ve thân đàn trắng nõn, lập tức có rất nhiều kỷ niệm ủa về.

Ngồi ở trước mặt đàn piano, Tô Tử Bảo một bên đánh đàn, một bên viết lời và nhạc. Thẩm Hề nhìn một lúc, cũng không quấy rầy cô. Trờ lại phòng khách, xử lý những bông hoa đã cắt lúc trước, cắm vào rất đẹp, bung hai bình đặt ở phòng đàn.

Tô Tử Bảo vô cùng tập trung tinh thần, khi cô làm việc cả người chính là nghiêm túc như vậy, Thẩm Hề thì ở phòng khách phía trước viết lời.

Rất nhanh liền đến buổi chiều. Thẩm Hề kiểm tra tủ lạnh một chút, đi đến cửa phòng đàn, lúc này Tô Tử Bảo đang cúi đầu viết cái gì.

"Trong nhà không có đồ ăn, tạm chấp nhận một chút, tôi nấu mì cho cô ăn. Được không?" Thẩm Hề hỏi.

Tô Tử Bảo ngẩng đầu nhìn Thẩm Hề đứng ở cạnh khung cửa, cười nhạt: “Thêm trứng không cần rau thơm.”

Những lời này làm Thẩm Hề ngẩn người. Ở rất lâu trước kia, khi Tô Tử bận rộn cũng thường xuyên ngồi cả ngày ở chỗ anh. Giữa bọn họ chính là bạn thân nhất, chung từng khách khí với nhau. Mỗi lần lúc Thẩm Hề nấu mì cho Tô Tử, cô đều nói những lời này.

Bỗng chốc lại để người ta cảm thấy giống như Tô Tử còn sống vậy.

Thật sự rất giống.

Cái này không có quan hệ gì đến khuôn mặt hay hoàn cảnh gia đình, mà là cảm giác Tô Tử Bảo mang đến cho anh, cùng cách thức bọn họ ở chung với nhau. Nhất định là Tô Tử ra đi cho mình đả kích quá lớn, đang nghĩ cái gì vậy chứ? Tô Tử Bảo là Đại tiểu thư Tô gia, cùng Tô Tử khác nhau, thế giới của hai người như trời với đất.

"Ừ." Thẩm Hề lấy lại suy nghĩ của mình, đi vào phòng bếp.

Chỉ một lát sau, mì trứng nóng hôi hổi liền nấu chín. Hai người ngồi ở ghế salon trong phòng khách, mỗi người bung một chén lớn ăn.

"Ăn ngon thật, ăn ngon hơn nhiều so với trong khách sạn lần trước tôi đi. Thẩm Hề anh thật đúng là toàn năng, lại biết viết sách, lại sẽ viết lời, lại có thể sáng tác kịch bản, còn sẽ cắt tỉa cắm hoa nấu mì, nếu ai gả cho anh, về sau thật là hưởng phúc." Tô Tử Bảo vừa ăn mì, vừa cười dài nói.

Động tác ăn mì của Thẩm Hề vô cùng xinh đẹp, nhìn xem cảnh đẹp ý vui, hơi nghiêng đầu cười trong sáng: “Tôi còn độc thân, đây là Tô giám đốc đang chê cười tôi sao?”

"Áy, đó là bởi vì phụ nữ trên đời này có thể xứng đôi với nhà văn lớn Thẩm Hề chúng ta thật sự quá ít. Yên tâm, tôi xem giúp anh, tiệc rượu sau này tôi liền chăm chú nhìn những thiên kim tiểu thư đó hơn một chút." Tô Tử Bảo trêu đùa.

Giọng nói Thẩm Hề ấm áp: “Thuận theo tự nhiên là được rồi. Nếu là duyên phận tới rồi tự nhiên có thể gặp gỡ, hòa thuận như Tô giám đốc cùng Bùi thiếu cũng rất tốt.”

“Phốc ~..” Tô Từ Bảo cười khúc khích: “Tôi cùng anh ấy sao... Cũng xem như là hòa thuận đi. Tôi có chuyện quan trọng hơn phải làm, cho nên đối với cuộc hôn nhân hiện tại, không cầu nguyện được trái tim của một người, chỉ cầu vợ chồng tôn trọng nhau, ở trên cùng một mặt trận, vậy là được rồi. Chúng tôi là đính hôn từ bé, sau khi về nước vừa mới gặp mặt liền kết hôn, yêu chết đi sống lại cách tôi quá xa xôi, mỗi ngày có thể trôi qua tiếp là được rồi.”

Cô không dám xa cầu tình yêu Bùi Dực dành cho cô.

Trong mắt Thẩm Hề mang theo vài phần ý cười: “Trên đời này rất nhiều người chọn tới chọn lui hoa cả mắt, nhất định phải gả cho một người hợp ý, nhưng mà chuyện ly hôn sau khi kết hôn cũng không ít. Còn có rất nhiều người yêu nhau liền liền ở bên nhau, không để ý chênh lệch lớn giữa hai người, tình cảm chậm rãi hao mòn hầu như không còn ở những chuyện vun vụn củi gạo dầu muối trong cuộc sống, cuối cùng người yêu biến thành kẻ thù. So với những cái này, lâu ngày sinh tình, cưới trước yêu sau, chưa chắc không phải không hạnh phúc.”

Lâu ngày sinh tình, cưới trước yêu sau.

“Ai...ai cùng anh ta sinh tình, ai yêu anh ta chứ!” Tô Từ Bảo xấu hổ không thừa nhận.

Thẩm Hề cười nhạt không hề nói tí mĩ, ánh mắt cô nhìn Bùi Dực đã tiết lộ tâm tình cô.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Lâm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94-2: Làm bạn bè có chừng mực 2

Hai người vừa ăn mì vừa nói chuyện phiếm.

“Thẩm Hề, mì anh nấu thật sự ăn rất ngon.” Lúc Tô Từ Bảo đi vào phòng đàn, nhin không được quay đầu lại khen một câu.

Thẩm Hề nghiêng đầu cười nhạt, dịu dàng như tranh vẽ.

Tô Từ Bảo lại ngồi ở trước mặt đàn piano một lần nữa, tầm mắt đối diện với bình hoa Thẩm Hề đặt trước đó, dường như còn có thể ngửi được mùi hoa tươi nhẹ nhàng thanh khiết.

Tuy rằng bây giờ mình đã không còn là Tô Từ, nhưng mà, còn có thể cùng Thẩm Hề trở thành bạn bè, thật sự rất tốt.

Ngay cả mùi vị của bát mì kia, đều giống nhau như đúc.

Tô Từ Bảo cười nhẹ, thu lại mạch suy nghĩ, tiếp tục viết lời.

Bóng đêm trầm lắng, một lúc lâu trong phòng đàn không còn thanh âm truyền đến, Thẩm Hề nấu mì xong, phát hiện đã hơn 11h30.

Vốn còn kịp đi mua đồ ăn nấu cơm, nhưng mà lúc trước Tô Từ Bảo nói thích ăn mì, anh cũng liền làm ăn khuya giống như bữa trưa vậy.

Đi vào phòng đàn gọi Tô Từ Bảo ăn cơm, lại phát hiện cô nằm ngủ ở trên đàn piano. Thẩm Hề không đánh thức cô, đi phòng ngủ cầm thảm lông đắp lên người cô.

Vừa mới đắp thảm lông lên, Tô Từ Bảo giấc ngủ rất nhẹ liền tỉnh dậy, dụi con mắt mờ mịt nói: “Tôi đã ngủ sao? Máy giờ rồi?”

“11h30, nhìn cô ngủ ngon liền không gọi cô, không nghĩ tới vẫn đem cô đánh thức. Đúng lúc ăn khuya.” Thẩm Hề nói.

Tô Từ Bảo đợi một lúc mới có thể đứng lên: “Không ăn, sao lại ngủ lâu như vậy, bây giờ tôi phải về nhà.”

“Đã trễ thế này? Không bằng ngủ lại đây đi, có phòng khách.” Thẩm Hề đề nghị.

Tô Từ Bảo vừa dọn dẹp bản nháp âm nhạc vừa nói: “Không được. Tôi đáp ứng Bùi Dực rằng tối nay phải trở về, không thể đêm không về ngủ. Vừa vận nhạc đệm cũng viết xong, ngày mai đưa đến công ty để cho Thi Thi thu âm, anh cũng nghỉ ngơi sớm một chút, tôi đi trước.”

“Ừ ừ! Tôi lái xe đưa cô về. Tôi ở bên này khá hẻo lánh, buổi tối không có xe taxi.” Thẩm Hề nói.

Tô Từ Bảo cười nhạt: “Cảm ơn, vậy làm phiền anh, buổi tối còn phải ra ngoài.”

Chờ sau khi đưa Tô Từ Bảo trở về, Thảm Hề lại lần nữa về đến nhà, sợi mì tại phòng bếp đã lạnh, toàn bộ đông lại thành một cục.

Thảm Hề nhìn một nồi này đã không thể nào ăn được nữa, không có cách nào khác cười cười. Bạn muốn đọc full liên hệ: ttukidmh@gmail.com

Trong đầu hiện lên cảnh giữa trưa Tô Từ Bảo đứng ở cửa sổ quay đầu lại nhìn anh cười, nói mì ăn rất ngon.

Mà khi cô muốn về nhà, một nồi mì này, cũng chỉ có thể bị ném vào thùng rác.

Chỉ ở thời điểm được cô yêu cầu, mới có thể vừa đúng lúc đưa đến tác dụng. Nếu ở thời điểm không đúng lúc, liền biến thành đồ vật dư thừa. Đây là làm bạn bè có chừng mực.

Mà bây giờ việc anh có thể làm, cũng chỉ là lấy hết mọi khả năng giúp cô.

Từ đồng ý ký hợp đồng hợp tác với Đế Tước, từ lựa chọn làm cải biên kịch bản tiểu thuyết có giá trị nhất, từ tìm Lục Yến Chi làm nam chính, từ công nhận Tô Gia Hân làm nữ chính, từ cố ý tìm người giúp đỡ nhìn chăm chú bên truyền hình Hoa Đông.

Từ đầu tới cuối, chỉ là yên lặng làm những chuyện mình đủ khả năng.

Có lẽ chỉ là bởi vì đáng vẻ khi cô cười, thật sự giống Tô Từ nấy phần.

Thảm Hề từ phòng bếp đi ra đã không còn buồn ngủ, liền cầm lấy kịch bản lên và sửa chữa.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Điều bất ngờ của Bùi Dục

Tô Từ Bảo mở cửa, phát hiện trong phòng không có một bóng người, vào giờ này quản gia và nữ giúp việc trong biệt thự đều ngủ rồi.

Còn tưởng rằng Bùi Dục ở nhà, kết quả vội vàng chạy về, chỉ có mỗi bản thân mình. Muốn nói không mất mát là không có khả năng, trước kia cô về muộn, cho dù Bùi Dục không ở, cũng sẽ khiến quản gia chuẩn bị xong bữa ăn khuya. Nhưng mà ngày hôm nay, Tô Từ Bảo chưa thấy cái gì, tủ giữ ấm trong phòng bếp cũng không có đồ ăn.

Biệt thự cao cấp to như vậy, cảm giác thật trống rỗng.

Sớm biết như vậy không bằng mình ăn khuya một chút lại trở về. Tô Từ Bảo tức giận thầm nghĩ, nhưng mà nghĩ lại không phải là lúc mình ra cửa nghe Bùi Dục nói một câu trở về sớm một chút, cho rằng anh đang để ý việc mình đi nhà đàn ông khác đêm không về ngủ, liền vui vẻ ngoan ngoãn đứng hạn trở về sao, kết quả người ta vốn không thêm để ý, chính là thuận miệng nói một câu.

Để cô về sớm một chút, chính anh vẫn còn chơi bài trắng hoa ở bên ngoài.

Quên đi, lúc trước khi ký thỏa thuận kết hôn, không phải đã nói sao, Tô Từ Bảo mặc kệ cuộc sống riêng tư của Bùi Dục, nhưng mà bản thân cô phải hoàn thành bổn phận của Bùi phu nhân.

Cũng chính là chỉ cho phép Bùi Dục chơi bài trắng hoa, còn mình không được ngoại tình.

Nhìn qua hình như rất không công bằng, nhưng mà khi đó là Tô Từ Bảo cầu Bùi Dục kết hôn, chính cô cũng một lòng báo thù, vốn không nghĩ chuyện ngoại tình. Tất nhiên, bây giờ Tô Từ Bảo cũng sẽ không bởi vì Bùi Dục chơi bài ở bên ngoài mà cố ý cấm sùng anh. Thỏa thuận giữa bọn họ, cô tôn trọng.

Bản thân cô trừ bỏ báo thù ra, cũng chỉ có Bùi Dục thỉnh thoảng có thể gây xao động tâm tình của cô. Những người khác, chưa từng vào mắt cô.

Hiểu rõ những cái này, Tô Từ Bảo cũng không tức giận, đuổi người, xoa xoa bả vai nhức mỏi, đi về phía phòng ngủ ở lầu hai. Nếu Bùi Dục không ở, vậy cô liền tắm ngủ sớm một chút, sáng mai còn phải đi công ty.

"Lạch cạch!"

Ấn chốt mờ, nhưng mà đèn phòng ngủ còn không bật. Tô Từ Bảo nhú mày một cái, xảy ra chuyện gì? Bóng đèn hỏng rồi?

Ngày mai tìm người đến thay bóng đèn, hôm nay đi phòng khách ngủ.

Tô Từ Bảo nghĩ như vậy, đột nhiên cửa phía sau tự động đóng lại. Lập tức làm da đầu Tô Từ Bảo tê dại, trợn to mắt nhìn xung quanh.

"Ai vậy?"

Chẳng lẽ có ai ẩn nấp vào nhà bọn họ? Ăn trộm sao?

Nhưng mà một người cũng chưa thấy.

Cửa phòng ngủ của Tô Tử Bảo là loại kéo từ hai bên, chính là gió cũng không thể thổi đóng lại được. Hơn nữa lúc này cũng không có gió.

Bỗng dưng, ngăn tủ bên góc tường có ánh nền sáng lên.

Ánh sáng đột nhiên tới, càng làm cho Tô Tử Bảo căng thẳng. Trong phòng thật sự không có người khác, mà cả phòng ở dưới ánh nền sáng tắt chập chờ, cảnh vật di động, lơ mơ, tăng thêm vài phần cảm giác âm trầm khủng bố.

Da đầu Tô Tử Bảo tê dại một trận. Mọi người đâu? Ma quỷ lộng hành sao?

Phi! Sợ cái gì, mình không phải là người từng chết một lần sao, cũng không tính là người bình thường, nếu tỉnh lại không phải là linh hồn nhập xác, mình cũng là quỷ tộc. Sợ cái gì.

Tô Tử Bảo tự cổ vũ cho bản thân, từng bước đi về phía ánh lửa bên cạnh ngăn tủ.

Càng ngày càng gần, Tô Tử Bảo cắn chặt môi, mặt mũi căng thẳng. Đợi lát nữa cô sẽ thấy những thứ không sạch sẽ nào?

"Đang đang đang!" Đột nhiên một giọng nói từ tính vang lên, Bùi Dực nhảy ra ngoài từ ngăn tủ bên cạnh, hai tay bùng một bánh gato, ánh sáng chính là từ ngọn nến tỏa ra.

Thiếu chút nữa Tô Tử Bảo bị dọa ngất xỉu, một lúc lâu mới thả lỏng tâm tình, "Bùi Dực, anh làm cái gì vậy, làm em sợ muốn chết, em còn tưởng ma quỷ lộng hành chứ."

"Cái này gọi là bất ngờ." Bùi Dực đưa bánh gato trong tay để ở trước mặt cô, bên môi gọi lên một nụ cười tà mị xinh đẹp, "Biết hôm nay là ngày mấy sao?"

Tô Tử Bảo trừng mắt nhìn anh, "Cái này gọi là kinh sợ được không? Ngày mấy... Anh, sinh nhật?"

Bởi vì trên bánh gato viết "Sinh nhật vui vẻ".

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sủng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95-2: Điều bất ngờ của Bùi Dực 2

"Sinh nhật em" Bùi Dực nhìn Tô Tử Bảo, cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ trên cổ tay, vừa mới qua 12h, "Vợ, sinh nhật vui vẻ! Chúc mừng em lại lớn một tuổi."

Tô Tử Bảo ngơ ngác nhìn bánh gato, lại nhìn nhìn Bùi Dực, sinh nhật cô? Đúng rồi, cô không nhớ rõ sinh nhật của Tô Tử Bảo, nhưng thật ra Bùi Dực giúp cô nhớ kỹ.

Khóc tránh muốn cô nhất định phải về trước 12h, thì ra là vì cho cô một bất ngờ.

Đèn phòng ngủ là anh cố ý làm vậy, cửa cũng là anh dùng điều khiển từ xa đóng lại, sau đó trốn ở bên cạnh ngăn tủ châm nến, ánh lửa lay động, kết quả làm cô sợ hết hồn.

Thật là bất ngờ, bất ngờ vô cùng lớn.

Cô không nghĩ tới, mình sẽ có một sinh nhật bất ngờ như vậy.

"Cảm ơn..." Hốc mắt Tô Tử Bảo ướt át, thầm nghĩ nhất định cô phải nhớ kỹ sinh nhật của Bùi Dực.

Bùi Dực cười về phía cô hết sức cung chiêu, "Mau ước nguyện, thổi ngọn nến."

"Ừ." Tô Tử Bảo chấp tay trước ngực, nhắm mắt lại.

Tôi hi vọng mình có thể báo thù, tôi hi vọng kiếp này có thể bảo vệ người mình quan tâm, tôi hi vọng người thân bạn bè đều có thể bình an vui vẻ, tôi hi

vọng Bùi Dực, vĩnh viễn hạnh phúc.

Tôi còn hi vọng, chúng tôi vẫn luôn tiếp tục như vậy. Luôn luôn.

Tô Từ Bảo mở mắt ra, thổi tắt những ngọn nến đó, lập tức phòng ngủ lâm vào trong bóng tối.

"Bùi Dực, bây giờ không nhìn thấy cái gì." Tô Từ Bảo nhìn một mảnh tối đen như mực, liền muốn đứng dậy.

Lập tức Bùi Dực bắt lấy tay cô, "Em đừng động đây, đừng dẫm đến bánh gato"

Trong phòng một mảnh đen kịt, nhưng mà anh nắm lấy tay cô, Tô Từ Bảo liền cảm thấy rất có cảm giác an toàn, chẳng sợ không nhìn thấy cái gì, cũng không sợ hãi.

Vì thế Tô Từ Bảo liền như vậy mặc anh nắm chặt tay mình.

Bùi Dực lấy điều khiển từ xa ra ấn vài cái, trong phòng ngủ mở ra rượu vang đỏ và ánh sáng ấm áp.

Ánh sáng lờ mờ, vừa lúc thích hợp bầu không khí lúc này. Lúc này Tô Từ Bảo mới phát hiện, ngoại trừ bánh gato, trên bàn còn đặt rượu vang đỏ.

Hai người bọn họ cũng lười đi phòng khách, trực tiếp ngồi xuống trên giường nhỏ trong phòng ngủ, bánh gato và rượu vang đặt trên bàn thấp nhỏ bé.

Hai người vừa uống rượu vừa ăn bánh gato, mùi vị ngọt ngào phiêu tán trong không khí.

Bùi Dực, người thứ nhất nói với cô sinh nhật vui vẻ, nhớ kỷ sinh nhật của cô, cố ý chuẩn bị điều bất ngờ, đối tốt với mình như vậy. Ban đầu lúc mới trở về không thấy anh còn có mấy phần mất mát, nhưng mà bây giờ cả người đều bị hạnh phúc to lớn lấp đầy.

"Bùi Dực, vì sao anh đối tốt với em như vậy, vì sao cố ý chuẩn bị những thứ này cho em." Tô Từ Bảo uống một chút rượu vang đỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng rất đáng yêu.

Bùi Dực một bộ dáng đó là đương nhiên, lười biếng thưởng thức một ngụm rượu vang đỏ, "Bởi vì em là vợ của anh."

"Đệ nhất thiếu của Hải thành, khó trách nhiều phụ nữ thích anh như vậy, khó trách nhiều thiên kim tiểu thư đều sẵn lòng đoạt được như vậy." Tô Từ Bảo mất say lờ đờ híp lại, khuôn mặt tươi cười tuyệt mỹ để sát lại gần bên mặt Bùi Dực, "Không ai có thể từ chối cạm bẫy cung chiêu của anh."

Cho tới bây giờ Bùi Dực chưa bao giờ nói sẽ yêu một người, nhưng mà anh sẽ cung chiêu phụ nữ, cung chiêu đến trong lòng.

Khi bạn cho rằng mình vẫn còn duy trì lý trí, chờ bạn quay đầu lại, thì ra đã sớm vô tình rơi vào trong sự dụ dỗ của anh.

Một tay Bùi Dực ôm lấy bả vai cô, một tay khác nhẹ nhàng cầm cô lên, trong đôi mắt hẹp dài lóe ra ánh sáng mê người, bên môi gợi lên một nụ cười nghiêm nghị không đứng đắn lắm, "Vậy còn em?"

"Em không phải là người thứ nhất có thể gả vào sao? Còn hơn các cô ấy đều không lấy được giấy kết hôn, có phải đẳng cấp của em cao hơn nhiều hay không." Tô Từ Bảo trêu chọc cười nói.

Bùi Dực sừng sốt, cười nhẹ, "Ừ."

Lại đột nhiên cảm thấy cô vợ bé nhỏ này rất có vài phần đáng yêu.

Hai tay Tô Từ Bảo ôm lấy cổ anh, có một chút say, một chút yêu thích, bỗng chốc đẩy anh ngã xuống đất, môi đỏ mọng dán lên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đệ Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Anh sẽ yêu em sao

Khi tình yêu đến, không tự biết được.

Không biết nguyên nhân có phải bởi vì uống rượu vang đỏ hay không, hay là bởi vì phần bất ngờ này làm người ta rơi vào yêu đương mù quáng, hoặc là trong khoảng thời gian này sự ấm áp gộp lại có thể nước chảy thành sông, tại giờ phút Tô Từ Bảo nhắm mắt lại cầu nguyện, mới rõ ràng hiểu rõ như thế, cô đã sớm chấp nhận Bùi Dực.

Bởi vì anh, trong mắt cô nhìn không thấy những người khác. Bởi vì anh, cho nên phải làm một số chuyện nhỏ không thoải mái. Bởi vì anh, anh tốt một chút là có thể tác động đến tâm tình của cô, để cho cô nghĩ ấm áp như vậy. Nếu như đối người khác đối tốt với cô, cô chỉ biết ơn, giống như với Thẩm

Hề.

Duy chỉ có người này, anh tốt, mới có thể để cô động tâm.

Cho nên lúc cuối khi cầu nguyện cô nói, cô muốn cùng anh vẫn luôn tiếp tục như vậy, giống như đôi vợ chồng thật sự.

Sự kích thích của cồn luôn làm cho lý trí biến mất, cảm tình chiếm ưu thế, ôm hôn càng ngày càng nóng, quần áo rơi xuống từng món một, từ sàn nhà đến trên giường, dần dần chỉ còn lại có kích thích và dục vọng nguyên thủy.

"Bùi Dục." Giọng nói Tô Tử Bảo khàn khàn, mặt mũi tràn đầy ửng hồng.

Bùi Dục đã cởi sạch, nhìn thân thể hoàn mỹ trước mặt, giọng nói tỏa nhiệt, "Ừ?"

"Anh sẽ yêu em sao?" Tô Tử Bảo đã say, nếu là lúc tỉnh táo, tuyệt đối cô sẽ không hỏi vấn đề này. Nhưng bao giờ cũng sau khi mọi người say, mới dám hỏi ra vấn đề muốn hỏi nhất.

Bùi Dục không trả lời, chỉ im lặng nhìn Tô Tử Bảo.

Vành mắt Tô Tử Bảo nhanh chóng chứa đầy nước mắt, lại hỏi, "Sau này, anh có thể đừng...ngủ với phụ nữ khác nữa được không?"

Bùi Dục vẫn không trả lời.

Những giọt nước mắt lung lay sắp đổ lạch cạch rơi xuống như thủy tinh, rơi vỡ trên gối đầu và trên giường.

Tô Tử Bảo vẫn còn ngoan ngoãn nằm trên giường, nhưng những giọt nước mắt rơi xuống ở đó khiến Bùi Dục không còn hào hứng.

Thể xác và tinh thần, tất cả anh cũng không thể cho cô. Tô Tử Bảo cũng không phải là đám phụ nữ chỉ muốn bò lên giường anh, anh cũng không thể đối xử với cô theo cách này.

Bùi Dục thở dài, lấy áo ngủ cạnh tủ đầu giường mặc vào cho cô, ôm chặt cô vào trong ngực mình, "Đừng khóc."

"Hu hu hu..." Tô Tử Bảo ôm lấy eo anh, cũng chỉ uống say mới dám khóc, cũng liền thừa dịp mất đi lý trí mới dám càn quấy như vậy.

Không hiểu được sao cô có thể thích người này như vậy được?

Một người không yêu cô, một người chơi bởi trăng hoa ở bên ngoài.

Cung chiều và tình yêu, hóa ra thật sự là hai việc khác nhau.

Anh tốt với cô như vậy, cung chiều làm cô mất phương hướng, nhưng hóa ra anh thật sự cũng không yêu cô một chút nào, cũng không thích cô một chút nào, sau này cũng không có ý định yêu cô.

Anh chỉ tận lực hoàn thành trách nhiệm người chồng của Tô Tử Bảo, anh không làm sai, chỉ là làm quá tốt, tốt để cho cô hiểu lầm, cung chiều nhiều như vậy, tại sao một chút yêu cũng không có.

Nhưng mà bây giờ cô hiểu rõ, thật sự không có.

"Tại sao anh tốt với em như vậy, anh không nên tốt với em như vậy!" Tô Tử Bảo nức nở.

Bùi Dục xoa xoa tóc cô, "Ừ, sau này không tốt với em nữa."

"Anh thật sự không đối tốt với em nữa sao?" Khuôn mặt nhỏ xinh xắn ở trong lồng ngực ngẩng nhìn chăm chăm anh, trên lông mi như quạt còn dính nước mắt trong suốt, hàm răng cắn môi, lúc này người phụ nữ nghiêng nước nghiêng thành lại giống như một cô gái bé nhỏ.

Bùi Dục nhìn trái tìm đầu nhanh hòa tan, "Lừa em. Em là vợ của anh, không đối tốt với em, vậy đối tốt với ai?"

Suốt một buổi tối, Bùi Dục đều ở đây dỗ dành Tô Tử Bảo, không nghĩ tới cô say rượu lại ồn ào như vậy, lại khóc lại ầm ĩ, cùng người phụ nữ đầy mạnh mẽ lúc bình thường khác nhau như hai người.

Nhưng, cũng chỉ có Bùi Dục mới có thể nhìn đến một mặt như vậy của Tô Tử Bảo.

Trước mặt người ngoài, cô muốn giữ vững thân phận con gái cả Tô gia, giữ vững thân phận Tổng giám đốc Đế Tước, cô muốn giao chiến ở thương trường, muốn đề phòng những phê phán xấu ngấm ngấm hay công khai với cô, cô phải kiên cường, cũng không cho mình yếu đuối, hơn nữa bản thân Tô Tử Bảo chính là một người rất kiên cường.

Có thể làm một người phụ nữ mạnh mẽ khóc cũng chỉ có thể là tình cảm. Hơn nữa uống rượu, bình thường không dám nói, mới dám nói. Không dám khóc, mới dám khóc.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Làm Quý Thê: Sự Sùng Ái Của Đế Thiếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.